

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிரகசியம்.

பாயிரம்.

துண்டிராசவிநாயகர்துதி.

பூமேவுகங்கைநதி யெடுத்தெறிகொக்கரை யெனவொண்
புனிற்றூலோனும்
தாமேவுமுத்தமென வதுகாலஞ்சுவையமுதத்
துளியும்வேணி!
யோமேவுமெய்வயங்கக் காசியிலந்நதிக் கோட்ட
னொளிரமேவு
மாமேவுமொருகோட்டுத் துண்டிராசக்களிற்றி
வணக்கஞ்செய்வாம்!

இதன் பொருள்.

பொலிவுள்ள கங்காநதியானது, அலைகளால் வீசப்படுகின்ற சங்கந்தட்டி போல, ஒளிபொருந்திய இளஞ்சந்திரனும், அச்சங்கம் பெறும் முத்துக்களைப் போல, அச்சந்திரன் பொழியும் மதுரம் வாய்ந்த அமுதத்துளிகளும், சடையிலும், பிரணவவடிவமான திருமேனியிலும் பிரகாசிக்கும்படி காசிப்பதியிலே அக்கங்கைக்கரைக்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒற்றைக்கொம்பையுடைய துண்டிராச விநாயகக் கடவுளை வணங்குவாம். (க)

மங்கலம்படப் பூமேவுமென்றார். கங்கைநதியென்றது மூத்தபிள்ளையார் திருமுடிக் கண்ணதாகிய இன்ப அருட்பெருக்கினை கங்கையென்றொழியா நதியெனமிகுத்துக் கூறினர். சத்தனுக்குள்ளன சத்திக்குமுள்ள ஒற்றுமை நயங்கருதி மூத்தபிள்ளையார் கிரியாசத்தி கூறாமாகலின், எடுத்தெறியென்றது ஒருசொன்னீரது. கொக்கரை உவமேயப்பொருள். புனிற்றூலோன் என்றது இளம்பிறை. அது உவமிக்கப்படுபொருள். அது காலுமென்பதனை முத்தமென்பதனோடும், அமுதமென்பதனோடும் தாப்பிசைப் பொருள்கோளாகக்கூட்டினுமையும். சங்கைப்போலும், பிறைவேணிவயங்கவெனவும், அச்சங்கின்ற முத்துப்போலும் பிறையின்ற அமுதத்துளி மெய்வயங்க எனவும், உவமநிரனிரைக்கொள்க. ஓம்மேவும் மெய்யென்றது, மூலாதாரத்தின் கண்ணே பிரண

பாயிரம்.

பெருமான் அம்புத்திருவுருவை. அது இன்ப அருட்பெருக்கினால் செலுத்துண்ட மதிக்கொழந்து ஒழுக்கிய அமுதத்துளியாற் புனைவுற்ற வண்ணம் தியானித்தார். இந்நூல் இடையூறின்றி இனிது முடிந்து சுத்தமுற்று நிலவுதல் வேண்டி. இங்ஙனமன்றி எக்கலைக்கும் பரிணம் உபாதானகாரணமாகிய பிரணவமே திருமேனியெனவுங் கூறுப.

விசுவநாயகர்துதி.

சீர்பூத்தவிடப்பாலும் வலப்பாலும் பசிதாகஞ்செகத்திற்கோம்பும் பார்பூத்த வன்னபூரணி மந்தாகினிதழுவப் பதுமன்மாயோன் றூர்பூத்தபனிமலர் தூய்ப்போற்றெடுப்பக் காசிகர்தழைப்பமேவு மேர்பூத்தவிச்சுவ நாயகனடித்தாமரைமலர்க ளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) சராசரப் பிரபஞ்சங்களாகிய ஆன்மகோடிகளின் பசியை நீக்கியருளும் அன்னபூரணியார், இடப்பக்கத்திலும், அவ்வுயிர்களின் தாகத்தை நீக்கியருளும் கங்காதேவியார், வலப்பக்கத்திலும் பொருந்த பிரமவிஷ்ணுக்கள் மலரால் அர்ச்சித்துத் துதிக்கக் காசித்தலமானது மேன்மேல் தழைக்கும்படி எழுந்தருளிய விசுவநாதர் திருவடித்தாமரைகளை வணங்க வாழ்வாம். எ-று. (உ)

தாரொன்பது—பூந்தாள். மாலையென்பாருருளர். போற்றெடுப்ப என்பது ஒரு சொன்னீரவாய்வந்த செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் மேவும் என்பதனை, தழுவ, போற்றெடுப்ப, தழைப்ப என்பவற்றோடுங் கூட்டி விச்சுவ நாயகன் என்னும் பெயரோடு முடித்துக்கொள்க.

உயிர்களுக்குப் போகமுட்டுவிக்கும் வள்ளற் றன்மைகுறிக்க அடித்தாமரை மலரொன்றார்.

வாழ்வார் மலராவென்னதல் ஒருதலையாதலின் ஈண்டு இறைஞ்சுதற்கு இருபுடையும் இயைபுபெற்றவாறாயிற்று.

அன்னபூரணியார் துதி.

நில்லவெண்ணிறஞ்செந்நிறமுளார் முகக்கண்ணை
யிருக்குஞ்சீரு
மறைதருத வளப்பிறைதாழ் தருகுழற்பின்
னலும்வன்னியமரங்கையு
மறைகெழுமு மேதகவும் வாய்ந்துமாதேவியென
மருவிநாளு
நிறைதருபே ரருள்கொழிக்கு மன்னபூ ரணிமலர்த்தா
ணினைந்துவாழ்வாம்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைப்போலும், வெள்ளை நிறமும் செம்மைநிறமும் உள்ளே நிரம்பி முகத்தினிடத்துக் கண்ணைக் காட்டி நிற்கின்ற அழகும், சொல்லப்படுகின்ற வெள்ளைப் பிறைசேர்ந்து நீண்ட குழற்பின்னலும் எரி...

பா யி ர ம்.

கியகையும் வேதத்தால் துதிக்கப்பட்ட பெருமையும் அமைந்து, மாதேவர் என்றதற்கேற்ப மாதேவி எனத் திருநாமமந்திரத்தாலும் ஒத்து நின்று, ஆன்மாக்களுக்கு என்றும் நிறைந்த பேரருளைச் செய்கின்ற அன்னபூரணியாடைய மலர்போலும் திருவடிகளைத் தியானித்துக் கெடாத நிலைமையைப்பெறுவாம். (எ-று.)

(க)

பெருமான் திருமேனிக் கண்ணதாகிய திருநீற்றின் வெண்மையும் ஒளியின் செம்மையுமாகிய நிறமும் பிறையணிந்த சடையுந் திருக்கரத்தில் எரியழலும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவொன்னுந் திருநாமமுமுடையராய் அருள்செய்து நின்றவாறுபோல, அம்மையும் தமது திருவிழியில் வெண்மையுஞ் செவ்வரியுமாகிய அந்தச் செந்நிறமும் பிறைவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலமணிந்து பின்னப்பட்ட கூந்தலும் எரியழலேந்திய திருக்கரமும் வேதத்தாற் பரவப்படுதலும் மாதேவியென்ற திருநாமமும்கொண்டு அருள்செய்து நின்று வாழ்க்கைத்துணையாமாறு உலகுணர்த்தியவாறு காண்க. இது சிலேடை விசேடணம். பின்னல், சடைக்கும் மாதர் குழற்பின்னலுக்கும் பெயராம். மாதேவர் என்றசொல் அவாய்நிலையாக நின்றது. வாழ்க்கைத் துணையாமாறுலகுணர்த்தியதென்பது குறிப்பெச்சம். கெழுமுதல்—பரவுதல்.

ச பா நா த ர் து தி.

வில்லாருந்திருமேனிமுதலானாள் காண்ப்தன்றி

விளங்கம்மேனிக்

கெல்லர்ருமாதையாபரணமா யிருப்பவையோ

டெல்லாங்காணச்

செல்லாரும்பொழிற்றில்லைமணி மன்றுண்டநவிலுந்

தேவதேவன்

சொல்லாருங்குஞ்சித்தா னெஞ்சித்தாள்விதமுருகித்

துதித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய திருமேனியை, யாவைக்கு முதற்காரணமாயுள்ள சிவகாம செளந்தரியார் நிரந்தரத் தரிசிப்பதன்றி, விளக்க விளங்கும் அத்திருமேனிக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய வஸ்திராபரணங்களால் அலங்கரித்திருக்கும் காட்சியோடு கூடிய அகப்பாட்டுப் புறப்பாட்டுத் திருவடையாளங்களையுலகுங் காணும்படி மேகந்தங்கிய சோலைகள் சூழ்ந்த சிதம்பரத்தின் கண் அழகிய கணகசபையிற் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்கின்ற சபாநாதரது புகழ்மைந்த குஞ்சிதபாதமானது நெஞ்சை இதம்படத்தன்வயப்படுத்த உருகித் துதித்துவாழ்வாம். எ-று.

(ச)

பாணுடைமை யொற்றுமை நயங்குறித்தற்கு “மணிமன்று” என்றார். திரோதித்தலை யுணர்த்தற்பொருட்டு “எல்லாரு மாதையாபரணமாயிருப்பவையோ” டன்றபடி. வேதார்த்தத்தின் முடிவின் னுள்ளதாளென்பார் “சொல்லாருங் குஞ்சித்தார் னென்றதென்க. உலகுசொல்லெச்சம், அவாயநிலையான் வந்தது; கார்ட்டக்காணுந் தரத்ததாகலின். அறம்பொருளின்பம் வீடுஎன்னும் பொருட்பேற்றிற்குக் காரணமாதலுடைமையின் “செல்லாரும் பொழிற்றில்லை” என்றார். உருகுதல் என்றது தத்துவங்ககாதலை. நெஞ்சென்ற தீண்டுள்ளமென்னும் பொருட்டு. பஞ்சகிருத்தியம் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகமென்பன, பிறவுமன்ன.

சிவகாமசவுந்தரியார் துதி.

யாதுபுரியினுந்தனக்கென்றொன்றும் வேண்டான்

புரியுமிறையேபோற்செந்

தாதுபுரிபொதுநடனங்காண்டல் புரிவதுமுயிர்க

டமக்கேயாக்கிக்

கோதுபுரிபவந்தவிரந்துகுலவு சிவானந்த

வெள்ளங்குளிர்ப்பக்காணும்

போதுபுரிகருங்கூந்தற் சிவகாமசவுந்தரிதன்

பொற்றான் போற்றி.

(இ-ள்.) எத்தொழிலைச் செய்யினுந் தனக்கொருபயன் கருதாது பிறர் பன் கருதிச் செய்கின்ற இறைவனைப்போலக் கனகசபையி னிடத்தானந்த நடநரிசனஞ்செய்வது மவ்யுயிர்களின் பொருட்டேயாக்கிக் குற்றத்தை யியற்று ன்ற பிறப்பை நீங்கி அவ்யுயிர்கள் விளக்கமுற்ற பரசிவானந்த வெள்ளத்திற் றீளிரும்படி கிருபாரோக்கஞ் செய்கின்ற மலர்கள் விரும்பும் இயற்கை மணம டமந்தகரிய கூந்தலையுடைய சிவகாமவல்லியாரது பொன்போலும் திருவடிகளை மஸ்கரிக்கின்றேன். எ-று.

(ரு)

இறைவன் அனாதிமல முத்ததைவின் இடரின்மையனாகலானும் ஆனந்த மயனாகலின் சுகப்பேறு விழையானாகலானும் தனக்கொப்பாரு மிக்காரு மின்மையனாகலின் புகழ்விரும்பானாகலானும் பிறர்பயன் கருதியே அழகிய சிருச்சிற்றம்பலமுடையார் புரியும் பஞ்சகிருத்தியமென்பது கருதி “யாதுபுரி யினுந் தனக்கென்றொன்றும் வேண்டான்” என்றார். உயிர்களென்றது விஞ் ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலரென்ற மூவகையனுக்களை. இவற்றை “மூவ கையாருயிர்வர்க்க மலத்தார்கண்ம மூலமலத்தார் மூன்றுமுடையா” ரென்ற டிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தார் காண்க. கோதுபுரிபவமென்றது பிறவிக் கேதுவாய காமம்வெகுளி மயக்கங்களை, “காமவெகுளி மயக்கமிவைமூன்ற, னுமங்கெட்க் கெடுநோய்” எனத் திருவள்ளுவர் கூறலுமிக்கருத்தேபற்றி என்க. வணிக “கோது புரிபவந்தவிரந்து குலவுசிவானந்த வெள்ளங் குளிர்ப்ப”

லத்தாரைகெட் மணிமன்றுளாடல் காணும்” என்ற சிவபு

பிரகாசத்திருவிருத்தத்திற் குளையானுமுணர்க. போது' என்றது பொழுதென்ற தன் மருஉ. அஃதீண்டாகுபெயராய் மலையுணர்த்தி நின்றது. புரிதல் விரு ம்புதல், போதுபுரிகருங்கூந்தலென்றதில் போது புரியென் வினமுதலாக வைத் துரைக்கின் மலர்களுந் தம்மணத்தினூங்கு இறைவியார் கூந்தலினறுமணமிறப் பக்கமழ்தலின் விழைதனோக்கிக் கூறியபடி. இங்ஙனமியற்கை மணமுடைத் தென்பதைப் “பரவி நீவழிபட்டேத்தும் பரஞ்சுடர் திருக்காளத்தி, யரவுநீர்ச்ச டையார் பாகத்தம்மாந்த ஞானப்பூங்கோதை, யிரவீரர்க்குமலுமற்றே வென வஃது மற்றையென்ன” என்ற திருவிளையாடற்புராணத்துத் தருமிக்குப்பொற் கிழியளித்த படலத்திருவிருத்தத் தானும் அத்தருமிக்கு இறைவனருளிய “கூந்த லினறியவுமுளவோ நீயறியும் பூவே” என்ற திருப்பாசுரத்தானு முணர்க.இனி போதுபுரியென்பதை யிரண்டாவதன்றொகையாகக் கொண்டு மலரை விரும்பி யணிகின்றவெனப் பொருள் கூறினுமிழுக்காது. இது சத்தனுக்குஞ் சத்திக்கும் பேதம் கூறியபடி.

தகழிணுமூர்த்தி துதி.

வேறு.

மாலமராடிவாவெனநடுவன் வந்துகொண்டேகுமுன்பிரியுஞ்
சீலமராடிவாவினுந்திகழுந் திருமதிமுகமுதைச்சிப்
பாலமராடிவாய்நிழல்பொருவப் பதிபெரும்பேறுளங்கொடுக
லாலமராடிவாழ்தருபெருமா னடிமலர்க்கன்புசெய்திடுவாம்.

(இ-ள்.) மயக்கமானது பேர்ச்செய்ய இயமன்வந்து வாவென்றுசொல்லி யழைத்துக்கொண்டு போமுன்னம், சொல்லளவில் பிரியேனென்று சொல்லி, பிரிதலாகிய ஒழுக்கத்துநின்றும் தவறாத மாதரது முகவழிகையே நினைத்தி ராது, உச்சிப்போதில் சூரியன் எதிரின்ற கண்ணடியின் நிழல்புறந்தோன் றுது தன்னிலை நின்றற்போல் திருவருட் பிரகாசத்தின்முன் ஆன்மபோதந் தோன்றாது அருள் நிலையில்நிற்கச் சிவபொகத்தையேநாடிக் கல்லாலமரத் தடி யிலே குருமுகூர்த்தமாக எழுந்தருளிய பெரியபெருமான் திருவடிமலருக்கு அன்புசெய்வாம். எ-று. (சு)

கோழிகூலிப்போது புலர்ந்தது என்றற்போல் அமராட் வென்ற பாலது, அமராடி யெனத்திரிந்து நின்றது. இங்ஙனமன்றிப் பெரும்போர்ச் செய்து வாவென்றெனநடுவன் வினையெயாக்கி, செய்து என்னும் வாய்பாட் டாற் கூறுவாருமுளர். நடுவன்வந்து வாவெனக்கொண்டு ஏகுமுன், எனக் கூட்டிக. சொல்லளவிற பிரியென் என்பது முன்னத்தினுணர்தலால் வந்தது. எனவே, சொல்வேறு செய்கைவேறு என்பது கருத்து. சீலமரூள் எனப்பா லது எதுகைநோக்கித் திரிந்தது. சூதியொருமை முகத்தினது அழகை முகமென்றார். மருட்கைஎன்னும் மெய்ப்பாட்டி மிகுதி சூறித்தற்கு. திரு மதி விருப்பத்தைத் தருகின்ற மதி. மதியாகிய முகமெனவிரிக்க. திவாவினுந் திகழும் மதியெனக் கூட்டிக. இது உருவக் எதுத்தற்குறிப்பு. மதிபோலு

முகமென்பாருமுளர். அதுபொருந்தாது. உச்சிப்பால் மராடி வாய்நிழல்பொருவ, என்பது ஓட்டணி. அமராட நடுவன்வந்துகொண்டு ஏகுமுன் முகம் உன்னாது நிழல்பொருவ உள்ளங்கொண்டு அன்புசெய்வாம். எனமுடிக்க. மர அடிமராடியெனத் திரிந்தது. பிரியுஞ் சேலமராடி என்பதற்கு பிரியுஞ் சேலத்தைப்பொருந்தாதவளென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். (சு)

தண்டபாணிசுவாமிகள் துதி.

எண்டபாணியை நிறத்துறவமுத்தினுமீயங்
கொண்டபாணியை நிரப்பியுட்புகுத்தினுங்குறும்புள்
விண்டபாணியை பூம்பொழிற்காசியுன்மேய
தண்டபாணியை யன்றிமற்றாரையுந்தாமேய்.

(இ-ள்.) கணக்கில்லாத இருப்பாணிகளை மார்பிற் பொருந்த அறைந்தாலும் ஈயத்தை உருக்கி நீர்போல நிறைத்து அதனுள்ளே முழுகச்செய்தாலும் வண்டிகள் வெளிப்படுத்தும் சுரமமைந்த மலர்ச்சோலைகளையுடைய காசித்தலத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் தண்டபாணி சுவாமிகளை யல்லாமல் வேறொரு தெய்வத்தையும் வணங்கோம். எ-று. (எ)

ஈயங்கொண்டபாணி, ஈயத்தையுருக்கிக்கொண்ட பாணி எனக்கொள்க. உருக்கி அவாயநிலையால் வந்தது. ஈயமென்புழி ஈறு இரண்டனுருபு தொகையாகலின் இயல்பாயிற்று.

காலவயிரவர் துதி.

வேறு.

தளம்பொலிமலரோனாதி வானவர்தாழ்ந்துபோற்ற
வுளம்பொலிகாசிமேவு முயிர்கள்செய்பாவமெல்லாங்
களம்பொலியாதுதண்டங் கண்டறவொழித்து முத்தி
வளம்பொலிவகைசெய்கால வயிரவற்கன்புசெய்வாம்.

(இ - ள்.) இதழ்களோடுங் கூடிய தாமரைப்பூவையுடைய பிரமன்முதலிய தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க காசிப்பதியை விரும்பி யடைந்த உயிர்கள்செய்த பாவத்தையெல்லாம் தண்டஞ்செய்து முற்றுமொழித்து முத்திச்செல்வத்தை யடையச்செய்கின்ற காலவயிரவக் கடவுளுக் கன்புசெய்வாம். எ-று. (அ)

தளம்பொலி மலர்என்பது இதழ்களோடுங் கூடிய தாமரைமலரென்க. உளம்பொலிகாசியென்பது உய்தலை விரும்பினவரது உள்ளத்தோறும் நிகழும் காசியென்க. தியானிக்கத் தக்கதென்றபடி களம்பொலியாது என்பதுவேறு உட்களத்தைச் சென்றடைந்து நுகராதென்க. விளைத்தவை நுகர்ந்து மேல்விளைவித்தலுக்கு வித்தாக வினப்பயன் தொகுக்கப்பட்டு நிறைப்பற்றி உடலைக்களமென்றது. உயிர்களென்பதனை முத்திவளம்பொலி என்றதனோடுங் கூட்டுக.

எ-து ;—எல்லாவேதங்களையும் வரம்பிற்படுத்து ஒருவரிடத்தின்றித் தாமே யுணர்ந்தவராகிய வாத்ராயணரென்னும் பெயரையுடைய வியாதமுனிவர் அவ த்தைவயத்தானறிவுகலங்கிப் பூரணகர்த்தாவாகிய விசுவநாதர் திருமுன்னர் நாராயணனே பரமபதியென்று கூறுதலும், மேல் பூரணகர்த்தாவாகச் சொல் லப்பட்ட விசுவநாதர் சங்கீதிக்கு முன்பாக நாட்டியுள்ளதாகிய வெற்றிக்கொ டித்தம்பம் அவ்வியாதனையாம்படி அவனைத் தமது ஜீணையாணிதுத்திப் பே ரருள் புரிந்தவராகிய நந்திதேவருடைய ஸ்ரீபாதகமலங்களை யெய்து முடிபிற் குஞ்சிப்பூவெனக் கொள்ளுவாம். எ-து. (கஉ)

: அநந்தமாயுள்ள வேதங்களை யுணர்வது அந்தமாகியகாலத்தை யாச்சிரயித்
துக் காலம் முடிவு பெறாத வுண்மையால் வேதமுன்னதேயாய் முடியும்.
பரிமித்தானுணர்ந்த பாலனவல்லாத வேதமடங்கலுந் தமது தெய்வத்தன்மை
யா லொருங்குணர்ந்தமையால் வகுத்து என்று கூறினர். தெய்வத்தன்மை யெ
ன்பது விஷ்ணுவினுடைய அவதாரமாதல் பற்றி யென்க.

சாட்சாத்விஷ்ணுவேயாயினும், மறைத்து வியாசரூபங்கொண்டமையால், அவ்வண்மைதோன்ற விபாதமுனியவரென்னது மறைசொல்லாய்வாதராயணரென்று கூறினர்.

விஷ்ணுவே வியாதமுனிவராயினும், அவத்தை வயத்தானமுங்குமோர் பசுவென்பது தோன்ற மதிமாழாந்து என்று கூறினர். வியாதர் பசுவானபோது அவர்க்கு மூலமாகிய விஷ்ணுவும் பசுவென்பதுதானே போதரும். “ब्रह्मसूक्त्याः षड्विंशतिः” என்னும் பிரமணத்தால் பிரம னிந்திரன் முதலியவர்களோடு விஷ்ணுவு மோர்பசுவென்பது வெளிப்பட்டது. பசுத் துவமுள்ள விஷ்ணுவைத் தெய்வத்தன்மையுள்ளவராக மேற்கூறிய தென்னை யெனின், சிவபெருமானை வழிபட்டு அவருடைய அதிகாரசத்திகளிற் பரிபால

‘వ్యాసరూపహమాంకృత్వానుగృహమియు శేయు శే’.

చతుఃక్షప్రమాణేన ద్వాపరేద్వాపరేతథా ।

తథాష్టాదశదాకృత్వాభూలంకృత్వి, పకాశయే.

అద్యాపిదేవలోకేతచ్చ తకోఽప్రవిష్టం”

என்னும் மச்சுபுராணவாக்கியத்தால் நான் வியாசசூரியாய்ப் பிரதி துவா
பரபுகங்களினும் சதுரலட்சப்பிரமாணங்களால் புராணங்களைச் சங்கிரகித்து
அஷ்டாதசவிதமாய்ப் பூமியிற் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றேனெனவும், இப்போ
தும் தேவலோகத்தில் சதகோடி விஸ்தாரமாய்க் கிடக்கின்றனவெனவும் விஷ்
ணுவால் சொல்லப்பட்ட வுண்மை வெளியானதால், விஷ்ணுவே வியாசரென்
பது துனியப்பட்டது. இன்னும் புராணங்கள் பதினெட்டேயன்றிச் சதகோடி
விஸ்தாரமாய்க் கிடக்கின்றனவென்னுமுண்மையால் புராணத்தின் முதனூலா
கிய வேதம் அநந்தமென்று மேற்கூறின தூந்தெள்ளிதின் விளங்கற்பாலதாயிற்று.

விசுவத்தையாளுந்தன்மையொன்றினானே வந்தவோர் பேரெனமயங்காதவ
ழிவியாபகத்தன்மையானுமமைந்தவுண்மைதோன்ற நிறையகிலநாதனென்று கூ
றினர்.

விசுவநாதரென்னுந் திருப்பெய ருடைமையால், அம்மூர்த்திக்குரிய காசி பென்னுமிடந்தோன்ற எதிர் என்று கூறினர்.

மண்முததை மீருகிய தத்துவங்கள் தாமேயாகியும், கடந்து மொப்புவமை யீன்றி விளங்குமெய்ப்பதிக் கெதிரில் பரத்துவங் கூறப்போந்த வேற்றுப் பொருளின் சிறுமைதோன்ற நாரணனே பிரமமென நிகழ்த்தலோடு மென்று கூறினர். நாரணன் என்பது சலார்நவத்திற்கிடக்கு மொருவனென்று பொருள்படும். சலார்நவமெனவே, பிருதிவி கழிந்த விரண்டாவது தத்துவாதிக்கம் பெறப்படும். அதற்குமேலுந் தத்துவங்களுளவாகவி னவற்றைநோக்குழி யவ்வவற்றிற்குரிய தெய்வங்களின் முன்னர்ச் சலார் நவதேவதை தலையெடுப் பது பரியாசமாய்முடியும். சலம்தீயிற் சுவறுகையால், சலத்துக்காதிக்கம் வந் துழிமண்ணு மதனதிட்டான தெய்வமுங்கெடுமாபோல், தீக்காதிக்கம்வந்துழிச் சலமுமதனதிட்டான தெய்வமுங்கெடும். மேல்தீயங்காற்று மாகாயமுமாகிய பூ தங்களும், அவ்வவற்றிற்குரிய தெய்வங்களு மொன்றி னென்றேற்றமுடைய னவாய் வெளிப்படுமாற்றால், சலமாகியதானம் அபாவத்தை யடைந்தபோ து அதனோடு நாசத்தையடைகிற தேவதையைப் பரம்பொருளாக மதித்தல் பேதமையிற் பேதமையென்க. ஆயின், வேதத்தில் நாராயணனே பரம்பொரு ளென்று கூறப்பட்டமையென்னை யெனின், அந்தவேதத்திற்குநே சந்திரன், இந்திரன் பீரமன் முதலியவர்களும் பரம்பொருள்களாகக் கூறப்படுதலின் அமைவுடைத்தன்றும். அப்படிக்கூறுவ தென்னை யெனின், அவரவர்களுக்குக் கீழிட்டவர்களை நோக்கியென்க. சந்திரனின்திரன் முதலியவர்களை நோக்கப்

தெய்வக்காசியென்பதனால் தாரகக்ஷேத்திரமென்பதுபேற்றும். இந்தப் பதியில் தேகத்தை விடுமுயிர்கட்கு ஈரியாணதையில் ஸ்ரீவிசுவேசர் அவர்கள் வலக்காகில் தாரகமந்திரத்தை யுபதேசித்தருள்வொன்று வேதமுதலிய கலைகள் சாற்றலால். தாரகமந்திரமென்பது உடனே பாசத்தினின்றும் தாண்டச்செய்யுமாற்றவழியை மந்திரமென்றும். அது தசரதனுடைய மூத்தமகன் பேரென்று சிலர்சாற்றுவர். அவனுடையபேரை எல்லாமுடையானைய பெருமானுபதேசித்தல் அடாது. அவனே பாசத்தின்மூழ்கி யோனியாய்ப்பட்டமுங்கியும், பெண்ணைப் பறி கொடுத்து அசுரன்வாதையிற்பட்டு நொந்து, பின்னர்ப் பலவவதிக்குள்ளாகிச் சரயுதியில் வீழ்ந்திற்று மொழிதலால். அப்பெயர் இராமனென்பதேயாக, அது தசரதன் மகன்பேரென்பதுமடாது. சமதக்கினிக்கும், வசுதேவனுக்கு மப்பேரையுடைய பின்னாகளுவவாதலால். தசரதன் மகனைப்போலவே யேனையவிருவரும் விஷ்ணுவின்னுடைய அவதாரங்களாதலால். மூவரும் விஷ்ணுவின்வதாரங்களேயாக, இருவரைக்கழித்து ஒருவனைக் கொண்டது பிழையாம். சமதக்கினிமகன் விஷ்ணுவின் நற்பாமிசமாதலும், வசுதேவன் மகன் விஷ்ணுவின் சுவேதரோமமொன்றுதலு நோக்கித் தசரதன்மகனைக்கொண்டதெனின், தசரதன் மகனுக்குப் பூர்வஞானமின்மையும், வசுதேவனினைய சேயாகிய கண்ணனுக்குப் பூர்வஞானமுடைமையும் பெறப்படுதலால் மூவரையும்விடுத்துக் கண்ணனைபேன் கொள்ளக்கூடாது? கண்ணன் பூர்வஞானமுடையவனுயிருப்பினும், அவன் விஷ்ணுவின் கற்புமயிரொன்றுதனோக்கிக் கழித்தனர்போலும். மற்றை யவதாரங்கள் சிங்கம், ஆமை, மீன். பன்றி குதிரையாதிகளாய் முடிதலா லவற்றையறவே யொழித்தனர்போலும், இவ்வாபாசங்களாலோரவதாரமூஞ் சால்புடைத்தன்றும். இதனால் தசரதராமனை யிழுத்துவிடுத்தது தவறாய்முடிந்தது. அன்றியும், அவதாரப்பமாகிய இராமமந்திரம் தாரகமாகிறபோது மூலமந்திரமாகிய நாராயணமந்திரம் தாரகமாகாததென்னை? மூலமந்திரத்துக்குத் தாரகதவஞ் சித்தியாதபோது அவதாரமந்திரத்துக் கவ்வாதிக்கமுண்டாமென்பதெப்படி? மோக்ஷப்பிரதாயமாகிய மூலமந்திரத்தையோக்க இராமமந்திரத்துக்கு மோக்ஷப்பிரதானியத்து வமின்மையும், உடனே பாசவிச்சேதஞ் செய்யுத்தன்மையால் இராமதாரகத்தை நோக்க மூலமந்திரத்துக் கவிதின்மையும் வெளிப்படலால் ஒன்றையோக்கவொன்றழிந்து இரண்மந்திரங்களு மவலமாதல்சாலும். இவ்வுண்மை விசாரத்தால் மூலமந்திரமும் தாரகமந்திரமுமாகிய மோக்ஷமந்திரமொன்றே யாதல் பெறப்படும். அஃது ஏகாக்ஷரமாகிய பிரணவமென்று உண்மையுலகினே த்தங் கூறும். பிரணவம் தாரகமு மோக்ஷமந்திரமுமாயின், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் போட்சமந்திரமும் தாரகமுமாத லிழக்காமேயெனின், பிரணவமும், ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமும் ஏகமேயாகிச் சூக்குமமும், தூலமுமாய் விளங்கிச் சூக்குமபஞ்சாக்கரம், தூலபஞ்சாக்கரம் என்று வெளிப்படலால் ஒன்றிலொன்று முரணாவாம். இவ்வுண்மை சூதசங்கிதையிற்காண்க. ஆகவே, ஸ்ரீ விசுவேசரானுபதேசித்தருளுவது தமது ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரமாகிய பிரணவதாரகமென்பது நிச்சயிக்கப்பட்ட

சம்பந்தமொன்றையன்றி யிதரதேவதா சம்பந்தமொன்று மெய்தாமைதெளி, மாதேவன் வடிவுற்றார்க்கு ஞானங்களோடு நல்கியெனவிச்செய்யுளிற் பேர்ந், மையு மிதனைவிளக்கும். எனவே தன்னிடத்தி னிரியாணத்தைப்பெற்ற பேர் குத்தாரகோபதேசத்துடன், அதன்பிரயோசனமாகிய மகாதேவருடைய ச ரூப்பியத்தையு மருநூற் தகைமைத்தென்பது வெளிப்படை. இன்னும் விரி கிற் பெருகும்.

கங்காதேவீவணக்கம்.

மாற்றவளிடப்பான்மேவிவாழ்வதைபுணர்ந்துவள்ளல் போற்றுறும்வலப்பான்மேவிப்புரிந்துவந்தாடாநின்றோர் சாற்றருங்கொடியபாவத்தனையழித்தறங்களுள்ளா மேற்றிநன்கருளுந்தெய்வக்கங்கையையிறைஞ்சல்செய்வாம்.

இ-ள். உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய இடதுபாகத்திற் பொருந்த வாழ்வதை யறிந்து அவருடைய வலப்பாகத்தையடைந்து சங்கற்பஞ்செய்த தன்பால்வந்து மூழ்குகின்றவர்களுடைய சொல்லுத்தற்கரிய கொடுமையை வ னோக்கும்பாவமாகிய விலங்கைத்தறித்துப் புண்ணியத்தில் விடுத்துச் சமஸ்த சிவ தருமங்களையும் அவர்கட்கு நன்மையுண்டாம்படி யறுக்கிரகிக்குந் தெய்வத்தன் மையுடைய கங்கைஎன்னும் நதீரூபப்பிராப்தியை யடைந்திருக்கு மோர்பெண் கொடியைவணங்குவாம். எ-று.

(கசு)

கங்கையைப்பெண்ணென்ற தென்னையெனின், இமவானுக்கு மேனே யென்னுந் தாய்வயிற்றில் குடிசைஎனவும், உமையெனவு மிரண்டுபெண்கள் பிறந்தனரெனவும், அவர்களில் ஜயேஷ்டையாகிய குடிசையைச் சிவபத்தினி யாகுத் தேவர்க்கள் பிரம்ஹலோகத்திற்கு வரித்தபோது அவள் பிரம்ஹதேவ ரால் சபிக்கப்பட்டு நதீரூபப் பிராப்தியையடைந்து சத்தியலோகத்திலேதானே யிருந்தனளெனவும், பின்னர் பகீரதனால் வரிக்கப்பட்டுப் பூமியில்வந்தபோது சிவபெருமான் தரித்தருளினரெனவும் பாகவதம், பாரதம், இராமாயணமு தலியவற்றுள் கூறப்படுதல்காண்க. இவ்வுண்மையை யறியாதார் திரிவிக்கிர மனுடைய பாதநிஸ்ருதமாகிய சலத்தையே சிவந்தரித்தாரென்று கூறுவர். அது சமுத்திரகாமினியாய் விட்டமையும், சிவபெருமான் தரியாமையும் பாக வதம் பஞ்சமஸ்கந்தத்திற் பரக்கக்காணலாம். விரிவஞ்சிவிடுத்தாம். இவ்வுண் மை (கங்காதாரணப் பிரக்யானம்) என்னு நூலில் இனிது விளங்குமென்க.

அகத்தியர்வணக்கம்.

ஒருமலைபிலத்துவீழ்வுவற்றிமிக்கார்த்துப்பொங்கி வருமலைவயிற்றுச்செல்லமலர்க்கரங்கவித்திட்டேற்றுப் பொருமலையொழிந்தோமென்றுபுவிமகள்களிப்பத்தென்னந்

துர்க்காதேவி துதி.

நிறைகடலுடுத்தவைப்பி னிகரமுழங்கிப்பாயு
 மிறைகெழுசுற்றமுறும் வெந்தொழின்மகிடமஞ்சக்
 கறைகெழுபிசிதலுண்கொள் கரும்கிடஞ்சாய்த்தும்பர்
 குறையறமுடித்ததெய்வக் கொற்றியைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) நீர்நிறைந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த உலகின்கண் நிகரில்லா
 மல் முழக்கம்கொண்டு பாங்கின்ற அச்சம்பொருந்திய இயமன் செலுத்தும் கொ
 டுந்தொழிலையுடைய எருமைக்கடா அஞ்சும்படி உதிரங்கலந்த மாமிசத்தை
 உணவாகக்கொள்ளும் கரிய மகிடாசூரனை வதைத்துத் தேவர்குறைகளை முற்
 றுமொழித்த தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த துர்க்காதேவியை வணங்குவாம். எ-று. கூ.

கூற்றுவனைக் கூற்றமென்றதும் மகிடாசூரனை மகிடமென்றதும் உயர்
 திணை அஃறிணையக்கம். மிறையென்பது அச்சம்.

துண்டிவிநாயகர் துதி.

விண்டிராசதந்தராமதமொழி தாவிரும்புசத்துவமொன்றே
 கொண்டிராசதந்தாழ்தரமுத்திகை கூடினீர்மதுவுண்ட
 வண்டிராசதந்தாதிதழுட்கியின் மருவுதீம்புனற்காசித்
 துண்டிராசதந்தாவளத்தினை யடிதொழினுலகுள்ளீரே.

(இ-ள்.) உலகத்தவரே தேனுண்டவன்குள் இராக்காலத்தில் படுக்
 கையாகக்கொண்டு நித்தினாசெய்கின்ற நூற்றிதழ்த் தாமனாபூத்த மதுரம்
 வாய்ந்த நீர்வளமுள்ள காசித்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் துண்டிராசரென்
 னும் திருநாமத்தையுடைய யானையைத் திருவடிக்கண்ணே வணங்குவீர்களா
 னால் இராசதந்தாமதகுணம் நீங்கி அறிவுடையோரால் விரும்பத்தக்க சத்துவகு
 ணமொன்றுமே மேற்கொண்டு ஆணவக்குற்றம் விலகி முத்தியடைவீர்கள்.
 எ-று.

(க0)

கொண்டிரென்னும் வினையுற்ற வினையெச்சமாக்கிக்கொள்க. வண்டு
 இராத்துயில் தாது சதவிதழ் மருவுதீம்புனல், எனக்கூட்டுக. சததாதுசதந்
 தாது எனவிரித்தல் விகாரமாயிற்று. சதவிதழ் உறுப்பாகுபெயர். முத
 லை ஐயுறிய் சீனையைக்கண்ணுறும் என்பதனால் தந்தாவளத்தினை அடிதொ
 ழின் என்புழி, எழுநூறுபு விரிக்கப்பட்டது. இஃது உருபுமயக்கம் ஆண்டுத்
 தகரஒற்று மிகாமை புறனடையாற்கொள்க. துண்டிராச தந்தாவளம் என்பது
 தற் குறிப்பணி. மூத்தபிள்ளையார்க்குத் துண்டிராசர் என்பது, காசிப்பதியை
 கவர்ந்திருந்த துராசதன் என்னும் அசுரனை அழிக்கும்பொருட்டு உமாதேவி
 யார் திருமுகத்து எழுந்த கோப்பிரசாதமே ஐந்து திருமுகமும் பத்துத் திருந்
 தோளுமுடைய வக்கிரதுண்டமூர்த்தியாகத் திருக்கோலஞ்சாத்தி அவ்வசுர
 னைத் திருவடிக்கீழ் அடக்கியகாலத்து அம்மூர்த்தபிள்ளைப்பெருமானை கோக்கி

தேவர் யாவருந் துதிப்பக்குறித்த திருநாம மந்திரமென்றுணர்க இக்கதை யலத்தினைப்பார்க்கவ புராணத்துட்காண்க, தந்தாவளமென்பது யானே, யானே (கத்தினை யுடையாரை யானையென்றார், ஆர்வணிவிளங்க,

சுப்பிரமணியர் துதி

இருகூட்டுவளர்பறவை பிரண்டுருமிருவருமுள்ளிடத்துநாண்
வொருகூட்டுவளர்பறவை பிரண்டுளொன்றுதுவசமற்றொன்றுர்தியாக்க
யருகூட்டுபஞ்சடிமுன்பிடியு மாணுந்தமூவவம்போரேற்றை
வருகூட்டுதுழையாதுபோற்றுவா மிருவினையுமாற்றுவாமே.

(இ-ள்.) இரண்டுகூண்டில் வளரத்தக்க இருபட்சிகளாகிய அன்னத்தி
மீதும் கருடன்மீதும் ஏறுகின்ற பிரம விஷ்ணுக்களிருவரும் மனத்தில் நாண்
கொள்ளும்படி ஒருகூட்டில் வளர்ந்த சேவலு மயிலுமாகிய பறவைகள் இரன்
டனுள் சேவலொன்றையுங் கொடியாக்கி மயிலொன்றையும் வாகனமா
கிக்கொண்டு பக்கத்துச் செம்பஞ்சு ஊட்டிய திருவடிகளையுடைய பிடியையு
மாணயுந் தழுவி வீற்றிருந்த தொருபோரிற் சிறந்த ஏற்றினை இனிவரும் கூ
ட்டில் துழையாதபடி போற்றிசெய்து இருவினையு மொழிப்பாம். ஏ-று. (க

பறவைச்சாதி என்று குறித்தற்கு இருகூட்டுவளரென விசேடிக்க
பட்டது. ஒருகூட்டுவளர் பறவை, சூரபன்மனென்னும் பெயருடை
தோர்யாக்கைக்கண்ணே வாழ்ந்திருந்த சூரன் பதுமனென்னும் ஈரறிவினை
டைய உயிர் சேவலு மயிலுமாகிய புள்வடிவோடு போரழிந்த ஞான்று வந்
னவற்றைக் குறித்தது. ஆக்கி என்பது மும்முதற்றொழிலில் படைப்புக் கா
பென்னும் இருதொழிற்கும் தலைமைபூண்ட பெருந்தேவராய் அப் பிரமவிவ
ணுக்களிருவரும் வேறொன்றுபடைத்துக்கொள்வதற்கும் வளர்த்துக்கொள்வத
கும் வல்லராயும் அங்ஙனஞ்செய்துக்கொள்ளும் உரிமையாற்றல் இல்லாரா
ஒவ்வொன்றினையே ஒவ்வொருவரும் ஊர்திக்கும் கொடிக்குமாகப் பெற்றை
யின், அவர்கண்டு நாண் அவ்விரண்டிற்கும் வேறுவேறுஅமையக்கடைக்கணி
துக் கொண்டருளிய இளையபிள்ளையார் அளவிலாற்றலைக் குறித்தது. இ
விபாவனையணி, ஊட்டுபஞ்சடி வினைத்தொகை. பிடியுமானும் தழுவ அம
ஏறு என்பது தொகை உவமம். பிடியும் மாணும் ஏற்றைக்கண்டஞ்சி அக
வது இயற்கையாகவும் அதனைமுத்து தழுவ அமர் ஏறு என்றார் இது விரே
தவிக்கணி. வருகூடு, இனிவரும் பிறவிக்கண்ணதாகிய உடல். உயிர்க்கிழ
னும் பறவைபோல் யாக்கைதோறும் திரிதலுண்மையின், சொற்பொருளி
பம்பெற கூட்டுதுழையாது என்னப்பட்டது. “குடம்பை தனித்தொழிய
புட்பற்றத்தறே யுடம்போ டியிரிடைநட்பு” என்ற தேவர் மறைமொழிநே
க்கி, போற்றுவாமென்ற வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்கி இருவினையை மா
றுதற்குக் காரணமாக்கிக்கொள்க. நல்வினையும் பிறவிக் கேதுவாகலின் இ
வினையு மாற்றுவாமென்றது. “இருள்சேரிருவினையுஞ் சேரா” என்ற தேவ

பிரமாணஞ்செய்யும்பொருட்டணுகிய வியாதமுனிவருக்குச் சேய்மைப் பட்டவராக முன்மைதோன்ற அவ்வகிலேசனென்று கூறினர். இன்னும், விசுவநாதொன்பதற்கு மேலிடத்தில் அகிலநாதொன்றபடி அவர்க்கே விசுவேசனென்னும் பேருண்டென்பதை விளக்கும் பொருட்டே அவ்வகிலேசனென்றொருனினுமமையும், சேய்மைப்பட்டவரப்படியே யாகாதபடி அவருக் கண்மையராய்த் துசத்தம்பமாகி வியாதமுனிவர் சிற்றல் தோன்றமுன்பு என்று கூறினர்.

அறிவுறுத்த வுணர்ந்து வழிபட்டார்கள் கிரங்குதன் முறைமையென்பது தோன்மவருள் கொழிக்குமென்று கூறினர்.

பெருமானைத்தாங்கி வாழ்தன்மாத் திரமேயன்றிச் சைவத்துக்கு முதலாகிரியருமார் தன்மைதோன்ற நந்திபிரானென்று கூறினர்.

முடியிற் சூட்டிக்கொள்வது பூவென்பதுதோன்ற அடிக்கமலமென்று கூறினர். இன்னும் அவரடியிற் சூடிய கமலமெனினு மொக்கும்.

மலரை முடிப்பது குஞ்சியிலென்பது தோன்ற முடிக்கொள்வாமென்று கூறினர். முடிவுத்தமாங்க மாதலறிக. இன்னும், அவர் திருவடியை முடிமேற்கொள்வாமென்பது முடிமேலிருக்கக்கொள்வாமென்று பொருள்கொண்டு அவர் திருவடிநீழலில் வசிக்கப்பெற்று மெனினுமமையும். எம்முடைய தலையிற் பிரமனெழுதியவெழுத்தை அவர்காலாற்றுடைக்கப்பெற்றுக் கொண்டேமென்பதும் பொருள்தும். அவரிடம் திருவடிதீகைஷ, யடையப்பெற்றே மென்பது மொன்று. இன்னும், முடிக்கொள்வாமென்பது நந்திதேவர் தரும தேவதை யாதல்கண்டென்க. தருமம் என்பது யாவரானுஞ் சிரசாக வகித்தொழுகற் பாலதாகிய பதியினுடைய வாணையின் சொருபம். அது அப்பதியின் காலின்கீழொதுங்கிக் கிடக்கும். அப்பதியொருவருடைய வாணையில் வசிக்க வுரியவனல்லாமையால், அவரானையில் யாவரும்வசிக்கவும், அவரொருவருடைய வாணையில் வசிக்காமலிருக்கவுமுள்ள வாதிக்கத்தாற்பதியைச் சர்வரியந்தாவென்று வேதங்கூறும். தருமம் சிவன் காலின்கீழ்க்கிடப்பது தோன்மவாகனமாய்ச் சமைந்திருத்தல்சான்றும். அத்தருமமதலையனுட்டிப்பார் முடியிற்கொள்வதொன்றாகலானத்தருமவடிவமாகிய நந்தி தேவர் பாதங்கள் முடியிற் சேரும் பெற்றிறிமைத்தாதலறிக. இதனால், வியாததைத் தருமமேதன் னடித்தது என்று கூறுவதும். பொருள்தும்.

இங்ஙனநிற்க, வியாதமுனிவர் வேதத்திற்புகழ்ப் பெற்றவரும், ஓதாமலுணர்ந்தவரு மாதலுண்மையாக, பின்னர்மலைவற்றுக் கூறினமையாண்டமையுமெனின், வேதத்திற் புகழ்ப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மை யுடையவருமாகிய விஷ்ணுபகவான் பொய்ச்சான்று கூறி மலைப்பாம்பாகச் சமைந்ததென்னை? வேதத்திற் புகழ்ப்பெற்றவரும், தெய்வத்தன்மையுடையவருமாகிய பிரமதேவர் விஷ்ணுவினிடம் பொய்யுரைத்துப் பூசையுங் கோயிலும் போக்கடித்துக்கொண்ட தென்னை? பசுக்களாதலுண்மையாகலின் மலைவற்றழங்கலியல்பாம். (உத்யாமரீயர் வுணாமநவா, விதிமாலறியா விமலநிபுதல்வா) என்பது பிரமாணம். இதனால், மறப்புமாத் திரமேயன்றி கிணைப்பு என்னுந் தெளிவுமுடையராதல் பெறப்பட்டமையின், வியாத முனிவர் நாரணபேரமென்று கூறியதைமலைந்து கூறினாரென்னுது தெளிந்து கூறினாரெனினுமமையும். தெளிந்து கூறுங்கால் பொய்யுரைத்தல்யாண்டமையு மெனின், அதுபொய்யன்றும். எங்ஙனமெனின்; வியாதரையடைந்த முனிவர்கள் வேதங்கனையும், பிறகலைகளையும் பலகாலவரிடங் கேட்டுமையம் விலகாமையால், மீண்டு மவர்க்கு முற்படியே வுரையாராயினர். பிழைபடக்கூறின் விஷ்ணுவையாண்டடைந்துண்

மையுணர்ந்துவா ரென்பதறிந்து, அவராலும் முனிவர் சந்தேகத்தை யெதற் பொருட்டேயவ்வாறு கூறியதாம். (பொய்மையும்வாய்மையிடத்ததீர்ந்த நன்மையக்டுமெனின்) என்னும் பிரமாணமே யீன்கெருத்தென்க. விஷ்ணுவே வியாதராதலுண்மையாக, வியாதரை விஷ்ணு விபுத்தி கூறல்யாண்ட்மையுமெனின், கருத்து வேறுபாடிண்மையால் பிழைதென்க. வேறுபட்டகாலத்தும் பிழையுண்டாகாமையைப் பின்செய்யுளன்க. (அரியீனாந்தவதாரகீ செயலியாவுமரவீ செயலா மாலறியாதகநீறம், றிரிவாதமுடல் வாலதருணமுப்பிரீ செயலுயிரிசீசெயலாதகநீ போலும், விரிவாமைந்தோழிலையு மெம்மிறைவன்றே மிதபடரிமுன்னிலைத் தன்மையிலுண்டாக்தநீ, தரியாதன்றிராமனுடன்பாகாமரீ பொருதகதையுலகீற் சாற்றுவீனீ) என்பது பிரமாணம். வியாதர்கூட பொய்யல்லாமையாகப் பெறப்பட்ட வோர்ரியாயத்தால் அவர்க்குக் கதம்பித்ததும், அவரைத்தூணாகச் சிவசந்நிதியினிற்றுத்தியதும் யாண்டமைனின், அவ்வினையை யவரதுபவிக்க விருந்ததனாலென்க. அன்றியும், அவரபாடிம்பபடி யொத்திருந்தமைகான்க, எங்ஙனமெனின், சிவபரத்துவதஞ்செய்வது சிவபுண்ணியத்திற்றலையாய வுண்மையால், அதுசெய்தலே கக்கொண்டிருந்தவராகலின், சிவநிந்தையிற் றலைப்படுவா ரடையுங்கதிவளக்கவும் அது தம்பானிகழப்பெற்றுக் கொண்டன ரென்றறிக. (அன்ரெல்லார் தமக்குரியரன்புடையா - ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு)என்னும்பிரமாதால் எலும்பையும் பிறர்க்குடேலோர் கொடுப்பரென்று வெளிப்படுமா, அவற்றைப் பெருமானுக்கென் றர்ப்பணஞ் செய்வதிலார்வங்கோண்டெகியவியாதர்தன்மை யிழுக்கடைவதெப்படி? (செயற்கரிய செய்வார்யர்) என்பதற்கினஞ்செய்தலால். மேதாவியரிது கொண்டே யின்னு மநதிகளாவரித்து மேல்விஷயங்களைப் பரியாலோசிக்கக்கடவரென் றிவ்வனறுத்தினம். இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

கா சி வ ண க் க ம்,

வேறு.

தானங்களெதுசொற்றாலுந்தனைமுதலெடுத்துக்கூறு
மானங்களுடையதாகிமாதேவன்வடிவுற்றார்க்கு
ஞானங்களோடுநல்கிநலமுறவைகுமொண்பூங்
கானங்கள்பொலியுந்தெய்வக்காசியைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) எந்தத்தல மான்மியத்தையெடுத்துச் சொல்பவர்களும், றிற்கு மான்மியம் விளங்கும்பொருட்டுத் தன்னையே முதலிலெடுத்துக் கசிறப்புடையதாகித் தன்பக்கல்சார்ந்து மகாதேவரைப் பதிட்டித்து வுவார்க்கு ஞானமோட்சங்களை யளித்து எல்லாநலங்களு நிறைந்து பிரகாசி அழகிய பூஞ்சோலைகளால் விளங்கும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய காசி னும் பதியைவணங்குவாம். என்று

(இ-ள்.) விந்தமென்னு மோர்மலையின் செருக்கழித்துப் பாதலத்திற் பதுங்கவும், மிக்ககோபங்கொண்டு பேரினாச்சலோடு பொங்கிவருஞ் சமுத் திரமடங்கலும் தமது திருவயிற்றுச்செல்லவும், முறையே தமது மலர்போ லுந் திருக்கரத்தையேலேவைத்தும், ஆசமனத்தின்பொருட்டு ஏற்றும் பூமியின் தென்பாகம் பாரயின்றித் தூக்கிக்கொண்டபோது பூமிதேவிக்குண்டாகிய துன்பந்தணிந்து களிக்கும்பொருட்டித் தென்மலையென்னும் பொதிகையின் கண் ணெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத்தன்மையுடைய அகஸ்தியமகாமுனி வரை வணங்குவாம். எ-று. (கடு)

திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள் வணக்கம்.

திருமடத் தமணரிட்ட செய்யதி வழுதிமேனி
யுருகிடப் பற்றியநின் றொல்லையவ் வமணரோடு
கருகிடப் பற்றியன்னார் வயிற்றுளுங் கலப்பச்செய்த
பொருவரு முத்தீச்செல்வர் பொன்னடி சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) மதுராபுரியில் சைவமடாலயத்தில் திருக்கூட்டத்தோடெழுந் தருளியிருக்கும் போது, சமணர்கள் வஞ்சனையால் அம்மடத்தில்வைத்த செத்தி அவ்விடத்தினின்று நீங்கி கூட்பாண்டியன் சரீரம் குழையும்படி சுரநோ யாகப்பற்றச்செய்து அவன் வணங்கியபோது அவ்விடத்தினின்று நீங்கி அச் சமணர்கள் சபதங்கூறி நெருப்பிலிட்ட அவர்கள் சமயநூலெழுதிய ஏடு விரை விற்கருகி எரியும்படிசெய்து அவர் வயிற்றுள்ளும் பற்றச்செய்தருளிய சமான மில்லாத காரகபத்தியம், தக்ஷிணைக்கினி, ஆகவனீயம் என்கிற மூன்றக்கினி களையும் விதிப்படிவளர்க்கும் சிவஞானச்செல்வராகிய திருஞானசம்பந்த சுவா மிகள் பொன்போன்றதிருவடிகளைச் சிரசிற்சூட்டிக்கொள்வாம்.எ-று. (கசு)

மூன்று தியைப் பாதுகாக்கின்ற பிராமணகுலத்தில் அவதரித்தவராகவின் அம்மடாலயத்தில்வைத்த நெருப்புவிடிகி மூன்றிடத்திப்பற்றச் செய்தருளினா ரென்னும் விசித்திரத்தோன்றக்கூறினார்.

“திருமடத்தமணரிட்ட செய்யதிவழுதி மேனியுருகிடப்பற்றி”
என்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் தேவாரம்;

திருவாலவாய் பன் கௌசிகம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய் மேவிய

ஐயனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்

பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்

பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே.

அப்பனாலவா யாதியருளினால்
வெப்பன் தென்னவன் மேலுறமேதினிக்
கொப்பனான சம்பந்தனுபைத்துஞ்
செப்பவல்லவர் தீதிலாச்செல்வரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“அந்நின்றொல்லையவ்வமணரோடு கருகிடப்பற்றி
யன்னார்வயிற்றுளுங் கலப்பச்செய்த” வென்பதை

அஞ்சமுள்ளத்தராகியு மறிவிலாவமணர்
வெஞ்சுடர்ப்பெருந்தீயினில் விழுத்தியவேடு
பஞ்சதீயினிற்பட்டது பட்டக்கண்டபயத்தால்
நெஞ்சசேராவும் பீலிகைசேரார்ந்திலர்நின்றார்.

வேறு.

“அருகர்தாமிட்டவேடுவாங்கக் சென்றணையும்போதிந்
பெருகுதிக்கதுவவெந்து.”

என்று கூறிய பெரியபுராணத்திருவிருத்தங்களா லுணர்க.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வணக்கம்.

அருப்பினமுலையாள்பாகத் தண்ணலாரினிதுமேய
திருப்புகலாருகப்பேர்யோகமேயென்றுசெப்பப்
பொருப்புமுள்ளருகப்பாடிப் புகுந்துபேரின்பந்துய்த்த
விருப்புறுபுகழ்சர்னாவின் வேந்தர்தாள் வணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) தாமரை அரும்புபோலும் இளங்கொங்கைகளையுடைய
பட்டியாரை இடப்பாகத்தி லமைத்த சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கு
ணபுரம் என்னும் திருப்புகலாருக்குப் பிரதி நாமமானது சிவயோக புரமே
சொல்லும்படி மலைகளும் உள்ளருகத்தக்க திருத்தாண்டகத்தைத் திரு
மலர்ந்து சிவலிங்கப் பெருமானிற் கலந்து சிவானந்தப்பெருவாழ் வெ
மேலோர் விரும்பத்தக்க புகழையுடைய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திரு
களை வணங்குவாம். எ-று.

இசைக்கு மலைகளு முருகுமென்பது புராணப்பிரகித்தமாகலின்
வாரப்பண்ணின் பெருமைதோன்றப் பொருப்பு முள்ளருகப்பாடி
றார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வணக்கம்.

போகமென்பன்வருந்தல் பொருந்தன்மற்றவைகளுள்ள
வாகவோர்பகலினள்ளு மான்தோரிரவினள்ளும்
பாகமார்பதஞ்சென்றேற்றும் பரிந்துசென்றாடறீர்த்து
மேகநாயகனேறிற்றற் கியைந்தவர்துணைத்தாள்போற்றி.

(இ-ள்.) சிவபேரகமென்பவைகள் அருத்தலும் பொருத்தலும் அவற்றின் உபகரணங்களைத் தேடலுமே யென்று பொருள்படுத்தி நடுப்பகலிலும், அர்த்தராத்திரியிலும் வீடுகடோறும் சென்று அன்னப்பிச்சைவாங்கி வந்து உண்பிக்கவும் விருப்போடு பரவைநாச்சியார் மனையிற் சென்று அவருடலைத் தணியச்செய்து சேர்ப்பிக்கவும் ஒப்பற்றவராகிய சிவபெருமானே முன்னின்று ஏவல் செய்யும்படிக்கு இசைந்தவராகிய தம்பிரான் தோழரொன்னுஞ் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிரண்டு திருவடிகளையும் நமஸ்கரிப்பாம். எ-று. (௧௮)

பொருத்தலாகைசீத்தோர்க்கே கடவுள் முன்னின்று அநுக்கரகிப்பா என்பது வேதாகமத்துணியாயிருக்க இவ்வாறு பெருமான் முன்னிற்றல் கூடுமோ வெனின் திருச்சுயிலாயத்தில் பிராட்டியாருக்குப் பணிவிடைசெய்து வந்த அனிந்திதை கமலினியென்னும் மாதரிருவரையும் சுந்தரமூர்த்தியடிகள் கண்டு விரும்பியபோது அம்மாதரும் விரும்பினமையால் கீவீர் பூமியிற்றென்றிசையிற்றிற்று கூடி இன்பமனுபவிப்பீர்களென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்த கட்டளையைக்கேட்டு நடுங்கிய சுந்தரர் மனிதசரீரத்தை எடுத்து யான் மயங்கும்போது தேவரீரே எழுந்தருளி ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபடி திருவாக்களித்தமையால் சிவபிரான் முன்னின்று முடித்தா ரொன்றுணர்க.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் வணக்கம்.

இருபொருள்கல்வி செல்வ மென்பனவல்விரண்டும்
பொருவருந் தம்பிராற்கே புணர்த்திமாலயன்முன்னோரு
ளொருவரும் புணர்த்தற்கொவ்வா வுலப்பிலானந்தமுற்ற
வெருவரும் புகழ்சால் வாத ஓரர் தாள்விரும்பிவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) கல்விப்பொருள் செல்வப்பொருள் என்னும் பொருள்களிரண்டினையும் சமானமில்லாதவராகிய சிவபிரானுக்கே அர்ப்பணஞ்செய்துவிட்டு திருமால் பிரமன்முதலிய தேவருள் ஒருவரும் அடைதற்கரியதும் அழியாத நிலைமையுமாகிய சிவாகந்தப் பெருவாழ்வினைப்பெற்று விரும்பத்தக்க புகழிற் சிறந்த பூரீமம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவடிகளை விரும்பி வாழ்வாம். எ-று. (௧௯)

திருவாசகமும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரும் அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையாரே தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதும்படிசெய்தலால் தம்பிராற்கே கல்வி புணர்த்தி என்றும் குழைவாக்கும்படி கொண்டுவந்த பொருள் முழுவதும் திருப்பெருந்துறையில் சிவாலயப்பணிமுதலிய சிவபுண்ணியங்கட்கே உபயோகித்தலால் தம்பிராற்கே செல்வம் புணர்த்தி என்றும் “பூமேலயனொடுமாலும் புகலரிதென் தேமாறுநிற்ப வடியெனிறுமாக்க” என்னும் திருவாசகத்துண்மையாதலின், மாலயன் முன்னோருளொருவரும் புணர்த்தற்கொல்லாவுலப்பிலானந்த முற்றவென்றுங் கூறினார்.

தண்டிசர் வணக்கம்.

வேறு.

அன்பதற்கிடமா யவர்பிள்ளையர்
 ரொன்பதற்கியை யத்திருச்சேய்ஞலார்
 முன்பதற்கணியா முளைத்தார்பதம்
 வன்பதற்கிட மாற்றியுள்வைகுமே.

(இ-ள்.) உலகத்தில் அடியார்கள் செய்யும் அன்புக்கு இடமாக எழு
 ருளிய சிவபிரான், என்பொருட்டு உன் பிதாவின் கால்களை வெட்டின
 யால் இனி உனக்கு நான் பிதா நீ புத்திரனென்று திருவாய் மலர்ந்தரு
 தற்குப் பொருந்தும் வண்ணம் முன்னமே, முருகப்பெருமான் திருப்பெயர
 விளங்குந் திருச்சேய்ஞலாருக்கு அழகுண்டாகத் திருவவதாரஞ்செய்த ச
 டேச்சுரநாயனார் திருவடிகள் கொடியகுணங்களை யொழித்து சற்குண
 களை வளர்த்து என்மனதில் வீற்றிருக்கும். எ-று.

(உ

ஆன்மகோடிகள் மனம் வாக்குக்காயங்களால் செய்யும் அன்பை அவ்
 வீடத்தறிந்து, அறுக்கிரகஞ்செய்பவர் சிவபிரானாகலின் அச்சிவபிரானே “அந்
 தற்கிடமாயவ” ரென்றும், சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மனைச் சங்கரிக்கு
 பொருட்டு எழுந்தருளியபோது பூதகணங்களோடு வீற்றிருந்து சிவபூத
 செய்து சிவாறுக்கிரகத்தைப்பெற்ற திருச்சேய்ஞலாரில் அவதரித்து சிவபூத
 புரிந்து திருக்குமார பதத்தைப்பெற்றவர் சண்டேச்சுரராதலின், “முன்பத
 கணியா முளைத்தா” ரென்றுங் கூறினார். சேய்நல்லூர் என்பது சேய்ஞல்
 ரெனப் போலியாயிற்று. சேய்=முருகக்கடவுள்=பிள்ளை.

அறுபத்துமூவர் வணக்கம்.

முறைகெழுதாதமார்க்க முதலியமார்க்க நான்கு
 ளிளையருடத் தமக்கொன் தேற்றமார்க்கங்கைக்கொண்டே
 கறைதருபிறவிமாய்த்துக் கருதுபேரின்பமுற்ற
 பொறைமலி யறுபான்மூவர் பொன்னடி சென்னிவைப்பாம்.

(இ-ள்.) வேதாகமங்களில் முறைமையாகக் கூறிய தாசமார்க்கம் சத்
 த்ரமார்க்கம் சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்னும் நான்கு மார்க்கங்களுள் சிவ
 டாகுத்தால் தங்கள்தங்களுக்குப் பொருந்திய மார்க்கங்களைத் தவறாது அடி
 வடித்து களங்கத்தையுடைய பிறவியை யொழித்து சிந்திக்கத்தக்க சிவ
 னுபூதிப் பெருவாழ்வையடைந்த சாந்தலோராகிய அறுபத்து மூவரது பொ
 னேன்ற திருவடிகளைச்சிரசிற் சூட்டிக்கொள்வாம். எ-று.

(உக

நம்ச்சிவாயமூர்த்தி வணக்கம்.

மறைமுகிறவமும்வெள்ளி மால்வரைநந்திப்புத்தேள்
 விழைபரம்பரையில்வந்த மெய்கண்டான்வழியிக்கோங்கக்

கழைகழும்கெனக்குவாவுங் கழனிநயந்துறைசைநாளுந்
தழைகுரு நமச்சிவாயன் சந்ததிவாழ்கமாதோ.

(இ-ள்.) வருஷிக்கும் பருவமுள்ள மேகங்கள் தவழப்பெற்ற பெருமையுள்ள ஸ்ரீகைலாசகிரியில் நீந்தி யெம்பெருமானால் விரும்பத்தக்க திருமரபில் திருவவதாரஞ்செய்த மெய்கண்ட சிவாசாரியர் சந்ததி மேலுமேலும் வளர கரும்புகள் கமுகுமரங்களைப்போல் வளர்த்த கிடமாகிய உயல்களையுடைய அழகிய திருவாவடுதறையில் சார்வகாலமும் மெய்ஞ்ஞானம் தழைத்தோங்கும் நமச்சிவாயதேசிகர் திருமரபு நீழிவாழ்க. எ-று. (௨௨.)

“ வெள்ளிமால்வரைநந்திப்புத்தேள் விழைபரம்பரை ” என்பதை தேவப்பிரான்வளர்கயிலேகாவல்பூண்ட திருநந்தியவர்கணத்தோர்செல்வர் பாரிற், பாவியசத்தியஞானதரிசனைகளடிசேர் பரஞ்சோதிமாமுனிகள் பதிபாம்வெண்ணெய், மேவியசீர்மெய்கண்டதிறலான் பாரா விரவுபுகழரு ணந்திவிறலார்செல்வத், தாவிலருண்மறைஞானசம்பந்தரிவரிச சந்தானத் தெமையாளுந்தன்மையோரே.

என்று சந்தானாசாரியர்களிலொருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சைவசித்தாந்த நூல்களில் ஒன்றான சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தானுமுணர்க.

அம்பலவாணதேசிகர் வணக்கம்.

வேறு.

தூயவான்குணத்துப் பெரும்புகழமைந்த சுப்பிரமணியதேசிகனு நேயமோடருகுநின் றுகண்வெப்பநிறைபெருங்கருணையாற்பொல்லாத் தீயனென்சிரத்துந்திருவடிசூட்டிச் செயிர்முழுதொழுத்தினிதாண்ட பாயசீர்த்துறைசையம்பலவாண பரசிவற்கியாதுசெய்குவனே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமும் கெம்பீரமுமுள்ள சத்குணசம்பன்னரும் சர்வலோகங்களும் பரவிய கீர்த்தியையுடையவருமாகிய இளையபட்டத்திருக்கும் சுப்பிரமணியதேசிகரும் அன்போடு சமீபத்திலிருந்து தரிசித்துக் களிப்படைய நிறைந்த தயாவிசேஷத்தால் தூர்க்குணம் நிறைந்த கொடியவனாகிய எளியேன் தலையிலும் திருவடி தீட்சைசெய்து குற்றமுமுதையும் நீக்கி, பட்சத் துடன் ஆண்டருளிய திரிலோகங்களும் பரவிய சிறப்புள்ள திருவாவடுதறையில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவசொருபராகிய அம்பலவாண தேசிகரெ ண்ணும் சுவாமிகளுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வேன். எ-று. (௨௩.)

கைம்மாறு = பிரதி உபகாரம்.

காசிரகசியம் செய்வித்த சுவாமிகள்.

வேறு.

ஆனதிருவாவடுதண்டுறை நமச்சிவாயனடிக்கடிமைபூண்டு, ஞான நெறியடைந்தவனற் காசியாத்திரைபலகானயந்துசெய்தோ, வீன

மினற்குணமனைத்து மோருருக்கொண்டெனப்பெர்லிவோ னெண் லாத், மோனமுனிவரர்புகழ்ப்பொலிதவச்சுப் பிரமணியமுனிவரெ போன்.

(இ-ள்.) மேலானகுளிர்ந்த திருவாவடுதூறையில் எழுந்தருளி யிருக் கும்சிவாய தேவருக்கு அடிமைபுண்ட காரணத்தால் சிவஞானநிலை பெற்றவரும் உத்தமமரகிய காகியாத்தினாயை விருப்பத்தோடு பலமு செய்தவரும் உத்தமகுணங்கள் யாவும் சேர்ந்து ஒப்பற்ற திருவுருக்கெ டதென்று சொல்லும்படி விளங்குபவரும் ஞானனுஷ்டானத்தை யுல அளவு கடந்தபெரியோர் புகழும்படி தவத்தால் விளங்குபவருமாகிய சு மணியத் தம்பிரானென்னும் திருநாமம்பெற்றவர். எ-று. (1)

உரவுமலிகருங்கடல் சூழலோகோபகாரமிதென்றுள்ளத்தோர் விரவுவடமொழியைமொழி பெயர்த்தெடுத்துச் செந்தமிழால்விள மாறு, சுரவுத்விர்சிறப்புடைத்தா யற்றமுதனாற்பயனளிக்குங்காட்சித்த பரவுபுகழ்த்திருக்காகி மான்மியமாமந்தணத்தைப்பாடுகென்ன.

(இ-ள்.) உறுதியுள்ள பெரியகடல் சூழ்ந்த பூவுலகத்தாருக்கு உப மிதி வாகுமென்று மனத்தினுணர்ந்து கள்ளகமில்லாத சிறப்பினையுல தாய் தர்மார்த்த காம மோக்ஷ மென்னும் நான்கு பிரயோசனத்தை கொடுக்கும் காக்கியினையுடையதாய் வியாபித்த புகழினையுடைய மேல காசுமுகமையாகிய ரகசியம் கீர்வாணபாஷையிலுள்ளதை மொழிபெய தெடுத்துக்கொண்டு செவ்விய தமிழினால் யாவருக்கும் விளங்கும்படி யாவென்று கட்டளையிட. எ-று. (2)

அவையடக்கம்.

வேறு.

அனையவன் மொழிந்தவார்த்தை யாருயிர்க்குறுதியாகும் ன்னையமதுணர்ந்துபாடும், விதஞ்சிறிதுணரோனேனுந் தனையில்பேராசைதூண்ட நானெனுந்தளையினீங்கிப் புனைதருதமிழினாலேபாடிடப் புகுந்தேன்மன்னே.

(இ-ள்.) அச்சுப்பிரமணிய முனிவர்கூறிய வார்த்தை நிறைந்த ஜீவ டுகளுக்கு மோக்ஷத்தையுண்டாக்குகிற விநயசம்பத்தையறிந்து பாடும்வ சிறிதும் அறியாதயானும் சூசமானமில்லாத பேராசையினால் தூண்ட்ப்ட நாணமென்னும் விலங்கை விடுவித்து அலங்கரிக்கும் செந்தமிழ்ப்பாவிடு பாடத்தொடங்கினேன். எ-று. (3)

இதுவுமது.

மறையவரன்றிமற்றை வருணருமாட்டியூட்ட

நிறையருள்கூர்த்துபெம்மா னிலவியகாசிவைப்பின்

முறைகெழும்ப்தணத்தை மூதறியினரோயன்றிக்
குறைபலவுடையானுங் கூறுதல்வழங்கான்மஷ்னோ.

(இ-ள்.) பிராமண வருணத்தாரன்றி மற்றைச்சாதியாரும் அப்பேஷு
கித்து நிவேதனஞ்செய்ய, பேதமின்றி அவர்களுக்கு ஈழைத்தகிருபை சுரந்து
விசுவநாதர் விளங்குகின்ற காரணத்தால் காசித்தலத்தின் மகிமைதங்கிய ரக
சியத்தை பேரறிவினையுடையாரோ யல்லாமல் குணதோஷம் பவவாயுள்ள
யானும் பாடுதல் முறைமையாகும். எ-று. (௨௭)

இதுவுமது.

இலக்கணம்வகுத்தசான்றோர் விதிவிலக்கிரண்டனோடு
விலக்கறவமையென்று வேண்டினு றொற்றுக்கென்னி
னவக்கணமில்லாக்கிய நாயினேனவின் நிமிப்பன்
குலக்கவியெலாந்தள்ளாது கொள்ளுதற்பொருட்டேயன்றோ.

(இ-ள்.) இலக்கணங்களை வரம்புசெய்த பெரியோர்கள் ஏற்படுத்திய விதி
விலக்கு இரண்டினோடு தள்ளக்கூடாத வழுவமையென்றை ஏற்படுத்தி
றார்கள் யாதுக்கென்னில் நற்குணமில்லாத கொடிய ஞாபியையெடுத்த சிறி
யேன் சொல்லுகின்ற அற்பமொழிகளமைந்த செய்யுள்களெல்லாம் விலக்
கென்றுதள்ளாமல் விதியென்று ஒப்புக்கொள்ளுதற்பொருட்டேயாகும். (௨௮)

வேறு.

மொழிதருநைமிசவனத்துச் சவுநகமாமுனிமுதலாமுனிவர்கேட்ப
வொழிதருதின்குடவாதாராயணன்செய்புராணமீரொன்பா னுள்ளுங்
கழிதருமேன்மைப்பிரம கைவர்த்தமூன்றும்பாகத்துமேய
பொழிதருதண்புனற் காகி மந்தணத்தைச் சூதமுநிபுகன்றானன்றே.

(இ-ள்.) நற்குணமுள்ள வேதவியாசமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த பதி
னெண்புராணங்களுள் அதிக மேன்மையுள்ள பிரம கைவர்த்தமேன்னும் புரா
ணத்தில் மூன்றாங்காண்டத்தில் இருக்கின்ற பெருக்கமுள்ள சூளிர்ந்தகங்கா
நதியை யுடைய காகிரகசியத்தை சூதமுனிவர் நைமிசாரணணியத்தில் மகி
மைதங்கிய சவுநகமுனிவர் முதலாகிய முனிசுணங்கன் கேட்கும்படி கட்டளை
யிட்டனர். எ-று. (௨௯)

அனையமுநிவரனுரைத்தவிருபத்தா நத்தியாயமுநன் காய்ந்து
நினையமிளிர்செந்தமிழாலுரைத்தனன்மற் றிதையுணர்வோர்நெடும்பார்
மீது, புனையமிகுசெல்வமொடு வாழ்ந்தயனாதியர்பதத்தும்போகமார்ந்து
தனையலதொன்றொவ்வாத சிவபதம்பின் புருந்தின்பஞ்சார்வார்மாதோ.

(இ-ள்.) அச்சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்த இருபத்தாறு அத்தியா
யங்களையும் செவ்வையாக ஆராய்ந்துணர்ந்து சிந்திக்குந்தோறும் அறிவை

விளக்குகின்ற செந்தமிழ்ப்பாவினால் கூறினேன் இதை ஓதல் கேட்டால் அறிபவர்கள் பெரிய பூவுலகத்தில் அகண்ட சம்பத்தோடு வாழ்ந்திருந்து மறுமையில் பிரம விஷ்ணு மூர்த்தலாகிய தேவபதங்களில் அளவிறந்தபோகங்களை யனுபவித்து பின்னர் தனக்குத்தானே சமமாகிய ஸ்ரீ கயிலாசபதத்தையடைந்து சிவாநந்தானுபவத்தைப் பெறுவார்கள். எ - று. (நடு)

இந்நூல் செய்தவர் மகிமையும் அவர்பெயருங்

கூறுகின்றது.

ஓதுபெரும்புகழ்க்காசிப் புராணமினிதுரைத்தா னுறையூர்வா ளொளிபுற்றார்குறுக்கைவிளத்தொட்டி, கோதுதவிர்தருமண்ணிப் படிக்காமாமயிலே கோயிலூரார்றாராருர்கண்டதேவி, போதுமலிபு னற்றனியூர்குரையிராமென்னப் புகழினைய தலப்புராணந் தமிழிற்பு னைந்தோன், மீதுபொலிதிரிசிராமலையமரும் பெரியோன் மீனாட்சிசுந்த

(இ-ள்.) சாறுக்கள் எடுத்தோதத்தக்க விசேஷ மகிமையுள்ள காசிராகு யத்தை விருப்பத்தோடு தமிழ்ப்பரவாகச்செய்தவர் யாவரெனில் உறையூர், வாலொளிபுற்றார், திருக்குறுக்கை, விளத்தொட்டி, மண்ணிப்படிக்கரை, திருமயிலாப்பூர், கோயிலூர், ஆற்றூர், திருவாரூர், கண்டதேவி, தனியூர், சூரை என்னும் பன்னிரண்டு திருப்பதிகளுக்கும் தலபுராணங்களை, தமிழினுற் செய்தவரும் திரிசிராப்பள்ளியில் விருப்போடுவசிக்கும் பெரியவரும் மீனாட்சி சுந்தரநாவலரென்னும் திருப்பெயர்பெற்று, புலவரோயுள்ளவருமாம். எ - று. (நடு)

பா யி ர மு ற் று ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.



கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

குருபத்தி சொருப முனாத்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நலமலி வளத்தான்மிக்க நைமிசவனமென்றோதந்
தலமலிவாழ்க்கைபெற்ற சவுநகமுநிவராதிக்
குலமலிமுநிவரெல்லாங் குழிஇ யிருந்தருளினுய்க்கும்
புலமலிகுதமேலோற் பார்த்திதுபுகலலுற்றார்.

(இ-ள்.) இன்பமிகுந்த வளப்பத்தில் மேலாகிய நைமிசாரணியமென்று சொல்லும் (பரிசுத்தமுள்ள) இடத்தில் நிறைந்த (சிவயோக) வாழ்வையடைந்த சவுநகமுநிவர்முதலிய ரிஷிகூட்டங்கள் யாவரும் கூடியிருந்து, அடுத்தவர்களைத் திருவருள் மார்க்கத்திற் செலுத்துகின்ற பூரண ஞானத்தையுடைய மஹாபுருஷரான சூதமுநிவரைப் பார்த்து இதைச் சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (க)

அராவணையவன் கூறென்னு முனிவரனருளப்பெற்றுப்
புராணமென்றுள்ள யாவும் புகரறத்தெளிந்த மேலோய்
கராசலத்துரிவைபோர்த்த கண்ணுதற் பெருமான்மேய
தராதலப்பயனாங்காசி மான்மியஞ் சாற்றல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) (ஆதி) சேஷ சயனத்தையுடைய வீஷ்ணுதேவர் அம்சம் என்னும் வியாச மகாமுநிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்று புராணங்கள் யாவையும் களங்கமறத் தெரிந்துள்ள பெரியோரோ (தாருகாவனத்து ரிஷிகளால் வீடுத்த) யானைத்தோலைப் போர்வையாகக் கொண்ட நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கப்பெற்ற பூமியிலுள்ள தலங்களுக்குப் பிரயோசனமான காசித்தலத்தின் மஹிமையைத் திருவாய்மலரவேண்டுக. எ-று. (உ)

ப. ம. புராணமென்றுள்ள யாவுமென்றது பதினென்புராணங்களையும் உபபுராணங்களையுமாம்.

விதிமுதலெவர்க்கு மாதிரி பீடமாய் விளம்பிடுவது
மதிசெயும் பரமஞானம் வயக்குகாரணமாய் மிக்குப்
பொதிதருபோகமெல்லாம் புணர்ப்பதாயுள்ளகாசிப்
பதியின்மான்மிய முகத்தின் தருமமும் பகருமென்பார்.

(இ-ள்.) பிரமாதி தேவர்களுக்கு முதற்பீடமாயும், தன்பெயரைச் சொல்லி அளவினாலும் யாவராலும் மதித்தலைச் செய்விக்கும் சிவஞானம் வீளக்குதற்கு காரணமாகியும், அதிகமாக நிறைந்த இம்மை மறுமை வீடு என்னும் போகங்களை அதுபவிக்கச் செய்வதாயுமுள்ள காசித்தலத்தின் மான்மியம் வாயிலாகத் தருமங்களைக் கட்டினையிடவேண்டுமென்றனர். எ-று. (க)

பதிபசுபாசங்களை மதித்தலைச்செய்யும் பரமஞானமென்பதாம்.

அறத்தினுக்குறவாயுள்ள யுகமவற்றளவுசெய்கை
திறத்தின்முன்னுரைப்பயர்ங்க டெளிந்தனமதான்றுவெய்ய
ம்மத்தினுக்குறவாய்நன்குந் தீங்குஞ்செய்யலியின்மாண்பு
முதத்தெளிதரமுயன்றோ முணாத்தருளையவென்றார்.

(இ-ள்.) தருமத்துக்குச் சிநேகமாயுள்ள யுகங்களையும் அவற்றினளவையும் அவற்றின் செய்கையையும் முறையாக தேவரீர் பூர்வத்தில் திருவாய் மலர பாங்கள் தெரிந்தோம். அதுவல்லாமல் கொடிய பாவத்துக்குச் சிநேகமாய் நன்மையுந் தீமையுஞ் செய்தற்கு இடமாயுள்ள கலியுகத்தினது இயல்பையும் உண்மையாகத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சித்தோம் ஐயனே! உரைத்தருள வேண்டுமென்றனர். எ-று. (ச)

முனிவார் வார்த்தைகேட்டு முகமிகமலர்ந்தானாதி

வனிதைமார்பின்னக் கூறென்னும் வாதார்ப்பணன்பாற்கேட்ட.

புனிதமிக்காயகேள்விப் படியதுபுகல்வேனீவீர்

கனிவொடுகெண்மினென்று கட்டுரைத்திடுவான்குதன்.

(இ-ள்.) சவுநகாதிமுனிவர் வார்த்தைகளைக் கேட்டு (குதமுனிவர்) முகமலர்ந்தவராகி இலக்குமியை மார்பிலுடைய விஷ்ணு அம்சமென்று சொல்லத்தகும் வியாசமுசிவரிடத்துக் கற்றுணர்ந்த பரிசுத்த மிகுந்த கேள்விப்படி தெரிவிக்கின்றேன் நீங்கள் அன்போடு கேளுங்களென்று கட்டளை யிடுகின்றனர். எ-று. (ரு)

முன்னமோர் கற்பத்தன்னின் முதுதினாப் பாலையாவும்

பின்னமே வாமலொன்று பட்டெழீஇப் பெருகிற்றுக

வன்னதனாப்பண்மாயோ நறிதுயிலமர்ந்தானன்னா

னின்னறீருந்திநின்று மெழுந்ததேரீர் தெய்வக்கஞ்சம்.

(இ-ள்.) பூர்வம் ஒரு கற்பத்தில் மிகுந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரங்கள் யாவும் பின்னப்படாமல் ஒன்றாக மேலே யெழுந்து பெருகியது அதன் மத்தியில் விஷ்ணுதேவர் அறிதுயில் அமர்ந்தனார் அவரது இன்பமயமாகிய நாயியிலிருந்து ஓர் தெய்வத்தாமரை முளைத்தது. எ-று. (சு)

“அறிதுயில்” என்பது யோக நித்திரை.

அன்னகாரணத்தினாலே யக்கற்பம்பதுமகற்ப

மென்னவோர்நர்மப்பூண்டன் மெழுந்தவப்பதுமநின்றும்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுறைத்த அத்தியாயம். ௨௭

பொன்னவிற்கடுக்கைவேணிப் பூணன்னுளினாலே
நன்னலத்துலகந்தோற்று நான்முகன்றோற்றினாலே. *

(இ-ள்.) அந்தக் காரணத்தினால் அக்கற்பம் பதுமகற்ப மென்றோர் பெயர் பெற்றது. உண்டாகிய அத்தாமரை மல்லிவிருந்து பொன்போலும் விளங்குகின்ற* கொன்றைமாலிகை யணிந்த சட்பாரத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினாலே கெடாத வின்பத்தை யடைதற்குரிய பிரபஞ்சத்தை யுண்டு பண்ணும் பிரமன் பிறந்தனன். எ-று. *

(௭)

பொன்னையும்ருட்டுந்தேசிற் றோற்றியபுகழ்சால்வேதன்
றன்னையுமேதுவான தலைவனையுந்தேறானு
யென்னேஞ்செயலென்றுன்னி யெழுந்தமால்பாதம்போற்ற
வன்னேநோனையான்மைந்தற் கார்வமோடமையலுற்றான்.

(இ-ள்.) பொன்னையும் மயங்கத்தக்க பிரகாசத்தோடுண்டாகிய மிகுந்த புகழையுடைய பிரமன் தன்னையும் தானுண்டாதற்குக் காரணமாகிய சிவ பெருமானையுந் தெனியாதவனாகி அடியேன் செய்யத் தக்கது யாதென்று சிந்தித்தெழுந்து விஷ்ணுமூர்த்தியின் பாதத்தை வணங்க தாயையொத்த விஷ்ணுமூர்த்தி தனது குமாரனாகிய பிரமனுக் கன்போடுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று.

(௮)

மைந்தகேள் பிரமனென்று வழங்குவதுனக்குநாம்
மைந்தலையரவம்பூண்ட வண்ணலே நினக்குமெற்கும்
பைந்தழைப்பொழில்சூழெல்லாப் பெர்ழிற்குங்காரணங்காண்பற்றி
மைந்தழியாமலெல்லாம் படையெனவின்ருனன்றே.

(இ-ள்.) குமாரனே கேட்பாயாக பிரமனென்றுனக்குப் பேர் வழங்கக் கடவது ஐந்துதலைகளையுடைய சர்ப்பாபரணராகிய சிவபிரானே? உனக்கு மெனக்கும் பசிய இலைகளையுடைய சோலை சூழ்ந்த எல்லா உலகங்களுக்குங் காரணராகும் இதைக் காண்பாயாக அதனால் நீ கர்த்தாவாக அபிமானித்து எண்ணி அழிந்துபோகாமல் யாவையுமுண்டாக்குவாயென்று விஷ்ணுமூர்த்தி கட்டளையிட்டனர். எ-று.

(௯)

பொழில் என்பதற்குலகென்பதை.

“ஏழடையாள் பொழில்” என்ற திருக்கோவையாருக்கு நச்சினுர்க்கினியருளையா னுணர்க.

மாயவனவின்றவார்த்தை மலர்மகன்விருப்பிற்கேட்டு
நேயமிக்குடையதந்தாய் நீயுரைத்திட்டவாறே
யாயதோர்சிருட்டியெவ்வா றுக்குவனருடியென்னப்
பாயநீர்ப்படுக்கையின்னோ னின்னதுபகர்தலுற்றான்.

(இ-ள்.) திருமால் சொன்னவார்த்தையைப் பிரமன் அன்புடன் கேட்டு என்னிடத் தன்பு மிகுந்த பிதாவே தேவரீர் மொழிந்தபடி யாகவேண்டிய

சிறுட்டியை எவ்வண்ணமுண்டாக்குவேன் அருள்வாயென்று கேட்க திரு
பாற்கடலில் பள்ளிகொள்ளும் விஷ்ணுதேவர் இதைச்சொல்லத் தொட
கினார். எ-று.

(க)

பிறைமுடிப்பெருமான்பாதம் பேணியுட்கொண்டெண்ணில்லா
மறைகளுமுணர்ந்தாறாய வகைகொடுசிறுட்டிசெய்தி
நிறைதரும்புவனமெல்லா நினைத்தனநினைக்குமுன்னங்
குறைவறமுற்றுமென்று கூறினான் கொண்டல்போல்வான்.

(இ-ள்.) சந்திரசடாதரரது திருவடிகளை விருப்போடு தியானித்து
கொண்டு அளவில்லாத வேதங்களை யறிந்து நால்வகையோனிபற்றிய எரு
வகைத்தோற்றத்தையும் பூர்வசிறுட்டியில் சிறுட்டித்தவாறையுணர்ந்து சி
ட்டிசெய்வாய் நீ நினைத்தவைகளாகிய அதிகரித்த புவனபேதங்களும் நீ நினை
த்த எல்லாப்பொருள்களும் நினைக்கு முன்னம் குறைவில்லாமல் முடியுமெ
ன்று நீலமேக வண்ணராகிய திருமால் கட்டளை யிட்டனர். எ-று. (கக)
“ஆரூபவகைகொடு” என்பதற்கு, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவ்
என்னும் ஐயறிவேடு மனத்தறிவுஞ் சேர்ந்து ஆற்றிவனவுமுள்ள உயிர்களை
காரணமாகக் கொண்டென்று பொருள் கூறுவாரு முளர்.

நான்முகனதனையோர்ந்து நான்மறைத்தலைக்குமெட்டாக்
கூன்முகமதியமோலிக் கொற்றவன்பொற்றாளுன்னி
மான்முகங்கவிழுவெல்லா மறைகளும்வடித்துணர்ந்து
தான்முகமலருமாறு தெளிந்துபின்சமைக்கவற்றான்.

(இ-ள்.) பிரமதேவன் அதையறிந்து நான்குவேதங்களின் முடிபுக்கும்
எட்டாத வளைந்த பிறையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரான்துபொன்
போன்ற திருவடிகளைச் சிந்தித்து மயக்கங்கெட எல்லா வேதங்களையும் ஆராய்ந்
தறிந்து தெளிந்து முகமலர்ச்சிகொண்டு யின்பு சிறுட்டிசெய்யத் தொடங்
கினார். எ-று.

(கஉ)

சங்கரேசநக்குமாரர் சனாதார்சனூர்த்தநாளு
மனககாசிபர்மீச ரறுவருந்தோன்றத்தோற்றி
மனநலமுடையராய மற்றவர்தம்மைக்கொண்டே
தனகுறாவமரர்மற்றைத் தானவர்முதலோர்த்தோற்றி.

(இ-ள்.) சங்கர், சங்குமாரர், சனாதர், சனூர்த்தர், காசிபர், மீசர் என்
னும் ஆறு முனிவர்களை உண்டாக்கி சுத்தமனதுள்ள அம்முனிவரைக்கொண்டு
சிறுமைப்பட்டாத தேவர்கள் அசுரர்கள் முதலானோரைச் சிறுட்டித்து.

(கங)

மற்றையவுயிருந்தோற்றி வயங்குமூவிரண்டுகூரு
யற்றைநாளுற்றயாவு மலர்விழிவிடுத்துநோக்கி
யொற்றைமாமேருவில்லி யுபயபாதத்துவைத்த
பற்றையேவியந்தானெல்லாம் பளகமப்படைத்தவல்லான்.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனைத்த அத்தியாயம். ௨௯

(இ-ள்.) மற்றையசிவர்களை யெல்லாஞ் சிருட்டித்து விளங்குகின்ற அறுவகைப்பட்ட இருவகைப் பிரபஞ்சங்களையும் அப்பொழுதே யாவும் மலர் போன்ற தனது கண்களால் பார்வையிட்டு, தனியான பெருமையுள்ள மேரு மலையை வில்லாகவுடைய மகாதேவர் இரண்டு பாதங்களில் வைத்த சிந்தனையின் வல்லபத்தை வியந்தனன். எவ்வகைச் சிருட்டிகளையும் குற்றமில்லாமல் சிருட்டிக்கவல்லவனாகிய பிரமதேவன். எ-று. (கசு)

அறுவகைப்பட்ட இருவகைப்பிரபஞ்சமாவன :—

மந்திரம், பதம், வருணம் என்னும் மூன்றத்துவாவும் சத்தப்பிரபஞ்சமெனவும் தத்துவம், புவனம், கலை என்னும் மூன்றத்துவாவும் அர்த்தப்பிரபஞ்சமெனவுஞ் சொல்லப்படும்.

அறுவகைக்காலங்களோடு கூடிய நான்முதலிய யாவுமென்பாரும், ஐயறிவோடுமனத்தறிவுஞ் சேர்ந்து ஆற்றிவனவுமுள்ள உயிர்வாக்க மென்பாரும்.

பின்னருமொருநான்கென்னப் பேசுகங்கனையுந்தந்தா
னன்னவற்றுட்கிரேத மடிபணிந்தெழுந்தவ்வேதன்
முன்னறிந் றிடக்கண்டநான் முகனதன்வதனநோக்கிப்
பன்னருந்தொழிநினக்குப் பலித்ததின் றுதியென்றான்.

(இ-ள்.) பின்பு நான்கு யுகங்களையும் சிருட்டித்தனர் அவைகளுள் கிரேதர்யுக தெய்வமானது பிரமதேவர் பாதத்தில் வணங்கி எழுந்து முன்னே நிற்க அப்பிரமன் அதன் முகத்தைப்பார்த்து சொல்வதற்கரிய புண்ணியத் தொழில்கள் இன்றுமுதலாக உனக்குப் பலித்ததென்று கூறினார். எ-று. (கரு)

முதலுகமதனைக்கேட்டு மொழிதருமலரின்மேய
சுதமிலாயெனக்கெவ்வேலை தொடரினுமியற்றநின்றேன்
பதனழியாவென்னாநிற பலருநல்லவரோபத்தி
மதமலையுரித்தபெம்மான் மலரடிவயக்குவோரே.

(இ-ள்.) அதனைக் கிரேதாயுக தெய்வம் கேள்வியுற்றுச்சொல்லும் தாம னாமலரில் வீற்றிருக்கின்ற அழிவில்லாத் பிரமதேவரோ எனக்கு எந்தப்பணி விடை நேரிடினும் செய்கின்றேன். பரிபாகம் கெடாத எனது காலத்தில் பலபேர்களும் நல்லவராவர் யானையுரித்தருளிய சிவபெருமானது தாம னாமலரையொத்த திருவடிகளுக்கு பத்தியை யாவரும் விளங்கச்செய்வார்கள். எ-று. (கசு)

உடலபிமானநீத்தாருலப்பிலா நன்மைபூண்டார்
மிடல்கெழுசூற்றின்மண்ட மேவுதலொழிந்தார்காம
மடல்புரிந்தெழுந்தசாந்த ராந்தெழுத்தமைத்தநெஞ்சர்
கடல்புரண்டிடினுஞ்சற்றுங் கலங்குருவுண்மையாளர்.

(இ-ள்.) தேகாபிமான மில்லாதவரும், கெடாத நன்மையுடையவரும் மையுள்ள எமதண்டனை நீங்கினவரும், காமத்தைவென்ற சாந்தசீலரும் பஞ்
கா செபமழுந்திய மனமுடையோரும், சமுத்திரம் புரண்டாலும் சிறிதுங்
காத சத்தியஞானத்தை யுடையோரும். எ-று.

கனவினுநீறுகாணுக் கைதவக்கொடியோர்தம்மை
மனநெகச்சமுசாரத்தின் வாஞ்சையற்றமுந்துவேர்ரை
முனகர்மற்றையரைப்பற்றி முருக்கிடுங்கருமங்காலர்
* தனகமைகுணமிய்முன்றுஞ் சார்தராச்சாந்தசீலர்.

(இ-ள்.) சொப்பனத்திலும் விபூதியைக்கண்டறியாத வஞ்சகமுள்ள துஷ
டர்களையும், மனந்தளரும்படி குடும்பப்பாதுகாப்பில் அபேகைவைத்து அ
திக்கிடப்பவர்களையும், மூடர்மூதலாயினோரையும் சம்பந்தித்து காலதத்துவ
ஜீவினையும் வருத்தஞ்செய்யும் அஞ்ஞானத்தால் உள்ளக்களிப்பையுடைய தே
சொன்ன மூன்றுகுணங்களையும் பொருந்தாத உபசாந்த சீலர்கள் எனது கா
திலுண்டாவார்கள். எ-று.

என்றதும்ற்றைமூன்று மியங்குதந்நாளுண்மேவு
கின்றமைதக்கவாரே கிளத்தலும்லரோனோர்ந்து
நன்றமையுகங்காளுங்க ணுளதிகாரந்தக்க
வென்றிடநடத்துமென்று நவ்வுகத்தியல்புங்கேண்மின்.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகதெய்வம் இவ்வாறு சொன்னது மற்றை மூன்றுயுக
களும் தத்தங்காலங்களில் நடக்கின்றமையைத் தக்கபடி சொன்னபோது பிற
தேவன் ஆராய்ந்து நன்மையுள்ளயுகங்களே உங்களுடைய காலத்துக்குத் த
அதிகாரத்தை வெற்றிபெற நடத்துங்களென்றனர் அந்த யுகங்களின் இயற்
ையைக் கேட்பீர்களாக. எ-று.

சத்தியஞ்செபவடங்கைத் தாங்கிமெய்ஞ்ஞானமேனிப்
பத்திவவராக்கியச் ஠ சாலிகைபடிதரப்பினைந்து
நித்தியசுருணமுக்க ணிமலனைத்தியானஞ்செய்து
மெத்தியவருளின்மேவும் விளம்பியகிரேதமாதோ.

(இ-ள்.) கிரேதாயுகதெய்வமானது உண்மைப்பொருளை விளக்கும் செ
மாலையைக் கையிலே கொண்டு பரஞானமயமான திருமேனியோடு பத்
வைரர்க்கியமென்னுங் கவசம் பூண்டு நித்தியராகவும் சுருணராகவும் மூன்
கண்களையுடையவராகவும் நிரம்மலராகவும் உள்ள சிவபெருமானைச் சிந்தித்
விரும்பத்தக்க திருவருளில் அடங்கி நிற்கும். எ-று.

சாதுநீர்மையோகொள்ளுஞ் செபவடஞ் ஠ சிருக்குத்தாங்கிக்
கோதுதீர்தருமமேனி குலவுறக்கொண்டுநாளு
மோதுபேரத்தின்சார்பே யுற்றினிதிருக்குநாளுந்
திதுதீர்தருமிரண்டா முகமெனுந்தெய்வம்மா.

முதலாவது குருபத்தி சொருப்புமுனைத்த அத்தியாயம். ௩௧

(இ-ள்.) களங்கம் நீங்கிய இரண்டாவதென்னும் தீரோதாயுக தெய்வமானது குற்றமில்லாத தருமத் திருமேனியை விளங்கும்படி கொண்டு சாதுத் தன்மை உடையோர்களுள் கொள்ளப்படுகின்ற செபமாவிகையும் துடுவையையும் கையிற்கொண்டு பெரியோர்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க தருமசம்பந்தத்தை அடைந்து சந்தோஷங்கொண்டிருந்தது. எ-று. (௨௧)

வரிசிலைகொடுங்கூர்வாளி வயங்குலார் கட்டுவாங்கம்
பரிவுறவேந்திச்சாந்தப் பற்றின் நியறம்பாவங்க
நுரியமெய்வாய்ந்துதோன்றுங் குரோதமோடுறையாரிற்கு
மரியநூலுணர்ந்தோர்மூன்ற முகமெனும்ண்ணற்றேவே.

(இ-ள்.) அருமையான கலைகளை அறிந்தோர்களைப்புகடைய மூன்றாவதெனும் துவாபாயுக தெய்வமானது வரிந்து கட்டிய வில்லையும் கூர்மையுள்ள கொடிய பரணங்களையும் ஒளிபொருந்திய வாளையும் கட்டி வாங்கத்தையும் பிரியத்துடன் எதிர்க்கொண்டு சாந்த சம்பந்தமில்லாமல் புண்ணிய பாவங்கலந்த சரீரத்தோடு மேலும் மேலும் தோன்றுகின்ற குரோதத்தையுடையதாகி இருந்தது. எ-று. (௨௨)

அறம்படுகுறிப்பொன்றானு மடைவதற்கரியதாய
மறம்படுமேனிவாய்ந்து வலக்கையானுவுமற்றை
நிறம்படுமிடக்கையாற்றன் குறியையுரிகழப்பற்றிப்
புறம்படுகொடியனோக்கும் பொங்குபேய்முகமுந்தாங்கி.

(இ-ள்.) நான்காவதென்னும் கலியுக தெய்வமானது தருமக் குறிப்பு ஒருவகையிலுங் காண்பதரியதாகிய பாவத்தையே உடம்பாகப்பெற்று வலதுகையால் நாக்கினையும் இடது கையால் ஆண்குறியையும் பிடித்துக்கொண்டு புறம்பே பார்க்கின்றகொடிய கண்களையும் பேய் முகத்தையும் உடையதாகி. எ-று. (௨௩)

சத்தியஞானந்த தற்பரசிவன்றானீத்துப்
பத்திற்றுள்ளவாய பசுக்கள்பால்வைத்தவித்தை
பொத்தியகவசத்தோடும் பொலியுநாலாவதென்று
புத்திமிக்கவருரைக்கப் பொலிகலியுகந்தான்மன்னே.

(இ-ள்.) பேரகராமிகளால் எடுத்துப் புழத்தக்க மேற்சொல்லிய கலியானது சச்சிதநந்த சொரூபரும் சுயம்பிரகாசருமான சிவபிரானுடைய திருவடிகளில் அன்புபவையாமல் பசுக்களாகிய மற்றையோரிடத்தில் அன்புவைத்துஅஞ்ஞானமான கவசத்தைப் பூண்டு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். எ-று. (௨௪)

அன்னவெங்கலியெழுந்தாந் கறைந்தசின்னங்களோடும்
பன்னருமறைமுற்றூர்ந்த பனவன்முனடிக்குந்துள்ளு
மின்னவங்கடலுற்றென்ன வெய்துயிர்த்தெழுந்துவிழுந்
தன்னமுழுவகையின்றி யழுந்தழைதாரகைக்கும்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட கொடியகலியானது மேலே கூறிய அடையாளங்களோடு சொல்வதற்கரிய வேதங்கள் முழுவதும் அறிந்த பிரமதேவர்முன்பு கூத்தாடும் துள்ளும் துன்பக்கடலில் விழுந்தது போன்று பெருமூச்சுவிட எழுந்து கீழேவிழும் அற்புதம் களிப்பில்லாமல் அழுதுகொண்டிருக்கும் பிழைமிகவும் சிரிக்கும். எ-று.

(௨)

கொடுங்கலியினையசெய்யக் குருமலர்த்தவிசின்மேலா
கொடுங்கலிலதனைநோக்கி யுரைப்பநம்விகாரமேவிப்
பிமிங்கருநாணம்போக்கி யென்முனநடித்தல்பெட்டாய்
விடுங்குணத்தவவிந்நின்று வெளியிடம்போதியென்றான்.

(இ-ள்.) கொடுமையுள்ளகலி இவ்வாறுசெய்ய நிறம்பொருந்திய தர்மமலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவர் அடக்கமில்லாத அக்கலியினைப்பார்த்த சொல்லுதற்கரிய விகாரங்கொண்டு நீக்கப்படாத நாணத்தைவிட்டு என்முனவிரும்பி யாடுகின்றனை குணங்கெட்டவனே இவ்விடத்தில் நின்று வெளியிட போவா யென்றான். எ-று.

(௨)

என்றலுமென்றையெண்ணு தென்சொனையயவென்றன்
பொன்றலில்குணத்தைசுயின்னே புகலுவன்கேட்டியென்று
மன்றித்திணையெய்வோருந் கலகத்துமனமிக்கோருந்
கன்றலுற்றயலான்பன்னி கதிர்முலையவாவுவோரும்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று பிரமதேவர் சொன்னபோது எனது சுபாவத்தையோசியாது ஐயமே யாது கூறினீர். கெடுதலில்லாத எனது குணத்தை இப்போது மொழிகின்றேன் கேட்டீரென்று கலிசொல்லுகின்றது அதிக நித்திய செய்பவரும் கலகப்பிரியரும் காமவிகாரங்கொண்டு பிறன்பனையானது பூரித்த ஜங்களை விரும்புவோரும். எ-று.

(௨)

பரதீர்வியங்கொள்வோருந் துரோகமேபயிலுவோரும்
விரவியவஞ்சமாதி மித்திரபேதமீறா
புரவிலித்தொழில்செய்வோரு முறவெனக்கர்வர்கண்டாய்
மாபிஞ்சுசிரமமெல்லாம் வஞ்சமாயுறுமென்னுளில்.

(இ-ள்.) அன்னியர்பொருளை வஞ்சனையால் அபகரிப்பவரும் துரோகசின்னையுடையவரும் பொருந்திய வஞ்சனை முதல் மித்திரபேத மீறகவுள்ள அஞ்ஞான கிர்த்தியங்களைச் செய்வோர்களும் எனக்கு இஷ்ட்டராவார்கள் மேலும் எனது நாளில் வஞ்சஞ்சிரம நிலைகள் யாவும்படமாசு முடியும்.

(௨௮)

அன்றியும்பரதகண்டத் தடியனேற்கிடமிலாமல்
வென்றியென்பகைவர்செய்வார்வெளிக்கொடெங்குறுவேனென்று
கன்றியகலியுணப்பக் காகுத்தனுந்திவந்தோ
னென்றியபகைவரியாவ ருனாயெனக்கலியுணக்கும்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் பரதகண்டத்தில் ஜெயமுள்ள எனது விரோதிகள் அடியேன்வளிக்க யிடமில்லாமற் செய்வார்கள் வெளிப்பட்டு எவ்விடத்தே போவேனென்று கலிவருத்தத்தோடுசொல்ல திருமால் நாபிக்கமலத்திற் பிறந்த பிரமதேவர் உண்டாகிய விரோதிகள் யாவர் சொல்வாயென்ன கலியுகதெய்வம் சொல்லுகின்றது. எ-று.

(௨௯)

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனர்த்த அத்தியாயம். ௩௩

பரவியகாலாநுபி பண்டிதராலுந்தேரு
 வரவியலெனக்குமாற்றா ருறுபுகழ்க்காசிநாமம்
 வரமலிகங்கைநாம மாதேவநாமஞ்சொல்வோர்
 விரவியசிவபுராணம் விருப்போடு படிப்போர்கேட்போர்.

(இ-ள்.) எவ்விடத்திலும் விரிந்த காலதேவதையாலும் வித்துவான்களாலும் தெளியப்படாத வலிமையுள்ள எனக்கு வீரோதிகள், மிகுபுகழையுடைய காசி யின் பெயரையும் சிரோஷ்ட்டம் நிறைந்த கங்காநதியின் பெயரையும் சிவநாமத் தையும் சொல்பவர்களுக்கும் வியாபகமுள்ள சிவபுராணங்களை விருப்போடு வாசிப் பவர்களும் கேட்பவர்களும். எ-று. (௩௩)

வீறுகொண்டெழுந்ததாய வேதாந்தசித்தார்த்தத்து
 மாறுகொண்டிடாமையுற்றோர் மனைமகவாஞ்சைபற்றோர்
 கூறுகொண்டெழுந்ததாய வறமெலாங்குலவச்செய்வோர்
 வேறுகொண்டெழுந்தமற்றை விடயவாதனைகழிப்போர்.

(இ-ள்.) மேன்மையுள்ள வேதாந்தப் பொருளிலும் ஆகம சித்தார்த்தப் பொருளிலும் பேதபாவனை கொள்ளாதவர்களும் பெண்டிர் பிள்ளைகளிட் து இச்சையில்லாதவர்களும் வெவ்வேறுகிய தருமங்களை எல்லாம் விளக்க முறச் செய்பவர்களும் நானாபேதமான விஷய வாதனையைக் கழிப்பவர்க ளும். எ-று. (௩௪)

இவரொலம்பகைவரென்ன வின்னகைபுரிந்துவேத
 னவரொலம்பகைவரோயென் றறைந்ததுமெய்யாமேனும்
 பவர்விராவியதுபோலும் படர்சடைப்பரன்சார்புற்ற
 தவர்விராவுவரோரின்றா செயப்படுதருப்பநாளும்.

(இ-ள்.) இவர்களெல்லாம் எனக்கு வீரோதிகளென்று கவியுக் தெய்வஞ் சொல்ல பிரமதேவர் நகைத்து மேற்சொன்னவர்களெல்லாம் பகைவொன்று நீ சொல்லியது உண்மையாயினும், பிறவிச் சம்பந்தமுடையவர்களைப்போல விரி ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவருட்சம்பந்தமுள்ள பெரியோர் அடைவார்களோ உன்னாற்செய்யப்பட்ட வீம்புச் செய்கைகளை. எ-று. (௩௫)

சிவனடிக்கன்புவைப்போர் சிவதருமங்கள்செய்வோர்
 சிவனமர்காசிவாழ்வோர் தீர்த்தயாத்திரையுண்மேலாஞ்
 சிவனருள்விராவுங்கங்கா தீர்த்தமாடிடுவோர்போற்றிச்
 சிவனடியருச்சிப்போர்கள் குருபணியிடைசெய்வோர்கள்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் திருவடிக்கண்ணே அன்பு செய்பவர்களும் சிவ தருமங்களைச் செய்பவர்களும் சிவபிரான் விரும்பத்தக்க காசிப்பதியில் வசிப் பவர்களும் தீர்த்தயாத்திரைக்குள் மேலாகிய திருவருள் வடிவமுள்ள கங்கா தீர்த்

தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும் வணங்கி சிவபிரான் திருவடியில் பூஜைசெய்பவர்களும் குருபணிவிடை செய்பவர்களும். எ-று. (நா)

இன்னபலிற்றத்தாரொல்லா மெய்துறர்நினதுதீமை
மன்னமற்றொருநீகால மலமெனப்பொலிதலாலே
வுன்னதிகாரத்தேனோ ருட்படல்சரதமேனு
மென்னருங்காசினவப்பி லிருந்திடிற் றீமையிலலை.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான பலவாயுள்ள புண்ணியஞ் செய்பவர்களெல்லா உனது தீமைக்குடன்பட மாட்டார்கள் நீ காலமலமென்று பெயர்பெற்று நினைக்க விரும்புதலால் மற்றவர்கள் உனது அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருப்பது உன் மையாயினும் எனக்குப் பிரியமுள்ள அரிய காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார் னானால் அவர்களைத் தீமையனுகாது. எ-று. (நச)

காசியிலிருத்தன்முற்ற தெனிலொருகணப்போதேனு
மாசிலாசிரியன்பூசை யாற்றிநன்கமர்தல்வேண்டும்
பேசியகுராவன்பூசை பெட்டலும்பன்னாள்செய்த
மாசில்புண்ணியத்தாலன்றி வருவதின் றறிதிமைந்த.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் நிரந்தரம் வசிக்கமுடியாதென்றால் களங்கமற்ற குரு பணிவிடைசெய்து ஒரு கணப்போதாயினும் பிரியத்துடனிருக்க வேண்டும். சொல்லுகின்ற அக்குரு பணிவிடையில் விருப்பம் வருதலும் பலகால் முன் செய்த குற்றமற்ற சிவபுண்ணியத்தா லல்லாமல் வேறுவகையில் நேரிடாதென்று குமாரனே அறிவாயாக. எ-று. (நடு)

குருபணிவிடையினாலே குவலயத்தமுன்னாய
வொருவரும்பயன்கண்கு முறுவதற்கையமில்லை
யருவருப்பொழியவாசான் பணிவிடையவர்ப்ச்செய்தோரோ
பொருவருந்தருமெல்லாம் புரிந்தபுண்ணியபோயாவார்.

(இ-ள்.) குருபணிவிடை செய்தலினாலே உலகத்து நீங்குதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கு பிரயோசனமும் கிடைப்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அருவருப்பில்லாமல் ஆசாரியர் பணிவிடையை விரும்பிச் செய்தவர்களே சமாளமில்லாத எல்லாத்தருமங்களையுஞ் செய்த புண்ணியமுடைய தாவார்கள். எ-று. (நக)

என்றுமாமறையோன்கூறக் கலியிணையடி தாழ்ந்தேத்தி
நன்றுபுரைத்தாயைய குருவெனநவின் நராம
மொன்றுகாரணமோவிட்ட குறிக்கொலோவுரைத்தியென்ன
வன்றுநான்முகத்தோனாராய்ந் ததுவிரித்துரைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மகிமையுள்ள பிரமதேவர் சொல்ல கலிதேவன் பிரமனது இரண்டு பாதங்களையும் பணிந்து துதித்து ஐயாரோ! நல்லவார்த்தை

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயம். ௧௫

கட்டளைபிட்டீர். குருவென்னும் நாமம் காரணப்பெடரோ ! இடுகுறிப்பெயரோ ! சொல்லீரென்று. கேட்க அப்போது பிரமதேவர் ஆராய்ந்து அதனை விரித்துக்கூறத் தொடங்கினர். எ-று. (௩௭)

கரைதரு ககராவன்னங் காரியசித்திசெய்யும்
புரைதரு பாவநாசம் புரிதரும் ரகராவன்மை
விரைதரு கடுக்கைவேணி விமலனேபுகாராவன்னம்
வரைதரு கணேசனிந்த மந்திரகந்திதேவாவன்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் எடுத்துரைக்கத்தக்க குருவென்னும் பதத்து அமைந்த உயிர் மெய்யட்சரம் இரண்டனும் ககரமெய்யானது எவ்வகைப்பட்ட காரியங்களையும் தெதிக்கச்செய்யும். ரகரமெய்யானது களங்கரூபமான பாவங்களை யொழிக்கும். இவ்விரண்டு மெய்யட்சரங்களில் ஏறிய உகர உயிரானது வாசனைவீசுகின்ற கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய நீர்மமலரான பாசிவ வடிவமரக விளங்கும் இம்மந்திரத்திற்கு அதிதேவதையானவர் தியானிக்கத்தக்க விநாயகக்கடவுள். எ-று. (௩௮)

“ இந்த ரகசியானுபவங்களை உத்தமாதிரியராவணர் ”

குரவனேயன்னைதந்தை குரவனேதெய்வமற்றுங்
குரவனேயான்முன்னாகக் கூறுமைப்பகுப்பினருங்
குரவனேபொருளென்னுன்னுங் குணத்தினேன்யாவனேனுங்
குரவனேரூளாலெல்லார் தெரிந்தவன் குறிக்குங்காலே.

(இ-ள்.) மதிக்குமிடத்து ஆசாரியரோ ! மாதா, பிதா, குரு, தெய்வமாவார் ஆசாரியரோ யான்முதலிய பஞ்சகிருத்தியக் கடவுளரு மாவர். ஆசாரியரோ பரம் பொருளென்று தியானிக்கும் குணத்தினையுடையோன் யாவனுமீனும், ஆராயுமிடத்து அவ்வாசிரியரது அழகியகருணையால் யாவையும் தெரிந்தவனாவன். எ-று. ப. ம. யான்முன்னாகக் கூறுமைப்பகுப்பினரு மென்றது சொல்பவனாகிய பிரமஜோதி விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சரன், சதாசிவனென்னுங் கடவுளரை

பரமனுக்கிழைத்தகூற்ற மாரியன்பரிந்துதீர்க்குங்
குரவனுக்கிழைத்தகூற்றங் குரவனேதீர்ப்பதன்றி
யூன்மிகுபரமனானு மொழித்திடமுற்றாடுதென்று
கரவருமறையோன்கூறிக் காதையொன்றுரைக்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) கடவுளுக்குச்செய்த பிழையை ஆசாரியர் விரும்பித்தீர்ப்பர். ஆசாரியருக்குச் செய்த பிழையை அவ்வாசாரியரோ தீர்ப்பதல்லாமல் பேரறிவினையுடைய கடவுளாலும் தீர்க்கமுடியாதென்று வஞ்சனையற்ற பிரமதேவர் சொல்லி ஒருகதை சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (௪௦)

வேறு.

தினாபாப்பிப்பெருகிவரு தென்புனற்கோ தாவிரிநற்றிரந்தன்னி
னுரைமறைமுற்றுணர்ந்தவனும் கிரசுவள ராச்சிரமமொன் னுண்டங்கட்

கரையிறவமுனிவர் பல்லுளரவருட் பயிலமுனிகாதன்மைந்தன்
புரையில்குணத்தவன்வேததருமனெனவொருநாமம்பூண்டோனுள்ளா

(இ-ள்.) அலைகள் பெருக்கெடுத்து வருகின்ற தெளிந்த தீர்த்தத்தையுடை
கோதாவரி நதிக்கரையில் அத்தியயனஞ் செய்யத்தக்க வேதங்களை முழுது
உணர்ந்தவராகிய ஆங்கிரசமுனிவர் ஆச்சிரமம் ஒன்றுள்ளது. அவ்வாச்சிரமத்தி
ஸ்ஸையில்லாத தவஞ்செய்கின்ற பலமுனிவருண்டு, அவருள் பயில முனிவு
டைய பிரியகுமாரரும் குற்றம்நீங்கிய குணத்தினையுடையவருமாகிய வேததரு
மனென்னும் பெயருள்ளவர் ஒருவருண்டு. எ-று. (௪௪)

அன்னவன்பால்வேதவேதாந்தமுமுதையமறுத்தமையக்கற்ற,
ன்னருஞ்சீடர்கள் பலருட்பகனென் றொருவன் மிகுபத்திவாய்ந்தீ
னென்னருமுள்ளிறும்புதுகொளக்குரவன்பணிவிடையேயுயற்றிவ
ழ்வா, நன்னரவன்மனையொருநாள்வேததருமன் கூவிநவிலுற்றான்

(இ-ள்.) அவ்வேத தருமிடத்து வேதங்களையும் உபநிடதங்களையும்
தேக(விபரீத)மற முழுதும் பொருத்தக்கற்ற மாணுக்கர் சொல்லுதற்கரிய புகழ்
னையுடையோர் பலருண்டு. அவருள் தீபகனென்னும் பெயரையுடையவரு
யாருமிதென்ன வியப்பென்னும்படி மிகுந்த பக்தியுடன் ஆசிரியர் பணிவிடை
செய்து வாழ்பவனாகிய நற்குணமுடைய அச்சீடனை ஆசிரியராகிய வேததரும
அழைத்துச்சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (௪௫)

பற்பலசீடருட்சிறந்ததீபகா யான்சொன்னபடி கேட்பாயேர், வந்
புறவேறொருசீடற்கூவவோ வுரைத்தியெனவடிகள் போற்றிப், பொற்
புறுமத்தீபகன்கட்டையிட்ட படிநிற்பேன் புத்தியென்னச், சொற்பயி
லம்மறைத்தருமனமக்கிருபத் தொருவருடந்தொழும்பாற்றென்றான்.

(இ-ள்.) பலமாணுக்கருட்சிறந்த தீபகனென்பவனே நான் சொல்லியவ்
தங் கேட்பாயே, அன்பாக வேறொரு சீடனை அழைக்கவோ சொல்லென்று
கேட்க ஆசிரியரது திருவடிகளை வணங்கி அழகியதீபகன், தேவரீர் எவிய எவ
ற்படி நிற்பேன் அதுவே எனக்குக்கடமை என்று சொல்ல. புகழையுடைய வேத
தருமர் இருபத்தொரு வருஷம் எனக்குத் தொண்டுசெய்ய வேண்டுமென்ற
னார். எ-று. (௪௬)

அடியனையுள்வாரின் றொழும்பாற்று வன்புரிவதறையென்ன
நெடியமாமுனிமுன் செய்திவினையாற் றுட்டமுடனிரம்பிற்றெங்கும்
படியவாவாதகொடுங்கொத்தையுமா னேனென்னு பகர்தலோடு
முடியவோர்தீபகனு னைந்துருகி யிரங்கியிது மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்.) அடியேன் ஆயுள்பரியந்தம் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்வேன்.
செய்யத்தக்கது இதுவென்று அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க மிக்க பெரு
மையையுடைய வேததருமமுனிவர் பூர்வகர்மத்தால் என்னுடல் முழுவதும்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுனைத்த அத்தியாயம். ௩௭

பெருவியாதி நிறைந்தது, உலகம் விரும்பாத மிகவும் குறையுடம்பாகவேன் என்று கட்டளையிடவும் முழுதுமுணர்ந்த தீபகனும் மணங்கனிந்துருகி கண்ணீர் விட்டமுது இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (சச)

ஐயநீமுன்புரிந்ததிவினையை யடியேனுக்களித்தியேற்று
வெய்யதோர்குட்டியாய்க் கொத்தையாயானிருப்பேன் மெலிவுதீர்ந்து
செய்யநீசுகத்திருத்தியென்றுதொழு திரந்தமுதறேந்தவாசான்
மொய்யதிவினையானேயனுபவித்துத் தொலைத்தலன்றி முருங்காதப்பா.

(இ-ள்.) ஐயமோ? தேவரீர் பூர்வஜன்மத்தில் செய்த தீவினையை அடியேனுக்குக் கொடுத்தருளும். நான் பெற்றுக்கொண்டு கொடியகுஷ்டரோகியாய் குறையுடலோடிருப்பேன். நன்னிலமையுள்ள தேவரீர் தளர்ச்சிநீக்கி சுகமாக இருப்பீரென்று வணங்கி குறையிரந்து அபூதலையறிந்த வேததருமர் குழிந்து கொண்ட தீவினைப்பயனை நானேயனுபவித்துத் தொலைத்தாலல்லாமல் வேறு காரணத்தால் நீங்காது ஐயனே. எ-று. (சரு)

அன்றியுந்தம் மடிப்பணிசெய் சீடருக்குப்பாதகமோ வருள்வாரான்றோ
ரொன்றியதிவினைப்பயனைத் துய்ப்பதினும்பயனையுற்றார்மாட்டு
நன்றிமிகுபணிபுரிதன் மிகுதுயராமதுநிற்க நல்லாயின்னே
யென்றிவினைமுழுதழிய வெனைச்சுமந்து காசிரகர்க்கெய்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அல்லாமலும் தமக்கேவல் செய்கின்ற மாணக்கருக்கு சாதக்கள் பாதகத்தையோ ஏற்றுக்கொள்ளும்படி செய்வார்கள். தொடர்ந்தகொடுவினைப் பயனை அனுபவிக்குந்துயரத்தைப் பார்க்கிலும் அதையனுபவிக்கின்றவர்களிடத்தில் நன்மைமிகுந்த பணிவிடைசெய்வது பெருந்தயரமாகும். அது நிற்க நற் குணமுடையோனே வினாவாக என்னுடைய தீவினைமுழுதும் போகும்படி என்னைத் தூக்கிக்கொண்டு காசித்தலத்துக்குப் போக்கடவாய். எ-று. (சசு)

பரமசிவன்றனக்காதி பிடமெனப்படுகாசிப் பதியைமேவும்
வரமலியும் புண்ணியத்தாற் றீவினைபோய்வினையா மருவுமுத்தி
கிரமமிஃதெனமீட்டுமுரைப்பமிகு மகிழ்ச்சியனுய்க்கெழுமுசீடன்
பிரமமுனிவனைவருத்தமறச்சுமந்து காசிரகர்பேணிப்புக்கான்.

(இ-ள்.) சிவபெருமானுக்கு ஆதிபிடமென்று சொல்லப்படும் காசிப்பதியை விரும்பியடையுஞ் சிறந்தபுண்ணியத்தினால் பாவம் போய்விடும் புண்ணிய முண்டாகும் முத்திசித்திக்கும் முறைமை இதுவாமென்று மறுபடியும் எடுத்துச் சொல்ல அதிகசுத்தோஷமுடையவனாகி விளங்குகின்ற தீபகன் பிரமஞான முடையவேததருமமுநிவரை வருத்தப்படாமல் தூக்கிக்கொண்டு காசித்தலத்துக்கு விருப்பத்தோடும் போனான். எ-று. (சஎ)

முத்திவளமலிகாசிரகர்மணிகன் னிகைவடபான் முகிழ்க்குமேன்மை
ச், சித்திதருகம்பளேசுரர்பெருஞ்சந் நிதியிறக்கித்தீர்த்தக்கங்கை, மெத்தி
யதண்புனன்முழ்கிக் குரவனையுமாட்டியுயர்விசுவேசனாராள், பத்தியுடன்
குருவொடும் போய்ச்சேவித்தப் பதியமர்வான் பணிமேற்கொண்டான்.

(இ-ள்.) மோக்ஷமாகிய செல்வத்தைத்தருகின்ற கர்சுந்கரத்திலுள்ள மணிகர்ணிகாகட்டத்தில் வடபாரிசத்திலிருக்கும் மேன்மைதங்கிய சித்திகளைத்தரும் கம்பனேச்சரமென்னும் ஆலயத்திலிறக்கி கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆசாரியரையும் ஸ்நானஞ்செய்துவித்து மேன்மையுள்ள விசுவநாதனா தேசிகரோடு சென்றுவணங்கி அத்தலத்தில் லுழம்பிவசிக்கின்றவன் குருபணிவிடையை மேற்கொண்டனன். எ-று.

(சஅ)

வருத்துபினியாலுடையுமாரியனா டையிற்பவ்வீமயங்கும்போதுந், திருத்துதவின் முடைநாறு நீரல்லா வீரமளாய்ச்செறிந்தபோதும், பொருத்துமுடம்பிடைப்புண்ணீர் வழிபோதுமருவருப்புப்பூணாகிக்; கருத்துமகிழ்தலைசிறப்பச் சசிபுரிந்து காத்தோம்புங்கடன் மிக்கொண்டான்.

(இ-ள்.) துன்பப்படுத்துகின்ற குஷ்டரோகத்தினால் மெலிகின்ற ஆசாரியர் வஸ்திரத்தில் மலஞ்சேரும்போதும் சீழுதலியவைகளை மாற்றும்போதும் தூர்க்கந்தரீர் தன்மேற்படுகிறபோதும் ஆசாரியரைத் தாங்கிச்செல்லுப்போதும் தன்மேல் உதிரம் ஒழுகும்போதும் அருவருப்படையாதவனாகி மனத்தில்சந்தோஷமதிகரிக்க பரிசுத்தஞ்செய்து திருமேனியை பாதுகாக்கும் கடமையை மேற்கொண்டான். எ-று.

(சக)

ஒருவேளைதீபகா வருகவரு கென்றழைக்குமுறுசுற்றங்கொண்டெருவேளைமாரபாவிடொழிகவொழி கென்றுரைக்குமுதவாபிச்சையொருவேளைதுகருமொரு வேளைதுகராதொழிக்குமுப்பின்றென்றைவொருவேளைசிறிதுண்டுமறுக்கு மொருவேளைசினந்துடன் னுவையும்.

(இ-ள்.) ஒருசமயத்து தீபகனே வாவாவென்றழைப்பர் மிக்ககோபங்கொண்டு பெரும்பாதகனே எண்ணிவிட்டு நீங்கு நீங்கு என்று ஒருசமயத்திற்சொல்வர் அவனால்தரப்படும் பிச்சையை ஒருசமயத்திலுண்பார். ஒருசமயத்தில் உப்பில்லையென்றுசொல்லி உண்ணாதிருப்பார் ஒருசமயத்தில் கொஞ்சம் உண்டு மற்றதைவேண்டாமென்பார் ஒருசமயம் பெருங்கோபத்தால் அடித்துத் தூஷிப்பார். எ-று.

(இ௦)

ஒதுவித்தகுரவனெதுசெய்யினுநீங் காதுப்பணியுற்றறிமேவுஞ்சாதுவித்ததத்தீபகற்கிரங்கி விச்சுவநாதன்மாதோடுங், கோதுவித்த முயலாத வவனெதிருண்மகிழ்ச்சியொடுகூடிக்கற்பப், போதுவித்த வாடைமரை மலரெதுவேண்டினுந்தருதும் புகறியென்றான்.

(இ-ள்.) வேதபரடம் ஒதுவித்த ஆசாரியன் யாதுகட்டளை யிடினும் நீங்காது பணிவிடைசெய்து விரும்புகின்ற சாதுத்தன்மையுள்ள அறிவிலையுடைய தீபகனிடத்துக் கருணைகூட்டுது விசுவநாதர் அன்னபூரணியாரோடு குற்றமாகிய பொய்யறிவில்முயலாத அத்தீபகன் எதிரில் மனமகிழ்ச்சியொடு எழுந்தருளி மலர்

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுணத்த அத்தியாயம். ௩௬

களை யுடைய கற்பகத்தருவாழ்க்கை பீதாம்பரத்தைத்தரித்த விஷ்ணு வாழ்க்கை தாமரைமலரிலிருக்கும் . பிரமன் வாழ்க்கை இவைகளில் உனக்கு எதுவேண்டி னுந்தருவேன் சொல்வாயென்றனர். எ-று. (௫௧)

ப. ம் கற்பகம் இத்திரனது நெந்த திருவாதலானும் வித்தவாடை திருமாலுக் கன்றி ஏனையோருக்குப் போர்வையன்றாகலானும் மரைமலர் பிரமனுக்கு ஆச னமாதலானும் குறிப்பான் அவர்வாழ்க்கையை யுணர்த்திற்று. எப்புவனங்களுக் கும் இறைவராகலின் சிவாறுபூதிச்செல்வர் அடையும்வீடுபெற்றைக் குறிக்காது ஆசாரியத்தொண்டின் அருமைநோக்கி சமக்குக் கீழுள்ளதேவர்கள் பதத்தை விரும்புவாயேல் தருதுமென அவனை விளித்தாரென்றவாறாயிற்று.

“மரை. முதற்குறைவிகாரம்.”

என்றபரம்பரற்கெதிரென் குரவனனுமதிப்படிவந்திரப்பேனெ ன்று, நன்றமையப்புகன்றகன்று போய்க்குரவனடிபணிந்து நாதன் றோன்றி, வென்றவரங் கோடியென்ற னின்பிணிதீர்ந்தொழியும்வரம் வேண்டுகோவென், நன்றமையவுரைத்திரந்தா னிரியனப்போது முளத்தமுன்றானன்றே.

(இ-ள்.) இப்படி திருவாய்மலர்ந்த விசுவேசர்முன்னே என் ஆசாரியர் கட் டளைப்படி கேட்டுவந்து யாசிப்பேனென்று திருவுளத்துக்கு மிகவும் பொருந்து ம்படி சொல்லிப்போய் ஆசாரியர் திருவடிவணங்கி விசுவகாதர் எழுந்தருளி வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளென்றனர். தேவர்குடைய வியாதிரித் தக்கவரம் கேட்கப்போகிறேனென்று திருவுளம்பொருந்தக் கூறி குறைமிகந் தன்ன அப்போதும் ஆசாரியர் மனதிற்கோபங்கொண்டனர். எ-று. (௫௨)

பந்தமுதலனுக்குமொரு பராபரன்பா னேய்திரும்படிபோய்க் கேட்டல், சந்தமலவென்றுரைத்தா னகில நாயகனெதிர்போய்த்தாழ் ந்துபோற்றி, கந்தமலர்க்குமுல்பாகா நின்வரம்வேண்டிலனடியென் கருதென்னாசா, எந்தமரும் பணிவிடையேபோதுமென்றான் மதுக் கவுமீண்டடைந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆணவமலத்தை ஒழித்தருளும் ஒப்பற்ற பரமசிவனிடத்து குட் டநோய் திரும்பிடி வரங்கேட்குதல் முறையல்லவென்று வேததருமமுனிவர் சொல்லினர். தீபகன் விசுவேசருக்கு எதிரோபோய்வணங்கித் துதித்து இயற்கை மணம் வீசுதலையுடைய கூந்தலையாய்ந்த அன்னபூரணியை இடப்பாகமுடைய வரோ தேவரீர் தந்தருளும் வரம் அடியென் விரும்பேன் நான் கித்தித்தற்குரிய தேசுகரது அரிய பணிவிடையே போதுமென்றான் சிவபெருமான் தடுத்து வரங்கேளென்றருள ஆசாரியரிடம் மறுபடியும் வந்தனன். எ-று. (௫௩)

அதிசயமிக்கடைந்தானாய்நின்றுமுமையாளோடகிலநாதன், மதி யமையுநிருவான மண்டபஞ்சூர்ந்தரியினை மேல்வைகியாங்குப், பொ திபலவான்வருள் ளந் திருமாலேவிளிக்கவவன்புத்தியென்று, கதியமர் பொற்குழல்பணிந்தானிருத்தியென விருத்தினன் மேற்சமுற வுற்றான்.

(இ-ள்.) விசுவநாதர் திருவுளத்தில் மிக்க அதிசயங்கொண்டு அவ்விடத்தில் நின்று உமாதேவியோடு புத்திக்கு வியப்பமைந்த முத்திமண்டபத்தை சேர்ந்து சிம்மாதனத்தின்மேல் எழுந்தருளி அம்மண்டபத்தில் நிறைந்தேவர்களுக்குள் விஷ்ணுவையழைக்க அவ்விஷ்ணுதேவர் யாது புத்தி யென், முத்தியை விருப்போடு தருகின்ற பொன்மயமான திருவடிகளில் நமஸ்கரித்தார் இவ்விடத்திருப்பாயென்று கட்டளையிட்டு இருக்கச்செய்த மகாதேவ இதைச்சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (ருச)

திரையெறிகோதாவரிதீரத்தமர்வான் பெருந்தவத்தான்செய
மொன்றில்லான், வரையினையதோற்றத்தான் மறைத்தருமனெனு
பெயரான்வளமார்காசி, யுரைபெறுமான்மியந்தெளிந்தா னீங்
றைவானவன்பாலோத்துணர்ந்தபாலன், விராகெழுதிபகனென்ப
னவனபணியா னமைக்குழைத்தான் மேலு மேலும்.

(இ-ள்.) அலைகளை வீசுகின்ற கோதாவரி நதிக்கரையில் வசிப்பவனு
அதிக தவமுடையோனும் யாதொரு களங்கமில்லாதவனும் மலைபோலும்
மெத்தாரம் காணும் கீர்த்தியுள்ளோனுமாகிய வேததருமனென்னும் பெயருடை
முநிவன், முத்திவனமமைந்த காசிப்பதியின் புகழ்பெற்ற மான்மியத்தை அறி
தவனாகி இத்தலத்தில் வசிக்கின்றான் அவனிடத்து வேதமறிந்த மாணுக்கன் தீ
ர்பக்குவமுள்ள தீபகனென்பவன் குருபணிவிடை செய்தலால் நமது (உள்
த்தை) மிகவும் கனியச்செய்தனன். எ-று. (ருரு)

அனையனெதிர்யாந்தோன்றிக்கேட்டவர மெலாங்கொடுப்போய
றைதியென்றும், வினையமிசுமவன்குரவன்பணியொன்றேபோது
மென்றான்மீண்டுவந்தோ, நினையவரிதவன்செய்கை யென்றுதிரு
வாய்மலர்ந்தானெடியமாயோன், றுனையவவற்காண்பனெனத் தெ
ழுதெழுந்து தீபகன்முன்றோன்றிரின்றான்.

(இ-ள்.) அத்தீபகனெதிரோ யாம், தெரிசனந்தந்து நீவேண்டியவார்க்கெ
ல்லாம் பிரசாதிப்போம் சொல்லென்று கேட்டோம் ஆசாரியபக்தியுடைய அ
தீபகன் குருபணிவிடையொன்றே போது மென்றான் நாம் வந்துவிட்டோம்
அவன் கருத்து அறியத்தக்கதல்லவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். திரும
லும் விராவாக அவனைக்காண்பேனென்று வணங்குகின்று அத்தீபகன் முன்
னே பிரசன்னமாகினர். எ-று. (ருச)

தேடரியகுருபத்திசிரோமணியாந் தீபகன்முன் சென்றமாயோன்
வீடரியகுருபணிசெய் தகிலநாயகற்குவகை மிகுமாசெய்தாய்
நாடரியமூலநவில்குரவனிலும் பொருளுரைப்போனவில்விசேடங்
கூடரியவவனினுமெய்ச்சிவனையுணர்த் திடுங்குரவன்குழகனேகான்.

(இ-ள்.) தேடித்தந்தரிய குருபத்திசிரோமணியாகிய தீபகன்முன்போன வ
ஷ்ணுதேவர் நீங்குத்தந்தரிய குருபணிவிடையைச்செய்து விசுவநாதரைச் சந்தோ
ஷமதிகரிக்கச்செய்தாய் நினைப்பதற்கரிய மூலபாடங்கற்பிக்கும் ஆசிரியனைப்பா
ர்க்கிலும் பொருளுரைக்கு மாசிரியன்சிறந்தீவனும் கிடைத்ததற்கரிய அவ்வாசிரிய
னிலும் பரம்பொருளை யறிவிக்கும் தேசிகனே அச்சிவமுகூர்த்தமாகும் இதைச்
காண்பாயாக. எ-று.

முதலாவது குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயம் சுக

வேததருமன்சிவனே பெனத்துணிந்து பணிபுரிந்தாய்விசுவநாதன், போதவரங்கேட்டியெனப் புகலவும்வேண் டாதிருந்தாய் புலமைமிக்காய், சாதரினேக்காண்பொருட்டேவந்தனன்யா னென்றுமகிழ்தழையக்கூறி, யோதநிறத்தவன்மறைந்தா னகிலேசன்முன்முனம்போலுற்றானன்றே.

(இ-ள்.) (மேலும்) வேததருமனைச் சிவபிரானேயென்று நிச்சயித்துப்பணிவிடைசெய்தாய் விசுவேசர் வேண்டிய வரங்களைக்கேளென்று திருவாய்மலரவும் (ஒன்றும்) விரும்பாதிருந்தாய் அறிவாலுயர்ந்தோனே உண்ணப்பார்க்கு சிமித்தமே உண்மையாக யான் வந்தேனென்று, (தீபகன்) பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளும்படி சொல்லி சமுத்திரம்போலும் கரியதிருமேனி வாய்ந்த விஷ்ணு தேவர் மறைந்தவராகி விசுவநாதர் (எழுந்தருளி யிருக்கும்) சந்திநிலில் முன்போலடைந்தனர். எ-று. (ருஅ)

காசிவசித்திபெற்றாற்கொடுங்குட்ட மொழிந்தழகின்கதிர்ப்புவாய்ந்து, பேசியகண்ணிரன்மீம்விழித்தக்ஞாவன் தீபகனைப்பெட்டிநோக்கி, மாசிரியநீசெய்தசகாயத்தாவிக்காசி வசிக்கப்பெற்றேன் கூசியமெய்ப்பிணியொழிந்தேன் கண்விழித்தேனெனக்கினியோர்குறையுமின்றால்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்த நலத்தினால் கொடிய குஷ்டவியாதி நீங்கி அழகுமிகவிளங்கி கண்களிரண்டையும் விழித்தவேததருமர் தீபகனை யன்பாய்ப் பார்த்தருளிக் குற்றமற நீபண்ணிய உதவியினால் இந்தக் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்யப்பெற்றேன் நாணத்தக்க குஷ்ட நோயை நீக்கினேன் கண்விழித்துப்பார்த்தேன் எனக்கு (இனிமேல்) ஒரு குறையுமில்லை. எ-று. (ருக)

ஒங்குபெருங்காசியெனுந்தீபத்தா லவித்தைபிரொருடையும்யார்க்கும், பாங்குபெறுமித்தலவாசப்பலத்து மேலாயபலனென்றில்லை தூங்குசடைவிச்சுவநாயகனிவண்போ லெவ்ணருள்வான்றுனைந்து தோன்றுந், தாங்குருணத்தாயென்றுமகிழ்வித்தான் குருவேததருமன்மாதோ.

(இ-ள்.) மேன்மேலோங்கும் புகழையுடைய காசியென்கிற வீளக்கினால் யாவர்க்கும் அஞ்ஞானமாகிய இருள்நீங்கும் ஈன்மையை விளைவிக்கும் இந்தக்ஷேத்திரவாசப்பலனுக்கு மேற்பட்டபலன் வேறேகிடையாது தாழ்கின்ற சடாபாரத்தையுடைய விசுவேசர் இவ்விடத்தைப்போல எவ்விடத்தில் அருள் செய்யும்படி விரைந்து தரிசனந்தருவர் காப்பாற்றத்தக்க குணத்தையுடைய தீபகனையென்று வேததருமமுனிவர் (மாணக்கனைச்) சந்தோஷிக்கச்செய்தனர். எ-று. (ருஉ)

குருபத்தி சொருபமுரைத்த அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம் (சுக)



திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

காசிமாண்மியமுரைத்த

அத்தியாயம்.

மருவியபிணிபோய் மாசுதீர்த்தொளிநு மணியெனப் பொலிதரும் வேத, தருமனுள்ளுவந்துதிபகற்கூவித்தன்னருகிருத்தியெந்நாளு, மொரு வருஞ்சுபமு முண்மைஞானமும்க் குரைத்திடு சித்தியுமுறுக, பொருவரு நினக்கென் றுரைத்தனனையான் பொன்னடிபணிந்திஃதுரைப்பான்.

(இ-ள்.) வேததருமமுநிவர் தமக்குச் சரீரத்துண்டாகிய குஷ்டநோய் முழு வதும் நீங்கி களங்கமில்லாமல் விளங்குகின்ற இரத்தந்தைப்போல் விளக்கமுற்று உள்ளங்களித்து தீபகலையழைத்து, தம்மருகிலிருக்கச் செய்து ஒப்பற்ற உனக்கு சதாகாலமும் நீங்காத மங்கலங்களும் மெய்ஞ்ஞானமும் மேலாகச் சொல்லத் தக்க சித்திகளும் உண்டாகவென்று ஆசைவதித்தனர்; அவ்வாசிரியர் அழகிய திருவடிகளை வணங்கி தீபகன் இதைச் சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (க)

ஐயனேயடியேற் கையமொன்றெழுந்த ததுவினாவுறுங்கருத்துடை யேன், செய்யநீகருணைசெய்யெனக்குரவன் சிறந்தமாணக்கருட் சிறந்தோய், பொய்யகனினைது பத்திமைநோக்கிற் புகலுரூப்பொருளு மொன் றுண்டோ, துய்யமந்தணமாவிருக்கினும் புகல்வேன் சொல்லுகவென வவன் சொல்லும்.

(இ-ள்.) சற்குருவே அடியேனுக்கு ஓர் சந்தேகமுண்டானது அதை வின் வவேண்டிய எண்ணங்கொண்டேன் அருள்நிலமாருத தேவரீர் கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்க, வேததருமமுநிவர் சிறந்த மாணக்கருட் சிறந்த தீபகனே உண்மையான உனது பத்தியை நோக்குமிடத்து சொல்லக்கூடாத பொருளொன்றிருக்கின்றதோ மேலான இரகசியமாயிருக்கினும் சொல்லுகின்றேன் நீ சொல்வாயென்று கேட்கத் தீபகன் சொல்கின்றான். எ-று. (உ)

அண்ணலங்குரவ நீயமரிடமே யருந்தல நின்னடியதோய்த்த தண்ணமைபுனலே யரும்பெற்றிர்ந்தஞ் சத்தியமிங்ஙனமிருக்கக் கண்ணரும்பிற்போனியுமிக்காசிகலந்ததென்கங்கையாவெதே[குரவன் னுண்ணன்பயப்ப வுரைத்தியென் றிரந்தா னுரைசெயத்துணிந்தனன்

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்த ஆசிரியரோ தேவரீர் விரும்பி எழுந்தருளிய விடமே அரியதலமாகும் தேவர் திருவடியிற்பட்ட குளிர்ச்சியுள்ள உதகமேபெறு தற்கரிய தீர்த்தமாகும் இங்ஙனம் சத்தியமாயிருக்க அன்னியரைப்போல நினை;

இரண்டாவது காசிமான்மியமுரைத்த அத்தியாயம் ௪௩.

தற்கரிய தேவரீரும் இக்காசித்தலத்திற்கு வந்தகாரணம் யாது கங்காஸ்நானஞ் செய்த காரணம்யாது. எனதுள்ளம் நன்மையடையும்படி கட்டளைபிடவேண்டுமென்று குறையிரந்தனன் வேததருமமுரிவர் சொல்லத்தொடக்கினர். எ-று, (௩) எண்ணருங்கால மெனக்குநீபணிசெய் திருந்தனை யத்தருநானுட் கண்ணருநினக்கெத் தேவர்முன்னின்றார் கரிசிலித்தலத்திடைச்சிலநா ணண்ணரும்பணிசெய் தொழுகலாலகில நாதனே தோன்றினனென்றால் விண்ணருங்கருது மித்தலப் பெருமை விரித்துரைசெய்யவல்லவரார்.

(இ-ள்.) அநேககாலம் எனக்கு நீ பணிவிடை செய்திருந்தனை அக்காலத்தில் கிடைத்தற்கரிய உனக்கு எந்தத் தேவர்கள் பிரசன்னமானார்கள் குற்றமில்லாத இக்காசித்தலத்தில் சிலநாள் கிட்டுத்தற்கரிய பணிவிடைசெய்து நல்லொழுக்கம் புரிதலால் விசுவநாதரோ உனக்குக் காட்சித்தாரானால் தேவர்களும் சித்திக்கத் தக்க இத்தலத்தின் பெருமையை விரித்துரைக்க வல்லவரியாவார். எ-று, (௪) பிறதலத்தொருவனளவினுள் வசித்துப் பெறுபவனொருகணமினைய வறமலிதலத்து வசித்திடினடைவா னானருச்சனைபிறதலத்திற் றிறனுறவநேகர் தினம்புரிபலனோர் தினத்திவணதுபுரிந்தடையும் [வான். மறமிலித்தலத்தோர் அணுத்துணைதரும் வயக்கினுஞ் சிவன்வெளிப்படு

(இ-ள்.) ஒருவன் அன்னியதலத்தில் அநேககாலம் வாசஞ்செய்து அடையும் பிரயோசனத்தை தரும் நிறைந்த இத்தலத்தில் ஒருகணம் வசிப்பானாகில் பெற்றுக்கொள்வான். சிவபூசையை அன்னியதலத்தில் முறையோடு அநேக காலஞ்செய்த பலனை இக்காசித்தலத்து ஓர்நாள் செய்திடின அடைவன். கொடி மையிலாத இத்தலத்தில் அனுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் விசுவநாதர் பிரசன்ன மாவார். எ-று. (௫)

மற்றொருதலத்திற் பரசிவகாட்சி மருவுறவேண்டுமோர் விரத முற்றொருமனமா யியமமுற்பலநா னுஞ்றினு மதுபெறலரிதாங் கற்றொருமனமா யடங்குரோனுங் காசியில் வதிந்திறப்பார்க்குப் பற்றொருங்ககல வகிலநாயகனே பரையொடுதோன்றின்கருளும்.

(இ-ள்.) வேறொருதலத்தில் பரசிவதரிசனம் செய்யவேண்டினோர் விரதங் கொண்டு ஏகமனதோடு இயமம் முதலாக அஷ்டயோகங்களையும் பலநாள் செய்தாலும் அச்சிவதரிசனம் பெறுதற்கு அருமையாகும். வாசித்துணர்ந்து மனோலயம் பெறுதவராயினுங் காசிப்பதியில் வசித்து இறப்பவர்களுக்கு எல்லாப் பற்றுக்களும் நீங்கும்வண்ணம் விசுவநாதரோ அன்னபூரணியாரோடு தரிசனங் கொடுத்துத் திருவருள்பாலிப்பார். எ-று. (௬)

காசியின்யாவன் விருப்பம்வைத்திடினுங் கருதுபல்வானவர்குமாமு மாசியினவன்பால் விருப்பம்வைத்தடையு மானந்தரூபியாபடியார் பேசியின்புறவீர் றிருப்பவனமரும் பெற்றியாஸானந்தவனப்பேர் ஈசியின்விழிவைத் தவருளுனியரு நாடொறு மியம்புவதகற்கே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் எவன் விருப்பம்பவைப்பினும் சிந்திக்கத்தக்க பல தேவகூட்டங்களும் ஆசீர்வாதத்தோடு அவனிடத்து பட்சம்வைத்துச் சேருவார்கள் அவன் ஆனந்தரூபியாய் அடியார்சன் யாவரும் அவன் மகிமையைப்பேசி இன்பமடையும்படி அத்தலத்தில் வீற்றிருப்பான் அத்தன்மையினால் அத்தலத்திற்கு ஆனந்தவனமென்று யோகிகளும் ஞானிகளும் தினந்தோறும் பெயர் சொல்லுவார்கள். ஏ-று. (எ)

மேவியகாசி நகரத்தியானஞ்செய் விறலினன்கூற்றினைக் கடப்பான் பாவியவாங்கள் பற்பல நல்கும் படிபலதீர்த்தமுமுளவா லோவியமணிமாளிகையவிழுத்தத் துறைபவர் யாவரேயெனினுங் காவியங்கண்ணு ளொருபுறப்பொருமான் கழலினைகலந்திடுந்தகையோர்.

(இ-ள்.) விருப்பத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தைச் சிந்திக்கத்தக்க வல்ல மையுள்ளவன் இயமனைக்கடந்துவிடுவன் அதிகரித்தவரங்கள் பலவற்றைக்கொடுக்கத்தக்க அனேக தீர்த்தங்களும் அத்தலத்துள்ளன சித்திரங்கனெழுதிய ரத்த மாளிகைகளையுடைய காசிப்பதியில் வசிக்கின்றவர்கள் யாவராயினும் நீலோற் பலமலர்போலும் திருக்கண்களையுடைய அன்னபூரணியாரா வாமபாகத்திலுடைய விசுவநாதர் உபயபாதங்களிலும் கலக்குந்தன்மை யுடையோராவார்கள். ஏ-று. (அ)

அடைதரமுடியாதணித்தலாத் தேசத் தமர்ந்துகாசியைநினைத்தாலு மிடைதருபலபாதகங்களினிங்கி விரும்புஞானத்தினராவர் தடையறநாளுமித்தலத்தன்ன தானஞ்செய்பவர் பெறும்பேற்றை யுடையநாயகனு மொழிவனோமொழியா தொழிவனோயானறிகிலனால்.

(இ-ள்.) போகக்கூடாமல் அதிகதூரதேசத்திலிருந்து, காசிக்குப்போகவேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தாலும் நெருங்கிய பலபாதகங்களினின்று விடுபட்டு யாவரும் விரும்பும் மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைவார்கள், தடையிலாமல் தினந்தோறு மித்தலத்தில் அன்னதானஞ் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை சர்வவல்லமையையுடைய விசுவநாதரும் சொல்லுவாரோ சொல்லமுடியாமல் விடுவாரோ யானறிந்திலேன். ஏ-று. (க)

அன்னியதலத்திற் கோடிமாமறையோர்க் கனேகநாளன்னமிட்டதனான் மன்னியபலமிக் காசியிலொருவன் வயிற்றெழுபசிசிறிதவிய பன்னியபிச்சை யிடுதலினுண்டாம் பலத்தினைநிகர்தராதென்னின் முன்னியவிதற்கு நிகரொனவொன்றை மொழிநருமடவயோயன்றோ.

(இ-ள்.) வேறுதலத்தில் பெருமைபொருந்திய வேதம் உணர்ந்தகோடி பிராமணர்களுக்கு அனேககாலம் அன்னதானஞ் செய்ததனாலே கிடைத்த நிலையுள்ள பலனானது இக்காசிப்பதியில் ஒருநாள் ஒருவன் வயிற்றினிடத்துண்டாகிய பசி சிறிது தணியும்பொருட்டு சொல்லுகின்ற ஒரு பிடி அன்னபிட்சையிடுவதாலுண்டாகின்ற பலனுக்கு ஒவ்வாதிருக்குமானால் சிந்திக்கத்தக்க இக்காசித்தலத்திற்குச் சமமென்று வேறொரு தலத்தைச் சொல்பவர்களும் அறியாமை யுடையோர்களல்லவா. ஏ-று. (கஉ)

ரண்டாவது காசிமான்மியமுறைத் த அத்தியாயம். சுரு

ஆன்றவித்தலத்தில் வசித்திடவொருவ னவாவுறினதற்குவிக்கினஞ்செய்
மான் நெஞ்சுடையோன்கிளைபொடும்பிதிரர்வகுப்பொடுமளற்றிடையழு
மேன்றவித்தலத்துக்கேத்திரசந்தி யாசஞ்செய்த்ருப்பவர் பெறும்பே[ந்து
நூன்றமற்றெவரான் மொழிதரமுடிபு மும்பர்நாயகனவான்றோ.

(இ-ள்.) மகிமை நிறைந்த இத்தலத்து வாசஞ்செய்யும்படி ஒருவன் அபேட்
சித்தாலதற்கு விரோதஞ்செய்யும்படி நினைத்தமனமுடையவன் சுற்றத்தோடும்
பிதிர்க்களோடும் நரகத்தில் வீழ்வன் மேன்மைதங்கிய இத்தலத்தில் கேட்கத்திர சந்
நியாசஞ்செய்து வசிக்கின்றவர்களிடையும் பிரயோசனத்தை நிலைமையாகவே
நேயாவர்களால். எடுத்துரைக்கக்கூடும் அச்சநியாசிகளே தேவதேவராகிய மகா
தேவரல்லவோ. எ-று. (கக)

அன்னியதலத்திற் கொலைகளவாதி யைம்பெரும் பாதகம்புரிந்தோர்
மன்னியகாசி யகத்தடைந்தொழிப்பர் மற்றிதி னிருந்தவைசெய்வோர்
நூன்னியவெந்தத் தலங்கள்சென்றாலுந் தொலைதராதுவளர்ந்தெழுந்து
பன்னியகொடிய நரகெலாம்புகுத்திப் பாரழியி னுமழியாதால்.

(இ-ள்.) அன்னியதலத்தில் கொலை களவு முதலிய பஞ்சமகா பாசகங்கள்
செய்தவர்கள், நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வந்து வசித்து நீக்கிக்கொள்வார்கள்.
இத்தலத்திலிருந்து அப்பாதகங்களைச் செய்வோர் மகிமைநிறைந்த எந்தத்தலங்
களுக்குப் போனாலும் நீங்காது. மேன்மேலும் வளர்ந்தெழுந்து சொல்லுகின்ற
மகாநரகங்களிலே புகுவித்து உலகம் அழிந்தாலும் அழியாமல் நிலைத்திருக்கு
மியல்புடையராவார்கள். எ-று. (கஉ)

பூதலத்துள்ள தீர்த்தங்களனைத்தும் புகுஉத்துனைந் தாடலின்பேறு
காதலின்மணிகன்னிகைப்புனலொருநாட் கலந்துழுழ்கிடுபல்லெவ்வர்
வாதலிற்காசி யகத்தொருகணம்வா ளாவமர்தலின்வருபேற்றை
யோதலுற்றிடுபெற்றலங்களும்பற்ப லுகம்வசிப்பினுமளியாவே.

(இ-ள்.) பூமண்டலத்திலுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றினுக்குஞ் சென்று
ஸ்நானஞ்செய்தலினு லுண்டாகும் பலன்கள் அன்புடன் மணிகன்னிகைக்கட்டத்
தில் ஒருநாளடைந்து தீர்த்தமாகிதலின் பலனுக்குச் சமமாகர் ஆதலினால் காசி
த்தலத்தில் ஒரு நியிலும் சுமமாவசித்தலினால் உண்டாகும் பிரயோசனத்தை
எடுத்துரைக்கத்தக்க பலதலங்களும் பலபலயுகங்கள் வாசஞ்செய்தாலும் தராத
னவாகும். எ-று. (கங)

கண்டமாத்திரத்தார் சகலபாதகமுந் காற்றிமிக்குயர்த்துதலிதுவே
யண்டராதிருந் பொன்னுலகாதி யவாவுதலொழிந்திவணமர்வா
ரெண்டவாக்கலியிற் காசியின்வசிப்பா ரேயலாற்கதியெவரடைவார்
வண்டராப்பொழில்சூழித்தலம்பாவ மலைக்கொரு வச்சிராயுதமே.

(இ-ள்.) தரிசித்தமாத்திரத்தில் சகலபாதகங்களையும் நீக்கி மிகவும் உயர்ந்த
நிலையைத்தருதலால் தேவர் முதலானவர்களும் சொர்க்கமுதலான இடங்களை

அபேகூபித்தலைவிட்டு இக்காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள் மனோலயத்தைக் கொடுக்காத கலியுகத்தில் காசியில் வசிப்பவர்களே யல்லாமல் மோட்சத்தை யாவரடைவார்கள் வண்டுகள் நீங்காத சோலைசூழ்ந்த இக்காசித்தலமானது பா. வமாகியமலையைப் பிளப்பதற்கு ஒப்பற்ற வச்சிராயுதம்போலாகும். எ-று. (கசு)

முன்னைநாண்டந்த தொருகதையுண்டான் மொழிஞவனதனையுங்கேட்டி. யென்னைமற்றதுவென் றிடினொருகற்பத் திறுதியிற்பிரளையமெழுந்து பொன்னேநேர்நிறத்த புடவியைமூடப் புக்காம் படிந்ததப்புடவி மின்னேநேர்சடைமா முனிவராரதி மேலுலகத்தவர்வெருண்டார்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் நடந்ததோர்க்கதை யொன்றுண்டு. அக்கதையுள் சொல்லுகிறேன் தீபகனே கேட்பாயாக அதென்னவென்றால், ஶூர் கற்பமுடிவில் பிரளயவெள்ள மெழுந்து பொன்போலும் நிறமுள்ளபூமியை மூடிக்கொள்ள; பூமி நீரால் நிறைவுற்றது, மின்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடையுடைய மகத்தான முகிவரர் முதலாகிய மேலுலகவாசிகள் பயந்தார்கள். எ-று. (கரு)

திரும்புமார்பனடியிணைவணங்கிச் சேரநந்தகோவிந்த, மருமலர்த் துளபமாலேதாழ்ப்புயத்த மாமகண் மணைகூர்வாள, வெருவரும்புடவி முழுவதும்பிலத்து வீழ்ந்தது கண்டுங்காணுப்போம், பொருவரும்புகழ்நீ யிருத்தலென்னினே புக்கெழுப்புதியெனத்துதித்தார்.

(இ-ள்.) இலக்குமியை மார்பிலுடைய திரும்பால் பாதங்களை முகிவராதியர் வணங்கி சேரனே நந்தகோவிந்தனே வாசனையுள்ள மலர்களையுடைய துளபமா லேதாழ்கின்ற புயங்களையுடையோனே இலக்குமிநாயகனே கூரியவாளாய்த் தை யுடையோனே விரும்பத்தக்கபூமி முழுவதும் பாதலத்துப்போய்விட்டது சமானமில்லாத புகழையுடைய தேவரீர் பார்த்ததும் பாராதவரைப்போல் இருப் பது யாது இப்பொழுதே பாதலத்திற்சென்று பூமியை மேலெழுப்புவின்று தோத்திரஞ்செய்தார்கள். எ-று. (கசு)

துதிமொழிசேட்டு விச்சுவநாதன் றுணையடித் தாமரைநினைந்து -
மதியமைநெடுமா லெறுழ்வலிபடைத்த * வராகமாய்ப் பாதலம்புகுந்து
திதியமைபுடவியொருமருப்பேற்றுத் திறலின்மேலெழுந்துமுன்போந்து
பதிதரவைத்தான் வரர்க்கற்பப்பேர் பட்டதக் கற்பத்துக்கம்மா.

(இ-ள்.) முகிவராதியர் பயந்து துதித்த வாக்கியங்களை கருணாமதியமைந்த நெடுமாலானவர்கேட்டு விசுவநாதருடைய உபயபாததாமரைகளைச் சிந்தித்து மிகுந்த வலிமையுள்ள பன்றியாகத்திருவுருக்கொண்டு பாதலலோகத்தையடை ந்து காக்கப்படுதலையுடைய பூமியை ஒற்றைக்கொம்பால் தூக்கிக்கொண்டு சா மர்த்தியத்தால் மேலெழும்பி முன்போலப் பதிந்திருக்கும் விதம் வைத்தனர் அக் கற்பத்திற்கு வராககற்பமென்னும் பெயருண்டாயிற்று. எ-று. (கஎ)

முடித்தற்கரிய காரியமாயினும் சிவத்தியானஞ் செய்பவர்கட்கு எளிதில் முடியுமென்பது வேதாகமத்துணிபாதலின் விச்சுவநாதன் றுணையடித்தாமரை நினைந்தென்று கூறினார்.

இரண்டாவது காசிமான்மியமுனாத்த அத்தியாயம். சுஎ

பண்டுபோற்புடவி நிறீஇயதுதெரிந்து பண்ணவர்முதலியோர்நறும்பூக்
கொண்டுதூய்ப்பணிந்து துதித்திடநெமொல் குறுகிய வவர்முகநோக்கி
மண்கொதலினென் னிருதயத்தளியின் மகிழ்ந்தமகிலநாயகற்கே
தொண்டுபூண்டியற்றுந் துதியவனருளாற் றென்னிலை நின்றதிப்புடவி.

(இ-ள்.) முன்போலப் பூமி நிலைத்திருப்பதைத் தேவர்முதலானவரறிந்து,
வாசனையுடைய மலர்க்களால் விஷ்ணுதேவனா அருச்சித்து வணங்கித்துதிக்க,
நெருங்கிய அவர் முகத்தைத் திருமால்பார்த்து எண்ணிருதயமாகிய ஆலயத்தில்
விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதரை நிறைந்த அன்புடன் வழிபட்டுத்
தோத்திரஞ் செய்வீர்களாக அவர்கருணையினால் இப்பூமி பழையநிலையினின்
றது. எ-று. (சுஉ)

நான் இடைவிடாது சிவயிரான இருதயத்திருத்தித் தியானஞ்செய்கின்றமை
யால், எத்தனக்குங்காரியம் எளிதில் முடிகின்றது நீங்களும் அவ்வாறு சிந்திப்
பீராயின், உங்களுண்ணமும் நிறையேறுமென்பார் “அகிலநாயகற்கே தொண்டு
பூண்டியற்றுந் துதி” யென்று கூ-றினார்.

செய்ய்பொற் றகட்டின் மணிபதித் தென்னத் திகழுமிப்புவிநிடெக்காசி
வெய்யவிப்பெருக்கு வெள்ளமிக்காசி வியனகருட்புகாதொழிந்த
தையமற்றதன லெற்றைக்குங்காசி யழிவிலாதிருப்பது தோற்றம்
வையமுற்றுணர்ந்து காசியையடையின் மறுகுதல் சற்றுமின்றாமல்.

(இ-ள்.) செம்பொற்றகட்டின் (மேல்) இரத்தினம் பதித்தார்போலும்,
இப்பூமியின்மேற் காசித்தலம் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வேகமாகிய இப்பிர
ளயவெள்ளம் மேலாகிய காசிப்பதியினுள்ளே பிரவேசியாமல் விலகியது ஆத
லால் எக்காலத்தும் காசித்தலம் அழிவில்லா திருப்பது உண்மையாகும். உலகி
யல்பை முழுதுணர்ந்து காசித்தலத்தைச் சேர்த்தால் கலக்கப்படுதல் லேசமுடில்
லையாகும். எ-று. (சுசு)

ஆனந்தமயமா யானந்தகானத் தகிலநாயகன்பல வுயிர்க்கு
மானந்தமுதவு மன்னபூரணியோ டமருவ னவன்றரிசனஞ்செய்
தானந்தமுனிவர் பற்பலவாங்க ளவாய்நிறீஇப் பூசனைபுரிந்த
வானந்தவிலிங்கம் பற்பலவுளவா லவற்றிய லுரைக்கமுற்றாதே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் விசுவநாதர் ஆனந்தமே திருமேனியாக, பலஆன்
மாக்களுக்கும் முத்தியின்பத்தையளிக்கின்ற அன்னபூரணித் தேவியாரோடு எழு
ந்தருளி இருப்பார் அவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு இன்பத்தோடு முகிதர்கள் அனே
கவரங்களை அபேகித்து பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்த ஆனந்தமயமான சிவலிங்
கங்கள் அனேகமுள்ளன அவைகளி னியல்பைச்சொல்ல முடியாது. எ-று. (உய)

வேறு,

காசியின் பெருமையெல்லாம் கருதகி லேசன்றானே
பேசுடி னன்றிமற்றோர் பேசிடந் தரத்தார்கொல்லோ

மாசிலாக காசுவைப்பின் வசித்திடும் வாஞ்சைநாளு
மூசிய தெனக்குமென்றும் பிறர்க்கினி மொழிவதென்னே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தின் மகிமைகள் யாவும் (அறிவுடையோரால்) சிந்தி
க்கத்தக்க விசுவநாயகர் திருவாய்மலர்ந்தாலல்லாமல், மற்றையோர் சொல்லத்
தகுந் தரமுடையவர்களோ களங்கமில்லாத காசித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டிய
விருப்பந்தினந்தோறும் எனக்கு நிறைந்திருக்குமானால் இனிப்பிறர்க்குச் சொல்ல
வேண்டியதாயிற்று. எ-று. (உக)

நிருமல நமரானின்ற நெடும்புகழ்த் தலங்களெல்லாம்
பொருமலற் றியானுங்கூடப் பொருந்தியே யமராரிம்பே
னருமையிற் பிரிதலோர்கா லடுப்பினு மளவிலாத
பெருமையிற் சிறந்தகாசிப் பிரிவையா னென்றும்பேணேன்.

(இ-ள்.) அனாதையெமலரகிதராகிய சிவபெருமான், விரும்பி எழுந்தருளி
இருக்கின்ற பெரும்புகழையுடைய தலங்களெல்லாவற்றினும் சந்தோஷத்து
டன் யானுங்கூடவே நிலைத்துவாசஞ்செய்வேன். ஒவ்வொரு தலங்களில் அருமை
யாகப் பிரியத்தக்க சமயம்நோந்தாலும், அளவுபடாத மகிமையாலுயர்ந்த காசித்
தலத்தைப் பிரிய ஒருக்காலும் விரும்பேனென்று, விஷ்ணுதேவர் மற்றைத்தே
வர்களுக்குக் கூறினார். எ-று. (உஉ)

என்னையா னுனையாநிற்ப தென்னையான் டருளின்மேவு
மின்னையேர் சடிவமோலி விச்சுவநாதன்னுறு
மன்னையேருமையாளோடு மரும்பெறன் மகார்களோடுந்
தன்னையேர் காசிநீங்கான் கயிலையிற் றணந்தபோதும்.

(இ-ள்.) எனக்குக் காசித்தலத்திலுள்ள விருப்பத்தை யானே எடுத்துக்கூற
வேண்டியதாயிற்று என்னைப் பரிபாலனஞ்செய்து, திருவருள்மார்க்கத்திற் செலு
த்தி, நீங்காப்பிரியமுள்ளவரும், மின்னலைப்போலும் பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்
தையுடையவருமாகிய விசுவநாதரும் சர்வபுவனங்கட்குந் தாயாராகிய அன்ன
பூரணியாரோடும், பெறுதற்கரிய விராயகக்கடவுள்முதலிய புத்திரர்களோடும்
கயிலாசகிரியைப் பிரிந்தகாலத்தும், தனக்குத்தானே சமானமாகிய மகிமையுள்ள
காசித்தலத்தைப் பிரியமாட்டார். எ-று. (உங)

பற்பல வுரைப்பதென்னை பரகதி யடையவேண்டின்
வெற்பெனத் திரண்டபாவ மிக்கவரெனினும் யார்க்குஞ்
சொற்படு பழியேநல்குந் துணிபுடைக் கலியினெண்ணு
தற்புதக் காசிமேவி யமர்தலே வேண்டிமன்னே.

(இ-ள்.) பலபலவிதமாக(எடுத்துக்)கூறவேண்டுவதாயிற்று மேலாகிய மோ
கூஷ்த்தையடைய வேண்டினால், மலைபோலுங்குவந்த பெரும்பாவமுடையவர்க
ளாயிருந்தாலும், யாவர்களுக்குஞ் சொல்லத்தக்க நின்றையை வினைவிக்குந்துணிபு
டைய கலியுத்தலில் (இப்பெரும்பாவம் எவ்வாறு நீங்குமென்று) ஆலோசியாது,
மேன்மேலும் மனங்களிப்பையுண்டாக்குந் காசிப்பதியை யடைந்து வசித்திருக்க
வேண்டும். எ-று. (உச)

இரண்டாவது காசிமான்மியமுறைத் த அத்தியாயம். சகூ

நரகவேதனைக்கடங்காத பாவமென்பார் “வெற்பெனத்திரண்ட்பாவ மிக்
கவரெனினு”மென்றும் பரிசுத்தமனமுடையோரையும் பாவஞ்செய்யும்படி பே
சிப்பது கலியுகத்தினியற்கையென்பார் “யார்க்குஞ் சொற்படுபழியே நல்குந்
துணிபுடைக்கலிய” எனன்றும் மேற்பிறவி இல்லாமல் முத்திகித்திப்பது சத்திய
மென்பார் “பரகதியடையவேண்டினற்புதக்காசிமேவி யமீர்தலேவேண்டு”மெ
ன்றும் கூறினார்.

என்றுபண்ணவர்முன்னோருக் கியம்பிமாயவன்மறைந்தா
னன்றுதேர்ந்தனையோகாசி நலமெலா மின் னுங்கேட்டி
யொன்றுபற் பலரிவ்வாறே யுணர்த்தன ரொன்றுதேற
வன்றுமெய்க் குரவன்சீடற் கன்னதே புகலலுற்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று தேவர்முதலாயினோருக்குக் கட்டளையிட்டு விஷ்
ணுதேவர் மறைந்தனர் (நீ) செவ்வையாகத்தெளிந்தனையோ இன்னமும் கேட்பா
யாக. அனேகரும் இவ்வண்ணமாகவே காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சொன்
னார்களென்று உண்மை ஞானத்தையுடைய வேததருமமுனிவர் (சீடனாகிய தீப
கன்) தெளியும்வண்ணம் அம்மகிமையைச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (உரு)

காசிமான்மியமுறைத் த

அத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் உ-க்கு பாயிரம் உள்பட திருவிருத்தம். (சகூ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மு ன் று வ து

திருமால் திருமகளுக்குப் தேசித்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீங்கிப்பணைத்துப்புடைத்தெழுந்து விம்மிப்பொருமிச்சுணங்கமைந்து
கோங்கிற்பொலியு முலைப்பாரங் கொண்டுதுடங்கு மிடைக்கமலை
பாங்கிற்பொலியு மணவாளன் பதுமமலர்த்தாள் பணிந்தெழுந்து
நீங்கிறிலளாயருகடைந்து நிறைபேருவப்பி னிதுவினவும்.

(இ-ள்.) பூரித்துப்பருமிதங்கொண்டு அடிபாரத்தெழுந்து காணுக்குநாள் வளர்
ந்து கச்சினைமோதி தேமல்படரப்பெற்று கோங்கரும்பைப்போலவளரும் குஜங்
களாகிய சுமையைச் சுமக்கலாற்றாது தளரும் இடையினையுடைய இலக்குமி தே
வியானவள் தனது பக்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நாயகனாகிய விஷ்ணுதே
வர் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கியெழுந்து நீங்காமல் சப்பித்தி
விருந்து அதிகப்பிரியத்தோடு இதை வினாவுகின்றனள். எ-று. (க)

நெடியபுகழோயடியேற்கு நிகழாரின்றதோரையங்
கடியவேண்டுமென்னையெனிற் கடியதாய கலியுகத்திற்
படியவாவும்பல்லுயிரும் பந்தபாசமுழுதொழிந்து
முடியவெதனால்விடுபெறு மொழியவேண்டுமறாதின்னே.

(இ-ள்.) பிரபல கீர்த்தியுடையோரோ அடியேனுக்கு ஓர் சந்தேகம் உண்
டாயிருக்கின்றது (அதைத் தேவரீர்) நீக்கியுள்ள வேண்டும் (அது) யாதெனில்
கொடுமையுள்ள கலியுகத்தில் பூமியின்கண் இச்சாசுகிதராகிய பல ஜீவர்களும்
கட்டுப்பட்ட பாசங்கள்முழுதும் ஒழிந்து கெடும்வண்ணம் எந்தச் (சாதனத்
தால்) முத்தியை யடைவார்கள் தடையின்றி இப்பொழுதே (தேவரீர்) திரு
வாய்மலரவேண்டும். எ-று. (உ)

தானத்தாலோ தவத்தாலோ சமாதிதியான முதல்யோக
மோனத்தாலோ மகத்தாலோ முழங்கும்புனலாடுதலாலோ
மானத்தாலோ தரியசிவன் மருவுந்தலவாசத்தாலோ
ஞானத்தாலோ பிறவாலோ நவிறல்வேண்டு நயந்தென்றாள்.

(இ-ள்.) உத்தமதானங்களைச் செய்தலினாலோ தவங்களைச்செய்தலினாலோ
சமாதிசூடுதலினாலோ தியானமுதலியவைகளாலோ யோகாப்பியாசஞ்செய்தலி

௩-வது திருமால் திருமகளுக்குப் பித்த அத்தியாயம். ௫௧

ஹலோ மவுனஞ்சாதித்தலிஹலோ யாகஞ்செய்தலிஹலோ ஒலிக்கும் அலைகளையுடைய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் பண்ணுதலிஹலோ அளவைப்பிரமாணங்களால் இத்தன்மையொன்று அளவிடக்கூடாத சிவபிரான் வீற்றிருக்கும் தலங்களில் வாசம்பண்ணுதலாலோ ஞானசாதகத்தாலோ பிறமார்க்கங்களாலோ பிரியம் துடன் கட்டளையிடவேண்டுமென்றனர். எ-று. (௩)

என்றுகமலை வினவுதலு மிறும்புதுள்ளத் தெழுகிழ்ந்து
குன்றுகுடையாக் கொண்டுபொழி கொண்டறடுத்தகோபால
னின்றுதெளிய வினாதுமற் றெல்லாவயிர்க்கு முறுதியென
நன்றுதெரிந்து கேட்டிமட நங்காயென்று விடைகொடுப்பான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு இலக்குமிதேவி வினாவியவளவில் கோவர்த்தன கிரிநாயக் குடையாகக்கொண்டு சத்தமேகங்கள் மழைபொழிவதைத்தெற்று பசுக்கட்டங்களைக்காத்தருளிய விஷ்ணுமூர்த்தி தமதுள்ளத்தில் ஆச்சரியமுண்டாகக்களித்தது. இப்பொழுது நீ தெளிவாகவினாவினது எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் முத்தி மார்க்கமாகுமென்பதை செவ்வையாக வறிந்து கேட்டனே இளமை நீங்காத மாதே என்று உத்தரஞ்சொல்லுகின்றனர். எ-று. (௪)

முந்துகிரேத முதலாய மூன்றுந்தவிர நான்கதெனப்
பிந்துகலியில் யாவோரும் பெருகுபாவத் தனையுண்டு
நந்துமெனையே பிரமமென்று நவிலும்பிறரைப் பிரமமென்று
முந்துதமையே பிரமமென்று முனைத்துத்திரிவா ரொண்டொடியே.

(இ-ள்.) ஒளிபொருந்திய வளையல்களையணிந்த இலக்குமியே முந்திய கிரேதாயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், என்னும் மூன்று யுகங்களுந்தவிர பிந்திய நான்காவது கலியுகத்தில் யாவர்களும் அதிகரித்த பாவமாகிய விலங்கைப் பூட்டிக்கொண்டு லயப்படுகின்ற என்னையே பிரமமென்றும் மற்றத்தேவர் களைப் பிரமமென்றும் போகங்களில் முற்படுகின்ற தங்களையே பிரமமென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டு காலங்கழிப்பார்கள். எ-று. (௫)

வேதநவிலு மைந்தெழுத்தும் விளம்பார்நீற்றுக் காப்பணியார்
சாதமணிந்த பொழுத்தமே தருகண்மணிமா லிகைபூணு
ரோதவுலவாப் பெருங்கீர்த்தி யும்பர்பெருமான் கூற்றுதைத்த
பாதம்பணியார் வேறுகப் பகர்வார்புனைவார் பரவுவார்.

(இ-ள்.) வேதங்கள் மிகவுமெடுத்துரைக்கின்ற, ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரியார்கள் பிறவியிற்புகாமல் காக்கத்தக்க விபூதியைத்தரியார்கள். பூண்ட பொழுதே சத்தியமாகச் சிவபுண்ணியங்களைத் தரத்தக்க உருத்திராக்கமாலையைத்தரியார்கள். சொல்லுதற்கடங்காத பெருங்கீர்த்தியுள்ள தேவதேவராகிய மகாதேவருடைய இயமனை யுதைத்தருளிய திருவடிகளை வணங்கார்கள். வேறு மந்திரங்களைச் சொல்லுவார்கள் வேறு வேடங்களைப் பூணுவார்கள் வேறு தேவர்களைப்பணிவார்கள். எ-று. (௬)

கா கிரக சி ய ம்.

பாவம் அதிகரித்தவர்களுக்கு மகாமந்திர செபமும் உருத்திராக்க தாரணமும் சிவத்தியானமும் வெறுக்குமாதலின், “வேறாகப் பகர்வார் புனைவார் பரவுவார் என்று” கூறினார்.

இதுவுமன்றி—“கனவினு நீறுகாணுக் கைதவர்” என்றும்.

“பிறவியந்தகர்க்குவெய்யோன் பேரொளிகாட்டலாமோ
மறைகளாலளவைதன்றாம் மேவரான்மனத்தால்வாக்கா
லறிவருஞ்சோதியெங்கோ நவன்றிருநீற்றுத்தொண்டின்
குறிவழியன்றிக்காணும் கொள்கையானல்லனென்றார்.”

“தேறலாதார் தமைக்காழிச் செம்மனோக்கியினிவம்மி
நீறுபூசிக்கண்டிகையும் பூண்டுநிருத்தரெழுத்தைந்து
மூறவோதிப் பாசமொழித் துய்மினென்னாவநோக்கிக்
கூறினார்மற்றதுகேட்டுக் குண்டொரியிற் கொதித்துரைப்பார்.”

என்றுங்கூறிய திருவிளையாடற்றிருவிருத்தங்களாலு முணரக்.

வஞ்சமனத்திற் படிற்றொழுக்கின் வருணச்சிரமநிலைநிற்பா
ரஞ்சமனையமடநடையா ராசைவலைப்பட்டிழிதருவார்
நெஞ்சநலங்கொள்ளார்வேத நிந்தைமொழிவார் குரவனடி
தஞ்சமெனப்பற்றுர்புறமாஞ் சார்பேதலைக்கொண்டொழுகுவார்.

(இ-ள்.) கபடமுள்ள மனத்துடன் கூடாவொழுக்க நடையுள்ளவர்களாய் வருணச்சிரம நிலைகளில் நிற்பார்கள் அன்னம் போலும் மிருதுவான நடையை யுடைய மாதர்கள்மேல் வைக்கின்ற ஆசையாகிய வலையிலகப்பட்டுத்திரிவார்கள். மனத்தில் நல்ல எண்ணங்கொள்ளார் வேதவாக்கியங்களுக்கு நிந்தைசொல்வார்கள். அகச்சமயமாகிய சைவசமயாசாரங்களை உபதேசிக்கும் ஆசிரியருடைய திருவடிகளையே அடைக்கலமென்று பிடித்துக்கொள்ளார்கள் புறச்சமயமார்க்கங்களுையே முதன்மையாகப் பற்றிக்கொண்டு நடப்பார்கள். எ-று. (எ)

“புறமாஞ்சார்பே”யென்று கூறினமையால் அகச்சமயம் வருவிக்கலாயிற்று.

பொய்யவாவிமையனெறி பூண்டிவருணச்சிரமநிலை
பையதவறிவயிரோம்பு மதுவேபொருளென் தகங்கொண்டு
செய்யமுடியாக்கொலைகளவு திறம்புமதுமாந்துதன்முதலா
வெய்யவனைத்தும்புரிந்துழல்வார் விலக்காம்பவுத்தகெறிநிற்பார்.

(இ-ள்.) பொய்த்தொழில்களை விரும்பி மயக்கமுள்ள பாபமூர்க்கங்களை மேற்கொண்டு வருணச்சிரம ஒழுக்கங்களை வழுவியவற்றை வளர்ப்பதே பொருளாக மனதிற்கொண்டு நல்லோர்களாலே செய்யப்படாத கொலை களவு மதுபானம் பண்ணுதல் முதலாகிய கொடுந்தொழில்கள் யாவுஞ்செய்து உழல்வார்கள் அறிவுடையோர்களாலே விலக்கத்தக்க புத்தசமய மார்க்கங்களிலே நிற்பார்கள். எ-று.

(அ)

௩-வது திருமால் திருமகளுக்குப் பேசித்த அத்தியாயம். ௫௩

இனையகொடுமைபுரிந்துமலு மினையொளிதற்கதியடையும்
வினையமுணர்ந்தும்பெருமான் விதித்ததெய்வமாத் தலமொன்
றனையபெருமான் போலளவைக் கடங்காத்தகையதவனென்றே
புனையமிளர்வதுழியினும் பொன்றாப்புகழ்மையுடையதால்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பாபங்களைச் செய்து உழவுகின்றவர்கள் எளிதாக முத்தியடையத்தக்க துட்பத்தை யறிந்து நமது கடவுளாகிய சிவபெருமான் ஏற்படுத்திய தெய்வத்தன்மையுள்ள மகாத்தல மொன்றிருக்கின்றது. அக்கடவுளைப்போல் பிரமாணங்களுக்கடங்காத மகிமையுடையது அக்கடவுள் வடிவமாகவே அலங்காரத்துடன் விளங்குவது ஊழிகாலத்திலும் கெடுதலில்லாத புகழையுடையது. எ-று. (௧)

வேதமுடியின்மந்தணமாய் விரவியிருப்பதெஞ்ஞான்றும்
போதமுனிவரிதையமலர் புக்குமருவுவதுமுதுசீ
ராய்பொலிவிற்பெருகியலை யறையும்ந்தாகினியுடைய
தேயவெவருந்தொழப்படுவ தெண்ணப்படுவதுயர்காசி.

(இ-ள்.) வேதாந்த மகாவாக்கியங்களுக்கு லக்ஷியார்த்த ரகசியமாயுள்ளதும், ஞானத்தையுடைய முரிவர்கள் இருதயகமலங்களில் சதாகாலமும் தங்கியிருப்பதும், பிரபலமகிமைகொண்டு விளக்கத்தோடு பெருக்கெடுத்து அலைகள் முழங்குகின்ற கங்காநதியையுடையதும், பெருமைவாய்ந்த எல்லோராலும் தொழப்படுவதும், யாவராலும் சிந்திக்கப்படுவதுமாயுள்ளது காசிப்பதியாகும். எ-று. (2)

அந்தக்காசிவளம்பதியி னமர்வோர்வசிப்போருயிர் துறப்போர்
முந்தக்காணுமதம மொழிவோர் நினைப்போரெல்லாரும்
பந்தக்காடுமுழுதழித்துப் பரமானந்தக்கடற்படிவர்
சந்தக்காமர்மடவாயத்த லச்சீர்சிறிதுசாற்றக்கேள்.

(இ-ள்.) பலவளப்பங்களையுடைய அக்காசித்தலத்தில் இருக்கும்படி விரும்புவோர்களும் வசிப்பவர்களும் இறந்துபோகின்றவர்களும் பெருமையில் முதன்மையாகத் தோற்றுகின்ற அப்பதியின் திருநாமங்களைச் சொல்பவர்களும் அந்நாமங்களைச் சிந்திப்பவர்களும் ஆகிய எல்லோர்களும் பாசங்களாகிய அடவியை முழுவது மழித்து சிவாந்தசாகரத்தில் முழுதவார்கள் பொண்ணிறம் வாய்ந்து அழகுநங்கிய இலக்குமியே அத்தலத்தின் ஐறப்பை நாம் சிறிது தெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாக. எ-று. (௧௧)

காசியமரும்புன்முதற்றா பரங்கன்களாயும்யோருயிரே
காசியமருமுயிரெதிரே காலனணுகானெஞ்ஞான்றும்
காசியமருமுயிர்களே கலிகாலத்துன்பகன்றிருப்ப
காசிவாணர்சிவலோக வாணொன்றுகரையுமறை.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருக்கின்ற புல்முதலாகிய தாபர உயிர்கள் முழுவதும் சிவயோகத்தி லிருப்பவைகளாகும் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யும் ஆன்

மாக்களுக்கு எதிராக இயமன் எக்காலத்திலும் வரமாட்டான் அக்காசித்தலத்திலுள்ள ஆன்மவர்க்கங்கள் கலிகாலத்தினால் உண்டாகிய துன்பங்களையடைய மாட்டார்கள் அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்களை சிவலோகவாகுகளென்று வேதங்கள் சொல்லும். எ-று.

(கஉ)

வாரணாசிபுளநினைத்தோர் வளமார்கிவசாலோக்கியரே
வாரணசிவாய்மொழிவோர் வளமார்கிவசாமீப்பியரே
வாரணசிதரிசித்தோர் வளமார்கிவசாரூப்பியரே
வாரணசிவசித்தமர்வோர் வளமார்கிவசாயுச்சியரே.

(இ-ள்.) காசிப்பதியை மனதில் நினைத்தவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாலோக்கியத்தைப் பெறுவார்கள். காசித்தலமென்று வாயினால் சொல்லுபவர்கள் எல்லாவளப்பங்களும் நிறைந்த சிவசாமீப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியைக் கண்களால் பார்த்தவர்கள் வளப்பங்கள் நிறைந்த சிவசாரூப்பியத்தைப் பெறுவார்கள் அக்காசிப்பதியில் பிரியத்தோடு வாசஞ்செய்பவர்கள் பலவளங்களும் மமைந்த சிவசாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (கங)

மறையாதரிக்கும்பவாரீச வளர்கங்கேசவிசுவேச
நிறையாதரஞ்செய்மகேசஒளி நிலவாநந்தவனேசவென
முறையார்துதிகள்புரிந்திடுவார் முழுமாமறையின்முடிநடுவுட்
பொறையாய்மருவுமொருகாசிப் புரிவாழ்பவர்கள்யாவருமே.

(இ-ள்.) வேதங்களின் ஆதிமத்தியாந்தங்களில் பெரும்பிரயோசனமாகப் பிரதிபாதிக்கின்ற சமானமில்லாத காசித்தலத்தில் வாழ்கின்ற யாவர்களுமே வேதங்கள் விரும்பத்தக்க பவானீசரோ மகிமையாலுயர்ந்த கங்காதரேசரோ, விசுவநாதேசரோ பூரணந்தத்தைச் செய்விக்கின்ற மகேசரோ ஞானப்பிரகாசம் விளங்குகின்ற ஆனந்தவனேசரோ என்று விதியானிறைந்த தோத்திரங்களைச் செய்வார்கள். எ-று.

(கச)

அறத்தைவிரும்புமவரொருபா லரியயோகமெனப்புகலுந்
திறத்தைவிரும்புமவரொருபாற் நெய்வனானமெனுங்கடிந்த
மறத்தைவிரும்புமவரொருபால் வாழ்க்கைபொருந்துங்கலவாத
புறத்தைவிரும்புமவரொருபா லமர்வார்நானும்பொலிகாசி.

(இ-ள்.) எந்நாளும் மகிமையால் விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் சிவதருமத்தை விரும்புமவர்கள் ஒருபக்கத்திலும், அருமையாகிய சிவயோகமென்று சொல்லத்தக்க உண்மை மார்க்கத்தை விரும்புவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், கோபத்தை பொழித்து தெய்வத்தன்மையுள்ள சிவஞானத்தை விரும்புவோர்கள் ஒருபக்கத்திலும், மனையாளுடனிருந்தும் கூடாது புறம்பேயிருக்கும் வானப்பிரஸ்த ஆச்சிரமத்தை விரும்புவோர்கள் ஒரு பக்கத்திலும் வசிப்பார்கள். எ-று. (கரு)

அரியதவத்தின்வருந்துருக் கன்றிவெளியாகாப்பெருமான்
பிரியமிகுமானந்தவனம் பேணிவாழ்வார்யாவருக்கு

௩.வ அ திருமால் திருமகளுக்குப் பதேசித்த அத்தியாயம். ௫௫

முரியகாட்சிவெளிப்படையி லுதவிப்புரத்தல்செயுமின்னு
தெரியவேறுமொழிவதெவன் செப்பிற்பொலந்தபூண்முலையாய்.

(இ-ள்.) ஆபரணங்களை யணிந்து தங்கக்கண்ணம்போலும் பிரகாசிக்
கின்ற தனபாரங்களை யுடைய இலக்குமியே அரிய தபோமாரக்கத்தால் சரீரோற்
திரியகரணங்கள் வருத்தப்படுகின்ற தீவிரதரபக்குவர்களுக்கல்லாமல் மற்றயோ
ருக்குப் பிரசன்னமாகாத லிவபெருமான் பெருங்கனிப்பை யுண்டாக்குகிற காசி
த்தலத்தில் விருப்போடு வாழ்கின்றவர்கள் யாவருக்கும் பிரசாதிப்பதற்குரிய
திருவருட் காட்சியோடு தரிசனங்கொடுத்து அனுக்கிரகஞ் செய்தருளுவார்.
இன்னமும் காசிப்பதியின் மகிமை தெரியும்படி வேறொரு பிரமாணங்கூற வே
ண்டிவதென்னையுள். எ-று. (௧௬)

சேனையளக்கும்பெரும்புகழிற் சிறந்தகாலவயிரவனு
ராணையமைந்துபொலிகாசி யகத்துவாழ்வார்க்கணையவரே
கோணையெறிந்துசெவ்வையுறக் குயிற்றுதண்டம்புரிதக்கார்
பூணையெறிந்துபொருமாத பொருமானின்றபூண்முலையாய்.

(இ-ள்.) ஆபரணங்களை மேலேயெழுப்பிப் பூரிக்காடின்ற குஜகூம்பக்களை
யுடைய இலக்குமியே நெடுந்தாரத்தைக் கடந்துசெல்லும் பெரும்புகழையுடை
யகாலவயிரவர் தமது காவலிலடங்கி விளங்குகின்ற காடியினிடத்து வடிப்போர்
யாவருக்கும் பாவங்களை யொழித்து அப்பாவத்துக்குத்தகுந்த தண்டனையைச்
செய்யத்தக்கவர். எ-று. (௧௭)

: ஐயமறையீறளப்பரியா ஞாயெனையாதியரணுகல்
செய்யவனுகானனுவுமக மேருவாகச்சிறிதாருந்
தையவொருபால்விச்சவநா தன்மாப்புகழ்த்தலத்தெவரு
முய்யவாட்டியூட்டியுப சரித்துப்போற்றவுவந்தருளும்.

(இ-ள்.) முதன்மையான வேதமுடிவுகளால் அளவுபடாதவரும் ஆராயத்
தக்க நான் முதலியதேவர்கள் சமீபிக்கக்கூடாதவரும் அனுவையும் மகம்மேருவெ
ன்று சொல்லும்படி சூக்குமவடிவங்கொள்ளத்தக்க பார்வதிதேவியாரை யொரு
பாகத்துடையவருமாகிய விசுவநாதப்பெருமான் பெரும்புகழ்மைந்த அக்காசிப்
பதியி லெல்லோரும் கடைத்தேறும்வண்ணமவர்களபிஷேகித்து நிலேதித்து
உபசரித்துத்துதிக்க விருப்பத்துடன் வீற்றிருந்தருளுவர். எ-று. (௧௮)
வேறு.

தருமமுயிர்க்கருளுதலாற் தருமவன மிக்கபொருட்
பெருமைமிகக் கொடுத்திடலா லருத்தவனம் பெருங்காம
மருமையறக் கொடுத்திடலாற் காமவன மடைவரிய
ஒருமையருடருதித்தான் முத்திவன முயர்காசி.

(இ-ள்.) தருமத்தை யுயிர்களுக்குண்பெண்ணுதலால் உயர்ந்த காசிப்பதித்
துத் தருமவனமென்றும் பெரும்பொருளைக் கொடுத்தலால் அர்த்தவனமென்றும்
பிரபல சுகந்தையெளிதாகக் கொடுத்தலால் ஆனந்தவனமென்றும் கிட்டிதற்
கரிய ஒற்றுமையோடு திருவருளையுதவுந்தன்மையால் முத்திவனமென்றும் பெய
ராகும். எ-று. (௧௯)

ஆற்றரிய சிவதரும மளவில்பவத் தியற்றினரே
சாற்றரிய புகழ்க்காசித் தலத்தமரராய் நரராய்
மாற்றரிய வலிமாவாய் வண்கிறைப்புள் னாய்ப்பிறவாய்த்
தோற்றரிய உருவமர்ந்து சுகத்தமர்வ ரொருகாசி.

(இ-ள்.) செய்தற்கரிய சிவதருமங்களை எண்ணில்லாத பிறவிகள் தோறும் செய்தவர்களே, சொல்லுதற்கரிய புகழையுடைய காசிப்பதியில் தேவர்களாகவும் நரராகவும் நீங்குதற்கரிய வலியுள்ள மிருகங்களாகவும் வலிய சிறகுகளையுடைய பட்சிகளாகவும் மற்றவியர்களாகவும் பிறந்து அரியவடிவங்கொண்டு சுக மடைவார்கள் (ஆதலால்) காசிப்பதியே. ஒப்பற்றதாகும். எ-று. (20)

நாருருவ மெடுத்தமரி னாகெருமந்தவரு
விரதமரி யதுகருமம் வேண்டாத வுயிராகப்
பாவவமர் தலிற்பலிக்கும் பரமசுகமெனக்கருதி
யுரவுமிகு மாவாதி யுருவாவர்க்காசி.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் பிறக்க விரும்புவோர் மானிடவடிவங்கொண்டிருந்தால் குறிக்கத்தக்க சத்கருமங்களைத் தவறாது அதுஷ்டிப்பது அருமையாகும் ஆதலால் கருமத்தை விரும்பாத உயர்களாகப் பிறந்திருந்தால் பரமசுகம் எனில் கிடைக்கும் என்று ஸ்ந்தித்து வலிமிகுந்த மிருகமாதிசரீரத்தை அபேக்ஷிப்பார்கள். எ-று. (21)

வேறு.

வானமிசைவாழ்க் கையராணை வழுத்துதொறுமிப் பெருஞ்சுவர்க்கந்
தானமர்வாழ்க் கையைவேண்டோந் தவாதகாசிப் பெரும்பதியு
ளுனமாமா திகள்பலவு ளொன்றும்பெரும்பே றருடியெனின்
ஞானமயமாம் பெருங்காசி நலனுமுரைத்தற் கடங்குமோ.

(இ-ள்.) சொர்க்கலோகத்தில் வசிக்குந் தேவர்கள் சிவபிரானைத் துதிக்குந் தோறும் பிரபலபோகங்களுக்கிடமாகிய வாழ்க்கை யெங்களுக்கு வேண்டுவதில்லை கெடுதலில்லாத காசித்தலத்தில் இழிந்த மரங்களாதி பலவியர்களுள் ஒன்றாகப்பிறக்கத்தக்க பெரும் பிரயோசனத்தைக் கடைக்கித்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வார்களானால் ஞானவடிவாக விளங்கும் காசித்தலத்தின் மகிமையை நான் சொல்லக்கூடுமோ கூடாதென்று இலக்குமியே யறிவாயாக. (22)

கந்தழூல பமருந்திக் காற்றாலுதிர்ந்த சருகருந்தி

முந்தவெழுதீர்த் துளியருந்தி முகிழ்க்கும்பசும்பொற் கொழுந்த
வந்ததருந்தி யதுவுரீத் தமர்வார்காசி மாதேவ [ருந்தி
னெந்தவுணவுண் டமர்ந்தாலு மெளிதினருளும் வகையுணரார்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வசித்து எவ்வகையான சுகபோஜனங்களை உண்டிருந்தாலும், விசுவநாதர் எளிதாக அறுக்கிரகிக்கின்ற முறையைத் தெரியாதவர்கள் வேறுவேறுடங்களில் கிழங்குகளையும் பின்பு பழங்களையும் காற்றாலுதிர்ந்த சரகுகளையும் பசும்புற் கொழுந்திலுள்ள நீர்த்துளிகளையும் பின்னர் புற் கொழுந்துகளையும் பிரயத்தினமின்றி வந்தவைகளையும் உண்டும் பின்னர் உண்ணாதொழிந்தும் வசிப்பார்கள். எ-று. (23)

க-திருமால் திருமகளுக்குப் பதேசித்த அத்தியாயம். ௫௭

கொடியதொழிலு மிழ்தொழிலுங் குயிற்றுமிரும் பறவையெவர்
கொடியதவயோ கியர்பொருவ நிகழறஞ்சி நிலையமர்வ
கடியமலர்கள் பலவீசித் காமர்கொடியும் பாதவமு
முடியவினையா வைபுமுடித்து முடியாவின்பிற் றலைப்படுமே.

(இ-ள்.) கொடுந்தொழிலையும் இழிதொழிலையும் செய்யும் மிருகங்கள் பறவைகள் யாவும் மேலான தபோநிஷ்டர்களைப்போல அன்னிய உயிர்களுக்கு த்துன்பஞ்செய்த லொழிந்து ஜீவகருணையோடு விளங்கிக்கொண்டிருக்கும். அழகிய கொடிகளும் சோலைகளும் காசித்தலத்தைக்குறித்து வாசனையுடைய புஷ்பங்களைத்தூவி பந்தமுள்ள வினைகளை யொழித்து எப்பொழுதும் தியாத முத்தியிற் சேரும். எ-று. (உச)

கிருமிகீட முதலாகக் கெழுமுமுயிர்கள் பலவினுக்குக்
திருமியுருவொன் றடையாது செயிர்திரின்பத் தருங்கெடுத்த
கருமிகளும்ங் குறிர்கலப்பர் கதிபற்பலவா ஷுண்ப்பதெவன்
பொருமியெழுந்த பூண்முலையா யென்றானுந்தி பூத்தபிரான்.

(இ-ள்.) புழு கோற்புழு முதலாகிய செத்துக்களையாவும் இறந்தால் திரும் பவும் வேறுதேகம் பெறாமல் களங்கம் நீங்கிய சுகத்தை அக்காசித்தலம் கொடுத் தருளும். சற்கருமத்தில் வழுவின கர்மிகளும் அத்தலத்தடைந்தால் நற்கதிய டைவார்கள் பலபலவிதமாகக் கூறுவதியாது பூரித்தெழுந்து ஆப்ரணங்களைபணி ந்த குஜரும்பங்களையுடைய இலக்குமியேயென்று திருமால்கூறினார். எ-று. (உடு)

உந்திபூத்தோன் வாய்மொழிகேட் டிலவாவின்ப மூற்றெடுப்பக்
கந்திபூத்த களத்தணங்கு கைக்கூப்பிக் கடுந்தீமைப்
பந்திபூத்த கலியினுயிர் பலவுங்கதிகேர் தலங்கேட்டுப்
பந்திபூத்த பெருமகிழ்வீர் போதம்பூத்த திறத்தமர்ந்தாள்.

(இ-ள்.) நாபிக்கமலத்தையுடைய விஷ்ணுவேவர் திருவார்த்தையை கழுகு போலுங் கண்டத்தையுடைய திருமகள் கேள்வியுற்று நீங்காச்சுகம் மேலுமேலு மதிகரிக்க இருகரங்களுங் குவித்து கொடிய தீமைகள் விருத்தியாகின்ற கலி யுகத்தில் பல சீவர்களும் முத்தியடையத்தக்க காலத்தலத்தின் மகிமையைக் கே ட்டு மனதிலடங்காத மகிழ்ச்சியோடு ஞானோதயமான தன்மையைப்போல விரு ம்பியிருந்தனர். எ-று. (உச)

மன் னுங்காசித் தலப்பெருமை மர்யோனுரைத்த படியினுவான்
முன் னுமனைய தலத்தமரு முதலாகியபுண் ணியுத்தோடு
மின் னுஞ்சுடிலத் திருமோலி விசுவநாதன் பூசனையும்
பன் னுமன்ன பூரணிபூ சனையும்பரிந்து செயல்வேண்டும்;

(இ-ள்.) நிலபெற்ற காலத்தலத்தின் பெருமையை விஷ்ணுவேவர் சொல் லிய தன்மை யிதுவாகும். சிந்திக்கத்தக்க காலப்பதியில் விசித்தல் முதலாகிய புண் ணியுத்தோடு பிரகாசிக்கின்ற சடாமகுடத்தையுடைய விசுவேசர் பூசையும் வே தங்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க அன்னபூரணித்தாயார் பூசையும் விருப்பத்தோடு செய்யவேண்டும். எ-று. (உச)

இனையப்பூசை புரிதலில்வர் தெய்தும்பேறில் வளவென்று
நினையவுணர்க்க யானேயோ வல்லெனிற்க நிகழ்மைந்தா
வனையர்தமக்கு மூத்தமக னாகியடைந்தார்க் கெவ்விடருந்
துனையவகற்றி யருள்கொழிக்குந் துண்டிராச கணபதியை.

(இ-ள்.) மேற்சொன்னவர்களுடைய பூசையைச் செய்தலால் வரும் பிர
யோசனை மிவ்வளவென்று நினைக்கவும் சொல்லவும் நான் வல்லவனன்று அது
நிற்க அறிவுவிளங்குகின்ற பிபகனே அவ்விசுவராதருக்கும் அன்ன பூரணியாருக்
கும் மூத்தகுமாரனாகி அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வித விக்கினங்களையும் வினாவில்
நிவர்த்தித்து கிருபைபாலிக்கின்ற துண்டி. விநாயகரை. எ-று. (௨௮)

ஊட்டிநறிய மோதகங்கொண் டெவப்பிற்பூசை புரிவாரும்
வாட்டியடைந்தார்க் கெவ்விடரு மன்னுகால வயிரவரைப்
பூட்டிவடைமா லிகையன்பிற் பூசிப்பாரும் புகரனைத்து
மாட்டியருளு மொருதண்ட மலர்க்கையானத் தொழுவாரும்.

(இ-ள்.) விருப்போடு பூசைசெய்து மோதகமுதலியவை நிவேதிக்கின்ற
வர்களும் அடுத்தவர்களுக்கு எவ்வகைக் கிடேஸங்களையும் ஒழித்தருள்கின்ற கால்
வைரவர்க்கு வடைமாலிகை தரித்து அன்போடு பூசைசெய்பவர்களும் குற்றங்
கள் முழுமையும் நீக்கித் திருவருள் பாலிக்கின்ற ஒப்பற்றிதண்டபாணியை வண
ங்குவோர்களும். எ-று. (௨௯)

அடையும்பேற்றை யினையதென வளவிட்டுரைக்கும் வல்லொவர்
மிடையுங்கதிர்கால் பரிதியழல் விரிஞ்சன்மாலா தியரைத்தேர்
தடையுங்காசிப் பதியகத்தே சார்ந்துபோற்றி லவரவர்தன்
குடையுறநீ ருலகடைந்து குலவிவாழ்ந்தின் புதுவரால்.

(இ-ள்.) அடையும் பலனை இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடியவர் யாவர்
நெருங்கிய கிரணங்களை வீசும் சூரியமூர்த்தி அக்கினிதேவர் பிரமதேவர் விஷ்ணு
தேவர் மற்றைத்தேவர்களுடைய பதவிகளையும் விரும்புவோர்கள் காசித்தலத்தை
யடைந்து அவரவர்களைப் பூசிப்பாராயின் அந்தந்தத் தேவர்களுடைய பதவிகளைப்
பெற்று இன்புறுவார்கள். எ-று. (௩௦)

என்றுசூரவன் றிபகனுக் கிசைத்தான்கேட்டு மிகமகிழ்ந்தா
னன்றுகலியே நின்றாற்ற லனுவுங்காசித் தலம்புகுதா
தொன்றுமற்றை யிடங்களினின் னுரிமைசெலுத்தி யமரென்று
துன்றுமலரோன் விடைகொடுத்தான் ரொழுதுபோய தக்கலியே.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமென்று வேததருமராகிய ஆசிரியர் தீபகனென்னும்
மாணக்கனுக்குக் கூறினர் அந்நான் தீபகன் கேட்டு களிகூர்ந்தான் கலிபுருஷ
னே உனது வல்லமை அணுவளவுவனும் காசித்தலத்திற் செல்லாது மற்றை
யிடங்களில் உனதிகாரத்தைச் செலுத்தி இருவென்று பிரமதேவர் விடைகொ
டுத்தான் அக்கலிபுருஷன் பிரமதேவரை வணங்கிச் சென்றான். எ-று. (௩௧)

திருமால் திருமகளுக்குபதேசித்த அத்தியாயம் முற்றியது
ஆக அத்தியாயம் ௩-க்கு திருவிருத்தம் கசஎ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது சோமசுந்தரமுத்தியடைந்த

அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருமைமாமமா தவத்துயர் தருள்கெழுவேத்
தருமன்மாமல ரடியினை தீபகன்றூழ்ந்து
பெருமைமேயவிக் காசிமான்மியமினும் பேசென்
றொருமையன்பினு விரப்பவம் முகிலா னுரைப்பான்.

(இ-ள்.) அருமையாகச் செய்யும் மகத்தான தவத்தால் உயர்ந்து திருவருள் வல்லமைபெற்ற வேததருமமுனிவர் பாதங்களில் தீபகன்பணிந்து பெருமையுள்ள இக்காசித்தலமகிமையை இன்னமுத்தேவரீர் திருவாய்மலரவேண்டுமென்று வேறுபடாத அன்போடு பிரார்த்திக்க அவ்வேததருமமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று.

(க)

இழிந்தசாதிய ராயினும் புண்ணியமியற்றிற்
கழிந்தமேன்மைகூர் சாதியாரகுவர் கடையா
யொழிந்தபாதக மியற்றுந ருயர்ந்தவரெனினும்
பொழிந்ததீமைசூல் புலைத்தொழிற் புண்மையராவார்.

(இ-ள்.) தாழ்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும் புண்ணியஞ் செய்வார்களானால் மிகவு முயர்ந்த மேலான ஜாதியிற் பிறந்தவராவார்கள். உயர்ந்தஜாதியிற் பிறந்தவராயினும், மிகவு மிழிந்தமஹாபாதகங்களைச் செய்வாராயின் தீமைநிறைந்த புலைத்தொழிலைச் செய்கின்ற தாழ்ந்தஜாதியராவார்கள். எ-று.

(உ)

ஞானஞ்சத்தியந் தவமெலா முதலுகளண்ணு
மானமாரிரண் டாமயுகந் தருமமேவயங்கு
மானமூன்றெனப் படும்புகம் யாகமேயமையு
மீனமார்கலி வஞ்சமாதிகள்பல வியங்கும்.

(இ-ள்.) முதலாகிய கீரோதாயுகத்தில் ஞானம், சத்தியம், தவமுதலானவைகள் யாவும்வளரும். பெருமைதங்கிய இரண்டாவதாகிய திரோதாயுகத்தில் சமஸ்த்த தருமங்களும் வளரும். மூன்றாவதாகிய துவாபராயுகத்தில் யாக்களெல்லாம் வளரும். நான்காவதாகிய கலியுகத்தில் இழிவுள்ள கபடமாதிரி பாபங்கள்யாவும் வளரும். எ-று.

(ஈ)

கலியின்மேயவ ரூடம்மை யுயிரெனக்கண்டு
பலிவதாகிய போகமேயின்பென மதித்து

வலியசெய்சையிற் பரதிரவியங்கவர் வாராய்ப்
பொலிவர்வஞ்சனைக் கொள்கலமாகி யெப்போதும்.

(இ-ள்.) கலியுகத்திலிருப்பவர்கள் தேகத்தை ஆன்மாவாகக்கண்டு, இத்திரி யகரணங்களால் அனுபவிக்கின்ற சிற்றின்பத்தையே முத்தியின்பமாகமதித்து, மித்திரபேதம் பொறுமை வஞ்சனைமுதலிய கொடுந்தொழில்களாகிய சரக்கு கன்றிறையும் மரக்கலத்தையொத்து; எந்நாளும் பலாத்காரத்தால் அன்னியர் பொருளை அபகரிக்கும் தொழிலையுடையவராவார்கள். எ-று. (ச)

மறையுணர்ந்தவ ரவ்வழியொழுகிடல் வழவி
முறைதிறம்பிவன் புலையர்செய் தொழிற்றிறமுயன்று
நிறையினெஞ்சராய் நிகழ்சிவ ஞானநீத்தவராய்ப்
பொறையுடம்பையே யோம்பிவாழ் புன்மையராவார்.

(இ-ள்.) வேதார்த்தங்களை அறிந்த பிராமணர்கள் விதிவழிநடப்பதுதவறி தமதர்சாரத்துக்கு மாறுபட்டு வலியசண்டாளர்கள் செய்யுந்தொழிலில் முயன்று, உண்மையிலல்லாதமனமுடையராய் விளக்கமுற்ற சிவஞான மில்லாதவராய் பார மாயுள்ள உடம்பையே பாதுகாத்துவாழ்கின்ற இழிஞராவார்கள். எ-று. (ரு)

ஆதலாற்கலி யுகந்தனி லெவ்விடத்தடைந்து
காதலாற்றவ முஞற்றினுஞ் சித்தியாகழிந்து
போதலாற்புனற் காசியினின்னெடும் புகுந்தே
னீதலாற்கதி கொடுக்குமோர் வைப்புவேறின்றே.

(இ-ள்.) ஆதலினால் கலியுகத்தில் எந்தத்தலத்திற்குப்போய் ஆசையுடன் தவம் செய்தாலும் தவம் சித்தியாகாமற்கழிந்து விடுதலால், கங்காநதியையுடைய காசித்தலத்தில் உன்னுடன்வந்தேன். இதுவல்லாமல், முத்தியைத்தருகின்ற வேறுதலம் எங்குமில்லை. எ-று. (கூ)

இன்னகாசியின் மான்மியமியம்புதற் கெளிதோ
வன்னாடாரும் புனன்முடியண்ணலா ரருளான்
முன்னமோர்மறை வேதியன் முத்தியையுற்றா
னன்னர்மேய வக் காதையை நவிலுவன்கேட்டி.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமான காசிப்பதியின் மகிமை சொல்லுதற் கெளிதா குமோ அன்னப்பறவை வடிவங்கொண்ட பிரமநேவனால் தேடுதற்கரிய கங்கை தங்கிய சடாமகுடத்தையுடைய சிவபிரானது கருணையினால் பூர்வத்தில் வேதமு ணர்ந்த ஓர் பிராமணன் முத்திபெற்றான் நலமுள்ள அக்கதையைச் சொல்லுகி றேன் கேட்பாயென்று(வேததரும்முனிவர்) தீபகனுக்குக்கூறுகின்றனர். எ-று. (ஈ)

தினாகுலாநரு மதையெனுந் திருநகித்தீரத்
தனாகுலாமொரு வேதியன் விட்டுணுசநம்
னுனாகுலாமறை யுணர்ந்தவ னொழுக்கமிக்குள்ளான்
* புனாகுலாநெறி யன்றிமற்றொன்றையும் புரியான்.

சு-வது சோமசன்மாழுத்தியடைந்த அத்தியாபம். கூக

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய நருமையென்று மஹாநதிக்களையில் வசிக் கின்ற ஒருபிராமணன் விஷ்ணுசருமனென்னும் பெயர்பெற்றவன் புகழையு டைய வேதங்களை யுணர்ந்தவன் நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்தவன் சமாளமில்லாத சந்தாரியங்களை யல்லாமல் வேறொருதொழிலையுஞ் செய்பாதவன். எ-று. (அ)

திரும்மன்றவன் புத்திரர் திகழ்தருசோம
சருமனக்கினி சருமனென் நிருவர்கடயங்கு
மருமன்மாமல ரானினுமறைகண்முற் றுணர்ந்தார்
பொருமன் முற்றவுங் கடிந்தவர் புத்திகூர்ந்தவரால்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்திற்சிறந்த அவ்விஷ்ணு சருமன் குமாரர்கள் சோம சருமன் அக்கினிசருமன் என்று இருவர்கள் விளக்கமுற்ற வாசனையுள்ள தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனைப்பார்க்கிலும் வேதங்களைமுழுதும் அறிந்தவர்கள் விரோதகுணங்கள் முழுதங்கடிந்தவர்கள் புத்திசூழ்ப முன்னவர்கள். எ-று. (க)

தடையிலாச்சித்தி பெற்றன னக்கினிசருமன்
அடையமற்றது பெற்றிலன் மற்றையானவருண்
மிடையுஞ்சோமசன் மாமுகநோக்கிமிக் கின்பங்
குடையுமக்கினி சருமன்மிக் கன்பொடுகூறும்.

(இ-ள்.) இவருள் அக்கினிசருமன் அஷ்டமஹாசித்திகளையும் பூரணமா கப் பெற்றுக்கொண்டான் சோமசருமன் அச்சித்திகளைப் பெறுதவனுான். சித் திபெறாத சோமசருமன்முகத்தை மேலான இன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற அக்கி னிசருமன்பார்த்து மிகமகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகின்றனன். எ-று. (ஈ)

அஷ்டமஹாசித்திகளாவன, அணிமா, மகிமா, இலகிமா, க்ரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பனவாம். இவைகளின் விரிவை திரு விளையாடற் புராணத்தில் அஷ்டமாசித்தி உபதேசித்த படலத்தாலுணர்ச்சு.

சிறியமாதவஞ் செய்யினும் பெரிதெனத்திகழு
நறியதேமலர்க் கொன்றையான் விச்சுவநாத
னெறியபேரரு ளெண்மையிற் கிடைத்துற நிலவுங்
குறியகாசியை யடைதும்வா வெனவவன்கூறும்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் குறிக்கத்தக்க காசித்தலத்துக்கு நாமிருவரும் போலோம். அற்பதவஞ்செய்தாலும் மஹத்தாகவினங்கும். தேன்றுவிக்கின்ற கொன்றைமாலையணிந்த விசுவநாயகர் பெருங்கருணைகூடக்கும் ஆதலால் நீரும் வரவேண்டுமென்று அழைக்க சோமசருமன் சொல்லுகொன். எ-று. (ஐ)

நம்பியித்தகு நருமதை தீரமே நயந்தேன்
றம்பிவேறொன்றுஞ் சிறந்ததாயுண்டென்று சாரேன்
பம்பிரீர்வள மலியுமக் காசியிற்புடர்நீ
கம்பியாரதென ஷுனாத்தனன் வருவதுகருநான்.

(இ-ள்.) தக்கசிறப்புள்ள நருமதாதீரத்தில் வசிக்கும் வாழ்வையேவாழ்வென்று நம்பிவிரும்பினேன். தம்பி அக்கினிசருமனே வேறோரிடமுஞ் சிறப்புள்ள தாயிருக்குமென் றெண்ணிப் போகமாட்டேன் நிறைந்த நீர்வளமுள்ள கரகித்தலத்தைச் சலனமில்லாமல் நீ அடைவாயாக என்றுகூறினான் பின்னால் தனக்குவரும் தீமையை உணர்மாட்டாத சோமசருமன். எ-று. (ய௨)

ஒங்குகாசிமந் தணமுலா முன்னேநாளுண்மை
தாங்குதெய்வமார்க் கண்டனாற் றெளிந்தவத் தவத்தோன்
வீங்குநீர்மலி யத்தலவெறுக்கைவைப் பவவே
பாங்குசேர்தர மனத்தினும் வினாதரப்பட்டுந்தான்.

(இ-ள்.) உயர்ந்த காசிரகசியங்கூர் யாவும் பூர்வகாலத்தில் சத்தியஞானத்தையுடைய தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த மார்க்கண்டேயமுனிவராலுணர்ந்த அவ்வக்கினிசருமன் அதிகரித்த கங்காப்பிரவாகத்தையுடைய அக்காசிப்பதியில் மென்மேலும் விருப்பமுடையவனாகி அத்தலத்தை அடையவேண்டுமென்று நினைக்கின்ற மனத்தினும் வினாவாகச் சென்றான். எ-று. (ய௩)

தருமமுந்துறப் புரிந்ததா லக்கினிசருமன்
நருமமார்தரு காசியிற்றமியனாப்ச் சார்ந்தா
தருமநாதனைத் தருமகூப்பபுன லாட்டித்
தருமவாஞ்சையிற் போற்றியாங்கிருந்தனன் மவாதே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினிசருமன் பூர்வத்தில் தருமஞ்செய்திருத்தலால் தருமம் நிறைந்த காசிப்பதிக்குத் தனியானகச்சென்று தருமவடிவாகிய சிவபிரானே அறக்கூட்பமென்னும் கிணற்றுநீரால் அபிஷேகித்து சிவதருமத்தில் விருப்பமுடையவனாகி அவ்விடம் நீங்காது பணிந்திருந்தான். எ-று. (ய௪)

தருமதேவதை போற்றிய தருமநாயகன்மன்
நருமமார்தரு சரித்திரமுழுவதும் கேட்பான்
நருமமால்விடை யகிலநாயகனெதிர் சார்ந்து
தருமமார்தரப் போற்றுவான் சூற்றுவான்றுதிமே.

(இ-ள்.) அறக்கடவுளால் துதிக்கத்தக்க சிவதருமவடிவான் விசுவநாதருடைய சரித்திரமுழுவதும் பெரியோர்களால் கேட்பவனாகி தருமவடிவமாகிய விஷ்ணுமார்த்தியை இடபமாகக்கொண்ட விசுவநாதர் சந்திதிற்படைந்து சிவதரும நிறையும்படி வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்பவனான். எ-று. (ய௫)

காமமர்திமுகுக் குற்றமுங் கடிந்தவனாகி
பேமமாவ னிருப்புழி முடிவுவந்தெய்தச்
சோமசேகரன் றூரகமந்திரஞ் செற்றூ
மாமோவிய முத்தியை நயந்துநண்ணினனே.

(இ-ள்.) காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றத்தையும் நீக்கி இன்பவடிவாக அத்தலத்திலிருக்குங்காலத்து முடிவுகாலம்வந்து சம்பவிக்க, சந்திர

ச-வது சோமசன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். கூங்

சூடனாகிய விசுவநாதர் தாரகமந்திரத்தை உபதேசித்தருளினர். ஆதலால், அச்ச மில்லாத முத்தியை மகிழ்ச்சியுடன் அடைந்தனன். எ-று. (யசு)

இன்னவாறமர்ந் தழற்சரு மன்கதிரெய்த
வன்னசோமசன் மாவரையாதிக ளடுத்து
நன்னர்மேவிய வருந்தவம்பற்பக னடாத்தி
முன்னமேவருஞ் சித்திகண் முழுவதும் பெற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாகக் காசிப்பதியில் அக்கினிசருமன் வாசஞ்செய்து முத்தியடைய அவன் தமையனாகிய சோமசருமன் பெரியமலைமுதலான இடங்க ளுக்குப்போய் நன்மையோடு விரும்பத்தக்க அரியதவங்களைப் பலகாலஞ்செய்து சிந்தனைக்கடங்காத சித்திகள் முழுவதையும் பெற்றுக்கொண்டனன். எ-று. (யசு)

சித்திபெற்றகா ரணத்தினுன் மிக்குளஞ்செருக்கி
முத்திபெற்றவர் தங்களைரிந்தனை மொழிவான்
பத்தியிற்சிவ பணிசெய்வார்க் கிடர்பலபடுப்பா
னத்தியிற்பெரி தவன்செயுங்கொடுமையா ரளப்பார்.

(இ-ள்.) சித்தியடைந்தகாரணத்தால் மிகவுஞ்செருக்கடைந்து முத்திபெற்ற மகான்மாக்களை நினைசெய்வான். அன்போடு சிவபணிசெய்கின் ரவர்களுக்கு பல விரோதங்களையுஞ் செய்வான். அச்சோமசருமன் செய்யுங் கொடுமையை யாவர் அளவிடத்தக்கவர்கள் அவன் செய்யும் பாவம் சமுத்திரத்திலும் பெரிதாகும். எ-று.)

சற்றுமோரப ராதமில்லாரையுஞ் சபிப்பா
னற்றுநன்மைநேர் வந்திடுசிலர்தமை யருள்வான்
முற்றுநல்குர வினரிரு நிதிபெறமொழிவான்
பற்றுசெல்வத்தர் நல்குரவடைதரப் பகர்வான்.

(இ-ள்.) அபராதஞ் சற்றுமில்லாதவர்களுக்குச் சாபங்கொடுப்பான். தீமை செய்பவர்களுக்கு அருள் செய்வான். மிகுந்தவறியவரை பெருஞ்செல்வமுடையோராகச்செய்வான் பெருஞ்செல்வமுடையோரைத்தரித்திராரக்குவான். எ-று.)

தேடுபுத்திர றுளர்தமை யிலரென்ச்செய்வா
னுமெற்றவ ரிலர்தமை யுளரென நவில்வான்
பாடுபற்பல மாதர்தம்பெருநலம் படர்வான்
கூடுபெற்றியின் பெருமிதமுட்கொடு குளிர்வான்.

(இ-ள்.) அருமையாகத்தேடத்தக்க புத்திரசம்பத்துடையவர்களை இல்லாத வர்களாகச்செய்வான். அப்புத்திரர்களில்லாதவர்களுக்குப் புத்திரருண்டாகும் படிசெய்வான். பேரழகுள்ள மாதர்களோடு கூடிச்சுகிப்பான் தனக்குள்ளசாமர் த்தியத்தால் பெருமிதங்கொண்டு களிப்பான். எ-று. . (உய)

அரியமாதவ முயன்றுநான் சித்திகளடைந்தே
னுரியபோக மெலாமுவப்பூற்றெழ வுறுவேன்

பெரியகாசியிற் மம்பிபோய்ப் பெற்றதென்னென்று
விரியவோதுவன் தன்னையேமதித்திடு * மிகையான்.

(இ-ள்.) அரியதவஞ்செய்து நான் சித்திகளையடைந்தேன். மகத்தானபோகந்
களையெல்லாம் சந்தோஷமேன்மேலு முண்டாகும்படி யனுபவிக்கின்றேன்.
பெரியகாசித்தலத்தைத் தம்பி அக்கினிசருமன் அடைந்து யாதுபெற்றா நென்று
தனது பெருமையை விரித்தோதுவன் தன்னைத்தானே மதிக்குங் கேடுடையவ
னான். எ-று. (உக)

இனையனின்னணஞ் செருக்குழி முடிவுநாளெய்தத்
துனையவிட்டுடம் பொருகடற்கரையகந் தொடர்ந்து
நினையவாழ்தரு மிலேச்சருக்கதிபனாய் நிகழ்ந்தான்
முனையுசுலிபே ரருளுறர்க்கீதொன்றோ முற்றும்.

(இ-ள்.) இச்சோமசருமன் இவ்வாறு செருக்கடைந்தகாலத்து மரணகா
லம் சம்பவிக்க வருத்தத்தோடு உடம்பைவிட்டுப்பிரிந்து கடற்கரையோரத்திலு
ள்ள ஒரு நகரத்தில் மிலேச்ச அரசனாகப் பிறந்திருந்தனன். கூடாநமயானசூலத்தை
த்தாங்கிய சிவபெருமான் கிருபையைப் பெருதவர்களுக்கு ஈதொருதுன்பமோ,
சூழும் (இன்னுமனந்த முண்டாகும்.) எ-று. (உஉ)

தினாயுலாங்கடன் மிலேச்சனாய்ப் பிறந்தவன் திரிந்து
புனாயுலாந்தொழில் போக்கறப் பற்பகல்புரிந்து
நனாயுலாந்தலை யாளனாயமர்ந்துபின் னசித்து
வனாயுலாம்புயத் தியமனூர் புக்கனன்மறுகி.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய கடற்கரையில் மிலேச்சனாகப்பிறந்த சோமசரு
மன் பலவிடங்களிலிலைந்து குற்றங்களையுடைய கொடுத்தொழில்களைத் தடைப்ப
டாது பலநாளுஞ்செய்து நனாத்தலையுள்ள கிழவனாகி மரணத்தையடைந்து மலை
போலும் புயங்களையுடைய எமதருமராஜன் வீற்றிருக்கும் எம்புரத்தை வருத்த
த்துடனடைந்தனன். எ-று. (உங)

தண்டமெண்ணில நமன்மறர் புரிதரத்தாங்கிக்
கொண்டதுன்பொடு வெருஉக்கொடு குலைகுலைந்துடைந்து
கண்டகும்பியில் வீழ்ந்தனன் கற்றருந்தவஞ்செய்
தண்டனயினுஞ் செருக்குற லெற்றைக்குமடாதால்.

(இ-ள்.) அவ்வல்லாததண்டங்களை நமன்றாதர்கள் செய்யப்பொறுத்துத்
துக்கத்தால் மிகப்பலந்து நடுநடுங்கி னைந்து நரகத்தில் வீழ்ந்தனன். வாசித்தறிந்து
செய்தற்கரிய தவங்களைச்செய்து தேவபத்திருப்பவனாயினும் செருக்கடைதல்
என்றைக்குங் கூடாது. எ-று. (உச)

வருத்துகும்பியி லழந்திவேதனைப்படு மறையோன்
நிருத்துகாசியிற் மம்பிசென்றதுமுயர் தெய்வம்

சுவது சோம்சன்மர் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். சுரு

பொருத்துமுத்தியிற் புகுந்ததுத் தம்பியின் பொலிவுங்
கருத்துரைந்துசற் மெண்ணினன் பண்டறக்கதிர்ப்பால்.

(இ-ள்.) வருத்துகின்ற நரகத்திலுமுடி வேதனைப்படுகின்ற சோமசருமன்
திருத்தமான காசித்தலத்தைத் தம்பி அக்கினிசருமன் சேர்ந்ததும் உயர்த்தவிசுவ
நாதர் அருளப்பெற்று முத்தியடைந்ததும் தம்பியினது விளக்கமும் பூர்வத்திற்
செய்த தருமப்பலனால் மனங்கசிந்து சற்றுநேரஞ் சித்தித்தனன். எ-று. (உரு)

காசியுண்ணினைத் தலும்பெருநாகெலாங் கழித்து
வீசிமேலெழிஇ மிக்கதோர் பொலிவின்வீற்றிருந்தா
னையாவரும் கூறினாடிதொழு தனைந்தார்
பேசியுய்த்தனன் காசியையெனப்பெரி துவந்தான்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை உள்ளத்தில் நினைத்த அளவில் மகாநாகவேதனை
கள் முழுதொழித்து மேலெழுந்து பிரபல விளக்கத்துடன் கெம்பிரமாக
இருந்தனன். தேவர் முனிவர் முதலியோர் ஆரேவதித்தார்கள். மற்றையோர்
அவன் பாதங்களில் பணிந்து சமீபித்தார்கள். காசித்தலத்தை நினைந்து பிழைத்
தேனென்று அச்சோமசருமன் மிகவுங் களிப்படைந்தனன். எ-று. (உ௧)

தம்பிசொற்படி கேட்டொரு காசியைச்சார்ந்து
நம்பிரமிருந் தோமெனி னண்ணுமோநாகம்
வெம்பிவெய்திடர்ப் பட்டனமென்றுமெய் வெயர்த்தார்
கம்பியாவெழுந் தஞ்சலிமுதித்துளங் கணர்தான்.

(இ-ள்.) தம்பி சொல்லியபடி கேட்டு ஒப்பற்ற காசித்தலத்திற்குப்பேர்ப்
நம்பிக்கையுடன் வசித்திருப்பேனாயின் எனக்கு நாகம் வருமோ கேளாமையால்
மிகக்கொடிய துன்பத்தை யடைந்தேனென்று எண்ணி சரீரம் வெயர்த்து நடுங்கி
எழுந்து இருகரங்களையும் அஞ்சலிசெய்து மனங்கசிந்துருகினான். எ-று. (உ௨)

நாகவரதையு நன்னுதன் மடந்தையர் நல்கும்
விரகவாதையு மிக்கபாதகமென விளம்பு
முரகவாதையு முறுகருக்குழியென வுரைக்கும்
கரகவாதையுங் கழிப்பது காசியென்பெயரே.

(இ-ள்.) நாகங்களால்வருகிற உபாதியையும், நல்ல நெற்றியையுடைய மர்
தர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற விரகதாப உபாதியையும், பெரும் பாதகமென்று
சொல்லத்தக்க சர்ப்பத்தினுலுண்டாகின்ற உபாதியையும், சுருப்பாசயப்பை
யென்று சொல்லத்தக்க கரகத்தினுலுண்டாகின்ற உபாதியையும், நிவர்த்திசெய்
தருளத்தக்கது காசியென்கிற திருநாமமந்திரமாகும். எ-று. (உ௩)

நினைந்தகாலையிற் றுயர்கெடுத்தருஞ்சுக நிரப்பிப்
புனைந்ததேலொரு காசியாங்குறுநர்க்கென் புணர்க்கு
மினைந்தபோதும் தொழித்திமெந்திர மியம்பிற்
புனைந்தகாசியென் றுரைசெயும் பொற்பின்மந்திரமே.

(இ-ள்.) நினைத்தமாத்நிரத்தில் அரிய துயரத்தை யொழித்து சுகபூர்த்தி பைச் செய்விக்குமானால், ஒப்பற்ற காசித்தலத்தை அடைந்தோர்க்கு யாது வந்தசம்பவிக்கும், ஆபத்துவந்தகாலத்து அவ்வாபத்தை யொழிக்குமந்திரம் இது வென்று சொல்லுமிடத்து அலங்காரமமைந்த காசியென்று சொல்லத்தக்க அழகு வாய்ந்த மந்திரமே மகாமந்திரமாகும். எ-று. (உக)

என்றுகூறியீர் நிருப்பவன் செய்கையை யியமன்
கன்றுதூதர்க ணைக்கினர் கண்சிவந்தோடி
யன்றுமற்றவன் நிருமுனமுரைத்தலு மவனுங்
கொன்றுதின்றிடு தழுவினும் பெருஞ்சினங்கொண்டான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொல்லிச் சுகித்திருக்கின்ற சோமசுருமன் செய்கையைக் காலதூதர்கள்பார்த்துக் கோபித்துக் கண்கள் சிவந்து ஓடிப்போய் இயமன் முன்னணுகிச்சொன்ன அளவில் எப்பொருளையும் பின்னப்படுத்திச் சாம்பலாக்குகின்ற நெருப்பைப்பார்க்கிலும் அவ்வியமன் கடுங்கோபங் கொண்டான். எ-று. (ரு)

கொண்டமற்றவற் கூவுதியென்றலங் குறுகி
மிண்டுதூதர்கள் வருகெனவழைத்தனர் வெருவான்
மண்காசிரன் மூமேவாயிடை யுரைத்துத்
தண்டிதாங்கியு கடவுண்முன் சார்ந்தனனன்றே.

(இ-ள்.) கோபங்கொண்டு இவ்விடத்தழையுங்க ளவனையென்ற அளவில் வலிய தூதர்கள் வந்து வாவென்றழைத்தார்கள். சோமசுருமன் பயப்படாதவனாகி பெருமைநிறைந்த காசிகாசியென்கிற திருநாமத்தையே வாயினுற் சொல்லிக்கொண்டு தண்டமேந்திய கடவுளாகிய இயமனுக்கு முன்னே சென்றான். எ-று. (ருக)

சார்ந்தவன்றனை நாகவாதனையெலாந்தள்ளிப்
பேர்ந்ததெவ்விதமுரையெனப் பெரிதவன்கேட்ப
வார்ந்தகாசியை முன்னிகழ்ந்தித்துய ரடைந்தேன்
வார்ந்தவிப்பொழு துன்னினேன் யாவையுமுறுத்தேன்.

(இ-ள்.) எதிரோவந்த சோமசன்மனைப்பார்த்து நாகவாதனைகள் யாவுங் கீழ்ப்படுத்தி மேலேவந்து சுகித்திருக்குங் காரணம் யாதென்று கெம்பீரமுள்ள இயமன்கேட்க மகிமை சிறைந்த காசித்தலத்தை முன்னே நிந்தித்து இவ்வண்ணமான துக்கத்தை யனுபவித்தேன். உயர்ச்சி நேரிட்ட இக்காலத்து காசிப்பதியைச் சிந்தித்தேன். எல்லாத்துயரங்களையும் தடுத்திக்கொண்டேன். எ-று. (ரு)

வார்தல்—உயர்ச்சி.

காசிகாசியென் றுரைத்திருக் கின்றனன்கண்ட
வாசிரீக்குவ னேவேனமற்றுமத் தலத்தைப்
பேசியின்னவ னரகுபாழ் படுக்குமே பிறங்க
வாசிகூறிராம் விடுவதே கடனெனவறிந்து.

சு-வது சோமசன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௬௭

(இ-ள்.) காகிகாசியென்கிற திருநாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின் றேன். உரைத்தபலன் அனுபவமாகக் கண்டபடியால் இனி நீக்கிவிடுவதெ னென்று சோமசருமன்கூற இன்னும் அத்தலத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு இச் சோமசருமன் நாகத்தைப்பாழாக்குவன். ஆதலால், விளக்கமுற்ற ஆசீர்வாதஞ் சொல்லி இவனை அனுப்பிவிடுவதே முறைமையென்று அவ்வியம னுணர்ந்து ளு. (௬௬.)

செய்யகோலினுன் கைதொழுதேகெனச் செப்ப
வையமற்றவன் பெயர்ந்துகொல்லாபுர மடைந்து
தூய்யமாமறைச் சூருமணன்மகனாகி
வெய்யதீர்தர வேதமுற் கலைபலபயின்று.

(இ-ள்.) செங்கோலையுடைய இயமன் அஞ்சலிசெய்து போய் வாருமென் றுசொல்ல சந்தேகமற்ற மனமுள்ள சோமசருமன் எம்புரத்தைவிட்டு கொல் லாபுரமென்னு மகாநகரத்தையடைந்து பரிசுத்தத்தையும் மகிமையையும் உடைய வேதங்கையுணர்ந்த பிராமணகுலத்தில் சூருமணனுக்குத் திருக்குமாரனாக அவதரித்து தீர்க்குணங்கள் நீங்கும்படி வேதங்கள்முதலிய கலைகள் பலவற்றை யும் பழகி ளு. (௬௭)

ப-ம். நீதியன்றி அணுவளவேனுந் தண்டஞ்செய்யாமையின் செய்யகோ லினென்னும் சிவகருணையுடையோரன்றி மற்றையோர் அந்நகரத்தின்கண் ணில்லாமைபின் கொல்லாபுரமென்றுங் கூறினார்.

தூயகாசியை யடைந்தொரு கங்கைநீர் தோய்ந்து
மேயவிச்சுவ நாதனைவிசால நெத்திரத்தா
ளாயவன்னபூ ரணியுமை தனைப்பணிந்தருச்சித்
தேயகாமமுற் கடிந்துபே ரின்பமுற்றிருந்தான்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள காகித்தலத்திற்குப்போய் ஒப்பற்ற கங்காதீர்த்த த்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்தெழுந்தருளிய விசுவநாதனாயும் விசாலாகுழி தேவியாராகிய அன்னபூரணித்தாயாராயும் வணங்கிப்பூசைசெய்து பொருத்திய காமமுதலியவைகளை யொழித்து முத்தியின்பத்தைப்பெற்றான். ளு. (௬௮)

ப - ம். பஞ்சமகாபாதகஞ் செய்துவந்தவராயினும் உடனே ஒழித்து உயர்வைத்தருதலின் தூயகாசியென்றும் கங்காதீர்த்தத்துக்கு மேற்பட்டதீர்த்த மில்லாமைபின் ஒரு கங்கைநீரென்றுங்கூ றினார்.

இரண்டெழுத்தினாலாகிய காசியென் றிசைக்கு
மாண்டருந்திரு மந்திரமளற்றினின் றெடுத்துத்
திரண்டவின்புலா முத்தியிற்சேர்க்குமேற் சிலம்பு
குரண்டநீர்ச்செழுந் காசிமான்மியமெவர் குறிப்பார்.

(இ-ள்.) இரண்டெழுத்தாலாகிய காசியென்று அறிவுடையோரால் சொல் லத்தக்க காத்தலைச்செய்கிற மகாமந்திரமானது நாகத்தினின்றுத்தூக்கி நிறைந்த

இன்பவடிவாகிய முத்தியிற்சேர்க்குமானால் கூவுகின்ற கொக்குகள் வாழுங் கங்
காதிர்த்தத்தையுடைய ஐறந்த காசித்தலத்தின் மகிமையை யாவர் மதிக்கவல்ல
வர்கள். எ-று. (௩௫)

காசிவாவென வுணர்த்தலு மதித்திடாக் கயத்தாற்
சீசியென்றிட வுழன்றவ னுறுகதை தேர்ந்தோ
ராசிவாபுதற்குக் காசியை யவமதிப்பாரோ
வாசிபாரினுள் கனவி னுமறந்துமென் னுணர்த்தான்.

(இ-ள்.) தம்பியாகிய அக்கினிசுருமன் காசித்தலத்திற்கு வருவோன்று அழைத்தவளவில், இழிந்தகுணத்தால் அவமதித்து யாவரும் சேயென்று நிமிடிகும்படி உழன்று பின்னர் மதித்துப் பேரின்பபாதுபவம் பெற்ற சோமசுருமன் சரித்திரத்தை அறிந்தவர்கள் அடுத்தோரை ஆசீர்வதித்தற்குரிய சாதுக்களால் புகழ்த்தக்க காசித்தலத்தைச் சற்றுங் கல்வியில்லாதவர்களுங் கனவிலாயினும் மறந்தாயினும் அவமதிப்பார்களோ. (பெருமைபாராட்டுவார்களென்று) வேத தருமமுனிவர் தீபகனுக்குக் கூறினதாக சூதமகாமுனிவர் சஃபுநகமுனிவர் முதலானோர்களுக்கு உணர்த்தினார். எ-று. (நள)

ப - ம், யாவரும் சிசாகவகித்துப் பெருமை பாராட்டுவார்களென்று கூற வேண்டியவர் எதிர்மறை வினாமுகத்தால் அவ்மதிப்பாரோவென்றுங் கூறினார்.

சோமசுன்மா முத்தியடைந்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ச-க்குத் திருவீருத்தம் - னாஅசு.

திருச்சிற்றம்பலம்,



உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்,

மன்னுகொடுங்கலிகால வன்மையானென் னுரைக்கேன்
முன்னும்புகசந்திகளின் முகிழ்த்திருக்குஞ் சிலதரும்
பன்னுமுதலிடையதுவும் பாவாது மறைந்துபோ
மின்னுமிழகடையிலறத் தியல்புரைக்க வேண்டுவதோ.

(இ-ள்.) நிலைத்த கொடுமைகளையுடைய கலிகாலத்தினது வல்லமையை
யான் யாதென்று கூறுவேன். கருத்தக்க துவாபரபுகமுடிவும் கலியுகமுதலும்
ஆகிய யுக சந்தியில் சில தருமங்கள் மறைவாகத்தோற்றும் சொல்லத்தக்க கலியுக
முதலிலும் மத்தியிலும் வெளிப்படாமல் மறைந்துபோம் மேலும் இழிவானகலி
யுகமுடிவில் தருமத்தினியற்கையைச் சொல்லத்தக்கதோ. எ-று. (க)

கலியுகமுடிவில் தருமங்களின் பெயருமறந்து போமென்பார் அறத்தியல்
புரைக்கவேண்டுவதோ வென்று கூறினார் அதுவருஞ்செய்யுட்களால் பெறப்படும்.

மறையவருக்கடையாள மார்பிடைமுப் புரிநூலே
குறையின்பொருளுடையாரே குலத்துநனி யுயர்ந்தவர்க
ளிறையளவும் பொருளில்லா ரிழிகுலத்தரோயாவர் [லாம்.
முறையெனலோர் சிறிதின்றி முகிழ்த்தெழும்வன் கொடுமைமெ

(இ-ள்.) பிராமணர்களுக்கடையாள மாவது மார்பின்கணிருக்கின்ற முப்
புரிநூலொன்றுமேயாம். மிகுந்த சம்பத்துடையவர்களை குலத்தில் மிகச் சிறுவந்
ட்டராவார்கள். அற்பமும் பொருளில்லார்கள் இழிந்தசாதியராவார்கள். நீதியெ
ன்பது சிறிதுமில்லாமல் மிக்க கொடுமைகள் அதிகமாக உண்டாகும். எ-று. (உ)

மாற்றியகொடுங்கலியின் மறையவர்கள் னிகைவிறுஞ்
சாற்றியசுவையுணவு தகவிற்தும் வயிரோம்பிப்
பாற்றியமறையொழுக்கங் கைவிட்டுப் படிற்றொழுக்க
மேற்றியாதியர்பொருளென் றிசைத்துமூலந் திறனடைவார்.

(இ-ள்.) நீக்குதற்கரிய கொடுமைகளையுடைய கலியுகத்திலே பிராமணர் கள்
னிகைகளைத்தானஞ் செய்யாது விக்கிரயஞ்செய்தும், சொல்லுதற்கரிய அதுசுவை
யோடு கூடிய அன்னமுதலிய உணவுகளை அதிதிகளுக்குக்கொடாமல் விற்றுவ
யிறு வளர்த்தும், விடக்கூடாத வைதிகசாரங்களைக் கைவிட்டுக்காபட்டியமான
பாஞ்சராத்திராதி ஆசாரங்களைக்கைக்கொண்டு விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களைப்
பரம் பொருளென்று சொல்லிக்கொண்டு உழுவந்தன்மையராவார்கள். எ-று. (க)

(இ-ள்.) சிவநேச்சுமுள்ளவனும், சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவனும், சுபகரம் நிறைந்த திருவெண்ணீற்றை விளங்கும்படி தரிப்பவனும் சிவபெருமானுடைய திருநேத்திரமென்று சொல்லத்தக்க உருத்திராக்ஷமாஸையை நெருங்கும்படி தரிப்பவனும், சர்வமங்களமுடைய சிறந்த காசிப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவேசரிடத்து அன்புடையவனும். எ-று. (யக)

காசிரகர்வசிப்பாரைக் காணில்வணங்கிடுவானாய்க்
கூசியவர்பணிவிடையே குறிப்பறிந்து புரிவானாய்
பேசியமாமறைமுதலாப் பிறங்குநூல் வாஞ்சையனாய்
மாசியலாமனத்தானாய் வாழ்ந்தனனோர் புலமன்னன்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் வர்ச்சஞ்செய்பவரைக்கண்டால் வணங்குகின்றவனும், அடக்கத்துடன் அக்காசித்தலவாசிகள் திருவுள்ளக்குறிப்பறிந்து பணிவிடைசெய்கின்றவனும், சொல்லத்தக்க பெருமையுள்ள வேதமுதலாக விளங்கும் கலைகளில் விருப்புடையவனும், களங்கமில்லாத மனமுடையவனுமாக வாழ்ந்திருந்தான் மறுதேசத்திலோரரசன். எ-று. (யஉ)

நினையவினித்திடுமவன்பேர் சுமேதனென. நிகழ்த்திடுவா
ரனையன்மனு நெறிநடக்கு மறவலியை யுணரானாய்
வினையமிகு படைச்சிறுமை மேவியதொன்றே யுணர்ந்து
துனையவவன் மேற்பொருவான் சூழ்த்தெழுந்தான்மாசேனன்.

(இ-ள்.) நினைத்தமாத்நிரத்திற் களிப்பையுண்டாக்குகிற அவ்வரசன் நாமகரணம் சுமேதனென்று சொல்லுவார்கள். அப்புண்ணியவான் மதுநீதிவழிநடக்கின்ற தருமத்தின்வல்லமையைக் காசித்தலத்தையானும் மகாசேனன் அறியாதவனாகி வினைய மிகுந்த சேனைகள் குறைந்திருக்கும் காரணம் ஒன்றையே யுணர்ந்து, அச்சுமேதவரசன்மேல் விராவாக யுத்தஞ்செய்யும்படி ஆலேசித்தெழுந்தனன். எ-று. (யங)

தீயமாசேனனமர் குறித்தடைவன் செயல்கேட்டுப்
பாயசீர்ச்சுமேதனும்வெண் ணீற்றொடுகெண் மணிபரித்து
மேய்வெழுத்தைந்தனையும் விதிப்படி யுச்சரித்தெழுந்தான்
நாயகாசியில்வசிப்பா னென்பதுவு முளஞ்சூழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) கொடிய மகாசேனன் யுத்தஞ்செய்யக்குறித்து வருகின்ற தீயசெயலைப் பரவிய சிறப்புள்ள சுமேதவரசனுங் கேள்வியுற்று விழுகி ருத்திராட்சர் தரித்து வரும்பத்தக்க ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி யுச்சரித்து யுத்தமிடத்த மெழுந்தவன், பகைத்து வருகிற மகாசேனன் பரிசுத்தமுள்ள காசித்தலத்தில் வாசஞ் செய்பவனாக விருக்கின்றானே என்பதை மனதில்நினைத்தான். எ-று. (கச)

காசிரகர்வசிப்பாரைக் கண்டானும் வணங்கிடறீர்ங்
தாசிரியாவகையடுபோ ராற்றுவதோ வெனக்கவன்றான்
பேசியமற்றவற்கிரங்கிப் பெருந்திறல் விச்சுவநாதன்
மூசியமாற்றல்ன்படைஞர் முரிந்தோடும் படிநினைந்தான்.

டுவது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எங்

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வனாராம் கண்டால் வணங்குதலை யொழித்து, அவர்களுக்குத் துன்பமுண்டாகும் வண்ணம் கொல்லதக்க யுத் தஞ் செய்யலாமோவென்று சுமேதவரசன் கவலைகொண்டான். இவ்வாறு கவலை கொண்ட சுமேதனிடத்து அளவிலாற்றலையுடைய விசுவநாயகர் கருணைசெய்து, சூழ்த்தவிரோதியாகிய மகாசேனன் சேனைகள் தோற்று ஒடிப்போகும்படி திரு வள்ளத்தில் நினைத்தனர், எ-று. (கடு)

ஐயனிது நினைந்திலு மறக்கடைசெய் மாசேனக்
கையனிரும் படைமுழுதுங் காற்றெதிர்த தாயேபோல்
வையமிசை நிலைநிலைந்து மதிமாழார் தோடியது
வெய்யசெயலுடையானும் வெருவியுடைந் தோட்டெடுத்தான்.

(இ-ள்.) விசுவநாதர் இந்தப்பிரகாரம் கருதியவளவில், தருமத்தில் வரு விய வஞ்சகனாகிய மகாசேனனுடைய பெரும்படைகள் முழுவதும் பெருங்காற் றிலெதிர்ப்பட்ட மெல்லிய பஞ்சினைப்போல், பூமியின்மேல் நிலைகலங்கி மதிமய ன்கி யோடின. கொடுஞ்செய்கையுள்ள மகாசேனனும் பயத்து தோற்று ஒடிப் போனான். எ-று. (கசு)

போற்றுபெருங்காசிகநர் புகுந்துபராவவத்தியை
மாற்றும்வகையறியானும் வாமதேவனைக்கூவிப்
பாற்றுபடைசிலவுடையான் பாற்பலவென்பெரும் படையு
: மேற்றுமுயலாதிரிதந் கேதுநீயுரையென்றான்.

(இ-ள்.) துதிக்கப்படும் மகிமையுள்ள காசிகரத்தை மகாசேனனடைந்து தோல்வியினாலே சுடுகின்ற அவமானமென்னும் நெருப்பை அணைக்கும் வகைய றியாதவனாகி வாமதேவனென்னும் ஆசாரியரையழைத்து ஒடிவிடத்தக்க சில சேனைகளையுடைய சுமேதனிடத்து என்னுடைய பெருஞ் சேனைகள் பலவு மெ திர்த்து யுத்தஞ்செய்யமுயலாது ஒடிவிடுதற்குக் காரணம் தேவரீர் சொல்லவே ண்டிமென்று கேட்டனன். எ-று. (கங்)

உரையெனலுங் குரவனுணர்ந் துவகையகத்தேயட்க்கி
யரையர்பிரானியனை யனையன்மிகு படையுடையான்
வினாகெழுதார் நீயனையான் மேவுகிறுபடையுடையான்
புரையின்மிகுவலியோனீ புகலவனெதிவனெனினும்,

(இ-ள்.) சொல்லவேண்டிமென்ற வளவில் ஆசாரியர், திருவருளாலறிந்து சந்தோஷத்தை மனத்திலடக்கிக்கொண்டு, நீ அரசர்க்கரசனாவன். சுமேதனோ ஓர் தேசத்தரசன். வாசனைபொருந்திய மாலையணிந்த நீ அதிகசேனைகளையுடை யவன். அவன் சில சேனைகளையுடையவன். நீ சூற்றமில்லாத பராக்கிரமத்தை யுடையவன். அவன் அஃதில்லாதவனாயினும். எ-று. (கசு)

காசிகநர்வசிப்பாராக் கண்பெண்பவன்வேத
வாசியுடையகிலேசன் மலரடிக்கேயன்புடையான்

பேசியநல்லொழுக்குடையான் பெருந்தெய்வவலியுடையான்
வீசியகாமாதியினான் மேதகையகல்வியினான்.

(இ-ள்.) அச்சமேதன் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவரைக்கண்டு வணங் குகின்றவன். வேதங்களால் எடுத்துக்கூறும் விசுவநாதருடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்பவன். சொல்லத்தக்க நல்லொழுக்கங்களை யுடையவன். தெய்வபலத்திற் சிறந்தவன். காமாதிதூர்க்குணங்களை யொழித்தவன் மேலாகிய கல்வியை யுடையவன். எ-று. (கக)

அன்னவனுக் கெதிர்மறையா வமைந்தவனீயாதலினான்
மின்னகுவாட்படைபிடித்து விறன்மிகுநின் பெரும்படைக
ளென்னவுமற்றவற்கெதிரா யேகுவதெக்காலுமில்லை
முன்னரியபுண்மையிது மொழிந்தன னென்றான்றாவன்,

(இ-ள்.) அச்சமேதனுக்கு விரோத ஒழுக்கத்திலுள்ளவன் நீ யாதலால், மின்போலும் வீள்வகுகின்ற வாளாயுதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு மிகுந்த பராக்கிரமமுள்ள உன்னுடைய பிரபல சேனைகள் யாவும் அச்சமேதனுக்கு எதிர்த்து யுத்தத்திற்குச் செல்வது ஒருக்காலுமில்லை, நினைத்தற்கரிய சத்தியமிதுவாகுமென்று ஆசாரியராகிய வாமதேவமுநிவர் கூறினர். எ-று. (உ௦)

குருவாமதேவன்மொழி யுண்மையெனக் கொள்ளானாய்
மருவாத கொடுத்துயர்க்கே யாளானமாசேனன்
பெருவாழ்வும் பெருவலியும் பெரும்புகழும் காசிரசை
பொருவாதசமேதனுக்கே யுளவாக வுளவாக.

(இ-ள்.) வாமதேவனென்னும் ஆசாரியர் திருவாக்கை உண்மையென்று கொள்ளாதவனாகி சகிக்கப்பட்டாத கொடியதுயரங்களுக்கே ஆளாகிய மகாசேனனென்பவன், அதிகசம்பத்தும் பிரபல பராக்கிரமமும் பெரும் புகழும் காசிப் பதியினிடத்து அன்பு நீங்காத சமேதனுக்கே உண்டாகுக உண்டாகுக. எ-று. (1)

மறைநெறியுங்காசிரகர் மான்மியமுங் கற்பனையே
யிறையிலவன்றன்னொடுபேர ரோற்றடைவன்வாகையென
முறைநிறுவு குரவனெதிர் மொழிந்துசின்ர் ததிர்ந் தெழுந்தான்
பறைகெழுபல்பண்டயினொடும் பண்டுபேரற் போய்வளேந்தான்.

(இ-ள்.) வேதங்களில் விதித்த நல்லொழுக்கமும், காசித்தல மகிமையும் கற்பனையாகும், கணகாலத்துக்குள் அச்சமேதனோடு யுத்தஞ்செய்து வெற்றியடைவேனென்று விதிவழியாகக் கட்டளையிட்ட ஆசாரியரொதிரோ சொல்லிக்கோபித்து ஆரவாரத்துடனெழுந்த மகாசேனன் வாத்தியங்களையுடைய பலசேனைகளோடும் முன்போல அச்சமேதனைச்சூழ்ந்து கொண்டான். எ-று. (22)

சிவநாமமெழுதுபடைக் கலமேந்தித்திராதச்
சிவநாம முச்சரித்துச் சினந்தெழுசில் படையுடையான்

நி-வது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எந்

சிவநாமமே பொருளாத் தெளிந்தவனாதலினால்

சிவநாமமே நவீனமுன் சிதைந்தது மாற்றவன்படையே.

(இ-ள்.) சிவநாமங்களை எழுதிய ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு எப்பொழுதுஞ் சிவநாமத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு கோபித்தெழுந்த அற்பசேனைகளை யுடைய சுமேதன் சிவநாமமே உண்மைப்பொருளென்று தெளிந்தவனாதலால் அச்சிவநாமத்தையே கூறிக்கொண்டெதிர்த்தனன் விரோதியாகிய மகாசேனன் சேனைகள் முறித்தோடின. எ-று. (உ௬)

முன்போலப்படைசரிந்து முடுகியோடிடக்கண்டு

பின்போய்நின்றிடவென்று பேசவுநிலலாதோடத்

துன்போடுபராபவமுஞ் சுட்டிடலான்மாசேனன்

வன்போடுமனம்புண்ணுப் மருவுகாசியிற் புகுந்தான்.

(இ-ள்.) முன்னோடியதுபோல சேனைகள் நடுங்கியோடுதலை மகாசேனன் பார்த்து பின்னேயோடி நிற்பீர்களென்று சொல்லவும், அவைகள் நிலலாது ஓடிப்போக, துயரத்தோடு அவமானத்தீகடுதலால் தைரியமில்லாத மனம்புண்ணு கித்தான்வசிக்குங் காசித்தலத்திற் புகுந்தனன். எ-று. (உ௭)

இவனிலைமையிதுவாக வினியதுவாபரத்தினுடு

கவர்மனவஞ்சகத்திறல்சால் கவிவாதம் புரிந்தெழுந்து

தவாநிலைமை யறச்சாய்ப்பேன் நாராதலன் கோம்பிடுவா

ரவாநிலையுமற்றாக வாக்குவலென்றுடன்றமைந்து.

(இ-ள்.) மகாசேனன் செய்கை இவ்வண்ணமாகிமுடியுமேலான் துவாபர யுகதேவதையோடு வேறுபட்ட மனமும் வஞ்சகத்திலேயிருந்த திறமையுமுள்ள கலியுகபுருஷன் விரோதங்கொண்டெழுந்து தபடுகளுடைய தன்மையை முழுதுங்கெடுப்பேன் பூவுலகத்தை செவ்வையாகக் காக்கின்ற அரசர் தன்மையையும் அவ்வாறுக்குவேனென்று கோபித்துச்(சபதம்)சொல்லிக்கொண்டு. எ-று. (உ௮)

விரும்புகமேதனைச்சார மிக்கநாள் காத்திருந்து

மரும்புகமையங்கிடையா தச்சமிருந்தெதிர்வந்து

பெரும்புவியான் மன்னவநிற் பேணியடைதாமுயன்றே

னிரும்புனிதத்திடங்கொடா திருந்தனையாலிதுதகுமே.

(இ-ள்.) நல்லவர்களால் விரும்பத்தக்க சுமேதனென்னும் அரசனையடைதற்குக் கலிபுருஷன் நெடுநாள் காத்திருந்தும் அவ்வரசனிடத்து அஞ்சார மின்மையால் நெருங்கச் சமையங்கிடையாது மிருந்தபயங்கொண்டு எதிர் வந்து தமது வடிவத்தைக் காட்டி பெரியவுலகத்தை யாளுகின்ற சுமேதவரசனே யுன்னை விரும்பித் தொடர முயற்சித்தேன் நீ மகாபரிசுத்தனாதலால் எனக்கு இடங்கொடாதிருந்தனை இச்சுத்தம் உனக்குத் தகுதியுள்ளதாக விருக்கின்றது. எ-று. (உ௯)

என்றுமொழிதலுநீயர் றென்றரசன் வினாவுதலு

நன்று வினாவினையறத்தை நாசஞ்செய்திடுகலென

னென்றுநீயடைவாஞ்சையுள்ளேனென்றுணர்த்திடலும்
கன்றுசினங் கொடுபிடித்துக் கால்யாப்புமிடுகென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கூறியவளவில் நீயாரென்று சுமேதவரசன்கேட்க
நல்ல வினாசெய்தனை தருமத்தைக் கெடுக்கின்ற கலியுகபுருஷன் நான், சன்மார்ங்
கமுள்ள உன்னை யடையுமாசைகொண்டு வந்தேனென்று சொன்னவளவில்
பெருங்கோபங்கொண்டு இக்கலியைப்பிடித்து கால்விலங்கு போடுங்கென்று
பரிசனங்களுக்குத்திரவுசெய்தான். எ-று. (௨௭)

இதுசெய்யுமியவன்வல்ல நெனவெருவிக் கலிவணங்கி
முதுபுகழோய் சிவநாம மொழிவாரா யான்சாரே
னதுபெரிதோ நின்னாம மறைகுநரா யுஞ்சாரேன்
கதுமெனவென்றனைவிமித்தி யெனவேண்டக் கழிகென்றான்.

(இ-ள்.) விலங்கிடுதற்கு இவன் வல்லவனென்று பயந்து கலிபுருஷன்
சுமேதனைவணங்கி, பெரும்புகழுள்ளவனே சிவநாமத்தை யுச்சரிப்பவர்களை யான்
சாரமாட்டேன் அது பெரிதாமோ உன்னுடைய நாமத்தைச் சொல்பவர்களையும்
அணுகமாட்டேன், சீக்கிரமாக என்னை விட்டுவிடவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொ
ள்ள அச்சுமேதவரசன் (இரங்கி) போவென்றான். எ-று. (௨௮)

கழிந்தகொடுங் கலியஞ்சிக் காகியொடு சிவநாம
மொழிந்தவரை யடையும்வலி முக்காலத் தினுமிலையென்
றிழிந்தமுக மொடுஞ்சாம்பி யிருந்ததாம் சுமேதனோடு
பொழிந்தசமர் பொரப்போந்த பொல்லாத புரவலன்போல்.

(இ-ள்.) நீங்கிவிட்டகொடிய கலிபுருஷன் பயந்து காசித்தலத்தையும் சிவ
நாமத்தையும் உச்சரிப்பவர்களைச் சேரும் வல்லமை திரிகாலத்திலும் நமக்கில்லை
யென்று தொங்கிய முகத்துடன்வாடி இருந்தான் (சன்மார்க்கமுள்ள) சுமேதவ
ரசனோடு சரமாரிபொழிகின்ற யுத்தஞ் செய்யும்படிசென்ற துஷ்டனாகிய மகா
சேனைப் போல. எ-று. (௨௯)

மானத்தான் மனமழிந்த மாசேனராயந்து
மோனத்தாலுயர்ந்தகுரு முன்சென்று பணிந்துமகி
யினத்தா னின்வார்த்தை யிகந்தேனிங் நனமெழுமஞ்
ஞானத்தாம் கெடுவேனோ நல்காயென் றறவிரந்தான்.

(இ-ள்.) அவமானத்தால் மனச்சோர்வையடைந்த மகாசேனன் ஆலோ
சித்து, ஞானத்தாலுயர்ந்த ஆசிரியராகிய வாமதேவமுனிவர்முன்னே போய்ப்ப
ணிந்து மதிக்கெட்டால் தேவரீருடைய திருவாக்கைக்கடந்தேன் இப்படி உண்டா
கின்ற அஞ்ஞானத்தினால் கெட்டுவிடுவேனோ, இனி பிழைக்கும்வண்ணங் கட்ட
னோ இடுமென்று குறையிரந்தான். எ-று. (௩௦)

இரந்தவனைநோக்கின மிரங்கி மெலியாதவருள்
சுரந்துருவன்புகல்வான் றுட்டனாகியசேன

நூலுது மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எஃ

நிரந்தரமிக்காசியைநீ நினைவிசுவேசனைப்பணிமெய்
வரந்தருக்கையிற்படிநின் வல்வினைதீர்தருமென்றான்.

(இ-ள்.) குறையிரந்தமாசேனைப் பார்த்து மனமிரங்கி பூணகிருபை
வைத்து ஆசாரியர்கூறுவார், தஷ்டனாகிய மகாசேனனை எப்பொழுதும் இக்
காசித்தலத்தை நீ கிந்தனைசெய் விசுவநாதநாவணக்கு எல்லவர்களைத்தருகின்ற
கன்கையில் ஸ்நானஞ்செய், உன்னுடைய வல்வினை ஒழித்துவிடுமென்று கட்டளை
யிட்டனர். எ-று. (நக)

உண்மையாசிரியன்வர யுரைத்தமொழி யுட்கொண்டு
வண்மைசேர் மகன்புயத்து மாநிலந்தாங் குறுபார
மெண்மையாம் வகையிருத்தி யிடர்முழுது மிரித்திடுவான்
தண்மையார் குணத்தினுமி சஞ்சரிப்பானுயினான்.

(இ-ள்.) சத்திய ஞானத்தையுடைய ஆசாரியர் திருவாக்கால் கட்டளையி
ட்ட வாக்கியத்தை மனதிற்கொண்டு உதாரத்துவமுள்ள தன்முமாரன் புயங்களில்
பெரியபூமியைத் தாங்குகின்ற பாரத்தை விதிப்படி இருத்தி, எஷ்டாத்திரயங்களை
யும் நீக்கும்படிக்கு சாந்தமுதலிய குணங்களோடு பழகத்தொடங்கினன். எ-று. ()

கதிருதிக்கு முனமெழுந்து கன்கைநீ ரிடைப்படிந்து
பிதிர்தலில்வெண் ணீறணிந்து பிறங்குறுகண் மணியூண்டு
மதியமையும் விசுவேசன் மலரடிகள் வழிபட்டுப்
பொதியருள்செய் தருளன்ன பூரணியை யும்பணிந்து.

(இ-ள்.) குரியோதயத்துக்கு (ஐந்து நாழிகைக்கு) முன்மெழுந்து, கங்
காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, சரீரமுழுதும் விபூதியணிந்து, விளக்கமுற்ற
உருத்திராக்ஷமாலிகை தரித்து, மனத்திலெழுந்தருளத்தக்க விசுவநாதர், தாம
மைமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி, நிறைந்தகருணையைச் சொர்க்கின்ற
அன்னபூரணித்தாயாரையும் பணிந்து. எ-று. (நக)

மன் னுகா சியைவிருப்பின் வலஞ்செய்து சிவநாமம்
பன்னுவா ரடிபணிந்து பற்றுவே நிலலானாய்
முன்னுமா சிரியனையு முனியின்றிப் போய்த்தொழுது
துன்னுபே ரன்பினனாய்த் தூயனாய்ப் பயிலுவான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றகாசிப்பதியை, அதிக பிரியத்தோடு பிரதக்ஷிணஞ்செ
ய்து சிவநாமத்தை உச்சரிக்கின்ற பெரியோர்களுடைய திருவடிகளில் வணங்கி,
வேறுபற்றுக்களைச் சிந்தியாதவனாகி (யாவரும்) சிந்திக்கத்தக்க ஆசாரியராகிய வாம
தேவ முனிவரையும் அன்புடன் போய்வணங்கிக்கொண்டு, நிறைந்த அன்பை
யுடையவனாய்ப் பரிசுத்தநடையோடு பழகியிருந்தனன். எ-று. (நக)

இன்னபடி சிவநாளங் கினிதுபயில் வதுதெரிந்து
நன்னலமார் விசுவேசர் நாளாமரு டரப்பெற்றுப்

பன்னிரிய தீமையெலாம் பாழாக்கிப் ப்ரகதியுப்
றுன்னிரிய பேரின்ப முற்றிருந்தான் மாசேனன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் சிலநாள் அக்காசித்தலத்தில், மகாசேனன் உத்
தம மார்க்கத்தில் இன்பமாகத் தினந்தோறும் நடந்துவருவதை, நிறைந்த ஆரந்த
ரூபராகிய விசுவநாதர றிநது அதுக்கிரகஞ்செய்ய, அவ்வதுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக்
கொண்டு சொல்வதற்கரிய (சஞ்சிதமுதலிய) வினைகளையெல்லாம் பாழ்ப்படுத்தி
மேலாகிய பரஞானத்தையுடையவனாய் நினைத்தற்கரிய முத்தியின்பத்தையடைந்த
னன். எ-று. (௩௫)

மருவுகொடுத்தீமைபுரி மாசேனனென்பவனும்
வெருவுதவீர்த் தடைவரிய வீட்டின்ப மடைவனெனிற
பொருவுதவீர் காசிமான் மியம்புகலற் கெளிதாமோ
வருவுருவச் சிவபெருமார் கத்தலத்தே மிருவிரூப்பம்.

(இ-ள்.) தங்கிய மகாபாதகங்களையேசெய்த மகாசேனனென்னும் அரசனும்
அப்பாதகப்பலனாலுண்டாகும் அச்சமொழிந்து, மோகூ இன்பத்தைப் பெறு
வானாயின், சமானமில்லாத காசித்தலத்தின் மகிமைசொல்வதற்கு அருமையா
கும். அருவத்திருமேனியையும் உருவத்திருமேனியையுங் கொண்டிருக்கிற சிவ
பிரானுக்கு அக்காசிப்பதியில் அதிகவிரூப்பமாகும். எ-று. (௩௬)

ஆதலினம் காசிரகர் வசிப்பவர்க ளறம்புரிந்து
காதலின லுறவேண்டும் வேறென்று கருதினரேற்
பாதகமார் தருமிவன்போற் படாதபாடுறுவரென
மேதகுமா மறைத்தருமன் விரித்துணாத்தான் றீபகற்கே.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்கள் சிவதருமங்க
ளைச்செய்து (நன்மார்க்கத்தில்) விருப்பமுடையவர்களாக வசித்தல்வேண்டும். அத
ற்குமாறாக நினைப்பார்களானால் நிறைந்த பெரும்பாவமுள்ள இம்மகாசேனனை
ப்போல வேறொருவரால் அதுபவிக்கப்படாத அவமானமுதலிய துயரப்பாடுகளை
அனுபவிப்பவரென்று பெருமையுள்ள வேததருமமுனிவர் மாணக்கனாகிய தீபகனு
க்கு விரிவாகக் கூறினர். எ-று. (௩௭)

மகாசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ௫-க்குத் திருவிரூத்தம் ௨௨௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு-வ துநரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரியனடிக டபகன்பணியா வைபனேதத்துவ விசாரஞ்
சிரியயோகம் யாகநற்றவந் றீர்த்தபாத்திரைசெபவிரதம்
கூரியதரும் தானமாதிகளைக் ஞாயிற்றிடவல்லமை யில்லா
னேரியன்முத்தி யடைதருதரும் மிதுவெனவுரைத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) வேததருமனென்னும் ஆசாரியர் திருவடிகளை மாணுக்கனாகிய
தீபகன்வணங்கி சற்குருவே தத்துவவிசாரணைசெய்தல், சிறந்த யோகாப்பியாச
ஞ்செய்தல், யாகஞ்செய்தல், மேலாகியதவஞ் செய்தல், உயர்ந்ததீர்த்தபாத்திரை
செய்தல், ஜெபஞ்செய்தல், நல்லவிரதங்களை அனுட்டித்தல், துட்பமாகிய தரும்
ஞ்செய்தல், உத்தமதானமாதிகளைச் செய்தல், மேற்சொன்னவைகளில் ஒன்றுஞ்
செய்ய வல்லமையல்லாதவன் அழகியமோகூத்தரை அடையத்தக்க உபாய தரும்
மிதுவென்று திருவாய்மலரவேண்டும். எ-று.

(க)

கலியுகத்துயிர்கண் ஞானமுமதனும் கைவரு முத்தியுமடையு
மெலிவறவென்ற சொல்லிறும் பூது விளைத்திடு மருடியென்றிரப்புவன்
வொலிபுகழ்க்குரவ னுணர்த்துவன்மைந்தா உண்மைசேர் கபிலமாமுனி
வலிகெழுமரிசொருபியென்றவருமதித்திடப்படுமுயர்பெரியோன்.

(இ-ள்.) கலியுகத்தில் ஆன்மகோடிகள் உண்மைஞானத்தையும், அத்தனூல்
சித்திக்கின்ற முத்தியையும் எளிதாக அடையுமென்கிற வாக்ஷியம், ஆச்சரியத்தை
உண்டுபண்ணும், (அதனுண்மையைத்) திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று,
(தீபகன்) குறையிரப்ப, வியாபித்த புகழையுடைய வேததருமமுநிவர், டீடனே
கேட்பாயாக, உண்மைஞானத்தையுடைய மகிமையுள்ள கபிலமுனிவரென்பவர்
வல்லமைதங்கிய விஷ்ணுசொருபியென்று யாவராலேயும் மதிக்கத்தக்க கெம்பீர
முள்ள பெரியவர். எ-று.

(உ)

ப-ம். வஞ்சனைக்கிடமாகிய கலியுகத்தில், உண்மைஞானமும் அதன்பிரயோ
சனமாகிய முத்தியும் அடைதல் அருமையிலருமையாதலின், “ஞானமுமதனும்
கைவரு முத்தியுமடையு மெலிவறவென்ற சொல்லிறும்பூது விளைத்திடு” மென்று
கூறினர்.

அனையமாமுனிவன் பாற்சிலமுனிவ ரடைந்தனர் வணங்கியீதுரைப்பார்
வினையமார்மனசுத்தியையலான் ஞானம்விளைவதின் தத்தகைஞானம்

புனையவெப்தாது பவம்பலகோடி பொருந்தினு முத்திசாராது
துனையவச்சுத்தி யுறம்வகையெமக்குச் சொல்லெனக் கபிலேனெதிவொன்.

(இ-ள்.) அக்கபிலமஹா முனிவரிடத்து சில முனிவர்கள்வந்து, பணிந்து இதைச்சொல்லுகின்றார்கள். வினையசம்பத்துள்ள சித்தசுத்திவந்தா லல்லாமல் உண்மைஞானமுண்டாகமாட்டாது. அவ்வுண்மைஞானம் வராமல் பலகோடிசரீர மெடுத்தாலும் முத்திவாராது (ஆதலின்) வினாவாக அச்சித்தசுத்தி உண்டாகிற மாரக்கத்தை யெங்களுக்குத் திருவாய்மலரவேண்டுமென்று கேட்க, கபிலமுனிவர் கட்டளையிடத்தொடங்கினர். எ-று. (ங)

சித்தியென்பதுதான் சத்தியசொருபஞ் சேய்த்ததா லணியையாகாது, முத்தியின்விருப்பம் வைத்தவர்பெறுவான் முயன்றிடல் வைகலும் வேண்டும், பொத்தியமாயை தனைச்சயங்கோடல் புவியிடத்தெளியதோவன்று, சத்தியஞானனந்தமாபுகல்வன் தனைபுபாசித்தலேவேண்டும்.

(இ-ள்.) சித்தியென்று சொல்லத்தக்கது சத்தியமாயுள்ள சொருபாபுவமாகும், அச்சொருபாபுவம் தூரமேயன்றிச் சமீபமாகாது. அவ்வனுபவத்தில் விருப்பம்வைத்தவர்கள் அதைப்பெறும்பொருட்டு சதா காலமு முயற்சிக்குவேண்டும். மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மாயையை வெல்லுதல் பூமியினிடத்து எளிதன்று. (அதை) வெல்லுஞ்சாதகம் யாதெனில் சச்சிதானந்தரூபாகிய முதற்கடவுளை உபாசனைசெய்யவேண்டும். எ-று. (ச)

ஆசையொழிந்தால் விஷயவாசனை யொழியும். விஷயவாசனையொழிந்தால் மனோலயம்வரும். மனோலயம்வந்தால் மாயையொழியுமாதலால் எளியதோவன்றெனுகூறினார்.

கொடியவாத்நையி லமுந்தியவுயிர்கள் குறிக்கொளும் பிறப்பிறப்பஞ்சாக் கடியதோர்குணத்தை நினைதொறும்வருத்தங் கலப்பறாதிருந்திடவில்லைப் படியவாம்விடைய வாத்நைந்தல் பயிலுதலுயிர்க்கரிதாரு நெடியமாமுனிவீர் மென்மெலவதனை நீத்தலேதுணிபென வுணர்மின்.

(இ-ள்.) கொடுமையான பிரபஞ்சவாத்நையிலமுந்திய ஆன்மாக்கள் குறிக்கப்படுகின்ற உற்பத்திலயத்துக்குப் பயமுறார்கள். அச்சமுள்ள இவ்விழிகுணத்தை நினைக்குந்தோறும் வருத்தமுண்டாகாதிருக்கவில்லை. உலகத்தை விரும்புகிற விஷயவாசனை நீங்கும்படி சுத்தவாசனையிற் பழகி வருதல் உயிர்களுக்கு அருமையாகும் பெருந்தவமுள்ள முனிவர்களே உபாயமாக அவ்விஷயவாசனையை நீக்குதலே துணிபென்று தெரிவிக்கலாக. எ-று. (ரு)

முத்தியென்பதற்கு மூலமொன்றதுதான் முன்னவன்றிருவருளதுவும் பத்தியிற்குரவன் பணிவிடைபுரிந்து பளகறுநூல்பலபயின்று சித்திபெற்றவருக் கெய்திமென்றித் திருவிலாமுடராய்த்திரியும் புத்திகெட்டவருக் கெய்துமோவிந்தப் பூரணமானசாதனமே.

(இ-ள்.) முத்தியென்று சொல்வதற்கு மூலகாரணமாயுள்ளது சிவபெருமான் திருவருளாகும். அத்திருவருளும் பத்தியோடு ஆசாரியர் பணிவிடைசெய்து குற்றமற்ற ஞானசாதகிரங்கள், பலவற்றிலும் பழகி, ஒழுக்கம் சித்தித்த

சுவதுநநாராயணர்நாரதருக்குபதேசித்தஅத்தியாயம்.அத

வர்களுக்குக் கிடைப்பதன்றி இச்சம்பத்தை உடையாமல் அஞ்ஞானமுடையரா
ய்ப் பிரபஞ்சத்திலுழல்கின்ற மதிகேட்டை யுடையவருக்கு இப்பூரணமான சாத
னம் கிட்டாமோ (கிட்டாது.) எ-று. (சு)

வளிதடவரினு மினிதுபாட்டெடுக்கு மகதியாழ் முனிவரன்னவா
வொளிகெழுநரா ராயணர்மருவு மொப்பிலாச் சிரமத்தையுற்றுத்
தெளிதருபெரியீ ரெங்கியமத்தாற் சித்தியுஞ் சுத்தியுமுண்டா
மளிகெழுவிடைய வாதனையெதன லழிதருமுணாத்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) (அனுபவமான ஒருகதை சொல்வேன் கேளுங்கள்.) காற்றுசீரம்
பின்மேற் படினும் சுரங்களோட்டமைந்த கானத்தையுண்டாக்கும் மகதியாழை
யுடைய நாரதமுனிவர் அளவில்லாத ஞானப்பிரகாசத்தையுடைய நாராயணர்
வீற்றிருக்கின்ற சமானமற்ற ஆச்சிரமத்தையடைந்து தெளிவுள்ள மஹானுபா
வரோ எந்த நியமத்தாற் சித்தசுத்தியும் அனுபவசித்தியுமுண்டாகும். பழகியவிடைய
வாதனை எந்தச்சாதனத்தாலழிந்துவிடும். (தேவரீர்) சுட்டனையிடவேண்டும். எ-று.

யாவரும்பெண்டு பிள்ளையாதியர்பா லியற்றபிரமனமென்றுரைக்கு
மேவருமராக்கோட் பட்டவராகி வெய்துயிர்த் துழிதருகின்றார்
தாவருமகங்கா ரத்தினற்குரவன் சாத்திரம் வருணமாச்சிரமம்
பாவருகியம மாதிகளிழந்து படுதுயர்க் களவிலையென்றும்.

(இ-ள்.) (இஃதன்றியும்) எல்லோரும் மனைவி மக்கள் முதலானவரிடத்து
வைக்கும், அபிமானமென்று சொல்லத்தக்க விருப்பமென்னும் பரம்பினால், கடி
க்கப்பட்டவராகி பெருமூச்சுவிட்டுத் திரிகின்றார்கள். கெடுதலில்லாத அக்காரத்
தையுடையவர்களாய் குருவாக்கியத்தையும், சாத்திர உணர்வினையும், வருணச்சி
ரம நிலைகளையும், பரவிய நல்ல நியமமாதிகளையும், கைவிட்டுச் சதாகாலமும் படுகிற
துயரங்களுக் களவில்லாதவராகி. எ-று. (அ)

மற்றுமொவ்வொருகோட் பாடுளங்கொண்டு மறாப்பெரும் வாதமே
யியற்றிச், சற்றுமோர்சாந்தந் தழுவிவார்திரிவார் தவலரும் கட்டுமுற்றொ
ழிய, விற்றுமாழுத்தி கலப்பதென்றுரைப்பி ரென்னலுமுகமிகமலர்ந்து
பற்றுமாதாத்தின றுத்துழாய்ப்படலைப் பண்ணவரினிதெடுத்துரைப்பார்.

(இ-ள்.) வேறுவேறாயுள்ள ஒவ்வொருகோட்பாடுகளை மனத்திற்கொண்டு
மாறாமல் பிரபலவாதமிட்டவர்களாய்ச் சாந்தத்தை லேசுமுந்தழுவாமல் உழல்
வார்கள். கெடுதலில்லாத அப்பந்தம், முழுவதும் விட்டொழிந்து மேலாகியமுத்
தியையடைவது, எக்காலமென்று நாரதமுனிவர் கேட்க, நல்ல துகிலுமாலைய
ணிந்த நாராயணர் உண்டாகிய அன்பினால், மிகுந்த முகமலர்ச்சிகொண்டு
இனிமையுடன் எடுத்துரைக்கின்றனர். எ-று. (அ)

* பருவருங்கலியின் விடலரிதாய பந்தபாசங்களைப் பேர்க்கி
யொருவருமுத்தி யடைதாராடையு முபாயமொன் றுண்டதுகேட்டி.

மருவருமறைமா முடிநடுப்பொலிந்து வைகுறுங்காசிமாநகரில்
வெருவருந்திடத்தின் வசித்தலேயின்ப வீடுபேறுறுவதற்குபாயம்.

(இ-ள்.) துன்பத்துக்கிடமாகிய கலியுகத்தில் விடுதற்கரிதாகிய சம்பந்தமுள்ள பாசங்களைப்பொழித்து ஒருவரும் முத்தியடையமாட்டார்கள். (ஆனால்) அடைகின்ற உபாயமொன்றிருக்கின்றது அவ்வுபாயத்தைக் கேட்பாயாக கிட்டிதற்கரிய வேதங்களின் (ஆதி) மத்தி அந்தங்களில் விளக்கமாகப் பிரதிபாதிக்கின்ற மகத்தான காசித்தலத்தில் அச்சமில்லாமல் திடத்துடன் வாசஞ்செய்தலே இன்பமயமாகிய மோக்ஷவீட்டை அடைவதற்கு உபாயமாகும். எ-று. (௧௦)

மறைமுடியமர்மா தேவனுமாயா மு மலர்ப்பொகுட் டணையிருப்பவனுங்
கறைகெழுகுலிசத் தண்ணலும்வானோர் கணங்களும் வித்தியதாரு
முறைகருடருங்கிம் புருடருஞ்ச முயிழையிற் றுரகரும்பிறரு
நிறைகெழுவாஞ்சை யொடுபிரியாது நிகழ்தரப் படுவதக்காசி.

(இ-ள்.) வேதமுடிவில் தங்குகின்ற சிவபிரானும், விஷ்ணுவாகியயானும், தாமரைமலர்ப்பொகுட்டை இடமாகக்கொள்ளும் பிரமனும், (சத்துருக்களுடைய) உதிரந்தோய்ந்த வச்சிராயுதமேந்திய தேவேந்திரனும், தேவகூட்டங்களும், வித்தியாதரர்களும், கருடரும், கிம்புருடர்களும், விஷத்தைக்கக்குகின்ற தந்தங்களையுடைய நாகலோகத்தவரும், மற்றையோர்களும், பூரணமாக நிறைந்த பிரியத்தோடு சதாவசிக்கப்படுவது அக்காசித்தலமாகும். எ-று. (௧௧)

முத்தியாவருக்குப் கொடுப்பமென்றுவகின் முகிழ்த்தபஹ்வங்களினுள்
சித்திசேர்பவருக் களித்திடுங்காசித் திருத்தலம் போலுவதில்லைப் [ளுஞ்
பத்திசெய்ப்பரம சிவத்தலமென்றும் பரவுவிட் டினுத்தலமென்று
மொத்தியல்பிரமத் தலமென்றுமுரைப்ப வோங்குமவ் வானந்தக்கானம்.

(இ-ள்.) (வந்து வசிப்பவர்கள்) யாவருக்கும் மோக்ஷத்தைத் தருகிறோமென்று (புராணங்களால் தெரிவிக்கின்ற) உலகத்திலுண்டாயிருக்கும் அனேக தலங்களுக்குள் மோக்ஷாதுபவசுத்தியை, அடைபவருக்குக் கொடுக்கின்ற சிறந்த காசித்தலத்துக்குச் சமானமொன்றுமில்லை. பத்திசெய்தற்கிடமாகிய உயர்வுள்ள ஆனந்தகானம் என்னும் அக்காசிப்பதியை பரவிவத்தலமென்றும் விஷ்ணுத்தலமென்றும் பிரமதேவருடைய தலமென்றும் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௧௨)

சிற்சிலர்காசி மான்மியந்தெரிந்து தீர்தராதாவயின் வசிப்பார்
சிற்சிலர்கங்கை நறும்புனலாடித் தேவதேவனைப்பணிந் தமர்வார்
சிற்சிலரன்ன பூரணியுமையைத் தெரிசனஞ் செய்துவீற்றிருப்பார்
சிற்சிலர்நம்மைத் துழாய்கொடுபோற்றித் திருத்தகுபத்திசெய்துறைவார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் காசித்தலத்தின் மகிமையை யுணர்ந்து வீட்டுநீங்காமல் அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள். சிலபேர் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தேவதேவராகிய விசுவநாயகரை வணங்கி வசிப்பார்கள். சிலபேர் உமாதேவியாராகிய அன்னபூரணியாரைப்பணிந்து வசிப்பார்கள். சிலபேர் விஷ்ணுவாகிய நம்மைத் துளவங்கொண்டு அருச்சித்து சிறப்புற்ற பத்திசெய்து வசிப்பார்கள். (௧௩)

சு-வதுநாநாராயணர்நாரதருக்குப்பதேசித்தஅத்தியாயம்-அக

சிற்சிலர்துண்டி விநாயகர்தம்மைத் தினந்தொறும் போற்றியேத்தெடுப்
பார், சிற்சிலர்குமரக் கடவுளையணங்கித் தீவினையொழிந்தினி தமர்வார்
சிற்சிலர்கால வயிரவற்போற்றிச் சிந்தனைமுற்றிடக் காண்பார்
சிற்சிலர்தண்ட பாணியைவணங்கித் திருவொடும்பொலிந்தினி தமர்வார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் துண்டிவிநாயகக்கடவுளைத் தினந்தொறும் அருச்சித்தத்
துதிப்பார்கள். சிலபேர் முருகக்கடவுளை வணங்கிக் கொடியவினைகளை நீக்கிச் சுக்
மரக் வசிப்பார்கள். சிலபேர் காலவயிரவரை வணங்கி எண்ணிய எண்ணங் கை
கூடக்கண்டு (வசிப்பார்கள்.) சிலபேர் தண்டபாணியைப்பணிந்து ஞானசம்பத்
தோடுவிளங்கியின்பத்துடனிருப்பார்கள். எ-று. (கச)

சிற்சிலரழலைப் போற்றியேத்தெடுப்பார் சிற்சிலர்பரிதியைத் தொருவார்
சிற்சிலர்வசிப்போர்க் கிடமுதற்பலவுந் திருத்தகக்கொடுத் துபசரிப்பார்
சிற்சிலர்மறையோ ராதிபர்க்குணவு செறிசுவையொடும்படைத்துவப்பார்
சிற்சிலரெல்லை வலம்புரிந்தமர்வார் சிற்சிலர் தியானஞ்செய்திருப்பார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் அக்கினிதேவரை வணங்கித் துதிப்பார்கள். சிலபேர்
சூரியதேவரை வணங்குவார்கள். சிலபேர் அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவருக்கு
விடுதிமுதலாகிய பலவற்றையும் சிறப்போடுகொடுத்து உபகாரஞ் செய்வார்கள்.
சிலபேர் பிராமணர் முதலானவர்களுக்கு உண்டியை (ஆறுவகையாக) நெருங்
கிய சுவையொடும் படைத்துக் களிப்பார்கள். சிலபேர் காசித்தலத்தைப் பிரதக்ஷ
ணஞ்செய்து வசிப்பார்கள். சிலபேர் (காசிப்பதியைத்) தியானஞ்செய்து வசிப்
பார்கள். எ-று. (கடு)

சிற்சிலர்பிரம சரியமானிலையிற் சேர்ந்துதீவினைமுழு தொழிப்பார்
சிற்சிலர்கிரக நிலையடைந்தடைந்தார் திறம்பலற் றிடவுபசரிப்பார்
சிற்சிலர்வானப் பிரத்தமானிலையிற் சேர்ந்துமாதவத்தினைவளர்ப்பார்
சிற்சிலர்சந்நி யாசபேதத்திற் சிறந்துபற் றறுத்துவற்றிருப்பார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் உயர்வுள்ள பிரமசரிய ஆச்சிரமத்தைப்பெற்று கொடிய
வினைமுழுவதையும் ஒழித்துவிடுவார்கள். சிலபேர் கிரகத்தாச்சிரம நிலையைப்பெ
ற்று அத்தலத்துக்கு வந்தவர்களுடைய துன்பமொழியும்படி உபகாரஞ்செய்வா
ர்கள். சிலபேர் மகத்தான வானப்பிரஸ்த்தாச்சிரம நிலையைப்பெற்று பெருந்தவ
த்தை விருத்திசெய்வார்கள், சிலபேர் சந்நியாச ஆச்சிரமபேதங்களில் சிறந்தவராகி
பாசபந்தங்களையறுத்து முத்தியின்பத்தையடைந்து வசிப்பார்கள். எ-று. (கசு)

இல்லறத்தமர்வோர் விதித்தகாலத்தி லிணைவிழைச்சுற்றலாக்காலத்
தொல்லறம்பயிலும் பிரமசாரியரா யுற்றகிஸேசைப்போற்றி
நல்லறம்பொருந்தித் தீவினைகழித்து நாமுபேரின்பத்தினமர்வா
ரல்லறங்கிடவித் காசிமான்மியத்தை யறிதராருமலுவொங்கும்.

(இ-ள்.) இல்லற தருமத்தை விரும்பி வாழ்வோர்கள் வித்த காலத்தில்
மணியாளுடன் சேர்ந்து விதியாதகாலத்தில் தருமநூலிலே பழகுகின்ற பிரம
சாரியரைப்போல் மனைவியுடன் கூடாதிருந்து விசுவநாயகரை வணங்கி நல்ல

சிவதருமங்களைச் செய்து தீவினையையொழித்து அறிவுடையோரால் குறிக்கின்ற பேரின்பாநுபவத்தையடைந்து அத்தலத்தில் வசிப்பார்கள். இக்காசிமான்மியத்தை யறியாதவர்கள் அல்லலுண்டாகும்படி எவ்விடங்களிலும் திரிந்தலைவார்கள். எ-று. (கௌ)

காசிமேவுதலே முத்திகாரணமாக் கண்டனம்வேறொன்றுங்காணோ மாசிவரமணியாய் வயங்ககிலேசன் வாய்மொழிந் திடுவதையன்றிப் பேசினாலாமோ பிறாதன்பெருமை பெட்புறுநாரதமுனிவா வாசிசால்காசி மான்மியஞ்சிறிது மலரவனாதிதோர் தெளிந்தார்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தலே முத்தியடைதற்குக்காரணமென்று (அநுபவமாகக்) கண்டோம். வேறொரு சாதனமும் காணவில்லை. களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற் பிரகாசிக்கின்ற விசுவநாதர் அத்தலத்தின்பெருமையைத் திருவாய்மலர்ந்தாலன்றி மற்றையோர் சொன்னால் அத்தலப்பெருமை அடங்குமோ, அன்பையுடைய நாரதமுனிவனே மோகக்ஷலாபத்திலுயர்ந்த காசிக் கிமையைப் பிரமதேவன் முதலானோர் சிறிது தெளிந்திருக்கின்றார்கள். எ-று. (1)

ஆதலிற் பிரம ஞானியரான ரத்தகுதலத்தடைவொன்றே காதலிற் சிறந்த முத்தியென்றுணர்த்தார் கலைதெரிநாரதமுனிகேட் டோதலிற் பொலியு மறைமுடியுண்மை யுரைத்தனிரென்றுகைதொழுது சாதலிற்றுயர்ந்த காசிமாநகரஞ் சார்ந்துவாழ்ந் திருந்தனன்மாதோ.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் பிரமஞானியராயுள்ள நரநாராயணர் அத்தன்மையான காசிப்பதியில் வசிப்பதாகிய ஒரு சாதனத்தையே இன்பத்தாற் சிறந்த முத்தியென்று சொன்னார். கலைஞானங்களை யறிந்த நாரதமுனிவர் கேட்டு அத்தியயனத்தால் வீளங்குகின்ற வேதார்த்தத்துண்மையைக் கட்டளையிட்டொன்று கைதொழுது வணங்கி (விடைபெற்றுக்கொண்டு) எக்காலத்திலும் லயமின்றி உயர்ந்த மகத்தான காசித்தலத்தையடைந்து வசித்து முத்தியின்பம் பெற்றனர். எ-று. (கக்)

முனிவிர்காடெளிந்தீர் கொல்லெனக்கபில முனிவரனுரைத்தனன்கேட் பனிவிராங்கணரா யவர்களுங்காசிப் பதியகமேவிலீற்றிருந்தார் [டுப் பனியவாமிதனை யுணர்ந்தன்கொல்லோ நலமலிதீபகவென்று னினியவாசிரியன் றீபகன்மகிழ்பூத் திணையடிதொழுதுவாழ்ந்தனனே.

(இ-ள்.) முனிவர்களை (நரநாராயணர், நாரதமஹாமுனிவருக்கு உபதேசித்த காசிப்பதியின் மகிமையைத்) தெளிந்தீர்களோவென்று கபிலமஹாமுனிவர் கட்டளையிட்டனர். அதைக் கேள்வியுற்று ஆனந்த பாஷ்பம்பொழிகின்ற கண்களையுடையராய அம்முனிவர்களும் காசித்தலத்தையடைந்து முத்தியின்பம் பெற்று வீற்றிருந்தார்கள். யாவுரும் பெருமகிழ்ச்சிகொள்ளத்தக்க விம்மகிமையைத் தெரிந்தனையோ நன்மைநிறைந்த தீபகனையென்று இன்பவடிவாகிய வேததரும முனிவரென்னும் ஆசிரியர் கூறினர். தீபகன் களிகூர்ந்து அவ்வாசிரியர் உபய திருவடிகளையும் வணங்கி இன்புற்றனன். எ-று. (உ௦)

நரநாராயணர் நாரதருக்குபதேசித்த அத்தியாயம்முற்றியது. ஆக அத்தியாயம் சு-க்கு திருவிருத்தம் உசுக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்கு உபதேசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முனிவரர் விடைகொடு முத்திமேவுவான்
மனிவளக்காசியைச் சார்ந்து வாழ்ந்தபின்
கனிமனம்படைத்தவக் கபிலன்றன்னிடை
யினிதுசித்தர்கள்பல ரெய்திப்போற்றினார்.

(இ-ள்.) முனிசுணங்கன் விடைபெற்றுக்கொண்டு மோக்ஷத்தை அடை
யும்பொருட்டு ஒப்பற்ற வளப்பங்களை யுடைய காசிப்பதியைச் சேர்ந்து வாழ்ந்தி
ருந்தார்கள். (அதன்) பின்பு சிவகாருணியமுள்ள மனதையுடைய அந்தக் கபில
மகாமுனிவரிடத்து, இன்பவடிவாகிய சித்தர்கணங்கள்வந்து வணங்கினார்கள். (உ)

சித்தர்காள் வந்தமை செப்பவேண்டுமென்
றுத்தமக்கபிலனங் குரைத்தகாலையின்
முத்தலைக்கங்கைநீர் முழங்குகாசியின்
மேய்த்தவ மியற்றிட விருப்பம் வைத்துளேம்.

(இ-ள்.) சித்தர்கணங்களே (நீங்கள் என்னிடத்து) வந்தகாரியத்தைச் சொல்
லவேண்டுமென்று உத்தமாதசுந்தரானபராகிய கபிலமகாமுனிவர் கட்டளையிட்
டபோது, முத்துக்களைக்கொழிக்கின்ற அலைகள் முழங்குங் கங்கைநீர்த்தத்தையு
டைய காசித்தலத்தில் உண்மைத்தவஞ் செய்யும்பொருட்டு விருப்பம்வைத்திருக்
கின்றோம். என்று. (உ)

ஆயிடையெத்தொழி லாற்றிவைகுறிந்
றுயமாதவமென்ச் சுருதிகூறிடு
நாயகசாங்கிய நவின்ற மேலவ
மேயவிம் மந்தணம் விளம்புகென்றனர்.

(இ-ள்.) அந்தக்காசித்தலத்தில், எந்தச்சந்தாரியத்தைச் செய்து வசித்தால், பரி
சுத்தமான மகாதவமென்று வேதங்கள் சொல்லும். ஞானநாயகனே சாங்கியயோக
வியல்பைத் தெரிவித்த மேன்மையுடையோரோ, நாங்கள் விரும்பிய இந்தரசியத்
தைத் திருவாய்மலர்வீரென்றனர். என்று. (க)

என்றலுங்கபிலனுள் ளிரங்கிக்குறுவான்-
கன்றலில்காசியைக் கருதுஞ் சித்தர்கா
ளொன்றமற்றவ்வயி னுறைதலேபல
னென்றநுமறையெலா மெடுத்தியம்புமால்.

(இ-ள்.) இவ்விதமாகச் சொன்னவனவில், சுபிலமகாமுனிவர் இரக்கங்கொண்டு, கட்டளை இடுகின்றனர். மங்களகரமான காசித்தலத்தைத் தியானிக்கின்ற சித்தர்களுக்களே அத்தலத்தில், நிரந்தரம் வாசஞ்செய்தலே, எல்லாப்பலனுந்தருமென்று அரியவேதங்கள்பாவும் எடுத்துக்கூறும். எ-று. (சு)

ஆயினும்வறிதவ ணமர்தலாகுமோ
தாயினுமினியதாந் தருமமொன்றனை
வாயினுமனத்தினு மதிக்குமெய்யினும்
காயினு மியற்றுதல் கடமையாகுமால்.

(இ-ள்.) ஒருதொழிலஞ் செய்யாது வாசஞ்செய்தலே ப்லனென்று கூறினாலும் அத்தலத்தில் சும்மாவசிக்கலாகுமோ தாயைப்பார்க்கிலும் இன்பத்தைத் தருவதாகிய ஒருதருமத்தை வாக்கினாலும், மனத்தினாலும், காயத்தினாலும், துன்பம் வரினுங்கைவிடாது செய்துவருதலே முறைமையாகும். எ-று. (ரு)

மூன்றினுமியற்றுற முற்றுறாதெனி
லேன்றிடுங்காயத்தா லேனுஞ்செய்தல்சீர்
சான்றிடும் பயன்றருந் தனங்கையுள்ளவார்
தோன்றியபடியெலாந் துனைந்துசெய்வரால்.

(இ-ள்.) மனம், வாக்கு, காயம் என்கிற திரிகரணத்தாலும் ஒருதருமஞ் செய்யமுடியாதெனில், பொருந்தியதேகத்தாலாவது செய்தால் (அது) கிறந்த பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கும். கைவசத்திற்றிரவியமுள்ளவர்கள் மனத்திற்குணன்றிய உயர்ந்த தருமங்களையெல்லாம் விரைவாகச்செய்வார்கள். எ-று. (சூ)

காயத்தாற்செய்யும் புண்ணியமாவன கங்காதீர்த்தமாடல், விசுவநாதனைத் தரிசித்தல், வலம்வருதல், வில்வமெடுத்தல், மாலைதொடுத்தல், விசுவநாயகருக்குச் சாத்துதல்முதலானவைகளாம்.

புகழ்மிகுகாசியிற் பொருந்தியோர்கிறு
திகழ்த்தரு மத்தினைச் செய்வரேலவ
நிகழ்ச்சினைநீத்துமே லின்பமெய்துவா
ரகழ்தலிலறமுமொன் றனந்தமாருமால்.

(இ-ள்.) அதிகபுகழையுடைய காசிப்பதியில்வசித்து விளக்கமுற்ற ஒருசிறிய தருமத்தைச்செய்வார்களாயின் அவர்கள் யாவராலும் இகழ்த்தற்குரிய பாதகங்களை யொழித்து தாங்கள்செய்யுந் தருமமும் ஒன்றனந்தமாகப்பெருகி மேலாகிய முத்தி யின்பத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (ஏ)

எ. பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குப் பேசுத்த அக்தியாயம். அன்

செயப்படுதருமத்தைச் சிறந்தகாசியில்
வயப்படுமன்பொடு வயக்குவாரெனி
னயப்படு நிலத்திடை நட்வித்தெனப்
பயப்படுமுலகெலாம் பரவிச்சென்றோ.

(இ-ள்.) செய்யத்தக்க உத்தமதருமங்களை, மேலான கசித்தலத்தில் நிறைந்த அன்போடு விளக்கமாகச் செய்வார்களானால் நல்லபூமியில் நட்விதைதலனைத் தருவதுபோல் அத்தருமம் சர்வலோகங்களும் வியாபித்து மோகூடலனைக் கொடுக்கும். எ-று. (அ)

அறத்தினை யனுத்துணை யானுஞ்செய்பவர்
மறத்தினை யகழ்ந்தருள் வழங்குகாசியி
னிறத்தினையுறப்புக் கூட நிகழ்ச்செய்வார்மா
திறத்தினையுறமார் சித்தர்காளின் லும்.

(இ-ள்.) மிக்க தவவலிமையையுடைய சித்தர்களுக்களை பாவங்களையொழித்துத் திருவருள் பாலிக்கின்ற காசிப்பதியில் சிவதருமங்களை அனுவனவாயினுஞ்செய்பவர்கள் சிவசாரூபத்தையடைந்து அதை விளக்கச்செய்வார்கள். இஃதன்றியும். எ-று. (ஆ)

செய்யுமவ்வறத்தினும் சித்தசுத்தியா
முய்யுமெய்ஞ்ஞானமு முதிக்கு மன்னதா
னையுமிப்பிறவிநோய் நாசமெய்திடு
மெய்யுமானந்தமிக் கெழுந்துபொங்குமே.

(இ-ள்.) செய்த அத்தருமத்தினால், சித்தசுத்தியுண்டாகும். அச்சித்தசுத்தியால் உய்யச்செய்கின்ற உண்மை ஞானமுமுதிக்கும். அவ்வுண்மை ஞானத்தால் வருத்துகின்ற இப்பிறவி வியாதி ஒழியும். பிறவியொழிந்தால் சிவானந்தாநுபவம் மேன்மேற்பொங்கித் தேசமும் அவ்வானந்த வடிவமாகக்காணும். எ-று. (க)

இன்னது துணிதரற் கியைந்த வோர்கதை
நன்னயத்துரைக்குவ நயந்து கேட்டிரான்
மின்னகுகாசியின் விருப்பமுட்கொடு
பன்னரும் வினையெலாம் பறித்த சித்தர்காள்.

(இ-ள்.) இத்தருமத்தை நிச்சயித்தற்பொருட்டு நடந்த ஒருகதையைப் பெருங்களிப்புடன் கூறுகின்றேன். விசுவாசத்துடன் கேளுங்கள். விளக்கமுற்ற கசித்தலத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்கிற இவ்வுடத்தை மனதிற்கொண்டிருப்பதால் சொல்வதற்கரிய தீவினைகளையாவும் பறித்தெறித்தசித்தர்களுக்களே. எ-று. (க)

வெள்ளிமால் வரையார் விமலநாயக
னெள்ளியபதமல ருமைபணிந்தெழா
வுள்ளியவறங்களெவ் வுத்தமத்தல
நள்ளியபுரிவது நவிறியென்றனள்.

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய வெள்ளியங்கிரியில் வீற்றிருக்கின்ற மலர்கி
தராகிய பரமசிவனுடைய விளக்கமுற்ற பாததாமரையில் உமாதேவியார் வணங்
கியெழுந்து சிந்திக்கத்தக்க தருமங்களை எந்த உத்தமத்தலத்தில் விருப்பத்துடன்
செய்யவேண்டியது கட்டளையிடவேண்டுமென்றன. எ-று. (கஉ)

என்றலுங்கருணைகூர்ந் திரங்கிக்காசியே
யொன்றியவறம்பல வுருந்துதற்கிட
மன்றியுமணுத்துணை யானுமேருவாந்
கன்றியமருங்குலாய் கருதென்றேறுவான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கேட்டவளவில் சிவபெருமான் கிருபைப்பாவித்து
மனமிரங்கி பொருந்திய தருமங்களைச் செய்தற் கிடம் காசிப்பதியாகும். அதுவல்
லாமலும் அணுவளவு தருமஞ்செய்தாலும் மேருமலையைப்போல, ஓங்கும். தளர்
கின்ற இடையையுடைய உமையே இதைச் சிந்திப்பாயாகவென்று மேலுங்கட்
டளையிடுகின்றனர். எ-று. (கங)

மாசில்யாமோன்கொளி யாகிவைகலாந்
காசியென்றொருபெயர் கரைவர்கற்றவர்
பேசுமக்காசியிற் பிறங்கிவாழ்பவ
ரேசினங் கணங்களென் றெண்ணுமாதராய்.

(இ-ள்.) களங்கமுற்ற யாம் பிரபல ஜோகிவடிவமாக வாசஞ்செய்தலால்
காசியென்கிற வெருதிருநாமத்தை அறிவுடையோர் சொல்வார்கள் ; யாவரும்
எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத்தில் விளங்கி வாழ்பவர்களைக் குற்றமற்ற நமது
கணநாதர்களென்று உமையே சிந்திப்பாயாக. எ-று. (கச)

சாற்றமுத்தலத்திடைத் தடாகமாகிய
வாற்றுநர்புண்ணிய மளக்கும் வல்லர்பா
ரேற்றமாற்புதியதொன் றியற்றும் பேற்றினும்
போற்றியபழையதைப் புதுக்கன் மிக்கதே.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற அக்காசித்தலத்தில் தடாக முதலாகிய தருமங்க
ளைச் செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் புண்ணியத்தை அளவிடவல்லோர் யாவர்,
உயர்வுள்ள புதியதருமங்களைச்செய்யும் பலனைப்பார்க்கிலும் முன்னோரால் பாது
காத்துச் சிதைந்திருக்கின்ற பழைய தருமங்களைப் புதுப்பித்தல் மேலானபுண்ணி
யமாகும். எ-று. (கரு)

தளர்வறுகேள்வியான் றருமபாதனென்
றுளனொருவணிகனவ் ஓரில்வாழ்பவன்
வளரொரு தன்மனை வாயுமூலையி
லுளரளிமலர்த்தட மொன்றுண்டாக்கினான்.

(இ-ள்.) அக்காசிப்பதியில் வைசியமரபிற்றிந்து தருமபாதனென்று பெயர்
பெற்றுச்சோர்வில்லாது தருமநூலேக்கேட்டு வாழ்பவனொருவனிருந்தனன். உயர்
ந்த தனது மாளிகைக்கு வாயுமூலையில் வண்டிகள் மூக்காலுழுதற்கிடமாகிய
மலர்களையுடைய ஓர் தடாகத்தை யுண்டெண்ணான். எ-று. (கங)

எ-வது பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குபதேசித்த அத்திமாயம். அக

அன்னதின் மறையவ ராதியாரொடு
முன்னரும் பார்பக முதன்மற்றுள்ளன
வென்னவும்வந்துவந் தினியநீர்கவார்
துன்னருங்களிப்பொடு மொல்லையேருவ.

(இ-ள்.) அத்தடாகத்தில் பிராமணர் முதலிய பெரியோர்களுடே நினைத்த
ற்கரிய பால்கறக்கின்ற பசுமுதலர்னைவகரும் பறவைமுதலிய மற்றுள்வபிராணி
களும் (தாகத்தோடு) வந்து இன்பத்தையுடைய தீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்து
அடங்கா மகிழ்ச்சியுடன் விரைவாகச்செல்லும். எ-று. (கௌ)

அத்தகுசெல்வனு மமைந்தசெல்வத்து
மெத்தியபோகங்கள் விரும்பித் துய்க்குநாட்
பொத்தியமுற்பவம் புரிந்ததீமையா
லொத்தியல் வறுமைவந் துற்றதென்பவே.

(இ-ள்.) தகுந்த சம்பத்துள்ள அத்தருமபாதனும் தனது செல்வப்பெருக்
கால் இன்பமயமாகிய நானுபோகங்களையும் பிரியத்தோடனுபவிக்கும் காலத்தில்
மூடப்பட்டிருக்கின்ற முற்பிறவியிற் செய்த தீவினைப்பயனால் செல்வத்தைப்
போல் ஒத்துவரும் இயல்பினையுடைய வறுமைவந்தடைந்தது. எ-று. (கஅ)

மிடியதுமேவலு மெலிந்துநாய்களோர்
படியறு மறையவன் பான்முந்நாறெனும்
கடிதலில் வராகனைக் கைக்கொண்டானவ
னெடிதுநாள்கழித்தபி னேர்ந்துகேட்டனன்.

(இ-ள்.) தரித்திரம்வந்துசேர்தலால் தருமபாதனென்னும் வைசியன் தளர்
ச்சியடைந்து சமாணமற்ற வேரார் பிராமணனிடத்து நீக்கப்படாத தொடர்பினை
யுடைய முந்நாறுவராகன் கடன்வாங்கிக்கொண்டனன். கடன் கொடுத்த அப்
பிராமணன் ஈடுநாள் பொறுத்துச் சமீபித்துவந்து கடன்கேட்டனன். எ-று. (கக)

கேட்டலும் பொருளிலை கிடைப்பதெங்கினி
வாட்டமின் மறையவ மற்றுயான்புரி
தோட்டலர்க் குளத்தினைத் தோன்றக் கொண்டு நீ
வேட்டியான் கொள்கடன் வீட்டுகென்றனன்.

(இ-ள்.) கேட்டவளவில் பொருளோகிடையாது இனி எவ்வாறு கிடைக்கும்
தளர்ச்சியில்லாத பிராமணரோ நான் உண்டாக்கிய இதழ்களையுடையமலர்களுள்ள
தடாகத்தை கடனுக்கு ஈடாகக்கொண்டு விருப்போடு என்கடனை ஒழித்துவிடு
வீராகவென்று சொல்லிக்கொண்டனன். எ-று. (கஉ)

என்றலுமவையுளா ரிடத்துவேதியன்
சென்றனனெட்டியன் செய்கை கூறியா
னென்றவிக் குளத்தினை யொப்பிக் கொள்வனேற்
கன்றலிலெத்துனை காலங்கொள்வது.

போக்கியமுனிவனைப் போற்றிவாழ்த்தியே
தேக்கிய மகிழ்ச்சியிற் காசிசேர்ந்தன
ராக்கியவறத்தோடு மமர்ந்து வாழ்ந்தனர்
மேக்குயர் முத்தியின் மேவினாரோ.

(இ-ள்.) பிரயாணப்படுத்திய கபிலமஹாமுனிவரை வணங்கித் துதித்து
நிறைந்த மகிழ்ச்சியோடு காசித்தலத்தையடைந்து சிவதருமங்களைச்செய்து ஞான
சம்பத்தோடு வாழ்ந்து உயர்வுக்குள் உயர்வாகிய முத்தியின்பம்பெற்றார்கள். எ-று.

பரமசிவன் பார்வதிதேவியாருக்குபதேசித்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் எ-க்கு திருவிருத்தம் (௨௭௧)

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருங்குழலுமையான் மீளவுங்காள் கண்டனைப் பணிந்தெழுந்தவனி
மருங்குழல்விடைய வாதனைப்பட்டு மயங்குவார்க் கின்பவீடில்லை
யிருங்குழல்வீணை முழக்கறாக்காசி யிருக்கவு யினியவேதாந்த
மொருங்குழலையாச் செவியராயுலோப முற்றம் பாதகர்க்கில்லை.

(இ-ள்.) கரிய அளகபாரத்தைபுடைய உமாதேவியார் திரும்பவும் நீல
கண்டராகிய சிவபிரானை வணங்கியெழுந்து பிரபஞ்சத்தில் விடையவாதனைக்
குள்ளாகி மயக்கக்கொண்டு உழல்பவர்களுக்கும் பெருமை பொருந்திய புள்
ளாங்குமுலோசையும் வீணுகாரனமும் மாறுதிருக்கின்ற காசித்தலத்தைத் தரிசியா
தவர்களுக்கும் இன்பமயமான வேதாந்த விசாரணையையாதவர்களுக்கும் உலோர்
பத்தன்மையுடைய பாதகர்களுக்கும் முத்திடைக்கமாட்டாது. எ-று. (க)

திருமலிதருமங் காசிமாநகரிற் செய்தலேகிறப்பெனத் தெரிந்தேன்
குருமலியதுசெய் யாதவராகிக் குலவுமக் காசியிலிருந்தே
யுருமலிபாவம் புரிபவர்க்கொழிவே னுணாத்திடவேண்டுமென் றிரந்தான்
மருமலிகடுக்கை மாலிகைப்பெருமான் மகிழ்ந்திது புகன்றிடலுற்றான்.

(இ-ள்.) சிறப்பு நிறைந்த தருமத்தை மகத்தான காசிப்பதியிற்செய்வதே
மேன்மையென்று தெரிந்துகொண்டேன். உயர்வுள்ள அத்தருமத்தைச் செய்யா
தவர்களாகி விளக்கமுற்ற காசிப்பதியில் இருந்துகொண்டே கொடும்பாவம் செ
ய்பவர்களுக்கு அப்பாபம் எவ்வாறு நீங்கும் தேவரீர் கட்டளையிடவேண்டுமெ
ன்று வேண்டிக்கேட்டுக்கொண்ட உமாதேவியாரைப்பார்த்து வாசனை நிறைந்த
கொன்றைமாலிகைதரித்த சிவபெருமான் களிகூர்ந்து இதைச்சொல்லத் தொட
ங்கினார். எ-று. (உ)

திரையெறிபரவை யுடுத்தமாலிலத்திற் செறிதரு முயிரோலம்புரிந்த
கரையெறிபாவங் கழித்திடுதானங் காசியேமற்றதனிருந்து
புரையெறிமனத்தி னியற்றுபாதகமும் போக்கிடத்தக்கதொன்றுண்டால்
வரையெறிமுலையாய் காசியைங்குரோசம் வலஞ்செயலென்றுளங்கோடி.

(இ-ள்.) அலைகளை வீசுகின்ற சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பெரிய பூமியின் கண்
ணை நெருங்கிய எல்லா உயிர்களும் செய்த கரைகடந்த பாவத்தை நீக்குமிடம்
காசித்தலமாகும். அக்காசிப்பதியிலிருந்து களங்க மிகுந்த மனதுடன் செய்யத்

தக்க தீவினைகளை நீக்குதற்குக் காரணமொன்றிருக்கின்றது. (அதுயாதெனில்) மலைகளே அவமதிக்கத்தக்க குஜங்களைபுடைய பார்வதியே காசியில் பஞ்சக் குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தலென்றே மனத்திற்கொள்வாயாக. எ-று. (௩)

தண்ணியகுணத்தான் முன்னோடசயகிச் சவ்வியனென்றொரு முனிவன் பு... வன்னதோர்வடிவான் பொருந்துநம்மடித்தியானத்தா
னெண்ணியநமைவந்தேத்தெடுத்தொருளளியம்புவானென துமாணுக்கன்
கண்ணியபவரு ளொருவன் வேதாதி கற்றனன் முற்றவுங்கனிந்தே.

(இ-ஊ.) பூர்வகாலத்தில் சயகிச் சவ்வியனென்னும் பெயர்பெற்ற ஒரு முனி
வன் சாந்தகுணமுள்ளவன், புண்ணியங்கள் யாவஞ்சேர்த்து, பொரு வடிவெடுத்த
துபோன்றவன், நமது திருவடியில் அழுந்திய தியானமுடையவன், அறிவுடை
யோர் கருத்தத்தக்க மம்மிடத்து ஒருநாள் வந்து தோத்திரஞ்செய்து சொல்
விக்கொண்டான். (அது யாதெனில்) மதிக்கத்தக்க தனது மாணுக்கர் பலருக்
குள் ஒருவன் வேதமுதலான கலைகளை மனம்பதிந்து முழுமையுங் கற்றுக்கொ
ண்டான். எ-று. (ச)

கற்றதற்கியைந்த வொழுக்கமில்லவனய்க் களவினும் பிறர்பொருள்கவர்
முற்றவிறுமுறு முலைமடமாதர் முயக்கிடையமுந்தியு மனைக்குஞ் [ந்து
செற்றமிக்காக்குச் தியகள்ளுண்டுஞ் செறிபலதுரோகமே பயின்று
முற்றவெங்கொலையும் புரிதர்த்துணிந்தா னுரைக்கருங் கொடியமபாவி.

(இ-ள்.) வாசித்தறிந்ததற்குத்தக்க நடையில்லாதவனாகி திருட்டினால் அன்
னியர்பொருளை அபகரித்து (நாணத்தை) முழுதும் விலைசெய்து திரிகின்ற குஜங்
களைபுடைய மங்கையர்கள் கலவியில் முழுதியும், குணதோஷத்தை நாடாத
(கருணையுள்ள) தாயாருக்கும் பெருங்கோபத்தை யுண்டிபண்ணுங். கொடுத்த
ன்மையுள்ள மதுபானஞ்செய்தும், அனேகமாயுள்ள விசுவாச பாதகங்களில் நிரந்
தரம் பழகியும் உண்டாகிய கொடிய கொலைத்தொழிலையுஞ் செய்வதற்குத்
துணிந்தனன் சொல்வதற்கரிய கொடுமபாவியாகிய மாணுக்கன். எ-று. (௫)

அனையவன்செய்கை யனைத்தையுந்தெரிந்தியர் ன்ச்சுறுத்திடவுமஞ்சானாய்
நினைவருங்கொடியபாவமேபுரிந்தா னெடுஞ்சினங்கொண்டொருதினத்திற்
றுனையமற்றவனை நோக்கிநீயிந்தத் தூயகாசியினைவிட்டகறி [றான்.
யினைபவிற்குறையிற் சபித்திடுவேனென் றிசைத்திடக்கேட்டன னகன்

(இ-ள்.) அக்கொடியவன் செய்கைகளைத்தையும் நான் அதுபவமாகத்தெ
ரிந்து பயப்படுத்தவும் அஞ்சாமல் நினைத்தற்கரிய மகாபாதகங்களையே செய்துவந்
தனன். ஒருநாள் பெருங்கோபங்கொண்டு உடனே அப்பாதகனைப் பார்த்து
பரிசுத்தமான இந்தக்காசித்தலத்தை விட்டு நீங்கிப்போ இனி இத்தலத்திலிருப்
பாயானால் சாபங்கொடுப்பேனென்று, யான் சொல்லக்கேட்டு அவன், நீங்கி
விட்டான். எ-று. (௬)

அவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுடைய அத்தியாயம். கூடு

அகன்றவன்பேயு மகனருங்காசி யரும்பதிதனைவிடுத்தேகிப்
புகன்றுபல்லோர்கூழ் விந்தமால்வரைப்பாற் புருந்துதிர் சருகுபக்கணஞ்
துகந்தவணமர்ந்து சிவபகறவஞ்செய் தோங்குகோதாவரிதிரத் [செய்
திகந்ததுன்மதியோடெய்தியாங்கமார்வியற்றருந்தவஞ்சின் னுள்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) (என்னை)விட்டகன்றவன் பேயும் விலகிப்போவதற்கு எண்ணங்
கொள்ளாத மகிமையுள்ள காசித்தலத்தையிட்டு அப்பாற்போய், (தனது துன்
பத்தைப் பலருக்குஞ்) சொல்லிக் (காசியில் வசித்த புண்ணியத்தால்) பல தபசுக
ளாஞ் சூழத்திட்டமரீகிய உயர்ந்த விந்தமலைப்ப பயடைத்து (காற்றினால்) உதிர்ச்சி
ன்ற சருகு பக்கணஞ்செய்து அவிவிடத்திற் விருப்புடனிருந்து சிலகாலம் தவன்
செய்து (அவ்விடம்விட்டு) உயர்ந்த கோதாவரிக்கரையை வடைத்து அவ்விடத்
தல், சித்தகத்தியுடன் விரைஞ்செய்து (முற்றையோர்)செய்தற்கரிய அபிஷேகத்தைச்
சிலகாலஞ்செய்தனன். எ-று. (எ)

ஆயினடீங்கி யேகுபுலீமை யருந்திரீத்தையுற்று
மாயிருந்தவஞ்செய் தமர்ந்தனன்சின்னான் மற்றுமவ்விடத்துரின்றேகித்
துயவரேத்துஞ் சிபருப்பதத்தைத் தொழுதடைந்தாவயினமர்ந்து
பாயசர்க்குமரக் கடவுளைமதித்துப் பல்பகலருந்தவம்புரிந்தான்.

(இ-ள்.) கோதாவரி நதிக்கரையாகிய அவ்விடத்தையிட்டு மஹாநதியாகிய
வீமை நதிக்கரையோச்சேர்ந்து பெருமையுள்ள அருந்தவந்தன் செய்திருந்தனன்.
சிலகாலம்பொறுத்து அவ்விடத்தைவிட்டுநீங்கி, பெரியோரால் துதிக்கத்தக்க திரு
ப்பருப்பதமென்னுந் தலத்தைவணங்கி அவ்விடத்திற்றங்கு பரவிய கிறப்புள்ள
முருகக்கடவுளைத் தியானித்துப் பலகாலம் அரிய தவஞ்செய்திருந்தனன். எ-று. (அ)

அன்னதோர்காலேக் காசியினமர்ந்த வகத்தியமாமுனியென்பான்
மின்னகுமோலித் தேவர்கடொழுது வேண்டலிற்றக்கணமடைவா
னன்னலம்பயக்குங் காசியைநீத்த நவிலொணு வருத்தமுட்கொண்டு
முன்னருங்காசி காசியென்றுரைத்து முன்னினுன் பருப்பதவழியே.

(இ-ள்.) அக்காலத்தில் காசித்தலத்தில் வசித்த அகந்திய மகாமுனிவரென்
பவர், மின்னலைப்போலும் விளங்குகின்ற மகுடங்களையுடைய தேவர்கள் வணங்கி
வேண்டிக்கொண்டமைபால் தகஷணத்திலுள்ள பொதியமலைக்குச் செல்லும்
பொருட்டு, நல்ல முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்குங் காசித்தலத்தைப் பிரிந்த
சொல்லுக்கடங்காத் துயரத்தை யுள்ளத்திற்கொண்டு, நினைத்தற்கரிய காசிகாசி
யென்று சொல்லிக்கொண்டு திருப்பருப்பதவழியாகச் சென்றனர். எ-று. (க)

மரகதமயிலூர் குமாவேட்காணும் வாஞ்சையிற் காசியென்றுரைத்துப்
பரவுமாமுனிவன் சேறலுமனைய பருப்பதத்தமருமென்சிட
ஹவுசேராகாசி காசியென்றுரைக்கு மொருதிரு மந்திரஞ்செவியின்
விரவலும்புரிந்த பாவமுற்றொழித்து விளக்கமார்தேசொடுமெழுந்தான்.

(இ-ள்.) மரகத நிறமுள்ள மயிலை நடாத்தும் முருகப்பெருமானைத் தரிசிக் கவேண்டுமென்ற ஆவலோடு காசி காசியென்று சொல்லிக்கொண்டு துதிக்கத் தக்க பெருமையுள்ள அகஸ்திய மகாமுனிவர் செல்லும்போது, அத்திருப்பருப்பதத் தில் தவஞ்செய்கின்ற எனதுமாணுக்கன் மெய்ஞ்ஞானந்தங்குதற்கிடமாகிய காசி காசி என்று சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மகாமந்திரம் காதுகளில் கேட்டமாதிரத் தில் செய்த கொடியபாவங்கள் முழுவதுமொழிந்து மிக்க ஒளிவீசுகின்ற அழகோடு மெழுந்தனன். எ-று. (க0)

எழுந்தவன்குறிய முனிவான் பாத மிறைஞ்சியான் காசியின்வசித்துத் தழுந்தாமல்லாப் பாதகம்புரிந்தேன் சற்குரு வெறுத்தெனைக்கடியக் கழுந்துகொண்மதியிற் காசியைநீத்துக் கருதுப்பற்பலதவம் வசித்திங் குழுந்தவாக்கி யுததியுண்முனிவா வுற்றுநோற்றிருந்தனன் வருந்தி.

(இ-ள்.) அவ்வாறெழுந்த வெனது மாணுக்கன் அகஸ்தியமுனிவரது பாதங் சளில் வணங்கி அடியேன் காசித்தலத்தில் வரசஞ்செய்து தாங்குந்தாமல்லாத திவினைகளைச் செய்தேன் எனதாசிரியராகிய சயசேவ்வியமுனிவர் கோபித்து என்னைக்கிவிட தேய்த்து முழுது மழுங்கிய புத்தியோடு காசித்தலத்தைவிட்டு சிந்தனைக்குறிய பலதலங்களிலிருந்து வருந்தி யருந்தவஞ்செய்தேன் சமுத்திரநீரை உழுந்தவராக உள்ளங்ஹகயில் வருவித்து ஆசமனம்போல உட்கொண்ட அகஸ்தியமுனிவரோ என்றனன். எ-று. (க௧)

ஆயதோர்காலை முன்னமெத்தவம்பா னுற்றினனோவந்தறியேன் பாயமாதவரீ காசியென் றுரைத்துப் படர்ந்தனையதுசெவியேறத் தியபாதகந்திர் தடியனெனளவாத் தேசுபெற்றுய்ந்தன னென்றான் மேயமாமுனிபுங் கேட்டிறும்பூது விழைதாத்தன்னுளே மகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நான் பூர்வத்தில் என்னவஞ்செய்தேனோ அறிந்திலேன் அதிப் பிரபலமாகிய பெருந்தவமுன்ன நீர் அந்தக் காலத்தில் காசி காசியென்று சொல்லிக்கொண்டு நடந்தீர் அம்மந்திரம் என்செவியடைந்த மாதிரத்தில் கொடும் பாதகம் ஒழிந்து அடியனேன், அளவில்லாத வினக்கமுற்றுப் பிழைத்தன னென்றபோது விருப்பமுள்ள (அகஸ்திய) மகாமுனிவருங்கேட்டு மனதில் மேலுமேலும் ஆச்சரியமுண்டாகும்படி கனித்தனர். எ-று. (க௨)

இருவருயிவ்வா றளவளாய்மகிழு மெல்லையிலாயிரங்கோடி யுருகெழுபரிதி யுதயமுற்றென்ன வொள்ளியகுமாரவேடோன்றத் திருவமுற்றிருவ ரும்பணிந்தெழுந்து சென்னிமேற் காதலங்குவித்துப் பொருவரும்புளக மேனியிற்போர்ப்பப் போக்கருமகிழ்வொடு நின்றார்.

(இ-ள்.) அகஸ்தியமகாமுனிவரும் எனது மாணுக்கனும் இவ்வண்ணமாக ஒருவருக்கொருவரளவளாவிக்களிக்குங்காலத்துப் பிரகாசம்பொருந்திய ஆயிரங் கோடி சூரியர்கள் உதித்ததுபோல வினக்கமுள்ள முருகக்கடவுள் பிரசன்னமாக உள்ளங்களித்து இருவரும் வணங்கியெழுந்து சிரமேவிரண்டு கரங்களைக் குவித்து மயிர்ப்புளகமென்னும் போர்வையுடையவர்களாய் நீங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சியோடு நின்றார்கள். எ-று. (க௩)

அ-லது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுடைய அத்தியாயம், கூள்

அந்தமில்லுமரக் கடவுளுமருள்கூர்ந் தகத்திய முனிவனை நோக்கிச்
செந்தமிழ்மணக்குஞ் செய்யவாய் முனிவா திருத்தருகாசியை நீத்து
வந்தவெந்துயருள் மனத்தினை வருத்த வருந்தினைபோலுமெய் யறிஞர்
சந்தவண்காசித் தலத்தினைநீங்கச் சம்மதியாரொருவரானும்.

(இ-ள்.) முடிவில்லாத முருகப்பெருமானும் கருணைகூர்ந்து அகஸ்திய
முனிவரைப்பார்த்து செந்தமிழ்மலை மணக்கின்ற சிவந்தவாயையுடைய முனி
வனை சிறந்த காசித்தலத்தை விடுத்து வந்துவிட்ட கொடிய துன்பம், மனதினைத்
துயரப்படுத்தலால் வருந்துகின்ற துபோலிருக்கின்றது. பேரறிவினையுடையோர்
கள் அழகும் வளமுமமைந்த காசித்தலத்தைப் பிரிதற்கு ஒருக்காலும் சம்மதி
யார்கள். எ-று. (சுச)

காசிமான்மியரீ முழுதுணர்தலினக் காசியைநீப்பதற்குள்ளம்
கூசியித்துயரங் கொண்டனையுணராக் கொடியமரபாவியர்க்காகிற்
பேசுபன்னகரோ டதுவுமொன்றாகிப் பிறங்கிடும் விசேடமாகாது
விசுதெண்டினாரீர்க் காசிரீரீத்தல் விண்ணவர்கேண்டலாலன்றோ.

(இ-ள்.) நீ, காசிமகிமையை முழுவதும் அறிந்தமையால் அக்காசியை
நீங்கினதற்கு மனம் நாணங்கொண்டு இத்தயாமடைந்தனை அம்மகிமையை
அறியாத மகாகொடும்பாதகர்களுக்கானால் சொல்லத்தக்க பல நகரங்களோடு
அக்காசியும் ஓரிடமாகி விளங்கும். விசேடங்காணாது. தெளிந்த அலைகளை விசு
கின்ற கங்காதீர்த்தத்தையுடைய காசித்தலத்தை நீ நீங்கிவிட்டது தேவர்கள்
(குறை நீங்க அவர்கள்) வேண்டிக்கொண்டமையாலல்லவா. எ-று. (சுரு)

காசியைநினைப்பார் காசியையுணர்ப்பார் காசியைக்காணுமரதடைவார்
காசியில்வசிப்பார் ரிவரொலாமெமக்குக் கருதரும்பிரியமிக்கவர்காண்
காசியைநினைந்துவருந்தலைமுனிவ கழறுதிவேண்டுவதென்னக்
காசியையடியேன் பண்டுபோற்சேரக் கடைக்கணித்தருளுகவென்றான்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைக் கருதுகின்றவரும், காசியென்று (வாயினால்)
உரைப்பவரும், காசித்தலத்தைப் பார்க்கும் வண்ணஞ்செல்பவரும், காசித்தலத்
தில் வசிப்பவரும், இவர்கள் யாவரும் எனக்கு கித்தனைக்கரிய விசுவாசமுள்ள
வர்கள். காசித்தலத்தைப் (பிரிந்ததை) நினைந்து முனிவனை வருத்தமடையாதே
வேண்டியவரங்களைக் கேட்டுக்கொள்வாயென்று (முருகப்பிரான்) திருவாய்
மலர காசித்தலத்தை முன்போல அடியேன் சேர்ந்திருக்கும்விதம் கடைக்கண்
பாலித்தருளவேண்டுமென்றான். எ-று. (சுசு)

என்றலுங்கடப்ப மாலிகைத்தோளா னிமையவர்காரியமுடித்து
நன்றுநீபின்னர் வேட்டவாறடைதி நற்றவமுனிவவென்றுரைக்க
வன்றவன்றும்புத்து துதித்தனன்விடைபெற் நகன்றனன்மற்றையற்பா
ராக், கன்றலில்காசி நகரிருந்தொருநீ கருதரும்பாதகம்புரிந்தாய்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று அகஸ்தியமுனிவர் கேட்டபோது கடப்பமாலையை
யணிந்த தோள்களையுடைய முருகப்பிரான் நீ தேவர்கள் குறையைமுடித்துப்

பின்னர் அபேகூழித்தபடி (காசிப்பதியை) நலமாக அடைவாயாக பெருந்தவமுள்ள முனிவனேயென்று திருவாய்மலர அப்போது அகஸ்தியமுனிவர் (முருகக்கடவுள்) திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு நீங்கினர். எனது மாணுக்களை முருகக்கடவுள் பார்த்துக் கெடுதலில்லாத காசித்தலத்திலிருந்து நீனைத்தற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்தனை. எ-று. (கௌ)

அங்குநின்றகன்று பற்பலதலத்து மருந்தவமாற்றினையதறம்பொங்குமப்பாவம் போயதன்றிற்குப் போந்துநீ தவமபுரிகாலை மங்குதலில்லா வகத்தியமுனிவன் வாய்மொழி மந்திரங்கேட்டாய்தங்குமவ்வறத்தா லன்னபாதகமுன் மனைவிடப் பொலிந்தனையன்றே.

(இ-ள்.) அக்காசியிலிருந்து நீங்கிப் பலவாயுள்ள தலங்களில் அரியதவங்களைச் செய்தனை அத்தவங்களால் அப்பெரும் பாதகம் போகவில்லை இவ்விடத்துவந்து நீ தவஞ்செய்யும்போது நித்தியவாழ்வைப்பெற்ற அகஸ்தியமுனிவன் வாயால் மொழிந்த காசி காசி என்னும் மந்திரத்தைக்கேட்டனை கேட்ட அத்தருமத்தால் காசியிற்செய்த பாவங்கள் உன்னைவிட்டகல நீ விளக்கமுற்றனை. எ-று. (கஅ)

காசியென்றுணர்த்த மந்திரங்கேட்டக் கருதரும் புண்ணியப்பேற்றான் மாசில்யாங்காட்சி தந்தனநினக்கு மற்றுநீகாசியும் மருணாவ் பேசியசூரவன் பணிவிடையாற்றிப் பெட்டினிதமர்தியென் னுணர்த்தான் கூசுமற்றவனுந் திருவடிதொழுது குறித்திது வினாவுதலுற்றான்.

(இ-ள்.) காசியென்றுசொல்லிய மந்திரத்தைக்கேட்ட நீனைத்தற்கரும் புண்ணியபலத்தினுலே யாம் கலங்கமில்லாத தரிசனங்கொடுத்தோம். நீ காசித்தலத்தையடைந்து திருவருள்வடிவாயுள்ள தூல்களை உபதேசித்த குருபணிவிடையை விருப்புடன் செய்து சுகமாக வாசஞ்செய்வாயென்று திருவாய் மலர்ந்தனர். எனது மாணுக்கன் நாணத்துடன் திருவடிகளை வணங்கி மேல் வருவதைக்குறித்து வினாவினன். எ-று. (கக)

ஐயனேகாசிப் பதிவயினமர்வா ராற்றரும் பாதகம்புரிந்தாற் செய்யலாங்கழுவா யாதஃதடியேன் நெளிதரவருடியென்றிரப்பமையனித்தருளும் விச்சுவநாதன் மலரடிதொழ்நரு ளுவனென்றெய்யமாமயில்வாகனப்பிரான்மறைந்தா னென்னைவந்தடுத்தனன்சீடன்.

(இ-ள்.) முருகக்கடவுளே காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் செய்தற்கரிய மகாபாதகங்களைச் செய்வார்களானால் செய்யத்தக்க பிராயச்சித்தம் யாது அடியேன் தெளியும்வண்ணம் கட்டளை யிடவேண்டுமென்று குறைபிரந்து பிரார்த்திக்க மயக்கத்தையொழித்து அருள்கின்ற (காசி) விசுவநாதர் மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கினால் இச்சந்தேகத்தை யொழித்தருள்வாரென்று வேகமாகச் செல்கின்ற பெருமையுள்ள மயில்வாகனத்தையுடைய முருகக்கடவுள் சொல்லி மறைந்தருளினார் சீடன் காசிப்பதிக்குவந்து எனை யடுத்தனன். எ-று. (உ௦)

சீடன்வந்துரைப்ப யாவையுந்தெளிந்தேன் நெளிதரோன் யானிஃதொன்பாடமையுயிர்கடுக்கமார்தாகம் பாற்றிடப்பன்மறையுனாக்கு [றும்]

அ-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கண மகிமையுரைத்த அத்தியாயம். கூக

மாடலங்காசியென்னுநீர்ப்பந்த லமைத்துளாய் சாதியாசாரந்
தேடருமறமற்றிவைகருதாது தெளிசிவஞானமாங் கழுவாய்.

(இ-ள்.) எனது மாணக்கன் வந்துசொல்ல அவ்விடத்து ஈடந்தவைகள் யாவும் தெரிந்தேன். பெருமைவாய்ந்த ஆன்மாக்களுடைய துயரமாகிய தாகத்தைத் தணித்தருளும்பொருட்டுப் பலவாகிய வேதங்களாலெடுத்துரைக்கத்தக்கவெற்றி தங்கிய காசித்தலமென்னுந் தண்ணீர்ப்பந்தலை உண்டிபண்ணிய சிவபிரானே சாதியாசாரவியல்பையும் கிட்டதற்கரிய தருமவியல்பையுஞ் சிந்தியாது சிவஞானத் தாலறியத்தக்க இப்பிராயச்சித்தமொன்றையும் யானறிந்திலேன். எ-று. (உக)

அடியனென்வேதா கமபுராணங்க ளறிந்தவர்தம்மொடுகூடி
நெடியமாகாசித் தலத்துறப்பெற்றே னிகழறிவறிவிலாமையினுந்
கொடியவோர்பாவம் புரிதரினிதனைக் குறைத்திடப்படுகழுவாயா
தொடிதராததனை யருடியென்றிரப்ப வொண்களு யாமுனைத்தனமால்.

(இ-ள்.) அடியேன் வேதாகமபுராணங்களை யறிந்த பெரியரோடுசேர்ந்து பெருங்கீர்த்தியுள்ள காசித்தலத்தில் வசிக்கப்பெற்றுக்கொண்டேன். புத்தியூர்வ மாயாவது அபுத்தியூர்வமாயாவது ஒரு கொடும்பாவஞ்செய்தால் அப்பாவத்தை நீக்கத்தக்க பிராயச்சித்தம் யாது. குறைவில்லாது அதனைக்கட்டினாயிடவேண்டு மென்று அச்சயகிசவ்வியமுனிவன் பிரார்த்திக்க, விளக்கமமைந்த கண்களையுடைய பார்வதியே யாம் தெரிவித்தோம். (அது யாதெனில்.) எ-று. (உஉ)

ஆனந்தமயமாயாமுறைதலினு லானந்தகானமென்றொருபேர்
தர்னந்தயின்றிப் புனைந்தமர்காசித் தலத்திடை வசித்திடப் பெற்று
னீனந்தாயில்லா மற்றையதலத்தி னியற்றியபாதகமிரியு
மோனந்தாமுற்றார் விடலருங்காசி முழுத்தலத் தமர்ந்துசெய்திக்கு.

(இ-ள்.) ஆனந்தவடிவமாக யாம் அத்தலத்தில் வீற்றிருப்பதால் அக்காசி ஆனந்தகானமென்று ஒரு பெயர்பெற்று எக்காலத்திலும் லயமில்லாமலிருக் கின்றது அப்பதியில் வசிக்கத்தக்க புண்ணியங்கிடைத்தால் உடர்வுள்ள மற்றைய தலங்களிலிருந்து செய்தபாவங்களொழியும். ஞானனுபவத்தையுடைய உத்தமர் கள் விட்டு நீங்குதற்கரிய காசித்தலத்திலிருந்து செய்கின்றபாவங்கள். எ-று. (உங)
சிறியதேயெனினும் பெரியதேயெனினுந் தேய்த்திடப் படுகழுவாயொன் றறிதரவுணர்ப்போங் கேட்டிமற்றதுவு மறிதராமந்தணமாமா
னெறிகொள்பாதலமே பூருவிமேலெழுந்த நின்மலநக்குறிதங்குந்
குறிகெழுகாசித் தலத்தளவேணாங் குரோசமென்றருமறைகூறும்.

(இ-ள்.) சிறிதாகவிருப்பினும் பெரிதாகவிருப்பினும் அவைகள் ஒழியத்த க்க பிராயச்சித்தத்தை யாவரும் தெரியும்படியாகக்கூறுவோம். நீ கேட்பாயாக அப்பிராயச்சித்தமும் ஒருவராலறியப்படாத இரகசியமாகும். (எல்லோரு) மதி த்தற்றுகரிய காசித்தலத்தில் விதிவழியாகக் கீழேமுலகமும் ஊடுருவிமேலே காண ப்படுகின்ற மலரகிதமான ஈமது வடிவமாயுள்ள சிவலிங்கங்கள் தங்குதற்கிடமா கிய பஞ்சக்குரோசமென்று அரியவேதங்கள் சொல்லும். எ-று. (உச)

அன்னையொருகாற்குழ்தரினொழியு மமைந்தசஞ்சிதமுமாங்கொழியும்
பின்னருமிருகால்வலஞ்செயினொருபான் பிறவியெய்பாதகமாயு
மென்னரு முக்கால்வலஞ்செயினூறு மியல்பவப்பாதகங்கழியும்
பன்னரும்வருடந்தொறும்வலஞ்சூழ்வார் பலனெடுத்துணாக்கமுற்றாதே.

(இ-ள்.) (சிவலிங்கங்கள் நெருங்கியுள்ள) அப்பஞ்சக்குரோசத்தை ஒருதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், காசியிற்செய்தபாவங்கள் நீங்கும் (அதுவன்றி) கட்டுப்
பட்டிருக்கின்ற சஞ்சிதவினையும் ஒழியும். பின்பு இரண்டதரம் பிரதக்ஷணஞ்
செய்தால் அக்காசியில் பத்துப்பிறவியிற்செய்த பாவங்கள் ளொழியும். மூன்றுதரம்
பிரதக்ஷணஞ்செய்தால், அக்காசிப்பதியில் தூறு பிறவியிற்செய்த பாவங்கள் ஒழி
யும். வருஷங்கடோறும் பிரதக்ஷணஞ்செய்கின்றவர்கட் குண்டாகிய பலனை
எடுத்துணாக்க முடியாது. எ-று. (உரு)

முனிவரவறிதி யென்றனங்கேட்டு முகிழ்த்தகை யொடுந்துதிபுரிந்து
நனிமகிழ்பூத்துத் தனையடுத்திரந்த நலங்கொள் சீடனுக்குமீதுணர்த்தித்
தனியவிர்காசி யைங்குரோசஞ்சூழ் தருதினன் மேற்கொடம்முனிவன்
கனிதருமுத்தி கலந்தனன்மடந்தாய் கரைந்தவீதன் றிவேறிலையால்.

(இ-ள்.) முனிவனே நீ அறிந்துகொள்ளென்றோம் அச்சயகீசவ்வியமுனிவ
ன்கேட்டு இருகரங்களையுங்குவித்துத் தோத்திரஞ்செய்து அதிக சந்தோஷங்கொ
ண்டு தன்னை அடுத்துப் பிரார்த்தித்த நன்மைவாய்ந்த மாணக்கனுக்கும் இந்த ரக
சியத்தைத்தெரிவித்து ஒப்பற்று விளங்குகின்ற காசித்தலத்தில் பஞ்சக்குரோ
சப்பிரதக்ஷணஞ்செய்யுந் தொழிலை மேற்கொண்டு அம்முனிவன் முத்தியடைந்
தனன். பார்வதியே (காசியிலிருந்து செய்யும் பாவங்கட்கு மேற்கூறிய) பிரா
யச்சித்தத்தை பல்லாது வேறேகிடையாதென்றறிவாயாக. எ-று. (உ௬)

கடிமலர்க்குழலாய் காசியைங்குரோசங் கருத்துறச்சூழ்ந்திகழுவாய்
முடிதறிந்காசியியற்றியபாவ முழுமையு மொழிதருமன்றி
மடிதராக்கால வயிரவதண்டம் வகுத்திட வதனிடைப்படுவா
ரொடிதலின்முப்பாறையிரம்யாண்டென்றுணாத்திடுந்தெய்வவாண்டளவே

(இ-ள்.) வாசனைவீசுகின்ற மலர்க்கையாணிந்த அளகபாரத்தையுடைய பார்
வதியே காசிப்பதியில் பஞ்சக்குரோசத்தை மனவறுதியுடன் பிரதக்ஷணஞ் செய்
கின்ற பிராயச்சித்தம் முடியுமானால் காசிப்பதியிற்செய்த பாவங்களையாவும் ஒழி
ந்துவிடும். இதுவல்லாமல் வேறேபிராயச்சித்தம் யாதென்றால் குறைவுபடாத
தெய்வவாண்டு முப்பதினாயிரம் வருடம் காலவயிரவதண்டனைக்குட்பட்டு க்சகி
யுட்பட்டாத துன்பத்தை யனுபவிப்பார்களைப்பதேயா மென்றறிவாயாக. எ-று. (உ௭)

பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்கணமகிமையுணர்த்த

அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் அக்கு பாயிரம் உள்பட திருவிருத்தம் (உ௯அ)

திருச்சிறந்தம் பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாலுமபலுங்காணாத வள்ளற்பெருமா னுமையம்மை
சாலுங்கருணை முகனோக்கித் தலத்திற்சிறந்த காசியிடைக்
காலுங்குணத்திற் பாதகஞ்செய் கடைஞர்கழுவாய் செயலுணத்தார்
மேலுமதற்கோர் கதையுமெடுத்திசைப்பாங்கேட்டி யென்றிசைப்பான்.

(இ-ள்.) திருமாலும் பிரமதேவனும் அறியப்படாத அருள்வள்ளலாகிய இவ
பெருமான் உமாதேவியாரது பெருங்கருணையுள்ள திருமுகத்தைப்பார்த்து தலங்
களுக்குள் மேலாகிய காசித்தலத்தில் குணசாமானியத்தால் தீவினையைச் செய்கி
ன்ற இழிந்தோர்களுக்குப் பிரயாச்சித்தஞ் செய்யவேண்டிய செய்கையைக் கூறி
னும் மேலுமதற்கோர் கதைசொல்லுகின்றோம் கேட்பாயென்று சொல்லத்தொ
டங்கினார். எ-று.

(க)

கோலமாருங்காசியுளான் கூசுமாண்ட முனிமைந்தன்
ஞாலமேவாக் கொடுங்குணத்தார் னவின்மண்டபனென்றிடம் பெயரான்
சீலமாருவாத்துட்டரொடுஞ் சேர்ந்து தீயவேபுரிவான்
சாலவருளினீன் நெடுத்தோர் தம்மாற்றமுங்கொள்ளாதுழல்வான்.

(இ-ள்.) அழகு கிறைந்த காசித்தலத்தில் வசிப்பவனும் கூசுமாண்டமுனி
வனுடைய குமாரனும் அறிவுடையோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படாத கொ
டிய குணத்தையுடையவனும் மண்டபனென்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய
ஒருவன் நற்குணத்தோடு பழகாத துன்மார்க்கரோடு சேர்ந்து பாபங்களை
செய்து பேரன்போடு பெற்றெடுத்த மாதா பிதாக்களுடைய வாக்கியத்தையுங்
கேளாது திரிவான். எ-று.

(உ)

அயலார்பொருளைக் கவர்வதுவு மயலார்மனையைப் புணர்வதுவு
மியலார்குணமாக் கொண்டொழுகி யிலங்கும்வருணச் சிரமநிலை
மயலார்குணத்திற் கைவிட்டான் வளருந்தோறும் பாதகமு
முயலார்நெறிசற் றேனுமற உடனேவளர்ந்து பெருத்ததால்.

(இ-ள்.) பிறர்பொருளைத் திருடுவதும், பாதகமனஞ்செய்வதும், இயல்
பான குணமாகக்கொண்டு அவ்வழியிலே நடந்து, விளக்கமுற்ற வருணச்சிரம
நிலையை மயக்கத்தினால் கைவிட்டு, தேகவளர்ச்சியோடு பாதகமும் வளர்ந்தோ
ங்கி, சன்மார்க்கம் சற்றுமின்றி அத்தீவினை நானுக்குநான் பெருகியது. எ-று. (ங)

கூடாவொழுக்கந் தலைநின்று குறிக்குஞ்சிவநட் பாளரொடு
நாடாவரசு நிற்புகுந்து நடுயாமத்திற் பொருள்கவர்ந்து
மாடாதரிக்கும் விலைமாதர் வைதூமனைக டொறும்புகுந்து
வீடாநிற்கு மவர்போக மிதப்பவுண்டி களித்திடுவான்.

(இ-ள்.) வீரோத நடைகளுக்கு முதன்மையாகவிருந்து அந்நடைக்குத் தக்க சில இனேகிதரோடு யாவருமதிக்கத்தக்க அரசன் மனையில் பாதிரத்திரியில் பிரவேசித்துப் பெரும்பொருள்களைத் திருடிவந்து திரவியத்தையே விரும்பி நடக்கின்ற தாசிகள் வசிக்கும் வீடுகடோறுஞ்சென்று கெடுதிக்குக் காரணமாகிய அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களோடுஞ் சேருமின்பத்தை அடிக்கடி அது பவித்துக் களிப்பாறையினன். எ-று. (ச)

ஒருநாள்விழைமொ தோருத்திமனை யுட்பேர்ப்பரிபரியங் கத்தமர்வான்
செருகாநின்ற குழலனையாள் செய்யுந்தொழிலான் மகிமயங்கிப்
பருகாநின்ற பாலென்றப் பைம்பொற்கட்டிற் கீழிருந்த
முருகாதரத்திற் குடித்திட்டான் மூர்க்கர்க்காகா ததுமுண்டோ.

(இ-ள்.) ஒரு தினத்தில் ஒரு தாசிமனைக்குட்போய்க் கட்டிலின் மீதுருக் கின்றவன் செருகி முடிக்கின்ற கூந்தலையுடைய அத்தாசிசெய்யுஞ் சயித்திய உப சாரத்தால் புத்திமயங்கி குடிக்கத்தக்க பாலென்று நினைத்து பசும்பொற் கட்டிலின் கீழிருந்த கள்ளினை ஆசையுடன் எடுத்துக் குடித்தனன் கொடியோர்களுக் குச் செய்யப்படாத காரியமுள்ளதோ. எ-று. (ரு)

பின்னருணர்ந்து கீழிருப்ப தென்னையென்றான் பெருமகிழ்ச்சி
நன்னரநும்ப நின்னுடற்கே நலமாருறுகி செயநினைந்தே
முன்னமொருதாம் பிரக்கலத்து முருகுநிரப்பி வைத்திருந்தே
னின்னமருந்து சாமிநீ யென்றாள்குல் விலைசெய்வான்.

(இ-ள்.) பின்பு அம்மண்டபன் ஒருவாறு தெரிந்து கட்டிலின் கீழிருப்பது யாதென்றான் அவன் பெருமகிழ்ச்சிக்கொண்டு உம்முடைய உடம்புக்கு வலிமையுண்டாகும்படி நினைத்து ஒரு தாம்பிரபாத்திரத்தில் கள்ளை நிறைத்துவைத்திருந்தேன் இன்னமும் உண்பீராக சாமியேயென்று அல்குல் வியாபாரஞ்செய்யும் அத்தாசி கூறினாள். எ-று. (சு)

மீட்டுமருந்திக் களித்திருந்தான் விடியலுணர்ந்து வெளிவந்து
நாட்டுநண்பிற் குரியரொடு நவின்ருனனைய ரதுகேட்டுப்
பாட்டுமறையோ துநர்குலத்துப் பிறந்தாய்பதித யையினாய்
கேட்டுமவாளா விருப்போமோ கேட்டடைவெளியேபுகன்றிடுவோம்.

(இ-ள்.) மறுபடியும் குடித்துச் சந்தோஷங் கொண்டு படுத்திருந்த மண்டபன் விடிந்தபின்பு தாசிவீட்டைவிட்டு வெளியேவந்து தன்னிடத்திற் பழகிய சினைகிதரோடு கள்ளுண்டதைச் சொன்னான் அந்நண்பர்கள் அதைக்கேட்டு

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௩௩

அத்தியயனஞ்செய்கின்ற வேதப்பிராமணர் குலத்திற் பிறந்து பதிதனாகவிட்டாய் நாங்கள் கேட்டுச் சுமாவிருக்கமாட்டோம் உன்கெட்ட நடையை யாவருக்குத் தெரிவித்துவிடுவோம். எ-று. (எ)

மறையோர்குலத்து மண்டபன்றான் மதுவுண்டனனின் நகருறுமோர் நிறையோராத பரத்தைமனை நேடிப்புருந்தென் றுணாப்பேமேற் குறைகூர்நின்னை பெவச்சேர்ப்பார் கோவுமொறுக்கு. மெங்களுக்குக் கறைதீர்செம்பொ னனிகொடுத்தா லுணாயோங்கடிது தாவென்றார்.

(இ-ள்.) பிராமணர் குலத்திற் பிறந்த மண்டபனென்பவன் இந்நகரத்தி லிருக்கின்ற முறைநிலைமையுணராத ஒருதாசி வீட்டுக்குத் தேடிப்போய் மது பாணஞ்செய்தானென்று தெரிவிப்போமானால் தோஷம் நிறைந்த உன்னையா வர் சேர்த்துக்கொள்வார்களா. அரசனுந் தண்டனைசெய்வான். எங்களுக்கு அதிக திரவியங்கொடுத்தால் சொல்லமாட்டோம். சேக்கிரமாகத் தருவாயென் றார்கள். எ-று. (அ)

என்றபொழுது சற்றிருமென் நேகியனைய பரத்தைமனை யொன்றதுழைந்து நின்மனைக்க ஞண்டதட்டங்க விலைமடந்தாய் [க் சென்றதினத்து நான்கொடுத்த செம்பொன் பாதம் கொடுவென்ன கன்மலடைந்த மனனுடையக் கணிகைவெகுண்டு கட்டுரைப்பாள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபோது சற்றுநேரமிருங்களென்று அம் மண்டபன் அத்தாசுவீட்டிற்குப்போய் உள்ளே துழைந்து விலைமாதே நேற் றையதினத்தில் நான் கொடுத்த திரவியங்களில் நாலிலொருபங்கு கொடுப்பா யாக உன்வீட்டிற் கள்ளுண்டது வெளிப்படாதிருக்கு நியித்தம் வேண்டுமென்று கேட்க குரூரம் தங்கிய மனமுள்ள அத்தாசியானவன் கோபித்துத் திடமாகக் கூறுகின்றான். எ-று. (க)

பித்தமுதிரப் பெற்றாயோ பேயாற்கொள்ளப் பட்டாயோ சித்தமிலச்சைய யில்லாயோ சீசியென்ன வுணாசெய்தாய் மத்தவெனது வனப்பினுக்கு மாரவேளும் வழிபடுவான் முத்தநகைசெய் திடினுலக மூன்றுமடிமை யாய்விடுமே.

(இ-ள்.) பெரும்பித்தம் கொண்டனையோ, பேய்ப்பிடிக்கப் பட்டனையோ, மனதில் வெட்கமில்லையோ, சீச்சி! என்ன வார்த்தை கூறினே? அதிகரித்த எனது அழகினுக்கு மன்மதனும் வணங்குவான். முத்தையொத்த தந்தங்கள் வெளிப் படுமப்படி புன்னகைசெய்தால் திரிலோகமுமெனக்கு அடிமையாகிவிடும். எ-று. ()

இனிபதாய வாழூற வில்லார்க்கொருசம் நறுத்தினனேற் புனிதமாய வோரிலக்கம் பொன்னுங்கொடுத்து வழிபடுவார் கனியவுள்ளார் தமக்கருத்திற் கணக்கேதனங்கா கமமுணர்ந்தோ தனியார்நகரு மிருந்தறியாய் தவாதென் போக மனுபவித்தாய்.

(இ-ள்.) இன்பத்தைத் தருகின்ற அதரபானங்கிடையாத (காமுக்கர்க்கு) சற் றுநேரம் அதரபானங்கொடுத்தேனனால் பரிசுத்தமுள்ள இலகூம்பொன் கொடுத்

து வணங்குவார்கள். மணங்கனிந்து விரகாக்கினியால் உருகுபவர்களுக்கு அத்
ரபானங்கொடுத்தேனாகில், அவர்கள் கொடுக்கும் பொன்னுக்குக் கணக்கேது,
ஒப்பற்ற அணங்காகமமாகிய கொக்கோகநூலை அறிந்தவர்களிருந்த ஊரிலுங்
குடியிருந்தறியாய் நீங்காத எனது சுகத்தை யனுபவித்தாய். (கக)

நென்னலெனையே சுகித்ததற்கு நிறைபொனின்னுந் தரல்வேண்டு
மன்னதுணராய் நேற்றறித்த வதனிற்பாதந் தருகென்ற
யென்னமதியா விதுசொற்றா யெட்டிவெளியே போகின்றார் [ள்
பின்னருதுதண்டமுங்கிடைக்கும்பெறவேண்டிடுமே னில்லென்ற

(இ-ள்.) நேற்று என்னை நீ அனுபவித்ததற்கு இன்னமும் பெரும்பொருள்
நீகொடுக்கவேண்டும். நீ அதை உணர்ந்தாயில்லை. நேற்றுக்கொடுத்த திரவி
யத்தில் நாலிலொருபங்கு தரும்படி கேட்டனை என்ன புத்தியால் இந்தவார்த்தை
கூறினே. வெளிப்பட்டுத் தூரத்தில் போய்விடு போகாதிருப்பாயானால் அதிக
தண்டனை கிடைக்கும் பின்பு அதைப் பெறவேண்டுமானால் நின்றுபாரான்
றன்ன. எ-று. (கஉ)

என்றபொழுதே வெளிவந்தா நிகலுவார்க்குப் பொன்னில்லை
கன்றவெதுசெய் யினுஞ்செய்மி னென்னுளவர்கள் கடுங்கோபந்
துன்றநகரில் யாவருக்குஞ் சொற்றார்பெற்றார் முதலாக
வன்றன்னகரில் வாழ்நரெலா மழிமண்டபனை வெறுத்தார்கள்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்னபொழுதே(பயந்து)வெளிவந்து விரோ
தஞ் செய்தவர்களுக்குப் பொருளில்லாமையால் வருந்தும்படி யாதுசெய்யினுஞ்
செய்வீர்களென்றுகூறினான். அவர்கள் பெருங்கோபத்தால் மூடப்பட்டு காசிப்
பட்டணத்திலுள்ள யாவருக்கும் இந்தசங்கதியைச் சொன்னார்கள்பெற்ற மாதா
பிதா முதலாக அந்நகரத்திலிருக்கின்ற யாவர்களும் அப்பொழுதே இழிந்த மண்
டபனை வெறுத்தார்கள். எ-று. (கங்)

* கடும்பாயுள்ளார் முதலாகக் காசிவாண ரியாவருங்கை
விடும்பான்மையினு லறவொடுங்கி மெலிந்தாணுணவுங் கிடையாமற்
றெயும்பாதகனென் நெல்லோருந் துணிந்துபலியு மிடாரானார்
நெடும்பாதகருந் கிதுவொன்றோ நிகழ்வவின்னு மனந்தமே.

(இ-ள்.) பந்துக்களாயுள்ளார் முதலாகக் காசிப்பதியில் வாழ்கின்ற யாவர்
களும் (தூஷித்துக்) கைவிட்ட காரணத்தால் ஆகாரமுங்கிடையாமல் மிகவும்
மெலிந்தொடுங்கிய அம்மண்டபனைப் பெரும்பாதகனென்று யாவரும் நிச்சயித்
துப் பிச்சையும் போடாதவர்களானார்கள் கொடிய பாதகர்களுக்கு ஈதொரு
துன்பமோ நேரிடும் இன்னும் அனந்தமுண்டாகும். எ-று. (கச)

“வேறு”

தீயமண்டபனிவ்வாறு திரிதருநாளின்முன்னு
ளாயதோர் களவிற்பாகம் பெறுதவரிருவரணயி

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈடு

மாயமா வெமைவஞ்சித்த மறவனே பெங்கள்பாகம்

தேயமாய்க் கொடுகொடாயே நெருக்குவோம் விடாமென்றார்.

(இ-ள்.) கொடிய மண்டபனென்னும் பிராமணன் இவ்வண்ணமாகி உலையுங்காலத்தில் இதற்கு முன்னடந்த திருட்டுப்பொருளிலே பங்குபெறாமலிருந்த இரண்டு சோரர்கள் மண்டபனிடம்வந்து மோசமாக பெங்களே வஞ்சித்து வந்துவிட்ட கொடியவனே எங்களுக்குண்டாகிய பங்கை விருப்புடன் கொடுத்தவிடு கொடாமற்போவாயானால் உண்ணைவிடாமல் (அடித்தது) துன்பப்படுத்துவோமென்றார்கள். எ-று.

(ஈடு)

என்றலும் வெருவிநின்ற னீன்றவன் பாங்கரெய்தி

யொன்றமும் களவிற்பாக முன்மகனெங்கட்கீயா

னன்றவன் தன்பால்வாங்கித் தருதிராஜைல்லேனென்னி

லின்றமெக்கொருங்குநீயே கொடுத்திட லியையுமென்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி என்று சொன்னவனவல்ல பயந்துகின்ற மண்டபனுக்குப் பிதாவாகிய கூசுமாண்டமுநிவரிடத்து இருவரும்போய் உம்முடைய குமாரன் கூடயிருந்து நாங்கள் திருடிய பொருளுக்த உண்டாகிய பங்கை எங்களுக்குக் கொடாமற் போய்விட்டான் அவனிடத்தில் நீர் வாங்கித்தாரும் நான் சம்மதியேனென்றால் எங்களுக்கு முழுமையும் இப்போதே நீரேகொடுத்துவிடவேண்டி மென்றார்கள். எ-று.

(கக)

இருவரு மினையகூற வென்செய்வான் கூசுமாண்டன்

வெருவரு நீயீர்யாவர் விளம்புமி னுண்மையென்று

னெருவரு விதனென்றா நெருவன்கைக் கோளென்னுள்

பருவரு மிச்சொற்கேட்டுப் பதைபதைத் தொடுங்கிச் சொல்வான்.

(இ-ள்.) இரண்டு சோரர்களும் இவ்வாறு சொல்லக் கூசுமாண்டமுநிவன் யாதுசெய்வான் அச்சத்தைத் தருகின்ற நீங்கள் யாவர் உண்மையைச் சொல்வங்களென்றான். ஒருவன் நான் நாவிதனென்றான் மற்றொருவன் கைக்கோளென்றான் தன்பத்தைத்தருகின்ற இவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டு நடுநடுங்கி ஒடுங்கிச் சொல்லுகின்றனன். எ-று.

(கஎ)

என்மக னெடுமிங்கெய்தி நெய்தலாம் பாகமென்றான்

புன்மக னெடுமவன்பாற் போயினார் பாகம்வேட்டோர்

நன்மகன் சிறிநோக்கி நலிவுசெய் மூன்றுபேரு

மன்மகன் தன்பாற்சென்று வழக்குரை யாடுமின்கள்.

(இ-ள்.) என்மகனெடு இங்குவருவீர்களானால் பாகம் பெறுவீர்களென்ற என் பாகம் விரும்பின அவ்விருவர்களும் இழிந்த மண்டபனெடு கூசுமாண்டமுநிவரிடத்துப்போனார்கள். அவ்வுத்தமன் அவர்களைக் கோபித்துப்பார்த்து வருந்துகின்ற நீங்கள் மூன்றுபேரும் அரசனிடத்துக்குப்போய் இவ்வழக்கைச் சொல்லிக்கொள்ளுங்களென்றனன். எ-று.

(கஆ)

அனையவன் தண்டஞ்செய்வா னத்தகு தண்டந்தானே
யினையுந் கொடியதிமைக் கியற்றிடு கழுவாயாகு
நினையுமக் கழுவாயாற்றா திருந்திடி னிரயமேவுந்
துனையவீ தாற்றுமென்று சொற்றுமா முனிவர்கோமான்.

(இ-ள்.) நீதியுள்ள அரசன் உங்களுக்குத் தண்டனைசெய்வான் விதிப்படி செய்கின்ற அத்தண்டனையே இத்தன்மையான பெரும்பாதகஞ்செய்த உங்களுக்கு செய்தற்குரிய பிராயச்சித்தமாகும். சிந்திக்கத்தக்க அப்பிராயச் சித்தத்தைச் செய்யாதிருந்தால் உங்களுக்கு நரகம் சம்பவிக்கும் வினாவாக இப்பரிகாரத்தைச் செய்வீர்களென்று முனிவர்களுக்குத் தலைவனாகிய கூசுமாண்டன் கூறினான். எ-று. (கக)

மண்டபன் வதனநோக்கி மைந்தனாகிய பொல்லாதா
யெண்டப முன்போலேயில் விருவரோ டேகிமன்னன்
தண்டனை செய்யப்பட்டாற் றவிருநீ செய்தபாவங்
கண்டனை யப்பாலென்பாற் கலந்திடல் கருமமென்றான்.

(இ-ள்.) மண்டபன் முகத்தைப்பார்த்து கொடிய குமாரனே விசாரம் நீங்கி முன்போலவே இவ்விருவரோடுகொண்டு அரசனுடைய தண்டனை செய்யப்படுவாயானால் நீ செய்த பாவம் கண்டிக்கப்படும் அதன்பின்னர் நீ என்னிடத்தில் சேர்ந்துவிடத் தியாயமாகுமென்றான். எ-று. (உ௦)

- அதுவரை யுனைநான்சேரே னகறியென் நகற்றிவிட்டான்
கதுமென நடுநிற்போர்கள் காதலனாகிய
முதுநகை யாவரேனு முனிவொடு வெறுப்பதல்லாற்
பொதுநலந் தவிர்வார்கோல்லோ பொய்மையாம் பற்றுமேவி.

(இ-ள்.) இராஜதண்டனை யாகுமளவும் உன்னையான் சேர்க்கேன் அப்பாற் போய்விடென்று நீக்கிவிட்டான் நடுநிலையில் நிற்போர்கள் புத்திரன்முதலாகிய அதிக இஷ்டத்தையுடையவர்கள் யாவராயினும் (தீமையைக்கண்டால்) கோபத்தோடு விரைவில் வெறுத்துவிடுவார்களேயல்லாமல் அசத்தியமாகிய பந்தத்துக்குடன்பட்டு நீதியாகிய பிரயோசனத்தைத் தவிர்வார்களோ. எ-று. (உ௧)

காசிமா நகரிவ்வாழ்வோர் காதலனாகிய யாகப்
பேசியயாவரேனும் பெட்டனர் பாவமென்னிற்
சீசியென் நகற்றாநிற்பர் சேர்தரினமக்கும் பாவ
வாசிவந்திடுமென்றஞ்சி மனமுதன் மூன்றுமொத்தே.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய காசித்தலத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் புத்திரன்முதலாகச் சொல்லுகின்ற (விருப்புமுடையோர்) யாவர்களானாலும் பாவத்தை விரும்பிச் செய்வார்களானால் இவர்களைச் சேர்த்தால் நமக்கும் பாவம் வந்து சம்பவிக்குமென்று பயந்து மனம் வாக்குக் காயங்களென்னுந் திரிகரணமுமொத்துச் சீசென்று நித்தித்து அப்பாவினை நீக்கிவிடுவார்களென்று (பார்வதியே யறிவா

கூவது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௪

ரான்றவ னெழித்தபின்ன ரிருவரு மவனைப்பற்றித்
தோன்றரு மிடமொன்றாய்ந்து துணையவ விடத்திலேகிச்
சான்றவெம் பாகந்தாராய் தண்டிக்கப் படுதியென்று
மான்றநெஞ் சவனைக்கட்டி யடித்தனர் மயங்கிவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) கூசுமாண்டன் நீக்கிவிட்டபின்பு வந்த விருவரும் மண்டபனைப்
பிடித்து ஒருவரும் வாராத இடமொன்றை ஆலோசித்து அவிடத்திற்கு விரை
வாக அவனைக்கொண்டுபோய் எங்களுக்குச்சேரவேண்டிய கிரமமான பக்கைக்
கொடாதிருத்தலால் (எங்களால்) இப்போது தண்டிக்கப்படுவாயென்று பாபத்
திலுழந்திய மனமுடைய அவனைக் கட்டியடித்தார்கள். (அவ்வடிபொறுக்கமாட்
டாமல்) மயங்கி வீழ்ந்தான். எ-று. (௨௩)

வீழ்ந்தவ னுய்யானென்றே யிருவருமிதித்துப் பேர்க்கி
யாழ்ந்தபே ரன்பாபோற்று மண்ணல்சித் தேசம்புக்குத்
* தாழ்ந்தன ரிருந்தார்பின்பு தாணிவந் துதிக்கும்போது
சூழ்ந்தசோ கத்தான்றன்மை தேருவான் னுணையவந்தார்.

(இ-ள்.) மயங்கி வீழ்ந்த மண்டபன் பிழைக்காளென்று அவிருவர்களு
மவனைமிதித்துக் கிடத்திவிட்டு நிறைந்த மெய்யன்பர்களால் வணங்கத்தக்க சிவ
பிரான் வீற்றிருக்கின்ற சித்தேசமென்னும் ஆலயத்தில் இரவில் தங்கியிருந்து
மறுநாள் சூரியவுதயகாலத்தில் நீங்காத மூர்ச்சையையுடைய மண்டபனியல்
பைத்தெரியும்பொருட்டு விரைவாக வந்தார்கள். எ-று. (௨௪)

இருவரும் வருதல்கண்டோ னின்னமு மடிப்பாரென்று
மருவரு மூர்ச்சைநீங்கி வல்விநாந் தெழுந்தோட்டந்து
பொருவருங் காசிமேன்மை புந்தியிற் றெளிந்தாராகித்
துருவரு மைங்குரோசஞ் சூழ்பவரொடும்போய்ச் சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) நேற்று அடித்துக்கிடத்திய இருவரும் வருவதைக்கண்ட மண்
டபன் இன்னமும் அடிப்பார்களென்று எண்ணி பொறுத்தந்தக்கரிய மூர்ச்சை நீக்கி
விரைவாகவெழுந்து ஓடிப்போய், சூப்பில்லாத காசித்தல மகிமைமையப் புத்தியிற்
றெளிந்தவரும் தேடித்தக்கரிய பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்பவரு
மாகிய உத்தமர்களோடு சேர்ந்தான். எ-று. (௨௫)

அவரோடு மைங்குரோச மாகியவிலிங்கஞ் சூழ்ந்தா
னிவந்தரு பாவமுற்று மிரிதாச் சுத்தனாகிக்
கவர்படு மனமில்லானாய்க் கருத்தம் கேச்சுரத்துத்
தவர்பலர் குழுமுந்தெய்வச் சாதிமண்டபமொன்றுற்றான்.

(இ-ள்.) அவர்களோடும் பஞ்சக்குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களைப் பிர
தக்ஷணஞ் செய்தான் அதிகரித்தபாவங்கள் முழுமையும் நீங்கப் பரிசுத்தத்தை

யடைந்து பேதிக்கின்ற மனமில்லாதவனாகி கர்த்தமகேச்சர மென்னும் ஆல்யத்
தில் பெரியோர்கள் பலருங்கூடுகின்ற ஒரு தெய்வச்சாதி மண்டபத்தைச் சேர்
ந்தனர். எ-று. (௨௬)

அன்னமண் டபத்தையுற்றோ னன்றிராத் துயிலானாகி
முன்னமாற் றியபொல்லாங்கு முழுமையு நினைந்துதேம்பி
யென்னநாஞ் செய்வோமென்றே * யினைந்தரகரவென்றூர்த்துத்
† தன்னமும் வேறோர்பற்றுச் சார்கிவா நெழுந்துநின்று.

(இ-ள்.) அத்தேவ கூட்டமண்டபத்தையடைந்தவன், அன்றிரவு நித்திரை
செய்யாதவனாகி முன்னேதான் செய்தபாவங்கள் எல்லாவற்றையுங் கருதி, துய
ரப்பட்டு நாம் யாது செய்வோமென்று இரங்கி ஹரஹரவென்று ஆரவாரித்து
அற்பகாலமும் வேறொன்றை நினையாதவனாகி, எழுந்து நின்றுகொண்டு. எ-று.()

சிவமூல களைத்துமேவத் திகழுமோரிலிங்க நோக்கிச்
சிவசிவ தேவதேவ சிவசிவ வாமதேவ
சிவசிவ சிவமாதேவ சிவவரகரபுராண
சிவசிவ வெனநடித்தான் செறிந்தவ னுறைவார்கண்டார்.

(இ-ள்.) எல்லா உலகங்களுக்கும் மங்களமுண்டாவதாக விளங்குகின்ற ஓர்
சிவலிங்கவடிவத்தைப்பார்த்து சிவசிவா தேவதேவனே! சர்வ மங்களத்துக்கும்
மங்களமானவனே! வாமதேவனே! சிவசிவமஹாதேவனே! பழமையானோனே!
அரஹரசிவனே என்று மண்டபன் கூத்தாடினான். அவ்விடத்து நெருங்கி வசிப்
பவர்கள் பார்த்தார்கள். எ-று. (௨௭)

மறையுணர் கூசுமாண்டன் மைந்தன்மண் டபனென்போரா
னிறைபர சிவநேயத்தா னிகழுமைங் குரோசஞ்சூழ்ந்தான்
முறையிவ ணடைந்துபத்தி முதிர்ச்சியி னடியாரின்றான்
குறைவில்ன் யாதுமென்று கூறியுண் மகிழ்ச்சியுற் றார்.

(இ-ள்.) வேதங்களை யுணர்ந்த கூசுமாண்ட முருகருடைய குமாரன், மண்
டபனென்னும் பெயரையுடையவன், மேலாக நிறைந்த சிவபத்தி யுள்ளவன்.
விளக்கமுற்ற பஞ்சக்குரோசத்தை விதிவழியாகப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தனன், இவ்
விடம்வந்து சிவநேய முதிர்ச்சியினால் கூத்தாடுகின்றனன், யாதுகுறையுமில்
லாதவனென்று அவ்விடத்திருக்கின்றவர்கள் சொல்லி உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சிகொ
ண்டார்கள். எ-று. (௨௮)

அன்னவர் மகிழ்தல்கண்டா னந்தணர் குலத்திற்றோன்றி
முன்னருங் கொடியபாவ முழுமையுஞ் செய்தேனைய
வென்னயா னினிச்செய்வேனென் றெழுந்துசுண் டிகைமாதேவி
நன்னரா லயத்துட்புக்கான் பூசனை நயந்துசெய்தான்.

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ராக

(இ-ள்.) அப்பெரியோர்கள் மகிழ்ந்து கூறியதைக்கேட்ட மண்டபன் (அவர்களைப்பார்த்து) ஐயமே நான் பிராமணகுலத்திற் பிறந்து நினைத்தற்கரிய கொடும் பாதகங்கள் எல்லாவற்றையுஞ்செய்தேன். இனி யாது செய்யப்போகின்றேனென்று (சொல்லி) சண்டிகை மாசேவியினுடைய சிறந்த ஆலயத்தக் குள்ளே புழுந்து களிப்புடன் பூசை செய்தனன். எ-று. (௩௦)

துதியோடு நிருத்தமாங்குந் தோன்றிடச் செய்துமேவி
மதிமிக மூன்றாநாளின் மார்க்கத்துஞ் சிவநாமஞ்செய்
ததிவிரை வோடுமேவி யகனக ரத்தானத்துத்
திதிகொளு மொருமருப்புத் தெகளிமால் களிற்றைப் போற்றி.

(இ-ள்.) அச்சண்டிகை மாசேவி ஆலயத்தில் தோத்திரஞ்செய்து ஆனந் தக்கூத்தாடி புத்தி அதிகரித்தலால் மூன்றாநாளில் வருகிற, மரீர்க்கங்கெல்லாஞ் சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அதிசுக்கிரமமாக விரும்பிவந்து மணங்கனிந்து ருகுசின்ற அந்தமாரக்கத்தில் (பத்திசெய்வோரை) இரகழிப்பவரும் ஒற்றைத்தங் தத்தையுடையவருமாகிய தெகளி விநாயகரை வணங்கி. எ-று. (௩௧)

வலியயா ரேனும்யாது கொடுப்பினும் வாங்கானுகி
மெலியவு மாகாரத்து விருப்பமு மில்லானுகி
மலிபுகழ்க் காசிகாசி யென்றுவா யுரைப்பச்சென்று
பொலியிரா மேசம்புக்கி ராமேசர் பொற்றாள்போற்றி.

(இ-ள்.) யாவராயினும் ஒருபொருளை வலியக்கொடுத்தாலும் வாங்காத வனாகி சரீரம் இளைத்தும் ஆகாரத்தில் இஷ்டமில்லாதவனாகி பெரும்புகழையுடைய காசிகாசி என்கிற திருநாமத்தை வாயினாற் சொல்லிக்கொண்டுபோய் விளக்கத்தையுடைய இராமேசமென்னும் ஆலயத்தில் புழுந்து இராமேசருடைய பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி. எ-று. (௩௨)

சோமநாத தரையுப்போற்றித் துதியோடு பத்தியோடு
காமரு சிறப்புபாய்ந்த கபிலதா நாயின்கண்மூழ்கி
மாமரு தெய்வவாறும் வருணசங் கமத்துமூழ்கிப்
பூமலி விசுவநாதன் பொன்னடி வணங்கிப்போற்றி.

(இ-ள்.) சோமநாத சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு மிகுந்த பத்தியுடன் தோத்திரஞ் செய்தவனாகி (அதன் பின்பு) அழகிய சிறப்புள்ள கபிலதானாயில் ஸ்நானஞ்செய்து பின்பு பெருமையுள்ள தெய்வமணம் வீசுகின்ற வருணசங்கமத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பொலிவுகிறைந்த விசுவநாதருடைய பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௩௩)

முத்திமண் டபத்துமேவி முன்னியந் கமர்வோர்தம்மைப்
பத்தியின் வணங்கித்தான்செய் பாதக மெடுத்துக்கூறிச்
சித்திபெற் றவர்காளிந்தத் தீங்கெலாந் தீரத்தீர்த்துச்
சுத்திசெய் திடுவீரென்று சொற்றிட வவர்சொல்வாரால்.

(இ-ள்.) பின்பு முத்திமண்டபத்தை யடைந்து அங்குள்ள பெரியோர்க ளைத் தியானித்து பத்தியினால் வணங்கித் தான்செய்த பாதகங்களை யெடுத்து னாத்து சிவானுபவ சித்திபெற்ற பெரியோர்களே என்னுடைய தீமைகள் யா வும் நீங்கும்படி யொழித்து பரிசுத்தஞ்செய்தருளுவீர்களென்று பிரார்த்திக்க அப்பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். எ-று. (௩௪)

கொடியபா தகமும்பஞ்சக் குரோசஞ்சூழ் தலினன்மாயு
நெடியரீ யதுவுஞ்சூழ்ந்தாய் நிறைசிவ நாமம்வாயிற்
குடியவர் யிருப்பமேவுங் கொள்கையை யாதலானின்
கடியபா தகங்களெல்லாங் கழிந்தன சுத்தனாய்.

(இ-ள்.) மகாபாதகங்கள் யாவும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்த லினால் ஒழியும் உயர்வுள்ள நீ அந்தப் பிரதக்ஷணமுஞ் செய்தனை. அருள் விறைந்த சிவனாமங்களைச் சதாகாலமும் வாயினால் உச்சரித்துக்கொண்டிருக்குந் தன்மையை யடைந்தனை. ஆனபடியால் உனது பெரும்பாதகங்கள் யாவும் நீங்கிப் பரிசுத்தமடைந்தனை. எ-று. (௩௫)

இனியொரு கழுவாய்கூ-றற் கிதற்குமே லொன்றுமில்லைப்
புனிதரீ போதியென்னப் புந்தியுண் மகிழ்ந்துதந்தை
நனியவாம் படிசொற்றென்னை நலத்தகச் சேர்மினென்றான்
கனிவின்மற் றவருன்றந்தை யிவண்வரக் கணாதியென்றார்.

(இ-ள்.) இதற்குமேல் பாவத்தை யொழிக்கும் வழியை எடுத்துரைப்ப தற்கு வேறையொன்றுங்கிடையாது. பரிசுத்தத்தை யடைந்த நீ போகலா மென்று அவர்கள் சொல்ல, மண்டபன் மனதிற்களித்து என்பிதாவாகிய கூசு மாண்டமுனிவர் என்னை விரும்பும்படிசொல்லி நன்மையாக அவர் சேர்த்துக் கொள்ளச் செய்வீர்களென்று கேட்டுக்கொள்ள அப்பெரியோர் கனிவோடு உன் பிதாவை இவ்விடத்துக்கு வரச்சொல்வாயென்றனர். எ-று. (௩௬)

என்றலுந் தொழுதுபோற்றி யிலங்குவெண் ணீறுபூசிக்
கன்றலி லுருத்திராக்கக் கலம்பல வெங்கும்பூண்டு
பொன்றலில் சிவநாமத்தைப் புகழ்பெற வுச்சரித்து
நின்றவ னவ்வாறேகி நெடியதன் மனைவாய்ப்புக்கான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று சொன்ன பெரியோர்களை வணங்கித் துதித்து சரீரத்தில் விளங்க வெண்ணிறுதரித்து மனோவருத்தத்தை யொழிக்கின்ற உரு த்திராக்ஷமாலைடைப் பலவாக விதிப்படி யணிந்து மாணத்தை யொழிக்கி ன்ற சிவநாமத்தைப் புகழ்பெறத்தக்கதாக உச்சரித்து நின்ற மண்டபன் அம் முத்திமண்டபத்திலிருந்து சென்று பெரிய தனது மாளிகை வாயலில் துழைந் தான். எ-று. (௩௭)

வாயிடைப் புக்கபோது வருந்தியீன் றெடுத்தவன்னை
யாயிடைக் கண்டுகொண்க னடிபுணர் துன் துமைந்தன்

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எய்க

சேயிடைத் திரிந்துபார்வத் தீர்ந்தனன் போலுமுற்ற
வீயிடைத் தடைசெய்யாம னேர்த்துகண் டிகுவென்றான்.

(இ-ள்.) வாசப்படியில் நுழைந்தபோது வருத்தமுற்றப் பெற்றவளர்த்த தாயார்பார்த்து நாயக்கிய கூசுமாண்டமுனிவர் திருவடிகளில் வணக்கி உம்முடைய குமாரன் தூரமான இடங்களில் யாத்திரைசெய்து பாவமொழிந்து வந்தனன் தேவரீர் தாமதமில்லாமற்போய்ப் பார்த்தருள்வீரென்றான். எ-று. (௩௮)

என்றலும் வெளிவந்தனனா னெழிற்சிவ சின்னத்தோடு
நின்றதும் பிறவுநோக்கி நெஞ்சஞ்சற் றிளகிளியிங்
கொன்றிய தென்னையென்றான் முத்திமண் டபத்தினுற்ற
ருன்றனை யழைத்தியென்ன வுற்றனனடியே னென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மண்டபனுடைய தாயார்சொல்ல, பிதா வெளியில்வந்து குமாரன் அழகுவாய்ந்த விவசின்னங்களோடு நின்றிருப்பதும் மற்றக் குறிகளையும் பார்த்து மனது சற்றே இரங்கி மிக்கேவந்தகாரணம் யாதென்று கேட்க முத்திமண்டபத்தில் உள்ள பெரியோர்கள் உம்மை அழைத்தவரும்படி சொன்னமையால் அடியென் வந்தேனென்றான். எ-று. (௩௯)

அன்னது கேட்டலோடு மருட்குண மனைவியோடு
முன்னருஞ் சிறப்புவாய்ந்த முத்திமண் டபத்தையுற்றுப்
பன்னரு மங்குமேயோ ரெவரையும் பணிந்துகின்ற
னன்னல முறவிருத்தி யென்றலு நயந்திருந்தான்.

(இ-ள்.) மண்டபன்சொன்ன அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவளவில் இரங்குகின்ற குணமுள்ள பத்தினியோடு கூசுமாண்டமுனிவன் நினைத்தற்கரிய சிறப்புள்ள முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து சொல்லுக்கடங்கா மகிமையுள்ள அம்மண்டபத்தில் இருக்கின்ற பெரியோர்களெல்லோரையும் வணக்கி கின்றபோது அப்பெரியோர் இருமென்றுசொல்ல விரும்புடனிருந்தனன். எ-று. (௪௦)

இருத்தலு மவனையோக்கி யெண்ணிலாப் பெரியோரியாருங்
திருத்தகு றினதுமைந்தன் செய்தபாதகங்க டுர்த்தான்
பொருத்தம் துறவழைத்துப் போய்நின் தில்லஞ்சேதி
வருத்தமொன் றேனுங்கொள்ளே லென்றலு மறையோன் சொல்வான்.

(இ-ள்.) அம்மண்டபத்திலிருந்த கூசுமாண்டமுனிவனை அளவில்லாத பெரியோர் யாவரும்பார்த்துச் சிறந்த உம்முடைய குமாரன், செய்த பாதகங்கள் ஒழிந்தனன். அவனையுட்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோய் உமது வீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ளும் யாதொரு களங்கமு மெண்ணவேண்டாமென்றுசொன்னபோது அம்முனிவன் சொல்லுகின்றனன். எ-று. (௪௧)

அளவில்பா தகங்கள்செய்தா னறிவிலாவெனதுமைந்த
னளவிலா யுகமத்திங்கிற் காற்றிடு கழுவாயாக

வளவிலா நாகந்தோறு மழுந்தினுந் தீர்தராதா
வளவிலாப் பெரியீரெவ்வா நகன்றதுமொழியி னென்றான்.

(இ-ள்.) அறவில்லாத எனது குமாரன் எண்ணிக்கையில்லாத பெரும்பா
தகங்களைச்செய்தனன் அப்பாவங்களுக்குத்தரும்படி செய்கின்ற பிராயச்சித்தமாக
அவந்த யுகங்கள் அளவுபடாத கொடிய நாகங்கள் எல்லாவற்றிலும் அழுந்திக்
கிடந்தாலும் நீங்காது அப்படியிருக்க எவ்வாறு அப்பாவம் ஒழிந்தது அளவில்
லாத மகிமையுள்ள பெரியோர்களைச் சொல்லியருளவேண்டுமென்றான். எ-று.()

என்றலுங் காசியெல்லே யென்னுமைந் குரோசஞ் சூழ்ந்தான்
பொன்றலில் பெருமாளும் பொய்யற உச்சரிப்பா
னென்றவெண் ணீறுபூசிக் கண்மணி யுவந்துபூண்டான்
கொன்றான் முன்னஞ்செய்த கொடியபாதக மனைத்தும்.

(இ-ள்.) இப்படியாகச் சொன்னபோது (உம்முடைய குமாரன்) காசிப்
பதியிலுள்ள பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நித்தியராகிய விசுவநாத
ருடைய திருநாமங்களைக் களங்க நீங்கும் விதம் அன்புடனுச்சரித்துச் சரீ
ரம் நிறைய விபூதிதரித்து ருத்திராக்ஷமாலிகையைப் பிரியத்தோடு பூண்டிருப்
பதால் முன்செய்த கொடுமையுள்ள எல்லாப் பாவங்களையும் ஒழித்துவிட்ட
னன். எ-று. (சு௩)

அன்றியு முரைப்பதொன்றுண் டாகா முழக்கஞ்செய்து
வென்றிசெ யைங்குரோசம் விதிப்படி வலஞ்செய்வோருக்
கொன்றிய மறமுமுண்டோ வுரைத்ததிற் கழுவாயுண்டேர்
கன்றிய வையங்கொள்ளேல் காதையொன் றுரைப்பாங்கேட்டி.

(இ-ள்.) அதுவல்லாமலும் உமக்குத் தெரிவிக்கத்தக்கது ஒன்றிருக்கின்
றது (யாதெனில்) ஹரஹரவென்கிற தொனியை இடைவிடாதெழுப்பி பாவங்
களை வெல்லத்தக்க பஞ்சக்குரோசத்தை விதிவழியாக வலம் வரத்தக்கவர்களுக்கு
அப்பாவங்களுண்டாகுமோ சொல்லிய இதைப்பார்க்கிலும் வேறே பிராயச்சித்த
மொன்றிருக்கின்றதோ வருத்துகின்ற சந்தேகத்தை நீர் கொள்ளவேண்டாம்.
(அதுபவமான) ஒரு கதையைச் சொல்லுகின்றோம் கேட்பீராக. எ-று. (சுச)

முந்தியகிரேதந்தன்னின் முனிவில்காண் டில்லியப்பே
ரந்தண னொருவனுள்ளா னறிவின லையநீத்தான்
சந்தமா ரணையனுக்கோர் தணைபைவர் துதித்தாளந்தக்
கந்தமார் சூழல்விசாலக் கண்ணியென் றொருபேர் பெற்றான்.

(இ-ள்.) முதலாகிய கிரேதாயுசத்தில் நல்லோரால் விரும்பத்தக்க காண்
டில்லியனென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணனிருந்தான் தனதறிவினால் சந்
தேக விபரீதங்களொழிந்தவன் அழகுவாய்ந்த அப்பிராமணனுக்கு ஓர் பெண்
பிறந்தனன் வாசனை தங்கிய அளகபாரத்தையுடைய அப்பெண் விசாலாட்சி
யென்கிற பெயர்பெற்றான். எ-று. (சுரு)

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௪௦௬

அன்ன புத்திரியையனா நவந்திரா நகர்வாழ்திமை
துன்னருஞ் சகுணனாய் சுமந்தனென் பவலுக்கீர்தான்
பன்னரு மனையான்மன்னார் படர்ந்தனன் படர்ந்தபின்றை
யென்னரும் காமந்திர விருந்தனன் காசியந்நான்.

(இ-ள்.) அந்தப்புத்திரியைப் பிதாவானவன் அவந்திராநகரத்தில் வாழ்கின்ற
திமையிலலாத சகுணவானாகிய சுமந்தனென்னும் பிராமணனுக்கு விவாகஞ்
செய்து கொடுத்தனன். சொல்லுவதற்கரிய (பெருமையுள்ள) சுமந்தன் காசியை
விட்டு தன்னு நகரத்திற்குப்போனான். போனபின்பு அரிய விரகாக்கினி சுமம்
படி அப்பிராமணமாதா காசியிலிருந்தனன். எ-று.

(௪௬)

காசியி லிருந்தமாதா காமபா ணத்தீர்த்தெந்து
பேசிய மைந்தரென்பார் பல்ரையும் பெட்டுக்கூடி
வீசிய நாணத்தோடு மிகுபொரு ளுங்கவர்த்து
மாசியல் குணத்தினுளாய் வைகினார் வைகுநாளில்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்த அப்பெண் காமபாணத்தால் வருத்தி ஜாதி
பேதத்தை யொழித்து காழகர்கள் பலரையும் விரும்பிப் புணர்ந்து நாணத்தை
யறவொழித்து பெரும்பொருள் பறித்துக் களங்கமுள்ள குணத்தையுடையவ
ளாய் வசித்தனன் அவ்வாறிருக்குநாளில். எ-று.

(௪௭)

மயன்முதிர் திவட்குநல்கி வறியரே யானுரியாரு
மயனக ரத்துளாரு மவாயிவ ளழகுக்கேட்டுப்
பயனாறு வடைந்துவேண்டும் பலவுண் குதவிக்கூடிச்
செயன்மகிழ்ந் திருந்தாரிந்தத் தீமையிற் சிறந்தாளன்னார்.

(இ-ள்.) காழகர் யாரும் அதிக மயக்கங்கொண்டு இப்பிராமணமாதா
குக் கொடுத்துக் கூடி வறியரானார்கள். சமீபநகரத்திலிருப்பவர்களும் இவள
கைக் கேள்வியுற்று விரும்பி காமசுகத்தைப் பெறும்படி மிவ்விடம்வந்து வேண்
டிய பலவற்றையுந் கொடுத்துச் சேர்த்து இவளுடைய செய்கையைக் களித்திருந்
தார்கள். இவ்வண்ணமான கொடுமையில் அப்பிராமணமாதா சிறந்தாள். எ-று.)

தெள்ளிய மறையோர்மார்க்க சிரமதி யைக்குரோச
மொள்ளிதிற் சூழ்ப்புக்கா ருதனினும் விருப்புளாள்போற்
களளியு மனையார்மேனி கலத்தலுட் கொண்டுசென்றாள்
வள்ளிய தூர்க்காகுண்டம் வதிந்தனர் மறையோரியாரும்.

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள பிராமணர்கள் மார்கழிமாதத்தில் பஞ்சக்குரோசப்
பிரதட்சணத்தை யறிவு விளங்கும்பொருட்டுச் செய்ய எத்தனித்தார்கள். அத
னினும் விருப்பமுடையாள் போன்று அப்பிராமணருடன் கூடவேண்டுமென்
னும் எண்ணத்தை மனதின்கொண்டு அவ்வஞ்சகியும் யாத்திரைபோனான். வள
ப்பமமைந்த தூர்க்காகுண்டத்தில் அப்பிராமணர்கள் யாவரும் தங்கியிருந்தா
ர்கள். எ-று.

(௪௮)

அனையனும் பிரியாள்வைகி யவர்மனம் வசமாச்செய்து
நினைவரும் பொன்பூணதி நினைந்தவா கவர்ந்துகொண்டு
துனையம் நிரண்டாநாளிற் றொக்கவம் மறையோரோடுங்
கனைகட லுலகமேத்துங் கருத்தம் கேசம்போற்றி.

(இ-ள்.) அவ்வஞ்சகியும் பிரியாம லவர்களுடனிருந்து சிலர் மனத்தை
வசஞ்செய்து நினைத்தற்கரிய பொருள்களையும் ஆபரணதி பலவற்றையும் நினைந்த
வாறு கிரகித்துக்கொண்டு (அவருடன்கூடி) இரண்டாநாளில் சூழ்ந்த பிராமண
ருடன் ஒலிக்கின்ற கடலாற்குழப்பட்ட உலகத்தாரார் றுதிக்கத்தக்க கர்த்தமகே
சமென்னு மாலயத்தை விரைவாகவந்து வணங்கி. எ-று. (௫௦)

திசுழ்தர மூன்றாநாளிற் றெகளியைச் சேவைசெய்து
புகழ்மிக நாலாநாளிற் பொலியிரா மேசம்போற்றி
யகழ்வினை வருணநான மவரோடுஞ் செய்துபின்ன
ரிகழ்தலில் காசிமாச்சி ரிசைத்திடு மவர்பாற்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) மூன்றாவது தினத்தில் தெகளி விநயகரா விளக்கமாகச்சே
வித்து நாலாவது தினத்தில் மிக்கபுகழோடு விளங்குகின்ற இராமேசமென்னு
மாலயத்திலிருக்கின்ற இராமேசகாவணங்கி அங்குள்ளதும் பாவத்தையொழிப்
பதுமாகிய தீர்த்தத்தில் முழுக்காடுதலை அவர்களோடுசெய்து பின்னர் புகழுள்ள
காசித்தலத்தின் மகிமையை விரித்துரைக்கும் பெரியோர்களிடத்துத் தானுங்
கேள்வியுற்றனள். எ-று. (௫௧)

வளமலி காசிவைப்பின் மான்மியங் கேட்கும்போது
கிளர்தரு காசிமேவிப் பாதகங் கெடும்செய்வோ
ரளவறுங் காலங்கால வயிரவ ராணையாற்றி
ஐளபல துயர்த்தாழ்வ ருண்மையே யென்றல்கேட்டாள்.

(இ-ள்.) வளப்பம் நிறைந்த காசித்தலத்தின் மகிமையை முறையாகக்
கேட்கும்போது விளக்கமுற்ற காசித்தலத்திலிருந்து தீவினைகளைச் செய்பவர்
கள் காலவைவரவருடைய தண்டனைக்குட்பட்டி அளவில்லாதகாலம் பலவாயுள்ள
துயரங்களில் சத்தியமாக மூழ்குவார்களென்பதையும் கேட்டனள். எ-று. (௫௨)

கேட்டலும் வெருவியந்தோ வென்செய்தேன் கெட்டேனெயென்
றேட்டரும் வருத்தமேவி யுற்றநல் லறிவுவாய்ப்புற்
நீட்டிய பொருள்களெல்லாம் யாவருங் கொளக்கொடுத்தான்
வேட்டதன் றொழிலீத்து விப்பிரர் தமைவினாவும்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கேட்டபோது மிகப்பயந்து ஐயோ என்னகாரியஞ்
செய்தேன் கெட்டுவிட்டேனெயென்று நீங்காக்கிலேசத்தை யடைந்து புண்
ணியபாவங்களைப் பகுக்கும் நல்லறிவுதோன்றி பாவவழியில் தான் சம்பாதித்த
பொருள்கள் பலவற்றையும் நல்லோர் யாவருங் கொள்ளும்படி கொடுத்து

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். எயடு

இதற்கு முன்வரும்பிய கொடுத்தொழிலைக் கைவிட்டு அப்புராணபடனஞ்செய்யும் பெரியோராகிய பிராமணரைப்பார்த்து வினாவுகின்றனன். எ-று. (௫௯)

ஐயரே யடியேன்செய்த பாவத்துக் களவின்றாகும்
வெய்யவப் பாவம்போக்கும் விதமெனக் கருண்மினென்ன
மையலான் முன்னஞ்செய்த மறமெலா மொழிந்துபோய
தெய்யநீ யைங்குரோசஞ் சூழ்தலா லெம்மோடென்றார்.

(இ-ள்.) சுவாமிகளே எளியேன்செய்த தீவினைகளுக் களவுகிடையாது, கொடிய அப்பாதகங்களை ஒழிக்கத்தகும் வழியை அடியேனுக் கருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க பொருந்தும் விதமாக பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணத்தை நீ எங்கனோடுசெய்தலால் இதற்கு முன் மயக்கங்கொண்டு செய்தகொடும்பாவங்கள் யாவும் ஒழிந்தனவென்றனர். எ-று. (௫௯)

மேலுயிப் பாவச்செய்கை விழைதால் வேண்டாவென்று
கோலும் மறையோர்கூறக் குணங்கொடு பணிந்துபோற்றிச்
சாலும் மறைநாநாளிற் கபிலதா ராயின்கண்வந்து
மாலும்வெம் பாவமெல்லா மாற்றினுள் விசாலக்கண்ணி.

(இ-ள்.) இனிமேல் இப்பாவத்தொழில்களை அணுவளவும் விரும்பவேண்டாமென்று கூடியிருந்த அவ்வேதியர் கூற குணமென்றுட்கொண்டு அவர்களை வணங்கித் துதித்து ஐந்தாவது தினத்தில் கபிலதாரைக்குவந்து ஸ்நானஞ்செய்து மயக்கத்தாற்செய்த அக்கொடும்பாவங்களெல்லாவற்றையும் விசாலாக்ஷி என்னும் பிராமணமாதா ஒழித்துவிட்டனள். எ-று. (௬௦)

மற்றுமந் தின்றாறாநாள் வருணசங் கமத்தில்வந்து
முற்றவங் கியற்றத்தக்க பூசையாதிகண் முடித்துக்
கற்றவர் புகழுமுத்தி மண்டபங் கலந்துபற்றென்
மற்றவ ருளத்துமேய வகிலநா யகளைப்போற்றி.

(இ-ள்.) அக்கபிலதாராயிலிருந்து ஆறாவதுதினம் வருணசங்கமத்துக்கு வந்து ஸ்நானஞ்செய்து அவ்விடத்துச் செய்யத்தக்க பூஜையாதிக லெல்லாவற்றையும்முழுவது முடித்து அறிவுடையார் புகழ்த்தக்க முத்திமண்டபத்திற்கு வந்து அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களொழிந்த மெய்யடியாருள்ளத் தெழுந்தருளும் விசவநாதரை வணங்கி. எ-று. (௬௦)

சுத்திமிக் கடைந்தாளுற்றார் வெறுத்திலர் சூழ்ந்துகொண்டார்
முத்தியு மடைந்தாள்பின்ன ரென்றனாதுபோன்மோக
சித்தியென் மகனுஞ்சுத்தி சேர்ந்தனன் கொல்லோவென்று
பத்திமா முனிவன்கேட்டான் யாவரும் பட்டாங் கென்றார்.

(இ-ள்.) விசாலாக்ஷியென்னும் பிராமணமாதா மிகுந்த பரிசுத்தத்தை யடைந்தனள். பந்துக்கள் வெறுக்காமல் சூழ்ந்து அங்கீகரித்தனர். பின்பு முத்தியடைந்தனளென்று அப்பெரியோர்கள் கூறக்கேட்டு சிவபக்தியுள்ள கூக

மாண்டமுனிவன் அதுபோலப் பெருமயக்கமுள்ள எனது குமாரனும் பரிசுத் தத்தை யடைந்தானேவென்று கேட்டனன். பெரியோர்கள் யாவரும் இது உண்மை தூற்றுணிவென்றனர். எ-று. (௫௭)

உண்மையாயினு மன்னானே நிறுந்நுக் கொள்ளல்வேண்டேன்
வண்மைசால் பெரியோரென்றான் மற்றவன் வார்த்தைகேட்டுத்
தண்மைசான் முனிவர்முத்தி மண்டபஞ் சார்ந்ததேவ
ரெண்மையே யுண்மைசொல்வா நிரிக்கநின் னையமென்றார்.

(இ-ள்.) உண்மையானாலும் அம்மண்டபனாகிய வென்குமாரனுடனிருந்து
பேசுநஞ்செய்யமாட்டேன். சத்தியத்திற் சிறந்த பெரியோர்களையென்று
கூறிய கூசுமாண்டமுனிவன் வார்த்தையைக்கேட்டு சாந்தலோராகிய அப்பெரி
யோர்கள் இம்முத்திமண்டபத்தில் வீற்றிருக்கின்ற தேவர்கள் உம்முடைய சந்
தேகம் நீங்கும்படி சத்தியத்தை யெளிதாகத் தெரிவிப்பார்களென்றனர். எ-று. ()

என்றலு மிரவிதுண்டி யேற்றமார் தண்டபாணி
மன்றவெவ் வரமுநல்கும் வயிரவர் திருமாலேனே
ரொன்றவங் கொருசார்மேவி யுலகெலா முண்மைதேர்ந்து
கன்றல் செய்துயரநீங்கத் தனித்தனியே கழறலுற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாக அம்முத்திமண்டபத்திலிருந்து பெரியோர்கள் சொ
ன்னபோது, எல்லா உலகத்தாரும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணத்தின் மகிமை
யறிந்து வருத்துகின்ற துன்பத்தினிங்கி இன்பமுறும்வண்ணம் துண்டிராஜகண்
பதி, சூரியமூர்த்தி, பெருமைதங்கிய தண்டபாணி, எவ்வித வரங்களையும் பூர
ணமாகத்தருகின்ற வயிரவக்கடவுள், விஷ்ணுதேவர் முதலாகிய மற்றைத்தேவ
ரும் அம்மண்டபத்தின் வேறுவேறுடங்கனிலிருந்து தனித்தனியே சொல்லத்
தொடங்கினர். எ-று. (௫௯)

மதித்திடு மைங்குரோசம் வலஞ்செய்யும் வலத்தினுனும்
துதித்திடு காசிமேன்மை சொற்றிடக் கேட்டலானும்
பதித்திடு கொடியபாவம் யாவும்போய்ப் பாறுமென்றான்
றிதித்திடு தொழின்மேற்கொண்ட திகிரியந் தடக்கைச்செம்மல்.

(இ-ள்.) உலகத்தை ரக்ஷிக்கின்றதொழிலை மேற்கொண்டு அழகிய அஸ்த்
தத்திற் சக்கரமேந்திய விஷ்ணுதேவர், அறிவுடையரால் மதிக்கத்தக்க பஞ்சக்கு
ரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்த புண்ணியபலத்தினாலும், துதிக்கத்தக்க காசிமகி
மையைச் சொல்லக் கேள்வியுற்றதனாலும், நிலைத்த கொடும்பாதகங்களெல்லா
மொழிந்து மண்டபன் பரிசுத்தத்தை யடைந்தனனென்று கூறினர். எ-று. ()

பரசிவ நாமமென்றே பற்பல மறையுங்கூறும்
வரமிகு காசிநாமம் வாயுரை செய்தலானும்
புரகான் விசுவநாதன் பொங்குசீர் கேட்டலானும்
விரவுபா தகமனைத்தும் வீதரு மென்றான்றுண்டி.

கூ-வது மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈயௌ

(இ-ள்.) துண்டிராஜகணபதியானவன் பலபல வேதங்களெடுத்துரைக்கின்ற பரசிவநாமமென்று சொல்லத்தக்கதும் பெருவரங்களைக் கொடுத்ததக்கது மாயுள்ள காசியென்னுங் திருநாமமந்திரத்தை நிரந்தரம் வாயினுஞ்சொன்னமை யாலும் திரிபுராரியாகிய விசுவநாதருடைய பெரும்புகழைக் கேட்டமையாலும் இம்மண்டபன் செய்த கொடும்பாதகங்களெல்லாமொழிந்து சுத்தனானென்று கூறினன். எ-று. (சுச)

காசியி னிருந்துபாவங் கருதினோர் செய்தோர்யாரு
மாசியல் கும்பியெல்லாம் வதிவர்நம் விசுவநாதன்
பேசிய வைங்குரோசம் பேணுபு சூழ்வாராகிற்
மேசின்மேம் படுவரெல்லாந் தீர்த்தென்றான் மண்டபாணி.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ்செய்ய நினைத்தவர்களும் செய்த வர்களுமாகிய இவர்கள், குராமுள்ள கொடிய நாகங்களெல்லாவற்றினும் அழுந் தி வருந்துவராணும் நமது விசுவநாதரால் எடுத்துரைக்கின்ற பஞ்சக்குரோ சத்தை விரும்பிப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வாரெனின் எல்லாத் தீவினைகளுங் கழிந்து திருவருட் பிரகாசத்தில் மேலாவான்று தண்டபாணிக் கடவுள் கூறினன். எ-று. (சுஉ)

மன்னிய காசிவைப்பின் வதிந்துபா தகஞ்செய்வோரைப்
பன்னிய கொடியதண்டம் பண்ணவென் மன்மையேனுந்
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்நரை யொன்றுஞ்செய்யேன்
மன்னிய வுணர்வீரென்று வயிரவன் விளம்பினானே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற மகிமையுள்ள காசித்தலத்திலிருந்து பாவங்கள் செய்கின்றவர்களைப் பிரபலமாகக் கூறுகின்ற கொடுத்தண்டனைகளைச் செய்தல் என தியற்கையாயினும் நிறைந்த மகிமையுள்ள பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்வாரை ஒரு துன்பமுஞ் செய்யேன் நிலைபெற்ற அறிவுடையோரோ என்று வயிரவக்கடவுள் கூறினன். எ-று. (சுங்)

நல்லினஞ் சேர்தல்காசி வலஞ்செய் எனுகாசிச்சீர்
புல்லிய கேட்டலன்ன பூரணி விசுவநாத
னல்லியங் கமலபாத மன்பொடு போற்றலின்ன
வல்லியல் பாவமெல்லா மாற்றுமென் னுன்மார்த்தான்டன். *

(இ-ள்.) சாதுசங்கசேவைசெய்தல் காசியில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் காசிமான்மிய முழுவதுங் கேட்டல் அன்னபூரணியுடையவும் விசுவநாதருடையவும் அகவிதழ்களையுடைய அழகுவாய்ந்த தாமரைமலரையொத்த பாதங்களில் அன்புடன் வணங்கல் இவைகளைச் செய்யின் கொடும்பாதகங் கள் யாவும் நீங்குமென்று சூரியதேவன் கூறினான். எ-று. (சுச)

தனித்தனி யிவ்வாறேதி மண்டபன் தவாதபாவ
முனித்தலை மையரேயைங் குரோசஞ்சூழ் முயற்சியாதி

யினித்தம் மெவையுஞ்செய்தா னிரித்தனன் பாவமெல்லா
மனித்தனென் றெண்ணீது வானவனவன்காணென்றார்.

(இ-ள்.) வேறுவேறு தேவர்களுந் தனித்தனி இவ்வாறு சொல்லி முனி
வர்களே இம்மண்டபன் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல் முதலிய நன்
முபற்சிகள் யாவையுஞ் செய்தனன். ஆதலால் கெடாத கொடும்பாதகங்களை
யொழித்தனன். இவனை மனிதனென்றெண்ணுதல் பாவமாகும். தெய்வத்தன்
மைவாய்ந்தனனென்று கூறினர். எ-று. (௧௪)

முத்திமண் டபத்துவானோர் மொழிந்தசொற் கேட்டாங்குள்ளார்
சத்திய மென்றுதாழ்ந்தார் தந்தையு மகிழ்ச்சிபூத்துப்
புத்திரன் றனையழைத்துப் போயினன் குரோசச்சூழ்வே
சித்தியென் னுளந்தெளிந்தார் செகதலத் துள்ளாரியாரும்.

(இ-ள்.) முத்திமண்டபத்திலிருக்கின்ற தேவர்கள் சொன்ன வார்த்தை
பைக்கேட்டி அவ்விடத்திலிருந்தவர்கள் யாவரும் இது உண்மையென்று
வணங்கினார்கள். பிதாவாகிய கூசுமாண்டமுனிவனும் பிள்ளையாகிய மண்ட
பனைப் பெருங்களிப்புடன் அழைத்துக்கொண்டுபோனான். உலகத்தாரொல்லோ
ரும் மகாபாதகங்களை நாசஞ்செய்வது பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணமேயென்று
துணிந்தார்கள். எ-று. (௧௫)

மண்டப னம்பொற்பாத மருவியின் புற்றுவாழ்ந்தான்
கொண்டலங் குழலாய்தேர்ந்தாய் கொல்லென வுரைத்தானையன்
பண்டரு மொழியாண்மிக்க மகிழ்ச்சியிற் பரவிப்போற்றி
யெண்டரு கழுவாயுண்மையிற்றெனத் தெளிந்தேனென்றான்.

(இ-ள்.) கரியமேகம்போலுங் கூந்தலையுடைய உமையே அம்மண்டபன்
நமது அழகிய திருவடியிற்கலந்து முத்திபெற்றனன். இதைத் தெளிந்தனையோ
வென்று சிவபெருமான் கட்டினையிட சுரமமைந்த மொழிகளையுடைய உமா
தேவியார் பேரன்போடு வணங்கித் துதித்து எளிதாகச் செய்யும் பிராயச்சித்தத்தி
னுண்மை இதுவாகுமென்று தெளிந்தேனென்றான். எ-று. (௧௬)

மண்டபன் முத்தியடைந்த அத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கூக்கு திருவிருத்தம். ௩௬௦.

திருச்சிறம்பலம்.



திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலமார்களைத் தண்ணிலை யடிதொழுதம்மை
கோலமார்தரு காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ்தல்
போலவோர்கழு வாயிலையென்றாள் பூத்துச்
சாலவோதினை சூழ்தரு யியல்புஞ்சார் நென்றாள்.

(இ-ள்.) காளகண்டத்தையுடைய மஹாதேவர் பாதங்களில் உமாதேவி யார் வணங்கி அழகு நிறைந்த காசித்தலத்தில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதற்குச் சமானமான பிராயச்சித்தம் வேறே யில்லையென்று திருவருள் சுரந்து விபரமாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் பிரதக்ஷணஞ் செய்வவேண்டிய முறையையுங் கட்டினாயிடுமென்று பிரார்த்தித்தனர். எ-று. (க)

என்றபோதினி லெம்பிரான்முறுவலித் திமயக்
குன்றமாமக னேகுறிக்கொண்டுநீ வினவ
என்றவாமுல கிற்குபகாரமா நவில்வா
மென்றுகூறுத லுற்றனனெம்மையா ஞடையான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று கேட்ட காலத்தில் எம தாண்டவராகிய மகாதேவர் புன்னகைசெய்து இமாசலராஜகுமாரியே நீ லக்ஷியம் வைத்துக்கொண்டு வினாவுதல் நன்மையாகும் உலோகோபகாரமாகத் தெரிவிப்போமென்று சொல்லி என்னை (அனாதியே) அடிமையாகவுடைய சிவபரஞ்சோதி திருவாய்மலரத் தொடங்கினர். எ-று. (உ)

பதயெனப்படு மெமக்கினிதாகிய பதியாய்க்
கதியளித்திடுங் காசியைங் குரோசமுஞ் சூழ
மதியுரைத்திடினைப்பசிகார்த்திகை வயக்கம்
பொதியுமார்கழி யாய்விம்மூன்றுமே பொருந்தும்.

(இ-ள்.) பதிப்பொருளென்று வேதங்களாலுரைக்கத்தக்க மெக்கு இன்ப மயமாகிய தலமாகவும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதாகவுமுள்ள காசிப்பதியில் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணம் செய்கின்ற மாதங்களைச் சொல்லுமிடத்து விளக்கமமைந்த ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்சுழி ஆகிய விம்மூன்று திங்களே தகுதியாகும். எ-று. (ஈ)

மாசிபங்குனி சித்திரைமற்றவை காசி
யாசிசேருமித் திங்களும்பொருந்துமச் செயலை
நேசியாவெழு தலைச்செயுநாட்குமுன் னிகழ்நாள்
விசிமோதகந் துண்டிமால்களிற்றினை விழைந்து.

(இ-ள்.) மாசி, பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி இந்த மாதங்களிலும் பஞ்சக் குரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்யலாம். அந்தப் பிரதக்ஷணத்தை உத்தேசித்துச் செய்கின்ற தினத்திற்கு முன்னாலில் பெருமைபொருந்திய துண்டிராஜகணபதிக்கு விருப்போடு மோதகநிவேதனஞ்செய்து. எ-று. (சு)

போற்றியன்றவி சுண்டிராப்பொருந்தினை விழைச்சு
மாற்றியுத்தர நடவைநீர் மற்றைநாளாட
வாற்றிநம்மையு நின்னையும்பூசைசெய் தல்லல்
காற்றிநன்கருண் முத்திமண்டபத்தினைக் கலந்து.

(இ-ள்.) வணங்கித் துதித்து அன்று அவிசுபோசனஞ்செய்து இரவில் பத்தினியோடு சேராது தனியே சயனித்து, மறுதினத்தில் உத்தரவாகனியாகச் செல்லுகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து நம்மையும் உன்னையும் பூசை செய்து மனோவருத்தத்தை யொழித்து தரிசித்தோருக் கருளைத்தருகின்ற முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து. எ-று. (ரு)

மறிதராமன மாதிரமூன்றானும்வெம் மற்றக
ளறிதராதியற் றினுமறிந் தியற்றினுமவைகள்
செறிதராதழித் தருளுகியென்றுசினித்தித்துக்
குறிதராயினிர் காப்பெனுஞ்சங்கற்பங்கூறி.

(இ-ள்.) தடுத்தற்கரிய மனம் வாக்குக் கரையென்னு மூன்று காரணத்தினாலும் கொடிய பாதகங்களை அபுத்தியூர்வமாகச் செய்திருந்தாலும் புத்தியூர்வமாகச்செய்திருந்தாலும் அவைகள், (அடியேனை) அணுகாதிருக்கும்படி யருள் செய்யவேண்டுமென்று தியானித்துக்கொண்டு விக்கினம் வாராது பெருமையோடு பாதுகாக்கின்ற சங்கற்பத்தை (விதியாகச்) சொல்லிக்கொண்டு. எ-று. (சு)

பரோபகாரஞ்செய் தலங்குமிக் காசியிற்பஞ்சக்
குரோசயாத்திரை செய்கின்றேன் சோதியாய்க்குலவி
யரோவிளங்கிலிங் கத்தினையகத்துளே நினைந்து
சரோருகப்பதந் தந்துநன்கருளென்று சாற்றி.

(இ-ள்.) ஏழைகளுக்குப் பொருள்முதலியவைகளைக் கூடுமானது கொடுத்து அலங்காரமமைந்த இக்காசித்தலத்தில் பஞ்சக்குரோசயாத்திரை செய்யப் போகின்றேன் சோதிவடிவமாக வியாபித்து விளங்குகின்ற இலிங்கமூர்த்தியே யென்று மனதில் ஈந்தித்துத் தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளைத் தந்து பாதுகாத்தருள்வீனென்பதாகச் சொல்லி. (எ-று.) (எ)

கருதுதுண்டிமுன் னாய்வைம்பானறு கணைசர்
பொருதுகூர்முத மடிந்தவர் வயிரவப்புத்தேண்

ல-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணத்த அத்தியாயம். ௩௨௧

மருவுமாலடி வதிபவம்மதிமுடிப் பிராணர்
வெருவுரும்படை விளங்குகை யுருத்திரர் பிறரும்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோரால் சித்திக்கத்தக்க துண்டிராஜ கணபதிமுதலாகிய ஐம்பத்தாறு விவாக மூர்த்திகளும், பெரும்பேரர் செய்து அச்சத்தை உண்டாக்குதற்கு முதல்வனாகியசூரனைக் கொன்ற முருகக்கடவுளும், வயிரவக்கடவுளும், கல்லாலவிருகூத்தடியிற் றங்கிய தட்சிணமூர்த்தியும், சந்திரசேகரரும், அச்சத்தைத் தருகின்ற சூலாயுதம் விளங்கிய கையையுடைய உருத்திர கணங்களும். எ-று.

(அ)

அன்னமூர்பவ னரியெனும் பதின்மர்மற் றுலோன்
பன்னருங்கதிர் பாப்பிடும் பன்னிருபதங்கர்
நன்னர்மேவிய கவுரிமு நெழுநலமர்த
ரென்னரும்பிரி யாதுநாணும் வீற்றிருக்க.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்தை நடத்துகின்ற பிரமதேவனும், விஷ்ணுவின் தசாவதார மூர்த்திகளும், சந்திரமூர்த்தியும், சொல்வவதற்கரிய கிரணங்களை விரிக்கின்ற தாத்துருமுதலிய பன்னிரண்டு சூரியர்களும், நன்மையை விரும்பியகவுரிமுதலாகிய சத்தமாதர்களும், மற்றையர்களும் பிரியாது தினத்தோறுஞ் சூழ்ந்திருக்க. எ-று.

(க)

விஷ்ணுவின் தசாவதாரமாவன மச்சம், கூர்மம், வராகம், நாரசிங்கம், வாமனன், பரசுராமன், இராமன், பலபத்திரன், கண்ணன், கந்தி என்பனவாம். பன்னிரண்டு சூரியர்களாவார் தாத்துரு, சக்கரன், அரியமன், மித்திரன், வருணன், அஞ்சுமான், இரவியன், பகவான், திவச்சுவான், பூடன், சலித்திரு, துவட்டன், என்பவர்களாம். சத்தமாதர்களாவார் கவுரி, அபிராமி, மாயேச்சுவரி, காராயணி, வராசி, இந்திராணி, காளி என்பவர்களாம்.

இருக்கும்விச்சுவ நாதனையிருவினை யனைத்து
முருக்கும்பிகை யன்னபூரணியைமுற் சூழ்ந்து
பெருக்குமன்பொடி பரவசமடைந்தருள் பெற்றுத்
* தருக்குநீங்குறிக் குவித்தகை தலைமிசைக் கொண்டு.

(இ-ள்.) எழுத்தருளியிருக்கின்ற விசுவநாதனையும், இருவினைப்பகுதிகள் யாவையும் ஒழித்தருளும் அன்னபூரணியாரையும் முன்னே பிரதக்ஷணஞ்செய்து பேரன்பினல் பரவசமடைந்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு அகங்காரம் நீங்கும்படி இருகரங்களையும் சிரமேற்குவித்து. எ-று.

(ஈ)

தண்டபாணியைக் கேத்திரபாலனைத் தாழ்ந்து
வண்டருமவர் மலிமணி கன்னிகை வதிந்து
கொண்டகாதலிற் படிந்துமே லெழுந்தகை குவித்துத்
துண்டமாமதி யணிசித்தி யானையைத் தொழுது.

(இ-ள்.) தண்டபாணியையும் வயிரவக்கடவுளையும் வணங்கி வண்டுகள் நீங்காதமலர்கள் நெருங்கிய மணிகர்ணிகையில் வசித்து நீங்காப் பிரியத்தோடு

மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து கரைமேல்வந்து இருகரங்களையும் குவித்து பெருமைதங்கிய இளம்பிறைபணிந்த சித்திவிநாயகரைப்பணிந்து எ-று.

பாயமாமணி கன்னிகேசன்பதம் பணிந்து
தூயவப்புனற் கோட்டிடைத் துலங்குகங்கேசர்
நேயமாரில ளிதைசரா சந்தநின் மலன்சீ
ராயபோருட் சோமநாதரையடி வணங்கி.

(இ-ள்.) பரவிய பெருமையுள்ள மணிகர்ணிகேசுரர் திருவடிகளை வணங்கி பரிசுத்தமுள்ள அம்மணிகர்ணிகாதீர்த்தக் கரையில் விளங்கும் கங்கேசுரரையும் கருணைநிறைந்த லளிதாசத்தியையும் சராசந்த நின்மலரையும் சிறப்புற்ற பெருங்கருணையுள்ள சோமநாதரையும் திருவடிகளில் வணங்கிக்கொண்டு. எ-று.

தூய்தாலப்பி யேசுரர் சூலடங்கேசர்
பாயசீருடைத் தெசர்வசு மேதபண்ணவர்கள்
காயசீருடை வராகமூர்த் தியாடியார்க்குத்
தீயதீர்த்தருள் சண்டிகே தாரரார்திருத்தர்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமுள்ள தால்ப்பியேசுரரையும், சூலடங்கேசுரரையும், பரவிய சிறப்புள்ள தெசாவசுமேத பண்ணவரையும், நன்மையிற்சிறந்த வராகமூர்த்தியாரையும் அடியார்களுக்குத் துன்பங்களை யொழித்தருள்கின்ற சண்டிகே தார நாதரையும். எ-று.

(க௭)

சங்கமேசுர ரனுமந்தே சுரர்நலந் தவாத்
துங்கமேவுலோ லார்க்கேசர் தோன்றுமப்பேர்முற்
றங்கமேவிய கணபதி முதலியோர் தம்மைப்
பங்கமேவுறு மலர்கொடு பூசனைபண்ணி.

(இ-ள்.) சங்கமேசுரரையும் அனுமந்தேசுரரையும் நன்மை மாறாது பரிசுத்தம்வாய்ந்த லோலார்க்கேசரையும் உண்டாகிய தேவர்களைச் சூழ்ந்து பரிவார தேவர்களாக வீற்றிருக்கின்ற விநாயகர் முதலான தேவர்களையும் பரிசுத்தமுள்ள புட்பமுதலிய உபகாரண தீரவியங்களால் பூசைசெய்து. எ-று.

(க௮)

மன்னுதுர்க்கைகுண் டத்துநீர் படிந்தமாரிலத்து
மின்னுதுர்க்கையைத் துர்க்கைவிநாயகன்றன்னைப்
பன்னுபூசனை புரிந்துவேதியர்க்கனம் படைத்து
முன்னுதோத்திர மாதியானித்திரை முருக்கி.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற துர்க்காகுண்டதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பெரிய உலகத்தில் விளக்கமமைந்த துர்க்காதேவியையும், துர்க்கைவிநாயகரையும் விதிப்படி பூசைசெய்து பிராமணர்களுக்குப் போசனஞ்செய்தித்துச் சிந்திக்கத்தக்க தோத்திர முதலானவைகளால் நித்திரை செய்யாதிருந்து. எ-று.

(க௯)

புரியும் யாத்திரை யூரெழித்தருளென்று புகன்று
விரியுமேன்மைசால் விடுவச்சேனரைப்பதம் பணிந்து

யி-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணர்த்த அத்தியாயம், ௩௨௩.

பரியுநெல்லெனாற் கருத்தமகேசரைப் பணிந்து
தெரியும் புண்ணிய கருத்தமதீர்த்ததீர்தோய்ந்து.

(இ-ள்.) செய்கின்ற பஞ்சக்குரோச யாத்நிகாக்குவரும் விரோதங்களை நீக்கியருள்வீரென்று சொல்லி மேலானபெருமையிற் சிறந்த விஷுவச்சேனருடைய பாதங்களில்வணங்கி விரும்பத்தக்க நெல்லினாலும் என்னினாலும் கர்த்தமகேசரை அர்ச்சித்து வணங்கி யாவரும் அறியத்தக்க புண்ணியவடிவமடைய கர்த்தமதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து. எ-று. (கக)

கருத்தமப்பெயர்க் கூபத்தைக்கண்டுகை குவிப்போர்
வருத்த நீக்கிடுஞ் சோமநாதரைமணி மன்று
ணிருத்தமார்விரு பாக்கரைநீலகண் டரைக்கண்
டருத்தமார்தரு பூசனையன்புட னாற்றி.

(இ-ள்.) கர்த்தமகூபமென்னும் பேர்பெற்ற கிணற்றையுந் தரிசித்து கை குவித்து வணங்குகின்றவர்களுடைய கிலேசத்தைமார்றியருளும் சோமநாதரையும், அழகிய சபையினிடத்து நடனஞ்செய்கின்ற விருபாக்ஷரையும் நீலகண்டரையும் தரிசித்து நிறைந்தபலினைத்தரும் அவர்களை அன்போடு பூசைசெய்து. (கக)

அன்னதேத்தினுஞ் சிராத்தமோ மாதிகளாற்றி
யின்னறிந்தா மறையவர்க் கின்னமுதாட்டி
மன்னமேவிய கருத்தம கேசநின்னருளா
லென்னவூறுவந் திடினூநீங் குகவெனவிரந்து.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் சிரார்த்தம் ஓமமுதலானவற்றைச்செய்து துன்ப மொழியும்வகையாக பிராமணர்களுக்கு இனியபோசனஞ் செய்வித்து நிலையான பிரியத்துடன் வீற்றிருக்கின்ற கர்த்தமகேசரோ அடியேனுக்கு என்னதுன்பம் வந்தாலும் உனது கருணையினால் நீக்கியருள்கவென்று குறையிரந்து. எ-று. (கக)

பிராதகாமத்தை யடைந்தவட் பிறங்குநீ ராடித்
தராதலம்புதழ் தருகண நாதர் * சாமுண்டி
பராவுமோக்கவீ சுரர்கரு ணேசர்பத்திரோ
யொராதசீர்விக டாதேயி யுன்மத்த † வடுகர்.

(இ-ள்.) பிராதகாமமென்னும் தீர்த்தத்திற்குப்போய் பரிசுத்தமுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து உலகத்தாரால் துதிக்கப்படுகின்ற கணநாதரையும், சாமுண்டிதேவியையும், வணங்கத்தக்க மோக்ஷவீசரரையும், கருணேசரரையும், பத்திரோசரரையும், மாறாத சிறப்புள்ள விகடாதேவியையும், உன்மத்த வடுகரையும். எ-று. (கக)

மேயநீலேசர் காலகடேசர் நல்விமலை
யாயநந்திகே சுரர்பிருந் கிசரை யடுத்த

நேயமார்தரப் பூசித்து நிறைவடைவதற்கு
தாயதோயகந் தருவசாகரப்பன றுண்டி.

(இ-ள்.) விரும்பத்தக்க நிலைகளையும், காலகூடேசனையும், விமலாதேவியையும், நந்திகேசரியையும், பிருங்கேசரியையும், தரிசித்து பேரன்புடன் பூசைசெய்து பிரபல சுகத்தைத்தருகின்ற கந்தருவசாகரதீர்த்தத்தைக் கடந்துபோய். எ-று. (௨௦)

வீமசண்டியில் வீமசண்டியைத் தொழுதாடித்
காமர்சண்டவி நாயகன் பரிதிசந்தருவ
னேமவீசனி ராமனிரத்தாட்சியீசன்
ரேயில்பூசனை புரிந்தவாருள்செயத் துதித்து.

(இ-ள்.) வீமசண்டிக்குப்போய் வீமசண்டியை வணங்கி வீமசண்டி தீர்த்தத்தில் முழுது வணப்புவாய்ந்த சண்டவிநாயகனையும், சூரியதேவனையும், கந்தருவவீசனையும், நேமவீசனையும், இராமேசனையும், இரத்தாட்சியீசனையும், களங்கமற்ற பூசைசெய்து அவர்கள் அருளவேண்டுமென்று தோத்திரப்பண்ணி. எ-று. (௨௧)

அங்குநின்றுசென் றெற்றைத்தாட் கணேசனை யடைந்து
பொங்குமெள்ளினு லரிசியாம் பூசனை புரிந்து
தங்குமந் நின்று போய்ச்சிந்து நதியகஞ்சார்ந்து
நங்குதீர்தகா வீமேசர் வயிரவ நாதர்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்து நின்றும்போய் ஏகபாதவிநாயகனாயடுத்து மேலாகிய என்னினும் அட்சதையாலும் பூசைசெய்து அவ்விடத்து நின்றும்போய் சிந்துந்தி யையடைந்து குற்றமில்லாத மஹாவீமேசனையும், வயிரவநாதனையும். எ-று. (௨௨)

ஏயும்வரவி யியல்பூத நாதர்சோமேசர்
வேயுங்காலநா தன்கவர்த் தீசர்காமேச
ராயுஞ்சந்தர கணேசர்பத் திராருட்கணேசர்
தோயுமின்னர்பூ சனைபெலாம் விதிப்படிதுலக்கி.

(இ-ள்.) பொருந்திய வயிரவிதேவியையும் அழகுள்ள பூதநாதனையும் சோமேசனையும் காலநாதனையும் கவர்த்தீசனையும், காமேசனையும் ஆராயத்தக்க சுந்தரகணேசனையும் பத்திரேசனையும் அருட்கணேசனையும் மேற்கண்ட இத்தேவர்களுடைய பூசைகள் யாவும் விதிவழியாக விளங்கச்செய்து. எ-று. (௨௩)

மாண்டதெகளி விராயகர் பொன்னடிவணங்கி
நீண்டகன்னன்மோ தகமவலாதிக ணிரப்பிக்
கூண்டமற்றவர் பாற்பதினறுவரைக் கும்பிட்
டண்டவுத்தண்ட ருக்கலே சுராயிறைஞ்சி.

(இ-ள்.) மாட்சிமையுள்ள தெகளிவிராயகருடைய பொன்போன்ற பாதுகளில் பூசித்து வணங்கி உயர்ந்த கரும்பு, மோதகம், அவல் முதலானவைகளை நிறைவாகவைத்து நிவேதித்து அவ்விநாயகர் சமீபத்திலுள்ள பதினறு

ய-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புணர்த்த அத்தியாயம். ௩௨௫

கணேசர்களுையும் வணங்கி உத்தண்டேசனாயும், உக்கலேசுரனாயும் திருவடிகளில் வணங்கி. எ-று. (௨௪)

பரவுபார்ப்பதி தவம்புரி யிடமெனப்பட்டு
விரவுசீரிரா மேச்சுரஞ்சாரந்தவண் விழைந்து
கரவுதீர்தா வருணநா னங்கனிந்தியற்றி
யுரவுசால்பிண்ட தானமுஞ் சிராத்தமுமுளுற்றி.

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க பார்ப்பதிதேவி தவஞ்செய்த இடமென்று சொல்லத்தக்க வியாபித்த புகழையுடைய இராமேச்சுரத்தையடைந்து அவ்விடத்துக் களிப்புடன் களங்கத்தை நீக்கத்தக்க தீர்த்தத்தில் முழுது உறுதியைத்தரத்தக்க பிண்டப்பிரதானத்தையும் சிரார்த்தத்தையுஞ்செய்து. எ-று. (௨௫)

சோமநாதனைக் குளந்திலம் வில்வத்தாற்றுலங்கக்
காமர்பூசனை செய்தயிராவதே சுரர்கட்
டாமமாரசடைப் பரதேசர் சத்துருக்கேச
ரீமமாடிலக் குமணேச ரெழிவிசாமேசர்.

(இ-ள்.) சோமநாதரை வெல்லம், என், வில்வம் இவைகளால் அன்புடன் விளக்கமாகப் பூசித்து அயிராவதேசுரனாயும், தேன்றுளிக்கும் பூமாலையணிந்த சடையையுடைய பரதவிச்சுரனாயும், சத்துருக்கேச்சுரனாயும் மயானத்திலாடல் செய்யும் இலக்குமணேசனாயும், அழகுவாய்ந்த இராமேசனாயும். எ-று. (௨௬)

ஆன்றமேன்மைசால் பூமீசர்நகுடேசராதி
யேன்றதேவரைப் பூசித்துச் சந்திவந்தனையே
ருன்றமேவீதி தானம்வா சம்பலவுளுற்றித்
தோன்றவாய்புரா னாதியாற் கண்டியிறுந்து.

(இ-ள்.) மாட்சிமையுள்ள பூமீசர் நகுடேசர்முதலாகத் தங்கிய தேவர்களைப் பூசைசெய்து பின்பு சந்தியாவந்தனைமுடித்து அழகுபெறும்படி விரும்பத்தக்க வஸ்திரமுதலிய பலவகையான தானங்களைச்செய்து அறிவுதோன்றும்படி ஆராயத்தக்க புராணாதி சிவவணத்தால் சித்திரையொழித்து. எ-று. (௨௭)

இராமனன்புசெய் தருச்சித்துப் போற்றிடவிருந்த
விராமநாதனை யெண்ணினும் வழுத்தினுமென்று
மிராமமார்பல் வின்புமீ வாணையாத்திரையு
நிராமலாகநீ யருளெனவேண்டினின் நிரந்து.

(இ-ள்.) ஸ்ரீராமன் அன்போடு பூசைசெய்து வணங்கத்தக்கதாக வீற்றிருந்தவரும் சித்தித்தாலும் துதித்தாலும் அழகு நிறைந்த பலவாயுக்களையும் கொடுத்தருள்பவருமாகிய இராமநாதேச்சுரரை வணங்கி யாத்திரைக்கு இடை யூறுவராமல் அருள்வீராகவென்று வேண்டிக் குறைவிரந்து. எ-று. (௨௮)

வாரமேவிரர் வழுத்தினின் நிறைஞ்சிடவருளு
தீரமேவிய லிங்கமெலாந்தொழல் செய்தே

யீரவானவர்பூசித்ததேவசங்கேசர்
சாரமாகிய திருவடிபூசித்துத் தாழ்ந்து.

(இ-ள்.) விரும்புத்தக்க அன்புள்ளவர்கள் துதித்துப் பணியும் வண்ணம் கங்கைக்கரையில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கங்களெல்லாவற்றையும் விதிவழியே வணங்கி அன்பையுடைய தேவர்கள் பூசைசெய்த தேவசங்கேசர் இன்பமய மாகிய திருவடிகளை அர்ச்சித்து வணங்கி. எ-று. (௨௯)

பரசபாணியாம் பிள்ளையைப் பூசித்தப்பாற்போய்
விரசவண்பிரு துவீசன்மென் மலர்ப்பதமடைந்து
வரமிகுந்தொரு பிருதென்பான் பரிமகஞ்செயலாற்
கரவிலித்தலத் திறப்பவர் கதியுறக்கண்டு.

(இ-ள்.) மழுவாயுதத்தைக் கரந்திவடைய வயிரவக்கடவுளைப் பூசைபுரிந்து அவ்விடம்விட்டப்பாற்போய் வியாபித்த புகழ்மைந்த பிருதுவீசருடைய மெல்லிய மலர்போன்ற திருவடிகளை யடுத்து ஒருபிருது என்பவன் அன்பு மிகுந்து அசுவமேதபாகஞ்செய்த காரணத்தால் சுளங்கமற்ற இந்தக் காகித்தலத்தில் இறப்பவர்கள் முத்தியையடையத் திருக்கண்சாத்தி. எ-று. (௩௦)

அருளுமண்ணீ யெனத்துதித் தாயிடையமைந்த
வெருளிவாச்சயூ பப்புனன் மேற்புரோக்கித்துத்
தெருள்சயூபமா தம்பத்தைப் பரிசித்துத் தீர்ந்து
கருளுறதருள் கபிலதாரையைச் சென்றுகண்டு.

(இ-ள்.) அதுங்கிரகஞ் செய்யுங்கடவுள்தேவரீரேயென்று தோத்திரம் பண்ணி அவ்விடத்திருக்கின்ற களிப்பைத்தரும் சுயுபதீர்த்தத்தையெடுத்து மேலே புரேர்ப்சித்துக்கொண்டு தெளிவைக்கொடுக்கும் மகிமையுள்ள சுயுபதம்பத்தைக்கையினற் பரிசித்து அப்பாற்போய் மயக்கத்தை ஒழிக்கின்ற கபிலதாரையைப் பார்த்து. எ-று. (௩௧)

ஆடல்செய்தவீர் கிராத்தமா திகள்பலவாற்றிக்
கூடல்சாலிட பத்துவ சனாத்துதிகூறி
வீடரித்திரை யுறவசித்தவணின்னு விழைந்து
நாடல்கூர்பிர தக்கணஞ் செய்வது நன்று.

(இ-ள்.) அக்கபிலதாரையில் ஸ்நானஞ்செய்து கிரார்த்தமுதலாகிய பலவற்றையும் திருத்தமாகச் செய்து அறிவிற்கலக்கும் தன்மையுள்ள ரிஷபத்துவசனாத்துதித்து அன்றிரவு நித்திரைக்கி அவ்விடத்திருந்து விருப்புடன் அக்கடவுளை நாடிக்கொண்டு வலம்புரிவது நன்மையாகும். எ-று. (௩௨)

சுவாலரரசிங் கரையடைந்து தூயகபில தீர்த்தம்பார்த்
தவாலும்வருண சங்கத்தி னாடியாதிகேசவனாத்
தவாதசங்க மேசுரனாத் தழைக்குங்கருவ விராகயரை
யுவாரலன்பிற்பூசித்தே யொளிரும்யவைதுவித்தமுவி.

யி-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்திராயம், ௩௨௭

(இ-ள்.) சுவாலா நரசிங்கரை அடுத்து, பின்பு கபிலதீர்த்தத்தைச் சேவித்து விரும்பத்தக்க வருணசங்கத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஆதிதேசவரையும் நீத்திராநி யசங்கமேசுரரையும் அருளைத்தழைக்கச் செய்கின்ற கருவவிராயகரையும் போ ன்பினில் பூசைசெய்து விளக்கமுற்ற கோதுமையால் அர்ச்சித்துத் தியானித்து

மருவுபிரக வாதேசர் வயங்குதிரிலோ சனவீசர்

வெருவில்விந்து மாதவர்மம் நிவரை விழைந்து பூசித்துக்

கருவதகற்றும் பஞ்சநதக் கவர்த்தீசுரர்மம் களகவுரி

பொருவிலிவரைத் தரிசித்துப் போற்றுகின்ற வசிட்டேசர்.

(இ-ள்.) அவிடத்திருக்கின்ற பிரகலாதேசரையும் விளங்குகின்ற திரிலோ சன வீசரையும் களிப்பைத்தரும் விந்துமாதவரையும் அன்புடன் பூசை செய்து பிறவியை ஒழித்தருளும் பஞ்சநதக்கவர்த்தீசுரரையும் மங்களகவுரியுமாயே இவர்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு துதித்தற்குரிய வசிட்டேசரையும். எ-று. (௩௪)

பன்னுவாமதேவேசர் பருப்பதேசர் மகேசுரரே

யென்னுமிவரை நயந்தேத்தி யெழிலார்சித்திவிநாயகரை

மன்னுஞ்சத்தா வரணகண பதியைவணங்கிப் பூசித்து

மின்னுமணிகள் லிகையாடி விசுவேசுரரைத் தரிசித்து.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற வாமதேவேசரையும் பருப்பதேசரையும் மகேசு ரையும் விருப்போடுவணங்கித் துதித்து அழகுநிறைந்த சித்திவிநாயகரையும் நிலை பெற்ற சத்தாவரண கணபதியையும், பணிந்து பூசைசெய்து விளக்கமுள்ள மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரைப் பணிந்து. எ-று. (௩௫)

ஆன்றமுத்திமண்டபத்தை யடைந்துதண்ட பாணிதனைச்

சான்றநெடுமர லினைத்துண்டித் தந்தியினைவெவ் வயிரவரை

யேன்றகதிரைப் பஞ்சவிராயகராயிறைஞ்சிப் பூசித்துத் [ண்டும்.

தோன்றவொருமுத் தாஞ்சூழ்ந்து துதித்துத்தியானஞ்செயல்வே

(இ-ள்.) சுபகரம் நிறைந்த முத்திமண்டபத்தைச் சேர்ந்து தண்டபாணி யையும் திருமாலையும் துண்டிவிநாயகரையும் வயிரவக்கடவுளையும் சூரிய தேவ ரையும் பஞ்சவிராயகரையும் பூசித்து வணக்கி ஒரு பிரதக்ஷணஞ் செய்து தோ த்திரம் புரிந்து தியானஞ் செய்யவேண்டும். எ-று. (௩௬)

தேவதேவவிசுவேச செகமேழினுக்குங் குருநாத

பாவநாசமாகாசிப் பதிநாயகரின் கிருபையினு

லோவவரிய பாதகங்க ளொழிப்பான் பஞ்சக் குரோசத்தை

யாவிராதக் கணஞ்செய்தே நருளவேண்டுமடியெற்கே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு அருள்செய்யும் மஹாதேவரே விசுவநாதரே சத் தலோகங்களுக்கும் ஆசாரியரே பாவங்களை யொழிப்பவரே மகிமையுள்ள கா ளிப்பதிக்கு நாயகரே தேவர்களுடைய கருணையினால் நீங்குத்தகரிய பாவங்களை ஒழிக்கும் பொருட்டு, பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணம் செய்தேன் அடியே னுக்கு அருள்செய்ய வேண்டும். எ-று. (௩௭)

இந்தப்பிரதக் கணப்பயனா லெண்ணில்பவத்துப் பாதகமு
நத்ப்புரிதியிக்காசி நகரில்வசிக்கும் பேறருடி-
முந்தக்கொடிய பாதகமேன் முளையாவகைநன் மதியளித்தி
யந்தத்தொளிரின் னடிக்கலப்பு மருடியென்று தொழுதேத்தி.

(இ-ள்.) அடியேன்செய்த இந்தப் பிரதக்ஷண பலத்திலே அளவிறந்த
பிறவியிற்செய்த தீவினைகள் ஒழிந்துவிடும்படி செய்வீராக, இக்காசித்தலத்தில்
நிரந்தரம் வசிக்கத்தக்க பாக்கியத்தை யருள்வீராக, இனிமேல் கொடிய பாதகங்
கள் உண்டாகாதிருக்கத்தக்க நல்லவிவேகத்தை யருள்செய்வீராக, தேகமுடி-
வில், வளங்குகின்ற தேவரீர் திருவடிகளிற் சேர்த்தருள்வீராக, என்று வணங்கித்
துதித்து. எ-று. (௩௮)

மறையோருண்ண வமுதருத்தி மாண்பார்த்தக்க ணையுங்கொடுத்து
முறையேயிருக்கு மிடஞ்சார்ந்து முன்னுசவைய வடிசிலமைத்
திறையார்கமும்பா யுள்ளவரோ டிருந்துபுசித்து விசுவேச
னறையார்கமலப் பதமுளத்தே ஈட்டியிருத்தல் விதியாகும்.

(இ-ள்.) பிராமணர் உணவுகொள்ளத்தக்க போசனஞ் செய்வித்து, மாட்
சிலமையுள்ள தக்ஷணைகொடுத்து பின்பு தானிருக்குமிடத்தை யடைந்து அறுசு-
வையோடுங் கூடிய பதார்த்தங்களையும் அன்னத்தையுஞ் சமைப்பித்து பெருமை
பொருந்திய பந்துக்களோடிருந்து போசனஞ் செய்து விசுவநாதருடைய தே-
ன்றுளிக்கின்ற தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை மனத்திலிருத்தி நிலைக்கச்
செய்வது விதியாகும். எ-று. (௩௯)

முதடைகருத்த மேசுரத்தை முற்றியமர்க விரண்டாநா
ளிதமார்வீம சண்டியகத் திருக்கமூன்றா நாளடைந்து
பதமாரிராமே சுரத்தமர்க பற்றுநாலா நாளறவச்
சுதமார்கபில தாரையிடைத் துன்னவைவந்தா நாட்காசி.

(இ-ள்.) முதற்றினத்தில் கர்த்தமகேச்சரத்தைச் சூழ்ந்து அன்றிரவு அங்
கே வசிப்பாயாக. இரண்டாவது தினத்தில் இன்பம் நிறைந்த வீமசண்டியைப்
பிரதக்ஷணஞ் செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குக. மூன்றாநாள் இராமேச்சரத்தை
ப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குக. நாலாநாள் கபிலதாரையை
வலஞ்செய்து அன்றிரவு அங்கேதங்குக. ஐந்தாநாள் காசிப்பதியை அடைந்து
அன்றிரவு அங்கேதங்குக. எ-று. (௪௦)

வருணாதிரஞ் சண்டிகேத் திரமாதார்க்கை வளர்கோயி
வருணாடினார்சேர் வீமசண்டி யருளிராமேச் சுரமிவற்று
ளொருநாளெதனின் வசித்தாலு மொழியாப்பாவமனைத்தும்போய்த்
திருளரணற்குமெட்டாத தெய்வக்கதிரேச் தமர்வரால்.

(இ-ள்.) வருணாதிரம், சண்டிகேத்திரம், உயர்ந்து பெருமைபெற்ற துர்க்
காதேவி ஆளியம், திருவருணட்டம் வைத்தவர்கள் சேர்த்தக்க வீமசண்டி, அநுக்

வி-வது பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண வியல்புரைத்த அத்தியாயம். ௩௨௯

கிரகத்திற்குரிய இராமேச்சுரம், திவ்வைந்திடங்களில் ஒரு ஊராயினும் எவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்தாலும் வேறுகாரணத்தால் நீக்கப்படாத தீவினையெல்லாம் ஒழிந்துபோய் இலக்குமிநாயகனாகிய விஷ்ணுதேவருக்கும் அணுகக்கூடாத தெய்வத்தன்மையுள்ள மோக்ஷத்தை விருப்புடனடைவார்கள். எ-று. (1)

என்னவருத்தப் பட்டேனு மெம்மாமறையு மெடுத்துரைக்கு
மன்னகாசித் தலத்தெல்லை யைங்குரோசஞ் சூழ்வாரேன்
முன்னமடைவர் சித்தசுத்தி முழுப்பாதகமு மொழிந்துபோம்
பன்னவரிய மெய்ஞ்ஞான பாலராகிக் கதியடைவார்.

(இ-ள்.) எல்லாவேதங்களும் எடுத்துரைக்கத்தக்க அக்காசித்தலத் தெல்லையில் எவ்வித பிரயாசை எடுத்துக்கொண்டாயினும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்வார்களானால் முன்னே சித்தசுத்தியடைவார்கள் மகாபாதகங்களும் ஒழிந்துவிடும். பின்னர் சொல்லுவதற்கரிய உண்மைஞானத்தைப் பெற்று முத்தியின்பத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (சஉ)

மாறுதவிர்கா சியில்வாழ்வார் மாரீர்க்கங்கை நதிமூழ்கி
பூறுதவிர்விச் சுவநாத னேங்குமன்ன பூரணியென் [ந்தும்
ருறுமவித்தார் புகனமைத்தாழ்ந் தாண்டிக்கொருநாற் குரோசமை
பேறுநிரம்பச் சூழ்வாரேற் பிரமசொருப மேயாவார்.

(இ-ள்.) களங்கத்தைப் போக்குகின்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பெருமைபொருந்திய கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமஞ்செய்து, துன்பத்தை மாற்றியருளும் விசுவநாத தென்றும் உயர்வுள்ள அன்னபூரணியென்றும் காமாகி ஆறுகுற்றங்களையும் நீக்கினவர்களாலே சொல்லத்தக்க நம்மருவரையும் பணிந்துவருவதுக்கொருதரம் நிறைந்த பலனைத்தருகின்ற பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்வார்களானால் அவர்கள் சிவசொருபராவார்கள். எ-று. (ச௩)

பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணவியல்புரைத்த
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௪௦௮.

திருச்சிற்றம்பலம்.



திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது காசிவாச நியமமுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணலீ துரைத்தலோடு மம்மைகை குவித்துப்போற்றி
யெண்ணருங் காசிமேவி யிருப்பவர் குரோசஞ்சூழ்வோ
ருண்ணலம் பயப்பக்கொள்ளு நியமமுமுரைத்தியென்னக்
கண்ணக னுலகமுய்வான் கழறுவான் கருணைமூர்த்தி.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷண வியல்பைத்திருவா
ய்மலர்ந்தபோது பார்வதிதேவியார் இருகரங்களையும் குவித்துத் துதிசெய்து
நினைத்தற்கரிய காசித்தலத்தில் விரும்பிவாழ்பவர்களும், பஞ்சக்குரோசப் பிரத
க்ஷணஞ் செய்பவர்களும் மனதுக்கு நன்மையைத் தரும்வகையாக அவர்கள்
கொள்ளுகின்ற நியமங்களையும் கட்டளையிடுவீரென்று கேட்க இடமகன்ற உல
கங்க ளெல்லாம் பிழைக்கும் பொருட்டுக் கிருபாமூர்த்தியாகிய மஹாதேவர் கட்
டளையிடுகின்றனர். எ-று. (க)

பார்மனை வசித்தல் செய்யார் பரரிடு மன்னமேலார்
பார்மனை வியர்பால் வார்த்தை வினோதத்தும் பகர்தல்செய்யார்
பரப்பொருள் வாஞ்சையையார் பாவிகளும்வு செய்யார்
பரராடை யிடுக்கினோக்கிற் பதைப்பராம் காசிவாழ்வோர்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் அன்னியர் வீட்டில் வசிக்க
மாட்டார்கள் பரான்னம் புடிக்கமாட்டார்கள், பிறர் மனைவியிடத்து வினோதவா
ர்த்தையும் பேசார்கள், அன்னியர் பொருளில் ஆசையையார்கள், பாவிகளிட
த்துச் சினேகஞ் செய்யார்கள், அன்னியர் படுத்துவாத்தைப் பார்ப்பாராயின் மன
நடுங்குவார்கள். எ-று. (உ)

தீயவர்கேக்கையாலே சித்தத்துமலினமுண்டா
மாயசற்கருமெல்லாந் தீயனவாக்குமற்றும்
நூயவருடனேசேர்வார் சொற்றிடு நமக்குநம்பான்
மேயகேசவற்குமாகா வீணரோடுரைத்தல்செய்யார்.

(இ-ள்.) கொடியோருடன் சேர்தலினாலே மனதிற்களங்க முண்டாகும்.
அக்களங்கமனதுடன் செய்யும் புண்ணியத்தொழில்கள் யாவும் பாவங்களாக முடி
யும் ஆதலினால் காசியில் வாழ்பவர்கள் பரிசுத்தர்களோடுறவுசெய்வார் வேதங்

கக - வது காசிவாச நியமமுனைத்த அத்தியாயம். ௩௩௧

கனா லெடுத்துரைக்கத்தக்க நம்மிடத்திலும் நம்மிடத்தில் விருப்பமுள்ள வீஷ்ணுதேவரிடத்திலும் அன்பு செய்யாத வீணர்களோடு வார்த்தை சொல்லார்கள். எ-று. (௩)

மறைநின்றை குரவனின்றை மறையுணர் பெரியோர் நின்றை
நிறைசிவதருமநின்றை நிகழ்தருதீர்த்தநின்றை
யறைபவரோடுஞ்சேரா ரன்னதுங் கேட்ககில்லார்
கறைதபு காசிவாழ்க்கை கடைப்பிடித் தமராரின்றோர்.

(இ-ள்.) களங்கமற்றகாசித்தலத்தில் வசிப்பதை உறுதியென்று பற்றிக் கொண்டு விருப்புடன் வாழ்கின்றவர்கள் வேதநின்றை, ஆசாரியர்நின்றை, வேதங்களையறிந்த பெரியோர்களுடைய நின்றை, நிறைவாயுள்ள சிவபுண்ணிய நின்றை, சித்தசுத்தியைத்தருகின்ற தீர்த்தநின்றை இவைகளைக் காதிறற்கேளார்கள் அந்நின்றைகளைக் கூறுவோரிடத்துஞ் சேரார்கள். எ-று. (௪)

அன்னியதவத்துச் செய்த பாவங்களனைத்து மான்று
மன்னிய காசிமேவ மறியுமத் தலஞ்செய்பாவ
முன்னியவைங்குரோசஞ் சூழ்தவா லொழியுமாங்குத்
துன்னிய மறமொன்றுனு மொழிதரா தொடிக்கைமாதே.

(இ-ள்.) கடகமணிந்தகையையுடைய உமையே பிறதலங்களிற்செய்த பாவங்களையாவும் நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் ஒழிந்துபோம். அக் காசிப்பதியிற்செய்த எல்லாப் பாவங்களும் சித்திக்கத்தக்க பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ்செய்தால் நீங்கும். அப்பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணகாலத்திற் செய்தபாவம் வேறொருகாரணத்தால் அழியாது. எ-று. (௫)

மறையவரரசர் நாய்கர் சூத்திரர்வன்சண்டாளர்
பறையு மற்றியாவரேனும் பரகதியடைதல் வேண்டிற்
கறைதபுகாசிமேவிக் கனிவினைங் குரோசஞ் சூழ்த்து
முறைமையி னமைப்புகிக்கின் முத்தரே யாவருண்மை.

(இ-ள்.) பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர், கொடியபஞ்சமர், சொல்லுதற்குரிய மற்றையர் யாவராயினும் மேலாகியமோட்சத்தைப் பெற வேண்டினால் களங்கமற்றகாசித்தலத்தைச்சேர்ந்து அன்புடன் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து விதிவழியாக நம்மைப் பூசிப்பார்களாயின் அவர்கள் நித்திய முத்தராவார்கள். எ-று. (௬)

குளிப்பொழிற் காசிமேவிக் குரோசஞ்சூழ் பவர்முன்னாளே
யளிகெழுமறையோராதி மற்றுநம் மடியர்யார்க்குந்
தெளிதலில் குருடர்கூனர் செவிடர்கான் முடவரும்
களியறுமிடியர்யார்க்குந் கைப்பொருள் கொடுத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) குளிர்ந்த சோலைசூழ்ந்த காசித்தலத்தில் வசித்து பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்பவர்கள் வலஞ்செய்வதற்கு முன்னாளில் இரக்கமுள்ள பிராமணர் முதலிய நமதடியார் பலருக்கும், நேத்திர உணர்ச்சியில்லாத அந்தகர்

களுக்கும், கூனர்களுக்கும், செவிடர்களுக்கும், காலில்லாதமுடவர்களுக்கும், ஊமர்களுக்கும், களிப்பற்ற தரித்திரர்களுக்கும், மற்றையர்களுக்கும் கையிலுள்ள பொருளைக் கொடுக்கவேண்டும். எ-று. (எ)

கேத்திரஞ் சூழ்வோர்மண்மேற் கிடைகொள நயிலமோவல்
சாத்திரம் புகன் முக்கால் முழுகறும் பூலநீக்கல்
பாத்திர கிராத்தநித்தம் பணல்பிண்ட மிதிதல் வேண்டி
தோத்திர மிகுமிவ்வெல்லா மனந்தமாந் துலங்குமென்றும்.

(இ-ள்.) பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வோர்கள் பூமியிற் படுத்தல் எண்ணையிட்டுக் கொள்ளாதிருத்தல், நியம விதியிற்சொல்லியவாறு திரிகா லங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்தல், நாமபூலம் போடாதிருத்தல், சம்பாத்திர கிரார்த் தத்தைத் தினந்தோறஞ் செய்தல், பிண்டம்போடுதல் இவைகளைச் செய்யவேண் டும் புகழ்பெற்ற இக்கிரியைகள் யாவும் ஒன்று அனந்தமாகவிளங்கும். எ-று. (அ)

வாமிசுகாசிமேவி வாழ்த்தரு பிரமசாரி
கிரகமதுடையோன்வானப் பிரத்தனே கிளர்ச்சநியாசி
புரன்மிகு யாவரேனு முறவலஞ் சூழல் வேண்டும்
விரவுபாதகங்கண் மூன்றும் விளித்திதிங் கழுவாயீதே.

(இ-ள்.) அதிகமேன்மையுள்ள காசிப்பதியில், வாழ்கின்ற பிரமசாரி, கிரக ஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி ஞானத்தாலுயர்ந்தவர் யாவராயினும், விதி வழி வலஞ்செயல்வேண்டும். மனம், வாக்குக் காயமென்னும் திரிகரணங்களாற் சேருகின்ற தீவினையை யொழித்தற்குப் பிராயச்சித்தம் இதுவேயாகும். எ-று. (ஆ)

வானவர் பலர்கவர்க்க மரீஇநம தானேபேணி
யீனமின்றிருந்துங்காசி யெய்திட முயலாநிற்ப
ருனமில் வசித்தல்கூழ்த லுவையிரண்டற்ருந்த
மானமார்கருணைவேண்டி மாதவம் பயில்வார் பல்லோர்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் பலரும், தேவலோகத்திலிருந்து மஹா ஆக்கினையைப் பாதுகாத்துச் சுமமாகவசித்தாலும், காரியை யடையவேண்டுமென்று முயற்சிப் பார்கள். கரசித்தலத்தில் வசிப்பதற்கும் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வதற்கும் ஆகிய இவையிரண்டிற்கும் மஹா கிருபை யுண்டாகவேண்டுமென்று அனேகர் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள். எ-று (கௌ)

திருத்தரு காசிகைவப்பிற் செய்தபுண் ணியபாவங்க
ருருத்தரு சிறியதேனு முலகத்துப் பெரியதாகும்
பருத்தறங் குடிக்கொளந்தர்க் கிரகத்திற் பண்ணும்பாவம்
வருத்தமிக் கியற்றினானும் வளர்தரு மறிதராதால்.

(இ-ள்.) சிறப்புற்ற கரசித்தலத்திற்செய்த புண்ணியபாவங்கள் சிறிதா யிருந்தாலும் உலகத்தினிடத்து மிகப்பெரியதாக ஓங்கும். தருமங்களிகரித்து கிலைத்திருக்கிற விசுவகாதராலுயர்த்திருள் பண்ணும்பாவம் பெருந்துயரங்களைச் செய்வித்து நாளுக்குநாள் வளருமேயன்றிக் கெடுதியுறுது. எ-று. (கக)

உற்றகேத் திரத்துச்செய்த பாவங்க ளொருங்குமாய்க்கும்
பொற்றநம் மிருக்கையாய புண்ணிய கேத்திரங்கள்
கற்றவர் புகழும்ந்தக் கேத்திரங் கந்தித்தபாவஞ்
செற்றமின் றுயகங்கா தீரத்தின் முருங்கிமாயும்.

(இ-ள்.) அவரவர்கள் வசிக்கின்ற இடங்களிற்செய்த பாவங்களையாவும் நாம் வசிக்கின்ற புண்ணிய சேஷத்திரங்களை யடைந்தால் நீங்கிவிடும். அந்நிஷ்டையவ ரால் புகழப்படும் அந்த ஸ்தலங்களில், வளர்த்தோங்கிய பாவங்கள் சார்த்ததை யுண்டாக்கும் கங்கைக்கரையில் வசித்தால் நரசமராகும். எ-று. (௧௨)

திருவளர் தெய்வக்கங்கா தீரத்துச்செய்தபாவ
முருவளர் காசிகீக்கு மோங்குகா சியிற்செய் பாவங்
தருவளர் பொழில்சூழந்தர்க் கிரகத்தைச் சாரமாயு
மருவளர் மலர்நீரந்தர்க் கிரகஞ்செய் மாபாவந்தான்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்தை யதிகரிக்கச்செய்கின்ற தெய்வீகமுள்ள கங்கைக் கரையிற்செய்தபாவங்கள் ஒளிவளர்கின்ற காசித்தலத்தில் வசித்தால் நீங்கிவிடும். அக்காசியிற்செய்த பாவங்கள் பலவிருஷங்கள் வளர்கின்ற சோலைசூழ்ந்த விசுவ நாதராலயத்தைச்சேர்ந்தால் நரசமராகும். வாசனைவீசும் மலர்க்களையுடைய தீர் த்தங்களமைந்த விசுவநாதராலயத்திற்செய்த மகாபாவமானது. எ-று. (௧௩)

வச்சிரப் பசைபோலொட்டு மற்றெத னாலும்போகா
தச்சுற வருத்துமென மைங்குரோ சத்தைச்சூழ
நச்சுத லொழிந்துமாயு மாதலா னலமேவேட்டோர்
பச்சிரத் தங்கால்பாயும் படிவலம் புரிதல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) வேறொருகாரணத்தால் நீங்காது ஆன்மாவைத்தொடர்ந்து வச்சி ரப்பசைபோலச் சம்பந்தித்து துன்பப்படுத்தும், பஞ்சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷ ணஞ்செய்தால் விரும்பித்தொடரும் அப்பாவம் ஒழிந்துபோம். ஆதலால் நன் மையை விரும்பினவர் பசிய உதிரங்காலிற் பரவுப்படி பஞ்சக்குரோசத்தை வலஞ் செய்தல்வேண்டும். எ-று. (௧௪)

மன்னிய காசிமூதூர் வசித்துமோ ரிடையூற்றாலே
துன்னிய வைங்குரோசஞ் சூழ்தரா தொழியுமாயின்
மின்னிய வாங்குமீட்டு மேவுபு சூழல்வேண்டும்
பன்னிய காசிவாசம் பயந்ததா யிடைச்சேய்போலும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற புகழுள்ள அனாதத்தலமாகிய காசிப்பதியில் வாசஞ் செய்தவர்கள், ஏதோ ஒருவிதமான தடையினாலே சிலலிங்கங்கள் நிறைந்த பஞ் சக்குரோசத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்யாமற் போவார்களானால் வீளக்கழுள்ள அத்தலத்துக்கு மறுபடியும்போய் விரும்பத்தக்க அந்தப் பிரதட்சணத்தைச்செய்ய வேண்டும். சூழத்தை, பெற்றதாயானா யடைவதுபோல் ஆன்மாக்கள் காசித்த லத்தை யடையவேண்டும். எ-று. (௧௫)

அவிழுத்த நகரமேவி யனைவர்க்கு மிதமேயெண்ணுஞ்
சவிழுத்த னிகமுன்னான சகலமு மடையாநிற்பன்
குவிழுத்த முலையாய்கேட்டி குலவுகேத் திரசந்ரியாசி
செவிழுத்தக் கங்கையாடித் திருநகர் வலஞ்சூழ்காவே.

(இ-ள்.) அவிழுத்தமென்னும் காசித்தலத்தையடைந்து எல்லாச்சீவர்களுக்
கும் இன்பத்தையே நினைக்கின்ற ஒளியுள்ள பக்குவன், இவ்வுலகவின்ப முதலிய
வெல்லாச்சுகங்களையும் பெறுவன். முத்துமலையணிந்து குவிந்த குஜங்களையு
டைய உமையேகேட்பாயாக. இக்காசியில் சந்ரியாசஞ்செய்பவன் சாநவிமுனி
வன் காதினால் விடுத்த கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து சிறந்த காசிப்பதியை வல
ஞ்செய்யும்போது. எ-று. (௧௬)

பாவமெப் படியுமேவும் பாறுவ தெவ்வாறென்னி
னாவச் சந்ரியாசிக் கங்கார நாசமொன்றே
மேவருங் கழுவாயாகும் வேறொன்றும் வேண்டின்கொல்லோ
தாவரு மனையவொன்றே சகலபாதகமும் போக்கும்.

(இ-ள்.) எவ்வகையிலும் பாவம்வந்து சம்பவிக்கும் அது ஒழிவது எவ்வா
றென்றால் அந்த சந்ரியாசிக்கு அகங்கார நாசமொன்றுமே செய்தற்கரிய பிராயச்
சித்தமாகும் அதைத்தவிர வேறையொன்றுஞ் செய்யவேண்டுமோ சகலபாதகங்
களையும் அவ்வகங்கார நாசமொன்றுமே யொழித்தவிடும். எ-று. (௧௭)

கேடருஞ் சார்தம்வாய்ந்த கேத்திர சந்ரியாசி
நாடருங் கங்கையாடி நம்மைநின்னொடு பூசித்துப்
பாடருந் துண்டிதண்ட பாணிகேத் திரம்புரப்போர்
வீடருந் தூர்க்கைபஞ்ச விநாயக ரிவணப்போற்றி.

(இ-ள்.) கெடுதலில்லாத பரமசார்த்தத்தையடைந்த அந்த கேஷத்திர சந்ரி
யாசி மகிமை குறித்தற்கரிய கங்காஸ்நானஞ்செய்து நம்மையும் உன்னையும் பூசி
த்து பெருமையுள்ள துண்டிராஜ கணபதியும், தண்டபாணியும், வைரவக்கடவு
ளும், தூர்க்காதேவியும், பஞ்சவிநாயகரும் ஆகிய இவர்களாவணங்கி. எ-று. (௧௮)

நிலையசி வரணமுன்னா நிகழுமா வரணமேழு
மலைவறச் சூழ்ந்துதேவ தேவியர் வணக்கஞ்செய்து
தலைமையன் பொடுமிராவொன் றிரண்டுமூன் றங்குத்தங்கிக்
கலைபமை தண்டபாணி காமரு பதம்பூசிக்து.

(இ-ள்.) நிலைத்தகாசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு விளக்கமுற்ற எழு
புவரணங்களையும் வலம்வந்து ஆங்காங்குள்ள தேவதேவியர்களைப்பணிந்து முத
ன்மையான அன்புடன் மூன்றுராத்கிரி இரண்டு ராத்கிரி அல்லது ஒரு ராத்கிரி
யாயினும் அவ்விடத்து வாசஞ்செய்து கலாவல்லவாகிய அழகிய தண்டபாணி
யின் பாதங்களைப்பூசைசெய்து. எ-று. (௧௯)

பலமறை முழங்குதண்ட பாணியே யித்தலத்து
கலமிகு சந்நியாசம் புரிநர்பா னண்புமிக்காய்
நிலவுமிய் வைங்குரோச யாத்திரா நிரப்புக்கென்று
குலவுற விரந்துபின்னர் நமைக்குணத் திறைஞ்சல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) பலவேதங்களால் பிரதிபாதிப்பதற்குரிய தண்டபாணிக்கடவுளே
காசிப்பதியில் நன்மைமிகுத்த சந்நியாசம் செய்பவர்களிடத்து அன்பு மிக்கவரே
வினக்கமமைந்த இப்பஞ்சக்குரோச யாத்திரையை முடித்தருள்வீவென்று குறை
யிரந்து அதன்பின்னர் நம்மை நற்குணத்தோடு பணியவேண்டும். எ-று. (௨௦)

ப-ம். நமைக்குணத்து என்பதற்கு, தண்டபாணிக்குக் கீழ்ப்புறத்திலெழு
ந்தருளிய விசுவநாயகரை என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

பொலிதரு தண்டபாணி பூசனைபெற்றுக் கென்னின்
மலிதரு காசியுள்ள வளமெலாம் வெளிப்போகாம
லொலிதரு வரங்கொண்டுள்ளா னோங்குநம் பாங்கரின்னுஞ்
சலிதரு தரமிலன்னுன் கேத்திர சந்நியாசி.

(இ-ள்.) பேரறிவால் விளங்குகின்ற தண்டபாணிபூசையை யாதுநிமித்தஞ்
செய்யவேண்டுமெனின் புண்ணியம்நிறைந்த காசியிலுள்ள வளப்பங்களையாவும்
வெளிப்போகாமல் பாதுகாக்கின்ற வரத்தை நம்மிடத்துப்பெற்றுக்கொண்டு
நம்மைவிட்டு நீங்காது சலியாதமனத்துடன் இத்தலத்திற்கு அவன் சந்நியாசியாக
இருத்தலால். எ-று. (௨௧)

ஆதலி னவனைப்போற்றி யநுறைகொண் டிடுதல்வேண்டுங்
காதலிக் கழுவாய்வினை முனிவற்குங் கட்டுரைத்தோ
மேதக வனையான் நண்ட பாணியை விழைந்துபோற்றிப்
போதவைங் குரோசஞ்சூழ்ந்து பொருவருஞ் சித்திபெற்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் அத்தண்டபாணியை வணங்கி அநுமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்வேண்டும் விரும்பத்தகும் இப்பிரா
யச்சித்தத்தை வினை வல்லவனாகிய நாரதமுனிவனுக்கும் உபதேசித்திருக்கின்றோம்.
மேன்மையுள்ள அம்முனிவன் தண்டபாணியைப் பிரீதியுடன் வணங்கிப் பஞ்சக்
குரோசப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து ஒப்பற்றசொருபசித்தியடைந்தான். எ-று (௨௨)

அறிந்தவ ருள்ளுஞ்சில்லோ ரைங்குரோ சமுஞ்சூழாராய்ச்
செறிந்தனர் விடயபோகந் தீவினை வேறற்பாற்றோ
முறிந்தவெம் பர்சத்தோர்க்கே முயற்சியுண் டாகும்வெள்வே
லெறிந்தகண் மடவார்போகத் திழிந்துழி தருவரேனோ.

(இ-ள்.) தெரிந்தவர்க்குள்ளே சிலபேர் பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷணஞ்
செய்யாமல் விஷய போகங்களிலுமுந்தினார்கள் தீவினையை அவர்களால் வெ
ல்லமுடியுமோ முடியாது கொடியபாசத்தை பொழிக்குந்தரமுடையோர்க்கே

வலம்வரத்தக்க முயற்சியுண்டாகும் மற்றையோர் யாவரும் வெள்ளிய வேலைப் பழித்த கண்களையுடைய மாதர்போகங்களில்மூழ்கி யலைவார்கள். எ-று. (௨௩)

என்னசா தனஞ்செய்தாலு மென்னபா வனைசெய்தாலு
மென்னசாத் திரங்கற்றாலு மென்னபுண் ணியஞ்செய்தாலு
மென்னயா கஞ்செய்தாலு மெய்துறார் முத்தியின்ப
மென்னரும் புகழுங்காசி யெய்திடி. னெய்தலுண்மை.

(இ-ள்.) யாதுசாதகத்திற் பழகினாலும், யாதுபாவனைபுரிந்தாலும், எந்த நூல்களை உணர்ந்தாலும், யாதுதரும்ஞ் செய்தாலும், எந்தயாகஞ் செய்தாலும்; மோகக்ஷுகத்தைப் பெறமாட்டார்கள். யாவரும் புகழப்பெறுகின்ற காசித்தலத் தையடைந்தால் முத்திபெறுதலுண்மையாகும். எ-று. (௨௪)

அளவறுஞ் சன்மந்தோறு மரற்றிய புண்ணியத்தா
ளளவறு பெருமைவாய்ந்த வரும்புகழ்ச் சைவனுவா
ளளவறு காட்சிநம்மை யாற்றுபு சீனயாலெய்து
மளவறு ஞானானந்த மளித்திடு மெளித்திரகாசி.

(இ-ள்.) எண்ணிறந்த பிறவிகடோறுஞ்செய்த தருமபலத்தினால் அளவற்ற பெருமையோடு ஈறந்த சைவனாகப் பிறப்பான் அவ்வாறு பிறந்தசைவன் நெடுங் காலம் நம்மைப்பூசித்தால் காசிபைத்தரிசிக்கப் பெறுவன் அக்காசித்தலமான்னு அளவற்ற ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கின்றஞானத்தை எளிதாகத்தரும். எ-று. (௨௫)

எத்தலத் துயிர்க்குநின்றோ டெண்மையி னொருநாஞ்சென்று
கைத்தல நெல்லிபோலக் காதிடை யுபதேசித்தன்
முத்தலம் புகழ்நாளு முழுத்தல மாயகாசிக்
கத்தல மேயொப்பன்றி மற்றுண்டோ வறிதியென்றான்.

(இ-ள்.) வேறே எந்தத்தலத்திலாவது இறந்துபோன ஜீவகோடிகளுக்கு உன்னோடு நாம் எளிதாகப்போய் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலக் காதினிடத்து உபதேசிக்கின்றோம் இல்லையெனினிலோகத்தாரும் புகழ்தற்குரிய சிறைந்தமகிமையு ள்ள காசிப்பதியில் சதாகாலமும் மேற்சொல்லியபடி உபதேசிக்கின்றோமாத லால் அத்தலத்திற்கு அதுவே சமானமல்லாமல் வேறொன்றுள்ளதோ நீயறிவா யென்று சிவபெருமான் பார்வதிதேவியாருக்குத் திருவாய்மலர்ந்தனர். (௨௬)

காசிவாசநியமமுரைத்த அத்தியாயம்முற்றும்.

ஆகபடலம் யக-க்கு திருவிருத்தம். சாநயச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது மாதேசன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உலகெலா மீன்றசெல்வியும்பர்தம் பிரானைத்தாழ்ந்து
விலகுபா தகங்களெல்லாம் வீத்தடு கழுவாய்சொற்றாய்
இலகும் கழுவாயற்றம் கியல்பிலா முடவரும்
ரலகுதீர் குருடர்கூன ராதியர் யாதுசெய்வார்.

(இ-ள்.) சர்வலோகங்களையும் உண்டாக்கிய உமாதேவியார் தேவதேவரா கிய மஹாதேவரை வணங்கி பாதகங்களெல்லாம் விலகி ஒழியத்தக்க பிரயச்சித் தத்தைக் கட்டளையிட்டவர் விளங்குதலுள்ள அப்பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ்செ ய்ய சக்தியில்லாத முடவர்களும், ஊமர்களும், அனேகமாயுள்ள குருடர்களும், கூனர்முதலானோர்களும் யாதுசெய்வார்கள். எ-று.

(க)

தொழிலொன்று மியற்றாராகிச் சுகத்திருக் கின்மமன்னர்
பொழிகின்ற செல்வமிக்கோர் பூப்படிற் புலக்குமேனிக்
கழிகின்ற துசப்பினல்லா ரிவரெது கடைப்பிடிப்பார்
பிழிநின்ற கடுக்கையண்ணல் பேசெனப் பெருமான்பேகம்.

(இ-ள்.) பிரயாசையைத்தருகின்ற தொழிலொன்றையுஞ் செய்வாதவ ராகி சுகத்திலிருக்கின்ற அரசர்களும், அதிக சம்பத்தாற் சிறித்தவர்களும், புஷ்பம் மேலேபடினும் வாடுகின்ற தேகத்தையும் நாளுக்குநாள் மறைகின்ற இடை யையும் உடைய மாதர்களும் ஆகிய இவர்கள் எந்த உறுதியைப்பற்றிக்கொள் ளுவார்கள். தேன் பொருத்திய கொன்றைமாலையணிந்த மஹாதேவரோ தே வரீர் கட்டளையிடவேண்டுமென்று கேட்க, சிவபெருமான் சொல்லத்தொடங் கினர். எ-று.

(உ)

சிறுபொருள் கைக்கொண்டோருஞ் செயத்தகு தரும்ஞ்செய்தா
லுறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செயறத்தினு முயர்ந்துதோன்று
முறுபொருள் கைக்கொண்டோரு முயர்வுறுத் தரும்ஞ்செய்யிற்
சிறுபொருள் கைக்கொண்டோர்செய் யறத்தினுஞ் சிறிதாய்த்தீரும்.

(இ-ள்.) பொருண் மிகுதியில்லாதவர்களும் செய்யத்தக்க தருமரகியங் களை விசாரித்துச் செய்வார்களாகின் பெரும்பொருளை யுடையோர் செய்யத் தரும் தருமத்தைப் பார்க்கினும் மேன்மையுடையதாகத் தோன்றும், பிரபலசம்பத் தையுடையோர்களும் மேன்மையாகாத தருமங்களைச் செய்வார்களாயின் அற்ப சிறுவியங்களுையுடையோர்செய்யும் தருமத்தினும் சிறிதாகமுடியும். எ-று.

(ங)

பாத்திரங் காலந்தேயம் பகரிவை யாதியாய்ந்து
சாத்திர மறையினுற்றும் தருமஞ்செய் பவர்யாரேனுந்
தோத்திர மருவுங்காசி துன்னுதற் கையமில்லை.
நேத்திரம் புனைந்துதேம்பி நிரப்புறு மருங்குனல்லாய்.

(இ-ள்.) பட்டாடையணிந்து குஜங்களைத்தாங்காது வருந்தி நானுக்குநான்
சிறுத்துவிடுகின்ற இடையையுடைய உமையே சம்பாத்திரத்தையும் புண்ணி
யகாலத்தையும் உத்தமதேசத்தையும் இவைகனெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து வே
தங்களிலுஞ் சாத்திரங்களிலும் விதித்தவாறாக உணர்ந்து தருமஞ்செய்பவர்கள்
எக்குலத்தினரோயானாலும் புகழ்மைந்த காசித்தலத்தை யடைதற்குச் சந்தேக
மில்லை. எ-று. (ச)

திருவளர் காசிதன்னிற் சிவலிங்கப் பதிட்டைசெய்தல்
குருவளர் தனியுண்டாக்கல் கூ-பத டாகஞ்செய்த
லுருவளர் கிரகங்கட்டி மறையவர்க் குதவலாதி
வெருவளர் பாவமெல்லாம் வீட்டிவீட் பிங்குமன்றே.

(இ-ள்.) ஞானசம்பத்தை மிகுதியாயுற்ற காசிப்பதியில் சிவலிங்கப் பிரதி
ட்டைசெய்தல், ஒளியுள்ள ஆலயங்கட்டுவித்தல், கிணறுகளையும் குளங்களையும்
உண்டாக்குதல், அலங்காரமமைந்த வீடுகளைக்கட்டி வேதமுணர்ந்த பிராமணர்
களுக்குதவுதன்முதலிய புண்ணியங்களைச்செய்தால் அச்சத்தைவளரச்செய்யும்
பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் நீக்கி முத்தியிற்சேர்க்கும். எ-று. (சு)

நாத்திகர் பாதகத்தர் நம்பொன்னுக் காசிவைப்பி
லேத்திடு மனையொன்றாக்கி மறையவர்க் கீவரென்னிற்
சாத்திர மறையோர்தங்கித் தனியமர் நாளொன்றற்குத்
தோத்திர மனுவோரெட்டுச் சொன்னநல்கிடுபெறெய்தும்.

(இ-ள்.) கடவுளில்லையென்கிற நாஸ்திகவாதிகளும் மகாபாதகஞ்செய்பவர்க
ளும் உண்மையெனக்கொள்ளாத காசித்தலத்தில் புகழ்பெற்ற ஒரு வீடுகட்டி
வேதப்பிராமணர்களுக்குக் கொடுப்பார்களானால் சாஸ்திரங்களையும் வேதங்க
ளையும் உணர்ந்த அப்பெரியோர்கள் விரும்பி அக்கிரகத்தில் வசிக்கின்ற நாள்
ஒன்றினுக்கு புகழ்பெற்ற மனுக்கள் எட்டுபேருடைய காலத்தளவும் பெரியோ
ர்களுக்குச் சொன்னதானன்கொடுத்த பலனை அவ்வீடுகட்டித் தானஞ்செய்த
வர்கள் பெறுவார்கள். எ-று. (சு)

ஈனமில் காசிமுதா ரொருமனை யியற்றிநல்கி
லூனமில் லறம்வாழ்நாண்மிக் கோங்குமா பாவந்தேயு
மானவத் தலத்திலங்கை யளவுமண் கொடுப்போர்தாமுங்
கானநம் கடுக்கையெங்கு நெனமறை கரையாறிற்கும்.

(இ-ள்.) உயர்ச்சியுள்ள பெரும்பதியாகிய காசித்தலத்தில் ஒரு வீடுகட்டி
கிரகஸ்த்தாச்சிரமத்திலுள்ள பெரியோர்களுக்குக் கொடுத்தால் அதில் அவர்கள்

கஉ . வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈகசு

வாழும்போது கொடுத்தவர்களுடைய பெரும்பாதகமொழிந்தபோகும் ஆயுள் வளரும். மகிமையுள்ள அத்தலத்தில் உள்ளங்கையளவு பூமியைச் சற்பாத்திரதா னஞ்செய்தவர்கள் மணத்தோடு சிறந்த கொன்டைமாலையணிந்த நமது வடிவமா வார்களென்று வேதங்கள் கூறும். எ-று. (எ)

அன்னமெள் ளிழுதுகன்னி யான்மணி மறைபூண்டை
சொன்னமற் றுள்ளதானந் துலங்குகா சியிற்கொடுப்பா
ரென்னரு மெமதுகூறே யெய்திடு மின்பமுத்தி
முன்னமோர் காதையுண்டா லதனைபு மொழியக்கேட்டி.

(இ-ள்.) சாதம், திலம், ரெய், கன்னிகை, பசு, நவமணி, வேதபுத்தகம் ஆபரணம், வஸ்திரம், தங்கம், மற்றுமுள்ளதானங்களை சிறப்புற்ற காசித்தலத்தில் சற்பாத்திரத்திற் செய்வார்களானால் செய்பவர்கள் யாவராயினும் எனதுவடிவத் தைப்பெறுவார்கள். இன்பமயமான முத்தியுஞ் சித்திக்கும். இதற்கு முன்னடந்த கதை யொன்றிருக்கின்றது. அதனைபுந் தெரிவிப்போக் கேட்பாமாக. எ-று. (அ)

வருகதிர்க் குலத்துவந்தான் மாதேச னென் னும்பேரான்
பொருவரு மரசர்செய்கை புந்திபுட் பேணுகிக்
கருதுவா ணிபமேசெய்வான் கடுங்குணங் கைக்கொண்டெள்ளன்
மருவருஞ் செம்பொன்மேரு மலையெனக் குவித்துவைத்தான்.

(இ-ள்.) பரம்பரையாய் வருகின்ற ஞரியகுலத்திற் பிறந்து மாதேசனென் னும் பெயருள்ளவன் சமானமில்லாத அரசருடைய நீதியை மனதில் விரும்பாத வனாகி சதாகாலமுஞ் சித்தித்தற்குரிய வியாபாரமே செய்கின்றவன் கொடியகு ணங்களிடைக் கைக்கொண்டவன் கிட்டித்தற்கரிய திரவியங்களைச் சம்பாதித்து மேரு மலையைப்போலக்குவித்தான். எ-று. (க)

கங்கைநீ ராடனம்மைக் கண்டொழிந் திடுதலாதிப்
பங்கமி ரெழிலெலாஞ்சொப் பனத்தினுஞ் செய்யானுகி
யெங்குமொன் றனுக்குமுன்றா யுறுதியோ டிசைத்துச்செம்பொன்
சிக்கலி லாதுசேர்த்தான் றீவினையோடுமாதோ.

(இ-ள்.) கங்காநீர் தத்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தல் நம்மை யன்புடன்கண்டு வணங்குதல் முதலிய குற்றமற்ற புண்ணியத்தொழில்களைக் கவனினுஞ்செய்யா தவனாகி யாவராயினும் ஒன்றுக்கு மூன்றாக வட்டிசேர்த்துக்கொடுக்கும்படி லா பம்பேசி பொருள்களைக்கொடுத்து திரவியங்களைச் சிதைவின்றி பாவக்குவிய லோடு சேர்த்தான். எ-று. (கௌ)

இனையனாய் வாழுகாளி லில்லவ னிறந்தாளாக்
வினையமிக் கழகுவாய்ந்த விலைமக ளொருத்திதன்னை
மனையகஞ் செறியச்சேர்த்து மற்றவ ளோடும்வாழ்கா
ளனையரு மினையன்செய்கை யறிந்துள்ளே வெறுப்புவைத்தாள்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையனாய் வாழுகாலத்தில் அவன் மனைவி யிறந்துபோனான். புத்திதுட்பமும் அழகுமுள்ள ஒருதாசியை தன்வீட்டில் மனையாளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு அவளோடு வாழங்காலத்து இவன் தூர்க்குணத்தை அவளறிந்து மனதில் வெறுத்திருந்தான். எ-று. (கக)

தருமமொன் றானுஞ்செய்யான் தன்மவறி தீட்டிவைப்பா-
னருமருந் தன்னார்பாற்போ யன்புசெய் துண்மைகளான்
வெருவரும் பாவிபென்றே மேதினி யிழிக்குமென்ன
கருமமீங் கிவனைக்கூடிக் காதலற் பேறுமற்றேம்.

(இ-ள்.) யாதொரு தருமத்தையுஞ் செய்யாமல் திரவிடத்தைச் சம்பாதித்து வீணாகவைத்திருக்கின்றான். அரிய தேவாமிர்தத்தையொத்த பெரியோர்க்கிடத்திற்குப்போய் அன்புவைத்து நீதியொன்றையும் கேளாதிருக்கின்றான். அச்சத்தைத்தரும் மரபாவி இவனென்று உலகத்தார் நிந்தைசெய்கிறார்கள். இவனை கூடுதற்கு நான் என்ன பாவஞ்செய்தேன் புத்திரசம்பத்து மில்லாதிருக்கின்றேன். எ-று. (கஉ)

என்றுளத் தெண்ணிமாறாக் கவலைபுற் றிருந்தாளாக
வொன்றுதன் கருமந்தீர்த்து மாதேச னுறையுள்வந்தா
னன்றவ ளிருக்கைநோக்கி யாவியே யனைபாயென்றோ
பொன்றலி றுயரமுற்ற யட்டிலிற் புகைபுங்காணென்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று மனதில் சிந்தித்து நீங்காக் கவலைகொண்டு அத்தாசியிருந்தான். மாதேசவரசன் தனது வியாபாரத்தொழில் செய்யுமிடத்தைவிட்டு வீட்டிற்குவந்து அவன் முகவாட்டத்துடனிருப்பதைப்பார்த்து என் பிராணனையொத்தமாதே யாதுகாரணமாக நீங்காததுயரடைந்தனை சுமையல் வீட்டில் புகை யெழும்பவுமில்லை. எ-று. (கங)

பசிவயிற் றெழுந்ததென்றோ படர்ந்தது பகர்தியென்றான்
கசிவரு மனத்தினுனைக் காரிகை நோக்கியட்டுப்
புசிவினை புரிந்தாலந்தோ பொருட்கேமின் டாமேயென்றான்
வசிதுனை வாளிற்பாயும் வார்த்தைமா தேசன்கேட்டு.

(இ-ள்.) வயிற்றிற்பசி அதிகரிக்கின்றது யாதந - ந்ததுசொல்வாயென்றான். இரக்கத்துடன் கேழ்க்கின்ற மாதேசனை அவ்விலைமாதுபார்த்து சுமைத்து உண்டால் ஐயோ? பொருள் நஷ்டமடமாகுமேயென்றான். கூர்மையுள்ளவானைப் போல துயரப்படுத்தும் அவ்வார்த்தையை மாதேசவரசன் கேட்டு. எ-று. (கசு)

என்னிது பகர்ந்தாயென்ன வெடுத்தநின் சன்மம்பாழே
நன்னிலை சிறிதுமில்லாய் நல்லவர் பாலுஞ்சோய்
புன்னிலை யடைந்தாய்நின்னைப் புணர்வது தோடந்தோட
மென்னிலை யிதுவேயென்றான் மாதேச னியம்புகின்றான்.

க2 - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசக

(இ-ள்.) இது என்னகாரணம் இவ்வாறு கூறினபென்று கேட்க அருமை யாகவெடுத்த உன் சனனம் வீணானது நல்லநடை சிறிதும் இல்லாதிருக்கின்றனே. நல்லோர்களை யடுக்கவில்லை. அற்பத்தன்மை யடைந்தனே. உன்னைக்கூடுவது பாவம் பாவம் எனதுவருத்தம் இதுவாகுமென்ற மாதைப்பார்த்து மாதேசன் கூறுகின்றனன். எ-று. (கடு)

கருப்பையு முணவுநாடிக் கடிதனை யகத்துச்சேர்க்கும்
பொருப்பைநேர் பொருளானாலும் போக்குதல் செய்வாருண்டோ
விருப்பையப் பொருண்மேல்வைத்தால் விருத்தியா மின்றேலின்ற
மருப்பைநேர் முலையாயெங்கோ வறிந்திது புகன்றயென்றான்.

(இ-ள்.) காரெவியும் ஆகாரத்தை யுத்தேசித்து சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டி யகாலங்களில் தானியமுதலியவற்றை வயலிடத்துள்ள வளைகளிற்சேர்த்துக்கொ ள்ளாம். மலையையொத்த பெரும்பொருளானாலும் வேண்டாமென்று நீக்குவா னில்லை. பொருளின் மீதுவிருப்பம்வைத்தால் விருத்தியடையும் இல்லாதிருந்தால் விலகிப்போம். தாமரை யரும்புபோலும் குழங்கியுடைய மாதே நீ எவ்விடத் தறிந்து இவ்வார்த்தை கூறினபென்றான். எ-று. (கசு)

விலைமக ளதனைக்கேட்டு வெகுண்டிசே யாதியில்லாய்
நிலையமை காசுவைப்பி னிரம்புபா தகங்கள்செய்வாய்
தலைமைசற் றில்லாய்நின்னைச் சாரினு நாகஞ்சாருந்
கொலைஞரும் விரும்பாததிமை குழிற்றிநீ வாழ்தியென்றான்.

(இ-ள்.) அந்த வாக்கியத்தை கணிகைகேள்வியுற்று கோபித்து குழந்தை முதலிய சம்பத்திலல்லா திருக்கின்றனே மகிமைதங்கிய காசித்தலத்து வசித்தும் மகா பாதகங்களைச் செய்கின்றனே உத்தமநடை சற்றுமில்லையாடனே கொலைத் தொழில் செய்வோரும் விரும்பத்தகாத உலோபமுதலிய கொடுமைகளைச் செய்து வாழ்கின்றனே உன்னைச் சேர்ந்தாலும் நரகம் சம்பவிக்கும் என்றான். எ-று. (கசு)

பிரியமார் மடந்தாயென்ன பிணக்குநீ கொண்டாய்வேண்டி
னரியதொன் றில்லையேநிற் கடையா பரணமாதி
விரியமற் றெதுசொன்னாலும் பொருட்செல வியம்பாதோம்பு
கரியகடட் குழிலேயென்று மாதேசன் கரைந்துகின்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வுட்ப்புள்ளமாதே றீயென் உன்னே வெறுப்படைந்தனே நீ வேண்டினால் அருமையான தொன்றுமில்லை. உனக்கு வஸ்திரம் ஆபரண முதலா னவைகள் எது வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதிக பொருள் செலவாகாதிரு க்கும்படி சொல்லுவாயாக கருவரிபடர்ந்த கண்களையுடைய குழிலையொத்தமா தேயென்று மாதேசன் இரக்கமாகக் கூறினன். எ-று. (கசு)

மன்னர்தம் குலத்துவந்தாய் மாண்பொருண் மிகவும்பெற்றாய்
நன்னரின் மனைபுண்மேவி நான்மறை யாளராகி

யென்னரு நுகரலாமே யெந்தநா ளேனுமுண்டோ
பின்னரு முரைப்பதென்னோ பேதை நீ போதியென்றார்.

(இ-ள்.) நீயரசர் மரபிற் பிறந்து மாட்சிமையுள்ள பெரும்பொருளுடை யனாயினே அலங்காரமுள்ள உன்வீட்டில் நான்கு வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமா ணர் முதலிய யாவரும் வந்து சுகபோஜனஞ் செய்யலாமே எந்தக்காலத்திலாவ து அவ்வாறு நடந்திருக்கின்றதோ வீணானவார்த்தையை மேலு மேலும் கூறு வதினும் பயன்பாது அறிவில்லாதவனே அப்பாற் போவாயென்றனள். எ-று. (1)

பொதுமகள் வார்த்தைகேட்டுப் புழுங்கிய மனத்தனுகி
யெதுநுவன் றுலுங்கேட்ப னினியொழி கவலையென்றான்
கதுமெனக் காசிமேன்மை கற்றவர் தம்பாற்கேட்டு
மதுமலர்த் தாரோயிங்கு வம்மெனப் போக்கினாளே.

(இ-ள்.) அவ்விலைமாது சொன்னவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று வருந்திய மனமுள்ளவனுகி நீ யெதைச்சொன்னாலும் சொன்னபடி கேட்கின்றேன் கவலை யொழிவாயென்ற மாதேசனைப்பார்த்து காசிரகசிய தருமங்களை அறிந்த பெரி யோர்தனிட்டுத் துணைவாகச்சென்று கேள்வியுற்று தேன்துளிக்கின்ற மலர் மா லையணிந்தவனே பின்பு இங்குவருவாயென்று அனுப்பிவிட்டனள். எ-று. (20)

சிவகதை கேட்கப்புகாற் செலவுவந் திடுமேயென்று
கவலைகொண் மனத்தனுகிக் கமழ்திரி லேர்சனைப்பே
ருவமையில் கட்டமுற்ற னுங்குறை மேலோர்பாவி
நவவர ஷுணர்ந்துமிக்கு நக்கிறும் பூதுகொண்டார்.

(இ-ள்.) சிவ சரித்திரத்தைக் கேட்கப்போனால் ஏதாவது பணச்செலவு நேரிடுமென்று கவலையடைந்த மனமுள்ளவனாய் விளக்கமுற்றுச் சமானமில்லாத தாய்திரிலோசனை கட்டத்தைச் சேர்ந்தனன். அவ்விடத்திருக்கின்ற பெரியோர் ஒருக்காலும் வராத பாவியாகிய மாதேசன் தூதனமாக வருவதைப்பார்த்து பெ ருநகை செய்து ஆச்சரியங் கொண்டனர். எ-று. (21)

அனையவர் தனதுசெய்கை யறிந்தவ மதித்தல்கண்டும்
வினைகெடும் வருத்தத்தோடு மிக்கெழு கவலையோடுந்
துனையமா தேசனீங்கான் தூரத்தே யிருந்தானாகப்
புனையவாங் கதையுளொன்று போந்தது புகன்றாரன்னார்.

(இ-ள்.) அப்பெரியர். தான் வருவதையறிந்து அவமதிக்கின்றார்களென் னதைத் தெரிந்தும், மேன்மேலுண்டாகிற கவலையோடும் தீவினை கெடுங்காலம் சமீபித்தலால் மாதேசன் நீங்கிப்போகாமல் தூரத்தில் உட்கார்ந்தனன். அச்சிவ கதைகளுக்குள் விசித்திரமான ஒருகதை நேர்ந்தது அப்பெரியோர் அக்கதை யைச் சொன்னார்கள். எ-று. (22)

குலவிய காசிவாழ்வான் குணமிகு தருமபால
னிலவிய பொருளைப்பேணு னெனும்புக ழறமேபெட்டான்

கஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசுந

கலவ்ய பத்திவாய்ந்தான் கனிசிவ தருமஞ்செய்வா

னுலவிய பவஞ்சவாழ்க்கை யுலப்பிலா துவப்பான்வேதி.

(இ-ள்.) விளக்கமமைந்த காசிப்பதியில் வாழ்பவனும், சற்குணமுள்ளவனும், பொருளாசை யில்லாதவனும், பெரும்புகழைத்தருந் தருமத்தை விரும்புபவனும், நிறைந்த சிவபக்தியுள்ளோனும், மனதைக்கனிவிக்குஞ் சிவபுண்ணியங்களைச் செய்பவனும் அகிகரிக்கும் பிரபஞ்ச வாழ்விலமுத்திக் கெடாது வேறாகிக் களிப்பவனுமாகிய தருமபாலனென்னும் பெயருள்ளானொருவ னிருந்தனன். எ-று.

(உரு)

தருமமே யுலகம்போற்றச் சகலகா ரணமதாருந்

தருமமே யழியாதென்றுந் தாபர மாகிநிற்குந்

தருமமே தனைவேட்டோக்குச் சவுக்கிய மனைத்துநல்குந்

தருமமே முத்திசேருஞ் சாதன மென்றுட்கொள்வான்.

(இ-ள்.) தருமமே அறிவுடையோர் பாதகாக்கின்ற எப்பொருட்டுக்குங் காணமாகும் தருமமே எந்நாளிலும் அழிவில்லாது நிலைத்து நிற்கும், தன்னை விரும்பிச் செய்வோர்க்குத் தருமமே எல்லாச் சுகங்களையுங் கொடுக்கும், தருமமே முத்தியைப் பெறுதற்குரிய சாதனமாகுமென்று உள்ளத்திற் கித்தித்தனன். எ-று.

பொருள்விருப் புடையானோடிப் புதும்பெரு நாகமென்று

மருள்விருப் புடையானின்ப மார்ந்தினி தமருமென்றுந்

:தெருள்விருப் புடையானாகிச் செகதல மறியச்சொல்வான்

மருள்விருப் புடையானாகான் மற்றவன் குணம்யாச்சொல்வார்.

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளில் ஆசையுடையோன் (மரணம் வந்தால்) வேகமாகச் சென்று நாகத்தையடைவா னென்றும் மெய்ப்பொருளாகிய திருவருளில் விருப்புடையோன், பேரின்பாறுபவத்தைப் பூரணமாகப்பெற்று முத்தியடைவானென்றும் (புண்ணியப்பேற்றாலறிந்து) மெய்ஞ்ஞானத்தில் ஆசையுள்ளவனாகி விவேகிகளுணர்ந்து பயனாகும் வண்ணமாகப் போதிப்பான் ஒருக்காலும் மயக்கநெறியிற் செல்லான் அப்புண்ணியவானுடைய சற்குணவியல்பையாவர் தெரிவிப்பார்கள். எ-று.

(உரு)

அன்னவன் பொருண்முன்யாவு மறித்திய மென்றுதேர்ந்து

பன்னரு மன்னதான முதற்பல தானஞ்செய்து

நன்னர்கொள் விசுவநாத நம்பனை யடைந்தானென்று

மன்னவன் கேட்கச்சொன்னார் மாணவை யிருந்தமேலோர்.

(இ-ள்.) அப்புண்ணியவான் செல்வமுதலியயாவும் அழிந்து போகத்தக்கனவாமென்று தெளிந்து சொல்வதற்கரிய மகிமையுள்ள அன்னதான முதலிய பலவகைத் தானங்களையுஞ் செய்து (பின்னர்) இன்பவடிவாகிய விசுவநாதர் பாதங்களைச் சேர்ந்தானென்று மாட்சிமைதங்கிய சபையிலுள்ள பெரியோர், மாதேசுவரசன் கேட்கும்படி சொன்னார்கள். எ-று.

(உரு)

அன்னது கேட்டபோதே யரும்பொருட் செலவேசொற்ற தின்னதேன் நகத்துக்கொண்டான் நன்மனை யிடத்துவந்து நன்னர்கொள் புராணங்கேட்டே னவிலுவ துணர்ந்தேனங்கா யின்னல மறையோர்க்கேற்ற சுவையமு தியற்றுகென்றான்.

(இ-ள்.) பெரியோர் கூறிய அக்கதையைக் கேட்டபோது இச்சிவகதை அரிய பொருட்செலவைக்குறித்தே சொல்லுகின்றதென்று, மனதில் எண்ணி னவனாகித் தன்வீட்டிற்குவந்து நலத்தைக்கொண்ட சிவபுராணம் படிக்கக்கே ட்டேன் அதிற் சொல்லிய விஷயங்களைத் தெரிந்தேன் பெண்களிற் சிறந்துள் ளவனே. இன்பவடிவமாகிய பிராமணர்களுக்குத்தக்க அறுசுவையோடுங் கூடிய அன்னத்தைச்சமைப்பா யென்றான். எ-று. (௨௪)

கணிகையு மவ்வாறுக்கிக் கலத்தெதிர் படைத்துவைத்து மணிகெழு தோளாயுன்க மாவென வுபசரித்தா ளணிகிள ரதிதியானோ ரடைந்துணி னுண்பேனென்றான் பணியிடை மடந்தை சில்லோ ராவயிற் படராச்செய்தாள்.

(இ-ள்.) விலைமாதும் மாதேசன் சொல்லியபடி சமைத்து உண்பாத்திரத் திற் பரிமாறி அழகுதங்கிய புஜங்களையுடையோனே உண்ணக்கூடவையென்று உபசரித்தான். அதிக நன்மையுள்ள அதிதிகளாயுள்ளோர் வந்து முந்திபோசன னுச்செய்தால் நாணுண்பேனென்றான். சுருங்கிய இடையினையுடைய அவ்விலை மாதும், சில நல்லோர் அவ்விடத்து வரும்படி செய்தனர். எ-று. (௨௫)

வந்தநல் லவர்கள்பொல்லா மாதேசன் முகத்தைநோக்கி யிர்தமா பாவிலீட்டி லருந்திடே மென்றிரிந்தார் முந்தவோர் பூளுதனனை யழைத்திட மொத்துவாரென்ன நந்தமார்ச் சாலமோட வனையனு மிறும்பூதுற்று.

(இ-ள்.) உண்ணும்படிக்கு வந்த பெரியர் பாவியானமாதேசன் முகத்தை ப்பார்த்து இக்கொடியோன் மனையிற் போசனஞ் செய்யமாட்டோமென்று போனார்கள். பின்பு ஒரு பூனையையழைக்க, அடிப்பானென்று எண்ணிக் கொ ண்டு, அப்பூனை ஓடிப்போக அம்மாதேசனும் ஆச்சரியத்தையடைந்து. எ-று. (௨௬)

வெளிவந்து கொடியைநாயை விளித்தன னவையுமஞ்சி யொளிவந்து போயதாக வொள்ளிழை மடந்தைநோக்கிக் களிவந்த மனத்தாய்நாயுங் கைத்ததுன் சோற்றையென்றா டெளிவந்த வுணர்ச்சிசற்றே சிந்தைகைக் கொள்விருந்தான்.

(இ-ள்.) மாதேசன், வீட்டிற்கு வெளியில்வந்து காக்கையையும் நாயையும் அழைக்க அவைகளும் பயந்து ஓடி ஒளித்துக்கொண்டனவாக, விளக்கமுற்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த அவ்விலைமாது பார்த்து செல்வச்செருக்குள்ள மனமு டையோனே உண்ணன்னத்தை நாயும் வெறுத்து விட்டதென்றனர். தேர்ச்சியை த்தருகின்ற அறிவு பூர்வ புண்ணியத்தினும் சற்றுநேரம் உதிக்க ஆலோசித் திருந்தான். எ-று. (௩௦)

கஉ - வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். 'ராசரு'

காரிகை மிடியர்போலக் கவறைக் தெளிகவேன்றான்
சூரிய வுதயங்காறுந் துஞ்சிலா திருந்தவன்னேன்
வேரியந் கமலக்கங்கை விடியலி ன்ணைந்துமுழி
யாரியர் தங்குமாஞ்சேர்ந் தறம்பல கேட்டானன்றே.

(இ-ள்.) அவ்விலைமாத மாதேசனைப்பார்த்து தரித்திர்களைப்போலக் கவ
லையடையாதே (புத்தியை) தேற்றிக்கொள்ளென்றான். சூரிய உதயகாலமட்
கும் நித்திரையில்லாதிருந்தவன் வாசனைதங்கிய அழகுள்ள தாமரைமலர்களையு
டைய கங்காதீர்த்தத்தில் உதயத்துக்குப்போய் ஸ்நானஞ் செய்து பெரிபேரர்
கூட்டத்தை யடைந்து பலவாயுள்ள தருமங்களைக் கேள்வியுற்றான். எ-று(கஉ)

மறையவ னொருவனுக்கு வதிபவன் சாந்தனென்பான்
குறையறு காசிமேன்மை முழுவதுந் குறித்துத்தேர்ந்தான்
பொறையின்மா தேசன்னேட்கப் புகலுவா னனந்தசன்ம
நிறைபெரும் புண்ணியத்தா னேர்ந்ததிந் காசிவாழ்க்கை.

(இ-ள்.) குறைவற்ற காசித்தலத்தின் மகிமை முழுவதும் நிதானமாகத்
தெளிந்த சாந்தனென்னும் பெயருள்ள ஒரு பிராமணன் அத்தலத்தில் வாசஞ்
செய்பவன் பொறுமையில்லாத மாதேசன் கேட்கும்படி போதிக்கின்றான் (பா
தெனில்) அனந்த பிறவிகடோறும். நிறைவாகச்செய்த புண்ணிய பலத்தினால் இந்
காசி வாழ்க்கை நேரிட்டது. எ-று. (கஉ)

சங்கியற் றறத்தினாலே யெய்திடுஞ் சித்தசத்தி
யாங்கது மேவின்யோக மாமத னாலின்பாகும்
பாங்குசே ரிதனைத்தோரப் பாதகர் பொருளையிட்டு
நீங்குவர் வறிதேயெல்லா நிரயத்துந் குளிப்பவென்றான்.

(இ-ள்.) இத்தலத்துச் செய்யும் தருமத்தால் சித்தசத்தியுண்டாம். அச்சித்த
சுத்திகிடைத்தால், சிவயோகம் கைகூடும். அந்தயோகத்தால் முத்தியின்பம் வரும்
முறையாகக் கிடைக்கத்தக்க இதனைத் தெளியாத பாவிகள் பொய்ப்பொருளை
ச்சேகரித்து எல்லா நாகங்களிலும் முழுகுதற்கு வீணாக ஒழிந்து போவார்க
ளென்றான். எ-று. (கஉ)

என்றது கேட்டபோதி னின்னருள் சிறிதுண்டாகி
மன்றலந் குழலாள்பாங்கர் வந்தள வளாவிச்சொல்வான்
கன்றலி னின்றுமென்னை யேற்றனி கருத்துட்கொண்டாய்
நன்றலென்றுரையேன் சொற்றநலமெலாங்கேட்பேனென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்றவார்த்தையைக்கேட்ட காலத்து இனிய சிவகடா
ட்சம் சிறிதுண்டாகி வாசனை வீசுகின்ற அளகத்தையுடைய அவ்விலைமாதினிடம்
வந்து நண்பு பாராட்டிச் சொல்லுகின்றான். தயரத்தில் கின்றும் என்னை நல்
வழியிற் செலுத்தும்படி நீ எண்ணியிருக்கின்றனை இது நன்மையல்ல வென்று
ஒருக்காலஞ் சொல்லேன் நீ சொல்லுகின்ற நன்னெறியாவும் கேட்கிறே னெ
ன்றான். எ-று. (கஉ)

என்னலும் பதியிலார்த மியைகுலத் துதித்தமாது
நன்னல நினக்குவாய்ப்ப நாணுந் கதியைமேவ
வின்னலங் கடல்யாமென்று மெய்துரு திருக்கவெண்ணி
மன்னவ வுறுதிசொற்றே நென்றனன் மகிழ்ச்சிபூத்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னவளவில் கணிகையர் குலத்தில்வந்த அம்மாது
(மாதேசனைப்பார்த்து) நல்ல சுகமுனக்குண்டாகவும், நான் நல்லகதியடையவும்
துன்பமாகிய சமுத்திரத்தில் நாமிருவரு முழுகிப்போகாதிருக்கவும் ஆலோசி
த்து அரசனே உண்மையைத் தெரிவித்தேனென்றனன். (அதைக்கேட்டு) களி
ப்படைந்தனன். எ-று. (௩௫)

அற்றைநாண் முதன்மாதேச னலைபுனற் கங்கையாடிப்
பற்றைவே ரறுக்குரீறு கண்மணி யொடுபரித்துக்
கற்றைவார் சடிவத்தெம்மைக் கைதொழு திறைஞ்சிப்போற்றிப்
பொற்றைமா ளிகைசேர்காசிப் புராணமுள் ளுவப்பிற்கேட்பான்.

(இ-ள்.) அன்றுமுதலாக மாதேசவரசன் அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்த
த்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பந்தமாகிய வேரைக் களையத்தரும் விபூதியையும் உருத்
திராக்கத்தையும் பூண்டு கற்றையாக நீண்ட சடையையுடைய என்னைக் கைகு
வித்து வணங்கித் துதித்து சாளரங்களையுடைய மாளிகை நெருங்கிய காசிமான்
மியத்தை மணங்களிப்புறக் கேட்பானாயினன். எ-று. (௩௬)

காசிமான் மியமுந்தெய்வக் காசியின் வசிப்போர்பேறு
மாசிலா நம்மைப்பூசை வயக்கலா லடையுமாண்புந்
கூசியே காலன்காசி குறுகிடா தகலுஞ்சிரும்
பேசிய குரோசஞ்சூழப் பெற்றவ ரடையுமின்பும்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியின் பெருமையும் தெய்வத்தன்மையுள்ள அப்பதியில்,
வாசஞ்செய்பவர்களடையும் பிரயோசனமும், களங்கமில்லாத நம்மைப் பூசை
செய்தலாலுண்டாகும் பலனும், இயமன் பயந்து காசிப்பதிக்கு வராதிருக்கின்ற
சிறப்பும், வேதங்கள் எடுத்துரைக்கத்தக்க பஞ்சக்குரோசப் பிரதட்சணஞ் செய்
பவர்களையுஞ் சுகமும். எ-று. (௩௭)

காசியி னிருந்துபாவங் கருதினோர் செய்தோரியாரு
மாசிய லாதகால வயிரவர் தங்கைப்பட்டு
மூசிய தண்டமெல்லா முற்றுமேற் றழிந்துநொந்து
சீசியென் றியாருமெள்ளத் திகைத்துழ லளவாத்துன்பும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திலிருந்து பாவஞ் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்த
வர்களும், நினைத்தவாறு செய்தவர்களும், குற்றமில்லாத காலவயிரவர் ஆக்கி
னைக்குடன்பட்டு நெருங்கிய பலவாயுள்ள தண்டனைகண் முழுமையு மடைந்து
மிகுவருத்தத்தால் நொந்து சீச்சி (துஷ்டனே) என்று யாவரும் நிந்திக்க மனந்
திகைத்து உழலத்தக்க அளவுபடாத துயரத்தையும். எ-று. (௩௮)

க2-வது மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசன்

மற்றுள வளைத்துந்தோந்தான் போனநாட் கிரக்கம்வைத்தான்
சற்றுள வருண்மேலோங்கித் தழைத்தது தவாதுமேனி
முற்றுள தென்முகுற முகிழ்த்தது முதிர்ந்தவன்பு
கற்றுள முதியோர்பாங்கர்க் கலந்தது காமர்நெஞ்சம்.

(இ-ள்.) மற்றுமுன்வ துயரங்கள் யாவையுந்தெளிந்த மாதேசன், (புண்ணி
யஞ்செய்யாது பாவஞ்செய்து) கழிந்துபோன நாளைக்குறித்து இரக்கங்கொண்
டனன். உன்னடங்கியிருந்த நிறுவருள், மேலேயெழுந்து பாலியது, கெடுத்தலை
யடையாது சரீரமுழுவதும் வியாபித்ததென்று சொல்லும்படி பேரன்புதோன்றி
யது, வாசித்தறிந்த பெரியோரிடத்துச் (சதாகாலமும்) இருக்கவேண்டுமென்று
அழகியநெஞ்சம் கிளைத்தது. எ-று.

(ஈக)

உண்மையின் மிக்கோரூப வொருசுய தேசன்மைந்தன்
வண்மைசற் றேனுமில்லேன் மாதேச னெனும்பேர் பெற்றேன்
பெண்மையிற் கழிந்தேனென்றும் பெற்றிலேன் பாவியென்மிக்
கெண்மையிற் சிறந்தேனென்ற யிருந்ததென் சரிதமென்று.

(இ-ள்.) சிறந்தசத்தியவானாகிய கூடதேசன் குமாரனாகப்பிறந்து, மாதேச
னென்கிறபெயர்பெற்று சற்றும் பரோபகாரமில்லாதவனாகப் பெண்மைக்குண
த்தையடைந்து வீணாட்கழித்தேன் ஒரு நன்மையு மடைந்திலேன் பூவியானேன்
இழிகுணங்களுக்குள் மிகவுழிந்த குணத்தைப்பெற்றேன், என்சரித்திரம் அழ
காபிருக்கின்றது. எ-று.

(ச0)

தனக்குப தேசஞ்செய்த தார்க்குழ வினைவியந்து
மனக்கினி தாயவெல்வ வறங்களும் வயங்கச்செய்வான்
புனக்கினி யனையாய்ந்தந் கோயிலைப் புதுக்கிநாளு
முனக்கினி தாயசெம்பொற் கோயிலை யொளிரச்செய்து.

(இ-ள்.) தனக்கு உண்மையுபதேசஞ்செய்த, புட்பங்களைச்சூடிய அனசபா
ரத்தையுடைய அவ்விமைமதி னற்செய்கையை, நினைந்து உள்ளே ஆச்சரியங்
கொண்டு, மனதிற்கு இன்பத்தைத்தரும் எல்லாத்தருமங்களையுஞ் செய்பவனாகி,
தினைக்கொல்லியில்வாழும் கிளிப்பிள்ளைபோன்ற உமையே நமது ஆலயத்தைக்
கணகத்தாற்புதுக்கி சந்ததமுமுனக்குப் பிரியமாயுள்ள செம்பொன்மயமாகிய
ஆலயத்தையும் விளங்கக்கட்டி. எ-று.

(சக)

நந்தன வனங்களாக்கி நறுமலர்த் தடங்களாக்கி
யந்தமில் பொழில்களாக்கி யன்னசத் திரங்களுக்கிச்
சந்தநன் முனிவர்மேவத் தருகிரு மடமுண்டாக்கிப்
பந்தமுற் றறுநங்கோசப் பதிட்டையும் பலவுண்டாக்கி.

(இ-ள்.) பூத்தோட்டங்களை யுண்டாக்கி, நல்ல (தாமரை முதலிய) மலர்
களுண்டாகத்தக்க தடாகங்களை யுண்டுபண்ணி, அனேகவகையான சோலைக
ளைவைத்து, அன்ன சத்திரங்களைக் கட்டி அழகுவாய்ந்த மகாபுருஷிகள் வசிக்

கச், சிறந்ததிருமடங்களைக் கட்டி, (ஆணவாதி) பாசங்கண் முழுவதையு நீக்கத்தக்க
நமது வடிவாகிய சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை பலவாகச் செய்து. எ-று. (௪௨)

சித்திரம் பிறங்குமாறு திகழ்மனை யொன்றுண்டாக்கிப்
பத்திரிற் சிறந்தோனாய் சுதபசி யென்பாற்கீந்து
கொத்தமை பாவமெல்லாங் கொழுந்தெரி படுபஞ்சாக
வித்தக விற்பமுற்றான் மின்னனை யாய்மாதேசன்.

(இ-ள்.) அனேக சித்திரங்கள் விளங்குமாறு பிரகாசிக்கின்ற ஒரு வீடுகட்
மெலித்துச் சிவபத்திரிற் சிறந்தவனாய் சுதபசி யென்பவனுக்குத் தானஞ்செய்து
பாவக்கூட்டங்க ளெல்லாவற்றையும் கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற நெருப்பிற்
பட்ட பஞ்சுபோலாகுமாறு தகித்து ஞானமயனாகி மாதேசன் முத்தியடைந்தனன்.
மின்போன்றொளிருமுமையே. எ-று. (௪௩)

சுட்டிய பொருளான்முத்தி யெய்தின னொருமாதேசன்
கூட்டிய பொதுமின்னொருங் கோதிலா முத்திபெற்றான்
காட்டிய பொருளினுலே கைக்கொண்டார் நரகஞ்சிலலோர்
பூட்டிய பொலங்கொம்பன்னு யுணரென்றான் பூதநாதன்.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த திரவியத்தால் மாதேசன் ஒப்பற்ற முத்தியடைந்த
னன், புண்ணியஞ் செய்வித்த விலைமாதும் களங்கமற்ற மோட்சத்தையடைந்
தனன், உண்டாகிய பொருளில்லைத்த ஆசையாலே சிலபெர் நரகத்தையடைந்
தார்கள். ஆபரணங்கள்பூண்ட பொற்கொம்பையொத்த உமையே அறிவாய்
கவென்று ஆன்மவர்க்கங்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்த
னன். எ-று. (௪௪)

மாதேசன் முத்தியடைந்த அத்தியாயமுற்றியது.

யாயம். ௧௨-க்கு திருவீருத்தம். சாஎஅ.

திருச்சிறம்பலம்.



திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்முன்றாவது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணிலாவண்ட முழுதுமீன்றளித்த விறைவினா யகனடிவனங்கித்
தண்ணிலாமோலிப் பகவவானந்த சங்கர சம்புமாதேவ
கண்ணிலாக்கொடிய கூற்றடைந்தறியாக் காசிமான் மியமினுமுரைத்தி
யுண்ணிலாவின் பமுயிருறவென்றானும்பர்தம்பிரான்மகிழ்ந்துரைப்பான்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத அண்டங்கள் முழுவதையும் உண்டாக்கிக் காக்கி
ன்ற பார்வதி தேவியார் ஸ்ரீகயிலாசநாதர் பாதங்களிற் பணிந்து குளிர்ந்த நில
வணிந்த சடாமகுடத்தைபுடைய தேவே, ஆனந்த ரூபரே ஆன்மாக்களுக்குச்
சுகத்தைச் செய்பவரே, சம்புவே மஹாதேவரே, தாட்சண்ணியமில்லாத கொ
டிய இயமன் வந்தறியமாட்டாத காசித்தலமகிமை உன்னத்தில் விளங்குமின்ப
த்தை ஆன்மாக்களடையுமித்தம் மேலுந் திருவாய்மலர்த்தருள்வீரென்ற தேவி
யைநோக்கித் தேவதேவராகிய சிவபிரான் கட்டளையிடத்தொடங்கினர். எ-று. (க)

களவிலாமுனிவ ராதிதேயாரெருங்குங் காசியா மானந்தகானத்
தளவிலாவிலிங்க மளவிலாதீர்த்த மமையுமத் தீர்த்தநீர்படிந்து [சார்
தளவிலரப்பொலியுஞ் செய்யவாய்மயிலே சாற்றியவிலிங்கங்கண் டிறைஞ்
துளவிலரத்திருமாலெனமயங்குறுவார் தொலைப்பரும்விடையவாதனையில

(இ-ள்.) வஞ்சனையில்லாத முகிவர்முதலியேவர் கெருங்கி வசிக்கப்பெற்ற
ஆனந்தகானமென்னுங் காசிப்பதியில், எண்ணிக்கையில்லாத சிவலிங்கங்களுந்
அளவுறந்த தீர்த்தங்களுந் உள்ளனவாகும். தந்தங்களாகிய முல்லையரும்புகட்டு
இடமாகவிளங்கும் சிவந்தவரையும் மயில்போலுஞ் சாயலையுமுடைய உமையே
அத்தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து அச்சிவலிங்கங்களைக்கண்டு வணங்காதவர்
கள், பிருத்தையின் வடிவமாகிய துளவத்தைத் தரியாதகாலத்து திருமால் மயங்கி
னதுபோல நீக்குதற்கரிய உலகவாசனையில் மயங்கியலைவார்கள். எ-று. (உ)

காசியினளவீ நீர்த்தமுண்டவற்றுட் கரிசின் முக்கியமெடுத்துரைப்பா
மாகியினனைய தீர்த்தநீர்தோயா ரவரெலாங் கயவரேயன்றோ
பேசியமந்தா கினியவற்றதிகம் பெருகும்நீர்படிந்தாடிந்
முசியசகல தீர்த்தமும்விதியின் முழுகினோ னுவன்மொய்குழலாய்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் எண்ணிக்கையில்லாத தீர்த்தங்களுன்ன அலை
களுக்குள் முக்கியமான தீர்த்தங்களைக் கூறுகின்றேன். அம்முக்கிய தீர்த்தங்ால்

ஸ்நாநஞ் செய்பாதவர்களியாவரும் ஞானமில்லாதவர்களல்லவா அத்தீர்த்தங்க
ளுக்கும் கங்கைமேலானதாகும் பிரவாகிக்கின்ற அந்தக் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்தால் சூழ்ந்த சர்வதீர்த்தங்களிலும் விதிப்படி மூழ்கினவனாவனென்று
நெருங்கிய அளகபாரத்தையுடைய உடையே அறிவாயாக. ௭-று. (௬)

மடியினும்கங்கை யாடுதெவொழிந்து மற்றைய செயிற்பயனில்லை [போந்
கடியினும்தொலியு நடுப்பதன்மணிகன் னிகைப்புனன் மூழ்கிடின மறம்
தொடியினும்தொலிகை யாய்கதியுண்டாஞ் சுர்மக பதியயன்ருடக்
கொடியினும்தொலிமாலிருடியர்முதலோர்குடையமாதவம்புரிந்திருப்பார்.

(இ-ள்.) சோம்பலினால் கங்காஸ்நாநஞ்செய்தலைக் கைவிட்டு மற்றைய
புண்ணியங்களைச் செய்தால் பயனுண்டாகாது. புண்ணியகாலத்தால் விளங்கு
கின்ற நடுப்பகலிலே மணிகர்ணிகா தீர்த்தத்திலே ஸ்நாநஞ்செய்தால் பாவங்க
னொழிந்துபோகும். கங்கனத்தார் பிரகாசிக்கும் கைகளையுடைய உடையே
முத்தியுங்கிடைக்கும் அக்கங்காஸ்நாநஞ் செய்யவேண்டுமதைக்குறித்து தேவ
ர்களும், தேவேந்திரன், பிரமன், கருடக்கொடியினுலே விளக்கமுற்றிருக்கும்
திருமால், முகிவர்கள், முதலாயினோர்கள் பெருந்தவஞ்செய்வார்கள். ௭-று. (ச)

முருகலாப்பஞ்ச நத்தினிலிவிடியன் முழுகினஞ் சகலசித்திகளும்
பெருகுபாதகம்போய் முத்தியாங்கங்கை பேசிய வருணசங்கமத்தி*
லுருகுபேரன்பி னாகிகேசவரை யுறுபுனல் படிந்துபோம் நெடுப்பிற்
கருகுமெய்யனையான்வைகுண்டஞ்சேர்ந்து களித்தினிதிருந்திடலுண்மை.

(இ-ள்.) வாசனைதங்கிய மலர்களையுடைய பஞ்சநத்தீர்த்தத்தில் உதயகால
த்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் சகலசித்திகளுமுண்டாகும், அன்றியும் பெரும்பாதக
ங்கனொழிந்து முத்திசித்திக்கும். கங்காமகிமையோடு ஸித்தித்துக்கூறுவதற்குரிய
வருணசங்கம தீர்த்தத்தில் மணங்கனிந்துருகின்ற அன்பினுலே ஸ்நாநஞ்செ
ய்து ஆகிகேசவரைவணங்கித் துதித்தால் நீலநிறமுள்ள திருமேனிவாய்ந்த விஷ்
ணுதேவர் வசிக்கும் வைகுண்டபதவியைப்பெற்று மகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்துச்
சுகமாகவிருப்பது உண்மையாகும். ௭-று. (௫)

சூலடங்கேச ரெதிர்பிரயாகை துளையினு மாவயிற்கங்கை
சிலமார்யமுனை சங்கமமுழுகிற் சிதைதருங் கருப்படுமவத்தை
ஞாலமேவசிரா னவிசங்கமத்து நானமெப் பந்தமுமொழிக்கு
மேலவேநல்ல தீர்த்தயிச்சிப்போ ரெய்துவர் சித்திகளனைத்தும்.

(இ-ள்.) சூலடங்கேசர் சந்திக்கு எதிராக பிரயாகை தீர்த்தத்தில் ஸ்நா
நஞ்செய்தாலும் அவ்விடத்துக்கூடுகின்ற கங்கையமுனை சங்கமத்தில் ஸ்நாநஞ்
செய்தாலும் பிறவித்துன்பம் ஒழிந்துபோகும். அசி என்னும் நதியும் கங்கை
யும் கூடுகின்ற இடத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தால் எவ்வகைப்பந்தங்களும் ஒழிந்து
போகும். சிறந்த தீர்த்தங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்ய விரும்புகின்றவர்கள் சர்வசித்தி
களையும் அடைவார்கள். ௭-று. (௪)

கக-வது சத்தபுரிமகிமைபுரைத்த அத்தியாயம். ஈநாக

எறிகிரைக்கங்கா தீரத்தீர்த்தந்தோ யிரும்பலன் கங்கைதோய்பலனே
முறிதலிறீர்த்த மிலிங்கமிக்கலியின் முகிழ்த்திடு சுபலமுண்டாக்கு
மறிதருமியைவ கணித்தியதீர்த்தம் யாத்திரா தீர்த்தமுஞ்சிலவே
செறிபலகரும் மிருப்பினுமினைய தீர்த்தநீர் துனாதலேவேண்டும்.

(இ-ள்.) அலைகளேவீசுகின்ற கங்காநதிக்கரையிலுள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நா
நஞ்செய்பவர்கள் கங்கையில் ஸ்நாநஞ்செய்கின்றபலனே யடைவார்கள். நிறை
ந்த மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களும் இலங்கங்களும் இக்கலியுகத்தில் பெரும்பிர
யோசனத்தைக் கொடுப்பனவாகும் மேற்கூறிய தீர்த்தங்கள் நத்தியஸ்நாநஞ்
செய்கின்ற தீர்த்தங்களாகும். யாத்திராகாலங்களில் ஸ்நாநஞ்செய்யத்தக்க தீர்த்
தங்களும் சிலவுள்ளன. அனேக சற்கருமியுந்தாலும் மேற்சொன்ன தீர்த்த
ங்களில் அவசியம் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டும். எ-று. (எ)

வாரணவாசி வசிப்பவர்தீர்த்த மகாலிங்கத் தேடவேண்டுவதி
ஞாணன்முதல்வா னவர்முனிவாரு நாடொறும் காசியில்வசிப்பார்
காரணவியவான் பொழினலப்பிரிகள் காசியோடேழ்பலவரைக
ளேரணவியபுண் ணியத்தவாயங்க ணிருப்பவக் காலமுமறிமோ.

(இ-ள்.) காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்பவர்கள் தீர்த்தங்களையும் மகாலிங்கங்
களையும் தேடவேண்டியதில்லை (எளிதாகநேரிடும்) விஷ்ணுமுதலான தேவர்க
ளும் முனிவர்களும் மேற்சொன்ன விசேடத்தால் தினந்தோறும் காசியில் வா
சஞ்செய்வார்கள் உயர்வுள்ள மேகங்கள் சேர்த்தக்கோலேகளும் பலாலேகளும்
காசியுள்பட சத்தபுரிகளும் சதாகாலமும் அழகுவாய்ந்த புண்ணியங்களை யுடை
யனவாகி அங்கேயுள்ளனவென்று உமையே அறிவாயாக. எ-று. (அ)

காசியுண்மேய வறுநகரத்துங் கார்தவழ் வரைபொழிலிடத்தும்
பேசியின்மொழிமா லயன்முதல்யாரும் பெட்டிடங் கொண்டிறைதாநா
மாசியினின்னோ டானந்தமயமா யமருவான்மைக ளனைத்தும்
வீசியின்பளிக்குங் காசியின்மற்றை வியனகர் வரைபொழிலனைத்தும்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திற்றங்கிய துவாரகைமுதலாகிய ஆறுபுரிகளிலும் மே
கங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மலைகளிலும் சோலைகளிலும் திருமாலும், பிரமன்முதலிய
யாவர்களும் இன்பவாக்கியங்களைக் கூறிக்கொண்டு விருப்போடு வாசஞ்செய்
யும்படி களங்கமற்ற நீயும் நாமும் ஆனந்தவடிவமாகப், பற்பல சுகங்களையுட்கொ
டுத்து நத்தியசுகத்தைபுந் தருகின்ற காசித்தலத்திலும் மற்றைய புரிகளிலும் சோ
லைகளிலும் மலைகளிலும் அங்கங்கே வீற்றிருப்போம். எ-று. (க)

உரைதருகாசி நகரொருதட்டு மூலகெலா மற்றொருதட்டும்
புரையறவைத்துப் பார்த்திடிற் காசிப் பொலிபெருங் கனம்பெளியாரு
மறைமகன்முதல்வா னவரெலாங்காசி வதிவார்நம்ருள்பெறவேண்டித்
திரைதவழிநைய காசியைச்சென்று சேவியார் பிறப்பென்னபிறப்பே.

(இ-ள்.) எடுத்துரைக்கத்தக்க காசித்தலத்தை ஒருதட்டிலும் மற்றைய உல
கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒருதட்டிலும் களங்கமற்றவைத்து நிறுத்துப்பார்த்தால்

காசித்தலத்தின்பாரம் யாவருக்கும் வெளியாகத்தெரியவரும் (உமையே) நமதுகிருபையைப்பெறவேண்டி பிரமன்முதலியதேவர்கள் யாவரும் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்கள் அலைகளையுடைய கங்காதீர்த்தத்தோடு கூடிய காசித்தலத்திற்குப்போய் சேவிக்காதவர்களுடைய பிறவி இழிவுள்ளதாகும். எ-று. (௯௦)

வேறு.

நந்துசம் கோத்தாரம்மே துவரைநற் காஞ்சிமுதூர்
விந்துமா தவசமீபம் விளங்குகா ராக்ஃவானோர்
வந்துகூழ் வடசாராதி வருணியின் காறுமேவு
மிந்துதாழ் தாமேலோங்கு மில்லஞ்சூழ் மதுமாநோர்.

(இ-ள்.) விருத்தியாகின்ற சங்கோத்தாரமென்னுமிடமே துவாரகையாகும். விந்துமாதவர் ஆலயத்திற்குச் சமீபமான இடமே காஞ்சிப்பதியாகும். விளக்கமுற்றுக் கருகிறம்வாய்ந்த அகரங்களும் தேவர்களும் நெருங்கி சூழ்தற்கிடமாகிய வடசாரமுதலாக வருணாதீர்த்தளவுமுள்ளதும் சந்திரமண்டலம் தாழும்படி மேலுயர்ந்த மாளிகைகள் சூழப்பெற்றுள்ளதும் மதுராபுரியாகும். எ-று. (௯௧)

வளிகெழு திசைச்சோமேச சமீபமன் னுறுமயோத்தி
யொளிகெழு மிராமன்பூசை யுளுற்றிரா மேசமாகித்
துளிகெழு திரைநீர்க்கங்கா துவாரமு மாயதேத்துக்
களிகெழு வானோர்கூழுங் கவினுடை மாயைவைகும்.

(இ-ள்.) வாயுமூலையிலுள்ள சோமேசமென்னும் ஆலயத்திற்குச் சமீபத்தில் கிலைபெற்றுள்ளது அயோத்தியாபுரியாகும். ஒளியையுடைய ஸ்ரீராமன் பூசைசெய்த காரணத்தால் இராமேசமென்று பெயர்பெற்றுள்ளதும், துளிகளையுடைய அலைகள் நெருங்கிய கங்காதுவாரமென்று பெயர் பெற்றதுமாகிய இடமே விருப்பமுள்ள தேவர்கள் சூழ்ந்து போற்றும் அழகியமாயாபுரியாகும். எ-று. (௯௨)

விருத்தகர னேசக்கீழ்மெய்க் கிருத்திவா சேசமட்டும்
பொருத்தமா ரவந்திமேவும் புகன்றவிந் நகரமாலுந்
திருத்தமார் காசிமேவ நெறிந்தய னிதிவானோ
ரருத்தமார் போகமோக்க மவாவியங் கமராரின்றார்.

(இ-ள்.) விருத்தகாளேசமென்னும் ஆலயத்திற்குக் கிழக்குமுதல் உண்மை ஞானத்தைத் தருகின்ற, கிர்த்திவாசேசமென்னும் ஆலயமட்டும் அவந்திகாபுரி நன்கியிருக்கும். மேற்சொல்லிய துவாரகை, காஞ்சி, மதுரை, அயோத்தி, மாயை, அவந்தி ஆகிய ஆறு நகரங்களும் திருத்தமுள்ள காசித்தலத்திற் சேர்ந்திருப்பதை பிரமன் முதலிய தேவர்களறிந்து நிறைந்தபயனைத் தருவதாகிய போகமோக்ஷங்களைப்பெற விரும்பி அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்கின்றார்கள். ()

தேவரு னெம்மைப்போலுந் திகழ்தரு சத்திமாருட்
பூவரு நின்னைப்போலும் புருடருட் டிருமால்போலு

மேவருந் தீர்த்தந்தம்முள் வெண்டிவைக் கங்கைபோலும்
தாவருந் தலங்கடம்முட் டலைமைபெற் றதுமாகாசி.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்குள்ளே (சிவபெருமானாகிய) என்னைப்போலவும் விளக்கத்தைத் தருகின்ற அனேக சத்திகளுக்குள் அழகு தங்கிய (பார்வதிதேவி யாகிய) உன்னைப்போலவும் புருஷர்களுக்குள்ளே விஷ்ணுவைப்போலவும் வீ ரும்பியடைதற்கரிய தீர்த்தங்களுக்குள் வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்காநதி யைப்போலவும் மகிமைபெற்றத தலங்களுக்குள் உயர்வுபெற்றுள்ளது காசிப்ப தியாகும். எ-று. (கச)

மன்னிய வருடகாலத் துவரைமா முத்திகல்கும்
பன்னிய சரக்காலங்காஞ் சிப்பதி சித்திபண்ணு
மின்னிய வசந்தகால மதுரைமெய்ப் பத்தியாக்கு
முன்னிய கிரீட்டிமத்தி நயோத்திமுத் தாபம்போக்கும்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற வருஷருதுவாகிய ஆவணியும் புரட்டாசியும் துவா ரகையில் வசித்தால் பெருமை தங்கிய முத்தியைக்கொடுக்கும். சொல்லப்படு கின்ற சரக்காலமாகிய ஐப்பசியும், கார்த்திகையும் காஞ்சிப்பதியில் வசித்தால் அஷ்டசித்திகளையும் கொடுக்கும். விளக்கமமைந்த வசந்தகாலமாகிய சித்திரா யும் வைகாசியும் மதுராபுரியில் வசித்தால் உண்மைப்பத்தியை யுண்டாக்கும். சித்தித்தற்குரிய * கிரீஷ்ம காலமாகிய ஆனியும் ஆடியும் அயோத்தியாபுரியில் வசித்தால் (ஆதி ஆன்மிகம், ஆதி தெய்வீகம், ஆதி பெளதிகம்.) என்னும் தாப த்தியங்களை ஒழித்தருளும். எ-று. (கசு)

அவந்தியே மந்தகால மமைந்தபல் பிணியுந்தீர்க்குஞ்
சிவந்தரா சதமொழிக்குஞ் சிசிரகா லத்துமாயை
யுவந்தயாத் திரைநாள்செர்ற்ற முற்பத்திகாலயாதி
நிவந்தகா லங்கண்மூன்று நிலவுமூ ராறுங்காசி.

(இ-ள்.) ஏமந்தகாலமாகிய மார்ச்சியும் தையும் அவந்தகாபுரியில் வசித் தால் பலவியாதிகளும் ஒழித்துவிடும். சிசிரகாலமாகிய மாகியும் பங்குனியும் மாகாபுரியில் வசித்தால் கோபத்தை யுண்டிபண்ணுகிற ராசதகுண மொழிந்து போகும். அங்கங்கே பிரியத்தோடு யாத்திரைசெய்யவேண்டிய காலத்தைக் கூறி னோம். உலக உற்பத்திகாலமுதல், மேலோங்கிய காலத்தியத்திலும் விளக்கமுற்ற ஆறுபுகளையும் தன்னிடத்துடையது காசித்தலமாகும். எ-று. (கசு)

ஆனபல் லுயிர்க்குமெந்தச் சாதனைத் தகந்தைதிரு
மீனவெம் பாவமாயு மெண்ணருந் துக்கநீங்கு
மோனமெய்ஞ் ஞானானந்த முழுக்கதி யடையுமென்று
வானவர் முனிவர்முன்னைக் கிரேதத்து மதித்துவந்து.

(இ-ள்.) உண்டாகிய பலஜீவகோடிகளுக்கும் என்னசாதனைத்தாலே அகங் காரம் போகும் இழிவைத்தருகின்ற கொடும்பாவங்கள் எவ்வாறுகழியும் கணக்

கல்லாத துயரங்கள் எவ்வண்ணம் விலகும் மௌனநிலையிலுதிக்கின்ற சச்சிதா கந்தவடிவத்தைப்பெற்று பரிபூரணமுத்தியை எவ்வாறு அடையும் என்று சிந்தி த்து முதலாவதாகிய கிரேதாயுகத்தில் தேவர்களும் முனிவர்களுந்திரண்டுவந்து.)

மறைமுடி புண்மைதேர்ந்த மலரவன் மாயோரய
நிறையிரு வரையும்பின் வினாவினர் நெடியோனுபந்து
குறையற வவந்தியாதி யறுநகரமுங்கொள்காசி
யறைபரம் பிரமரூப மெண்ணிய வளிக்குமென்றான்.

(இ-ள்.) வேதமுடிவிலுள்ள மகாவாக்கியார்த்தத்தைத் தெரிந்தவரும் ஞா னநிறைவையுடையவருமாகிய பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரையும் அன்போடு (பணி ந்து) வினாவினர்கள் திருமால் ஆராய்ந்து நிறைந்த மகிமையுள்ள அவந்திகாபுரி முதலாகிய ஆறு தலங்களையும் தன்னிடத்துடைய காசித்தலமானது பாப்பிரம வடிவமாகும் அத்தலமே சிந்தித்தவைகளைத் தருமென்று கூறினார். எ-று. ()

புண்ணியம் புரிந்தாரேனும் பாதகம் புரிந்தாரேனு
கண்ணிய துவரைவீந்தார் நாடரு முத்திசேர்வா
ரெண்ணிய மதுரைமுதுர் யாவர்போ யிறந்திட்டாலும்
கண்ணிய யோகர்மேவு முத்திகைக் கொள்வாருண்மை.

(இ-ள்.) புண்ணியஞ் செய்தவரானாலும் பாவஞ் செய்தவரானாலும் துவா ரகாபுரியில் மரணமடைவார்களானால் கிட்டேதற்கரிய முத்தியைப்பெறுவார்கள். சிந்தனைக்குரிய மதுராபுரியில் எத்தன்மையுடையோர் மரணமானாலும் மேலான சிவயோகவான்களாலே விரும்புதற்குரிய முத்தியைப் பெறுவார்கள் இஃது ண்மைபாகும். எ-று. (கக)

ஆயகாஞ் சியின்மாண்டாரே லட்டாங்க யோகர்முத்தி
தூயவ யோத்திமானிற் துளவினா னுருவஞ்சேர்வர்
மேயசி ரவந்திமையை வீதரின் முத்தியுண்டாம்
பாயபுண் ணியத்தின்வாசம் பண்ணினெப் பயனுநல்கும்.

(இ-ள்.) மகிமை யுடைத்தாகிய காஞ்சிபுரியில் மரணமடைவார்களானால் அஷ்டாங்க யோகத்தைப்பெற்றுப் பின்னர் முத்தியடைவார்கள். பரிசுத்தமுள்ள அயோத்தியாபுரியில் மரணமானால் துளசிமாலையணிந்த விஷ்ணுசாரூப்பியத் தைப்பெறுவார்கள். விரும்பத்தக்க சிறப்புள்ள அவந்திகாபுரியிலும் மாயாபுரியிலும் மரணமடைவார்களானால் முத்தியைப்பெறுவார்கள் பரவிய புண்ணியத்தினால் மேற்கண்ட புரிகளில் வாசஞ்செய்பவர்கள் எல்லாப்பலனையும் பெறுவா ர்கள். எ-று. (உ௦)

பாதகர் காணத்திண்டப் பன்னவெக் காலுமுற்றா
தாதவி னிவையனைத்து மண்ணனம் பெருமான்ருள
மோதல்செய் நதிந்தங்க ளுததிகண் முனிவர்வானோர்
மேதகு சித்திவேண்டிக் காசியை விழைதன்மெய்மை.

கூ-வது சத்தபுரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம். ஈடுடு

(இ-ள்.) பாலிகள், பார்க்கவாவது பரிசுக்கவாவது அத்தலங்களின் மகிமையைக் கூறவாவது எந்நாளும் கைகூடாது. ஆனபடியால் இப்பிரிகள் யாவும் பெருமையிற் சிறந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களாகும். சொல்லுதற்குரிய நதிகளும், நதங்களும், சத்முதிரங்களும், முகிவர்களும், தேவர்களும் மேன்மையுள்ள சித்தி முத்திகளை விரும்பி காசிப்பதியைச் சித்தித்து வசிப்பது உண்மையாகும். எ-று. (உக)

என்னுடை மனமும்ந்தக் காசினீத் தேகிறில்லை
மன்னுடை யறத்தீர்தேர்மி னென்றுமா மறையோன்சொற்றான்
பொன்னுடை யானைக்கஞ்சப் பூவனைப் போற்றிவாழ்த்திக்
கொன்னுடை யனையார்காசி குறுகிவாழ்ந் திருந்தாரன்றே.

(இ-ள்.) என்னுடைய நெஞ்சமும் அந்தக் காசித்தலத்தைவிட்டுப் பிரித்ததேயில்லை நிலைபெற்ற தருமமேவடிவமாகிய நீங்களாராய் தறிவீர்களென்று பிரமதேவன் (முகிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும்) கூறினான் இலக்குமி காயகனாகிய விஷ்ணுவையும் தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமனையும் வணங்கித்துதித்து பெருமையிற் சிறந்த அவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து இன்பமுற்றிருந்தார்கள். எ-று. (உஉ)

கரைதரு மவிழுத்தேசங் காண்பவர்க் கின்பநல்கும்
புரைதவிர் விசுவநாதம் போற்றினார் பாவம்போக்கு
முறைமணி கன்னிகேசந் தரிசிப்பார்க் குண்மைகல்கு
நரைவிடை விரேசங்காண்ப வர்க்கற மாநில்கும்.

(இ-ள்.) சொல்லுதற்குரிய அவிழுத்தேசமென்னுமாலயத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு எல்லாச்சுகமும் கிடைக்கும். குற்றமற்ற விசுவநாதத்தைத் துதித்தவர்களுக்கு பாவங்களொழிந்து போகும். புகழ்தற்குரிய மணிகர்ணிகேசத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு உண்மை ஞானமுண்டாகும். வெள்ளிய இடபவாகனத்தை யுடையவிரேசர் வீற்றிருக்கப்பெற்ற விரேசமென்னு மாலயத்தைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பலனும் கிடைக்கும். எ-று. (உஉ)

கண்ணிய கேதாரேசன் காட்சியான் மரபுநீடும்
புண்ணிய கிருத்திவாசன் காட்சியாற் புகுமேமுத்தி
நண்ணிய விருத்தகாளர் காட்சியாற் கலிநசிக்ஞர்
தண்ணிய சந்திரேசன் காட்சியஞ் ஞானந்தாக்கும்.

(இ-ள்.) சித்தித்தற்குரிய கேதாரேசர்தரிசனத்தால் சந்திவிருத்தியாகும். புண்ணிய கீர்த்தியென்னும் பாண்டியனால் உண்டாக்கிய ஆலயத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானைத்தரிசித்தால் முத்திகைகூடும். சித்திப்பவர் மனத்தி லெழுந்தருளத்தக்க விருத்தகாளேசர் தரிசனத்தால் சம்பத்துண்டாகும். குளிர்த்த சந்திரேசருடைய தரிசனத்தால் அஞ்ஞானங்கூடும். எ-று. (உச)

சீலமார் பிரமேசன்காட் சிபாற்பல்பா தகமுந்தீரு
ஞாலமார் போகமெல்லாந் திரிலோசனேசனல்குங்
கோலமா ரோங்காரேசன் கொடுப்பனெண் ணியவனைத்தும்
பாலமார் கட்கபர்த்தி பரவுதன் னுருவநல்கும்.

(இ-ள்.) தவவொழுக்கத்தை கிரப்புகின்ற பிரமேசருடைய தரிசனத்தால் பலதிவினைகளும் நீங்கிவிடும். உலகத்திலுள்ள நானாவித சுகங்களையும் திரிலோசனவீசர் தந்தருளுவர். அழகுநிறைந்த ஓங்காரேச்சுரர் சிந்தித்தவைகள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்தருளுவர். நெற்றிக்கண்ணையுடைய கவர்த்தீசுரர் துதிக்கப் பெற்ற தனது சொருபத்தைப்பெறச் செய்தருளுவர். எ-று. (உரு)

அறத்தினை விருத்திசெய்வான் றருமேசனக்கினீசன்
பிறத்துய ரியாகமெல்லாந் செய்தமர் பலனைநல்கு
முறத்தழை யிலிங்கமின்னு முலப்பில கொண்டகாசி
மறச்செய லொழித்துவாழ்வார் மறலியைக் கடிந்துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) தருமேசனைத் தரிசித்தால் அறம் தழைத்தோங்கும். அக்கினீசனைத் தரிசித்தால் மிகவும் மேலாகிய யாகங்களெல்லாவற்றையும் செய்து விரும்பத்தக்க பலன் கிடைக்கும். அருளை நிரம்பக்கொண்டிருக்கின்ற இலிங்கங்களை அளவில்லாமல் தன்னிடத்துடைய காசிப்பதியில் பாவச்செயலையொழித்து வாசஞ் செய்வார்களானால் இயமனைவென்று நித்தியானந்தத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (உரு)

ஆதலாம் காசிவாழ்க்கை யனைத்தினுஞ் சிறந்ததா்குங்
காதலா லுரைத்தேங்கண்டாய் கருங்குழம் செவ்வாய்வெண்பன்
மாதரா யென்றுசொற்றூன் மாலயந் கரியவள்ளல்
கோதிலாக் கரும்புபோலுங் குளிர்மொழி மகிழ்ச்சிபூத்தான்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலவாசம் முத்திசாதனங்க ளெல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாகும். கரிய அளகபாரத்தையும், சிவந்த வாயையும், வெள்ளிய தந்தங்களையுமுடைய பார்வதியே நாம் உன்னிடத்துவைத்த பிரியத்தால் இவைகளைக்கூறினோமென்று திருமாலும் பிரமனும் காணுதற்கரிய அருள்வள்ளலராகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். குற்றமற்ற கரும்பினிரதம் போலும் இனிமையைத் தருகின்ற திருவாக்கையுடைய உமாதேவிபார் கனிகூர்ந்தனர். எ-று. (உரு)

சத்தபுரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கரு-க்கு திருவிருத்தம். ஞாரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.



திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது பிரமன் முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிய கேள்விச் சவுநகர் முதலா முனிவோர்மெய்
பற்றியகூதற் பார்த்தொருகாசிப் பதிமேன்மை
யொற்றியவின்னு முள்ளனவெல்லா முனாபென்னக்
கற்றியவன்னு னுள்ளமூவந்து கரைகின்றான்.

(இ-ள்.) முதிர்ந்த கேள்வியையுடைய சவுநகர் முதலாகிய முனிவர்கள் உண்மை ஞானமுள்ள சூதமகாமுநிவரைப்பார்த்து, ஒப்பற்ற காசித்தலத்தின்பு மகிமை இன்னும் உள்ளன யாவையும் உரைத்தருள்வீரென்று கேட்க வாகித்தறிந்த அச்சூத முனிவர் திருவுள்ளமூவந்து அருளிச்செய்கின்றனர். எ-று. (ச)

துன்னியமுந்தை யுகத்துநலத்த சுவாயம்பு
மன்னியகஞ்ச மலர்த்தவிசானமர் வாயுற்றுப்
பன்னியவந்தனை நன்றுபுரிந்து பராயேத்த
மின்னியவன்ன பிதாமகனும்மிது விள்வானல்.

(இ-ள்.) நிறைந்த பெருமையுள்ள கிரோதாயுகத்தில் நன்மையுள்ள சுவாயம்பு மதுவானவர், தாமரை மலரை ஆசனமாகக் கொண்டவரும் நிலைபெற்றவருமாகிய பிரமதேவரிடத்துக்கு வந்து, விதிவழியான வந்தனைகளை நலமுறச்செய்து, வணங்கித்துதிக்க, விளக்கமுற்ற அப்பிரமதேவரும் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினார். (1)

சத்தரிவின்ப முதற்பெருமானரு டன்னாலே
யெத்தருமங்களு நன்றுதெரிந்துண ரியன்மைந்தா
மத்தமடைந்தவர் போலெதுவோமனம் வைத்துற்று
யொத்தகருத்துரை யென்றலுமம்மனு வுரைசெய்வான்.

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த சொரூபரும் முதற் கடவுளருமாகிய மகாதேவர்க்கு பையினாலே எல்லாத்தருமங்களை யுஞ் செவ்வையாக வாராய்ந்தறிந்த வீடல்புள்ளருமாரண உன்மத்தங் கொண்டவர்போன்று எதுவோ ஒரு எண்ணத்தை மனதில் வைத்திருக்கின்றனை உள்ளக்கருத்தைச் சொல்லென்ற வளவில் அம்மனு கூறுகின்றனர். எ-று.

வேறு.

(2)

மறைமுத லனைத்துமேர்ந்து மாண்புடை யறஞ்சுர்தித்த,
லிறையவ வருமையாகு மிதனினுங் காசியெய்கி

முறைமையின் வசித்தலொன்றான் முற்றுமென் றுள்ளந்தேர்த்தேன்
கறைதப விடைநல்கென்றான் காமரு மனுவக்காலே.

(இ-ள்.) வேதமுதலிய கலைகள் யாவையுமுணர்ந்து மாட்சிமையுள்ள தரு
மங்களை நிலைபெறமுடிப்பது என்கிறைவரோ அரியதாகும் இவ்வருத்த முறையி
தைப்பார்க்கிலும் காசித்தலத்திற்குப்போய் விதியாக வாசஞ்செய்தலாகிய ஒரே
காரணத்தால் எல்லாத்தருமங்களும் கைகூடுமென்று மனதில் நிச்சயத்தேன்
சந்தேகம் நீங்கும்படி உத்தரஞ்சொல்லவேண்டுமென்று அழகிய மனுகேட்டுக்
கொண்டனன் அந்தசமயத்தில். எ-று.

(ச)

தென்றிசைக் கிறைவனங்குச் சேர்ந்தனன் வணங்கநோக்கி
யொன்றிய செங்கோற்றேவா வுற்றதென் னுரைத்தியென்று
கன்றியன் மலரோன்கேட்ப ஞாலத்து மாந்தர்சில்லோர்
கன்றிய பாவஞ்செய்து கடையரே யாயினாரால்.

(இ-ள்.) தென்றிசைக் கரசனாயுள்ள இயமன் அவ்விடம்வந்து பணிய
பிரமதேவர் பார்த்து நிலைபெற்ற செங்கோலையுடைய தேவனே இவ்விடத்து
க்கு நீ வந்தது யாதென்றுகேட்ப உலகத்தில் சிலமனிதர்கள் வருத்தத்தைத்தரு
கின்ற திவினைகளைச்செய்து இழிஞ்ஞரானார்கள். எ-று.

(ரு)

அனையனா முறையிற்றண்ட மாற்றிடத் தம்மினென்று
வினையம்வல் லவரையாய படர்தமை விடுத்தேனாகத்
துனையமம் றவர்களெல்லாந் தொக்கபுண் ணியத்தாராகி
வனையமேம் பட்டாரென்று வறிதுமீண் டனரென்றுதாந்.

(இ-ள்.) அப்பாவினை விதிவழி தண்டனைசெய்வதற்குக் கொண்டுவா
ருக்களென்று சாமர்த்தியமுள்ள தூதர்களை யனுப்பினேன். அப்பாவினெல்
லோரும் விரைவில் நிறைந்த புண்ணியத்தை உடையவராகி மிகச்சிறந்து விட்
டனரென்று தூதர்கள் (அவர்களை) விட்டுச் சும்மாவந்தனர். எ-று.

(சு)

சிலரொரு காசிருபஞ் சிந்தித்துங் காசியென்றே
சிலரிடை யறுதுசொற்றுஞ் சிலரதை யடைந்தமர்ந்துஞ்
சிலரத னிடத்துத்தெய்வச் சிவப்பிர திட்டைசெய்துஞ்
சிலர்சிறு தானமங்குச் செய்தும்போக் கினரம்பாவம்.

(இ-ள்.) அந்தப்பாவினை சிலர் காசித்தலத்தைச் சிந்தனை செய்தும்
சிலர் காசிகாசியென்று விடாதுசொல்லியும், சிலர் அந்தத்தலத்தை யடைந்து
வாசஞ்செய்தும் சிலர் அத்தலத்தில் தெய்வத்தன்மையுள்ள சிவலிங்கப் பிரதிஷ்
டை செய்தும் சிலர் உபாயதானங்களை அத்தலத்திற்கெய்தும் பாவங்களைப்பொழி
ந்தனர்களாம். எ-று.

(ஏ)

என்றனர் தூதரிவ்வா றிருக்கில்யான் யாதசெய்கே
னென்றவென் னதிகாரத்தா லொருபய னில்லைக்கண்டாய்

கசு-வது பிரமன் முதன்முவரும் பூசித்த அத்தியாயம். ராசு

நன்றிது நின்றபாற்கூற நானிங்கு வந்தேனென்று
என்றய நிருவருந்தன் னருகும் கயிலைபுக்கான்.

(இ-ள்.) தூதர்கள் இவ்வாறு சொன்னார்கள் இப்படிச் சிருக்குமானால்
பான் யாது தண்டனைசெய்யக்கூடும் உண்டாகின்ற வெனத்திகரத்தினால் ஒரு
பிரயோசனமு மில்லாதிருக்கின்றது இதை, தேவரீரிடத்துச்சொல்ல இவ்விடம்
வந்தேனென்றான். அப்போது பிரமதேவன் இயானும் மனுவுக்கடவேவா கை
லாசத்தை யடைந்தான். எ-று. (அ)

நந்திது னுறுகுபெற்று நாயக னெதிரேசென்று
பாந்தியின் வணங்கிநிற்பப் பராபரன் விதியைநோக்கி
யுந்திவந் தவநீமேய துரைமனு காலன்மேவச்
சிந்திய தென்னெசொற்றி யென்றலும் பிரமன்செப்பும்.

(இ-ள்.) பூரி கைலாசபர்வதத்தில் திருநந்திதேவரை (வணங்கி) அநுமதி
பெற்று கைலாசவாசரெதிரேபோய், வரிசையாக அம்மாவரும் வணங்கிநிற்க,
சிவபெருமான் பிரமதேவரைப்பார்த்து விஷ்ணுவின் நாயக்கமலத்தித்த பிர
மனே நீ வந்தகாரணத்தைச் சொல்வாயாக சுவாயம்பு மனுவும் கூடமனும் வீரு
ம்பிச் சிந்தித்துவந்த காரணம் யாது அதையுஞ் சொல்வாயென்று திருவாய்மலர்
ந்தபோது பிரமதேவர் கூறுகின்றனர். எ-று. (ஆ)

ஆக்கிடு நாவிற்கெய்தி யடியனே னின்பாலன்பு
தேக்கிடு பவ்யாரென்றேன் நேவநீ யருளிச்செய்தாய்
தூக்கிடு மறைமுற்றோர்ந்து துணிந்துபா தகங்களெல்லாம்
போக்கிடு மவரேயென்று புகன்றது விரோதமாக.

(இ-ள்.) பிரதம சிருட்டிகாலத்தில் அடியேன் இவ்விடம் வந்து தேவரீரிட
த்து அன்புநிறையச்செய்து சிவானந்தத்தை யனுபவிப்பவர் யாவொன்று வினாவி
னேன் ஆராய்ந்துணரத்தக்க வேதங்கள் முழுமையும் தேர்ந்து வைராக்கியத்து
டன் தீவினைகள் யாவையும் ஒழிப்பவர்களே (அதிகாரிக) என்று மகாதேவ
ரே யருளிச்செய்தீர் அவ்வாறருளியதற்கு விரோதமாக. எ-று. (க)

வேதமா கமங்கைவிட்டு விடையவா தனையிற்பட்டுப்
போதமா தரியாரெல்லாப் புன்மையும் புரிந்தோரெல்லாஞ்
சேதமார் காசிமேவித் தீவினை யில்லாராயுன்
பாததா மரையின்மேவும் பரிசன ரானுரைய.

(இ-ள்.) வேதாமலவியையைக் கைவிட்டுப் பிரபஞ்சவாசனையில் மூழ்கி ஞா
னத்தைப் பெறுதவராகி எல்லாக்கொடுமையுஞ் செய்துள்ளோரியாவரும் கங்
காதிர்த்தத்தையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்து தீவினைகளை யொழித்து என
தையரே தேவரீருடைய திருவடித்தாமமாயைச்சேரும் அடியவரானார்கள். எ-று.

உள்ளநா ளளவுப்பாவ முஞற்றினோர் காசிமேவி
யெள்ளரு முத்தராது லியமனென் செய்யவல்லான்

விள்ளரு மனுவும்வேத விதிநடத் தலினுங்காசி

மெள்ளயாஞ் செல்வாமென்று விளம்பினன் விமலவென்றான்

(இ-ள்.) ஆயுஸ்முடியுமளவுத் தீவினைகளைச் செய்தவர்கள் காசித்தலத்தை யடைந்து பெருமையைத்தாத்தக்க முத்தியடைவார்களானால் ஐயமன் யாதுசெய்ய வல்லவன். சொல்லுதற்கரிய சுவாயம்பு மறுவும் வேதவிதிவழியே நடந்து (தருமஞ்) செய்வதைப்பார்க்கிலும் எளிதாகக் காசித்தலத்தை யடையலாமென்று கூறினன், கிர்மலரோ (கேட்டுந்ஸ்வீரொன்று) பிரமன்கூறினான். எ-று. (௧௨)

முதுமறைக் கிழவன்வார்த்தை முன்னவன் செவியினேற்று

மதுமலர்த் தவிசோய்கேட்டி யெதுதெரி தரின்மற்றுண்மை

யதுதெரி தருமற்றன்ன தறைபரம் பிரமமாகும்

பொதுவுறு மதனாலென்றுந் தொழிற்படும் புகலுமாயை.

(இ-ள்.) அநாதியாகிய வேதத்துக்குரிய பிரமதேவன் வாக்கியத்தை முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருச்செவியிற்கொண்டு தேன்துளிக்கின்ற தாமரைமலரை ஆசனமாகக்கொண்ட பிரமனே கேட்பாராக. ஒருவன் எதைத்தெரிந்தால் உண்மைப்பொருள் வெளியாகுமோ அதைத்தெரியவேண்டும் அவ்வுண்மைப்பொருளே வேதங்கள் பிரதிபாதிக்கின்ற பரம்பொருள். எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாயுள்ள அப்பரம்பொருளால் மாயாகாரியங்கள்யாவும் சேட்டித்து வருவனவாம். எ-று. (௧௩)

ஆயதோர் மாயைநின்று மகிலதத் துவமுமாய

காயமுன் மாயமாயா காரியம் பொருளாப்பற்றி

மேயபல் சீவரெல்லாம் விடயவா தனையிற்பட்டார்

பாயவீ தொழிக்குமாறே படைத்தனம் காசிவைப்பை.

(இ-ள்.) அவ்வண்ணமுண்டாகிய மாயையிலிருந்து சரீரமுதலிய பிரபஞ்சத்துவங்கள் யாவும் உண்டாயின. மாயாகாரியப்பிரபஞ்சத்தை உண்மைப் பொருளாகப்பற்றிக்கொண்டு விருப்பமுற்ற ஜீவகோடிகளெல்லாம் விடையவாதனைகளில் மூழ்கினார்கள் பரவிய இவ்விடையவாதனையை தொழிக்கும்விதமாகவே காசித்தலத்தையுண்டிபண்ணோம். எ-று. (௧௪)

காசிக்கு நமக்கும்பேத மிலையென்று கருதிநாளும்

வாசிக்கு மறைகளெல்லா மற்றது நஞ்சொருப

நேசிக்கு மதனையுற்றார் நெடும்பிழை யனைத்துநீங்கிப்

பூசிக்குந் தகையராவார் புகலிதற் கையமின்றே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்திற்கும் நமதுவடிவத்திற்கும் பேதஞ்சற்றாமில்லையென்றுசிந்தித்து வேதங்கள் எப்பொழுதும் பிரதிபாதித்துக்கொண்டிருக்கும் (ஆதலால்) அக்காசித்தலம் நமதுவடிவமாகும் வீரூம்பத்தக்க அத்தலத்தையடைந்தவர் கொடும்பாதகங்கள் யாவும் ஒழிந்துஅன்னியரால் பூசிக்கும் தரமுடையவராவார்கள், சொல்லத்தக்க இவ்வார்த்தைக்குச்சந்தேகமில்லை. எ-று. (௧௫)

கசு - வது பிரமன் முதன்முவரும் பூசித்தவத்தியாயம். (கசு)

புனிதமல் லாதயாவுங் காசியிற் புக்கபோதே
புனிதமான் கங்கையாற்றிற் புக்கதி தாயகள்ளும்
புனிதமான் தீர்த்தமாகிப் புக்குமூழ் கிளர்க்கெஞ்ஞான்றும்
புனிதமே கொடுத்துமேவும் புண்ணிய மறைவல்லோயே.

(இ-ள்.) கங்காநதிப்பிரவாகத்திற் சேர்ந்த கொடிதாடிய மதவும் பரிசுத்த
மான தீர்த்தமயமாகி அடைந்து முழுகுபவர்க்கு, எக்காலத்தும் பரிசுத்தத்தைத்
தருவதுபோல் பரிசுத்தமில்லாத எப்பொருளும் காசித்தலத்தையடைந்தபோதே
சுத்தமாகுமென்றறிவாயாக. புண்ணியரூபமான வேதங்களில் வல்லவனுடைய
பிரமனே. எ-று. (கசு)

தேர்தரும் பரிசுவேதி தீண்டிய வனைத்தும்பொன்னு
யேர்தரு மாறுபோல விணையிலாக் காசிமேய
பேர்தரும் பலவுநந்தஞ் சொருபமாய்ப் பிறங்குக்கண்டாய்
கார்தரு நிறத்தோனுந்தி யாயசென் கமலத்தோயே.

(இ-ள்.) ஆராய்ந்தறியும் பரிசுவேதியினாலே தொடத்தக்க எல்லாப்பொ
ருள்களும் அழகுபெறும்படியான பொன்னாக (விளங்குந்) தன்மைபோல காசித்
தலத்தையடைந்த காமரூபங்களையுடைய பலபொருள்களும் நமதுவடிவாக விள
ங்குமென்றறிவாயாக. கருநிறங்கொண்ட விஷ்ணுவின் நரபிக்கமலத்திலுண்டா
கிய பிரமனே. எ-று. (கசு)

காசியைப் புகழாராகி யிகழ்தருங் கயவரெல்லாஞ்
சீசியென் றியாருமெள்ளத் திரிதரு புழுத்தநாயாக்
கூசிய கரமாய்ப்பின்னுங் கொடியகு கரமாய்நன்மை
வீசிய கொடியாய்மாய்து வீழ்குவர் கும்பிதோறும்.

(இ-ள்.) காசியைத்துதியாமல் கித்தனைசெய்கின்ற மூடர்களியாவரும் சீச்சி
யென்று எல்லோரும் கிந்திக்கும்படி திரிகின்ற புழுத்தநாயாகவும், தொடுதற்கு
நாணத்தைத் தருகின்ற கழுதையாகவும், பின்னுங் கொடுமையுள்ள பன்றியாக
வும், நன்மையறியாத காகமாகவும் பிறத்திறந்து பின்பு நரகங்கடோறுமுழுகுவார்
கள். எ-று. (கசு)

அரியநஞ் சொருபமாய வாரருட் காசியொன்றே
பெரியவா ரழலாய்த்தோன்றிப் பேணுவார் பாவக்காட்டைத்
தெரியவே தகித்துநீறு செய்திடு மென்றாற்பாவ
மரியநீக் கிடுதலந்தத் தலக்கலா லெவற்றிற்குண்டே.

(இ-ள்.) அருமையாகிய நமதுவடிவமாகவும், நிறைந்த அருளைத்தருவதாகவு
முள்ள ஒப்பற்ற காசிப்பதியானது, விரும்புகின்றவருடைய பாவங்களாகிய அட
வியைப் பிரபலாக்கினி வடிவாகி யாவருங்காணும்படி தகித்து நீறுக்குமானால்,
பாவ முழுவதும் நீக்குதல் அக்காசித்தலத்துக்கல்லாமல் வேறே எந்தத்தலங்களுக்
குண்டு. எ-று. (கசு)

இன்றுதொட் டியமன்காசி யென்றவ ரிருந்ஷ்ஞருந்
சென்றிடல் கருநானாகச் சென்றிடிந் முன்போனம்மாற்
பொன்றுத லொழியாதுள்ளத் தெண்ணிய படிபோய்மேவி
நன்றுசெய் மதுவும்வாசஞ் செய்தெல்லா நலமுமார்க்.

(இ-ள்.) இன்றுமுதல் இயமன், காசியென்று சொன்னவர்கள் வசிக்கின்ற ஊரிலும் போவதற்கு எண்ணுதிருக்கக்கடவன்; போவானாகின் முன்போல நம் மாற்றண்டிக்கப்படுதல் தவறாது நன்மையுள்ளசுவாயம்புமநுவும் மனதில் எண்ணி யபடி காசிக்குப்போய் வாசஞ்செய்து எல்லாநன்மைகளையும் பெறக்கடவன். (1)

நடுவனே மனுவேபூமே னான்முகத் தவனேநீவிர்
கடுகியக் காசிசென்று கங்கைநீ ராடிநம்மைப்
படுமலர் கொண்டுபோற்றிப் பகருநங் குறிதும்பேரால்
வடுவறப பதிட்டைசெய்து தனித்தனி வயங்கப்போற்றி.

(இ-ள்.) இயமனே, சுவாயம்புமநுவே, தாமரைமலரில் வசிக்கின்ற நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனே நீங்கள் (மூவரும்) விளைவாகக் காசித்தலத்தையடை ந்து கங்காஸ்நாநஞ்செய்து விசுவநாதரென்னும் நம்மை நல்லமலர்களைக்கொண் டர்ச்சித்து உங்கன்பேரால் நமதுவடிவான சிவலிங்கங்களைக்குற்றமறத் தனித்தனி பிரதிட்டைச்செய்து அறிவுவிளங்கத்துதித்து. எ-று. (௨௧)

சிலபக லமர்ந்துபின்பு திகழுநும் பதவிசேர்மி
னலகிலா னந்தமுத்த ராகியின் புறுவீரென்று
பலதலை யரவம்பூண்ட பாஞ்சுட ரருவிச்செய்யச்
சலசமா மலரோனாதி மூவருந் தாழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) சிலநான்வாசஞ்செய்து பின்னர், விளங்கிய உங்கன்பதவியையடை வீர்கள். (அதன்பின்) அளவில்லாத ஆனந்தத்தைப் பெறுகின்ற சீவன்முத்தராக்கிச் சித்திருப்பீர்களென்று பலவாகிய சிரசுகளையுடைய அரவபூஷணரான சிவபாஞ் சோதி திருவாய்மலர்ந்தருள, நீரிலுண்டாகும் தாமரைமலரோன் முதலிய மூவ ரும் வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௨௨)

விடைகொடு காசிபுக்கு வெண்டிரைக் கங்கையாடி
யடையவெண் ணீறுபூசியக்கமா மணியும்பூண்டு
மிடையவைந் தெழுத்துமெண்ணி விச்சுவநாதன்ன
நடைகெழு விசாலக்கண்ணி நற்பதம் பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்.) அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு காசித்தலத்திற்குப்போய், வெள்ளிய அலைகளையுடைய கங்காதிர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்து, நன்மையடையுமாறு விபூதி தரித்து, பெருமையுள்ள உருத்திராக்க மாலைபையணிந்து, பூநீபஞ்சாட்சரத்தைச் சதாகாலமும் உச்சரித்து விசுவநாதருடையவும் அன்னம்போல நடையுள்ள விசா லாட்சித் தாயாருடையவும் நல்ல திருவடிகளை வணங்கித்துதித்து. எ-று. (௨௩)

தனித்தனி தத்தம்பேரா லிலிங்கதா பனமுஞ்செய்து
பனித்தமென் கங்கையாட்டிப் பனிமல ரெடுத்துச்சூட்டி.

கசு-வது பிரமன்முதன்முவரும் பூசித்தவத்தியாயம். ஈகூந

யினித்தபல் லுணவுமூட்டித் தீபமு மெடுத்துக்காட்டி.

யனித்தமாம் விடயவாழ்க்கை யகன்றுபூ சித்திருந்தார்.

(இ-ள்.) தங்கள் தங்கள்பேரினாலே தனித்தனி செயலிங்கப்பிரதிபலிப்பது, குளிர்ந்த கங்காதீர்த்தத்தால் அபிஷேகித்து, கல்லமலர்கள் எடுத்து அர்ச்சித்து, இனிமையுள்ள பலவான உண்டிகளைரிவேசித்து, தீபாராதனைசெய்து அநித்தியமான விஷயசம்பந்தமாயுள்ள வாழ்க்கையொழிந்தி பூசித்து வாசஞ்செய்திருந்தனர். என்று. (உச)

இறையவ னுரைத்தவாறே யிங்ஙனஞ் சிலநாளவகி

மறையவன் முதன்மூவோரும் வயங்குதம் பதவிபுக்கு

நிறைமகிழ் திளைத்துக்காசி நினைத்தன்மா ருதுவாழ்ந்தா

ரறைகட லுலகிற்காசி போல்வதொன் றமையுங்கொல்லோ.

(இ-ள்.) சிவபிரான் திருவாய்மலர்த்தவண்ணமே இவ்வாறு சிலநாளம் காசியில்வசித்து, பிரமதேவர்முதலிய மூவரும் வினக்கமுற்ற தத்தம்பதவிகளைச் சேர்ந்து நிறைந்த இன்பத்தில் மூழ்கி மாறாது காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். ஒலிக்கின்ற கடல்கூழ்ந்த உலகத்தில் காசித்தலத்துக்கு ஒப்பாக வேறொன்றிருக்கின்றதோ (என்று சவுரகாதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமகா முனிவர்) சொல்லியருளினர். என்று. (உடு)

பிரமன்முதன் மூவரும் பூசித்த அத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் யசு-க்கு திருவிருத்தம், ஐகூந.

திருச்சிற்றம்பலம்.



திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிவிரந்தாவது துச்சேதாமுத்தியடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மழையுலாம்பொழின் மகததேயத்துறை மறையோன்
விழையுநூல்பல தெரிந்தொன்று பலவென விரிப்பான்
குழையுநெஞ்சமில் கொள்கையனும் துச்சேதா
வுழையடைந்தவர் வாயடங்கிடவெடுத் துரைப்பான்.

(இ-ள்.) மேகங்கள் தவழப்பெற்ற சோலைசூழ்ந்த மகததேசத்திலிருக்கின்ற
ஒருபிராமணன், விரும்புதற்குரிய பலநூல்களை யுணர்ந்து ஒருபொருளைப் பல
பொருளாக விரித்துக்கூறுவான் இரக்கமில்லாத மனமுடையவன். துச்சேதா
வென்கிற நாமமுடையவன் தன்னிடத்துவந்த பண்டிதர்கள் வாயடங்கும்வகை
யாக நியாயங்களெடுத்துக்கூறுவான். எ-று. (க)

கற்றகல்வியை மதித்துளச்செருக்கொடு களிப்பான்
கொற்றவாரிய னையுமவமதித்துமேற் கொண்டு
சுற்றமாமறை யவொலாந்தோல்வியிற் றொலையப்
பொற்றவாதில்வென் றிணையிலைநமக்கெனப் பொலிந்தான்.

(இ-ள்.) தான்கற்ற கல்வியைத் தானேமதித்து உள்ளச்செருக்கினால் வியப்
புறுவான் வல்லமையுள்ள ஆசிரியனையும் அவமதித்து வாதமிட்டுக்கொண்டது
மன்றி, பெருமைதங்கிய பந்துக்களாயுள்ள பிராமணரனைவரும் தோல்வியினாலே
விலகிப் போம்படிக்கு வீண்வாதில்வென்று நமக்கொருவருஞ் சமாளமில்லையெ
ன்கிற தருக்குடையவனுன். எ-று. (உ)

தருமமோக்கிலன் தருக்கினுற்சவுதசு மார்த்த
கருமம்யாவையும் வேறுசெய்தானகங் களிப்பான்
பொருவிலாவொரு சாதுவேதியனெனும் பொருதா
ரொருவவோட்டினு னித்தொழிலறமென வுலப்பான்.

(இ-ள்.) தருமப்பார்வை யில்லாதுகித் தனது செருக்கால் வேதசம்பந்த
மாயுள்ள சிளையமார்த்தத்திலும் ஸ்மிருதி சம்பந்தமாயுள்ள ஸ்மார்த்தமார்த்தத்
திலும் விதித்த கருமங்களெல்லாவற்றினையும் ஒன்றை மற்றொன்றாக வேறுபட
த்தக்க நூல்களைச்செய்து அதனால் அகங்காரம்வளர்ந்து சமாளமற்ற மஹாபுரு
ஷனுள் ஒருசாதுப் பிராமணனுடன் வாதிட்டு ஊரைவிட்டுப் (பயந்து) அப்பால்
ஓடுமவகைசெய்து இப்பாவத் தொழில்களைத் தருமமென்று களிப்பவனுன். (ங)

கரு-வது துச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ஈசுரு

நெறியலாநெறி யொழுபுநிஃழ்கோடு மறையோன்
முறியமேலவ ரிட்டசாபங்களு மூள
வறியனய்க்கோடும் பிணிகளுநெருக்கலால் வருத்தன்
செறியயாவரு முன்னுளேபுவந்திடச் செத்தான்.

(இ-ள்.) விதிக்கு விரோதவழியில் தடையின்றி நடக்கின்ற அக்கொடிய பிராமணன் வருத்தம்படி பெரியோர்களால் இட்ட சாபங்களும் குழந்துகொள்ள வறுமையடைந்து கொடிய வியாதிகளும் மூடிக்கொண்டதனால் அதிக துன்ப முற்று யாவரும் மனதிற்குள்ளே களிக்கும்படி இறந்தான். எ-று. (ச)

செத்தவேதியன் பிரமார்க்கதவருச் சிவணி
பொத்ததோரில வுவந்துமார்க்கத்துறு வோனாச்
சுத்தமாவச னித்தழைத்தவருயிர் தொலைத்துப்
பத்தமாமுடல் வீக்கிடத்தசைபறித் துன்பான்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு மரணத்தையடைந்த பிராமணன் பிரமார்க்கத ரூப த்தை எடுத்துக்கொண்டு வளர்ந்ததோரிலவமரத்திலிருந்து, அம்மார்க்கத்திற் போ கின்றவர்களைப் பரிசுத்தமான (பிரிய) வார்த்தையால் வரவழைத்து அவர்களிற ந்துபோகும்படி அஸ்திமாம்சங்களால் பந்தப்பட்ட தேகத்தைக்கிழித்துத் தசை களை யெடுத்துண்பவனானான். எ-று. (ரு)

இந்தவாறில வ னிலவின்மேலமர்தரு மேல்வைச்
சந்தமாமறைக் குலத்தினன் * பக்கனாய்த் தனித்தே
யந்தவோர்தரு வண்மையிற்காசியென் றறைந்து
முந்தவேகினன் கண்டனன்முதுகொலை மூர்க்கன்.

(இ-ள்.) இவ்வீதமாக இப்பிரமார்க்கதன் இலவமரத்திலிருக்குங்காலத்தில் அழகும் பெருமையுமுள்ள வேதப்பிராமண குலத்திற்பிறந்த ஒருவன் தனியே வழிச்செல்பவனாகி அந்த இலவமரத்தின் சமீபத்தில் வரும்போது காசிகாசி என் கிற திருநாம மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நடந்தான். பெருங்கொலைபுரியு மூடனாகிய பிரமார்க்கதன் இதைப்பார்த்தான். எ-று. (சு)

காசிகாசியென் றறைந்தமந்திரஞ்செவி கலப்பச்
சீசியென்செய்தா மென்றுதங்கொடுந்தொழில் சிதைத்துக்
கூசிமண்ணிழிந் தவனடிபணிந்துகை கூப்பி
யாசிகூறிநீ யாவனெங்கடைகுதி யென்றான்.

(இ-ள்.) காசிகாசியென்கிற (மகா) மந்திரஞ்செவியில் துழைந்தமந்திரத் தில், இழிந்த நான் என்னகாசியுஞ் செய்தேனென்று தனது கொடுந்தொழிலை விட்டு அவமானமுற்று பூமியிலிறங்கிவந்து வழிச்செல்லும் பிராமணன் பாதங்க

ளில் வணங்கி, (இரு) கரங்களையும்குவித்து வாழ்த்துதல்சொல்லி நீர் யாவர் எவ் விடத்திற்குப் போகின்றீரென்றனன். எ-று. (எ)

தீர்த்தயாத்திரை செய்பவன்றிருமறைக் குலத்தே
ஞர்த்தவண்புரு டோத்தமகேத்ரீர மகன்று
கார்த்தபைம்பொழிற் காசியையடைதரச் செல்வே
னீர்த்தநீயெவ னிவ்வுருவடைந்ததென் னென்றான்.

(இ-ள்.) நான் புகழ் நிறைந்த புருஷோத்தம சேஷத்திரத்திலிருக்கும் பிராமணன் அவிடம்விட்டுத்தீர்த்தயாத்திரை செய்து வருகின்றேன். மேகந்தங்கிய சோலையுமுடைய காசித்தலத்தை யடையும்படி செல்கின்றேன் மனிதரைக்கிழிக் குத்தன்மையுள்ள நீ யாவன் உனக்கு இந்தவடிவம் வந்த காரணம் யாதென்ற னன். எ-று. (அ)

ஹ்ருமாமாகதத்துயர் மறைககுலத் துதித்தென்
நீங்குசால்குணஞ் செறிந்துளேனாமந்துச் சேதா
வாங்குகல்வியாற் செருக்கியாராயுமவ மதித்துத்
தேங்குசாபமும் பிணியும்வந்தடர்த்திடச் செத்தேன்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள இலக்குமி வசித்தற்கிடமாகிய மகத்தேசத்தில் மே லான பிராமண குலத்திற்பிறந்து, துச்சேதாவென்னும் பெயர்பெற்று, கொ டுந்தொழிலையே மிகுதியாகச்செய்து கல்விச்செருக்கால் எல்லோரையும் அவம தித்து, பெரியோர்களிட்ட, நிறைந்த சாபத்துடன் வியாதிகளும் வந்து துன்பப் படுத்தலால் இறந்துபோனேன். எ-று. (க)

கடியதீவினை யியற்றலாற்பிரமராக் கதனாய்
நெடியவித்தரு வுற்றுளேனினதுவாய் நிகழ்த்துங்
கொடியமாளிகைக் காசிராமஞ்செவிச் சூறுக
விடியலுற்றதென் னளவிலாவெவ்வினை யிருட்டே:

(இ-ள்.) ஆசாரியர் நிறைந்த முதலிய மஹாபாதகங்களைச் செய்தமையால் பிரமராக்ஷத ரூபத்தையடைந்து பெரிய இவ்விவமரத்தி லிருந்தேன் உமது வாயினாழ்குறிய கொடிகளையுடைய மாளிகைகணெருங்கிய காசியென்கிற மங் திரம் எனது செவியில் றுழைந்தமையால் என்னுடைய அளவில்லாத கொடும் பாவமாகிய இருளானது விடியத்தொடங்கியது. எ-று. (கக்)

ஆதலானின் தடியிணைபோற்றுதற் கமைந்தேன்
காதலாலெனை யுடன்கொடுசெல்லுதி காசிப்
போதலாற்பெரும் புண்ணியமுனக்குமுண் டாமே
சாதலாற்கதி யளிப்பதத்தல்மன்றோ வென்றான்.

(இ-ள்.) ஆதலினால் உமது உபயபாதங்களையும் வணங்கலுற்றேன், காசித் தலத்திற்குத் தேவரீர் கருணையினால் அடியேனை உடன்கொண்டுபோ யருள்வீர்

இறந்தால் முத்தியைத் தருகின்றது அத்திருத்தலமாகலின் என்னையழைத்துக் கொண்டு போனாலும்க்கு அதிக புண்ணியங்கிடைக்கு மென்றனன். எ-று. (௧௧)

என்றகாலையி னவனையுமழைத்துட னேகிக்
கன்றநீர்த்தருள் சோணபத்திராதி கடந்து
மன்றவரனவர் செறிநருவளம்பொலி காசி
வென்றவெல்லையுற் றனனவனோடும்வே தியனே.

(இ-ள்.) இப்படியென்றுசொல்லியபோது அப்பிரமராட்சத்தனையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய், கிலேசத்தை யொழித்தருள்கின்ற சோணபத்திராதியைத்தாண்டி, நிலபெற்றதேவர்கள் கெருங்குதற்குரியதும், பலவளங்கள் நிறைந்ததும் தீவினையெவ்வதுமாயுள்ள காசியெல்லையை வேதியனடைந்தனன்.)

இங்குசிறிற்றியென் றவனையாங்கியைபுற நிறுத்தித்
தெங்குதங்கிய தன்பொழிற்காசியுட் சென்று
பொங்குசங்கைநீர் தோய்ந்தகிலேசரைப் போற்றி
யங்குமண்சிறி தெடுத்தவந்தவன்மிசைத் தூவி.

(இ-ள்.) நீ இவ்விடத்தில் சிற்பாயென்று அப்பிரமராக்கதனை நிறுத்திவிட்டு, தென்னமரங்களையுடைய குளிர்த் தோலையுமுடைய காசித்தலத்தினுள்ளே போய், பெருக்கெடுத்துவரும் கங்காநீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதனை வணங்கி அக்கங்கைக்கரையிலுள்ள மண்ணைக்கையிலெடுத்து வந்து அவன் மேற்போட்டு. எ-று. (௧௨)

சுத்திபெற்றனை யுட்புகுந்துய்யெனச் சொற்றான்
பத்திமிக்கவன் பதம்பணிந்துள்ளிடைப் படர்ந்து
சித்தியுற்றகி லேசரைச்சேவித்துத் தெளிந்து
முத்திபெற்றனன் பிரமராக்கதவுரு முடித்தே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தத்தை யடைந்தனே, இனி உள்ளே புகுந்து பிழைத்து விடுவாயென்று (அந்தப்பிரமணன்) சொன்னான். அன்பு மிகுந்த அவன் பாதங்களில் வணங்கி உள்ளேபோய் (கங்காஸ்நானஞ்செய்து) விசுவேசரனை வணங்கிச் சிலகாலமிருந்து சித்த சுத்தியடைந்து சித்திகளைப்பெற்று பிரமராட்சத வடிவை யொழித்து முத்தியடைந்தனன். எ-று. (௧௩)

இழிவிலவேதியன் காசியென்றிசைத்திடு வார்த்தை
தழியபேரறத் தாற்கொடுவியையெலாஞ் சாடிச்
கழியவென்றுயர் காசியுட்புக்கி லேசர்
பொழியுமின்பத்து மூழ்கினெனென்றபுகலுவதென்.

(இ-ள்.) உயர்வுள்ள பிராமணன் காசியென்று சொன்னவாக்கியத்தை சூழ்த்த பெரியதருமத்தால் செவியற்கொண்டு மகாபாதகங்களையாவு முறிந்தோடும்படி அவ்வாக்கியவலியால் வென்று மேலாகிய காசிப்பதிவினுள்ளேபோய் விசுவநாதர் பொழிகின்ற பெருங்கருணையில் மூழ்கி (பிரமராட்சதவடிவ) மொழிந்து முத்திபெற்றானென்றால் அத்தலத்தின் மகிமையை எவ்வாறு சொல்லக் கூடும் முனிவர்களே யென்று சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (கடு)

துச்சேதா முத்தியடைந்த அத்தியாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். கடு-க்கு திருவீருத்தம், (௩௮௪௩.)

திருச்சிறம்பலம்.



திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறாவது நித்தியயாத்திரைவிதி யுரைத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சத்தியமாமுனிவர்கள் சூதமுனிவரைப்போற்றித் தவாதகாசி
நித்தியயாத்திரைவிதியை யுரைத்தியெனப்பெருமகிழ்ச்சி நிரம்பிவாசம்
பொத்தியமென்மலர்க்குமுலா ஞமையம்மையினுவினவப் புவனகாதன்.
மெத்தியவான்கருணையொடுவிளம்பினனவ்வாறுமக்குவிளம்புகின்றேன்

(இ-ள்.) உண்மைஞானமுள்ள சவுநகாதிமுனிவர்கள் சூதமகாமுனிவரைவணங்கி, நித்தியமாயுள்ள காசித்தலத்தில் நாடோறு நடக்கவேண்டியநிதிபலிதியை உரைத்தருள்வீரென்று கேட்க, சூதமுனிவர் பெருங்களிப்படைந்து இந்நித்தியவிதியை வாசனைநிறைந்த மிருதுவான மலர்கள் முடித்த அளகத்தையுடைய உமாதேவியார் கேட்டபோது சிவபெருமான் பெருங்கருணையோடு திருவாய்மலர்ந்தனர் அந்தப்பிரகாரம் உங்களுக்குக்கூறுகின்றேன் என்றனர். 6-று. (க)

அண்ணலேகாசிவசிப் பதற்கிடையூறளவிலவா மதனோடின்ப
நண்ணலேசெயுந்தரும் புரிபவர்க்குமுறுமிக நண்ணுநிற்கு [இங்
மெண்ணலேதேனுமிலா திருப்பதற்கெத்தொழிலாற்றி யிருத்தல்வேண்
டையேற்குப் புகறியெனச்சிவபெருமான் கழறலுற்றான்.

(இ-ள்.) பெருமையிற் சிறந்த மகாதேவரோ காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்வதற்கு அளவிற்ற இடையூறு உண்டாகும் வாசஞ்செய்வதுடன் சுசுத்தைக்கொடுக்கும் தருமஞ்செய்பவருக்கு விரோதம் அகிகமாகும் கவலைபொன்று மனுகாதிருப்பதற்குத் தக்கமுயற்சி யாதுசெய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ள அடியேனுக்கு ஈதென்றுகட்டளை யிடுவீரென்ற (உமாதேவியார்களிப் புறச்) சிவபிரான் திருவாய்மலரத் தொடங்கினார். 6-று. (உ)

சுடருதயமெழுமுனமைந் கடிசையளவெழுந்திருந்து தூயவெண்ணீ
றிடாகலப்புனைந்துதுண்டி ராசவிநாயகன்பாத மிறைஞ்சியேத்திப்
படாகற்றும்விசுவேச ரன்னபூரணியெனும் படிவமுள்ளி
யடர்விறற்றின்காலவயி ரவர்தண்டபூணியரு னைங்கைப்புத்தேள்.

(இ-ள்.) சூரியோதயமாதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னமெழுந்திருந்து (விதிப்படிவினாவித்துச்) சுத்தமமைந்த வீழ்தியைத் துயரமொழியும் வண்ணம்

தரித்துத் துண்டிராஜ கணபதியின் றிருவடிகளை வணங்கித்துதித்து (பிறவித்) து
ன்பத்தை விலக்கும் விசுவநாதர் அன்னபூரணியென்கிற நமது திருவுருவங்களைத்
தியானித்து நிறைந்த பராக்கிரமமுள்ள காவலியரவர், தண்டபாணி ஐந்து கரங்க
ளையுடைய கணபதி. எ-று. (ங)

கேசவன்செங்கதிர்ப்பரிதி சண்டிகைமற்றிவருருவங் கெழுமவெண்ணி
நேசமிருசவுசதந்த தாபனநானம்புரிந்து நீறுபூசி
வாசமலிசந்திதருப் பணமாதியியற்றிமல ராதிரேடிப்
பாசமகனந்தியா னத்தொடுமுற்றுவிமண் டபத்தைச்சாரந்து.

(இ-ள்.) திருமால், சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன், தூர்க்கரகேவி,
ஆகிய இவர்கள் வடிவத்தை அழுத்தமாகச்சிந்தித்து அதிகபிரியத்தையுண்டாக்கும்
சவுசம், தந்தசுத்தி, நீராடல் (இவைகளேவிதிப்படி) செய்து, விபூதிதரித்து, சந்தியர
வந்தனம் தர்ப்பணம் (ஜெபம் தியான) முத்லியவைகளைச்செய்து புட்பமுத்லிய
வைகளைச் சம்பாதித்துப்பாசத்தை யொழிக்கும் நம்மைத்தியானஞ் செய்தலோடு
முத்தி மண்டபத்தைச்சேர்ந்து. எ-று. (ச)

அங்குமிருமுகமனெடு துதிபுரிந்துதுண்டியைப்பிளந்துப்போற்றிப்
பொங்குமிடானைத் துமொழிக் கெனவிரந்துவிசுவேசர் பூசையாற்றித்
தங்குபிரதக்கணந்தோத் திரம்புரிந்துதண்டபா ணியைப்பிளச்சாரந்து
பொங்குகிருப்பூசைதுதி செய்துபின்புவிசுவேசர் திருமுன்போந்து.

(இ-ள்.) அம்முத்தி மண்டபத்தில் உபசாரத்துடன், நம்மைத்தேர்த்திரஞ்
செய்து பின்னர் துண்டிராஜ கணபதியைச் சமீபித்து வணங்கி மிக்க கிலேசங்
களையவும் ஒழித்தருள்வீரென்று குறையிரந்து விசுவநாதிராகிய நம்மைப்பூசித்து
விதிப்படி பிரதட்சணஞ்செய்து தேரத்திரம்பணணி பின்பு தண்டபாணியை
யடைந்து விளக்கமுற்ற பூசையுந் தேரத்திரமுஞ்செய்து அதன்பின் விசுவநாத
ராகிய நமது சந்நிதியில்வந்து. எ-று. (ரு)

பூசித்துமுனமைந்தே மொன்பான்பன்னென்றுமுதற் பொருந்துமாறு
நேசித்துவலஞ்சூழ்ந்து விசுவேசமிருகதா நிமலதேவ
வாசித்துமறைமுழங்குஞ் சகந்தமாற்பிரிய வாமதேவ
வோசித்துரூபமா தேவபத்தர்க்கனுகூல வும்பாநாத.

(இ-ள்.) நம்மைப்பூசைசெய்து ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினென்று, (பதி
னைந்து, இருபத்தொன்று) என்னுந் தொகைகளிற் கூடுமான பிரதக்ஷணத்தை
அன்புடன் செய்து விசுவநாதரே, மானணிந்த கரமுடையோரே மலர்கிராகிய
தேவரே, வேதங்கள் முழுக்கத்தோடு பிரதிபாதிப்பதற் கிடமாகிய சகந்தரே
திருமாற்பிரியரே, வாமதேவரே, மெய்ஞ்ஞான சொரூபரே, மஹாதேவரே,
பக்தானுகூலரே தேவதேவரே. எ-று. (சு)

கன-வது நித்தியயாத்தினா விதியுணத்த அத்தியாயம். எ-னக

காரணகாரணமத்த கனவகமுனகருருக் காலகால

பூரணகாசியினுயிர்க் கொவைக்குமுத்திகொடுத்தருளும் புரணவென்று

நாரணனாகியவிரும்புந் துதிபுரிதலறவிருத்தி நன்றுமேவப்

பாரணவுயாத்தினாகா வத்துமவுனம்புரிதல் பண்புகூடும்.

(இ-ள்.) பிரபஞ்சமாகிய காரியத்திற்குக் காரணமான மாயாகாரணரே, உன்மத்தரே, மேலானகடவுளே மூடர்களுலே அறியப்படாதவரே, காலனுக்குக்காலரே, சர்வபரிபூரணரே, காசியிலிருக்கு மெல்லாச்சிவர்களுக்கும் மேர் கூடித்தையளிக்கின்ற புரணரே, என்று விஷ்ணுமுதலாயினோர் விரும்பத்தக்க தேர்த்தரங்களை வாயினுற்சொல்லாமல் மனதில்சித்தித்துக்கொண்டு உலகத்தார் (புகழ்ந்து) சேர்த்தற்கிடமாகிய (பஞ்சக்குரோசப் பிரதக்ஷண) யாத்தினா காலத்தில் மெளனஞ்செய்வது விதியாகும். எ-று. (எ)

இந்தநியமத்தின்னயாத் தினாக்குரியோனிடையுறென் மெய்தியாவு
நந்தவறம்பலபுரியுஞ் சிவத்துதியாலுலோபமெலா நாசமாகு
முந்தவதுகெடிற்றருமம் வளரும்வளரச்சித்தி முகிழ்க்குமந்தப்
பந்தமறுசித்தியாற் பரஞானவான்கதியிற் படர்வானறே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய நியமங்களையுடையவர் காசித்தலத்துவாசஞ் செய்யும் யாத்திரைக்கு அதிகாரியாவார் மேலும் இடையுறென்று வருபவைகள் யாவும் நாசமாகப் பலதருமங்களையுஞ் செய்வார். (அதுவன்றிப்) பரசிவதோத்திரத்தால் உலோபாதி துர்க்குணங்களெல்லாங் கெடுப்பர், அவ்வுலோபாதி குணங்கெட்டால், தருமம்விர்த்தியாகும். தருமம்வளர்த்தால், அணிமாதி சித்திகளுண்டாகும். பந்தத்தை நீக்குகின்ற அந்தச் சித்திகளால் பிரமஞானமென்கிற மோட்சகதியிற் செல்லுவார்கள். எ-று (அ)

கலங்குபெருஞ்சமுசாரக் குழிவீழ்ந்துவினைப்பாம்பு கடிக்கப்பட்டோ
ரலங்குபெரும்புகழ்க்காசி யடைந்தன்றிமுத்தியுற லரியதாகும்
விலங்குபருவைகள்கிருமி முதலானபல்லுயிரும் விலங்காவண்ண
மலங்குதலில்காசினகர் வதிதலானம்பதமே மருவலுண்மை.

(இ-ள்.) மனக்கலக்கத்தைத் தரும் பெரிய சமுசாரமென்கிற படுகுழியில்வீழ்ந்து தீவினையென்னும் பாம்பினுற் கடிக்கப் பட்டவர்கள், வினக்கமுள்ள பெரும் புகழையுடைய காசித்தலத்தை யடைந்தா லல்லாமல் முத்தியடைதல் அருமையாகும், மிருகங்களும் பക്ഷிகளும் புழுக்கள் முதலாயுள்ள பல்சீவராசிகளும் நீங்காமலிருந்து அலைவற்ற காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்தால் மருதுதிருவடி யடைதலுண்மையாகும். எ-று. (க)

வானவிரந்திரனயன்மால் சித்தவித்தியாதார்செம் மணிச்சூட்டுள்ளார்
தானவர்கின்னரர்குடர் சாலகடங்கர்களியக்கர் தவாவசுக்க

ளான்வர்கந்திருவர்முனி வர்ப்பெருஞ்சாரணர்முதன்மற் றகிலமேய
மானவர்மற்றெல்லோருங்காசிகரடைந்தொருவார்வாழ்வாரென்றும்.

(இ-ள்.) தேவர்கள், தேவேந்திரன், பிரமன், திருமால், சித்தர், வித்தியா
தரர் நாக லோகவாசிகள், அசுரர்கள், கின்னரர், கருடர், இராட்சதர், இயக்கர்,
அஷ்டவசுக்கள், கந்திருவர், முனிவர், சாரணர் முதலானோரும், பூலோகவாசிக
ளும், மற்றுள்ளவரும், காசித்தலத்தை, யடைந்து எக்காலத்திலுநீங்காது
வாழ்ந்திருப்பார்கள். என்று. (௧௦)

முத்திவிருப்புடையவரே காசியடைவார்மற்றை மூர்க்காசாரார்
சித்தியுநூல்கள்பல கற்றாலுங்கூவன்மொழி செவியேற்றாலு
மத்தியிடைபுயிர்ப்படக்கிப் பற்பலரான் மூழ்கியமர்ந்தாலுமான்ம
சுத்தியுறலரிதொருகாற் காசியெனச்சொற்றிடினுந்தூய்மைமேவும்.

(இ-ள்.) மோக்ஷத்தில் விருப்பமுடையோரே காசித்தலத்தை யடைவார்
கள். மற்றையராகிய அறிவீனர் அடையமாட்டார்கள், சித்தியைக்கொடுக்கத்தக்க
பலசாஸ்திரங்களை வாசித்தாலும் ஆசாரியர் உபதேச வாக்கியத்தைச் செவியிற்
கேட்டாலும், (சுமுமுனாடிவழியிலுள்ள) அஸ்தியில் பிராணவாயுதங்க, பல
காலஞ் சமர்தி யோகத்திலிருந்தாலும் ஆன்மசுத்தியாகிய முத்தியைப் பெறாத
லருமையாகும், காசியென்று ஒருக்காற்கூறிலால் ஆன்ம சுத்தியுண்டாம். என்று.

கொங்குவிநி குழற்கோதாய் நம்முருவங்காசியெனக் குறித்துக்கோடி
யங்குவினகாதிருக்குந் தவம்பேணிக்கால்வலிமிக் கடைந்துளோரும்
பங்குபெறமுயன்றிவிவ ரதைவிலகுமாறுமனம் பற்றுகென்றும் [வாரோ.
பொங்குகவையமுதுண்போர் மற்றதையுண்பதற்குமனம் பொருந்து

(இ-ள்.) வாசனை வீசுகின்ற அளகத்தையுடைய உமையே நமது வடிவ
மேகாசித்தல மென்று நீ மதித்துக்கொள்வாயாக, மிக்க கால்வலிமை யுள்ளோ
ரும் அக்காசித்தலத்தைப்பிரியாதிருக்க வேண்டுமென்கிற தவத்தை விரும்பி முட
வதைற்கு முயற்சிப்பார்கள். அத்தலத்தைவிட்டு விலக மனம் ஒருக்காலஞ் சம்
மதியாது மிக்கமதுமுள்ள அமிர்தபானஞ் செய்தவர்கள், வேறுவகையான உண
வுகளை உண்பதற்கு மனஞ்சம்மதிப்பாரோ (அதுபோலவென்றறிவாயாக) என்று.

ஆன்றபெருங்காசிகக ரவிமுத்தத்துறைவாரை யடையான்கால
னேன்றபெருமாயைவசப் பட்டியமனால்வருந்து மெவருமேலாய்த்
தேரன்றமதருட்கலப்ப வாங்கருள்வோரீராடுந் தொழின்மேற்கொண்ட
லுன்றாகருறைவாரு மவிமுத்தருரைத்தனமீ துண்மையாமால்.

(இ-ள்.) மாட்சிமைதங்கிய மகிமையுள்ள அவி முத்தமென்னுங் காசிப்பதி
யில் வசிப்பவர்களை இயமன் அணுகான்; வியாபித்த மகா மரையிற்கட்டுப்ப
ட்டு இயமனால் வருந்துகின்ற எல்லோரும் அத்தலத்தைச். செருவார்களானால்
அவர்களுக்கு நமது அருங்கிடைக்கும்படி அனுக்கிரகம் செய்வோம் கங்கா ஸ்நா

கக-வது நித்தியபாத்திரை விதியுரைத்த அத்தியாயம். ௪௪௬

ஞ் செய்யுந்தொழிலேமேற்கொண்டவர்களும் காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களும் அவிமுத்தநாதரென்றே நாம்கூறினோம் இவ்வாக்கியம் உண்மையாகும். எ-று.

பராடிசிப்புசித்திடுதல் பரதாரவாஞ்சையுறல் பரப்போன் வெனவல்
பரபவாதங்கோட வஞ்சாரந்துவேசமுறை படிநிராகம்
பாரிகழப்புலாலுண்டல் கள்ளுண்டன்மறையவர்முற் பலரைக்கோறல்
பாருயிருந்தனனுயிர்போற் பேணுமையிவையாதி பலவுக்குற்றம்.

(இ-ள்.) அன்னியர்கள் அன்னத்தை உண்ணுதல், பிறர்மனை நயத்தல், அன்னியர் பொருளை அபகரித்தல் அன்னியர்களைப்பழித்தல், அஞ்சாரத்தை யதுஷ்டித்தல், துவேஷிக்கொள்ளுதல், பொய்கூறுதல், வீணைசெய்கொள்ளுதல், அறிவுடையோர் நிந்தைசெய்யுத்தக்க மாயிசு போஜனம் பண்ணுதல், மதுபானஞ் செய்தல், பிராமணர் முதலாகிய பலரைபுல்கொல்லுதல், அன்னிய உயிர்களைத் தன்னுயிர்போல விரும்புமை, இவை முதலிய பலவுக் குற்றங்களாகும். எ-று.

நீணையிலல்லாதவர்களிடத்திலும், திரவியங்களைப் பாவவழியில் சம்பாதிக்கின்ற வர்களிடத்திலும், சூலாசார நிலையேதிப்பவரிடத்திலும், நல்ல வீரதங்களை விட்டுவிட்டவரிடத்திலும், போஜனஞ்செய்தால் பாவமென்று விதித்திருத்தலாலும், இவைக ளில்லாதவர்களைப் பரிசோதித்தறிவது அருமை யாதலாலும் பராடிசிப் புசித்திடில் குற்றமென்றும், அன்னியர் அக்கினிசாகுபியாக விவாகஞ்செய்த மனையாளைப் புணர்ந்தவர்களைக் காலதூதர்கள் யாதன சரீரத்தில்விட்டு சகிக்கப்படாத துயரமுள்ள மார்க்கத்திலே இவர்களை யிழுத்துக்கொண்டு போய் செம்புப்பாலைகளைச் சிவக்கக்காய்ச்சித் தழுவிக்கொள்ளும்படி செய்வதுமன்றி, செப்புகளை நெருப்பிவிட்டு உலோமத் துவாரங்கடோறும், உள்ளுருகும்படி குத்தித் துயர்செய்வார்களென்றும், விதித்திருத்தலின் பரதாரவாஞ்சையுறல் குற்றமென்றும்.

அவரவர் சவுக்கியநிமித்தம் சம்பாதித்த திரவியங்களை வஞ்சனையால் வாங்கிக்கொண்டு பின்னர் அவர் துயரக்கடலில் முழுகும்படிசெய்வது பெரும்பாதக மாதலின், பரப்போன் வெனவல் குற்றமென்றும்.

கொடியோர்களுடைய தீக்குணங்களைக் கூறுதலும், பாவமென்று ஔவை யார் கூறியிருத்தலாலும், நிந்தைகூறும் பழக்கமுடையோர், அப்பழக்கவாதனை யால் நல்லோர்களை நிந்தித்து அதனால் அதிபாதகத்தை யடைந்து கொடுநரகங்களில் விழுவராதலாலும் பரபவாதங் கோடல் குற்றமென்றும்.

ஆசாரமில்லாது மலநெடுத்தல் திருமாலேகட்டல், ஆலயத்திற்குப்போதல், சிவபூசை செய்தல், போஜனஞ்செய்தல், சாதுக்களுக்குப் பணிபுரிதல் முதலிய சற்கருமங்களைச் செய்தவர் அப்புண்ணியபலனை இழந்து துன்பத்தை யடைவரென்று விதித்திருத்தலாலும், “பூவுழுத்தமும் பழுதேபானாவருட்கணுமுளவோ கண்ணி லருவருத்திடுவனைய” னென்பதனாலும், அஞ்சாரங் குற்றமென்றும், துவேஷத்தைப் பாராட்டி கின்றவர்கள், பிறரிடத்துள்ள உத்தம குணங்களைக்

கண்டு நண்புசெய்து சுத்தவாசனையிற் பழகி இன்பத்தை யனுபவியாது தமது காலத்தை வீணாகக் கழித்துத் துன்புறுவார்தலின், துவேசம் குற்றமென்றும் பிறருக்குத் துன்பத்தைத் தருமாயின், மெய்மொழியும் பொய்யுடன் சேரு மென்று பெரியர் மொழிந்திருப்பதை யுணராது அன்னியருக்குத் துயரத்தை யுண்டாக்கும் பொய்மொழியை மனந்துணிந்து கூறிப்பெறும் பாதகத்தை யடைபவரும் உளராகலின், படிது குற்றமென்றும், ஆசைக்கடியான் அகிலலோ கத்தினுக்கு மாசற்ற நல்லடியானென்றும், ஆமுனிச்சையே மேலுமேலும் பிற ப்பளிக்கும் வித்தென்றும், ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடிவம் பஞ்செனவு மனதையுங்காலமோசம் வருமென்றும், “அவாவென்ப வெல்லாவுயிர்க்கு மெஞ் ஞான்றுந் தவாஅப்பிறப்பினும் வித்தென்றும்,” ஆசைக்கயிற் றிலாடும் பம்பாடெம் ன்றும், ஆசாபசாசத்தைத் துரத்தியென்றும், ஆசைகளைத்தினை கிர்த்தாளிப்பவதறி யென்றும் சான்றோர் திருவாய் மலர்ந்திருத்தலின், இராகம்குற்றமென்றும் அறிவுடையோர் நிந்தைசெய்யும்படி புலர்வண்ணுதல் பாவமென்பதற்குப் பிசமாணம்.

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் பரடல்.

செல்லாமற் கொன்றதைத் தின்னாமற்குத்திரங் கோள்களவு
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவினும்பொய்
சொல்லாமற் சொற்களைக்கேளாமற் றேகையர் மாயையிலே
செல்லாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பரதேசிகனே.

சிவஞானதீபம்.

கொலையாதி நெறியகன்ற ஞானந்தானே

கூறிய மெலான ஞானமாகும்

கொலையாதியகன்றொழுகுந் தவங்கடாமே

குற்றமிலா நற்றவமென் றுரைக்குநாலும்

கொலையாதி யகற்றியநல் லறங்கடாமே

சுவலயத்தி லொப்பரிய வறங்களாகும்

கொலையாதி யகன்றுபெறுஞ் செல்வந்தானே

கூறியுயிரக் கிதமான வாழ்வதாமே.

எவ்வுயிரும் பராபரன்சந் நிதியதாரு

மிலங்குமுயி ருடலனைத்து மீசன்கோயி

லெவ்வுயிரு மெம்முயிர்போ லென்றுநோக்கி

யிரங்காது கொன்றருந்து மிழிவினோரை

வவ்வியுமன் றாதாருந் தண்டஞ்செய்து

வல்லிரும்பை யுருக்கியவர் வாயில்வார்த்து

வெவ்வியதி யெழுநாகில் வீழ்த்திமாறா

வேதனைசெய் திடுவரென வோதுநாலே.

ககூ-வது நித்தியயார்த்திரை விதியுரைத்த அத்தியாயம். ஈனடு

பதிபகபாசவினக்கம்.

அம்மாவெனவலற வாருயிரைக் கொன்றருத்தி

யிம்மானுடொல்லா மின்புற் றிருக்கின்ற

ரம்மாவெனுஞ்சத்தங் கேட்டகன்ற மாதவர்கும் [தே.

பொய்ம்மாரியமென்றற் புசித்தவர்க்கென் சொல்லுவ

கங்கையிற் படிந்திட்டாலுங் கடவுளைப் புசித்தாலு

மங்குல்போற் கோடிதானம் வள்ளலாய் வழங்கினாலு

சங்கையி லாதஞான தத்துவ முணர்ந்திட்டாலும

பொங்குறுபுலாவுபுசிப்போன்போய்நாக்கடைவனன்றே.

கொலையிலா னுதவுமன்னங் கூறிற்போ ரமுதமாகுங்

கொலையுளா னுதவுமன்னங் கூறிற்போ விடமதாகும

புலையார் தமனையிலுண்போன் புலையனா மாறுபோலக் [ன்றே.

கொலைஞர்த மனையிலுண்போன் கொலைஞனே யாவன

கலையெலா முணர்ந்தானே னுங் கரிசறத் தெளிந்தானே னு

மலையென வுயர்ந்தானே னு மனமய வகன்றானே னு

முலகெலாம்புகழப்பல்லோர்க் குதவியகையனே னு

யிலகியவிரக்கமின்றேலெழுநா கடைவனன்றே.

கொன்றை வேந்தன்.

நோன்பென்பது கொன்றுதினனாமை.

திருத்தறன்.

கொல்லான்புலாலே மறுத்தானைக்கைகூப்பி யெல்லாவுயிருந்தொழும்.

இன்னும் பலதூலிலும் இவ்வாறே கூறியிருத்தலின் பரிசுழப்புலாலுண்டல் குற்றமென்றும், அறிவுடையோர் நிந்திக்குமாறு கள்ளுண்டல் குற்றமென்பதற் குப் பிரமாணம்.

கூர்மபுராணம்.

கள்ளிலைபகர்வோர் கள்ளினைநுகர்ந்தோர்களளருந்துதற் சூடன்படுவோர் கள்ளருந்துநரை மகிழுநர்க்கிற் கற்பகாலங்கிடந்தழுந்தி

யெள்ளுறுந்தீய மலப்புழுவாகி மலத்தினைநுகர்ந்துபின்னிறந்து

விள்ளருங்கொடிய ரௌரவநாகின் மீட்டிமீட்டிழந்துநாள்கழிப்பார்.

இவ்வாறே பலதூலிலுஞ் சொல்லி யிருத்தலின் கள்ளுண்டல் குற்றமென்றும் அரித்திய மாகவுந் துக்கமாகவும் அசுத்தமாகவுமுள்ள உலகவாழ்க்கைக்கு விரோதஞ்செய்பவர் பிராமணரானாலும் அவர்களைக்கொன்று தாம் வாழ்ந்திருக்க நினைத்து அவ்வாறு செய்கின்றவர்களும் உள்ளனராதலின், கோறல் குற்றமெ

ன்றும், ஜீவகாருணிய மில்லையாயின், கயங்கிடத்துப்பக்தியுண்டாகமாட்டாது கடவுட்பத்தி யில்லையாயின், பாசவராக்கியம் நேரிடாது, பாசவராக்கியங் கிடையாதாயின் சொரூபஞான முண்டாகமாட்டாது சொரூபஞான மில்லையாயின் முத்தி கைகூடாது ஆதலின் பரநாயுநர் தன்னுயிர்போற் பேணுமை குற்றமென்றுங் கூறினார்.

குற்றமில்வையொன்றேனுஞ் சாராமலவிழுத்தங்குடி கொள்வாரேற்

சொற்றவொருகுற்றமு மிலராகியானந்த சொரூபராவார்

முற்றவவரோடமுதுண்மை யைத்தெரிந்துபாவிக்கு முத்தராவார்

கற்றசெருக்காற்காசி யிகழ்ந்தவர்கள்கடுகந் கைக்கொள்வாரால்.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய குற்றங்களென்று மணுகாமல் காசித்தலத்தில் வசிப்பார்களானால் முன்னுள்ள பாவமொழிந்து ஆனந்த சொரூபராவார்கள். அவர்களை நமது உண்மையானவடிவம் முழுவதும்றிந்து பாவனைசெய்து முத்திபெறுவார்கள். தாங்கள் கற்ற கல்விச்செருக்கால் சாகியை அவமதித்தவர்கள் கொடிய நரகத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (கடு)

மூலமுதல்தாரத் தருச்சனையால்விரத்தியான் முதன்ஞானத்தார்

சீலமிகுராவனுப் தேசத்தாற்சிவநாம சிவவணத்தார்

காலவிதிநிச்சயத்தார் புனிதவுணவாற்கடுமை கடியின்சொல்லான்

மாவவெழுநாமாதி தியானத்தானந்தரித வாஞ்சையாற்றால்.

(இ-ள்.) மூலாதாமுதல் ஆதாரம் ஆறிலும் உள்ள கடவுளர்களைப்பாவனை யாக அருச்சித்தலாலும் வைராக்கியத்தினாலும், முதன்மையான ஞானாதகத் தாலும் தவவொழுக்கமுள்ள ஆசாரியர் உபதேசத்தைப் பெறுதலினாலும் சிவ நாமங்களை நிரந்தரங்கேட்டலினாலும் கரலந்தோறும் விதித்த நியமங்களைத்தவறாது அறுவட்டித்தலாலும், விதிவழியான ஆசாரத்தாலும், பிறர்கொடுமையையும் ஒழிக்கத்தக்க இனியவார்த்தையாலும், புத்தியங்கும்படி யெழுகின்ற காமாதிகளை அடக்குதலாலும், நல்லசரியான சந்தானங்களை விரும்பிபுடத்தலாலும் எ-று. ()

பெரியானுக்கிரகத்தார் பேணுசதாசாரத்தார் பிறங்குவோரே

யுரியவராகுவர்காசி வசிப்பதற்குத்தவமிலார்க் கொட்டாதாகும்

பிரியமிகமலத்தழுந்திப் பன்றியதைபுலப்பதுபோற் பித்தவாழ்க்கை

யுரியதெனமயங்கியதை யுலந்திடுவோர்க்கொருகாலு மொழியாதுன்பம்.

(இ-ள்.) பெரியோர்க்குடைய அனுக்கிரகத்தினாலும் விரும்பத்தக்கசதாசார மொழி தவறாத ஆசாரத்தாலும் விளங்குபவர்களை காசித்தலத்தில் நித்தியபூத்திரை செய்து வசிப்பதற்குரியராவார்கள். மேலேசொல்லிய தவமில்லாதவரவா சஞ்செய்யக்கூடாது, பன்றியானது பகரவீகாரத்தைச் சதாநினைந்து அதுநேரிட்டால் பிரியப்படுவதுபோல, அறிவீனரால் விரும்பத்தக்க பிரபஞ்சவாழ்க்கையே நாமனுபவிக்கத்தக்கதென்றுமயங்கி அதுநேரிடும்போது களிப்புறுவோர்களுக்கு துன்பம் எக்காலத்திலும் விலகாது. எ-று. (கௌ)

கக-வது நித்தியயாத்திரா விதியுணர்த்த வத்தியாயம். என

மண்ணைப்பெண்ணைப் பொண்ணையுடையவர்கள் மதிமாழாந்து
விண்ணைக்கொளுங்காசி யாசையுறும்மூன்று விவகாரவொன்றி
ண்ணையுடையவரு மதுவேண்டார்முன்னின்று காஞ்சொற்றலு
மெண்ணைக்கொள்ளார்மற் றவர்பிறவித்துன்பி னுக்கோ ரீறுண்டாமோ.

(இ-ள்.) மண், பெண், பொன் என்னு மூன்றினும் விருப்பம் வைப்பவ
ர்கள்; தேவர்களாலே விரும்பத்தக்க காசித்தல ஆசையுடையதாய்க்குங் கொ
ள்ளார்கள். மேற்சொன்ன மூன்றாகையிலு இரண்டாசை புண்ணியவசத்தால்
நீங்கி ஒன்றையுடையவர்களும் அக்காசித்தல விருப்பக்கொள்ளார்கள். நாமே
பிரசன்னமாகி அத்தலமகிமையைக் கூறினாலும் அதைச்சிந்திப்பினர் ஆசையுங்
கொள்ளார்கள் அத்தன்மை யுடையேராத பிறவித்துயரத்தை அளவடக்கடி
மோ (கூடாது) என்று. (கௌ)

அருந்தவத்தாற்காசிக ரடைந்துமுமைபேசிறிது மறஞ்செய்யாராய்ப்
பொருந்தமறமேபுரிவர் சிறிதுமறமெண்ணுத் புரிந்தபோதுந்
திருந்தவொருமுப்பதின யிரவருடந்தீயவஞர் செறிவார்பின்னு
மிருந்தவதற்கபராத ரொமக்கபராதம்புரிந்தோரென்றுமுண்மை.

(இ-ள்.) உமாதேவியே சிலர் அரியதவத்தினால் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செ
ய்யப்பெற்றும், சிலபுண்ணியமுஞ் செய்யாதவராகி முழுவதும் பாவமேசெய்வார்
பின்வருவதை எண்ணுது சிறிது பாவஞ்செய்தபோதிலும் முப்பதினயிரத் தெய்
வவருடம் காலவயிரவருடைய சூலத்தால் கொடுத்தயரத்தை யனுபவிப்பார்கள்.
எக்காலத்தும் ஈதுண்மையாகும். (சிலர்) அத்தலத்திற்கும் எனக்கும் அபராத
ஞ்செய்வார்கள். என்று. (கக)

இன்னுமுயருளக்கும்வயி ரவற்குமிளிக்கணபதிக்கு மிமையோர்யார்க்கு
மன்னுமலகுள்ளார்க்கு மபராதம்புரிந்தவராய் மயங்காநிற்பர்
துன்னுமிதனாற் காசித் தலவாசமெளிதன்று சொற்றோமின்னும்
பன்னுவதென்னோதருமா தருமவிசாரம்புரிதல் பண்புமேவும்.

(இ-ள்.) மேலும் மகிமையுள்ள உனக்கும் வைரவக்கடவுளுக்கும் வீணக்க
முற்ற கணபதிக்கும் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் பூலோகவாசிகளுக்கும் அபராதம்
செய்பவர்களாகி மயங்குவார்கள். இந்தக்காரணத்தால் நெருங்கிய மகிமையுள்ள
காசித்தலவாசம் எளிதல்லவென்று கூறினோம். விரிவாகச்சொல்லவேண்டுவதி
யாது அத்தலத்திலிருந்து பாவபுண்ணிய விசாரணை செய்வார்களானால் நற்குண
முண்டாகும். என்று. (கௌ)

சீர்த்தமுதல்யுகங்காசி ஞானமுளார்க்குதவுமுத்தி திருந்திரண்டி
லார்த்தமகந்தானமுளா ரஃதடைவார்முன்றிலெமை யருச்சித்தேத்தி
யோர்த்தபெருந்தானமினி துதவுநர்மற்றதையுறுவ ருற்றநான்கிற்
கூர்த்தசிவதானமா யினுங்கொடுப்போர்பாமுத்தி கூடுவாரால்.

(இ-ள்.) சிறப்புள்ள முதல் யுகத்தில் காசித்தலத்தில் வசிப்பவர் ஞானத்தினால் முத்திபெறுவார்கள். இரண்டாவது யுகத்தில் நிறைந்த யாகமும் தானமும் அத்தலத்திற் செய்பவர்கள் முத்தியடைவார்கள். மூன்றாவது யுகத்தில் நம்மையருச்சித்துத் துதிபுரிந்து மகாதானங்களை அத்தலத்தில் செய்தால் முத்தியடைவார்கள். நான்காவது யுகத்தில் எளிய தானங்களானாலும் செய்பவர் முத்திபெறுவார்கள். எ-று. (௨௧)

சுத்தியபெனலாசையற லதுசிறிதுண்டாமெனினுந் துயரத்தாழ்த்தும் பத்தியுறக்காசிவசிப் பவர்வயிறோம்பிடும்பொருட்டுப் பண்புசான்ற சித்தியுடையவர்பாலே சென்றிரக்கக்கடவர்மிகச் சேர்ப்பானெண்ணி லெத்திசையுமெடுத்திழிக்க வளற்றமுந்துவாருணர்நி யிலங்கிழாயே. *

(இ-ள்.) காசித்தலத்தில் வசிப்பவர்களுக்குச் சுத்தமாவது ஆசையொழிதலாம். அவ்வாசை சிறிதிருந்தாலும் துயரக் (கடவி) லாழ்த்தும், விசுவநாதருக்கு அன்புசெய்பவர் பசியைநீக்கும்பொருட்டு உத்தம குணத்தாலுயர்ந்த கிரகஸ்த்தரிடத்திற்குப்போய் (வேண்டியவைகளை) யாசித்து வரக்கடவர்கள். அதை விட்டுப்பொருளைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி எண்ணி (அலைவார்களானால்) எவ்வுலகத்தாரு மெடுத்து கிந்திப்பதற்குரிய நரகத்தழுந்துவ றொன்றறியக்கடவாய் விளக்கமுற்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த பார்வதியே. எ-று. (௨௨)

நித்தியயரத்திரா விதியுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௧௬-க்கு திருவிருத்தம். ௫௬௭.

திருச்சிறம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேழாவது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.



திருச்சிற்றம்பலம்.

புதுமதிமுடித்த செஞ்சடைப்புராணன் பொன்னடித்தாமரைவணங்கி
முதுபுகழிரிகே சுவவனத்துமையான் முன்னிருந்தெங்கள்வாழ்முதலே
குதுகலப்பஞ்சக் குரோசமாவிலிங்கக் குவலையங்காசியென்றுணைக்க[ன்.
மதுமலர்க்குழலி பெயரொடும்பொலிய வந்ததென்னுணையெனவுரைப்பா

(இ-ள்.) மூன்றும்பிறையணிந்த சிவந்த சடைமையுடைய பழையோனாகிய
மஹாதேவரது அழகியதாமரை மலர்போலும் திருவடிகளைப் பெரும்புகழு
ள்ள அரிகேசுவவனத்தினிடத்து உமாதேவியார் பணிந்து, முன்னின்று அடியே
ங்களுடைய இன்பவாழ்வுக்கு முதற்பொருளே, இன்பத்தை விளைவிக்கும் பஞ்
சக்குரோசத்திலுள்ள சிவலிங்கங்களை அறிவுடையோரர் காசியென்று சொல்ல
தேனொழுகு மலரணிந்த கூந்தலையுடைய (ஒரு) பெண்பெயர்பெற்று விளங்
குங்காரணம் யாது. (அவ்வுண்மையைத்தேவரீர்) திருவார்தமலர்த்தருள்வீரென்
று பிரார்த்திக்க, சிவபிரான் கட்டளைப்பிடுகின்றனர். எ-று. (உ)

தனாபுகழிமய மடைந்தைகேணமே சத்தியசொருபமாயிலிங்க
முரைபெறுசத்தி யோனியாய்மாமே யோதரும்பெரும்புகழிலிங்கம்
புரைதவிரிவையே புகல்பிரகிருதி புருடனாமினையமந்தனமே
வரையறவெல்லா மறைகளுமுரைக்கு மற்றிதற்கையமொன்றின்றே.

(இ-ள்.) உலகத்தார் புகழப்பெற்ற, இமாசலராஜகுமாரியே கேட்பாயாக,
நாமிருவரும் உண்மைவடிவாகிய அடையாளமாக விருப்போம், புகழப்பெற்ற
சத்தியாகிய நீயே ஆவுடையார் வடிவமாக விளங்குகின்றனை. சொல்லுக்கடங்கா
ப்பெரும்புகழ்மைந்த நாமே இலிங்கவடிவாக விளங்குகின்றோம். களக்கமற்ற
இவ்வடிவங்களே பிரகிருதியாகவும் புருடசத்துவமாகவும் விளங்கும். இந்த இரக
சியத்தை அளவற்ற எல்லாவேதங்களும் எடுத்துக்கூறுவனவாம் இதற்கு யாதொ
ருசுத்தேகமுமில்லை. எ-று. (உ)

நிறைபாசிவமே நிகழ்பாரம்பிரம நிலவுவண்புகழ்ப்பாரமான்மா
கறைதபுகாட்சிக் கவுத்துவமார்பன் கமலமேலிருப்பவனென்று

மறைதருமாயை வித்தையோடவித்தை யருளுமையலைகடற்பிறந்தாள் குறையறுகலைமா னென்றுநாடோறுங் கூறுமால்வீறுமாமறையே.

(இ-ள்.) எவ்விடத்தும் நிறைந்த பாசிவமானது விளக்கமுற்ற பரம்பொருளெனவும் பரப்பிரம மெனவும், பெரும்புகழ்மைந்த பரமான்மாவெனவும், குற்றமற்ற காட்சியுள்ள கவுஸ்துபமணி மார்பனாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி பெனவும், தாமரைமலர்மீதிருக்கின்ற பிரமனெனவும், சுத்தமாயாசத்தி, எனவும் அசுத்தமாயாசத்தி எனவும் (ஆன்மாக்களுக்கு) அருள்செய்கின்ற உமா தேவி, எனவும் திருப்பாற்கடலிற்பிறந்த இலக்குமிதேவி, எனவும் நிறைந்த கலைஞானமுள்ள சரசுக்கவிதேவி எனவும், பெயர்பெற்று விளங்குமென்று பெரும்புகழுள்ள வேதங்கள் சதா காலமும் கூறுவனவாம். எ-று. (ங)

நலமலிநாமே யனந்தமாவிருப்போ நவிலரும்பெரும்புகழ்க்காசி கிலகுறுசத்தி யென்றுமோர்பேர்மற் றிலிங்கமென்றும்மொருபேரா முகைமற்றிதனன் மடவரற்பெயரிட் டொக்கும்க்காசிபைமறைகள் குலவவிழுத்த மானந்தவனமைங் குரோசசொருபமர்விலிங்கம்.

(இ-ள்.) நிறைந்த இன்பவடிவாகிய நாமிருவருமே அந்தரூபமாக வீருப் போம், சொல்லுதற்கரிய பெரும்புகழுள்ள அக்காசித்தலத்திற்கு ஒளியையுடைய சத்திரூபமென்றும் இலிங்கரூபமென்றும் பெயருண்டு. இந்தக் காரணத்தால் அறிவுடையார் அக்காசிக்குப் பெண்பெயரிட்டு மொழிவார்கள். அத்தலத்தை வேதங்கள் அவிழுத்தமென்றும், ஆனந்தவனமென்றும், பஞ்சக்குரோசசொருபமகாலிங்கமென்றும். எ-று. (ச)

உருத்திரவாசம் விட்டுணுவாச முலகெலாம்படைத்தவன்வாசந் திருத்தகுவாரா னசியெனவுரைக்குந் திகழ்திட்டானமுநானும் [ன்றும் பொருத்தமார்திட்டா துருவுநின்னொருநாம் போற்றுமெய்யடியவர்க்கெ வருத்தமேவரம லோம்பிடவிந்த வண்ணமாவிருப்பதுமயிலே.

(இ-ள்.) உருத்திர வாசஸ்த்தானமென்றும் திருமால் வாசஸ்த்தானமென்றும் பிரமதேவன் வாசஸ்த்தானமென்றும் திருத்தமுற்ற வரராணசி யென்றும் கூறுவர், மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய உமையே நம்மை வணங்கும் மெய்யன்பர்கள் வருத்தமுறுது பாதுகாப்பதற்கு நீ யெந்தத்திருமேனி கொண்டனையோ அந்தத் திருமேனிக்கு நாம் அதிஷ்டானமாக விளங்குவோ மென்று நிவாயாக. எ-று. (ரு)

கிளரொளிக்கங்கா கேசவர்திருமூற் கெழீஇயவிழுத்தநாயகனைத் தளர்வறத்தியானஞ் செய்திடிந்காசி தந்திடெவசித்தமாபலனை வளமலிதருது வாதசியுதய மறிதினாக்கங்கையைப்போற்றில் விளர்தபுபுத்தி தருமத்திற்சென்று மிகப்பிரகாசிக்குமாதோ.

கன-வது காசிதேவி வரம்பெற்ற அத்தியாயம். ௩௮௮

(இ-ள்.) பேரொளியை யுடைய கங்காகேசவர் திருமுன்னே சென்று அவிமுத்தநாயகனைச் சோர்வின்றித் தியானஞ்செய்தால் காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்ததனால் வந்த பெரும்பலனைக் காசிதேவி தருவர். நிறைந்த வளப்பத்தைத்தருகின்ற துவாதசிபுதயத்தில் அடுத்தடுத்துவரும் அலைகளையுடைய கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்நதியைத் துதித்தால் கூர்ந்தபுத்தி சிவதருமத்தில் நிலைத்து மிகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். எ-று. (௬)

தக்கநாற்றோற்றத் துயிரொலங்காசித் தாவரசங்கமமாகி
மிக்கவான்கதியை விரும்பியேயமரும் விளங்கியகாசிமாநகர்க்குத்
தொக்கேத்திரமே மூர்த்தியேயென்று சொல்வதிற்பயனெவனதற்குப்
புக்கபேரதிகா ரம்மெவனென்று புகன்றிடிற்புகலுதுங்கேட்டி.

(இ-ள்.) பொருந்திய அண்டஜம் கலேதஜம் சராயஜம் உற்பிஜம் என்னும் நால்வகைத் தேற்றங்களையுடைய உயிர்களியாவும் பிறதலங்கலிற் செய்த புண்ணியத்தால் காசித்தலத்தில் தாவரசங்கமங்களாகப் பிறந்து மிகச்சிறந்தமுத்தியை விரும்பி வசித்திருக்கும் விளக்கமுற்றமகிமையுள்ள காசிப்பதிக்குப் பொருந்திய தலவிசேடத்தாற் பயன்யாது மூர்த்திவிசேடத்தாற் பயன்யாது அத்தலத்தில் வசிப்பவர்கள் தன்மை பெய்வாறென்று சொல்லுமிடத்துக் கூறுகின்றோம் கேட்பாயாக. எ-று. (௭)

கேத்திரரூப மாகியகாசி கெழுமியசீவர்க்குப்பந்த
மாத்திரம்போக்கு மெவர்க்குமாதார மயமெனும்பகுதியேவயங்கு
மூர்த்திருபகமா யவிமுத்தேச்சுர்த முழுப்பெருஞ் சேவையாலின்பப்
பூர்த்திசெய்திடுமான் மறத்தினுக்குறவு பூண்டவெங்கலியுகத்துதித்தோர்.

(இ-ள்.) தலவடிவாகிய காசியானது தன்னையடைந்த ஜீவர்களுக்குப் பந்தங்களை மாத்திரம் ஒழித்துவிடும். யாவருக்கும் ஆதாரமாகிய பிரகிருதியை விளக்கிக்கொண்டிருக்கும் அவிமுத்தேச்சுர மூர்த்தியானவர், தம்மைத்தரிசிக்கு மெய்யடியார்களுக்கு ஆனந்தபூர்த்தி செய்தருளுவர். பரவங்களை நண்புபாராட்டி வளர்க்கின்ற கொடிய கலியுகத்திற் பிறந்தவர்கள். எ-று. (௮)

சிற்சிலர்தரும் வார்த்தைகளோதார் சிற்சிலர்துக்கமேசுமந்தார்
சிற்சிலரடங்கா விடரெனத்திரிவார் சிற்சிலருலோபமேபூண்டார்
சிற்சிலர்பாதா ரந்திரவியத்துச் செறிதருவாஞ்சையிக்குள்ளார்
சிற்சிலர்சாதி கரும்ங்களுக்கெட்டார் சிற்சிலர்மறைநிந்தைபுரிவார்.

(இ-ள்.) சிலபேர் தருமச்சார்பாயுள்ள வார்த்தையுங் கேளாதவர்கள் சிலபேர் துயரங்களையே மனதில் சுமந்தவர்கள் சிலபேர் முறைக்கடங்காத காமுகராயத் திரிவார்கள் சிலபேர் உலோபகுணத்தை யுடையவர்கள் சிலபேர் பரதார கமனஞ்செய்பவர்கள் சிலபேர் அன்னியர் பொருளில் பேராசையுள்ளவர்கள் சிலபேர் ஜாதியாசாரங் கெட்டவர்கள் சிலபேர் வேதநிந்தை செய்பவர்கள். எ-று. (௯)

இன்னராயுழுவின் முத்தராகுதன்மம் நென்றெனத்தன் னுளத்துணர்ந்து
நன்னர்வான் காசி தனையடைந்தவர்க்கு நம்மருளான்மறம்போக்கி
முன்னர்வான்கதியைத் தந்திடுநெடிய முடியுடைவானவர்பலரு
மன்னவாகனனை யடைந்துதாழ்ந்தெழுந்தீ திறைதாலுற்றனர்முன்னாள்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையராக உழுவவர்களானால் இவர்கள் முத்தியடைதல்
எக்காலமென்று நன்மையும் பெருமையுமுடைய காசிதேவியானவள் தன் மன
த்தி லுணர்ந்து தன்னிடத்துவந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு நமது கிருபையினால்
பாவத்தை யொழித்து மேலாகிய முத்தியை முன்னேகொடுப்பாள். பூர்வகால
த்தில் நீண்டமுடியையுடைய தேவர்க ளெல்லோரும் பிரமதேவனை யடைந்து
பணிந்தெழுந்து இதைச்சொல்லல் தொடங்கினர். எ-று (க0)

பன்னருலஞ்ஞார் காசியென்றுரைக்கும் பைந்தொழிவந்துதம்சார்ந்தார்
முன்னருமறையோர்க் கொண்வவோனு மூடராயுழல்பவோனும்
பன்னரும்பார்ப்பார்பசுத்துரோகஞ்செய்பாதகரோனும்வெவ்வினைசார் [ர்.
லென்னருமருவவிடங்கொடுத்தளிப்பதென்னையோமுத்தியென்றிசைத்தார்

(இ-ள்.) சொல்லுவதற்கரிய நன்மையுள்ள காசிதேவியென்று சொல்ல
ப்படும் பசியவளையலை யணிந்தமாத், தன்னை அடுத்தவர்கள் நினைத்தற்கரிய
பிராமணக்கொலை செய்தவர்களானாலும் அஞ்ஞானத்தால் உல்கண்டையிலுழல்
பவரானாலும் பிராமணருக்கும் பசுக்களுக்குத் துரோகஞ் செய்கின்ற பாவிக
ளானாலும் அதிகரித்த கொடும் பாவங்களைச் செய்பவர்கள் யாவரானாலும் வசி
க்க இடங்கொடுத்துப் பின்னர்முத்தியுங் கொடுக்கின்ற காரணம் யாதோவென்
றுகூறினார். எ-று. (கக)

மறைநெறியொழுக்கி னொழுகி னுமொழுக மற்றதுதவிரினுந்தவிரிக்[தார்.
நிறைபுகழ்க்காசி தனையடைந்தவர்க்கு நெடுமறம்போக்கிவீடளிக்கு
மிறைவனுக்காமா காதென்றென்றுளதோ விரும்புகழ்க்காசியுமற்றே
குறையறவுணர்மி னென்றயன் சொற்றான் கோலவானவருளந்தெளிந்தார்.

(இ-ள்.) பெரும் புகழையுடைய காசிதேவியானவள் வேத விதிவழியில்
நடப்பவர்களும் நடவாதவர்களும் தன்னை யடுப்பார்களாயின் பெரும்பாதகங்
களை யொழித்து முத்திகொடுப்பள். சிவபிரானுக்கு இன்ன பெருருளாகுமென்
றும் ஆகாதென்று முளதோ (இல்லை) பெரும்புகழையுடைய காசியு மவ்வாறே
யாகும் உள்ளக்குறை யொழியும்படி தெரிந்து கொள்வீர்களென்று பிரமன்
கூறினான். அழகியதேவர்கள் மனந்தெளிந்தார்கள். எ-று. (கஉ)

முன்னநாளியமன் மறுவொடுவந்த முளரிவானவற்கில்துரைத்தோ
மன்னதுநீயு மறிந்திருக்கின்ற யாதலாலுலகெங்கும்பரந்த
துன்னருங்காசிப் பெரும்புகழ்நமக்கு மொழிவறவிருப்பமுண்டாக்கு
மென்னநாமுரைக்கிற்பிறர்க்கெவனாகுமழைபொலியிளமுலைக்கொடியே.

கௌ - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அத்தியாயம். ஈ.அ.ந.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் இயமனோடும் மதுவோடும் நம்மிடம்வந்த பிரம தேவனுக்கு இவ்வுண்மைகளை யுபதேசித்தோம் அதை நீயும் தெரிந்திருக்கின்ற னே ஆதலால் எல்லா உலகங்களும் பரவியதும் நினைத்தற் கரியதுமாயுள்ள கா சிமகிமை நமக்கு நீங்காத பிரியத்தை உண்டாக்குமானால் பிறர்க்கெவ்வாறாக முடியும் ஆபரணங்களால் விளங்கி இளமை மாறாத குழைக்களையுடைய பூங் கொடி போன்ற உமாதேவியே. எ-று. (கௌ)

நீருறுந்திவலை நீரிடைவீழ்ந்தா னீரதேயாவதுபோலப்
பாருறுமுயிர்கள் காசியையுற்றும் பரவியபெரும்புழைக்காசி
யேருறுசொருப மாமொருகாலத் திசைகெழுகாசிராமழைப்ப
வாருறுமுலையோர் மாதெனத்தோன்றிவந்துநம்முன்வணங்கியதே.

(இ-ள்.) சலத்திலுண்டாகிய திவலைகள் அச்சலத்தில் வீழமானால் சலவடி வமாவனபோல, உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்கள் காசித்தலத்தையடைந்தால் எவ் விடத்தும்பரவிய பெருங்கீர்த்தியுள்ள அழகிய காசிவடிவ மாவார்கள். முன்னொரு காலத்தில் பெருமையுள்ளகாசியை நாமழைத்தபோது கச்சணிந்தகுச்சுக்களையு டைய பெண்வடிவமாகத்தோன்றி நமதுமுன்வந்து வணங்கினின்று. எ-று.(கௌ)

ஓருமடமகளை நோக்கியாயிலிங்க ரூபநீயோனிரூபியுநீ
வெருவரும்பாவ முழுவதும்போக்கி வீட்டின்பம்பயாவர்க்குமளிக்குஞ்
சொருபிநீயென்ற முகத்திடைமகிழ்ச்சி தோற்றிலென்னென்னவினவக்
கருகுபுவிளர்த்தை யரிபடர்த்தொளிரக் கட்டுயிலுணர்த்திட்டிலுற்றான்.

(இ-ள்.) இளமைதங்கிய ஒப்பற்ற அம்மாதை யாம்பார்த்து நாம் இவ்விங் கவடிவமாகின்றோம் நீ அதைத்தாங்கும் ஆவுடையார் வடிவமாவாயாக நீ இவ் விடத்திருந்து வருபவர்களியாவருக்கும் அச்சத்தைத்தருகின்ற பாவமுழுவதை யுமொழித்து முத்தியின்பத்தைத்தருகின்றகொருபத்தைப்பெறுவா யென்றோம் அதைக்கேட்டு அம்மாது முகமலர்ச்சிகொள்ளாதவளானாள் நாம் யாதென்று வினவ நடுவே கறுத்துச் சுற்றிலும் வெளுத்து அழகிய இரோகைகள் பட்டாப்பெ ற்று விளங்குங்கண்களையுடைய அம்மாது சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று.(கரு)

எனையடைந்தவர்க்குப் பாதகம்போக்கி யின்பமாமுத்தில்குலுவதே
நினைவரும்விரத மென்றுயானினைந்தே னினைந்ததற்கோரிடையூறுக்
கனைகடலுலகிற் கலியினிலளவாக் கடியபாதகம்பலபுரிவா
ரனைவருமடைவாரியானெவன்செய்கோவறைந்தையறுதியாக்கென்றான்

(இ-ள்.) எனையடுத்தவந்தவர்களுடைய பாவங்களை யொழித்து சுகமய மான் முத்தியைக்கொடுப்பதே நினைத்தற்கரிய வீரதமென்று யான் எண்ணியிரு ந்தேன் அவ்வெண்ணத்திற்கு விரோதமாக ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்தில் கலியுகத்திலே அளவுபட்டாத மகாபாதகங்களைச் செய்பவர்களியாவ

ரும் இவ்விடம் வருகின்றார்கள் யான் யாதுசெய்வேன் இவ்விடம் வந்தவர்களுக்கும் முத்தியென்று தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்த வரக்கியத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்றான். எ-று. (கசு)

கன்னியேதனை விரும்பினையதையே கடவுளர்ப்பருமுன்னொருநாட்
கன்னிவந்திறஞ்சிவேட்டனரவர்க்குத்தோலவியிலவ்வரங்கொடுத்தோ
மின்னினியீயிரத்தலாலுலகி லெத்துணைப்பாதகம்புரிந்து
மன்னிநிற்சாரி னனவயெல்லாமாற்றி வந்தருவியமுழுதளித்தோம்.

(இ-ள்.) காசிதேவியே நீயெதைவிரும்பிக்கேட்டையோ அதையே முன்
ஒருநாள்தில் பலதேவரும் நிறைந்துவந்து வணங்கிக்கேட்டார்கள் அவர்க
ளுக்குப் பழுதின்றி யவ்வரத்தைக் கொடுத்துளேம். இப்போது நீயங் கேட்ட
லால் உலகத்தில் எவ்வளவு பாதகஞ் செய்துள்ளவர்களானாலும் உன்னைவந்தி
ப்பார்களானால் அப்பாவங்களை யொழித்து முத்தியைத்தருகின்ற வல்லமைமு
ழுவது முனக்கே கொடுத்தோம் அதன்றியும். எ-று. (கசு)

அன்னியதலத்திற் பாதகமாற்றி யடைந்தவர்தம்மக்கதையறுப்பேன் [நிற்
றுன்னியிங்கமாந்து பாதகம்புரியிற் றுணிந்துயான்செய்வதென்னென்.
பன்னியகால வயிரவர்தண்டம் பண்ணியின்புளிகொடுத்தி
மன்னியவளவா வின்பினையென்றோ மற்றவள்கேட்டுளமகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) பிற பலருடைய பாவஞ்செய்து இவ்விடம் வருவார்களானால்
அப்பாவங்களை நீக்குவேன். இத்தலத்திலிருந்து மகாபாதகங்களைத் துணிந்து
செய்வார்களானால் யான் யாதுசெய்யக்கூடுமென்று கேட்டையையின் காலவா
வர் பாபத்திற்குத் தக்கதண்டனையைச் செய்தபின்னர் நிலைபெற்றுள்ளதும் அள
வுபடாததுமாகிய முத்தியின்பத்தைத் தருவாயென்று கட்டினையிட்டோம்
அதைக்கேட்டு காசிதேவி மனமகிழ்ந்தான். எ-று. (கசு)

கிறந்தமரகாசி வாழ்நாட்பாவஞ் செய்நரைத்தெறுகலிவருந்து
மறந்தவாவனைய காசியுட்கலியு மணுகுமோவெனினனுகாதா
லுறந்தசீவர்களாங் கிருந்துசெய்மறமே யுறுகலியாய்வருத்திடுமாற்
பிறந்தவக்கலியை மாற்றுவான்கால வயிரவப்பெரும்பெயர்த்தோன்றல்.

(இ-ள்.) மேலான காசித்தலத்தில் வாழ்பவர்களுள் பாவஞ்செய்பவர்க
ளை கலியுருஷன் வருத்தப்படுத்துவான் தருமநீங்காத அத்தலத்தில் கலியுருஷ
ன்வருவானேவென்று (உமாதேவியே) கேட்பாரானால் கலிவரமாட்டான் அக்
காசியில் வசிக்கும் ஆன்மாக்கள் செய்யும்பாவமே கலியுருஷ சூபத்தைப்பெற்று
துன்புறுத்தும் காலவரவக்கடவுள் தக்கதண்டனைசெய்து கலிவடிவங்கொ
ண்ட பர்பத்தை நீக்குவான். எ-று. (கசு)

கஞ்சத்துச்சாமப்ர கலந்திடப்பூனிதங் கவின்றெனக்கையுளபொருளை
நெஞ்சத்துப்படிநின் மேலவாகரத்து நெர்ந்திடல்கலந்திடப்பூனிதங்

கள - வது காசிதேவி வரம் பெற்ற அத்தியாயம்: ௪௮௩

தஞ்சத்துக்கிடைக்கு மதுபலவினுக்குஞ் சாதனமாமதேமுத்தி
யஞ்சத்துநடையா யுணரெனத்தெரித்தா னருளுருவாகியபெருமான்.

(இ-ள்.) சரம்பராற் சுத்திசெய்யின் வெண்கலம் பரிசுத்தத்தையடைவது
போல, கையிலுள்ள பொருள்களை மனத்திற்கனங்கமில்லாத சாதனங்களுக்குக்
கொடுத்தால் ஆதரவரின் சித்தசுத்தியைப் பெறுவார்கள் அப்புண்ணியமே பல
வாயுள்ள சுகங்களுக்கும் காரணமாகும் அதுவே முத்தியின்பத்தைக் கொடுக்கும்
அன்னம்போலும் நீட்டியுடைய உமையேதெரிவாயாகவென்று திருவருள்வடி
வாகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (20)

காசிதேவி வரம்பெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஐக அத்தியாயம். கள-க்கு. திருவீருத்தம். ௩௮௪.

திருச்சிறம்பலம்.



உ
சிவமயம்.

பதினெட்டாவது காமகலி வரலா றுரைத்த வத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிமடத்தை முகமலர்நதென் செய்தாளவட்கென்கட்டுரைத்தாய்ப்
பேசிபருள வேண்டுமெனப் பிராட்டிகேட்ப வெதிரின்ற
வாசிபயிலுங் காசிமகட் கறைந்தகதையொன் றுண்டென்று
வாசிமறைபாக் கொண்டபிரான் வகுத்துக்கூறத் தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) தேவரீர் கொடுத்தவரத்தால், காசிதேவி முகமலர்ச்சிகொண்டு
யாதுகாரியஞ் செய்தனன் அவளுக்கு என்னஉறுதி வாக்கியத்தைக் கட்டளையி
ட்டீர் (அடிபேனுக்குத்) திருவாய் மலரவேண்டுமென்று பார்வதிதேவியார் கே
ட்க, அடுத்தோர்களை வாழச்செய்கின்ற காசிதேவிபணிந்து என்னெதிர் நின்ற
பேர்து அக்காசிதேவிக்கு யாங்கூறியகதை ஒன்றிருக்கின்றது அதை உமை
யேகேளென்று வேதத்தைக் குதிரையாகக்கொண்ட சிவபெருமான் விரித்துச்
சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (க)

பேராந்த கேத்திரமாய்ப் பிறங்குநின்பான் வசித்திடுத
றீராந்த மருளுடையார் தமக்கேகிடைக்குஞ் செயிர்முழுதுஞ்
சாராந்த வகங்கரிப்பார் தமக்கெஞ்ஞான்றுங் கிடைப்பரிது
பாராந்த வுறிற்றண்டபாணிமதா ணையிற்றடுக்கும்.

(இ-ள்.) நித்தியாந்தத் தலவடிவாகவிளங்கும் உன்னிடத்துவந்து வசித்தல்
மது கருணை நீங்காத அடியார்களுக்கே கிடைக்கும். எல்லாப்பாவங்களையுஞ்
செய்து அகங்கார மேற்கொண்டவர்களுக்குச் சதாகாலமும் வசிக்க நேரிடமா
ட்டாது. உலகத்திலுள்ள பாவிகள் அதிகமாக வரத்தொடங்கினால் தண்டபா
ணிக்கடவுள் மதுகருணையினுற்றடுக்க, வராது தடைப்படுவார்கள். எ-று. (உ)

மன்னுகாசி நகர்வசித்து மறையினொழுக்கந் திறம்பிடுவோ
ருன்னுஞ்செயிரி னுறவழுந்தி யுனையுமெமையு மறந்திடுவார்
பன்னுந்தவத்தால் யோகத்தாற் பத்தியான்மற் றுணையடைவார்
கொன்னுங்கொடும்பா தகமனைத்துங்குமைத்துமுத்தியடைவாரால்.

கஅ-வது காமகலை வரலாறுரைத்த வத்தியாயம். ரஅஎ

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற காகித்தலத்தில் வாசஞ்செய்யப்பெற்றுஞ் (சிலர்) வேதவிதிவற்றி நிறைந்தகுற்றங்களிலழுந்தி உனையும் எனையும் மறப்பார்கள் சிலர் அத்தலத்தில் வசித்து வேதங்களா லெடுத்துரைக்கத்தக்க தவத்திலும் யோகத்திலும் மெய்ப்பத்தியிலும் பழகி, அச்சத்தைத் தருகின்ற மகாபாதகங்களெல்லாவற்றையு மொழித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று. (க)

முந்தவினது மான்மியங்கண் முழுதுங்கேட்டும் பாதகமே
நத்தவறிவி லார்கொடிய நாகத்தழுந்தி யிடர்ப்பவொர்
சந்தமுதனீண் டிடப்பெற்றோர் தவாதவிருப்பி னின்னையும்
மத்தமடையா நம்மையும்பூ சித்துமுத்தி யடைவாரால்.

(இ-ள்.) முதன்மையான (காசிப்பதியென்று பெயர் பெற்று விளங்கும்) உன்னுடைய மகிமைகளையாவும் கேட்டறிந்தும் பெரும்பாதகத்தைச் செய்யும் அறிவில்லாதவர்கள் மகாநாகங்களில்விழுந்து (தீர்க்ககாலம்) துயரமுதுவார்கள். சாந்தமுதலியஞ் சம்பத்தை யடைந்தவர்கள், பேதிபாத போர்பினால் உன்னையும் அழிவற்ற நம்மையும் பூஜைசெய்து மோட்சசுகத்தைப் பெறுவார்கள்.

என்றுபுகல வெனையடைவா ரியல்புசிறிது தெரித்தியெனக்
கன்றுசெறிகைக் காசிமகள் கரைந்துவேண்ட மனையாதி
துன்றுபொருளி லாகையிலர் சுருதியொழுக்கந் தவறாதார்
வென்றுமிளிர்நம் பேரருளே விரும்புமின்ற மேன்மையார்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று நாம் தெரிவிக்க தலவடிவாகிய வெண்ணிடம்வந்து வசிப்பவர்களுடைய தன்மையைச்சிறிது தெரிவிப்போன்று வனையலணிந்த கைகளையுடைய காகிதேவியிரங்கி வேண்டிக்கொள்ள, வீடுமுதலாக நெருங்கிய பொருள்களில் ஆசையில்லாதவரும் வேதவிதிகளில் தவறாதவரும், தீவினையை வென்று விளங்கத்தக்க நமது பெருங்கருணையையே விரும்புகின்ற மேன்மையுடையோரும். எ-று. (சு)

அளவாநமது தலங்கடோறுஞ் சென்றுபோற்று மார்வமுளா
ரளவாமேன்மைத் தீர்த்தங்க ளனைத்துமாடி யமர்தருவா
ரளவாவருள்சா னம்புராணன் களனைத்து மாய்ந்திடுவா
ரளவாத்தவத்தாற் பணிபூண்டா ரடிமைசெய்வா ரிவர்கண்டாய்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத நமது தலங்கடோறும்போய் துதிக்கும் விருப்பமுடையவரும், அளவில்லாத மகிமையுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சென்று ஸ்நானஞ்செய்பவர்களும், அளவுபடாத திருவருள்வடியாயுள்ள புராணங்களெல்லாவற்றையும் ஆராய்பவரும், அளவில்லாத தவத்தினால் (நமக்கு ஆலயமுதலிய) பணிவிடைசெய்பவர்களும், அகத்தடிமைசெய்பவரும் ஆகிய இவர்களெல்லாம் காகிதேவியாகிய உன்னிடத்துவந்து வாசஞ்செய்வதற்குரிய ராவார்கள். எ-று. ()

இன்னும்புகலப் படுகையென் றினிமேனட்ப்ப ததுகேட்டி
முன்னும்விதர்ப்ப நாடாளு முதல்வன்வீர சேன்னென்ப
பன்னும்பெயரா னெஞ்ஞான்றும் பத்திரைத்தை மிகவளர்ப்போன்
மன்னுமீனயா னமைச்சர்முதன் மற்றோர்களுமத் தகையினரே.

(இ-ள்.) இனிமேல் நடக்கப்போகிற கதை ஒன்றிருக்கின்றது அதைக்கூ
றுவேன் கேட்பாயாக. யாவருஞ் சிந்திக்கத்தக்க விதர்ப்பதேசத்தை அரசாக்கி
செய்யும் வீரசேன மஹாராஜனென்பவன் நம்மிடத்து அன்பையும் விசுவாசத்
தையும் அதிகமாகச்செய்பவன். அவ்வரசனுடைய மந்திரி முதலாயினோரும் அது
போல, நல்லொழுக்கமுள்ளவரோயாம். எ-று. (எ)

அனையன் முனிவர் சிலரடைய வன்பிற்போற்றி யடிபணிந்து
புனைபவினங்கு நம்பகவன் பொலியுந்தலமெத் தலமாகும்
வினையிடுந்தி ருரைத்தருள வேண்டுமெனவம் முனிவாருங்
கனையும்புகழ்சா றலமனைத்துங் கருதியிது தெரிந்துரைப்பார்.

(இ-ள்.) சில முனிவர்கள் அவ்வீரசேன மகாராஜனிடத்துவர. அவர்கள்
பாதங்களில் அன்போடு வணங்கித்துதித்து அன்பு செய்பவர்களுக்கு அருள்கி
ன்ற நமது சிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்களுள் விளக்கமாக இருப்பது யாது
கூர்ந்தபுத்தியுள்ள பெரியோரோ உரைத்தருளவேண்டுமென்று கேட்ட, அம்முனி
வர்கள் பெரும்புகழுள்ள தலமஹிமைகளெல்லாவற்றையுஞ் சிந்தித்துத்தெளி
ந்து இதைச்சொல்லத் தொடங்கினர். எ-று. (அ)

மன்னுவீர சேனாகேண் மறையுமுணரா நம்பகவன்
முன்னுநின்ற பெருங்கலை ளனந்தமென்று மொழிந்திடுவா
ரன்னாவற்றுட் கலையொன்றோ டமர்வா னகிலதலங்களினு
மென்னமுரைப்போ மற்றுமுள கலையோடமர்வா னெழிற்காசி.

(இ-ள்.) வீரசேன மஹாராஜனே கேட்டிராக வேதங்களால் அறியப்பட
டாத நமது சிவபெருமானுடைய மஹிமையுள்ள கலைகள் சிந்திக்கத்தக்க அனே
ககோடியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எல்லாத் தலங்களினும், அக்க
டவுள் ஒவ்வொருகலையுடன் வீற்றிருப்பார். அழகிய காசிப்பதியில் எல்லாக்க
லைகளோடு மெழுந்தருளியிருப்பார். ஆதலான் அக்காசிப்பதியின் மகிமையை நா
ங்கள் யாதென்று கூறுவோம். எ-று. (க)

ஆயதிமத்தாம் காசினக ரொன்றேயதிக மத்தலத்தே
மேயகிருமி கீடமா தேவன்வடிவம் விளங்கியெழும்
பாயபுகழத் தலம்வசிப்போர் பாவமனைத்து மொழிந்துயர்வார்
தாயவதன்சி ருரைப்பரிதா லென்றுசிலசொற் றனர்முனிவர்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலமே மேன்மையுடையதாகும். அத்தலத்தி
லுண்டாகிய கிருமிகேடு முதலிய எல்லாச்செந்துக்களும் மஹாதேவர் வடிவமாக

கஅ-வது காமகலைவரலாறுரைத்த வத்தியாயம். ராஅக

விளக்கும். பரவிய புகழையுடைய அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் பாவமுமு
தும் நீங்கி உயர்வையடைவார்கள் பரிசுத்தமுள்ள அத்தலமஹிமையைச்சொல்வ
தற்கரிதாமென்று முனிவர்கள் சிலபாகத்திற் கூறினார்கள். எ-று. (க0)

அன்னபொழுதே காசிக நாயுடையவாஞ்சை யுடையாய்
மன்னனிந்ந்தா னவனுட்டி வாழ்க்கையுடையா னொருநாசி
நன்னம்னத்தாள் காமகலை யென்றுகவினு நாமத்தாள்
பன்னவரிய காசிகர்ப்ப பழமான்மியங்கள் சிலகேட்டு.

(இ-ள்.) அம்முரிவர்கள் கூறியபொழுதே காசித்தலத்திற்குப் போகவே
ண்டுமென்கிற ஆசையுடையனாகி அவ்வீர சேனமகாராஜனிருத்தான். அவ்வித
ர்ப்ப நாட்டில் வாழ்கின்ற ஒருநாசி, காமகலையென்று சொல்லத்தரும் நாமகர
ணமுடையவன் கல்லமனமுன்னவன் உணர்ப்பதற்கரிய அனாதித்தலமாய் காசிப்
பதியின் மகிமையில் சிலவற்றைக் கேள்வியுற்று. எ-று. (க1)

என்றுகாசி நகர்புகுவோ மென்றுகாசி நகர்வகிப்போ
மென்றுகாசி நகர்கூழுவோ மென்றுகங்கை யாடிடுவோ
மென்றுவிசுவே சனாத்தொழுவோ மென்றுசிவபுண் ணியத்துயர்வோ
மென்றுபிறவித் துயரொழிவோ மென்றுகருதி யேக்குறுவாள்.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை என்றைக்குப்போவேன். அங்கரில் எப்போதுவ
கிப்பேன் அக்காசியை என்றைக்குப்பிரதக்ஷணஞ் செய்வேன். கங்காநீர்த்தத்
தில் எப்பொழுது ஸ்நானஞ்செய்வேன் விசுவநாதரை என்றைக்கு வணங்குவேன்
சிவபுண்ணியங்களால் எப்போது மேன்மையடைவேன். பிறவித்துயரத்தை
என்று நீங்கப்பெறுவேன் இவ்வாறுகக்கருதி யேக்கத்தையடைவான்.எ-று. (க2)

அநையகாம கலையொருநா ளகத்தாரொடுஞ்சொல் வாதெழுந்து
துனையவொருநா சியையடையத் துணிந்துமுனிவர் விடைபெற்றுப்
புனையவொளிர்பொன் முதற்றானம் பொற்பார்மறையோர் கொளக்கொ
நனையபொழில்சூழ் திருக்காசி நகரநோக்கி வழிக்கொள்வாள். [டுத்து

(இ-ள்.) அவ்வண்ணமுள்ள காமகலை ஒருதினத்தில் வீட்டிலுள்ளவர்க
ளோடுஞ் சொல்லாமல்: வினாவாக எழுந்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்துக்குப்போக
கிச்சயித்து அத்தலத்தின் மகிமையைப்பேரித்த முனிவர் உதமதிபெற்றுக்கொ
ண்டு விளக்கமுற்ற பொன்முதலிய தானப்பொருள்களை சாஸ்த்திர உணர்ச்சி
யால் அழகுவாய்ந்த பிராமணர் விரும்பிக்கொள்ளும்படி கொடுத்து தேன்றுகிக்
கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த காசித்தலத்திற்குப்போகும்படி வழிக்கொண்டனன்.()

ஆறுநடக்கத் துணிர்த்தாளர னையந்தாரடிவைப் பாளப்போ

துறுமெடுத்த பலப்பாவ மொன்றுநில்லா தொழிந்தகலு

மேறும்புகழ்மாப் பெருங்காசி யெய்தலொடுமுற் பலப்பவத்துச்

சேறுங்கொடிய பாவமெலாந் தேய்ந்துமாய்ந்து சிதைதருமால்.

(இ-ள்.) வழிநடக்கத்துணிந்து காசியைநினைத்து ஐந்தாறடிவைத்தபோது, பிறந்தநாட்டொடுத்துச் செய்தபாவங்கள் நீங்கிவிட்டன. இலக்குமி வசித்தற் கிடமாகிய பெரும்புகழுள்ள காசிப்பதியை அடைந்தமாத் திரத்தில் பலபிறவியி லுஞ்செய்த கொடும்பாவங்கள் யாவும் நாசத்தை யடைந்தன. எ-று. (கசு)

வள்ளங்கவற்றும் பூண்முலையாள் வயங்குகாசி பெய்துதலு
முள்ளங்குளிர மெய்குளிர வோங்குமணிகள் னிகைமூழ்கிக்
கள்ளமகல மறையோர்க்குக் கையினுளவெ லாங்கொடுத்து
விள்ளமுடியா விரத்தியளாய் விரும்பியாங்கே தலைமழித்து.

(இ-ள்.) தங்கக்கண்ணத்தை யவமதித்து ஆபரணங்களையணிந்த குசங்க னையுடைய அக்காமகலை விளக்கமுற்றகாசியையடைந்தபோது மனோதாபம் நீங் கவும் சரீரங்குளிரவும் மேலான மணிகர்ணிகையில் ஸ்நாநஞ்செய்து களங்கத் தை பொழிக்கும் பிராமணர்களுக்கு கையிலுள்ள வெல்லாப்பொருளையுந் தா னஞ்செய்து சொல்லஅடங்காத விரத்தியுடையளாய் வீருப்புடன் தலைமொட் டையிட்டிக்கொண்டீ. எ-று. (கரு)

மந்தாகினிவண் புனன்மூழ்கி வயங்குரீது கண்மணியோ
நெந்தாநின்ற விருப்பினணிந் துலவாவன்பு தலைக்கொள்ள
முந்தாநமது தரிசனமு மூவாநினது தரிசனமுஞ்
சந்தார்வனமென் முலைத்தோகாய் தவிராதாற்றி வருவாளால்.

(இ-ள்.) ஞானவளத்தைத்தருகின்ற கங்காதீர்த்தத்தில் முழுதி ஓளியை யுடைய விபூதி உருத்திராக்ஷத்தை அதிகரிக்கின்ற அன்போடு தரித்து பேதியாத பத்தியுடன் நம்மையும் உன்னையுந் தரிசித்துச்சந்தனக்கோலத்தையணிந்த அழகிய குசங்களையுடையமாதே இந்நியமங்களைத்தவிராதுசெய்துவருவாளாயினாள். எ-று.

தீராவருளி நெனைக்காத்தி தேவதேவ மாதேவ
பேராதொளிரித் தலத்தமரப் பெருகுஞ்சிரத்தை மிகக்கொடுத்தி
யாராவமுதே யெனத்துதிப்பா ளமுவாள்விமூவா ணகைப்பாளொன்
றோராதெழுந்து நடம்புரிவா னுருகியுருகிப் பாடுவாள்.

(இ-ள்.) நீங்காக்கருணையால் அடியேனைப் பாதுகாப்பாயாக. தேவர்களுக் குத்தேவராயுள்ள மஹாதேவனோ, ஒளிநீங்காத காசித்தலத்தில் நான்வசிக்க அதிக சிரத்தையைக் கொடுப்பீராக அளவுபடாத சுதத்தைத்தருகின்ற தேவாமிர்தம் போன்றவனோ என்று துதிசெய்வாள், பிரிவுநேரிட்டால் யாதுசெய்வேனென்று அமுவாள், சோர்ந்து விழுவாள், பின்னர் நகைசெய்வாள், ஒன்றுஞ்சிந்தியா தெழு ந்து ஆடுவாள், நம்மைநினைந்து கனிந்துருகிப்பாடுவாள். எ-று. (கஎ)

சொற்றவீங்குப் பரமான்ம சொருபமான விவிங்கத்தை
முற்றவுணர்ந்தே னைந்தியோ சனையானீள மொழியகல
முற்றவொருயோ சனையாமென் றுரைப்பாளிதையா ன்டைந்தமையாற்
பெற்றபேறு சொலற்பாற்றோ வென்றுபெரிது பேசுவாள்.

கஅ-வது காமகலை வாலாறுணாத்த வத்தியாயம். ௩௧௧

(இ-ள்.) இத்தலத்தில் பரமான்ம சொருபமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தினியல்பை முழுவதும்றித்தேன். ஐத்தயோசனை நீளமும், ஒரு யோசனை யகலமுமாக உள்ளதென்று கூறுவான். இதை யான் சமீபித்தத் தரிசித்தமையால் நானடைத்த பிரயோசனத்தைச் சொல்லக்கூடிஉதோ வென்று மிகவு மெடுத்துரைப்பான். எ-று. (௧௮)

தீயபுரியும் பாதகர்கான் செகமோளோமும் புகழ்காசி
யாயதலத்தை யடைபீரோ வரியாதிபர்க ஞபாசிக்க
மேயவிசுவ நாதனடி விரும்பித்தொழுதேத் தெமிக்கீரோ
துயபுரிந்து நிற்பீரேற் றுயருண்டாமோ வெனச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) கொடுமையா யுள்ளவைகளைச் செய்யும் பாதகர்களை சத்தலோகத்தாரும் துதிக்கப்பெற்ற காரியென்கிறதலத்தைச்சேர்வீர்களாக. விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களாலே உபாசனைசெய்ய விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் விசுவநாதருடைய பாதங்களில் அன்பு வைத்துவணங்கித் துதிப்பீர்களாக பரிசுத்தமாகிய சற்கருமங்களைச் செய்து அத்தலத்திலிருப்பீர்களானால் உங்களுக்குத் துயரமுண்டாகுமோவென்று கூறுவான். எ-று. (௧௯)

காமகலையிவ் வாரொழுதல் கண்டிநீயோர் முனிவர்குலத்
தாமநறும்பூந் குழன்மாதாய்ச் சுரையெனும்பேர் தாங்கியிக
வேமம்விழைவான் முன்புகுவா யினையநீயார் பெயரென்னை
நாமமெதுநின் றேயத்திற் கெனநீவினவ வவணவில்வான்.

(இ-ள்.) காமகலைஎன்னுந் தாசி இவ்வாறு கண்ணடையிலிருப்பதை நீயறிந்து பிராமணர்குலத்திற்பிறத்த மலரணிந்து விளக்கமுற்ற நல்ல அளகபாரத்தை யுடைய கண்ணிகைவடிவெடுத்து சுரையென்னும் பெயர்பூண்டு பேரின்பத்தை விரும்புகின்ற அக்காமகலை முன்னே பிரசன்னமாகி இவ்வாறு தவஞ்செய்கின்ற நீயார், உன்பெயர்என்னை உனதுதேசம் ஏது என்று நீகேட்க அவன்கூறுவான்.

செய்யநெறிசே ரொருவிதர்ப்ப தேயம்வாழு மோருதாசி
வெய்யகாம கலையென்று விளம்புவாரெற் கொருநாமம் [ழிந்
பொய்யவாவிப் புன்னெறிபோய்ப் புரிந்தகொடும்பா தகங்கொ
துய்யவினைய காசினக ருற்றேனுள்ள திதுவென்பான்.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கத்தை யுடையோர் தங்கிய ஒப்பற்ற விதர்ப்பதேசத்தில் வாழுகின்ற தாசியாகிய என்னை கொடியகாமகலையென்று சொல்லுவார்கள் பொய்ப்போகங்களை விரும்பிக் கொடுத்தொழிலைச் செய்ததனால் வந்த மஹாபாதகங்கொல்லாம் விலகி நான் பிழைக்கும் வகையாக இக்காசித்தலத்தை யடைந்தேன் இதுவே உண்மையாமென்று கூறினன். எ-று. (௨௦)

என்றபொழுது பருவமுட னெழிலும்வாய்ந்தாய் குலத்ரும
மொன்றவியற்றாய் தலைமழித்திங்குறுதற்குமோ வென்பாய்நீ

நின்றவிவையா வைப்பிலையோ நிலையாமொன்றே நிலையாக
நன்மவாவினேன்புழைநா நங்காய்புகலென் றவன்புகல்வாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னபோது யவ்வனமும் அழகும் வாய்ந்திருக்கி
ன்ற நீகுலாசாரநடையை நடவாது தலையை முண்டிதஞ் செய்துகொண்டு
இவிடத்திருப்பது நீதியாமோவென்று கூறப்போகின்றனை உள்ளதுபோல் கா
ட்டுகின்ற யவ்வன்முதலியவைகள் நிலையாமோ ஒப்பற்றப்பொருளாகிய, முத்தி
யொன்றே நிலையாகுமென்றும் தித்து அந்நன்மையை விரும்பினேன் அவ்விருப்பந்
திதாருமோ நீ சொல்லியருள்வாயென்று அக்காமகலை சொல்லப்போகின்றான்.

இந்தநகரங் கண்டனையே யிறும்புதென்னை யுணர்யென்பார்.

யந்தமிலதா யைந்துருளோ சத்தினளவாய்ப் பாமான்ம

சந்தமுளதா யொளிரிலிங்கந் தனைக்கண்டேனென் றவளுரைப்பாண்
முந்தவதற்கு நினக்கும்வேற் றுணம்பென்மொழிதி யென்பாய்நீ.

(இ-ள்.) இத்தலத்தைத் தரிசித்தனையே யாது ஆச்சரியத்தைக் கண்டனைய
யென்று நீகேட்கப்போகின்றனை. லயமில்லாததாய், பஞ்சக்குரோச தூரத்தன்
வும் வியாபித்ததாய், பாமான்மசொருபமாய், விளங்குகின்ற இலிங்கத்தைத் தரி
சித்தேனென்று அவள்கொல்லப் போகின்றாள். ஞாணப்பட்ட அவிவிலிங்கத்துக்
கும் உனக்கும் பேதம்பாது சொல்வாயென்று நீகேட்பாய். எ-று. (உக)

யானுமெனது மிருப்பனவு மெனக்குமதற்கும் பேதமே.

தேனுங்கனியும் மொருமொழியாய் தீயவவைதீ ராதிற்மேதந்

தானுமுளதோ பரம்பேறு தாம்வேறென்று கருதுவார்க்

கூனுந்தொலைபா துறவளரு மொழியாதொருகா லமுந்துக்கம்.

(இ-ள்.) தேனையும் முக்கனியையு மொத்த வசனத்தையுடைய அம்மே ஆ
ன்மாவாகிய எனக்கும், தேகமுதலிய பிறபொருளுக்கும் பேதமாகும் பிறபொ
ருளை எனதாகப் பற்றுகின்ற கொடுமைநீங்கினால் பேதமிருக்கின்றதோ அபேத
மேயாம் பிரமம்பேறு, தான்வேறென்று நினைப்பார்க்குப் பிறவி அதிகரிக்கும்
துயரமும் ஒருக்காலும் நீங்காததாகும். எ-று. (உச)

அறிவிற்செறிந்தோ ரிப்பேத மறையாரடைவார் ரபேதமே

செறிவிற்கருதிச் சிவதான தீர்த்தம்பயில்வா ராரிவார்

முறிவிற்கொடும்பா தகநீங்கி முத்தராவா ரென்றுரைத்துக்

குறிவிற்புருவத் தாய்நீயா ரென்பானுள்ளம் குளிர்துநீ.

(இ-ள்.) அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள் உபபேதா உபபேதத்தை
கள். அபேதானுபவத்தை யடைவார்கள். எல்லாவற்றையும் பிரமரூபமாக மதி
த்து உத்தமதானங்களைச் செய்வார்கள் சிவாலயத்தைத் தரிசிப்பார்கள் சிவதீர்த்
தங்களுக்குப் போவார்கள் ஸ்நானஞ்செய்வார்கள் மகாபாதகங்களை நீக்கி முத்தி
யடைவார்கள் என்று காமகலை என்பவள்கூறி வில்லினைப்போலும் வளைந்த புரு
வத்தையுடைய அம்மையே லீயாரென்றுகேட்பாள். நீழனம்கிழந்து. எ-று. (உரு)

கடிவது காமகலை வாலாறுனாத்த அத்தியாயம். ௩௧௩

சீராரபய வரதகார் திகழப்பதியிறு கவையோடு
பாராய்கருணை சொருபமாய்க் காட்சிசொடுப்பாய் பார்த்தவளு
நேராய்வணங்கித் துதிபுரிவா ணினதுவிரதம் கண்டிரங்கி
யாராய்தரவன் தேனென்று சொல்லியருளி யகலுவாய்.

(இ-ள்.) உலகத்தாரால் ஆராய்ந்தறியப்படுகின்ற கருணையே வடிவமாகிச்
சிறந்த அபயவரதங்களுள்ளகைகளோடு பதினாறுவயதடைய சுந்தரமுள்ள பெ
ண்வடிவமாகி காக்கிதரப்போகின்றன அக்காமகலைபார்த்து முறைபாகவணங்
கத்தோத்திரஞ்செய்வான். உனது நல்விரதங்களைக்கண்டு இரக்கமுற்று ஆராய்ந்
தருவவந்தேனென்று சொல்லி மறைத்துவிடப்போகின்றனை, எ-று. (௨௬)

பத்திமுதிர்த காமகலை பன்னாள்வீவர் நங்கமர்ந்து
சித்திதரும் தாகினிநீ ராடிநமையுஞ் சேவித்துப்
பொத்தியிருந்த பந்தமெலாம் போக்கிரம்மோ டொன்றரு
முத்தியடைவா னென்றுரைத்தான் முத்தர்புகழு முழுமுதல்வன்.

(இ-ள்.) சிறந்த அன்புள்ள காமகலை நெடுநாள் நல்ல நியமங்கனோடு அக்
காசிப்பதியிலிருந்து அஷ்டசித்திகளையுந்தருகின்ற கங்காதித்தத்தில் முழுநி
மைத்தரிசித்து மூடியிருந்த ஆணவாதிபந்தங்களை யொழித்து, நம்மோடு அபே
தமாகக்கலக்கின்ற முத்தியடையப் போகின்றாளுென்று பெரியோர்களால் புகழ்த்
தக்க சர்வபரிபூரணராகிய சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (௨௭)

கரைந்தவார்த்தை செவியேற்றுக் கைகள்குவித்துக் கர்சிகளர்
வினாந்துநடந்து தன்னிருக்கை மேவியமர்ந்தான் மலைமடந்தாய்
இரைந்தகடல்குழம் நிலவலயத் தினையகாசித் திருநகரம்
புரைந்தகரு மொன்றுளதோ வென்றுனுமைபு மகிழ்பூத்தாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கட்டளையிட்ட சிவபிரான் திருவார்த்தையைக் காசி
தேவிகேட்டி இருகரங்களையுங்குவித்து வினாவாக நடந்துபோய் தனது வாகஸ்
த்தானத்தில் விரும்பியசித்தனள். இமாசலராஜகுமாரியே ஒலிக்கின்ற கடல்குழ
ப்பெற்ற பூமியில் இத்தன்மையாகக்கிறந்த காசித்தலத்திற்குக் சமாமைநிமி
யுள்ள தலம் ஒன்றிருக்கின்றதோ வென்று திருவாய்மலர்ந்தனர் உமாதேவியுங்
களிகூர்ந்தனர். எ-று. (௨௮)

காசிககொன் றொருதலமும் கங்காநதியென் றொருபுனலும்
பேசியடங்கா விசுவேசு னென்றுபெயர்கொ ளொருதேவும்
வாசியருள்வா னெப்போது மன்னியிருக்க வறியாது
சிகிராகெ லாமமுந்தித் திரிவாரொனமீட் டிஞ்சொற்றான்.

(இ-ள்.) காசிப்பதியென்று ஒருதலமும், கங்காநதியென்கிற ஒரு தீர்த்த
மும், சொல்லுக்கடங்காத மஹிமையுள்ள விசுவநாதனென்கின்ற பெயர்பெற்ற
ஒரு தெய்வமும் மோகக்ஷலாபத்தை யருளும்படி எக்காலத்திலும் நிலபெற்றி

ருக்க இவ்வண்மையினையறியாது ஜீவகோடிகள் இழிந்த நாகமெல்லர்வற்றிலு
மழுந்தித்திரிகின்றார்களென்று சூதமஹாமுனிவர் மேலுஞ் சொல்லத்தொடங்கி
ரை. எ-று. (௨௯)

என்றுசூத முனிமுனிவி லெல்லாமுனிவ ருங்கேட்ப
நன்றுநவின்ரு னவருவந்து நன்றாயிருந்த திக்காகி
யொன்றுமகிமை யின்னுநீ யுரையாக்குறையு முரைத்தருடி
கன்றுதலைதீர் தரவென்று கரைந்தார்முனியுங் கட்டுரைக்கும்.

(இ-ள்.) இப்படிபென்று சூதமுனிவர் கனிப்புள்ள சமஸ்த்தமுனிவருங் கே
ட்கும்படி செவ்வையாகக் கட்டளைவிட்டனர். அம்முனிவர்கள் விரும்பி இக்காசி
யின் மகிமை சிறப்பாகவிருக்கின்றது. இன்னும் இதன் மகிமையைத் தேவரீர் திரு
வாய்மலர்ந்து எங்கள் மனோவருத்தத்தைத் தணித்தருளாவீ ரென்று பிரார்த்தித்த
னர். அதைக்கேட்ட சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ-று. (௩௦)

காமகலை வரலாறுரைத்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் சுஅ-க்கு திருவிருத்தம். கூகள.

திருச்சிற்றம்பலம்.



திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தொன்பதாவது வீரசேனன் முத்தி பெற்ற அத்தியாயம்.

—

திருச்சிற்றம்பலம்.

காசிமான்மியங் கேட்டுக்கருத்தில்வைத்
தாசிஸுதுவிதர்ப்ப நன்காண்டிடுந்
தேசிஞன்வீரசேனனெனுமன்னன்
மூசும்வாழ்க்கை துறக்கமுயன்றான்.

(இ-ள்.) விதர்ப்பதேசத்தை விதியாக அரசாட்சிசெய்யும் அழகுள்ள வீரசேனமகாராஜன் காசித்தல மகிமையைப் பேரியோரால் கேட்டு மனத்தில் நீங்காது வைத்திருந்தானாலால் நானாவிதக்கவடிவமாக வியாபித்திருக்கும் உலகவாழ்க்கையைத் துறக்கும்படி முயற்சித்தான். எ-று.

(க)

மானமிக்குயர் மைந்தனெனும்பிர
சேனனுக்குத் திருமுடிசூட்டின
ஞானதன்மனை யாளோடுமன்பொடு
மூனநீக்கவி முத்தம்வந்துற்றான்.

(இ-ள்.) பெருமையிற்சிறந்த பிரசேனனென்னும் சூறாளுக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்வித்து நீதிவருவாது அரசாளும்படிசெய்து மனதுக்கொத்த மனை யாளோடும் புறப்பட்டுப் பிறவியை யொழிக்கின்ற காரிப்பதிக்கு அன்புடன்வந்துசேர்ந்தான். எ-று.

(உ)

வருணைமூழ்கினன் வண்புகழ்க்கேசவன்
நிருமுன்சென்று திகழ்தரப்பூசித்துப்
பரததீர்த்த முமுகிநடுப்பகற்
கரிசிலாமணி கன்னிகைமூழ்கினான்.

(இ-ள்.) வருணசங்கம் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வியாபித்த புகழையுடைய கேசவன் சந்திப்பிற்சென்று அறிவுவிளங்கப் பூசைசெய்து பின்னர் பரததீர்த்தத்தில் முமுகி உச்சிக்காலத்தில் களங்கமற்ற மணிகர்ணிகையில் ஸ்நானஞ்செய்தான். எ-று.

(ங)

மன்னுசீர்விசு வேசர்மலர்ப்பத
மன்னபூரணி யம்மைதிருவடி

புன்னியேத்தியொண் மாதவர்கேசவர்
பொன்னடித்துணை யும்புகழ்ந்தேத்தினன்.

(இ-ள்.) நிலபெற்ற சிறப்புவாய்ந்த விசுவநாதருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளையும் அன்னபூரணத்தாயார் பாதங்களையும் சிந்தித்துத் துதித்து ஒளியுள்ள ஆதிகேசவருடையவும் பெரியோர்களுடையவும் பொன்போன்ற திருவடிகளை வணங்கித்துதித்தனன். எ-று. (ச)

அன்னதான மருங்கல தானநம்
சொன்னதானந் தொகுபசுத் தானமு
னென்னதானமும் வேதியர்க் கீந்தனன்
கன்னதானக் களிறுடை யண்ணலே.

(இ-ள்.) மதகீர் பெருகுகின்ற கன்னத்தையுடைய யானையை நடர்த்தும் வீரசேனவரசன் வேதமறிந்த பிராமணர்களுக்கு அன்னதானத்தையும் அரிய பூஷணதானத்தையும் சுவர்னதானத்தையும், கூட்டமான கோதானத்தையும் மற்றுமுள்ள எல்லாத் தானங்களையுஞ் செய்தனன். எ-று. (இ)

பொறி யடக்கிப் புகலும் புலனொரு
நெறிநடத்தி நிகழ்தரு மன்னவ
னறிவினிங்ங னமர்தரு நாளையிற்
குறிகொள்காம கலைவந்து கூடினான்.

(இ-ள்.) தத்தம் வழிகளிற்செல்லாது இந்திரியங்களையடக்கி அறிவை விதிவழியே நடத்தி விளங்குகின்ற வீரசேனமஹாராஜன் அறிவாலுயர்ந்த சாதுக்களோடு இவ்வாறு வசிக்கும்போது முத்திலகபித்தில் மாறாதகாமகலை யென்பவன்வந்து கண்டனன். எ-று. (சு)

வந்தகாம கலைதனை மன்னவன்
சந்தமார்தவக் கோலந் தெரிந்துதான்
முந்தவெயுப் சார மொழிந்தன
னிந்தநாளிவ னென்செய்கின் றுயென்றான்.

(இ-ள்.) தன்னிடம்வந்த காமகலையினுடைய அழகுநிறைந்த தவக்கோலத்தை வீரசேன மன்னவன்பார்த்து மேலான உபசாரவார்த்தைகூறி இத்தலத்தில் இப்போது யாது செய்கின்றனை யென்றனன். எ-று. (எ)

பத்தியோடென் பதிக்குப் பணிசெய்துஞ்
சித்திசாலவி முத்தந் தெரிசித்தும்
புத்திமேவும் புராணங்கள் கேட்டுமொண்
முத்திமேவ முயலுகின்றே னென்றான்.

(இ-ள்.) அன்போடு எனது நாயகனுக்குத் தொண்டிசெய்தும், மோட்ச சித்தியைத்தருகின்ற காசியைத்தரிசனஞ்செய்தும், விவேகத்தை விளக்குஞ்சுவ புராணங்களைக் கேள்வியுற்றும், அருள்விளங்குகின்ற முத்தியைப்பெறுவதற்கு முயற்சிக்கின்றே னென்றனன். எ-று. (அ)

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௪௬௭

என்றபோது விதர்ப்பத் திறையவ
னொன்றநின்பதி யாருறு பேபொல
னன்றவாவின னுனவில் வாயெனத்
கன்றவின்றி யக்காம கலைசொல்வாள்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு சொன்னபோது விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய வீரசேனவரசன் உனக்குத்தகுந்த நாயகன்யார் அவர் நாமகரணம்பாது அதைக்கேட்க விரும்பினேன் தெரிவிப்பாயென்று கூற. மனோவருத்தமில்லாத காமகலை கூறுவாள். எ-று.

(௯)

ஆன்றவேதமு மாகம மும்பயன்
ரோன்றமேவு புராணமுஞ் சொற்றவ
னேன்றகாதலி னெங்கு மிருப்பவ
னூன்றவுள்ளத் தொதுங்குத லில்லவன்.

(இ-ள்.) பொருள் நிறைந்த வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் சரிபை யாதிபயன்கள் தோன்றத்தக்க புராணங்களையும் திருவாய்மலர்ந்தவர். உண்டாகிய பேரன்புடன் எவ்விடத்து நிறைந்திருப்பவர். ஆராய்ந்ததையும் உள்ளத்தைப் பிரியாதுவசிப்பவர். எ-று.

(=0)

அளவிலாற்றல னுன்றவர் சொற்றிடு
மளவினாமத் தனன்பர்க் கெளரியவ
னளவில்சீர்த்திய னற்புதன் சிற்பர
னளவிலாத குணங்க ளமைந்தவன்.

(இ-ள்.) அளவுபடாத வல்லமையுள்ளவர் பெரியோரால் எடுத்தரைக்கத் தக்க அனந்த நாமங்களையுடையவர் அன்புசெய்கிறவர்களுக்கு எளிமையானவர் அளவிறந்த புகழுள்ளவர் ஆனந்தமேவடிவமாயுள்ளவர் ஞானநீங்காத பரப்பிரமமாயுள்ளவர் அளவுபடாத உத்தமகுணங்களுள்ளவர். எ-று.

(௧௧)

பெண்டிபிள்ளையிற் பெட்டவர் காண்கிலான்
கண்டுநேர்மொழிக் கன்னியோர் பாகத்தான்
விண்விவாற்றொழு விச்சுவ நாதனே
யுண்டுமென்பதி யென்றறைத் தாளரோ.

(இ-ள்.) மனைவிமக்களிடத்துப் பிரியம்வைப்பவரால் காணப்படாதவர். கற்கண்டினைப்போலும் மதுரம்வாய்ந்த வார்த்தைகளையுடைய உமாதேவியானா வாமபாகத்திவடையவர் விஷ்ணுதேவரால் வணங்குதற்குரிய விசுவராயசோ என்னைப்பிரியாத பதியென்று கூறினான். எ-று.

(௧௨)

மன்னனுள்ள மகிழ்ச்சி யுடையது
யன்னனைத்தெரி வாரொவ ராயிழாய்

நன்னரோதுக வென்றன னன்றெனாக்
கன்னன்மென்மொழிக் காமகலை சொல்வாள்.

(இ-ள்.) கேட்ட அரசன் களிப்படையும் உள்ளத்தினையுடையனாகி, அம் மஹாநுபாவனைத் தெரிபத்தக்கவர்கள் யாவர் ஆராய்ந்த ஆபரணங்களணிந்த காமகலையே நலமாகக் கூறுவாயாக வென்றனன். கரும்பினது இரதம்போலும் மதுரவாக்கியங்களையுடைய அக்காமகலை நல்லதென்று சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (கங்)

வேதநீதி விடாதுகைப் பற்றினோர்
போதவாகமம் புந்திதெளிந்தவ
ரோதவாய்ந்த புராணங்க ளோர்பவர்
தாதமார்க்க முதலிய சார்மவர்.

(இ-ள்.) வேதங்களிலே விதித்தவிதியைத் தவறாது அதுஷ்ட்டிப்பவர்களும் அறிவேவடிவாகிய ஆகமங்களை புத்தியிற் மெளித்தறிபவர்களும் பாராயணஞ் செய்தற்குரிய பதினெண் புராணங்களையும் ஆராய்பவர்களும் தாசமார்த்தமுதலியவற்றையடைபவர்களும். எ-று. (கசு)

சிவதலங்க டொறுஞ்சென்று போற்றுவார்
சிவனியற்றிய லீலை தெளிபவர்
சிவனையாதரிப் பார்க்கன்பு செய்பவர்
சிவனன்னுமஞ் செவியின் மடுப்பவர்.

(இ-ள்.) சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற தலங்கடொறுஞ்சென்று வணங்குவோரும் சிவபெருமான் செய்ததிருவினையாடல்களைத் தெளித்தறிபவர்களும் சிவபெருமானை விரும்பும் அடியார்களுக்குப் பத்திசெய்பவர்களும் சிவநாமங்களைக் காகில் நிறைப்பவர்களும். எ-று. (கரு)

யந்தபாச முழுமையும் பாற்றினோர்
வந்ததேபெற் றுவக்கு மதியினோர்
கந்தமார்குழற் காரிகை யார்முலைச்
சந்தமாற்பிற் றழுவுத னீத்தவர்.

(இ-ள்.) பாசபந்தங்களை முழுவதும் நீக்கினவர்களும் கிடைத்தபொருளால் திருத்தியடையும் அறிவுடையோர்களும் வாசனைநிறைந்த கூந்தலையுடைய மடவார்குஜங்களை அழகியமார்பிற் றழுவவேண்டுமென்னுமாயையை யொழிந்தவர்களும். எ-று. (கசு)

சாதுநீர்மையர் தாக்கு மிராகமுற்
கோதுநீத்தவர் கோணை வழிச்செலு
மேதுதீர்ந்தல் தின்றி யிருப்பவர்
காதுபாதகங் காற்றியமர்பவர்.

கக-வது வீரசேனன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௧௧௧

(இ-ள்.) சாதுத்தன்மையுடையவர்களும் வாதிக்கின்ற ஆசைமுதலிய குற்றமொழிந்தவர்களும் பாவவழியிற் செலுத்துகின்ற தீயகன்மமொழிந்து அக் கன்மவிளைவின்றி யிருப்பவர்களும் கொல்லுதற்குரிய தீவினை நீங்கியிருப்பவர்களும். எ-று. (௧௭)

காசிகாசி யெனச்சொலக் கற்றவர்
காசியேபொரு ளென்று கருதுவோர்
காசிமாநதி யிற்கலந் தாடுவோர்
காசிசூழும் விரதங்கைக் கொண்டவர்.

(இ-ள்.) காசிகாசியென்கிற திருநாமந்திரத்தைச் சொல்லும்படி கற்றுக்கொண்டவர்களும் காசித்தலமே உண்மைப்பொருளென்று மதிப்பவர்களும் காசியிலுள்ள மகத்தான கங்காநதியைபடைந்து முழுசுவர்களும் காசியில் பஞ்சக்குரோசப்பிரதக்ஷண விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும். எ-று. (௧௮)

இன்னோமுத லியாருந் தெரிபவர்
மன்னர்மன்னவ வென்றனண் மன்னவ
னன்னவன்றனை யானுந் தெரிவனோ
நன்னரோதென வோதுவ ணங்கையே.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டவர் முதலாகிய உத்தமர்கள் யாவராலும் தெரியத்தக்கவராவார். அரசற்கரசராயுள்ளவரோ என்றுசொல்லிய காமகலைவார்த்தையை வீரசேனவரசன் கேள்வியுற்று அத்தன்மையுடையாரை நானறியக்கூடுமோ என மாகச் சொல்வாயென்றுகேட்க அம்மாது கூறுகின்றனன். எ-று. (௧௯)

விர்தமால்வரை வாறொரு வேட்டுவன்
குந்தமாதிகைக் கொண்டு திரிபவ
னெந்தநாளா மிருங்கொலை யாற்றுவான்
வந்தபேரை வழிப்பறி செய்பவன்.

(இ-ள்.) முன்னடந்த ஒருகதைசொல்வேன் கேட்பீராக பெரியவிந்த மலையில் வாழ்கின்ற ஒருவேடன், கைவேல்முதலிய ஆயுதங்களைக் கையிற் பிடித்துத்திரிகின்றவன், எப்பொழுதும் மகத்தான கொலைசெய்பவன், வழிவந்தவர்களை பிடித்துப்பொருள் பறிக்கின்றவன். எ-று. (௨௦)

ஒருதினத்தி லொருவன மேவுழிப்
பொருவினாமறை யோர்சிலர் போந்தனர்
திருவினானெதிர் சென்று மறித்தனன்
வெருவினாவர் மேலெவன் செய்வரே.

(இ-ள்.) ஒருநாள் ஒரு காட்டிற் போகும்போது சமான்மில்லாத சில பிராமணர் வழியேவந்தார்கள் மூடனாகிய இவ்வேடன் எதிரோபோய் அவர்களைப் போகவொட்டாமற்றடுத்தான் அவர்கள் பயந்தார்களேயன்றி வேறே யாதுசெய்வார்கள். எ-று. (௨௧)

உள்ளயாவு முனக்குக் கொடுக்கின்றோம்
கள்ளயில்லார் கலப்புறுங் காசிக்கு
மெள்ளயாஞ்செல விட்டிடு வாயெனில்
வள்ளலாருனைப் போலென்று வாழ்த்தினார்.

(இ-ள்.) கையிலுள்ள பொருள்யாவும் உனக்குக்கொடுத்து விடுகின்றோம்,
வஞ்சனையில்லாத் பெரியவர்களாலே அடைதற்குரிய காசித்தலத்துக்கு நாங்கள்
தடையின்றிப்போக விடுவாயானால் உன்னைப்போலுபகாரஞ் செய்பவர்கள்
யாவருளொன்று ஆசீர்வதித்தார்கள். எ-று. (௨௨)

காசியென்று கரைந்தசொற் கேட்டலும்
பாசினீத்த புனலிற் படிற்றினுன்
வாசியுள்ளந் தெளிந்தது மாண்புற
முகிஞான முகிழ்த்தது வேடற்கே.

(இ-ள்.) அவ்வேதியர் காசியென்றுசொல்லிய வாக்கியத்தைக் கேட்டவள
வில் திருடனாகிய வேடன்மனது பாசினீங்கிய தண்ணீரைப்போல் தெளிந்தது
மாகுபிமையுள்ள புண்ணியபாங்களைப் பகுத்தறியும் நல்லுணர்ச்சி தோன்
றியது. எ-று. (௨௩)

ஐயமோயடி யென்கொலை மேமுதல்
வெய்யபாவம் விடாது புரிந்துளே
னுய்யவாநெறி யோது திருப்பணி
செய்யயான்றொடர் வேனென்று செப்பினான்.

(இ-ள்.) சுவாமிகளே அடியனேன் கொலைமுதலாகிய கொடும்பாதகங்களை
கிரந்தரஞ் செய்திருக்கின்றேன். இனிமேற் பிழைக்கும்வழியைத் திருவாய்மலர்
வீர்களாக, சாதுக்களாகிய தங்களுக்குப் பணிவிடைசெய்யும்பொருட்டு யான்
பின்றொடர்ந்து வருகிறேனென்று கூறினான். எ-று. (௨௪)

கருதிவேதியர் காசிக்கெம் மோடுநீ
வருதியோவென்று வாய்மலர்ந் தாமொது
புரிதியென்று புகலினும் போற்றுவன்
பரிதிமோல வந்தீரென்று பன்னினான்.

(இ-ள்.) அவ்வந்தணர், சிந்தித்துக் காசித்தலத்துக்கு எங்களுடன் நீ வரு
வாயோவென்று சொன்னார்கள் எந்தப்பணி செய்யும்படி தாங்கள் கட்டளையிட்
டாலும் அவ்வாறே செய்வேதாக. எனது அஞ்ஞானவிறுளைக் கெடுக்கத்தக்க சூரி
யனைப்போல எழுந்தருளினீர்களென்று கூறினான். எ-று. (௨௫)

அன்னதேலுடன் வாவென் நழைத்தனர்
சொன்னபோது தொடர்ந்தனன் வேடனு
நன்னர்நீழலி னாகுகைப் போதொடு
பின்னர்மேயவற் பார்த்திது பேசுவார்.

கக-வறு வீரசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௮௪

(இ-ள்.) அப்படியானால் எங்களுடன் காசிக்கு வருவாயாகவென்று அவ்வந்தணரழைத்தார்கள். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவேடன் அவர்கள் சாயலைப் போல் பின்னேதொடர்ந்து கைகளில் மலரொடுத்தக்கொண்டு வருவதை அப்பெரியோர் பார்த்துக்கூறுகின்றனர். எ-று.

(௨௪)

நல்லர்தம்மொடு சேருத னுனினி
நல்லதை லெவ்வாறென்று நாடுத
னல்லசாத்திரக் கேள்வி நசையுற
னல்லமாத்தலஞ் சேறன் விற்றிடல்.

(இ-ள்.) நல்லவர்களோடு கூடுதல் இனிமேலடியேன் நற்குணமுடையதுதல் எவ்வாறென்று மதித்திருந்தல், மேலான சாத்திரங்களைக் கேட்கும்படி இச்சையடைதல், மகிமையுள்ள சிவஸ்தலங்களையடைதல், அதன்மகிமையைக் கூறுதல். எ-று.

(௨௭)

புனிதமான வுணவு புசித்திடல்
புனிதமாக விடயத்தைப் போக்குதல்
புனிதவானவர் போற்றும் புராதனன்
புனிதமாரடிப் பத்தி பொருந்துதல்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான ஆகாரங்களை விதிவழியே அருந்தல் தனது காலத்தைப் பரிசுத்தமடையிற் கழித்தல், உயர்ந்ததேவர்கள் துதிக்கின்ற பழையோரையிவியிரானது சுத்தம்விறைந்த திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்தல். எ-று. (௨௬)

இன்னசாத்திரத் தாற்சுத்தி யெய்திடு
மன்னதெய்த வடையுமெய்து ஞானமு
மன்னமற்றது வாய்த்திட வாய்த்திடும்
பின்னமற்றொளிர் பேரின்ப முத்தியே.

(இ-ள்.) சாத்திரங்கள்கூறிய இவ்வாறான ஒழுக்கத்தால் சித்தசுத்தியுண்டாகும். அச்சித்தசுத்தியால் சத்தியஞானங்கிடைக்கும். சத்தியஞானம் நிலைபெறக்கிடைத்தால் அபேதமாக விளங்குகின்ற பேரின்பமென்னு முத்தியானது கைவசமாகும். எ-று.

(௨௯)

என்றுகூறி யிருந்தவ வேதியர்
கன்றுவேட னொடுங்கடி தேகிஞர்
சென்றுகாசியைச் சேர்ந்தனர் பாதகங்
கொன்றுதீர்க்கும் கொழுங்கங்கை யாடினார்.

(இ-ள்.) இவ்வாறுசொல்லிப் பெருமைவாய்ந்த தவநடையுள்ள அந்தணர்கள் முன்செய்தபாவத்தை எண்ணிவருந்துகின்ற வேடனோடு விரைவாகக் காசித்தலத்தையடைந்து மகாபாதகங்களைப் போக்கியருளும் கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தார்கள். எ-று.

(௩௦)

வேதநாதனை விச்சுவ நாதனைப்
பாததாமரை போற்றிப் பணிந்தனர்
சீதமேவவர் சேர்க்கையுற் றுனுமெய்ப்
போதமேவப் புரிந்தன னப்படி.

(இ-ள்.) வேதங்களுக்குத் தலைவராயுள்ள விசுவநாதருடைய திருவடித்தா
மரைகளை வணங்கித்துதித்தார்கள். கருணையுள்ள அப்பெரியோர்களை யடைந்த
அவ்வேடனும் ஞானமுண்டாகத்தக்க நல்லநியமங்களை அவ்வேதியரைப்போற்
செய்தனன். எ-று. (நக)

இந்தவாறு சின்னாஸிங் கிருந்தனன்
பந்த்பாசம் பறித்து ய ரானந்த
நந்தமுத்தியை நண்ணினன் வேட்டுவன்
சந்தவேதியர் தாமிறும் பூதுற்றார்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணமாகச் சிலகாலம் இத்தலத்திலிருந்து பாசபந்தங்களை
யொழித்து அவ்வேடன் ஆனந்தமதிகரிக்கின்ற முத்தியடைந்தனன் சாந்தகுண
முள்ளவேதியர் ஆச்சரியன்கொண்டார்கள். எ-று. (ந௨)

வேட்டுவற்கும் விலக்கிவெம் பாதக
நாட்டுமுத்தி யருளிய நாயகன்
வாட்டுமைம்பொறி மன்ன நினைக்கரு
ளுட்டுதன்மையி லையமு முண்டரோ.

(இ-ள்.) வழிப்பறிசெய்யும் வேடனுக்கும் மகாபாதகங்களைவிலக்கி நிலை
பெற்ற முத்தியருளுகின்ற விசுவநாதர் பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கித் தவஞ்செ
ய்கின்ற அரசனாகிய உமக்குத் திருவருள்பாலிக்கின்றதன்மையில் சந்தேகமுண்
டாகுமோவென்று காமகலை கூறினன். எ-று. (ந௩)

என்றுகூறி யிருந்து சின்னாஸுரு
டுன்றுவிச்சுவ நாதன் றுணையடி
நன்றுபோற்றி நவிலரு மாநந்த
மொன்றுமுத்தி யுற்றொரு மன்கையே.

(இ-ள்.) இப்படியென்று வீரசேனவரசனுக்கு உறுதிகூறி, சிலகாலங்காசி
யில் வசித்துத் திருவருள்வடிவராயுள்ள விசுவநாதர் உபயபாதங்களையும் நலமாக
வணங்கிச் சொல்லுதற்கரிய ஆனந்தத்தைத் தருகின்ற முத்தியை அக்காமகலை
உடைந்தனன். எ-று. (ந௪)

வீரசேன னிவ்விம்மித நோக்கியே
சாரமாகத் தவாதுசெய் பத்தியா
லாவிச்சுவ நாத னடிமலர்
வாரமிக்க மனையொடுஞ் சேர்ந்தனன்.

ககுவது வீரசேனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௩௩

(இ-ள்.) விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய வீரசேனமகாராஜன் காமகில முத்தியடைந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து பேதியாமற் சிவபத்திசெய்துவிசுவநாதர் திருவடித்தாமரையை அன்பு மிக்கபத்தினியோடும் அடைந்தனன். எ-து. (௬௫)

வந்தயாரும் வறிய ராகாவண
நந்தம்விச்சுவ நாத னருளியே
யெந்தநாளு மிருத்தலிற் காசிதான்
சந்தமாரசிவ லோடஞ் சரதமே.

(இ-ள்.) தம்மிடம் வந்தயாவர்களும் பிறவியடையாவண்ணம் எமது விசுவநாதர் திருவருள்பாலித்து எக்காலத்திலும் வீற்றிருப்பதால் இச்சாசித்தலத்தை அழகுவாய்ந்த சிவலோகமென்று கூறுவது சத்தியமாகும். எ-து. (௬௬)

வீரசேனன் முத்தியடைந்த வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் கக-க்கு திருவிருத்தம். ௬௫௬.

திருச்சிற்றம்பலம்.



சிவமயம்.

உய - வது புராணிகரியல் புராத்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திண்ணியவுலகிற் கதிபெறற்கேது சிரவணமச்சிர வணத்திற்
கண்ணியவேது மறைமுடிப்பிரான்சீ ரறைதருபுராண மப்புராண
நண்ணியவிருப்பிற்குறுவோர் கேட்போர்நயத்தகுமிலக்கணமுழுதுந்
தண்ணியகுணத்து முனிவசாற்றென்னச் சாற்றிடலுற்றனன்குதன்.

(இ-ள்.) வலிமைதங்கிய உலகத்தில் முத்தியடைதற்கேதுவாயுள்ளது வே
தாந்த விசாரணையாகும். அவ்விசாரணைக்குவது. சந்திரஜடாத்ரராகிய சிவபி
ராணது சிறப்பைக்கூறுகின்ற புராணபாராயணமாகும் அப்புராணங்களை ஆ
வலோடு வாசிப்பவர்கள், கேட்பவர்களுடைய இலக்கணங்கள் முழுமையும்
சாந்தகுணத்தையுடைய சூதமகாமுனிவரோ தேவரீர்கட்டளையிடவேனுமென்று
சவுருகாதிமுனிவர்கேட்க, சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (க)

ஆதிநாள்வாத ராயணமுனிவ னம்பிகா பதிப்புராணங்க, மூதிலா
வுணாப்போர் தமைநனிவிருத்தி செய்தன னின்னுமப்புராண, மோதி
யாதாவிற்கு கூறுவார்க்கமல னுவந்தரு ளவும்வரங்கொண்டான், சோதி
யார்களுணை யுயிர்ப்பொருட்டதுபோற் சொல்லுவார்களுணையுமாதோ.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் வேதவியாசமகாமுனிவர் பார்வதிநாயகராகிய
சிவபிரானுடைய புராணங்களை விதிவழியாகத் தெரிவிப்போர்களை விருத்திசெ
ய்துவந்தார். அன்றியும் அப்புராணங்களை வாசித்து விருப்போடு போதிப்பவ
ருக்கு மகாதேவர் பிரியத்துடன்னுக்கிரகம் செய்யத்தக்க வரங்களையும் பெற்றுக்
கொண்டார் சிவபிரான்களுணை ஜீவகோடிகளுக்கு உபயோகப்படுவதுபோல
புராணரகசியங்களை போதிக்கின்றவருடையருணையும் அவ்வாறாகும். எ-று. (உ)

பாதகர்பதிதர் காமுகர்மூர்க்கர் படிதர்நோ யானருலோபா
மேதகுகுணமி லினையரும்விரும்ப விரித்துணாப் போன்புராணிகளுங்
காதல்செய்புராணக் கேள்வியாலெவருங் கரிசறு முத்தியின்படைவ
ராதலிப்புராணங் கேட்பவர்பலர்க்குமறைபவன்பெருங்குருவாவான்.

(இ-ள்.) பாவிகள், ஜாதிசம்ப ஆச்சிரமநிலைகடந்தவர், காமிகள், மூடர்கள்,
பொய்யர், வியாதிபுள்ளர், உலோபர், இழிகுணத்தையுடைய இவர்களுள்ளோ

உயி-வது புராணிகரியல்புணத்த அத்தியாயம். ௨௮௫

ரும் விரும்பிக்கேட்கும்படி விரித்துக்கூறுவோன் புராணிகளுக்கும். மேலுமே
 லும் விருப்பத்தைத்தருகின்ற புராணசிரவணத்தால் யாவரும் கனம்மற்றமோ
 ட்சுகத்தைப்பெறுவார்கள். ஆனபடியால் பலருக்கும் பயன்படுவதாகப் புராண
 ன்களை விரித்துக்கூறுபவனே மேலான ஆசிரியனாவான். ௭-து. (௬)

குலனருடெய்வங்கொன்மைமாமேன்மை கோதிலாக் கலைபயிற்றெளிவு
 வலனுயர்சிதப்பிற் கட்டுகாவன்மை வறப்பினும் வளந்தரோற்றம்
 கலவியவையங் கழிதரப்புகறல் கலங்குற வருத்தினங்கடியா
 துலவரும்பயனெகொடுத்திடலெவருமுவந்துமேற்கொண்டிருசிதப்பு

(இ-ள்.) குலவாணும், கருணையுள்ளவனும், தெய்வபத்தியுள்ளவனும், மே
 ன்மையுள்ளவனும், குற்றமற்ற தூல்களிற்பழுகிய தெளிவுள்ளவனும், போதிக்கி
 ன்ற வாக்கியங்களுக்கு போதுமான மேற்கோள்காட்டி நிலைநிறுத்தும் வல்லமை
 யுள்ளோனும், கேட்டின்பார்செய்யும் உதவிகுறையினும் அவர்களுக்கும் பேதி
 யாது போதிப்பவனும், சீர்த்தியுள்ளவனும், உண்டாகியசுத்தேகம்மீட்கும்படி பல
 கியாயங்களால் விளக்குபவனும், மனவருத்தஞ்செய்பவர்களுக்கும் பேதமின்றி
 பெரும்பிரயோசனத்தைக் கொடுப்பவனும், யாவரும்கிழந்து மேற்கொள்ளத்த
 க்க சிறப்புள்ளவனும். ௭-து. (௭)

பெண்டிபிள்ளைகள் பா லுறுநசைதவிர்த்துப் பெருகுந் கருமத்
 துச்சிரத்தை, கொண்டுநின்றியற்றிப் பின்பதாநழுவுங்குறிபெறக் குறி
 த்துரைத்திடுதன், மண்டுபற்பலர்க்கும் பரிசிவதியானம் வயங்குறப்
 போதித்தனன்மை, யுண்டுபண்ணுதன் மற்றவைமுதற்பலவு முடைய
 வன்புராணிகளுவான்.

(இ-ள்.) மனைவிமக்களிடத்துவைத்த பேராசையொழியும்படி போதித்து
 பின்புச் சற்கருமங்களில் சிரத்தைவரும்படி செய்து அதன்மேல் நிலைபைத்தெரிவித்து
 அச்சற்கருமங்கள் வழுவுத்தக்க யோசனாதிமில் அழுத்தும்படி செய்வனும்,
 நெருங்கியபுலருக்கும் பரிசிவசுத்தனை நிலைபெறுவதாகப் போதித்த ஈன்மார்க்கத்
 துள் நிறுத்துபவனும் இவைமுதலிய உத்தமகுணங்கள்பலவும் உடையவனாகிய
 ஒருவனே புராணிகளென்று சொல்பவனாகும். ௭-து. (௮)

பாதகமெவைக்குங் காரணமாகப் பரதிர வியங்கவர்ஜிருப்ப
 மேதகுமயலார் மனைவியர்ப்புணர் விரும்புதன் மடிபுடைத்தாதல்
 காதாரம்பயக்குங் கடுமப்பழிமுதலாங் கரிசுக ளனைத்தையுங்கடிந்து
 பூதரச்சிலையான் றிருவடிக்கன்பு புண்டவர் புராணங்கேட்டிடுவோர்.

(இ-ள்.) எல்லாப்பாதகங்களுக்கு மூலமாகிய அன்னியர்பொருளை விரும்
 புதலையும், அன்னியர் மனைவியைக் கூடவேண்டுமென்றெழுக்கின்ற விருப்பத்தை
 யும் சோம்பலடைதலையும், அச்சத்தையுண்டாக்கும் பிறர்பழிகூறுதல் முதலிய

பாவத்தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்து மேருமலையை வில்லாகவுடைய மகாதேவர்திருவடிகளில் அன்புபூண்டவர்களே புராணங்கேட்பதற்கு அதிகாரி யாவார்கள். எ-று. (சு)

இருவர்தமியல்புஞ் சொற்றனமளவா விரும்புக ழூக்கியவர்க்கர்
மருவியசீட ரிடத்தொருகாசி மான்மிய வாஞ்சைமேவித்தோ
வொருவியதோவென் றாய்ந்துபதேச முஞ்ஞவ ரொன்றுமாயாது[ர்
திருவியதத்தாத்திரோயர்சார்ந்தார்க்குத்திருந்துபதேசஞ்செய்திடுவோ

(இ-ள்.) புராணம்போதிப்பவர், கேட்பவராகிய இருதிறத்தோரிலக்கண ங்களையுண்கறினோம். அளவுபட்டாத பெரும்புகழையுடைய யாக்கியவர்க்கர் தமது மாணக்கரிடத்து ஒப்பற்ற காசித்தலத்துமகிமையைக் கேட்கவேண்டுமென்னும் ஆசைநிரம்பியதோ நீங்கியதோவென்று ஆராய்ந்தறிந்து ஆசையுள்ள மாணக்கர் களுக்கே உபதேசஞ்செய்வர் ஞானசம்பத்துள்ள தத்தாத்திரோயர் அடுத்தமாணக் கர்குணங் குற்றம் விசாரியரது காசிரகசியத்தை உபதேசஞ்செய்து வருவார். (எ)

திருந்துபதேசம் பெற்றமாணக்கர் தீமையாற் றுவொன்றிரோடும்
பொருந்துமாரியற்கேபொருள்குறித்தேனும்புகழ்குறித்தேனும்வே
ருசு, வருந்திறமற்ற யெதுகுறித்தேனு மருவுப தேசஞ்செய்திடுவா.
நிருந்திறனழிக்கும்பெருந்துயரடைவொண்ணிலாப்பெருந்தவமுனிவீர்.

(இ-ள்.) திருத்தமான உபதேசத்தை சற்குருவினிடத்தில் பெற்றசீடர்கள் பாவஞ்செய்வாரானால் அப்பாவம் ஆசாரியரையடையும். பொருள்குறித்தாவது புகழ்குறித்தாவது வேறுசார்புள்ள எவைகளைக்குறித்தாவது உபதேசஞ்செய்வா ர்களானால் பெரியதவத்தை யழிக்கத்தக்க அதிக கிலேசத்தை யடைவார்கள் அள வில்லாத தவமகிமையுள்ள சவுனகாதி முனிவர்களே. எ-று. (அ)

மாதவர்புகழு மிதிலைமாநகர்வாழ் மன்னவன் சனகனென்றொருவன்
கோதகல்காசி மான்மியங்கேட்டுக் குணங்கெழு விசுவநாயகரை
மேதகவுபாசித் திருந்தனனதனால் விரத்திமேன் மேலுமுண்டாயிற்
ருதலிற்றுவரவ நெங்குளானென்றே யாய்ந்தினி திருந்தனனம்மா.

(இ-ள்.) பெரியோர்கள் புகழ்தற்குரிய மிதிலைமாநகரத்தில் வாழ்கின்ற சன கராசனென்று பேர்பெற்ற அரசன் களங்கமற்ற காசித்தலமகிமையைப் (பெரி யவர்களால்) கேள்வியுற்று அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாயகரை திடமாக உபாசனைசெய்து வந்தனன் அவ்வுபாசனை பலத்தால் மேன்மேல் வைராக்கியம் பிறந்தது. அதனால் பரம்பொருளை யுணர்ந்தும் ஆசாரியன் என்கே நேரிடப் போகின்றனென்று விசாரித்திருந்தனன். எ-று. (க)

ஊனமார்பவஞ்சவாழ்க்கையினகப்பட்டுலுவார்பிறப்பிறப்பொழியா
நீனமாரதீன யொழித்தவரொழியா வின்பமா முத்திபெற்றிருப்பார்

உம-வது புராணிகரியல்புரைத்த அத்தியாயம். உரள

தேனவாமலங்கன் மணிமுடிசூழச் செய்யகோல் செலுத்திமாளுல
மானதாதரத்திற் புரப்பதிற்றுக்க மகலுமோ வென்றருவருப்பான்.

(இ-ள்.) கெடுதிநிறைந்த பிரபஞ்ச வாழ்க்கைக்குட்பட்டு அலைபவர்கள், ஜனனமரணத்தைக் கடக்கமாட்டார்கள். இழிவுள்ள அவ்வாழ்க்கையை விட்டவர்களே நீங்காத இன்பவடிவாகிய முத்திபெறுவார்கள். வண்டுகள் விரும்பத்தக்க மாலிகையணிந்த மணிமகுடந்தரித்துச் செங்கோல் செலுத்திப் பெரியஉலகத்தை ஆவ்லோடு அரசாட்சிசெய்வதால் கிலேசம் நீங்காதென்று அவ்வரசாளுநரில் அருவருப்படைந்தனன். எ-று.

(க0)

தேடியபொருளில் வெறுப்புடையானாய்த் தெண்டுகொழுத்திடுகங்கை, யாடியமறையேர் காசிவாசஞ்செய் யருந்தவர் முதலியோர்த்தேடி, நாடியபதினா யிரம்பசுமணிப்பூ ணக்கபொன் இடைமுற்பிறவும், பாடியவிருப்பிற் கொடுத்தனனனைத்தும் பற்றறத்துறப்பதுகறிக்கோன்

(இ-ள்.) சம்பாதித்த அகண்டசம்பத்திலும் வெறுப்படைந்து தெளிவுள்ள அலைகளையுடைய சங்கராதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வந்தவேதியர்களையும், காசித்தலத்தில் வாசஞ்செய்யும் பெரியோர் முதலானவர்களையும் ஆராய்ந்து கண்டு அவர்களுக்குப் பதினாயிரம் பசுக்களையும், இரத்தினபூஷணங்களையும் திரவியங்களையும் வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களையும் பேரன்போடுகொடுத்தனன் எல்லாப்பற்றுக்களையும் துறந்துவிடும்படி உத்தேசித்த அச்சனகமகாராஜன். எ-று. (கக)

அதுதெரிந்தடைந்தா னுக்கியவர்க்க னவனடிதொழுதெழுந்தடிகேண்முதுபுகழ்மறையின்முடிபடியேற்குமொழி தரவேண்டுமென்றிரந்தாகதுமெனவவனும் விடையவாதனையிற் கலவுறுதிருக்குநிற்கன்றிப் [ன். பதியின்மற்றெவர்க்குப் புகல்வதென்றுள்ள படியுபதேசித்தானன்றே

(இ-ள்.) சற்குருநாட்டம் வைத்திருக்கும் சனகராசனிடத்து ஆக்கியவர்க்கர் வந்தனர். வந்தவருடைய திருவடிகளில் வணங்கியெழுந்து சுவாமிசேன பெரும்புகழுள்ள வேதார்த்தத்துண்மையை அடியேனுக்கு உபதேசித்தருளவேண்டுமென்று குறையிரந்தனன். பிரபஞ்சவாதனையில் பற்றாதிருக்கின்ற உனக்கல்லாத உலகத்தில் வேறையாவர்களுக்கு உபதேசிக்கத்தக்கதென்றுகட்டினாயிட்டு அவ்வாசிரியரும்விரைவாக உள்ளவாறு உபதேசஞ்செய்தனர். எ-று. (கஉ)

தனியுபதேசம் பெற்றபின்னான சனகனென் றொருபெயர்பூண்டு முனிதருமவத்தையனைத்தையுங்கடந்துமுடிவிலாவானந்தம்பெற்றுக்கனிதருகாசி மான்மியங்கேட்ட காரணத் தாலிதுபெற்றே னனியுலகுள்ளீரியாவருமதையேநயந்துகேட்டிடுமினென்றுரைப்பான்.

(இ-ள்.) மேலான ஞானோபதேசத்தை ஆக்கியவர்க்கரிடத்துப் பெற்றபின்னர் ஞானசனகமகாராஜனென்று ஒப்பற்ற திருநாமத்தைக்கொண்டு வெகுளி

பந்தமற்றவரோ பரவிடப்படுவாய் பராபரன் பிரியநாயகியே
யந்தமில்லாதி வளம்பதிசேர்த்தி யடியனேற் புரத்தலுன்கடனே.

(இ-ள்.) தேவர்க்கரசன், பிரமன், திருமால் முதலாகியபலருக்கும் அனலிற
ந்த கருணையுள்ள கோக்கத்தை முன்னேகடாட்சித்துப் பின்னர் அவர்களைப்பாது
காத்துவருகிறமாதாவே, மூவுலகத்தாரும் துதிக்கத்தக்க ஓப்பற்றபரதேவியே, பந்த
மொழிந்த பெரியோர்களால் வணங்கப்படுபவளே, மேலாகிய சிவபெருமானுக்கு
இன்பவடிவமுள்ளமாதே லயமில்லாதவளப்பங்களையுடைய காசித்தலத்தை யடி
யேன் அடையுமாறுசெய்து பாதுகாப்பதுனது கடமையாகும். எ-று. (உ௦)

அங்குசபாசம் வேலொடுகுல மைங்களைமலரொடு கழுவில்
சங்குசக்கரமே மணிவடஞ்சிருக்குத்தரித்தெலா வுயிர்களும்புரப்பாய்
கங்குலும்பகலு நின்னடிக்கன்பே கசிவிலாக் கடையனேற்கருளிப்
பொங்குபேராளாற் காசியில்வாசம் புரியுமா புரிந்திடல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) அங்குசத்தையும், பாசத்தையும், வேலாயுதத்தையும், சூலாயுதத்
தையும், பஞ்சபாணங்களையும், கரும்புவில்லையும், சங்கையும், சக்கரத்தையும்,
உருத்திராக்ஷமாலையும், சிருக்கையும், பத்துக்கைவிலுந்தரித்து எல்லாச்சீவர்க
ளையும் பாதுகாக்கின்ற பரதேவியே, இரவும், பகலும், உனது திருவடிக்கன்புசெ
ய்து மனங்கனியாத இழிஞ்ஞகிய எனக்குத்திருவருள்செய்து உனது கடாட்சத்
தால் நான் காசிப்பதியில் வாசஞ்செய்யுமாறு பிரியம்பவைத்தருள் வேண்டும். ()
என்றுதோத்திரஞ்செய்திருந்திவொருக்கண்ணியவெண்ணியாங்கெ
யதுங், கன்றுதலொழியக் கங்கைகுழ்கிடந்த காசிமாவாசமும்பலிக்கு
மொன்றுதாரகமந் திரமிடையுருள்-றுருவகையருளலுமாகு
நன்றுதேர்ந்திடுமி னென்றுரைசெய்தா னலத்தகு சூதமாமுனிவன்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துதிசெய்து அவரவர் இருக்குமிடங்களில் மரணத்
தையடைகின்றவர் ினைத்த புவனங்களில் திவ்யசரீரங்கிடத்து நானாவிதசுகங்
களையும் அனுபவித்து மனோதாபத்தை யொழிப்பார் கங்காநதிசூழ்ந்த பெருமை
வாய்ந்த காசித்தலவாசமும் கோரிடும் அத்தலத்தில் பிறவித் துன்பமொழியுமாறு
சிவபிரானால் உபதேசிக்கப்படுகின்ற தாரகமந்திரோபதேசமும் சித்திக்கும் செள
நகாதிமுனிவர்களே இவைகளைச் செவ்வையாகத் தெரிந்தறிவீர்களென்று
சூதமஹாமுனிவர் கட்டளையிட்டனர். எ-று. (உஉ.)

புராணிகரியல் புரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தயாயம் உய-க்கு திருவிருத்தம் எழுந்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தோராவது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாதராயணன் பாதம்போற்றியே

யோதன் மேயினார் போதமாதவர்.

(இ-ள்.) ஞானசம்பன்னர்களாகிய சவுகநாதி மகாமுனிவர்கள் வேதவீரா
சுருடைய திருவடிகளைச் (சிந்தித்துத் துதித்துச்) சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (1)

ஐயநாங்கணன், குய்யு மாறொரு

பெய்யின் மாக்கதை, மெய்யினே தென்றார்.

(இ-ள்.) சூதமகாமுனிவராகிய ஐயரோ நாங்கள் கடைத்தேறும் வண்ணம்
உண்மையுள்ள ஒருகதை உபதேசிக்க வேண்டுமென்றனர். எ-று. (2)

என்று போற்றலு, நன்று நன்றெனத்

அன்று வான்குணக், குன்று கூறுமால்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு துதித்துச் சொன்னவளவில் கல்லதென்று சம்மதித்த
பரிசுத்தமுள்ள உத்தமகுணங்கள் நிறைந்த மலைபோலும் சலனமில்லாத சூதம
காமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (3)

காசி மான்மிய, மாசிலா மணி

பேசு கேணும, தாசு தீரவே.

(இ-ள்.) களங்கமில்லாத இரத்தினம்போற் பிரகாசிக்கும் விசுவநாத ரொ
முத்தருளிய காசித்தலமகிமையை உங்களைப்பற்றி இருக்கும் ஆணவாதிசுற்றந்
கள் ஒழியும்விதந்தெரிவிக்கின்றேன். எ-று. (4)

சுரவன்பத்தியும் விரதமேன்மையுஞ்

சரதமேயினு ரூவர்கேட்கவே.

(இ-ள்.) ஆசாரியபத்தியும், மேன்மையுள்ள விரதமும், சத்தியமும், ஞா
னமும் உடைய சவுகநாதிமுனிவர்கள் கேட்கும்படியாக. எ-று. (5)

முத்தி வித்தெனற், கொத்த மான்மியஞ்

சித்த நன்குடைச், சத்தர் கேட்பவர்.

(இ-ள்.) முத்திக்கு விதை என்று சொல்லத்தக்க காசித்தலமகிமையை
நின்மலசித்தத்தையுடைய சாதுக்களே கேட்பதற்குரியராவார்கள். எ-று. (6)

காசி யுள்ளுநர், காசி கேட்குநர்

காசி காணுக, ராசின் முத்தரோ.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தைச் சிந்திப்பவரும், அத்தலத்தின் பெருமையைக்கேட்பவரும், அத்தலத்தைக் (கண்குளிரப்) பார்ப்பவரும் கனங்கமற்ற முத்தியடைவார்கள். எ-று. (எ)

காசி மான்மியம், பேச வோர்ந்தவர்
விசுமற் றென்றி, னேசம் வைப்பரோ,

(இ-ள்.) காசித்தலமகிமையை விளங்கச்சொல்லுமாறு அறிந்தவர்கள் விலக்குதற்குரிய மற்றொன்றினிடத்து ஆசைவைப்பாரோ (வையார்கள்.) எ-று. (அ)

முன்னை நாளையின், மன்னுவானவர்
துன்னுதானவர், நன்னர் கூடியே.

(இ-ள்.) பூர்வகாலத்தில் நிலைபெற்றதேவர்களும் நிறைந்த அசுரர்களும் நலமாகக் கூடிக்கொண்டி. எ-று. (க)

விலங்கன் மத்தரா, வலங்கொணன்மதி
யிலங்கு தூணென, வலங்கச் சேர்த்தியே.

(இ-ள்.) மந்தரகிரியை மத்தாகக்கொண்டு இருளை வெற்றிகொள்ளும் பூர்ண சந்திரனாகிய தூணினிடத்து வாசுகியென்னுங் கயிற்றினால் அழகுபெறச் சேர்த்து. எ-று. (க௦)

விடலி லாதுதோம், படல்கொளாதமு
துடல் விராவப்பாற், கடல் கடைந்தனர்.

(இ-ள்.) மத்தியில் விடாமலும், யாதொருகுற்றமும் சம்பவியாமலும் சந்திரனுடைய அமிர்தசரீரம் உரையும்விதமாகத் திருப்பாற்கடல் கடைந்தார்கள். (க௧)

என்னை யானுடை, யன்னை பாகனா
ரின்னருட் டிறந், துன்ன மேவலால்.

(இ-ள்.) என்னையடிமையாகவுடைய தாயாராகிய உமாதேவியை இடப் பாகத்திற்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானது திருவருள்வல்லபத்தினாலே. (க௨)

மணிதன் மந்திரி, யணியு மாமகள்
பிணியிலாப பசுத், தணிவில் வான்சுதை,

(இ-ள்.) கவுஸ்த்துவமணியும், தன்மந்திரியென்னுந் தேவபண்டிதரும், விஷ்ணுதேவர் திருமார்பிலாதரிக்கப்பெறும் பெருமையுள்ள திருமகளும், வியாதியற்ற சாமதேனுவென்னும் சுரவியும், குறைவுபடாததும் பெருமையுள்ள துமாகிய அமிர்தமும். எ-று. (க௩)

இனையதோன்றின, வனையகாலையில்
வனையமார்சலாந், துனையமூண்டதே.

(இ-ள்.) இவ்வாறுள்ளவைகள் அத்திருப்பாற்கடலில் உண்டாயின அந்த காலத்தில் விசித்திரமான ஒருகலகம் விரைவாகச்சூழ்ந்தது. எ-று. (க௪)

உகவது புண்ணியகீர்த்தி முத்திபெற்ற அத்தியாயம். உராக

அன்னதோர்த்துமா, என்னர்மாதென

முன்னர் நின்மன, என்னநீரவே.

(இ-ள்.) அதையறிந்த விஷ்ணுதேவர் அதிருப்பான் மோகினியாகத்திருவுருக்கொண்டு அக்கலகத்தைமாற்றும்படி பிரசன்னமாகார். எ-று. (கடு)

சிதைவின்மோகினி, யிதையமென்னுறார்.

பதைகொடானவர், சுதைமறந்தனர்.

(இ-ள்.) மேல்மெல்லவார்தின்ற அழகுள்ள மோகினியைப்பார்த்த அடித்திணை அசுரர்கள் மனகிலமுந்தச்சிங்கித்து அமிர்த்தத்தை மற்தார்கள். (கசு)

பராவுவான்குதை, விராவுவான்கொண்

டராவென்றுண்பொழு, திராகுவென்பவன்.

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க உயர்வுள்ள அமிர்த்தத்தைக்கூடியிருந்த தேவர்கள் கைக்கொண்டு அசுரரவென்று எவசித்தனைசெய்து உண்ணுங்காலத்து இராகுவென்னும் பேருள்ள அசுரன். எ-று. (கஎ)

பாவுதேவர்போம், கரவின்மேவியாங்

கிரவினுண்பொழு, துரவுவார்ககிர்.

(இ-ள்.) துதிக்கத்தக்க தேவர்களைப்போல வடிவமெடுத்து வஞ்சனையாக வந்து இராத்திரிகாலத்தில் அமிர்தபானம் செய்யும்போது கூர்ந்தமதியுள்ள சூரிய தேவர். எ-று. (கஃ)

காட்டவோர்த்துமால், வீட்டவாளராக்

கூட்டமாகியே, யோட்டமேயினுன்.

(இ-ள்.) இராகுவென்னும் அசுரன் தேவர்களைப்போல வடிவங்கொண்டு வந்துண்பதைக்காண்பிக்க, விஷ்ணுதேவர் தன்அத்தபோது அவ்விராகு சுர்ப்பங்களாக வடிவங்கொண்டு ஓடத்தொடங்கினுன். எ-று. (கஃ)

பரவுகாசியி, னுரவுமேவுற

விரவுபெற்றியாந், கிரகமாயினுன்.

(இ-ள்.) எல்லோருந்திங்கப்பெற்ற காலப்பதையடைந்தபோது போறிவு விளங்கியகாரணத்தால் அவக்கிரகத்திலொன்றானுன். எ-று. (கஃ)

மேடுகுண்டப், பாயுநானவர்

மேடுகுஞ்சுரைத், தீயதுட்டுவான்.

(இ-ள்.) அவக்கிரகத்தில் ஒன்றாகிய அந்த இராகுவினிடத்த அசுரர்கள் விரும்பிப்போய் அவ்விராகுவை மதுபானஞ்செய்யும்படி முயற்சிக்கு. எ-று. (உக)

வதிச்சுரை, வல்லதன்மையாம்

புல்லகண்டம்போன், மெல்லமாந்தென்றார்.

(இ-ள்.) இக்கள் நன்மையுள்ளது சரீரத்துக்கு உறுதிசெய்வது சுருக்கரை யைப்போல மெல்லவாக உண்பாயாகவென்றார்கள். எ-று. (உஉ)

அந்தவார்த்தைதன், புந்திகொண்டிலா
னிந்தைகூறினா னந்திராகுவே.

(இ-ள்.) அசுரர்கள் சொன்னவார்த்தையை அந்த இராகுவானவன் மன
கிற கொள்ளாமல் அந்தக் கள்ளினுக்குண்டாகிய குற்றங்களை எடுத்துக்கூறி
னான். எ-று. (உந)

மானநீக்கிடும் வருந்திநேடிய
ஞானமும் கெடுநன்மைசற்றிலை
யினமென்பன யாவுநல்கிடும்
மூனமாமதுவுண் டநீமையே.

(இ-ள்.) இழிவுள்ளதும் பாவத்தை விளைவிப்பதுமாகிய மதுபானமானது
மானத்தைப்பொழித்து விடும் வருந்திச்சம்பாதித்த அறிவைக்கெடுக்கும் நன்மை
களை, னிசெய்யும் இழிவென்றுரைக்கத்தக்கவைக ளெல்லாவற்றையுங்கொடு
க்கும். எ-று. (உச)

சுன்றவன்னையு மிகழ்ந்துநீக்கிடும்
சான்றமேலவர் தன்மைசொல்வதெ
னென்றகள்ளுண வென்னுந்தீமையான்
மான்றகும்பி'ய வாய்ப்பதுண்மையால்.

(இ-ள்.) தன்னைப்பெற்ற தாயாரும் நிந்தித்து நீக்கிடும்படி செய்விக்கு
மானால் சாதுக்களாயுள்ள பெரியோர்களுடைய தன்மையைச் சொல்லவே
ண்டவதையாது கட்டுடித்தலென்கிற கொடுமையால் நிலையாயுள்ள நரகங்களையா
வும் வந்து சம்பவிப்பது உண்மையாகும். எ-று. (உரு)

என்றிராகுமிக் கிகழ்ந்துகூறிடக்
கன்றுதானவர் கடுகநக்குநீ
யொன்றுமற்றிதன் குணமுணர்ந்திலாய்
பொன்றுநீரரும் போற்றத்தக்கதே.

(இ-ள்.) இராகு என்பவன் இவ்வாறு கள்ளை நிந்தித்துரைக்க மனவருத்த
முள்ள அசுரர் உடனே சிரித்து ழும்மதுவினுடைய குணத்தை நீ ஒன்றும்மறிய
வில்லை உயிரிழந்து போகின்றவர்களும் உட்கொள்ளத்தக்கது. எ-று. (உசு)

மானமோங்கிடும் வன்மைதேங்கிடும்
மூனமென்பன வொன்றுமெய்துறா
தானவனுடைய மருந்துகளெனா
ஞானமில்லவர் நவின்னுவேண்டினார்.

(இ-ள்.) பெருமை உயரும் வலிமை அதிகரிக்கும் இழிவென்று சொல்
லத்தக்கவைகள் ஒன்றும் நேரிடா மதுவையும் மாமிசத்தையும் களிப்போடு அரு
ந்துவாயென்ற மூடர்களாகிய அசுரர்கள் சொல்லி வேண்டிக்கொண்டனர். (

அறிவிருனவ ரவாவிவேண்டலு
முறிவிலின்சுகதை முன்னமுண்டவன்

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம்.உாயுநு

செறிகொடுஞ்சுரை சிறிதுமுன்பு

நறியதன்மொரு நவின்றுதள்ளினான்.

(இ-ள்.) அறிவற்ற அசுரர் வீரம்பி வேண்டிக்கொண்டபோது, செறி வில்லாத அமிர்தத்தை முன்னே யுண்டு தெளிவுபெற்ற இராகு கொடுமை நிறைந்த கள்ளினை இலேசமும் குடிப்பானோ நன்மையல்லவென்று தோஷங்கள் சொல்லி நீக்கிவிட்டான். எ-று.

(உஅ)

மறுத்ததோர்ந்தனர் மண்டுதானவர்

கறுத்தசிற்பையுங் கலந்தநாணமும

பொறுத்துநீங்கினார் புகரிலாதகட்

குறுத்தமேன்மைசற் றுணர்ந்திலானென்றே.

(இ-ள்.) நிறைந்த அசுரர்கள் அவ்விராகு மதுபானஞ்செய்யே நென்பதை யறிந்து மனம்புழுங்கி நாணங்கொண்டு குற்றமில்லாத கள்ளினுக்குள்ளமகிமை யைச்சற்று மறியாமற் போய்விட்டானென்று நீங்கினார்கள். எ-று.

(உக)

இராகுமுன்சுதை பென்பதுண்டலால்

விராவுதியகள் வெறுத்துநீங்கினான்

பராவமுற்றிதன் பான்மைபோலவே

தராதிவத்திடைச் சாரும்யாவரும்.

(இ-ள்.) இராகு என்பவன் முந்தையமிர்தபானஞ்செய்தமையால் கொடுமை நிறைந்தசுரரானதற்குத் தோஷஞ்சொல்லி நீக்கிவிட்டான்.துதிக்கத்தக்க இந்த சிமாயம்போலவே உலகத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் யாவர்களும். எ-று.

வேறு.

நீருந்துகாசியின் மான்மியம், பொருந்துதன்மையி னோர்ந்தவர்

வருந்துமற்றுள யாவையும், வீருந்துநஞ்சின் விலக்குவார்.

(இ-ள்.) திருத்தமான காசித்தலத்தின் மகிமையை முற்பிறவியிற்செய்த புண்ணியபலத்தினால் நிற்தவர்கள் வருத்தத்தைத்தருகின்ற வேரையுள்ள சாதனங்க ளெல்லாவற்றையுங் கொடியவிஷம்போல எண்ணிக்கவிடுவார்கள். எ-று.

ஆதலா வருங்காசியை, யோதலாவற் றுண்டுகான்

காதலாம் சென்றுகாண்பவர், சாதலாற்பயன் றுகுவார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் அரிய காசித்தலத்தின் மகிமையை அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திற் சொல்லுவார்களானால் தருமமுண்டாகும் அன்புடன் அத்தலத் திற்குப்போய்த்தரிசிப்பார்களானால் மரித்தபோதமுத்தியடைவார்கள். எ-று.

அன்னகாசியி னற்புத, மன்னமேவு மந்தாகினி

யென்னுமாததி மூழ்குவோர், துன்னும்பேறெவர் சொல்லுவார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையான காசித்தலத்தில் நிலைபெற்று மகிமையோடு வரு கின்ற கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்பவர்களுக்கு உண்டாகும் பலனை யாவதொடு துணைக்கத்தக்கவர்கள். எ-று.

(உக)

அம்மைகையி னவதரித், தெம்மையாளுடை யீசனார்,
செம்மையார்சடைச் சேர்ந்துபின், கொம்மைவானங்குடிபுகா.

(இ-ள்.) சர்வபுவனமாதாவாகிய உமாதேவியார் திருக்கரத்தில் உற்பத்தி யாகி என்னை யடிமையாக உடைய சிவபெருமானது சடையிற்றங்கியிருந்து அதன்பின்னர் அழகிய சுவர்க்கலோகத்தில் ஆகாய கங்கையென்று பேர்பெற்று நிலைத்திருந்தது. எ-று. (௩௪)

கூண்டவன்பினோர் கொற்றவன், வேண்டவிச்சுவ நாயக
குண்டகாசி யடைந்தது, மாண்டதீம்புனற் கங்கையே.

(இ-ள்.) மாட்சிமைதங்கிய மதுரமுள்ள தீர்த்தவவடிமான கங்கையானது, நிறைந்த அன்புள்ள பகிரதமகாராசன் தவஞ்செய்து வேண்டிக்கொள்ள விசுவ நாதரொழுந்தருளிய காசித்தலத்துக்குவந்தது. எ-று. (௩௫)

பெரியசீர் பெறுகாசியின், மரியவாவி குளந்தட
முரியகடபமற் றோடைக, டெரியவாய்தரு கங்கையே.

(இ-ள்.) பெரும்புகழுள்ள காசித்தலத்துக்குவந்த கங்கையானது ஏரிகளையும், சிறுகுளங்களையும், பெரியதடாகங்களையும், ஆங்காங்குள்ள கிணறுகளையும், ஓடைகளையும் நிறைத்து நதிரூபமாக வேறேயிருந்தது. எ-று. (௩௬)

திவலையொன்று தஞ்சென்னிமே, லுவலைநீங்க வுறுத்தினோர்
கவலையாவுங் கவற்றியே, சவலைமாய்க்கு மக்கங்கையே.

(இ-ள்.) அக்கங்காநதியானது ஒருதுளி தீர்த்தத்தை யெடுத்து தங்கள் சிர சின்மேல் புரோட்சித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களுடைய எல்லாவருத்தங்களையும் ஒழித்து பிறவிக்கிலேசத்தையும் மாற்றியருளும். எ-று. (௩௭)

உகந்த விச்சுவநாயகன், புகழ்ந்தசீரன்ன பூரணி
யிகந்திடா விவர்ப்பூசைசெய், தகந்தழைப்பவர்க் கப்பலன்.

(இ-ள்.) சர்வஜீவர்களையும் ஆதரிக்க விரும்பும் விசுவநாதனாயும், யாவரா லுந்துதிக்கப்பெற்ற சிறப்புள்ள அன்னபூரணியாரையும் பேரன்போடு பூஜித்து மனமகிழ்ச்சி யடைகின்றவர்கள் முத்தியின்பத்தைப்பெறுவார்கள். எ-று. (௩௮)

கொடையுளார்க்குக் கொடைப்பல, மடையும் யோகியர்க்கப்பல
மிடையும்யாகம் விளைப்பல, ருடைதரா தடையும்பலம்.

(இ-ள்.) சற்பாத்திரதானஞ் செய்பவர்களுக்குண்டாகிய பலன்களையும், யோகாப்பியாசஞ் செய்பவர்களடையும் பலன்களையும் அனேகமாயுள்ள யாகங் களைச் செய்கின்றவர்கள் நிறைவோடனுபவிக்கின்ற பலன்களையும். எ-று. (௩௯)

முமுருவார் கொண்முழுப்பலம், பழுது மேவியபாவிசு
டொழுது திற்கழுவாய்நலன், தழுவுவார் க் குயர்முத்தியே.

உகவது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரமின

(இ-ள்.) கங்கா ஸ்நாநஞ் செய்பவர்களுடையவர்கள் குற்றத்தை விரும்பிச் செய்யும் பாவிகள் கங்கையை வணங்குவார்களானால் தாங்கள்செய்த பாவங்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளத்தக்க மனமுடையவாவார்கள், விதிப்படி ஸ்நாநஞ்செய்து வசிப்பவர்கள் மேலாகிய முத்தியடைவார்கள். எ-று. (ச0)

இன்னயாவு மினிதளித், தன்னபூரணியம்மையே

யென்னமேவு மந்தாகினி, யுன்னயாவு முறுவிற்கும்.

(இ-ள்.) இவைபோன்ற நல்ல பிரயோசனங்களை ஸ்நாநஞ்செய்பவர்களுக்கு இன்பமாகக்கொடுத்து அன்னபூரணித்தாயாடென்றே யாவருஞ் சொல்லும்படி, வருகின்ற கங்காநதியானது சித்திக்கத்தக்க எல்லாப்பலன்களையும் கொடுப்பித்தருளும். எ-று. (சக)

வீரம்வேண்டினு மெய்க்கலைச், சாரம்வேண்டினுந் தாத்திரிப

பாரம்வேண்டினும் பற்றறும், வாரம்வேண்டினும் வாய்க்குமே.

(இ-ள்.) பிரபலவீரத்தை விரும்பினாலும், சத்தியஞானத்தைக்கொடுக்கும் தத்துவசாஸ்திரங்களின் உட்பொருளையறிய விரும்பினாலும், யூவுலகமுழுதும் அரசாளவிரும்பினாலும், உட்பற்று புறப்பற்றுக்களை பொழிக்கத்தக்க மோட்சவீரப்பம் வேண்டினாலும் அக்கங்கை கொடுத்தருளவன். எ-று. (சஉ)

ஈசைபாக னருவினான், மாசைநீக்க வந்துற்றவர்

தேசைமேவச் செயுங்கங்கை, பூசையாவினு மிக்கதே.

(இ-ள்.) உமாதேவியை இடப்பாகத்திலுடைய கிவயிரான் கருணையினால் கங்கத்தை யொழிக்கவேண்டுமென்று யெண்ணிவந்து முழுதேவர்கள் ஞானப்பிரகாசத்தை பெறும்படி செயலிக்கின்ற அக்கங்காதேவிக்குச் செய்யும் பூசையானது எல்லாப்பூசையிலும் மேம்பாடுடையதாகும். எ-று. (சங)

வேறு.

நலமலிபாண்டியனாடுபுரப்போன், கிலமகல்புண்ணியகீர்த்தியெனும்பேர்
நிலவியமன்னவ னீதியின்மிக்கான், மலர்தலைஞாலம்வழுத்திடவாழ்வான்.

(இ-ள்.) (சுவுநகாதிமுனிவர்களே கேட்பீர்களாக) நன்மைக்கூட்டடங்களை யுடைய பாண்டியதேசத்தை அரசாளுகின்ற குற்றமுற்றபுண்ணியகீர்த்தியென்று பேர்வினங்கு மரசன், நீதியில் மேம்பட்டவன் பரத்த இடத்தை யுடைய உலகத் தார் துதிக்குமாறு வாழ்கின்றவன். எ-று. (சச)

மறைபலயாவும் வகுத்துணர் கோவித், துறைபலகண்டவர் குழவிறுப்பா
னிறையுமறத்தினி யங்குதலில்லான், முறையினடத்து முழுப்புசழ்பெற்றேன்.

(இ-ள்.) வேதங்களிற்கூறிய பலசமய மார்க்கங்களையும் பிரித்தறியத்தக்க கேள்வியும் பலவாகிய விதிமார்க்கங்களையறியும் அறிவும் உடையபெரியோர் பலர்க்குமும்படி இருக்கின்றவன் பாபவழியில் அற்பமுஞ்செல்லாதவன் விதவழியே அரசாண்டு பெரும்புகழ்பெற்றவன். எ-று. (சஃ)

கற்றவர்வந்து கரைந்திடுதோறு, நற்றவர்சேரு நலம்பெறுகாசிப்
பற்றறுமான்மிய மேபகர்வீரென், தற்றமில்லகாசியி லாசையமைத்தான்.

(இ-ள்.) வாசித்துணர்ந்த பெரியோர்கள் தன்னிடத்துவந்து வார்த்தை
சொல்லுங் காலமெல்லாம் பெருந்தவர் ஒருங்குசேர்த்தக்கதும் சேர்ந்தவருடைய
பற்றுக்களை யொழிக்கத்தக்கதும் முத்தியின்பத்தைத் தரத்தக்கதுமாகிய காசி
த்தல மகிமையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளுவீர்களென்று (சொல்லி) அடுத்தவர்க
ளின் சோம்பீலையொழிக்குங் காசித்தலத்தில் பேரன்புவைத்தனன். எ-று. (சசு)

மன்னியகாசியின் மாதவர்நாளு, முன்னியகங்கை முழுப்புனலாடம்
றுன்னியபுண்ணியஞ் சூழ்தருமென்றே, நன்னியமங்கொணயத்தினுண
ர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அப்பாண்டியன் விதிவழியான நல்லநியமங்களை அன்போடு செ
ய்துவருதலினாலே, நிலைபெற்ற காசித்தலத்தில் பெரியோர்கள் தினந்தோறும்
நெருங்கிச்சிந்திக்கத்தக்க கங்காநதியிலே ஸ்நாநஞ்செய்தால் எல்லாச்சிவபுண்
ணியங்களும் வந்து நெருங்குமென்று தெரிந்தனன். எ-று. (சஎ)

வாநதியாடி வரும்பெரியோர்க்குஞ், காநதியென்று சொலிப்புருவோர்
க்கும், பாவுபொனடை முதற்பலநல்கி, யூவுகொண்மற்றவரைத்தொழு
துய்ப்பான்.

(இ-ள்.) வரத்தைத்தரும் கங்காநதியில் முழுகிவருகின்ற பெரியோர்களு
க்கும் கங்கையில் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு காசி
த்தலத்துக்குப் போகின்றவர்களுக்கும் தீரவியம் வஸ்திரம் முதலியவற்றையுங்
கொடுத்து அறிவாலுயர்ந்த அப்பெரியோராவணங்கி அனுப்பிவருவான். (சஅ)

பாடுமேவு பழம்புனற்கங்கை, பாடுமேவுது மென்றடைவார்க்கு
நாடுமவாகு நலத்தினரென்றே, நீடுமவாகு நெடும்பொருளீவான்.

(இ-ள்.) மிகுபுகழையுடைய விருப்பமுள்ள கங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நாநஞ்
செய்யவேண்டுமென்று விரும்பிப்போகின்றவர்களே நாம்முறித்து உபசரிக்கத்
தக்க பந்துக்களென்றெண்ணி அவர்களுக்குப் பெருந்துணையாயுள்ள பொருளை
மிகவுங்கொடுப்பான். எ-று. (சக)

ஒண்மலர்தூவி யுறுந்திசைநோக்கிக் கண்மலர்சூப்பொலி கங்கையைத்
தாழ்ந்து, தின்மலர்காம முதற்பலசித்துத் தண்மலர்சிந்தையின் மேவுச
யத்தான்.

(இ-ள்.) தேனையுடைய மலர்கள் நிறைந்தகங்காநதியைத் தியானித்து அந்
நதியருக்குந் திக்கைநோக்கி ஒள்ளியமலர்களாலருச்சித்து வணங்கி வலிமையாகத்
தோன்றுகின்ற காமமுதலிய பலதூர்க்குணங்களையுநீக்கி சிவக்ருணையுள்ள மன
தோடு வெற்றிபெற்றிருந்தனன். எ-று. (கூ)

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். உரமிகு

வேறு.

உரைத்தவிக் குணஞ்சான்மன்ன லுபகாணங்கள் கொண்டு
திரைத்தரீர்க் கங்கைபாளையத் திருத்தகப் பூசைசெய்து
விநாத்ததார் மோலிவேந்த ராதியர் விழைந்துபோற்றக்
குரைத்தரீர்க் கடல்வைப்போர்தன் குடைநிழ லமரவாழ்தான்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய உத்தமகுணமுள்ள புண்ணிடகீர்த்தியென்னும் பா
ண்டியன் பூசைக்குவேண்டிய பொருள்களைக்கொண்டு அலைகளையுடைய கங்கா
தேவியை செவ்வையாகப் பூசித்து வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த அரசர்கள்முத
லானோர் விரும்பித்துதிக்க ஒலிக்கின்ற கடல்கூழ்ந்த பூமி தனது குடைநிழலில்
குளிரும்படிசெய்து வாழுகாலத்தில், எ-று. (இசு)

புண்ணிய கீர்த்தியன்பின் பொலிவினை யுள்ளத்தோர்ந்து
தண்ணிய கங்கைமங்கை தன்றிருக்காட்சி கங்கக்
கண்ணிய வரசனோர்ந்து கதுமெனவெழுந்து தாழ்ந்து
பண்ணிய துகியனாகிப் பரவசமடைந்தான் மன்னோ.

(இ-ள்.) புண்ணியகீர்த்தியினுடைய அன்பின்வினக்கத்தைக்குளிர்த்தகங்கா
தேவியானவள் தன்உள்ளத்தறிந்து அழகுள்ள தனது யதார்த்தவடிவத்தைக்காட்
டியருள சிந்தித்துவரும் அவ்வரசனறிந்து வினாவாக வெழுத்துவணங்கி துதித்து
ப்பரவசமடைந்தான். எ-று. (இசு)

பரவச மடைந்தமன்னன் நிருமுகம் பாவைநோக்கி
யுரவுசான் மன்னரோறே யுவந்தெனைப் பூசைபன்னாட்
காவற வாற்றிவந்தாய் கருதியதென்னை சொற்றி
வரமுறக்கொடுப்பேனென்றான்மன்ன லும்வணங்கிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) அன்பின்வசப்பட்ட பாண்டியன்முகத்தைக் கங்காதேவிபார்த்து
அறிவாலுயர்ந்த அரசர்காசனே நீபலனாரும் விருப்போடு களங்கமில்லாமல் என்
னைப் பூசைசெய்துவந்தனை விருப்பியதுபாது சொல்வாயாக வேண்டிய வரத்
தை இப்போதேதருகின்றேன் என்றுகூற அரசன்வணங்கிச் சொல்லுகின்ற
னன். எ-று. (இசு)

அடியனேன் கேட்டவாறே யருள்செய லுண்மையாகிற்
கொடியனா யுரைப்பேனென்றான் குறித்ததை யுரைத்தியென்று
னெடியமர மோலிவேந்த னின்றிருக் காட்சிநாளும்
படியிலென் தனக்காம்வண்ணம் பரிந்தொரு வாரந்தாவென்றான்.

(இ-ள்.) அடியேன் கேட்டவண்ணம் வரங்கொடுப்பதுண்மையானால்
விதிக்குவிரோதமாகக் கேட்பேனென்றான் அதற்குக்கங்கை நீ எண்ணியதற்கு

சொல்வாயென்றனள், கிரீடத்தையணிந்த அரசன் உனது அழகியசேவை இப் பூமியில் தினந்தோறும் எனக்குக்கிடைக்குமாறு பிரியம்வைத்து ஒருவரத்தைக் கொடுத்தருள்க வென்றனன். எ-று. (௫௪)

வரநதி மங்கைமன்னர் மன்னவ னுணர்த்தல்கேட்டு
விரவுமுண் ணகையரும்ப மிக்குள மகிழ்ந்துசொல்வார்
புரவல நரரானோர்க்குப் பொருந்துபுத் தேளிரானோர்
பரவருங் காட்சியேக தேசமே பளிப்பதன்றி.

(இ-ள்.) அரசர்க்கரசனாகிய புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பாண்டியன் சொன்னவார்த்தையைத் தங்காதேவிகேட்டு புன்னகைகொண்டு உள்ளங்களித் துக் கூறுகின்றனள் அரசனே தேவர்கள் அன்புள்ள பூலோகவாசிகளுக்கு எப் போதாவது ஒருக்கால் காணிக்கொடுப்பார்களே யன்றி. எ-று. (௫௫)

நினைத்தபோதெல்லாங்காட்சி கொடுத்திட நேருங்கொல்லோ
கனைத்தவண் டினருந்தாராய் கருதியென் கிரகம்வந்தா
லினைத்தென் வளக்கணாகாக் காட்சியெப் போதுமெய்து
மனைத்தலை யடைவேனென்றாண் மாரிலம் புரக்குஞ்செல்வி.

(இ-ள்.) சிந்திக்குங்காலமெல்லாம் காட்சிகொடுக்கக்கூடுமோ கூடாது ஒலித்தலையுடைய வண்டுகள் மூக்காலுழப்பெற்ற மாலையுடையோனே நீ சிந்தி த்து என்வீட்டுக்குவந்தால் இவ்வளவென்றளவிடக்கூடாத காட்சி எப்போதுங் கிடைக்கும் ஆதலால் என்கிரகத்துக்குப் பேசுகிறேனென்று உலகத்தை ஆதரி க்கின்ற கங்காதேவி கூறினள். எ-று. (௫௬)

விளங்குபல் லண்டமெல்லாம் வியாபியா யமர்நினக்கு
முளங்கொளி லொன்றுண்டென்ற வுரையிறும் பூதேயம்ம
களங்கமி லனையவீடு மெவ்விடங் கனாவாயென்று
னுளங்கனிந் துலகமல்க வயக்குவா னுணர்க்கலுற்றாள்.

(இ-ள்.) சராசர உயிர்களால் விளங்குகின்ற எல்லா அண்டங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்ற பிரியதேவதையாகிய உனக்கு மனதுக்கினியவீடு ஒன்றி ருக்கிறதென்னும் வார்த்தை ஆச்சரியத்தைக் கொடுக்கின்றது. குற்றமற்ற அவ் வீடு எவ்விடத்துள்ளது கட்டளையிடவேண்டுமென்று கூறிய அரசனைப்பார்த் து உலகத்தை அபிவிருத்திசெய்யும் கங்காதேவிமனமகிழ்ந்து சொல்லத்தொடங் கினள். எ-று. (௫௭)

அண்டங்க ளனைத்துநாமே வியாபியா யமர்வேமேனும்
பண்டங்கள் விசுவநாதன் பரவுபே ருளாலொன்பான்
கண்டங்கண் முதல்போற்றுங் காசியே கிரகமாகக்
கொண்டங்க னுறையாநிற்போங் குவலயம் புரக்குமன்து.

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨ க

(இ-ள்.) உலகத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பாண்டியராசனே எல்லா அன்
டங்களினும் நமீய வியாபியாக விரும்போமானாலும் பழைய அஸ்திமாலையணிந்த
விசுவநாதர் பெருங்கருணையால் நவகண்டத்திலுள்ளவரும் மற்றையர்களும்
புகழ்தற்குரிய காகிதப்பதியையே நமக்கு வீடாகக்கொண்டு வாசஞ்செய்வோ
மென்றறிவாயாக. எ-று. (௫௮)

பாண்டியர் டாளும்பரம் பயந்தபுத் திரனுக்கார்கிச்
சேண்டிகழ் மணிப்பொற்கொங்கைச் செல்வநின் தேவியோடும்
வேண்டியக் காகியுற்றால் விரும்பிய படியாமென்று
தேண்டியா வரும்வந்தாடத் திருவளிப் பவன்மறைந்தான்.

(இ-ள்.) பாண்டியதேசத்தை அரசாளுஞ்சுமையை நீபெற்ற புத்திரன்
மீதிருத்தி தூரத்துச்சென்று ஒளிவீசும் இரத்தினபூஷணங்களைப்பணிந்த தனக்க
ளையுடைய மனைபாளனோடும் பிரயாணப்பட்டு விரும்போடு அக்காசித்தலத்
தைச்சேர்ந்தால் உனதிஷ்டப்பட்டபடி நமது தரிசனம் வேரிடுமென்று, தேடிவந்து
ஸ்நானஞ் செய்பவனொல்லோருக்கும் ஞானசம்பத்தைக் கொடுக்கும் கங்கா
தேவி கட்டளைவிட்டு மறைந்தருளினன். எ-று. (௫௯)

முன்னின்றாண் மறைதலோடு முழுத்தபே ரறஞ்சான்மன்ன
னந்நின்ற படியேமைந்தற் கணிமுடி சூட்டிநீத்துச்
சென்னின்ற கபோலத்தானச் செல்வனைப் பூசையாற்றிப்
பின்னின்ற மனைவியோடும் பெயர்ந்துபோய்க் காகிபுக்கான்.

(இ-ள்.) சாக்கிராவுஸ்த்தையில் எதிரின்று காட்சிகொடுத்த கங்காதேவி
மறைந்தவனவில் பெரிய தருமமேவடிவமான புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பா
ண்டியன் அப்பொழுதே தனது குமாரனுக்கு அழகிய மகுடத்தரித்து அரண்ம
னையைவிட்டு நேரே ஒழுக்குகின்ற கபோலமதமுடைய சித்திவிநாயகக்கடவுளைப்
பூசைசெய்து (அதுமதிபெற்று) பின்னேவருகின்ற மனைவியோடும் மதுரை
யைவிட்டு நீங்கிச்சென்று காகித்தலத்தை யடைந்தான். எ-று. (௬௦)

காகியை யடைந்தமன்னன் கங்கைநீ ருச்சிக்கால
மாசறு விதியின்மூழ்கி மறையவ ராதியோர்க்கு
நேசமார் பொன்பூணடை நிரம்புபற் பலவுநல்கித்
தேசமா ரகிலநாதன் சேவடி தொழுதுபோற்றி.

(இ-ள்.) காகித்தலத்தைச் சேர்ந்த பாண்டியராஜன் கங்கைநீர்த்தத்தில்
களங்கமற்ற விதிப்படி உச்சிக்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பிராமணர் முதலிய
பெரியோர்களுக்கு விருப்பம் நிறைந்த திரவிதங்களையும், சூரணங்களையும், வஸ்
திரங்களையும், நிறைவாகிய மற்றைப்பொருள்களையும் கொடுத்து ஒளியுள்ள விசு
வநாதர் பாதங்களைத்தொழுது துதித்து. எ-று. (௬௧)

நீருரு வாயகங்கை பூசையு நிரம்பச்செய்து
காருரு வாயசெங்கைக் காவல னமருளாள்
ருருரு வாயவன்னு னல்வினைக்கிரங்கி முன்போற்
சீருரு வாயகங்கைத் திருமக டோன்றினுளால்.

(இ-ள்.) தீர்த்த வடிவமான கங்காதேவியூசையும் சம்பூரணமாகச்செய்து
மேகம்போலும் (பிரதிஉபகாரத்தை விரும்பாது கொடுக்கும்) சிவந்தகைக
ளையுடைய பாண்டியன் அன்பேவடிவங்கொண்டு அக்காசிப்பதியில் வாசஞ்செ
ய்யுங்காலத்தில் அவன் புண்ணியத்துக்கு மனமிரங்கிச்சிறந்த திருஉருவமுள்ள
கங்காதேவியுன்னே மதுனாயில் தரிசனங்கொடுத்ததுபோற் பிரசன்னமாயி
னன். எ-று. (சு ௨)

தோன்றிய துணர்ந்துமன்னன் ரொழுதெழும் தாடிப்பாடி
யூன்றிய பத்தியோங்கத் திருமுனின் றுரைக்கலுற்றான்
வான்றிக ழிணையவைப்பில் வயங்குநின் கருணையாலே
தேன்றிகழ் கடுக்கைமோலிச் சிவபிரான் விசுவநாதன்.

(இ-ள்.) தரிசனந்தந்தைப் பாண்டியனறிந்து பணிந்தெழுந்து நடனஞ்
செய்து தோத்திரம்புரிந்து பேரன்பு மேன்மேலதிகரிக்கத் திருமுன்னேநின்று
சொல்லத்தொடங்கினான். பெருமையால் விளங்குகின்ற இக்காசிப்பதியில் விள
க்கமுற்ற உனது கிருபையால் தேன்றுளிக்கின்ற கொன்றைமாலையணிந்த சிவ
பெருமான்னாகிய விசுவனாதையும். எ-று. (சு ௩)

ஆதியா வரையுங்கண்டே னளவிலா விற்பமுற்றேன்
சோதியாய் விளங்குங்காசி மான்மியஞ் சொல்லவேண்டும்
பேதியா வுயிர்கட்கெல்லாம் பிரிவரும் பாவம்போக்கி
நீதியா வருளுமன்னு யென்றன னிமலேசொல்வாள்.

(இ-ள்.) மற்றுமுள்ள தேவரையும் தரிசித்து அளவுபடாத இன்பத்தைப்
பெற்றேன் மனஉறுதியுள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும் நீக்குதற்கரிய பாவத்தை
யொழித்து முறையாக அனுக்கிரகஞ்செய்கின்ற பாதேவதையே பிரகாசவடிவ
மாக விளங்குங்காசித்தல் மகிமையை (அடியேனுக்குக்) கட்டளையிடவேண்டு
மென்றுகேட்ட அப்பாண்டியனுக்குக் கங்காதேவியூறுவாள். எ-று. (சு ௪)

கரைதரு தெய்வஞானக் கலையது சொருபமாய்
துரைதரு பிறப்பிறப்பை யுற்றவர்க் கொழிக்குநீர்
திரைதரு கடற்கட்டுஞ்சு மிறைவனா தியர்களுள்ளும்
புரையரு பொருளவாவிப் போக்கற வசிப்பதின்னும்.

(இ-ள்.) எடுத்தனாக்கின்ற தெய்வீகமுள்ள ஞானசாஸ்திர வடிவமாக
விளங்குகின்றது அடுத்தவர்களுக்கு உற்பத்தியைத் தை நீக்குந்தன்மையுடையது

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨௩

ஒலிக்கின்ற திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும் திகிலுத்தையுள்ள விஷ்ணுதே
வர்முதலானவர்கள் களங்கமற்ற மோட்சசாம்பிராச்சிபத்தை விரும்பி நீக்கா
மல் வசிக்கத்தக்கது மேலும். ஏ-று.

(௬௫)

பொறிபுல னடங்கியோரோ புக்கினி தமரத்தக்க
தறிதரு மைங்குரோச சொருபமாய்வதென்று
நெறிதரு மின்பமுத்தி நினைத்தவா நருளவல்ல
தெறிதரு பாதகங்க ளனைத்தையு மொழிப்பதினும்.

(இ-ள்.) இந்திரியங்களையும் அவைகளால் விரும்பத்தக்க விஷயங்களையும்
அடக்கினபெரியோரோ புருந்து சுமரக வசிக்கத்தக்கது. அறிவுடையோரால்
உணரத்தக்க பஞ்சக்குரோசவடிவமாய் விரும்பியுள்ளது. கருதியபடி வேதநெறி
யாகக்கிடக்கின்ற மோட்சசுகத்தைக் கொடுக்கவல்லது. அளவுகடந்த தீவினை
கள் எல்லாவற்றையும் போக்கத்தக்கது மேலும். ஏ-று.

(௬௬)

ஆயிர வருடஞ்சொற்ற போதினு மடங்காச்சீர
தேய்தரு மெனக்குஞ்சொல்ல வெட்டுருப் புகழதென்றும்
பாய்தரு பவித்திரத்திற் பவித்திர மாயதம்ம
மாயிரு மறைகளாலே வகுத்திடப் பட்டதினும்.

(இ-ள்.) ஆயிரவருடகாலம் சொன்னபோதிலும் அளவுபடாத நிறப்பினை
யுடையது, தெய்வத்தன்மையுள்ள எனக்கும் சொல்லுதற்கெட்டாத புகழை
உடையது, பரவியபுகழுள்ள பரிசுத்தப்பொருள்களுக்குப் பரிசுத்தஞ்செய்வது
பெருமைதங்கியவேதங்களாலேபிரித்துரைக்கப்பட்டமேன்மையுள்ளது மேலும்.

ஒள்ளிய பரமானந்த முறுவது கருதிவானோர்
தெள்ளிய முனிவரோனோர் சேர்தரப் பட்டதென்று
நள்ளிய வுமையானோடு நம்பிரா னமரத்தக்க
தெள்ளிய குணமின்மாவோ டிலுஞ் சூழ வதினும்.

(இ-ள்.) தேவர்களும், தெளிவுள்ள முனிவர்களும், மந்தையோர்களும்
ஒளியையுடைய சிவநந்தத்தை யடையவிரும்பி வந்து தஞ்சுதற்கிடமாயுள்ளது,
நமது பெருமானைய விசுவநாதர் பிரியமுள்ள அன்னபூரணியாரோடு வீற்றிரு
க்கத்தக்கது உத்தமகுணமுள்ள இலக்குமியோடு வினக்கமமைந்த விஷ்ணுதேவர்
அமர்த்திருக்கத்தக்கது மேலும். ஏ-று.

(௬௭)

சாந்தநம் குணத்தினோடு தருமம்வீற் நிருப்பதன்பி
னாந்தவம் வளர்க்கத்தக்க தவிமுத்த மெனும்பேர்பெற்ற
தேந்தழ குடையதீர்த்த சொருபமா யிருப்பதென்றும்
போந்தசாத் திரம்வானோர்தஞ் சொருபமாய்ப்பொலிவதினும்.

(இ-ள்.) பரமசாந்தமுள்ள நற்குணத்துடன் தருமதேவதை நிலத்திருக்கத் தக்கது அன்போடு தவத்தைவளர்த்தோங்கப் பண்ணுவது அவிமுத்தமென்னும் நாமகரணமுள்ளது. அழகுதங்கிய தீர்த்தவடிவமானது என்னோம் சாஸ்திர வடிவமாக விளங்குவது தேவர்கள் வடிவமாகவிளங்கத்தக்கது மேலும். எ-று. ()

முத்தியைப் பிரகாசஞ்செய் திருப்பது மொழியப்புக்காற்
சத்திமற் றெனக்குப்போதா தனைநிக ரருமிக்காசிப்
பத்தியின் வசிப்போரியாரும் பவஞ்சவா சனையொழிந்தோர்
நித்திய விசுவநாத நின்மலன் சொருப மானோர்.

(இ-ள்.) மோட்சவின்பத்தை விளக்கிக்கொண்டிருப்பது இன்னும் இக் காசியின் மகிழையைச் சொல்லப்பெருந்தால் எனக்குவல்லமை போதாது தனக்குத்தானே சமமாகிய இக்காசித்தலத்தில் சிவநேசத்தோடு வாசஞ்செய்பவ ரெல்லோரும் உலகவாழ்க்கையை யொழிந்து நித்தியராகவும் மலரகிதராகவும் விளங்குகின்ற விசுவநாதரே யாவார்கள். எ-று. (எ௦)

தானத்தாற் றவத்தானாளுந் தவாதயோ கத்தான் ஞான
மோனத்தாற் சித்தசுத்தி முளைத்தவர் வசிப்போரியாரு
மீனத்தா னிறைந்தோரியாரு மிவ்விடத் திருக்ககில்லா
ரோனத்தாற் காணவொண்ணு னின்பமே யடைவாரென்றும்.

(இ-ள்.) இழிதொழிலால் நிறைவுற்றவர்களெல்லோரும் இக்காசிப்பதி யில் வாசஞ்செய்யமாட்டார்கள். உத்தமதானத்தாலும், தவஞ்செய்தலினாலும், நாடோறும் தவறாதயோகசாதனத்தாலும், ஞானயோகத்தாலும், சித்தசுத்திய டைந்தவர்களியாவரும் இத்தலத்தில் வசிப்பார்கள் அன்றியும் பன்றிவடிவங் கொண்ட விஷ்ணுவினால் அறியப்படாத சிவபெருமானுடைய இன்பவடிவ த்தை எக்காலும் பெற்றிருப்பார்கள். எ-று. (எ௧)

பொலிதரு முத்தியூமி யென்பது புந்திசெய்யா
ரொலிதரு போகபூமி காசியென் னுள்ளன்கொண்டு
மலிதரு களவுகோறன் மதுக்குடி முதலாம்பாவங்
கலிதரு குணத்திற்செய்வார் கைக்கொள்வார் நரகபூமி.

(இ-ள்.) விளக்கத்தைத் தருகின்ற முத்தியைக்கொடுக்கும் பூமி காசித்தல் மென்று மதிக்காமல் போகத்தைத்தருகின்ற பூமியென்று மனதிலெண்ணி, திருடல், கொலைசெய்தல், மதுபானஞ் செய்தல் முதலியபாவங்களை வஞ்சனை யுள்ளகுணத்தினாலே செய்பவர்கள் நரகபூமியைவிடாது கைக்கொள்வார்கள். ()

தெளிதரு சித்தத்துள்ளே தப்பிய விசுவநாத
னொளிதரு மயமாய்வைகு முலைவறத் தெளிந்தநீர்ம்
களிதரு பிரதிவிம்பங் காணல்போற் கலங்கனீரில்
வெளிதரு மதுதோயாது மலினசித் தத்துமேவான்.

உக-வது புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற அத்தியாயம். ௨௮௨௫

(இ-ள்.) தெளிவுள்ள நீரில் களிப்பைத்தருகின்ற பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக்காணப்படுவதுபோல் திவ்வியகுணமுள்ள விசுவநாதர், நிரம்மலசித்தத்தினிடத்துப் பிரகாசவுடையதாக எழுந்தருளி யிருப்பர் கலங்கல் நீரில் பிரதிபிம்பம் செவ்வையாகக் காணாதவாறுபோல் களங்கமுள்ளமனதில் அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார். என்று. (௭௩)

ஆரிய னருளிஹம் னடியரைப் போற்றாநிற்குஞ்
சீரிய ரிடத்தேநாளுந் திருவான் விசுவநாத
னாரிய னருள்பெற்றாரா யடியரைப் பேணாராய
சீரிய ரல்லார்மாட்டுச் சிவனுறு னனையனென்றும்.

(இ-ள்.) ஆசாரியருளைப்பெற்றுத் தனடியார்களைத்துதித்து வருகின்ற உத்தமரிடத்தே விசுவநாதர் தினந்தோறும் விளங்கிக்கொண்டிருப்பர் ஆசாரியர் அருளைப்பெற்றாலும் தம்மடியார்களை விரும்பாதவராயுள்ள கொடியோரிடத்து அவ்விசுவநாதர் வீற்றிருக்கமாட்டார். என்று. (௭௪)

குரவனை வழிபாடாற்றிக் கோதறு வேதமாதிப்
பரவுறு நூல்களெல்லாம் பண்புறப் பயின்றுநெஞ்சக்
கரவறு மொழுக்கம்பூண்டு கதிக்குமென் பாலுழும்கி
வரமலி தெய்வக்காசி வதிபவ ரியாருமுத்தர்.

(இ-ள்.) ஆசாரியருக்கு வழிபாடுசெய்து களங்கமற்ற வேதமாதிகலைகளெல்லாவற்றையும் நற்குணத்தோடு பழகி மனத்தின்கண்ணுள்ள வஞ்சனையைப்போக்கும் நல்லொழுக்க வழிநின்று பெருகிவருகின்ற நதிவடிவமாகிய என்னிடத்து முழுக்கி வரத்தை நிறைவாகத்தருகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள காசித் தலத்தில் வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் முத்தியடைவார்கள். என்று. (௭௫)

கற்பனை கடந்தபெம்மான் காசிமான் மியமென்றோது
மற்புத மனைத்துஞ்சொல்ல வாகுமோ வெம்மான்மன்னா
சிற்பா சொருபமாமித் திருநகர் வாசஞ்செய்து
தற்பா விற்பயின்னே சாரொன்று மறைந்தாள்கங்கை.

(இ-ள்.) மாயாகற்பனைகளைக் கடந்தசிவபிரான் வீற்றிருக்கின்ற காசித் தலமகிமையிற் கூறிய இன்பசரிதங்க ளெல்லாவற்றையும் என்னால் சொல்லக்கூடுமோ அரசனே கேட்பாயாக மேலான ஞானவடிவமாயுள்ள சிறந்த இத்தலத்தில் வாசஞ்செய்து சிவநாதானுபவத்தை இக்காலத்திலடைவாயென்று கங்காதேவிகட்டளையிட்டிடுமறைந்தனன். என்று. (௭௬)

வரநதி யுரைத்தவாறே மன்னவன் வசித்துப்போற்றிப்
பரவுறு மனைவியோடும் பகர்பெரு முத்திபெற்றா
னாரன்மிகு மதனார்காசி யொன்றுமே சிறந்ததீரு
மரவணி சடையாற்கன்பீ ரறிமினென் தனன்வியாதன்.

(இ-ள்.) கங்காதேவி சொன்னபிரகாரம் புண்ணியகீர்த்தியென்னும் பாண்டியன் காசியில் வசித்து விசுவநாதரைத் துதித்துப் புகழ்பெற்ற மனைவிபுடனே பேரின்பத்தை யடைந்தனன். பிரபல ஞானத்தைக்கொடுத்தலால் காசிப் பதி ஒன்றுமே மேலானதாகும். சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சடையையுடைய சிவபிரானுக்கு அன்பர்களே அக்காசிமகிமையை அறிவீர்களாக இவ்வாறே எனதாகிரியராகிய வியாதமுனிவர் கூறினார். என்று. (எள்)

எண்ணருங் கோடிகால் மெத்தனை பேர்சொன்னாலுங்
கண்ணருங் காசிமேன்மை கடையுறப் போவதுண்டோ
பண்ணருந் தவங்கள்செய்து பரம்பரன் பாதம்பெற்று
நண்ணரு மின்பமுற்ற நைமிச வனத்தீரென்றான்.

(இ-ள்.) அளவிறந்தகோடிகாலம் அளவில்லாதவர்கள் எடுத்துரைத்தாலும் சிந்திப்பதற்கரிய காசித்தல மகிமைக்கு அளவு சொல்லக்கூடுமோ கூடாது செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்து மேலாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளை யடைந்து கிட்டித்தற்கரிய பேரின்பானுபவத்தைப்பெற்றநைமிசவாசமுனிவர்களே பென்று சூதமகாமுனிவர் கூறினார். என்று. (எஅ)

புண்ணியகீர்த்திமுத்திபெற்ற வத்தியாயம் முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௨௬-க்கு. திருவிருத்தம். எருந்.

திருச்சிறம்பலம்.



திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்திரண்டாவது பாதகக்கழுவா யுரைத்தவத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணிய மலிகாசிப் பொருவரு மேன்மையெலா
முண்ணிய விருசெவிவிட் டொருமன முடையாராய்க்
கண்ணிய முயற்றுவார் கச்சயில் பலபவத்தும்
பண்ணிய பாவமெலாம் பாற்றுபு கதியடைவார்.

(இ-ள்.) புண்ணியம்நிறைந்த காசித்தலத்தின் ஒப்பற்ற மகிமைகளையாவும்
இருசெவியாரநிறைத்து ஏகமனதுள்ளவராய் அத்தலத்தைச்சதாசாலமுஞ் சிந்திப்
பாராயின் அளவில்லாத பலபிறவியிலுஞ் செய்தபாவங்க ளெல்லாவற்றையும்
ஒழித்து முத்தியடைவார்கள். எ-று.

(க)

திரவிய நசைமேவிச் செம்பொரு ணசைநீத்துப்
பரவிய பாவமெலாம் பண்ணுபு திரிதருவார்
விரவிய கொடுநிரய மேவுவர் திரவியமு
முரவிய விருகூரு யுற்றிரு பயன்றருமே.

(இ-ள்.) பொய்ப்பொருளாசைகொண்டு உண்மைப்பொருளாகிய முத்
திவிருப்பத்தைக்கைவிட்டு விரிந்தபாவங்கள் முழுமையுஞ்செய்து உழலுபவர்கள்
கொடுநரகங்க ளெல்லாவற்றையுமடைவார்கள் அப்பொய்ப்பொருளும் வலி
மையுற்ற இரண்டுபாகமாகப்பிரிந்து இரண்டு பிரயோசனத்தைக் கொடுக்
கும். எ-று.

(உ)

பெண்டுபிள் ளைகட்கென்றே பேணுபு நெடுபொருண்
மண்டுபல் பாதகமும் வருவித்து நாகுய்க்கு
மண்டுபல் லறமிமித்த மார்வத்திற் றேடுபொருண்
மிண்டுபல் பந்தமெலாம் வீட்டுபு கதியுய்க்கும்.

(இ-ள்.) மனைவிமக்களுக்கு வேண்டுமென்றே விரும்பிச்சம்பாதிக்கின்ற
பொருள்நிறைவாயுள்ள பலபாதகங்களையும் வளர்த்துப் பின்னந் நரகத்திற்செ
லுத்தும், நெருங்கிய பலவாயுள்ள தருமநிமித்தம் அன்போடு சம்பாதிக்கின்ற
பொருளானது வலியபலபந்தங்களையொழித்து முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கும். எ-று.

கண்ணிய காமியரிட் காமியமென் நிரண்டாம்
புண்ணிய மிதினமுன்னர்ப் புகன்றது பந்தமெலா
நண்ணிய விளைவிக்கும் பின்னது நாடுங்காற்
றண்ணிய பெருமுத்தி சார்விக்குந் தவத்தோரோ.

(இ-ள்.) தவத்தையுடைய முனிவர்களே காமியபுண்ணியமென்றும், நிஷ-
க்காமிய புண்ணியமென்றும், புண்ணியம் இருவகையாகும். இவைகளுள் காமி-
யபுண்ணியம் எல்லாப்பந்தங்களையும் விருத்திசெய்யும். குறிக்குமிடத்து நிஷக்கா-
மிய புண்ணியம் பரமசாரந்தமுள்ள முத்தியைச்சேர்ப்பிக்கும். எ-று. (ச)

பந்தமென் னுரைப்பதுதான் பையப்பய நரகமெலாம்
பந்தமுற் றிடச்செய்யும் பரசிவ னருள்போற்றிப்
பந்தமற் றிருப்பவனோ பரகதி யின்புறுவார்
பந்தமற் றுயர்மேன்மை பற்றிய முனிவீர்களார்.

(இ-ள்.) பாசங்களையாவும் ஒழிந்து மேலான இன்பத்தைத் தழுவியிருக்கின்ற
சுவுணகாதிமுநிவர்களே பந்தமென்றுசொல்லத்தக்கது உபாயமாக எல்லாநரகங்க-
ளிலும் புகுவித்து விட்டுவிலகாமற் செய்விக்கும் பரமசிவனுடைய திருவருளைத்
துதித்து பாசத்தை யொழித்திருப்பவர்களே மேலாகிய முத்தியின்பத்தைப்பெ-
றுவார்கள். எ-று. (ரு)

நரகமென் னுரைப்பதுதா னுடனெவ் வளவைத்தென்
ஹரவுற வாராயிற் சொற்றமற் றொருவன்செ
யிரவுறு பாதகங்க ளெவ்வள வவ்வளவார்
திரமுறு பொருணடிச் சிந்தையிற் செறித்தீரோ.

(இ-ள்.) அசைவற்ற மெய்ப்பொருளைத் தியானயோகத்தாற் குறித்து
மனத்தில் வைத்திருக்கும் முநிவர்களே நரகமென்று சொல்லத்தக்கது ஆராய்ந்து
பார்க்குங்கால் எவ்வளவு அளவினையுடையதென்றும் சொல்லுகிறோம் ஒருவன்
இராக்காலத்திற் செய்கின்ற பாதகம் எவ்வளவோ அவ்வளவென்றே (மதிப்பீர்-
களாக.) எ-று. (சு)

வளிதட வினும்பாடு மகதிநல் யாழ்முனிவன்
றெளிதர முன்னொருநாட் சேவடி பணிந்தேத்து
மொளிகெழு பார்வேந்த னொருவனுக் கீதுரைத்தான்
வெளிதர யாமின்று விரித்துரைப் பாமதனை.

(இ-ள்.) காற்று நரம்பின்மேற்படினும் இசைபாடுகின்ற நல்லமகதியா-
ழையுடைய நாரதமுநிவர் முன்னொருகாலத்துத் தம்முடைய பாதங்களில் வண-
ங்கி தெளிவினாப் பெறும்பொருட்டுத்துதித்த புகழுள்ள ஓ ரரசனுக்கு இதைக்
கூறினார். யாம் இன்று அதைவெளியாக விரித்துக்கூறுகின்றோம் (கேட்பீர்க-
ளாக.) எ-று. (எ)

12-வது பாதகக்கூழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். ௨௮௨௯

பகைவலி யறமாய்க்கும் பாய்சினப் பட்டோதி
நகைகெழு நகரத்து நடுச்சபை யொன்றுளதாம்
றகைகெழு மற்றதன்கட் டங்குவர் பல்சான்றோர்
திகைகெழு பல்லுயிருஞ் செய்தவை தெரிந்துரைப்போர்.

(இ-ள்.) பகைவருடைய வல்லமையை முழுதங்கெடுப்பதும் கோபத் தோடு வேகமாகச் செல்லுவதுமாகிய எருமைக்கடரவாகனமுள்ள இயமனது விளக்கமான பட்டண நடுவில் ஒருசபையிருக்கின்றது. பெருமையுள்ள அச்ச பையினிடத்துப் பலபெரியோர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள் பலதிக்கிலுமுள்ள அனேகவேர்களுஞ் செய்தபுண்ணிய பாவங்களைத்தெளிந்துரைக்கவல்லவர்கள். ()

மன்னிய புகழ்க்காசி மான்மிய முதலாகப்
பன்னிய பற்பலவும் பகுத்தினி தாய்நிதிவோர்
மின்னிய நல்லொழுக்கே மேவுருக் கொண்டனையார்
துன்னிய பாதகத்தின் றொருகழு வாய்விதிப்போர்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற கீர்த்தியுள்ள காசித்தலமகிமை முதலாகச் சொல்லப் படுகின்ற பலதூல்களையும் இனிமையாகப்பகுத்து ஆராய்ந்தறிபவர்கள் விளக்க முற்ற சன்மார்க்கமே திருவுருக்கொண்டது போன்றுள்ளவர் நெருங்கிய பாத கங்களுக்குத்தக்க பிராயச்சித்தத்தை விதிப்பவர்கள். எ-று. (க)

காசியை நினையாமற் கங்கையின் முழுகாமற்
பேசிய விசுவேசன் பிறங்கருள் பேணுமன்
மாசியல் பாதகமு மன்னிய புரிவார்க்குப்
பேசிய பெருங்கமுவாய் பிறவகுப் போரவரே.

(இ-ள்.) காசிப்பதியைச் சிந்தியாமலும் கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்யாம லும், வேதங்கள் கூறிய விசுவநாதரது விளக்கமுற்ற திருவருளை விரும்பாமலும், களங்கமுள்ளபாதகங்களை நிலையாகச் செய்பவர்களுக்குச் சொல்லப்படுகின்ற பிர பலமான பிராயச்சித்தத்தையும் மற்றையதண்டனைகளையும் விதிப்பவர்கள் அச் சபைநடுவுள்ள பெரியோர்களே யாவர். எ-று. (கௌ)

கடுகுபு விரைசெல்லுங் காய்சினப் பகருஞ்
கொடுவலி முரண்மார்பக் கொற்றவ ன்னையார்சொற்
றிடுவது செவியெற்றே யியற்றுவன் தண்டமெனி
னெடுகிய வுணர்வன்னார் நிறையளப் பரிதெவர்க்கும்.

(இ-ள்.) அதிவேகமாக நடப்பதும் பெருங்கோபமுள்ளதுமாகிய எருமை ககடாவாகனத்தை நடத்துபவனும், அதிகபராக்கிரமமும் வலிமையுமுள்ள மார் பினையுடைய அரசனுமாகிய இயமன், அச்சபைநடுவுள்ள பெரியோர்கள் சொல் லும் வார்த்தையைக்கேட்டு பாவிக்குத் தண்டனைசெய்வானானால் பேரறிவு ள்ள அப்பெரியோர்கள் மகிமையையாவரால் அளவிடக்கூடும். எ-று. (கக)

நலமலி யனையசபை நாப்பனோ ரியினேமேற்
கலகல வெரலிசெய்யுங் கண்டையம் பகட்டுர்தி
வலமிகு பெருஞ்சிறப்பின் வைகுபு பாதகர்கட்
கலகறு துயர்செய்யுந் தண்டமற் றறைசெய்வான்.

(இ-ள்.) கலகலவென்று ஒலிசெய்கின்ற மணிகட்டிய எருமைக்கடாவை
எறிந்தாத்தி வெற்றிமிகுந்த பெருஞ்சிறப்பை யடைந்திருக்கின்ற அவ்வியமன்
உண்மை நிறைந்த சபைமத்தியிலுள்ள ஒரு சிம்மாசனத்தின்மீது வீற்றிருந்து,
பாவஞ்செய்தவர்களுக்கு அளவில்லாத துயரங்களைக்கொடுக்கின்ற தண்டனையின்
விபரங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (கஉ)

இனையரை யிருப்பாலை யிடைக்கொடுத் துடைத்திடுமி
னினையரை வன்செக்கி னிட்டுறத் திரித்திடுமி
னினையரை முசலங்கொண் டிருந்தலை யுடைத்திடுமி
னினையரை நாந்தகங்கொண் டிடற்றைசை யீர்த்திடுமின்.

(இ-ள்.) தூதர்களை இப்பாவிகளை இருப்பாலையிற்கொடுத்து உடம்பை
றுறுக்கச்செய்வீர்கள். இப்பாவிகளை வலிய செக்கிற்போட்டு செவ்வையாகச்சுழ
ற்றி அணாத்து விடுவீர்கள். இந்தப்பாவிகளை இருப்புலக்கைகொண்டு தலைசிற
உடைத்துவிடுங்கள். இந்தப்பாவிகளை வாங்கொண்டு தேகத்திலுள்ள மாமிச
ங்களை யரிந்து விடுவீர்கள். எ-று. (கங)

இன்னரை யீந்திலையி னிலகிய கருவிகொடு
நன்னர்கொள் கண்ணுன்று நகுபல துயர்செய்யி
னின்னரை வேம்பிலையி னியல்புறு வாங்கொண்டு
நன்னர்கொ டசைமேனி நள்ளுற வறைசெய்மின்.

(இ-ள்.) இப்பாவிகளைப் பேரிச்சன் இலையையொத்து விளங்கும் ஆயுத
த்தைக்கொண்டு உத்தமாமங்கமாகிய கண்களைத்தோண்டிப் பலவீதமான துயர
த்தைச் செய்யுங்கள் இந்தப்பாவிகளை வேப்பிலைபோன்ற அச்சவடிவாகிய வா
ள்களால் உறுதியுள்ள மாமிசத்தைக்கடந்து, எலும்பிலழுந்தும்படி அறைவீர்க
ளாக. எ-று. (கச)

இத்தகுபாவியரைத் தூக்கியமுட்க்கிரும்பின்
கொத்தாறமிடற்றழுத்திக் கொடுத்தழல் கீழ்மூட்டிப்
பொத்தியபேரிழுதின் புடவைமெய்மேற்கூழ்ந்து
சுத்தியவத்தழல்வாய்த் * துணைந்துணுமாபுரிமின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவிகளை, இரும்பினால் வளைவாகச்செய்த கொக்கிகளை
க்கழுத்திற்குத்தி, மேலேதூக்கிக்கட்டி, அவர்கள் காலின்கீழே பிரபலமான நெ
ருப்பைமூட்டி, இவர்கள்தேகத்தில் நெய்யினால்நனைத்த வஸத்திரங்களை நெரு
ங்கச்சுற்றி, கீழுள்ள நெருப்பு அவ்வஸத்திரங்களைப்பற்றி விரைவில் தகிக்கும்
வகைசெய்வீர்கள். எ-று. (கரு)

உஉ-வதுபாதிக்கமுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உராக

கனலெழநெடுநேரங் காய்ச்சியசெப்புருவி
லனகமிலிவர்தம்மைத் தழுவிடவாற்றிடுமின்
மனநெகவன்கறையின் மற்றிவர்தமையிட்டுக்
கனமிகுமிருப்புலக்கை கைக்கொடுதுவைத்திடுமின்.

(இ-ள்.) செப்புச்சிலைகளை நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி நெடுநேரங் காய்ச்சியெடுத்த அவ்வடிவங்களில் இந்தப்பாவினைச் சேர்த்துக்கட்டுவீர்கள் இந்தப்பாவினை இருப்புரலின்போட்டு மனம்நெங்க அதிபரமுள்ள இருப்புலக்கைகளைக் கையிற்கொண்டு துவைப்பீர்களாக. எ-று. (கசு)

(ப-ம்.) பாதாரகமனஞ்செய்தபாவினைக், காலதுநீர் யாதனாகிரத்திற் புகுத்தி நரகபூமிக்குக் கொண்டுபோய் அவர்கள் தழுவிடவாதரைப்போல செம்பிறைச்செய்து சிவக்கக்காய்ச்சிய வடிவங்களிற் சேர்த்துப் பயந்து விலகிப்போகாதபடி சூலத்தால் முதுகிற்குத்தி அழுத்துவார்களென்பது வேதசம்மதமாதலின் இவர்தம்மைத்தழுவிட வாற்றிடுமின். என்றுகூறினார்.

பூரியரிவர்தம்மைப் பொள்ளெனக்கொடுபோகிக்
கூரியவாள் கொண்டு கொழுவிடக்கேருண்முதற்
சோரியதறவீர்ந்து துண்ணெனநாய்நிக
ளாரியவித்திடுமி னல்லல்கள்பலசெய்யின்.

(இ-ள்.) மிக்க இழிவுள்ள இப்பாவினை விரைவாகக் கொண்டுபோய் கூர்ந்தவாளினால் செழித்ததசையும் ஈரல் முதலியவைகளும் உதிரமும் கீழ்விழுமாறு அறுத்து நாய் நரிகள் உண்ணும்படிசெய்வீர்களாக. அதுவன்றியும் இவர்கள் பல்வாயுள்ள துயரங்களையும் அனுபவிக்கச் செய்வீர்களாக. எ-று. (கசு)

(ப-ம்.) பாவஞ்செய்பவர்களுக்குள் உபபாதகம், அதிபாதகம், மஹாபாதகங்களைச் செய்பவர்கள் மிகவிழிந்தவராதலின் பூரியரென்றும், வாள் கொண்டறுக்குந்தோறும் துயரப்பட்டு மற்றுமுள்ளதுயரங்களை யனுபவிப்பதற்கு அறுத்தகுறைகள் கூடிக்கொள்ளுந் தரமுடையது யாதனாதேகமாதலின் அல்லல்கள் பலசெய்யின் என்றுகூறினார்.

கிருமிகள்பலசெற்ற கிடங்கிடையிவர்தம்மைப்
பொருமுறவீழ்த்திடுமின் புன்மலமயமாய
கருகிருட்குழிவீழ்க் கடிதிவர்தமைத்தருமி
ஊருமு வெங்கான்மழைசா ருழையிவர்தமைவிடுமின்.

(இ-ள்.) இப்பாவினைப் பலவகையான புழுக்கள் இறந்துகிடக்கின்ற பள்ளத்தில் துன்பப்படுமபடி தள்ளுவீர்கள். இப்பாவினைப் பெருந்தூர்க்கத்த மயமரகிய மலங் ள் நிறைந்ததும் பேராந்தகாரத்தை யுடையதுமாகிய குழிகளில் விரைவாகத்தள்ளுவீர்கள். இப்பாவினைப்பெருங்காற்றும், பெருமழையும், பேரிடியும், அதிகரிக்கின்ற இருண்டவிடத்தில் வீடுவீர்கள். எ-று. (கசு)

துளையிடுநெட்டுசி துண்ணெனக் கரங்கொண்டு
விளை தயர்நனியாக விரைந்திவர் செவிதுளையின்
றளைபடு மிவர்தந்தந் தடிக்கொடுதகர்த்திடுமின்
களைபடுதழற்குண்டத் திவர்கெழு முறச்செய்யின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவினை, துவாரஞ்செய்கின்ற திருக்கூசியைக் கையிற் கொண்டு பெருந்துயரம் மேன்மேல்வளர, காதுகளில் விரைவாகத் துளையிடுங்கள். இந்தப்பாவினை தடியைக்கைக்கொண்டு வரிசையாயிருக்கின்ற பற்களையுடைத்துவிடுங்கள். இந்தப்பாவினை, சுவாலித்தெரிகின்ற அக்கினிகுண்டத்தில் தள்ளிவிடுவீர்கள். எ-று. (கக)

(ப-ம்.) சிவபிரானையும், மெய்யடியாரையும், நிந்தைசெய்யும் அதிபாதகர் வார்த்தைகளை இன்பமாகக்கேட்டுச்சுகிக்கின்றவர்களுடைய காதுகளைக் காலது தர்கள் துளை செய்வாரென்பது வேதசம்மதமாதலின், இவர்கெவிதுளையினென்று கூறினார்.

இன்னரைமூக்கரிமி னின்னரைநாக்கீர்மி
னின்னரைப்பற்றகர்மி னின்னரைக்கண்குன்மி
னின்னரையுடல்போழ்மி னின்னரைக்குறியறுமி
னின்னரையிழுதுறிறை யிடையிட்டுவருத்திடுமின்.

(இ-ள்.) இந்தப்பாவினை, மூக்கறுப்பீர்கள், இந்தப்பாவினை, நாக்கைப் பிளப்பீர்கள். இந்தப்பாவினை பல்லைப்பிடுங்குவீர்கள். இந்தப்பாவினை, கண்களைத்தோண்டிவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவினை, வாளினால் உடம்பைப் பிளந்துவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவினை, ஆண்குறியை அறுத்துவிடுவீர்கள். இந்தப்பாவினை, (கொதிக்கின்ற) நெய்க்கொப்பரையிற் போட்டு வருத்துவீர்கள். எ-று. (உ௦)

(வேறு.)

என்றுமாராவத்தார்க்கு மியலதிபாவத்தார்க்குங்
கன்றுபபாவத்தார்க்குங் கருதுறுதண்டமெல்லா
நன்றுமவையார்க்கேற்பத் தக்கவாநவிறிறீலக்
குன்றுமழ்மேனிச்செங்கட் கூற்றுவுன்கவலைபற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வாறாக மகாபாதகஞ் செய்தவர்களுக்கும், அதிபாதகஞ் செய்தவர்களுக்கும், உபபாதகஞ் செய்தவர்களுக்கும், சிந்திக்கத்தக்க தண்டனைகளெல்லாவற்றையும், நியாயசபையிலுள்ள பெரியோர்கள் சம்மதிக்கத்தக்க விதமாகச்சொல்லி நீலமலைபோன்ற பெரியசரீரத்தையும் சிவந்தகண்களையுமுடைய இயமன் கவலைகொண்டனன். எ-று. (உக)

கூற்றுவுன்கவலைபுற்ற குறிப்பவன்முகத்தாற்றேர்ந்து
மாற்றறநீதிவாய்ந்த மாண்புடையவையாரியாரும்
போற்றரும்வருத்தந்தாமும் பூண்டுமற்றவனைநோக்கிச்
சாற்றுகவலைபுற்ற காரணஞ்சாற்றுகென்றார்.

உஉ-வது பாதகக்கழுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உரநந

(இ-ள்.) தண்டனைத்தலைவனாகிய அவ்வியமன் உள்ளத்திற்கொண்ட கவலையை முகக்குறிப்பினுணர்ந்து பேதியாதவியாயமார்க்கத்தில் அசைவற்றுநிற்கும் பெரியோர்கள்யாவரும் சகிக்கப்படாத துயரத்தைத் தாமுங்கொண்டு அவ்வியமன் (முகத்தைப்) பார்த்து அடங்காக்கிலேசத்தை மனத்திற்கொண்ட காரணமாயது அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றார்கள். எ-று. (உஉ)

அவையிடீதிவாய்ந்த வறிஞர்காளீதுகேண்மி

னவையறுசம்புதிவு நலத்ததாலதனிலுள்ளுஞ்

செவையுடைப்பரதகண்டஞ் சிறத்ததாலக்கண்டத்துஞ்

சுவையருள்கொழிக்குமாரி யவருத்தஞ்சிறந்ததாமால்.

(இ-ள்.) தருமசபையிலுள்ள நீதியமைந்தபெரியோர்களே இதைக்கேட்பீர்களாக (எழுதிவருகளுக்குள்) குற்றமற்ற சம்புத்திவானது மேலானதாகும். அச்சம்புத்திவிலுள்ள ஒன்பதுகண்டத்துள், மேலானபரதகண்டமே சிறந்ததாகும். அப்பரதகண்டத்துள், பராசத்தி யருள்பெருகுத்தங்கிடமாகிய ஆரியவர்த்தமே மேன்மையுடையதாகும். எ-று. (உந)

எழுதிபமாவன நாவல், இறவி, குசை, கிரவுஞ்சம், புட்கரம், தென்கு, கமுகு இவ்வெழுவகைப் பொருளும் அவ்வத்தின் மிக்கனவாகையால், இவற்றாற் பெயர்பெற்றன. கண்டம் ஒன்பதாவன கீழ்விதேகம், மேல்விதேகம், வடவிதேகம், தென்விதேகம், வடவிரோபதம், தென்னிரோபதம், வடபரதம், தென்பரதம், மத்திமகண்டம் இவையே நவகண்டமாகும்.

அன்னபுண்ணியத்ததாய வாரியவருத்தந்தன்னுட்

பன்னருந்தலங்கள்பல்ல பரவுதீர்த்தங்கள்பல்ல

வென்னரும்புகழாரிற்கு மிலிங்கமூர்த்திகளும்பல்ல

நன்னர்கொளையபூமி நலத்தையாரளக்கற்பாலார்.

(இ-ள்.) அத்தன்மையான புண்ணியங்களையுடைய ஆரியவர்த்தமென்னும் பூமியில் சொல்லுதற்கரிய மகிமையுள்ள பலதலங்களுள்ளன. புகழ்பெற்ற பல தீர்த்தங்களுள்ளன. பாரவருந் துதித்தற்குரிய சிவலிங்கமூர்த்தமும் பலவுள்ளன. பல நன்மைகளையுந் தன்னிடத்துடைய அந்த ஆரியவர்த்தத்தின் மகிமையை யாவரளவிட்டுரைக்கத்தக்கவர்கள். எ-று. (உச.)

இமயமலைக்கும் விந்தமலைக்கும் நடுவேயுள்ள பூமிக்கு ஆரியவர்த்தமென்று பெயர்.

நிகழ்கருமாதிகாரி நிரம்புஞ்ஞானதிகாரி

புகழ்மிகுமனையபூமி யுடையதாய்ப்பொலிவதோர்ந்து

மகழ்மலத்தினருமந்தப் பூமியையவாவல்கண்டு

மிகழ்விப்புவியின்முத்திக் கேதுவாஞ்சன்மமாய்.

(இ-ள்.) பெரும்புகழையுடைய ஆரியவர்த்தமென்னும் அந்தப் பூமியில் விளக்கமுற்ற சற்கார்மாதிகாரிகளும் பூரண ஞானதிகாரிகளும் சிறந்தோங்கிவரு

வதை யறிந்திருந்தும் முத்தான்மாக்களாகிய பெரியோரும் அவ்வாரியவர்த்தத்தை விரும்புதலை நோக்கியும் புகழுள்ள அந்தப் பூமியில் மூத்தியின்பத்தைப் பெறத்தக்க பிறவியாகிய. எ-று. (௨௫)

மானிடவுருவம்பெற்று மாற்றமும்விரத்திமேவி
யானிடத்தைந்துமாடு மானடியர்ச்சித்தேத்தி
பூனிடர்க்கடலினீங்கா ருண்மையென்பதுசற்றேரார்
வானிடத்தேனும்வையும் வகையொருவினையுஞ்செய்யார்.

(இ-ள்.) மானிடதேகத்தை யடைந்தும் (விடயபோகத்தையொழித்து) நீங்குதற்கரிய விரத்தியடைந்து பசுவினிடத்துண்டாகிய பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் என்னும் பஞ்சகௌவியங்களையும் அபிஷேகித்துக் கொள்ளுகிற மஹாதேவர் திருவடிகளில் பூசைசெய்து துதிபுரிந்து தசைப்பொதியை த்தாங்கித் துயரத்தில் முழுகுகின்ற பிறவிக்கடலைக் கடக்கமாட்டார்கள். இது உண்மை மார்க்கமென்று சற்றேனும் உணரார்கள். இந்திரலோகத்திலானாலும் வசிக்கத்தக்க ஒருபுண்ணியத்தையுஞ் செய்யார்கள். எ-று. (௨௬.)

பாகதிசேரும்வண்ணம் பவஞ்சத்துவெறுப்புமேவும்
வாயிகுபெரியோர்தம்பாற் றாடணைவகுத்துச்சொல்வார்
புரவுசெயெதுசெய்யாத போதினுங்காசிமேவி
விரவுதண்கங்கையாடி விச்சுவநாதற்போற்றார்.

(இ-ள்.) மேலாகிய மோக்ஷத்தை அடையுமாறு உத்தேசித்துப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் வெறுப்படைந்து பெருந்தவஞ்செய்யுஞ் சாதுக்கள்மேல் பலவித தூஷணைகளையும் விரிவாகச்சொல்வார்கள். செய்தவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற புண்ணியமெதைச் செய்யாதிருந்தாலுமிருக்க காசித்தலத்தையடைந்து (மகிமை) தங்கிய குளிர்த் தங்காதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து விசுவநாதரைத் துதியார்கள். எ-று. (௨௭)

பொருண்முதல்விடையப்பற்றே பூண்டுசற்கருமநீத்துத்
தெருண்மிகுவேதநின்றை சிவாகமநின்றைமற்றை
யருண்மிகுபெருமானிந்தை ய்னைத்தையுமவாவிச்செய்தே
யிருண்மிகுதமக்குத்தரமே துயரொலாமிட்டிக்கொள்வார்.

(இ-ள்.) திரவியமுதலாயுள்ள விடையசம்பந்தத்தை மேற்கொண்டு புண்ணியத்தொழில்களேனீக்கி தெளிவுமிகுந்த வேதநின்றையையும் சிவாகமநின்றையையும் பெருங்கருணையுள்ள சிவநின்றைமுதலிய தேவநின்றையையும் மற்றுள்ள பாவங்களையும் விருப்புடன் செய்து மிகுந்த அறியாமையால் துயரங்களைத் தாங்களே சம்பாதித்துக்கொள்வார்கள். எ-று. (௨௮)

சிவபுராணங்கள்கேளார் சிவனமர்தல்நகர்சேரார்
சிவனுந்தீர்த்தமூழ்கார் சிவலிங்கசேவைசெய்யார்

சிவனடியானாக்கண்டாம் சிவனென்றேசென்றுபோற்றார்
சிவசிவவென்றாத்திராத் தீங்கெலாஞ்செறியறினார்.

(இ-ள்.) சிவபுராணபாராயணங்களைக் காதினாக்கொள்க. சிவபிரான்வீற்றிருக்கின்ற ஸ்தலங்களை யடையார்கள். மேலாகிய சிவதீர்த்தங்களில் ஸ்ரீராமஞ்செய்யார்கள். சிவலிங்கதரிசனம் பண்ணார்கள். சிவவேடங்களைப்பார்த்தால் சிவபெருமானென்றே தியானித்துத்துதியார்கள். சிவசிவவென்று சொல்லார்கள். பிராயச்சித்தங்களாலே ஒழிக்கப்படாத பாவங்களெல்லாவற்றையுஞ்செய்வார்கள். எ-று.

வருபவத்துயரந்தேர்ந்தோர் மஹ்துமாற்றவேண்டி
பெருகுநீட்காமியத்தாம் பேரின்பமடையாறிப்பர்
திருகின்மஹத்தற்குமாறும் காமியஞ்செய்யாறிப்போ
ரொருவரும்பந்தமெல்லா முற்றருந்துயரத்தாழ்வார்.

(இ-ள்.) அடுத்தடுத்துவரும் பிறவிகளைத் துன்பமென்றறிந்த பக்குவிகள் அப்பிறவியை யொழிக்கவிரும்பி அதிகரித்த கிஷக்காமிய தவங்களைச்செய்து பேரின்பாநுபவத்தைப் பெறுவார்கள். மாறுபடாத அப்புண்ணியத்துக்கு விரோதமாயுள்ள காமியகர்மமங்களைச் செய்பவர்கள் நீங்குதற்கரிய எல்லாப்பந்தங்களையுமடைந்து அருந்துயரமாகிய (கடலில்) மூழ்குவார்கள். எ-று. (௩௦)

புண்ணியம்புரிந்தார்க்கெல்லாம் புகழ்மிகுசாந்தனாகி
யண்ணியநயமேன்மேலு மணைதரப்பொலியாறிப்போ
மெண்ணியபாவமெல்லா மியற்றிநென்கொடியார்க்கென்றுங்
கண்ணியகொடியருபங் காட்டியேயுச்சுஞ்செய்வோம்.

(இ-ள்.) (நியாயசபையிலுள்ள பெரியோர்களை) நல்வினைசெய்பவர்கள் யாவார்க்கும் மிகுபுகழுள்ள சாந்தருபத்தைப்பெற்று அவர்களுக்கு வேண்டிய சகாயங்கள் மேலுமேலு முண்டாகுமாறு இடைவிடாது செய்துவருவேன். எண்ணியவாறு பாவங்கள்பாவையும் செய்துவருந் துஷ்ட்டர்களுக்கு எக்காலமுஞ் சிந்திக்கத்தக்க குரூரவடிவத்தைக் காட்டியப்படுத்தவேன். எ-று. (௩௧)

எண்ணருந்தருமவாஞ்சை யெய்தினோர்சாந்தமேவிக்
கண்ணருஞ்சுத்திபெற்றுக் கதிக்காசாஈவாழ்வார்
பண்ணரும்பொருளில்வாஞ்சைப் பட்டவரளவாப்பாவ
நண்ணருங்குணமாக்கொண்டு நாகெலாந்துளையாறிப்பார்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத தருமங்களைச் செய்யவேண்டுமென்கிற இச்சையுடையோர்கள், சாந்தசம்பத்தையடைந்து நினைத்ததற்கரிய சித்தசத்தியுடையராய் (பின்னாந்ராணசாதனஞ்செய்து) மோட்சபூமிக்கு அரசராகி வாழ்வார்கள். துயரங்களை யுண்பெண்ணுகிற பொய்ப்பொருளில் இச்சைவைத்தவர்கள் அளவுபடாத பெரும்பாவங்களைச்செய்வதே நண்ணடையாகக்கொண்டு உலவாயுள்ள நரங்களையும் அறுபவிப்பார்கள். எ-று. (௩௨)

ஒருமனம்விடயம்பற்றி லுணத்தவவ்விடயமேயாய்த்
திருமருநாகமெல்லாஞ் செறிபயனுடையார்க்காக்ரு
மருன்மலிபரமான்மாவைப் பற்றின்மற்றதுவேயாகிக்
கருமருவாதவின் பக் கதியிடைக்கிகவுய்க்கும்.

(இ-ள்.) நெஞ்சம் ஒருவ்ஷயத்தைவிரும்பி அழுந்தினால் சொல்லுகின்ற
அவ்விடயமேவடிவமாக்கி (அதனற்பாவங்களைச்செய்து) சுழலுதற்கிடமாயுள்ள
நாகங்களெல்லாவற்றிலுஞ்சேர்ந்து பெருந்துயரத்தை யனுபவிப்பார்கள். திரு
வருள்நிறைந்த பரப்பிரமத்தை மனம்பற்றுமானால் பிரமவடிவாகி பிறப்பில்லாத
இன்பமார்க்கமாகிய முத்தியில் விரைவாகப்போய்ச் சேர்வார்கள். எ-று. (௩௩)

ஒருபொருள்கையிற்கொண்டோ னொளித்திடல்விடுதலென்னு
மிருமையுள்ளொன்றுசெய்தன் மற்றவற்கிய லுமாபோற்
பருவரும்விடயபோகம் பற்றுதல்விடலிரண்டு
ளருமையதுணர்ந்துநீத்தோன் முத்தனயமர்வனன்றே.

(இ-ள்.) ஒருபொருளைக்கையிற்பெற்றவன் அப்பொருளைப் பத்திரப்படு
த்துதல், விட்டுவிடுதல் என்னும் இரண்டு தொழிலில் ஒன்றைச் செய்தற்கு அவ
னதிகாரி யாவதுபோல, துன்பத்தைத் தருகின்ற விடயபோகங்களைப்பற்றுதல்,
நீக்குதல் ஆகிய விரண்டினுள் அருமையாயுள்ளதை யறிந்து விடுத்தவன் முத்தி
நிலையைப்பெற்று வீற்றிருப்பன். எ-று. (௩௪)

(ப-ம்.) விடயபோகங்களைப்பற்றுதல், எனினு, அவற்றை விடுதல், அரிது,
அரிதாயுள்ளவைகளைப் பூர்வபுண்ணியத்தால் விடுவானுயினும் மனத்தைவிட்டு
நீங்காது, விட்டபோகங்களை மீண்டும் பற்றத்தக்க இச்சையை வினாவிக்குமாத
லின் அவ்வருமை நோக்கி அருமையதுணர்ந்து நீத்தோன் என்று கூறினார்.

தான்றேடுபொருள்களெல்லாந் தாரமாதியருக்கென்று
மான்றேமண்ணிடைப்புதைத்து மாண்பெஃதுயரத்தாழ்வான்
றான்றேடுபொருள்களெல்லாஞ் சங்கரப்பிரிதிசெய்யின்
மான்றேறுதுயரம்பூணன் வான்கதிக்கிறைவனுவான்.

(இ-ள்.) தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க உலகபதார்த்தங்களையாவும் தார (புத்தி
ராதி)களுக்கு என்று பூமியிற் புதைப்பவன், இறந்தபின்னர் பலவாகிய துயரக் (கட
லில்) முழுகுவன். தன்னால் சம்பாதிக்கத்தக்க பொருள்களெல்லாவற்றையும் சிவப்
பிரிதி செய்பவன் அபிவிர்ந்தியாகின்ற பிறவித்துயரத்தை யனுபவியாது மேலாகிய
மோகபூமிக்குத் தலைவனாவன். எ-று. (௩௫)

ஆதலாற்சீவரெல்லா மருந்துயரடைவாரென்று
காதலாற்கவலைபுற்றேன் வேறென்றுகலந்தின்று
லோதளாற்பயனுமில்லை யுண்மையீதுணர்மினென்றான்
கோதலாற்புரியார்க்கெல்லாங் கொடியனுவருந் துங்கோமான்.

உஉ - வது பாதகக்கமுவாயுரைத்த அத்தியாயம். உரங்ள

(இ-ள்.) ஆதலினாலே சீவகோடிகளெல்லாம் (வீஷயமயக்கத்தால்) பெருந்துயரத்தையடைவார்களென்று அவர்களிடத்துவைத்த அன்பினால் கவலையடைந்தேன் வேறே ஒருகவலையுமில்லை. எடுத்துக்கூறுவதினும் பயன்யாது (பெரியோர்களுே) இது உண்மையென்றறிவீர்களாகவென்று, பாவஞ்செய்பவர்கள் யாவருக்கும் கொடியதண்டனைசெய்து வருத்தப்படுத்துகின்ற இயமன்கூறினான். எ-று. (நக)

(ப-ம்.) நடுநிலையெயுள்ளோர் தமக்குண்டாகும் துயரத்தில் மனஞ்செலுத்தாது, அன்னியர்படுந் துயரங்களுக்கே இரங்குவராதவன், கவலையுற்றேன் என்றுகூறினார்.

சான்றவாதனைக்கேட்டுத் தக்கதேயுரைத்தாய்தீமை

யேன்றபாதகர்க்கப்பாவ மியாவுந்தீர்கமுவாயாது

தோன்றநீயுரைத்தியென்னத் துடிதுடித்ததிர்த்துச்சேற்றம்

கான்றுபாயெருமைப்போத்தார் கடவுண்மற்றிதனைச்சொன்னான்.

(இ-ள்.) (சபையிலுள்ள) பெரியோர் அந்தவார்த்தைகளைக்கேட்டு உள்ளவரே தெரிவித்தீர் தீமைநிறைந்தபாவிகள் அப்பாவமுழுமையும் ஒழிக்கத்தக்க பிராயச்சித்தம்பாது எங்களுக்குத் தெரியுமாறு கட்டளையிடுவீரென்றுகேட்க, படபடவென்று ஆரவாரித்துப் பெருங்கோபங்கொண்டு (நடக்கின்ற) எருமைக்கடாவை வரகனமாயுள்ள யமதருமன் இதைச்சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. (ந௭)

என்னபாதகஞ்செய்தாலு மிரும்புகழ்க்காசுமேவி

நன்னரமாகங்கைமூழ்கி நலந்தருவிசுவநாதன்

பென்னடிச்சேவைசெய்து பொலிந்தமர்வாரோற்பாவன்

தன்னமுமிலராய்மேலா முத்தியைச்சார்வதுண்மை.

(இ-ள்.) எந்த (மகா) பாதகங்களைச்செய்தாலும் பெரும்புகழமைந்த காசித்தலத்தையடைந்து, நன்மையும் பெருமையுந்தங்கிய கங்காநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து முத்தியின்பத்தைத்தருகின்ற விசுவநாதருடைய அழகிய திருவடித்தாமகைளேப்பணிந்து அறிவுவிளக்கத்தைப்பெற்று அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்வார்களானால் பாவஞ்சிறிதுமில்லாதவர்களாகி (சிவபுண்ணியங்களைச்செய்து) மேலான முத்தியையடைதல் உண்மையென்று (பெரியோர்களுே தெரிவீர்களாக.) எ-று.

பிராயச்சித்தத்துக் கடங்காத மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியென்னுந்திருநாமமந்திரத்தை யுச்சரிப்பார்களானால் அப்பாதகங்களொழிந்து முத்தியடைவார்களென்று சிவபிரானே திருவாய்மலரக் கேட்டுள்ளாராதலின் முத்தியைச்சார்வதுண்மை யென்றுகூறினார்.

ஈதுநம்பெருமான்முன்ன ரொமக்குபதேசஞ்செய்த

தோதுமந்தணமேயாகு முதற்குமேற்கமுவாயில்லைச்

சாதுநீர்மையரேயாய சான்றீரென்றுரைத்தலிசெய்தான்

காதுவெம்பாசந்தாங்குங் கையுடைச்செங்கோல்வேந்தன்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிராயச்சித்தம் நமது பெருமானாகிய கைலையகர் பூர்வத்தில் எனக்கும், பிரமதேவருக்கும், சுவாயம்புமனுவுக்கும், உபதேசஞ்செய்த அதிரகசியமாகும். இதற்குமேற்பட்ட பிராயச்சித்தங்கிடையாது. சாதுத்தன்மையுள்ள பெரியோர்களே அறிவீர்களென்று கொலைசெய்கின்ற கொடியபாசத்தைக் கையிலுடைய செங்கோல்மன்னனாகிய யமதருமன்கூறினான். எ-று.)

(ப-ம்.) மகாபாதகங்களைச் செய்தவர்கள் காசியில்வசித்துக் கங்காஸ்நாநஞ்செய்தால் முத்தியடைவார்களென்று சொல்வது அனேகருக்குச் சந்தேகத்தை விளைக்குமாதலின் உண்மையுணர்த்தற்பொருட்டு நம்பெருமான் முன்னரொமக்குபதேசஞ் செய்ததென்கூறினார்.

கூற்றமீதுரைத்தலோடுங் குணங்கெழுசபையாராய
மாற்றருநலத்தார்கேட்டு மனமிகமகிழ்ந்தாராகி
யேற்றமார்வேதச்சென்னி யிருக்குமந்தணமீதென்று
தேற்றமார் காசிமேன்மை சிந்தைகொண்டிருந்தாரன்றே.

(இ-ள்.) எமதருமன் இதைச்சொன்னமாத்நிரத்தில் சாந்தகுணசீலராகிய அச்சபையிலிருந்த பெரியோர்கள் கேள்வியுற்று மிகுந்த உள்ளக்கிளர்ச்சிகொண்டு உயர்வுக்குள் உயர்வாகிய வேதமுடிவிலுள்ள இரகசியார்த்தம் இதுதான் என்று தெளிந்து தெளிவைக்கொடுக்கின்ற காசித்தலமகிமையைச் சிந்தித்திருந்தார்கள். எ-று. (சு0)

(ப-ம்.) வேதங்களுக்கு மேற்பட்ட பிரமாணமில்லை யாதலின் ஏற்றமார்வேதமென்றும், மனோகளங்கத்தை யொழித்து சுத்திசெய்வது காசியாதலின் தேற்றமார் காசியென்றுக்கூறினார்.

பாதகக்கழுவாயுரைத்த வத்தியாய முற்றியது.

ஆக அத்தியாயம். ௨௨-க்கு திருவீரத்தம். எகந.

திருச்சிறற்பலம்.

உ
சுவமயம்.

இருபத்து மூன்றாவது தேவர்களுப தேசம்பெற்ற அத்தியாயம்.

—o—o—o—
திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்னுகூற்றுவன், நுன்னுசான்றவர்க்
கின்னுமென்சொலு, னுன்னுமாறதை.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற இயமன், (அச்சபையில்) நெருங்கிய மேலோர்களு
க்கு (முன்சொன்னதன்றி) இன்னும்பாதுசொன்னான் சிந்திக்கத்தக்க அச்சரித்
திரத்தை. எ-று. (க)

ஒதவேண்டுமென், ருதராஞ்செயு
மாதவத்தர்பாரம், சூதனோதுவான்.

(இ-ள்.) திருவாய்மலர வேண்டுமென்று அன்புசெய்து (கேட்கின்ற) பெ
ருந்தவத்தையுடைய சவுங்காதி முரிவர்களுக்குச் சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொ
டங்கினர். எ-று. (உ)

மருவுபரவமும், வெருவுகும்பியு
மொருவுகண்டமுந், துருவுமர்ந்தரும்.

(இ-ள்.) செய்கின்ற பாவங்களையும், அந்தப்பாவத்தால் வரும் பயங்கர
முள்ள நரகங்களையும் அந்நரகங்களைவிட்டு நீங்குங்காலமும் இவைகளைத்தேடுகி
ன்ற மனிதர்களையும். எ-று. (ங)

சாற்றவேண்டுமென், நேற்றமேயவர்
மாற்றங்கேட்டலுந், கூற்றங்கூறுமே.

(இ-ள்.) திருவாய்மலரவேண்டுமென்று பெருமைவாய்ந்த அப்பெரியோ
ர்கள் சொன்னதைக் கேட்டவளவில் யமதருமன் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.

மனத்தினால்வருந், கனத்தபாதக
மனத்தஞ்செய்வதை, யுனத்தகாதுகாண்.

(இ-ள்.) (பாவங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று) மனதில் எண்ணுவதினால்
உண்டாகின்ற மகாபாதகங்கள் எண்ணினவர்களை யாதனாகிரத்திற் படுத்துகி
ன்ற துயரப்பாடுகளை நாம் சிந்திக்கமுடியாது. எ-று. (ஞ)

(ப-ம்.) வேதாகமங்களில் சிவபெருமான் விதித்தவீதிகள் யாவும் பொய்யென்று எண்ணுதன் முதலிய பெரும்பாவங்கட்கு மனங்காரணமாதலின் கனத்தபாதகமென்று கூறினார்.

வாக்கினால்வரும், போக்கில்பாதகம்

தேக்குதீமைபுண், டாக்குநாளுமே.

(இ-ள்.) (தீயவாக்கியங்களை) வாக்கினற்சொல்லுவதால் வரும் நீக்கப்படாத பெரும்பாவங்கள் (நரகபூமியில்) நெடுங்காலம் நிறைவாயுள்ள பலதுன்பங்களை உண்டிபண்ணும். எ-று. (சு)

(ப-ம்.) வேதாகமரிந்தை, சிவரிந்தை, சிவனடியார்ரிந்தை, சற்கருமிரிந்தை முதலிய செய்வதற்கு வாக்கு, காரணமாதலின், தீமைபுண்டாக்குமென்று கூறினார்.

காயத்தால்வரு, மரபப்பாதகம்

தோயக்கும்பியுட், சாயச் சாடுமே,

(இ-ள்.) சரீரத்தினால் வருகின்ற வஞ்சனைக்கிடமாகிய பாவங்கள், நரகபூமியில் (புழுக்கள் நிறைந்த) துர்க்கந்த நீருட்சதாமுழுதி யிருக்கும்படி வருத்தஞ்செய்விக்கும். எ-று. (எ)

இன்னபாதகம், தன்னமாயினு

மன்னமாமலை, யென்னவோங்குமே.

(இ-ள்.) மனம், வாக்கு, காயத்தால்வருகின்ற பாவங்கள் சிறிதாயிருந்தாலும், நிலபெற்ற பெருமலைபோலோங்கி வளரும். எ-று. (அ)

(ப-ம்.) ஒருக்கால் பாவஞ்செய்தவர் பலகாலஞ்செய்ய உடன்படுவாராதலின் ஒங்குமேயென்று கூறினார்.

ஒதின்தொப, பாதகம்மகா

பாதகம்மென, வோதல்சான்றன.

(இ-ள்.) சொல்லுமிடத்து அப்பாவங்கள் உபபாதகமென்றும், மகாபாதகமென்றும், (அதிபாதகமென்றும்) பெயர்பெற்று வருகின்றன. எ-று. (க)

பயில்செயற்கையா, லுயிர்களுக்கெலாஞ்

செயிர்செய்பாதக, மயர்வின்றோங்குமே.

(இ-ள்.) பாவங்கள், ஆன்மாக்கள் (தினந்தோறும்) பழகுகின்ற தீமையினால் வளர்ந்து (இவர்களுக்குப்பலவித) துன்பத்தை விளைவித்துச் சோர்வின்றி மேலோங்கியிருக்கும். எ-று. (க0)

நீ கருப்பவாசமுற், நிருப்பதாதிபா

வருப்புகும்பியு, ளிருப்புமேயின.

உ-வது தேவாச்சுரபதேச்சம்பெற்ற அத்தியாயம். உராக

(இ-ள்.) (மேற்சொன்னபாவங்கள்) கருக்குழியில் வசித்தன் முதலிய துய
ரங்களையுண்டாக்கி, (பின்னர் யாதனாசிரித்தைக் கொடுத்த) நாகத்தில் நிலைத்
திருக்கச்செய்வனவாம். எ-று.

(ப-ம்.) குஷ்ட்ட முதலிய மகாரோகங்களை யனுபவித்தல், துர்க்கத்த பூமி
யில் வசித்தல், முதலியவைகள் யாவும் பாவப்பலனதலின் ஆதிபென்னுந் திருந்.

வருகுவர்க்கும், பொருவின் முத்தியும்

வெருவிப்புண்ணியத், திருவின் மேவுமே.

(இ-ள்.) மேலும் மேலும் சுகத்தை விளைவிக்கின்ற புண்ணியமாகிய சம்ப
த்தினால், இத்திரலோக முதலிய பதவிகளும், ஒப்பில்லாத சொருபமுத்தியும்
சித்திக்கும். எ-று.

(கஉ)

சேற்றகும்பிவீழ்ந், துற்றதிங்குறல்

சொற்றபாவத்தான், முற்றவாவதே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய பாவங்களால்வந்து சம்பவிப்பது யாதெனின்,
கோரநாகங்களில் வீழ்ந்து அளவுபடாத துயரங்களை யனுபவிப்பதேயாம். எ-று.

துக்கஞ்ஞமாய், மிக்கயாதனை

தொக்கதென்பாரம், நக்கபாவர்க்கே.

(இ-ள்.) மேலாகிய பாவஞ்செய்தவர்கள் பெருந்துயரமே வடிவமாகவு
டைய யாதனாசிரித்தை யெடுத்துப் பலவிதகிலேசங்களையும் அதுபவிப்பார்க்
ளென்று (பெரியோர்) கூறுவர். எ-று.

(கச)

விடயவாஞ்சைமிக், குடயமார்த்தக்

ளடையமேலவர், நடைபழிப்போ.

(இ-ள்.) (அறித்தியமான) விடயவிருப்புத்தை அதிகமாகவுடைய (பரவிக
ளாகிய) மனிதர்கள் (இவயிராளை) யடுத்திருக்கிற பெரியோர்களுடைய நல்லொ
ழுக்கத்தை நினைத்தெய்வார்கள். எ-று.

(கடு)

சிறியபாதக, மறியவாற்றினோர்

நெறியதண்டத்தாம், செறியவாறுய்மையே.

(இ-ள்.) சிறுபாவங்களைப் புத்தியூர்வமாகச் செய்தவர்கள் கடுப்படி (நா
ன்) செய்கின்ற தண்டினையினால் அப்பாவங்களொழிந்து பின்னர் பரிசுத்தர
வார்கள். எ-று.

(கக)

கொலைஞர்தம்முட, நிலைசெய்மானத்த

நூலுபுமற்றிவர்க், கிலைமெய்ஞ்ஞானமே.

(இ-ள்.) கொலைத்தொழில் செய்பவர்களுக்கும் அவர்களுடன் நண்பு
செய்பவர்களுக்கும் ஆகிய இவ்விருதிறத்தவர்களுக்கும் சத்தியஞானம் உண்
டாகமாட்டாது. எ-று.

(கஈ)

எனதியாளெனு, முனகர்துக்கத்தா
லனகமேவுரூர், மனநலத்திற்காள்.

(இ-ள்.) சித்தசுத்தியுள்ள சபையாரோ தநுகரணங்களை யானென்றும் (புல
ன்போகங்களை) எனதென்றும் (மதிக்கின்ற) மூடர்கள் துயரமிருதியால் பரிசுத்
தராகார்கள். எ-று. (௧௮)

பற்றுநீங்குரூர், முற்றுமின்சுகம்
பெற்றுவாழ்வரோ, கற்றமேலையீர்.

(இ-ள்.) பலநீதி நூல்களையுங்கற்ற பெரியோர்களே உட்பற்று புறப்பற்
றுக்களை நீங்காதவர்கள் பூரணமான சுகத்தையடைந்து வாழமாட்டார்கள். எ-று.

விடயவின்பெள, மடையவுன்னுவா
ருடைவதோர்கிலார், கடையமாந்தரோ.

(இ-ள்.) (இந்திரியகரணங்களால்) பற்றியனுபவிக்கின்ற விஷயசுகங்க
ளெல்லாவற்றையும் தாம் அதுபவிக்கவேணுமென்று எண்ணுபவர்கள் அவ்விஷ
யம் கெடுதியாகிறதன்மையை யறியாதவர்களாதலின் இழிவுள்ளமாந்தரோ யாவர்
கள். எ-று. (௨௦)

உரவுஞானியைக், காவுதீர்க்கண்
டிரவுசெய்துநாம், விரவுவோமகிழ்.

(இ-ள்.) தவவலிமையுள்ள ஞானவானை நமதுகளங்கந்தீருமாறு தரிசித்து
(உத்தமகுணங்களை) அவரிடத்தில் யாசித்து நாம் இன்பத்தில் மூழ்குவோ
மாக. எ-று. (௨௧)

ஞானமில்லவ, ஞானமேவபி
மானநிட்டையின், மோனமுற்றிடார்.

(இ-ள்.) சொருப்ஞான மில்லாதவர் தேகாதிபோகங்களை அபிமானித்து
க்கொண்டு (அலைவார்களேயன்றி) நிஷ்டைகூடி முத்திரிலையைப் பெறமாட்
டார்கள். எ-று. (௨௨)

துன்னுமெம்பிரான், மன்னுமாமலர்
துன்னுசேவடி; யுன்னுமாரிலார்.

(இ-ள்.) (உயர்ந்தமானிட தேகத்தைப்பெற்ற பின்னராகிய) இன்னமும்
எமதாண்டவராயுள்ள சிவபெருமானுடைய மலர்கள் கிறைந்துள்ள திருவடிகளை
சிந்தனை செய்யாதவர்களாக விருக்கின்றார்கள். எ-று. (௨௩)

ஆனதேகமே, நானெனச்சொலி
யீனமேவுவார், ஞானவாழ்க்கையார்.

(இ-ள்.) அழிந்துவிடுகின்ற பிரபஞ்சவாழ்க்கையி லுள்ளவர்கள் மாயாகா
ரியமான தேகத்தையே நானென்றுசொல்லிக்கொண்டு இழிதொழிலையே
விரும்பிச்செய்வார்கள். எ-று. (௨௪)

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருசுந்

அகயிலாதவர், தகவிலுற்றமை
மிகவிழிப்பரேம், சுசுமளாவுவர்.

(இ-ள்.) பாபயிலாதவர்கள் பெருந்தன்மையினாலே தங்களைத்தாங்கள்
மிகவுமிழிவாகக் கூறிக்கொண்டிருப்பார்களானால் (அப்பெரியோர்களே) பா
மசுத்திற் கலந்திருப்பார்கள். எ-று. (உரு)

வேறு.

பேசின்மற்றிதற்காயதோ, ராசின்மாக்கையொன்றுண்டு
நேசமார்தரப்பேசுகேன், பாசயில்லீருணருமின்.

(இ-ள்.) பாசவிமோசனத்தை யடைந்தபெரியோர்களே, சொல்லுமிடத்
தில், இப்போது கூறினவைகளை விளக்கிக் காட்டத்தக்க குற்றமற்ற மகிமை
யுள்ள கையொன்றிருக்கின்றது. நிறைந்தஅன்போடு சொல்லுகின்றேன் தெ
ரிவீர்களாக. எ-று. (உரு)

பற்றொழிந்தவர்பாதகந், தற்றமேன்மைச்சுசுசுரு
முற்றுமுன்னமுணர்ந்தீ, தற்றமோவவறிமினே.

(இ-ள்.) எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்ட பெரியோர்களும் பாதகமுற்று
மொழிந்தமேன்மையுள்ள சனகமகாராஜனும், பூர்வத்தில் இக்கதை முழுவதும்
அறிந்திருக்கின்றார்கள். உங்கள் மனச்சோர்வு நீங்குமாறு அறிவீர்கள். எ-று.()

மிக்கசெல்வமிதிலேவாழ், தக்கசிலனிருத்துச
னக்ககாவனவிறுநாள், புக்கனன்புகழ்க்காசியில்.

(இ-ள்.) பிரபலசம்பந்தையுடைய மிதிலைப்பட்டணத்தில் வாழ்கின்ற சா
ந்தசிலனாகிய சனகராஜன், சிம்மாதனத்திலிருந்து விதிவழி விளங்குகாவற்றொ
ழிலை நடாத்துங்காலத்தில் பெரும்புகழுள்ள காசிப்பதிக்குப் போனான். எ-று.

காசிமேவியகரவல, னுசில்கங்கையடைந்தன
னேசமார்தரக்கண்டனன், முசுபற்பன்முனிவரை,

(இ-ள்.) காசித்தலத்தையடைந்த அச்சனகவரசன் குற்றத்தை யொழித்
தருள்கின்ற கங்கையைத்தரிசித்து (ஸ்நானஞ்செய்து) அவ்விடத்தில் நிறைந்திரு
க்கின்ற பலபெரியோர்களையும் பூரணமான அன்பினால் வணங்கினான். எ-று.()

அன்னமாதவருட்சிலர், பன்னருங்கருமத்தினர்
நன்னர்சால்சிலர்ஞானிய, நென்னவாயந்தங்கிருந்தனர்.

(இ-ள்.) அப்பெரியோர்களுக்குள்ளே, சிலர் கருமகாண்டத்தின்வழி கிற்
பவர்களும், சிலர் நன்மைநிறைந்த ஞானகாண்டத்தின்வழி கிற்பவர்களுமாக
ஆராய்ந்தறியத்தக்க உணர்வோடு அங்கிருந்தார்கள். எ-று. (ரு)

அந்தமாதவர்தாடொழாச், சந்தமன்னமறைப்பொரு
ளெந்தவரற்றிவோமேன, முந்தநின்னுவிலுவார்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தெழுந்தருளி யிருந்த பெரியோர்கள் திருவடிகளை வணங்கிச் சந்தவின் பரிறைந்த வேதரகசியப்பொருளை (இவர்களிடத்து) எவ்வண்ணமாக அறியலாமென்று யோசித்து அவர்கள் திருமுன் னெறின்று வினாவத்தொடங்கினான். எ-று. (நக)

ஆனபந்தமழிப்பது, தானமென்றுந்தவமென்று
மீனமில்லாமகமென்று, ஞானமென்றுநவிலுவார்.

(இ-ள்.) (பெரியோர்களே) உண்டாயிருக்கின்ற பாசவிமோசனஞ் செய்வது சிலர்தானமென்று சொல்வார்கள். சிலர்தவமென்பார்கள் சிலர்மகமென்பார்கள் சிலர்ஞானமென்பார்கள். எ-று. (நஉ)

தீர்த்தமாடுந்திறமென்று, மார்த்திமேவவறைகுவா
ரேர்த்தகாரணமீதென்று, பூர்த்தியாப்புகல்வீரென்றான்.

(இ-ள்.) சிலர் புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானம்பண்ணுந் தன்மையினால் பாசநீவிர்த்தியென்று கேட்பவர்களுக்கு ஆசை அதிகரிக்கக் கூறுவார்கள். (இப்படி பலகாரணங்களைக் கூறுதலால் மனதுக்கு ஐயமுண்டாகின்றது.) பொருத்தமானகாரண மிதுவென்று தேவரீர்கட்டளையிடவேண்டுமென்றான். எ-று.

அன்னர்மாயைவிசித்திர, முன்னமற்றகின்மூழ்கியே
பன்னருமனம்போனவா, மென்னருமியல்வாரொன்றார்.

(இ-ள்.) பல்வித விசித்திரமுள்ளதும் சிந்திக்கத்தக்கதுமாகிய மாயையென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் யாவர்களும் மூழ்கி அவரவர்கள் மனம்போனபடி ஒவ்வொருதொழிலில் பிரவேசிக்கின்றார்களென்று அவர்கள் கூறினார்கள். எ-று. (1)

அந்தவேலையருமறைச், சந்தமார்பொருடேர்ந்தவன்
முந்துமோரவதாதனா, குந்துமாறுவந்தானரோ.

(இ-ள்.) அந்தசமயத்தில் அரியவேதங்களிலுள்ள ஓரகசியார்த்தங்களையுணர்ந்தவரும், (யாவைக்குமேற்பட்டு) முதன்மையாயுள்ள அவதூதநிலையினிற் பவருமாகிய ஒருபெரியவர் திருவருள் கூட்டுதலால் அவ்விடத்துக்கு வந்தனர். எ-று. (நடு)

அன்னஞானியடிதொழர்ப், பன்னரும்பயபத்தியின்
மன்னன்பூசைவயக்கியே, யுன்னவாமிதோதுவான்.

(இ-ள்.) ஞானவானாகிய அப்பெரியவர் பாதங்களில் மிதிலையாதிபன் வணங்கிச் சொல்வதற்கரிய பயபத்தியுடன் விதிவிளங்கப் பூசைசெய்து சிந்திக்கத்தக்க இதைச்சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று. (நக)

அய்யபீயெவனாந்த, மெய்யனாகிவிளங்கினே
பொய்யவாமுதற்போக்கினே, செய்யஞானந்திருந்தினே.

(இ-ள்.) சுவாமிகளே தேவரீர் எவ்வாறாக நித்தியநாந்தமே வடிவமாகவிளங்குகின்றீர். அசத்தியமாயுள்ள ஆசைமுதலிய (குற்றங்களை) யொழித்திருக்கின்றீர். மேலாகியஞானசம்பத்தை நிலையாயடைந்திருக்கின்றீர். எ-று. (நஎ)

(ப-ம்.) ஞானசதுஷ்டய சம்பத்துள்ள மோக்ஷாதிகாரிகள், சொருப ஞானிகளைக் காட்சிமாத்திரத்தால் அறிந்துகொள்வாராதலின் ஆந்த மெய்யனாகி விளங்கினே என்று கூறினார்.

உருவது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உராகு

எங்கிருந்திவணைத்தினை, துங்கவான்மொருபுரீ
பங்கமோவத்தெரிந்தமை, யிங்கெனக்கருளென்றனன்.

(இ-ள்.) எங்கேயிருந்து இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளினர். அஞ்ஞானம்
விலகிப்போமாறு உயர்ந்த ஆன்மொருபத்தை தேவர்களுந்ந்த வண்ணம் அடி
யேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். எ-று. (சுஅ)

அரசன்வார்த்தையகஞ்செவி, விரவயோகிவ்ளம்புவான்
பாவுமன்படரிந்துகே, ஞ்ரவுசேருமொர்போகிரான்.

(இ-ள்.) (பிரார்த்தித்த) ஜனகராஜன் வார்த்தையைக் கேள்வியுற்ற அவ
தூதராகிய சிவயோகி கட்டளையிடுகின்றார். துதித்தற்குரிய அன்பனே என்வா
க்யத்தை விருப்புடன் கேட்பாயாக மெய்ஞ்ஞான வலிமையுள்ள சிவயோகியெ
ன்று என்னை யறியக்கடவாய். எ-று. (சுஅ)

ஆன்றசத்தியரூபமே, தோன்றவானமற்றென்னிடை
சான்றவிப்பிரசித்திதா, நேன்றவாறுற்றி நுந்ததே.

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சத்தியவடிவமான என்னிடத்தில் உள்ளதுபோலக்கா
ட்டும் ஆரோபிதப்பிரபஞ்சம் பொருந்துமாறு காணப்பட்டு வருகின்றது. எ-று.

கருவிகாரிய நானலன், பொருவருங் கருத்தாவலன்
மருவலாமோர் வினோதத்தாற், பொருவச்சகம் பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதகாரியமாகிய சரீரமும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்
தக்கரணிகளும் நானன்று இவைகளையபிமானித்தின்று கர்த்தாவும், நானன்று.
என்னிடத்துண்டாகிய ஓர்விளையாட்டினால் உள்ளதுபோலக் காட்டுகின்ற இப்பி
ரபஞ்சத்தைப்பார்த்திருக்கின்றேன். எ-று. (சுஅ)

அன்பநின்மல நெஞ்சுறிற், மூன்பமில்லையத் துன்பந்தா
னின் பமாவந்து மெய்தரில், வன்பளற்றிடைவைக்குமே.

(இ-ள்.) அன்புள்ள ஜனகராஜனே மனம் நின்மலத்தை யடையுமானால்
துயரங்கள் வந்துணுகா, அத்துன்பங்களையாவும் இன்பம்போல வந்து சத்தியபுத்தி
பைக்கொடுக்குமானால் கொடிய நரகத்தினிடத்து அவனை நிலைநாட்டும். எ-று.

கூறுமானந்த ரூபமாம், பேறுகல்கும் பிரமப்பான்
மாறுதீர்த்துற்ற வாஞ்சையோன், வேறுகாமம் விரும்புமோ.

(இ-ள்.) வேதங்களாலெடுத்துரைக்கின்ற ஆலந்தவடிவத்தை, விதிவழியே
சிந்திக்கின்ற அன்பர்களுக்குக் கொடுத்தருளும் பரப்பிரமத்தினிடத்துப் பேது
யாத இச்சையை (கிரந்தம்) வைத்திருப்பவன் (அற்பமாகிய) வேறு இச்சையை
க்கொள்வானோ (கொள்ளான்.) எ-று. (சுஅ)

அவரவிலார் பரமானந்தந் தவாதரூபச்சிவமலா
றுவாவுளாய் மற்றுமொன்றனை, யெவாறுகொள்ள விசைவரோ.

(இ-ள்.) பட்டத்தியானையுடைய சகைராஜனே ஆசையற்றவர்கள் பரமானந்தாநுபவத்தைப் பேதியாதுகொண்டிருக்கிற சிவரூபமாவார்களேயல் லாமல் அன்னிதான விஷயசுகங்களை எவ்வாறு அனுபவிக்கத்துணிவார்கள். எ-று.

முற்றுமோர்த்தவனாயினும், பற்றுகாமஞ் சிறிதுறிற்
சுற்றுவாதனை நீங்குமோ, வற்றுமாறின்றி மல்குமே.

(இ-ள்.) முழுவதும்றிந்து மெய்ஞ்ஞான சமாதியில் நிற்பவனாயினும் உலகாபேசைக் சிறிதிருக்குமானால் சூழ்ந்துள்ள கரணவாதனை யொழியுமோ குறை யாது மேன்மேலோங்கி வளரும். எ-று. (சுரு)

ஆனதால் விடயத்தைவிட், டீனமின்றியமாதியான்
மேன்மைசூர் சிவபூசைசெய், தூனமாதி யொழிப்போ.

(இ-ள்.) ஆனபடியினால் விடயப்பற்றை விடுத்து உயர்வுள்ள இயமாகி அஷ்டாங்க யோகங்களைச் செய்து (மனோபயத்தைப்பெற்று) மேன்மைதங்கிய ஞானபூசைசெய்து தேகாதிப்பிரபஞ்சவாசனையை யொழித்துவிடுவார்கள். எ-று.

அஷ்டாங்கயோகம் இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியா காரம், தாடனை, தியானம், சமாதி என்பனவாம்.

மெய்யரானந்த ரூபியாஞ், செய்யவேணியன்பான்மன
மையசெல்லரிதுத்துடி, வையவாஞ்சையை மாட்டுவார்.

(இ-ள்.) உண்மைஞானத்தில் விருப்பம்வைத்த பெரியோர்கள் ஆந்தரூப ராயும், சிவந்தசடையையுடையராயுமுள்ள சிவபெருமானிடத்து மனமழுந்தும் படிநிறுத்தி பிரபஞ்சவாசையை நீக்கிவிடுவார்கள். எ-று. (சுஎ)

முன்னர்நானும் விடயத்தார், பன்னருந்துன்பம் பட்டன்ன
பின்னர்நூலுணர் பெற்றியா, னன்னர்மேலவர் சேர்க்கையால்.

(இ-ள்.) நான் பூர்வத்தில் (பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு இன்பத்தைவிளைவிக்கும்) விஷயப்பற்றினால் சொல்லுதற்கரிய துயரப்பாடுகளை யடைந்தேன். அதன் பின்னர் சாஸ்திரவுணர்ச்சியாலும் சாதுசங்கசேவையாலும். எ-று. (சுஅ)

சிவபிரானருள் சேர்ந்தனன், நவறின்றானமுஞ் சார்ந்தன
னிவறுபொய் மெயிரண்டுமே, ரவமிறன்மையடைந்தனன்.

(இ-ள்.) மகாதேவருடைய கிருபையைப்பெற்றேன் பேதியாத சொரூப ஞானத்தையடைந்தேன் மறதிக்குக் காரணமாகிய பொய்யையும் மெய்யையும் பகுத்தறியத்தக்க தவநிலையைப்பெற்றேன். எ-று. (சுசு)

(ப-ம்.) திருவருள் வலிமையுள்ளோர்க்குத் தவமும், நித்தியாநித்தியவஸ்த்து விவேகமும், ஞானமுதலியவைகளும் எளிதாகக்கிடைக்குமாதலின், அருளோமும் கூறினார்.

சாதிராந்நதபுத்தலை, யாதியாவு மடைந்தனன்

சோதிபான்மனந்துன்னுவித், தேதிலானந்த மேய்ந்தனன்.

உங்வுது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உாசன

(இ-ள்.) சாஜியாசாரங்களைக் கைவிட்டமையால், சஞ்சலமின்றி எல்லாவி
ன்பங்களையும் பெற்றேன். பிரகாசமே வடிவமாகிய சிவபெருமானிடத்து மன
மழுந்தச்செய்து குற்றமற்ற சொருபானந்தத்தை யடைந்தனன். எ-று. (௫௦)
வேறு.

இலைமலிவேலினு யின்னமொன்றுகேள்
கலைமுழுவதும்புகழ் கயிலைமால்வரை
மலைமகளொடுமிள மைந்தனோடுந்
தலைமகனொருதின மணையிற்றங்கினுன்.

(இ-ள்.) அச்சவடிவுள்ள வேலேந்திய சனகமகாராஜனே மற்றொரு கதை
யைக்கேட்பாயாக. பலநூல்களும் எடுத்துப்புகழ்த்தற்குரிய பெருமைவாய்ந்த திரு
க்கைலாசமலையில் பார்வதிதேவியாரோடும், முருகப்பெருமானோடும், நமதிறை
வராகிய சிவபெருமான் ஒரு தினத்தில் இரத்தின சிம்மாதனத்தின்மீது வீற்றிரு
ந்து காட்சிகொடுத்தருளினார். எ-று. (௫௧)

வானவர்வந்தடி வணங்கிமானிட
ரீனமிலொருபவத் தெய்துவார்கொலோ
மானமின்முத்தியை மற்றையாருயி
ரானவைபின்னடி யடைவதுண்டுகொல்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் வந்து (மகாதேவர்) பாதங்களில் வணங்கி, மனிதர்
கள், குற்றமற்றமுத்தியை, பிறந்த ஒரு பிறவியிற்றானே மேன்மையாகப் பெறு
வார்களோ அவர்கள் உடம்பை விட்டுப் பிரிந்த உயிர்கள் தேவரீர் திருவடியிற்
கலப்பதுண்டோ. எ-று. (௫௨)

(ப-ம்.) உயர்ந்த பதவிகளிலிருந்து அனுபவிக்கின்ற சுகத்துக்கும் பதமுத்
தியென்று பெயராதவின் மான்மின் முத்தியென்று கூறினார்.

இல்லைகொலெங்களுக் கியம்புவாயென
யல்லெவன்றிடுகளத் தண்ணல்கூறுவான்
வல்லெவன்றிடுமுலை யுதிதிமைந்தர்கா
டொல்லெவம்பவத்துயர் துளையுமானிடர்.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் தேவரீர் திருவடியடைவதில்லையோ (சந்தேகமுள்ள)
எங்களுக்குத் திருவாய்மலர் வேண்டுமென்று தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள கறு
ப்பினால் இருளே வெல்லத்தக்க கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் கட்டளையிடு
கின்றனர். சொர்க்கட்டான்காயை அவமதிக்கின்ற குலங்களையுடைய அதிதிசுமாரர்
களே (கேட்பீர்களாக) அனாதியாயுள்ள கொடியபிறவித்துயரமென்னுஞ் சமுத்
திரத்தில் முழுகுகின்ற மானிடர்கள். எ-று. (௫௩)

அடைதருமொருபவத் தபேதஞானத்தாம்
றடைதவிரமுத்தியிற் சார்வதுண்மையக்

கொடைகெழுஞானமுங் குறித்தபல்பவ
மிடைதருமறத்தினால் விளைவதுண்மையே.

(இ-ள்.) (மனிதர்கள்) எடுத்த ஒரு பிறவியற்றானே அபேதமாயுள்ள சிவ
ஞானத்தைப்பெற்று தடையில்லாச் சுகத்தையுண்டுபண்ணு முத்தியைச்சேர்வ
துண்மையாகும். பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிப்பதற்குரிய அச்சிவஞானமும்
பலபிறவியிலும் மதித்து நிறைவாகச்செய்கின்ற சிவதருமங்களாலே மேரிடுவது
ண்மையாகும். எ-து. (ருச)

அன்னஞானத்தினை யடைதராரொலாம்
பன்னருமுழியும் பவத்திலாழுவா
ரென்னபல்லுயிர்களு மிறந்தகாலத்தே
நன்னர்கொண்முத்தியை நல்கல்வேண்டியே.

(இ-ள்.) அச்சிவஞானத்தைப் பெறுதவர்கள் யாவரும், சொல்லுதற்கரிய
ஊழிகாலந்தோறும் பிறவிக் (கடலில்) முழுகுவார்கள். இவ்வாற்றிடுத்தலால் பல
ஜீவர்களும் தேகத்தை விடுங்காலத்தில் இன்பவடிவாகிய முத்தியையடையவே
ண்டுமென்று நாமாலோசித்து. எ-து. (ருரு)

இலங்கொளிஞானவீ டென்னுநாமமிட்
டவங்குறவொருதல மமைத்துளாமது
குலங்கெழுமுனிவார் கொற்றமேவுறுங்
கலங்கலில்கங்கைசூழ் கிடந்தகாசியே.

(இ-ள்.) புகழ் விளங்குகின்ற ஞானவீடென்று பெயர்வைத்துப் பிரகாச
மாயுள்ள ஒருதலத்தை யுண்டுபண்ணியிருக்கின்றோம். அது கூட்டமாயுள்ள முனி
வர்களை யுடையதும் பாவங்களை விருப்போடு வெல்லத்தக்க தெளிவுள்ள கல்
காதிர்த்தத்தையுடையதும் ஆகிய காசித்தலமாகும். எ-து. (ருசு)

பிறங்குறுமத்தலம் பிரமபூமியென்
றறங்கிளரொருபெய ரடைந்ததாயிடை
நிறங்கிளர்தரப்புரு நேயமிக்கவர்
வறங்கெடவடைகுவர் மாட்சிஞானமே.

(இ-ள்.) ஞானப்பிரகாசத்தை யுடைய அக்காசித்தலத்திற்குப் பிரமபூமி
யென்று ஒருபெயருண்டு, தருமம் விளங்குகின்ற அத்தலத்திற்குச் சித்தபரிபாகத்
தோடு சென்று அன்பு செய்வார்களானால் கொடிய குணங்களாகிய வெப்ப
மொழிந்து சொருபஞானத்தை யடைவார்கள். எ-து. (ருள)

(ப-ம்.) காசியென்று சொல்பவருக்கும், சொல்லக்கேட்பவருக்கும், கா
சிக்குப்போக முயல்பவருக்கும், முயன்றவாறு அத்தலத்தை யடைந்தவருக்கும்,
போவாருக்குதவிசெய்பவருக்கும் அறிவைப் பிரகாசிப்பித்துப் பின்னர் பிரமஞா
னத்தைத்தந்தஞானவதன் றிச்சொருபஞானத்தையுடைய சிவன்முத்தரனேகரைச்
சதாகாலமுந் தன்னிடத்துக்கொண்டிருப்பது அக்காசித்தலமாதலின் அப்பதி
யைப் பிரமபூமியென்று கூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம் உருசு

பிறதலத்தெண்ணரும் பிறவீவைகிய
வறமொருபவத்தற வவிமுத்தந்தரு
மறவபராதமின் மாண்பினோர்க்கொ
முறவொளிர்ஞானத்தை யொல்லைல்குமே.

(இ-ள்.) அன்னியதலங்களில் கணக்கில்லாத பிறவீயெடுத்து வாசஞ் செய்தலால் வரும் புண்ணியங்களை, காசித்தலத்தில் ஒரு பிறவீயெடுத்து வசித்தால் அடையக்கூடும் பாவங்களாகிய அபராதஞ்செய்யாத மாட்சிமையுள்ள உத்தமர்கள் யாவருக்கும் உள்ளேபிரகாசத்தைத்தருகின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தை அத்தலம் விரைவாகக்கொடுத்தருளும். எ-று. (ருஅ)

புரியபராதஞ்சால் புகருயிர்க்கொ
மரியயாதனையின் தந்தத்தெய்துமா
லுரியபராதமென்றுரைத்த தென்னெனின்
மெரிதரநால்வர்க்குஞ் செப்புவாமரோ.

(இ-ள்.) செய்கின்ற சிவாபராதங்களால் அதிகரித்துக்களங்கத்தைப்படைந்த ஜீவர்களெல்லாம் (காலவையருடைய தண்டனையால்) அருந்துயரத்தை யறுபவித்து முடிவில் முத்தியடைவார்கள். அபராதமென்று சொன்னது யாதென்றால், பிரம, கூடித்திய, வைசிய, சூத்திரரென்னும் நான்கு வருணத்தார்க்கும் விதித்துள்ளவைகளை (தேவர்களே) நீங்கள் நியுமாறுகூறுகின்றோம். எ-று. (ருக)

நிறைதருமயன்மனை வசித்தனீதியில்
கறையுடைக்கயவர்தங் கையதேற்றுண
லறையனாசாரமற் றயோக்கியஞ்செயன்
மறையவர்புரியபராதம் வான்காள்.

(இ-ள்.) பிரமணர் செய்கின்ற அபராதமாவன, செல்வம் நிறைந்துள்ள அன்னியர்வீடுகளிலே குடியிருத்தல், நீதியறிபாதவர்களும், கணங்கமுள்ளவர்களுமாகிய மூடர்களிடத்துப் பொருள்வாங்கி யுண்ணுதல், வேதங்களாலே இழிவென்று சொல்லத்தக்க அனாசாரங்களைச்செய்தல் அயுத்தமானவைகளைச் செய்தல் (முதலியவைகளென்று) தேவர்களே (அறிவீர்களாக.) எ-று. (ருஉ)

கருநிலாவுயிர்த் துரோகம்புரிந்திடன்
மரியதன்மையிற் கடன்வாங்கிமீளவுந்
தெரிதரக்கொடுத்திடல் செயாமையின்னவை
யரியமன்னவரப ராதமாகுமால்.

(இ-ள்.) உற்பத்தியால் விளங்கியிருக்குஞ் சிவர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்தல் தமது அதிகாரசம்பத்தைக் காண்பித்துக் கடன்வாங்கி, கொடுத்தவர் மனந்தெளியுமாறு பின்னர் அக்கடனைக் கொடாதிருத்தல் இவைபோன்ற தொழில்கள் அருமையுள்ள அரசராத்செய்யப்படும் அபராதங்களென்று தேவர்களே அறியக்கடவீர்கள். எ-று. (ருக)

அலைகடற்புவிபிடத் தபத்தங்கூறுத
 னிலைகெடவகஞ்சுருக் கிடுதனீடிய
 தலைமையர்தமைப்பணி யாமைநாய்கர்தா
 மலைவறப்புரிப ராதமாகுமே.

(இ-ள்.) அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற பூமியின்கண் வைசியர்
 செய்யும் அபராதமாவன (இலாபத்தைபுத்தேசித்து) பொய்வார்த்தை கூறுதல்
 உலகியல் கெடுமாறு தானியங்களைக்குறையவிற்றல் குணத்தாலும் கல்வியாலும்
 தவத்தாலும் தயையாலும் சார்த்தாலும் உயர்ந்தவர்களை வணங்காதிருத்தல்
 முதலியவைகளாம். எ-று. (சுஉ)

முன்னவர்தமைவணங் காமைமொய்த்தெழு
 மின்னல்செய்மதுக்குடி யிகழ்புலாலுணல்
 பன்னரும்வஞ்சனை யாதிபண்ணுதல்
 பின்னவர்தம்மப ராதம்பேசுங்கால்.

(இ-ள்.) சூத்திரர்கள் செய்யும் அபராதமாவன, தமக்குமேற்பட்ட மூன்
 று ஜாதியாரையும் வணங்காதிருத்தல், நிறைந்ததுன்பங்களை ஆன்மாக்களுக்குக்
 குண்டுபண்ணுகிற மதுவைப்பானம் பண்ணுதல் அறிவுடையோரால் இகழத்
 தக்க மாமிசங்களை யுண்டல் சொல்லுதற்கரிய வஞ்சனைசெய்தன், முதலியவை
 களாம். எ-று. (சுரு)

இத்தகுபாதக மெய்தலின்றியே
 யுத்தமக்காசியை யுற்றுமேவுவோர்க்
 கத்தகுபோழ்தினே யபேதஞானந்தான்
 கைத்தவநெல்லியிற் கலப்பதுண்மையே.

(இ-ள்.) இவ்வாறுகத்தெரிவித்த பாதகங்கள் தம்மை யடையாதவாறு
 (மனதைத் தபோமார்க்கத்திற்செலுத்தி) உயர்ந்த காசித்தலத்தையடைந்து வீரு
 ப்போடி வசிப்பவர்களுக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோல் வசிக்கின்ற அக்கா
 லத்திற்றானே பேதமற்ற சொருப ஞானங் கிடைப்பது சத்தியமாகுமென்று
 (தேவர்களே அறிவீர்கள்.) எ-று. (சுச)

இனையபல்வளம்பொலிந் திலகுகாசியை
 நினையவுமரும்பய னிரம்பிமுற்றிடு
 மனையநற்காசியை யடைதராரொலார்
 துனையவெவ்வலிகொடு துன்பநிங்குவார்.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான ஞானவளப்பம் பலவும் சிறைந்து விளங்கப்
 பெற்ற காசித்தலத்தை நினைத்தமாதத்திரந்து பெரும் பிரயோசனங்கள் சூழ்வன
 வாகும். நலமுள்ள அக்காசிப்பதியைச் சேராதவர்கள் யாவரும், என்ன புண்
 னியங்களை விரைவாகக்கொண்டு துயரமாகிய (கடலைக்) கடப்பார்கள். எ-று. (1)
 பூமிவளம், செல்வவளம், கல்விவளம், தீர்த்தவளம், மூர்த்திவளம், தல
 வளமுதலிய வளப்பங்கள் நிறைந்துள்ளது அத்திருத்தலமாகலின், பல்வளம் பொ
 லிந்திலகு காசியையென்றுகூறினார்.

உரு-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உருக

அன்னியதலங்களி னற்றலால்வரு
துன்னியபற்பல துரோகமியாவைக்கு
மின்னியகாசியை விரும்பிக்காண்டலே
மன்னியபெருங்கழு வாயென்றோருமின்.

(இ-ள்.) அன்னிய ஸ்த்தலங்களிற் செய்த நிறைவாயுள்ள பல பர்தகங்க
ளும் நீங்குதற்கு நிலையாக மதித்துச் செய்வத்தக்க பெரிய பிராயச்சித்தம் யா
தென்றால், விளக்கமுற்ற காசித்தலத்தை விருப்புடன்போய்ப் பார்த்தலொன்றே
யாகும் தேவர்களே யறிவீர்களாக. எ-று.

(சுசு)

காசியையடைந்துசெய் கடுந்துரோகத்திற்
கேசிலாவொருகழு வாயுமில்லையாங்
காய்சினவன்னையுங் கருப்பதுக்கமே
வீசுவள்காசிமற் றதனைவிட்டுமே.

(இ-ள்.) காசித்தலத்தை யடைந்தபின்பு செய்கின்ற கொடும்பாவங்களுக்
குக் குற்றமற்ற ஒரு பிராயச்சித்தமும் கிடையாது. பெருங்கருணையுள்ளதாயா
ரும் பிரசவவேதனைப்படுமபோது கோபங்கொண்டு புத்திரனிடத்துப்பராழுக
ளு செய்வர். அக்கருப்பவேதனையொழித்து இன்பத்தைத் தருவது காசித்தலமா
குமென்று (தேவர்களே தெரிவீர்களாக.) எ-று.

(சுசு)

நல்லசாத்திரங்குரு சேவைநண்ணினோர்
சொல்லருங்காசிக்குத் துரோகஞ்செய்கலார்
செல்லறீரன்னைக்குத் துரோகஞ்செய்பவர்
புல்லருங்காசிக்கும் புதுக்குவாரதே.

(இ-ள்.) மேலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களை வாசித்தறிந்து சற்குரு
சேவைசெய்த சாதுக்கள் மகிமைகூறுதற்கரிய காசித்தலத்துக்கு நிந்தை சொல்
லார்கள். கருணைமாறாத தாயாருக்குத் துரோகம் நினைத்துச்செய்கின்ற (அதி
பாதகர்கள்) அடைதற்கரிய காசித்தலத்திற்கும் நிந்தையுண்டாக்குவார்கள். எ-று.

நலமலிதருமமே நமதுருபமாம்
புலமலிதரவிஃ துணர்ந்தபுந்தியோர்
குலமலியதைவிடார் குருட்டுமூடர்க
ணிமலிதரவது நீத்துமாழ்குவார்.

(இ-ள்.) நன்மை நிறைந்த தருமமே நமக்கு வடிவமாகும் அறிவீன்கண்
அனுபவமாக இந்த ரசியங்களைத் தெரிந்த புத்திமாண்கள், மேன்மை நிறைந்த
அத்தருமத்தை விடாது செய்வர்கள். ஞானநேத்திரமில்லாத அஞ்ஞானிகள் உல
கத்தில் மேன்மேல் பிறப்படையத்தக்கவராதலின் தருமஞ்செய்யாதொழிந்து
மயங்குவார்கள். எ-று.

(சுசு)

பூலோகாதிபத்தியம், இந்திரலோகாதிபத்தியம், பிரமலோகாதிபத்தியம், விஷ்
ணுலோகாதிபத்தியமுதலிய சுகங்களுக்குத் தருமங்காரணமாதலின் நலமலிதரும
மென்று கூறினார்.

அளவிடற்கரியநம் மடித்தியானத்தா
 லுளவிடயங்களென் பனவொழிந்திடுங்
 களவுறுமவையறக் கடியபாவமும்
 வளர்வதின்றாயிட மின்றிமாயுமே.

(இ-ள்.) அளவிடக்கூடாத மகிமையுள்ள நமது திருவடியைத் தியானஞ் செய்வார்களானால், பிரபஞ்சப் பற்றுக்கள் யாவும் அவர்களை விட்டி விலகிப் போகும் வஞ்சனைக்கிடமாயுள்ள விஷய வாசனை யொழிந்தால் கொடும்பாவங் கள்வளருவதற்கிடமில்லாமல்நாசத்தையடையும்(தேவர்களேயறிவீர்களாக.)எ.று.

நமைநினைப்பவரிட நாமகன்றிடோ
 மமைதருமறம்த னுல்வளர்ந்திடு
 நமைமறப்பவரிட நம்புகுந்திடோ
 மமைதருமறம்த னுல்விருத்தியே.

(இ-ள்.) நமது திருவடியைச் சிந்திக்கின்ற அடியார்களை நாம் விட்டிப் பிரியமாட்டோமாதலால் அவர்கள் செய்யுந்தருமம் நாளுக்குநாள் வளர்ந்தோங் கும். நம்மை மறப்பவரிடத்து நாம் வீற்றிருக்கமாட்டோமாதலின் அவர்கள் செய்யும் பரவம் நாளுக்குநாள் விருத்தியாகும். எ-று. (எக)

(ப-ம்.) சிவனடிக்கு, அன்புசெய்பவர் செய்யும் பாவமும் புண்ணியமாகுமா னால், புண்ணியம் ஒன்று கோடியாமென்பது தோன்ற, வளர்ந்திடுமென்றும், சிவனடிக்கு அன்பில்லாதவர்கள் செய்யும் புண்ணியமும் பாவமாகுமானால் பா வம் மேற்கூறியவாறு வளருமென்பது தோன்ற விருத்தியென்றுங் கூறினார்.

மற்றுநந்தியானத்தான் மாயும்பாதகுஞ்
 சொற்றபேரானந்த சொரூபமாநமைக்
 கற்றவர்தியானிப்பார் கதியைநண்ணுவார்
 மற்றவர்விடையவர் தனையின்மாய்வரே.

(இ-ள்.) தேவர்களே கேட்பீர்களாக, நம்மை தியானஞ் செய்வார்களானால் பாவங்களொழிந்துபோகக் கொல்லப்படுகின்ற மேலான ஆந்தவடிவமாயினார்கள். ஆதலால், நமதிலக்கணத்தை வாசித்தறிந்தவர்கள் நம்மைத்தியானிப்பார். பின்னர் முத்தியையடைவார்கள். வாசித்தறியாதவர் உலகவாதனையிலகப்பட்டு மரணத் தையடைவார்கள். எ-று. (எஉ)

கறையுறுபுண்ணிடைக் கலக்குமீயெனக்
 குறைமதியாளர்கள் பவஞ்சங்கூடுவார்
 நறைகமழ்மலர்மது நண்ணுமீயென
 நிறைகுநர்நம்மடி நினைந்துநண்ணுவார்.

(இ-ள்.) உதிர்த்தோய்ந்த செம்புண்ணிடத்துச் சேரும் ஈயைப்போல் அற்புத்தியுள்ளவர்கள் உலகவாழ்க்கையிலகப்பட்டு மயங்குவார்கள். வாசனை

உங்-வது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற அத்தியாயம். உாருங்

பரிமளிக்கின்ற புட்பத்தினிடத்துள்ள தேனையடைந்த ஈயைப்போல பேரறிவின் யுடையவர் ஈமது திருவடியைச்சிந்தித்து முத்தியின்பம்பெறுவார்கள். எ-று. (எங்)

மன்னுவேதாந்தநல்வழி யுணர்ந்துமேற்
றுன்னுபல்விடயமுந் தொலைத்துநம்மடி
யென்னுமோர்மரக்கல மியையப்பற்றியே
பன்னுவெம்பவக்கடல் கடப்பார்பண்பினோர்.

(இ-ள்.) உத்தமகுணமுள்ளோர், நிலைபெற்ற வேதாந்ததூல்களை வாசித்து முத்திமார்க்கத்தையுணர்ந்து அதன்பின்னர் கிறைவாயுள்ள பலவிஷயங்களையும் ஒழித்து (அதன்வாசனையையுன்கெடுத்து) ஈமது திருவடியென்கின்ற ஒப்பற்ற கப்பலைப்பற்றிக்கொண்டு கொடிய ஜனன சமுத்திரத்தைக் கடப்பார்கள். எ-று.

மருவுநம்மடித் தியானத்தின்வாய்த்திடுந்
திருவமர்முத்தியிற் சிறந்ததொன்நிலைப்
பருவரலொழிதரப் படருமியாவரு
மொருவருங்காசியை யுறுதல்வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) (புண்ணியபலத்தால்) கிடைக்கின்ற ஈமது திருவடித்தியானத்தாலு ண்டாகும் ஞானசம்பத்தையுடைய மோட்சசுகத்துக்கு மேற்பட்ட சுகங்கிடை யாது பிறவித்துன்பம் நீங்கவேண்டுமென்று நன்மார்க்கத்தில் நடக்கின்ற எல் லோரும் விட்டுநீங்காம லிருக்கப்பெற்ற காசித்தலத்தை அவசியம் சேரவே ண்டும். எ-று. (எரு)

என்றுவானுடருக் கீசன்கூறின
னன்றுவானவொலா மாடிப்பாடியே
நன்றுநாம்பெற்றன மென்றுநாயகத்
தொன்றுவான்காசியை யுள்ளிவாழ்ந்தனர்.

(இ-ள்.) இப்படி யென்று சுவர்க்கலோக வாசிகளாகிய தேவர்களுக்குச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தனர். அப்போது தேவர்களயாவரும், ஆரந்தக் கூத்தாடி தோத்திரஞ் செய்து, நாம் உண்மை யுபதேசத்தைப் பெற்றோமெ ன்று சிந்திந் நாயகமாகிய பெருமை வாய்ந்த காசித்தலத்தைச் சிந்தித்துப் பர மசுகம்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். எ-று. (எசு)

கலியிடைமுத்தியைக் கலக்கவேண்டினோ
ரொலிகெழுக்காசியை யுற்றுவைகலே
வலியுடைத்தெனமன மதித்தியாவார்க்கு
மெலிவறவுரைத்தனர் மேலைவானவர்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு சுகத்தையடைந்த மேலோராகிய தேவர்கள், கலியுக த்தில் முத்தியையடைய விரும்பினவர்கள் (பாவராஜனும்) (வேதங்கள்) ஆர வாரித்துக் கூறுதற்குரிய காசித்தலத்தை யடைந்து வாசன்கெடுத்தலே உறுதியா யுள்ள சாதனமென்று மனதில் மதித்து எல்லோருக்குஞ் சந்தேகம் நீங்கும்படி போதித்தனர். எ-று. (எஎ)

சொற்றதோரொன்றவ தூதனோதினான்
மற்றவன்வாய்மொழி கேட்டமன்னவன்
பெற்றனங்கதியெனப் பிறங்குநெஞ்சினான்
கொற்றமார்காசியுட் குறித்துவைகினான்.

(இ-ள்.) நான் சொல்லிய இக்கதையைத் தெளிந்தறிவாயென்று, கங்கைக்கரையில் வந்த அவதூதராகிய பெரியவர் சொன்னவார்த்தையை (அன்போடு) கேட்ட மிதிலையாகியபனைய சனகராஜன், நான்முத்திபெற்றேனென்று விளக்கமுற்றமனதுடன் பாவங்களை வெல்லுகின்ற வலியுள்ள காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அத்தலத்தில் வாசஞ்செய்தனன், எ-று. (எஅ)

ஆதலிற்காசியை யடையுமாநந்தன்
காதலிற்கொள்பவர் கலப்புறார்நர
கோதலினதுமன முருதபாவியர்
சாதலிற்பெருந்துயர் தலைக்கொள்வாரொன்றும்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால் காசித்தலத்துக்குப்போகவேண்டுமென்கிற சந்தோஷத்தை அன்போடு மனதிற்கொள்பவர்கள் (ஒருக்காலும்) நரகத்தையடையார்கள் அத்தலத்தின் மகிமையை வாயினும்சொல்லாமலும், மனத்திற் சிந்தியாமலும் இருக்கின்ற பாவிகள் மரணகாலத்திலுண்டாகின்ற துயரத்தைப் பார்த்திலும் அதிக துயரத்தை எக்காலமும் மேற்கொள்ளுவார்கள். எ-று. (எக)

என்றுசெங்கோலுடை யிறைவன்குறினா
னன்றுவன்சபையிடை யமைந்தசான்றவர்
நன்றுளமகிழ்ந்தனர் நைமிசத்துளி
ரொன்றுமாறிதுவெனச் சூதனோதினான்.

(இ-ள்.) இப்படியென்று செங்கோற்கடவுளாகிய இயமன் அக்காலத்தில் ஞானவளமுள்ள சபையிலிருக்கின்ற பெரியோர்களுக்குக் கூறினான், அப்பெரியோர்கள் கேட்டு (காசித்தலத்தின் மகிமையைச் சிந்தித்து) களிகூர்ந்தனர். நைமிசவனவாசிகளாகிய சுவரகராதி முனிவர்களே உள்ளவாறாகிய இதை உணர்வீர்களைன்று சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ-று. (அ௦)

இருபத்துமூன்றாவது தேவர்களுபதேசம்பெற்ற
அத்திபாயமுற்றியது.

ஆக அத்தியாயம் ௨௬-க்கு திருவிருத்தம். (அ௧௬)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபத்தினூலாவது சனாதனன் முத்தி யடைந்த அத்தியாயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்னலம்பொலிதரு நைமிசத்தவர்
முன்னருஞ்சுதமா முனிவற் போற்றியே
யின்னமுங்காசுமராக் கதைரியம்பெனப்
பன்னருமம்முனி பகர்தன்மேயினன்.

(இ-ள்.) மேலான சுகானுபவத்தால் விளங்குகின்ற நைமிசவன வாசிக
ளாகிய சவுநகராதிமுனிவர்கள், நினைத்தற்கரிய மகிமையுள்ள சூதமகாமுனிவரை
வணங்கி பெருமைதங்கிய காசித்தலமகிமையை இன்னமுங் கட்டளையிடவே
ண்டுமென்று பிரார்த்திக்க சொல்வதற்கரிய அச்சுதமுனிவர் கூறத்தொடங்கி
றார். எ-று.

காமமேபிறவிவித் தாகுங்கண்ணிலாக்
காமமேசிவனடிக்கலப்புநீக்கிடுங்
காமமேயவத்தையிற் கலக்கச்செய்திடுங்
காமமேநரகெலாங் காணியாக்குமே.

(க)

(இ-ள்.) பிறவியாகிய விருஷந்தழைப்பதற்குக் காமமே, வினாயாகும்
தாஷணியமில்லாதகாமமே, சிவபெருமான் திருவடியிற்சேர்வொட்டாமல் வில
க்கும். காமமே, எல்லாத்துயரங்களிலு முழுகும்படிசெய்விக்கும். காமமே, நர
கபூமியைக்காணியாகுபடியாக ஆளும்படி செய்விக்கும். எ-று.

(உ)

மனைவியர்மக்களில் வாஞ்சையுண்மையே
புனைதருநலமெலாம் போக்கித்தாழ்த்திடு
மனைவியர்மக்களில் வாஞ்சையின்மையே
புனைதருபாகதி பொருந்தவுக்குமே.

(இ-ள்.) பெண்டு பிள்ளைகள்மேல் ஆசையுண்டாயிருத்தலே மேலாகிய சுக
ங்களையெல்லாம் நீக்கி தாழ்ந்த நிலையிற்சேர்க்கும், மனைவிமக்களின்மேல் ஆசை
யில்லாதிருத்தலே மிகவுமுயர்ந்த மோட்ச பூமியிற் சேரும்படி தேவத்தும். எ-று.

பிறவிவித்தாவதும் பெருகுதன்பெலா
மறவியில்லாதுற வயக்குவிப்பது

முறவியலொழிப்பது முணர்ச்சிமேவிநி
துறவியல்கெடுப்பதுஞ் சொன்னவாஞ்சையே.

(இ-ள்.) பிறவித் துன்பத்திற்கு விரையாயிருப்பதும் அதிகரித்த துக்காறு பவங்களெல்லாவற்றையும் மறந்துவிடாமல் மேன்மேல் அதிகரிக்கும்படி செய்வதும், சிநேகவாஞ்சையைக்கெடுத்துவிடுவதும். அறிவை விசாலப்படுத்துகின்ற துறவாச்சிரமத்துக்குப் போகவொட்டாமற் செய்வதும் மேற்கூறிய ஆசையாகும். எ-று. (சு)

(ப-ம்.) ஆசைக்கடியானகிலலோகத்தினுக்கு மாசற்ற நல்லடியான் என்றும் ஆமுனிச்சையே மேலுமேலும் பிறப்பளிக்கும் வித்தென்றும். ஆசையெனும் பெருங்காற்றாடென்றும் ஆன்றோர் கூறியவற்றானுமுணர்க.

ஆசைசற்றிருந்திடி னதினிமித்தம்வந்
தோசைசால்வெகுளியு மொருங்குநண்ணி
மாசையாரஃதுற மயக்கமும்முறு
மீசையாரடிக்கலப் பிரிக்குமின்னவே.

(இ-ள்.) காமஞ்சிறிதிருப்பினும் அக்காமங்காரணமாக அறிவுடையோர் விரிவாக எடுத்துரைத்தற்குரிய கோபமும் வந்து கலந்திடும். களங்கமுள்ள கோபங் காரணமாக மயக்கமும் வந்து சேரும். காமம், வெகுளி, மயக்கம் இம்மூன்றுங் கலந்து பரதேவியின்றிருவடிகளை அணுகவொட்டாமற் பிரித்துவிடும். எ-று.

பெண்ணிடத்தாசையுட் சிறிதுபெற்றிடிந்
மண்ணிடத்தாசையும் வந்துகூடி
மெண்ணிடத்தஃதுற விரியத்தக்கதோ
கண்ணிடக்கொடியதாங் கனகவாசையே.

(இ-ள்.) பெண்ணை சிறிதிருந்தாலும் அதனிமித்தம் மண்ணைசையும் வந்து சேரும். அம்மண்ணைசையிருக்குமானால் சிந்தித்தாலங் கொடுமையைத் தருவதாகிய பொன்னைசை ஒருக்காலும் விட்டு நீங்காது. எ-று. (சு)

(ப-ம்.) பெண்ணைசையுடையோர், அந்தப்பெண்ணிருப்பதற்கு ஓரிடமும், காப்பதற்குத் துணையும் தேடவேண்டும். அவ்விடமும் துணையும் பொன்னை யன்றி அமையாமையின் கனகவாசை இரியத்தக்கதோவென்று கூறினார்.

ஆசையில்லார்களே யறவர்மேலவ
ராசையில்லார்களே யருந்தவத்தின
ராசையில்லார்களே யருட்கலப்பின
ராசையில்லார்களே யரியமுத்தர்கள்.

(இ-ள்.) ஆசையை நீத்தவர்களே தருமரூபிகள். ஆசையைக்கடிந்தவர்களே அரியதவத்தையுடையோர்கள் ஆசையைவிடக்கினவரோ மேலானவர்கள் ஆசையைப்போக்கினவர்களே திருவருட்பிரசாதத்தை யுடையோர்கள். ஆசையைக் கடந்தவர்களே மேலாகிய முத்திலையினிற்பவர்கள். எ-று. (எ)

உச-வது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். ௨௮௫

ஆசையுட்பட்ட வரல்லற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ரளற்றிற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ரயர்விற்பட்டவ
 ராசையுட்பட்டவ ரரங்கப்பட்டவர்.

(இ-ள்.) ஆசைக்குடன் பட்டவர்களே, எல்லாத்துயரங்கட்கும் உள்ளவார். ஆசையிற் கட்டுப்பட்டவர்கள், எல்லா நரகங்களையு மனுபவிப்பர். ஆசையிற் சம்பந்தமுடையவர்களே, மறதிக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானத்தில் முழுதினோர்கள். ஆசையில் மேம்பட்டவர்களே, பிறவியாகிய நாடகச்சாஸையில் நடநஞ்செய்பவர்கள். எ-று.

(அ)

மூவகையாசையு முருங்கமாற்றியே
 யாவகைசிவனடி யருச்சித்தன்பின்மா
 தேவகைதொழுபவர் செல்வவென்றுபல்
 பாவகைபாடுவோர் பரமமுத்தரே.

(இ-ள்.) (மண்,பெண்,பொன்)என்னும் மூன்றாசையும் ஒருமிக்கக்கெடுத்துப் பிழைக்குமாரக்கத்தை யுத்தேசித்து, சிவபெருமான் பாதங்களில் அருச்சினை செய்து,அன்போடு சிவரூபங்களைவணங்குபவரும் சிவஞானச்செல்வனே என்று பலபாவினங்களைப்பாடி (ஆடுபவரும்) மேலாகிய முத்தியடைவார்கள். எ-று. (க)

பரவியநசையெலாம் பாழ்படுத்துமே
 ஓரவிய்காசியை யுற்று நன்மையே
 விரவியகங்கைநீர் விருப்பினுமொ
 தரவியல்பெற்றவர் சார்வார்முத்தியே.

(இ-ள்.) ஞானத்தைத்தருகின்ற காசித்தலத்தையடைந்து நன்மைக் கூட்டங்களையுடைய கங்காநீர்த்தத்தில் விருப்புடன் ஸநாநஞ்செய்யவேண்டு மென்கிற அன்பை மேற்கொண்டவர்கள் முத்தியடைவார்களாதலின் விரிந்த ஆசைகளெல்லாவற்றையும் பாழாக்கி விடுவீர்கள். எ-று.

(க0)

அனாதியெம்பரஞ்சுட ரமருங்காசியின்
 மெனதொருபெரும்புலஞ் செறிந்தவேதியன்
 சனாதனனெனும்பெயர் தரித்தமேலவ
 னினாதவையாயின விரிக்குமெண்ணத்தான்.

(இ-ள்.) அனாதியேயுள்ள எமது சிவபரஞ்சோதியாகிய மகாதேவர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காசித்தலத்தில், பேரறிவுள்ளவனும் சனாதனனென்னும் பெயர்பெற்றவனும் மேன்மையுள்ளவனுமாகிய ஒருபிரமணன் துன்பங்களாயுள்ளவைகளைப் போக்கவேண்டுமென்கிற நல்லசிந்தனையுள்ளவன். எ-று. (கக)

சந்திவந்தனை செபந் தவந்தியான்மு
 நந்தியபலவுழுண் ணைசையினுற்றுவான்

முந்தியமாமறை முழுதுமோர்ந்துளா
னிந்தியமவித்தவ ரினக்கம்பெற்றுளான்.

(இ-ள்.) சந்திகாலத்திற்செய்யுந் தேவவந்தனையும், ஜெபமும், தவமும், தியானமும், இன்னும்பலவாயுள்ள சற்கருமங்களையும் உள்ளன்போடு செய்பவன், முதன்மையாயுள்ளதும் பெருமைவாய்ந்ததுமாகிய வேதங்கள் முழுவதையுமறிந்தவன் பஞ்சேந்திரிய லிக்குரகஞ்செய்த பெரியோர்களுடைய கருணையைப்பெற்றவன். எ-று. (௧௨)

கருதரும்பெருமைசால் காசிமான்மியம்
பொருவறக்கேட்பது புரிந்தபுந்தியான்
வெருவறக்கங்கைநீர் விரும்பியாடலே
திருவருநாளெனச் சிந்தைசெய்துளான்.

(இ-ள்.) கித்திப்பதற்கரிய பெருமையிற்குறந்த காசித்தலமகிணைகளைச் சதாகாலமுந்கேட்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற புத்தியுள்ளவன். பிறவிப்பயமொழிய கங்காதீர்த்தத்தல் விருப்போடு ஸ்நானஞ்செய்தலே சிவஞானச்செல்வங்கிடைக்குங் காலமென்று கித்தித்துள்ளவன். எ-று. (௧௩)

அன்னமாமறையவற் கமைந்தபுத்திர
ரென்னவந்துதித்தவ ரியம்பின்மூவர்க
டன்னமுங்குணமிலார் சற்றுமோர்தரா
தின்னலேயாவர்க்கு மியற்றுதன்மையார்.

(இ-ள்.) அச்சுதானென்னும் பிராமணனுக்கு, மூன்று புத்திரர்கள்பிறந்தார்கள். அவர்கள் சிறிதும் நற்குணமில்லாதவர்கள். தீர்க்க ஆலோசித்துப் (பாவத்திற்கு அச்சங்கொள்ளாமல்) பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்வதே விரதமாகக் கொண்டவர்கள். எ-று. (௧௪)

கரவுசெய்திதெலும் கட்டுடித்தலும்
விரவுகுதாடலும் விலைமடந்தையர்
பரவுமிற்புகுந்தவர் பபோதரத்துணை
புரவுறக்கலத்தலு மொழுக்கமாக்கினார்.

(இ-ள்.) (பிறர்பொருளை வஞ்சித்துத்) திருடுதலும், மதுபானஞ் செய்தலும், பாவசம்பந்தமுள்ள சூதாடுதலும், விலைமாதர்களைத் துதித்து அவர் மனைக்குள்ளே போய்த் தமது மார்பில் அவர்களுடைய குஜகம்பங்காழும்பும்படி கூடுதலுமாகிய, இவைபோன்ற தீய ஒழுக்கங்களையே செய்வார்கள். எ-று (௧௫)

தந்தையையடித்தலும் தாயைவைதலும்
முந்தைமாமறையுணர் முதன்மையோர்தமை
நிந்தைசெய்துடுதலு நெறியெனக்கொடு
கந்தைவிசுவாவெனக் களித்தியங்குவார்.

உசுவது சனாதனன் முத்தியடைந்த அத்தியாயம். உாருக

(இ-ள்.) பிதாவைத்தண்டித்தலும், தாயாவைவதலும், அனாதியாயுள்ள பெருமைவாய்ந்த வேதங்கலையுணர்ந்த பெரியோர்களை நிந்தித்தலும், இவைபோன்ற நடைகளையே நியமமாகக்கொண்டு கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற (மத) யானை போலச் செருக்கடைந்து நடப்பார்கள். எ-று. (கசு)

மூத்தவன்சினியென மொழியுநாமத்தா
னேத்தருஞ்சோதிட மினிதுதேர்ந்தவன்
பாத்துணர்ந்தரிவையர் பாற்புகன்றிடும்
வேத்தவையிடத்தினுஞ் சென்றுவிள்ளுமே.

(இ-ள்.) மூத்தகுமாரன் சினியென்று சொல்லத்தக்கநாமகரணமுள்ளவன் துதித்தற்கரிய ஜோதிடசாஸ்திரங்களை நுட்பமாக அறிந்தவன், ஜோதிடம் பார்த்துக்கொள்ளத்தக்க மாதர்கள் இன்னொன்றறிந்து, அப்பெண்களுக்குச் சோதிடஞ்சொல்பவன் இராஜசபைக்கும் போய்ச் சோதிடஞ்சொல்வான். எ-று. (கசு)

இளமடமாதர்கை யிரேகைநோக்கியே
வளமுறப்பலம்புகல் வல்லனாவ
ருளமயக்குறுவித முரைத்துப்புல்லியே
களவுகைக்கொடுபழி கலக்கவிட்டுவான்.

(இ-ள்.) அழகும் பவ்வனமும் வாய்ந்த மாதர்களிடத்திற்குப்போய், அவர்கள் கையிலுள்ள இரேகைகளைப்பார்த்து மேன்மேலுஞ் சவுக்கியமுண்டாகுமென்று பலன்களை விரிவாகச் சொல்லுவதில் வல்லவனாகி, அவர்கள் மனதை மயக்குப்படி போதித்து அவர்களைப்புணர்ந்து ஆபரணங்களை யபகரித்துக்கொண்டு பெண்பழிதன்னை யடையுமாறு கொல்லுவான். எ-று. (கசு)

தோன்றுமநாட்டிறை சுவாகுவென்பவன்
மான்றயலார்பொருள் வாஞ்சியாதவன்
கான்றசோறெனச்சகங் காணுங்காட்சிய
னென்றசெங்கோனடா யிருக்குநாளையிற்.

(இ-ள்.) உண்டாகிய அந்நாட்டை அரசாரும் சுவாகுவென்னு நாமகரணத்தையுடைய அரசன், அயலார் பொருளை யபேட்சியாதவன், வாந்திபண்ண சாதத்தை (வெறுப்பாகப்) பார்ப்பதுபோல் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்கும் காட்சியுள்ளவன். நிலையான செங்கோலை விதிவழியே நடத்துங்காலத்தில்தான். எ-று. (கசு)

ஒங்கவன்றிருமனை யுவளகம்புகாப்
பாங்கவன்மனைவித நிரேகைபார்த்தனன்
வீங்கவண்முலைத்துணை மேவவெண்ணின
னாங்குதுதெரிந்தன னச்சுவாகுவே.

(இ-ள்.) உயர்ந்ததும் சிறப்புவாய்ந்ததுமாகிய அச்சுவாகுவீரசன் அரண்மனைக்குச்சென்று, பட்டத்தரசியாகிய மனைவியிருக்கும் மாளிகையையடைந்து,

(இ-ள்.) மேகங்கள் தவழுஞ் சோலை சூழ்ந்த ஸ்ரீகாசிரகரமானது வாழக் கடவது. நீண்ட கங்கைநதி வாழக்கடவது. அழகு பொருந்திய துண்டிவிராயக ரும், தண்டபாணியாகிய குமாரக்கடவுளும், வைரவழர்த்தியும், துர்க்காதே வியும், இவர்போன்ற வேளைய தேவர்க்களும் வாழக்கடவர். அன்புருவமாகிய வன்னபூரணித்தாயும், ஸ்ரீவிசுவேசுவரமூர்த்தியும் வாழக்கடவர். ஜலவடிவம் பொருந்திய கங்கை தவழுஞ் சடைமுடியையுடைய வந்த விசுவநாதரது தாந்த டம்பயிலும் குஞ்சிதபாதமும் நிலபெற்று வாழக்கடவது. எ-று. (ருக)

ஈண்டுக் காசியை வாழ்கவென்றது அழியாவாழ்க்கையை விரும்பினோர்க்கு அதுவே தாரகமாய் நிற்றல் கருதியென்க. காசியிலிறந்தால் முத்தியென்று வே தஞ்சொல்லுகையால், தில்லையைக்காணலாவும், திருவாரூரில் பிறத்தலாவும், அருணையை நினைத்தலாவது முண்டாகு முத்தியை நோக்கக் காசியிலிறக்க நேரு முத்தி யுகிதமன்றெனின், அஃதொன்றே யுகிதமுத்தியாதலமையும். தில்லையைக் கண்டபேர் உடனே தேகம்விடக்கண்டதில்லை. ஒருதரமேயன்றிப் பலதரமொ ருவனவன் வாணாண்முடிவுக்கு எத்தில்லையைக்காணக்கூடும். ஒருதரங்கண்ட போதே யவன்முத்தனாவெனின், பின்னர்ப்பாவஸம்பவங்களுக்கிடமுண்டாத விழுக்காம். அங்கனமின்றி, எல்லாவிதபாவங்களுந்தங்கி வாழ்விடஞ்செய்திரு ப்போதா யாண்டெண்ணிமுடியாதே! அப்பாவங்களுக்குப் பயனையவரடை யார் கொல்லோ? அடைவாரானின், முன்றடைவகளிற் றில்லையைக்கண்ட பவன்யாதசெய்ய? பின்னருண்டாகு மெல்லாப்பாவங்களையு முன்செய்த பாவங் களைபல னென்றே தேய்த்துவிடுமெனின், அப்போது பலதரம் தரிசிப்பதற்குப் பல னெய்தக்கிடையாமையும், ஒருதரம் தரிசித்ததேபோதுமாகையாற்பின்னரிசைந்த வழியெல்லாம் பாவங்களை யிட்டலாமென்கையும், அப்பாவங்களெல்லாம் புண் ணியமாமென்கையுமேயன்றோ போதரும்? இதை மேலோர்கொள்ளாராகை யாற் றில்லையை வாணாண்முடிவின் காணப்பெறுவாரே முத்தராதலமையும். இப்படியேயன்றோ பிறக்க முத்தியாகியவாருளாயும், நினைக்கமுத்தியாகியவருணை யையுங் கொள்ளாநிம்பர் பெரியோர்? இன்னவஹம்பவங்களிற்க்க முத்தியாகிய காசியிலெண்ணவிடஞ்செய்யாமையா லஃதொன்றே லௌகரிய முத்தியாதல் தெளிந்திடுக. தில்லைத்தரிசுனமுதலிய இடைத்த பின்னரோர்ப்பாவமு மொருவ னெய்தாதவழியவற்றாலவனடையு முத்தியுகிதமெனின், காலாதித்தில்லை பய க்கு முத்தியை நோக்க வப்போதே பயக்குங் காசி முத்தியே யேற்றம் பெறும் பிருகஜ்ஜாபரலோபநிடம் முதலியன காசிப்பதியொன்றினையே யெல்லே பரி மாணமுதலியவற்றாலெடுத்துக் கூறுகையானுமேவண்ணமை நிலையுதல் பெறும். பிறபதிகளுக்கேற்றம் பகரவேண்டினோர் காசியையும், பிறதீர்த்தங்களுக்கேற் றம் பகரவேண்டினோர் கங்கையையு முவமைகூறுதலானு மவ்வுண்மை வெளிப் படும். இனிக்கங்கை, துண்டி, தண்டபாணி, வயிரவர், கொற்றி, அன்ன பூரணி, அகிலேசன் முதலினோரை வாழ்கவென்றது இன்னோரக் காசிப்பதியி லிடம்பெற்றவராதவினென்க. இவருள், கங்கை யக்காசியையடைந்த மாந்மியம் வாமனபுராணம், இராமாயணம், பாரதம், பாகவதமுதலிய நூல்களாற்கண்டறிக்க.

பாகவதத்திற் சிவன்சடையினின்றுமிழ்ந்து காசியிற் பெருகிய கங்கையைவிஷ்ணு
 விதியென்று கூறியதுண்டேயெனின் விஷ்ணுபதம் என்று ஆகாசத்துக்கோர்பெ
 ய்ராகையால்வாகாயத்தினின்றுஞ் சிவனார் சடையிலது இறக்கெனாரணங்கரு
 தியபோது தோஷமாகாதென்க, விஷ்ணுவினுடைய பாதத்திலிருந்தே கங்கையு
 ண்டானபோது சிவன்றரித்தாரென்று கூறும் வசனங்களுண்டேயெனின், திரி
 திவஸ்கந்த முதலிய சிலவிடங்களில்வியர்தப் பொருளை மூடராயுள்ளபேர் கொ
 ண்வரேயன்றிப் பஞ்சமஸ்கந்தத்தில் கங்கோற்பத்தி, தத்தாரணமுதலியவற்றை
 ப்பாஹுன்மயாய்க்கூறு முண்மையைக்கண்டறிந்த விவேகிகள் மயங்கிக்கூறு
 றென்க. விஷ்ணுபாதத்திலிருந்து, கங்கைபெருகியதுண்டேயெனின், அவ்விஷ்
 ணுபாதகங்கையைப் பாஞ்சராத்திரிகள் மூன்றுவிதமாக முரணிக்கூறுவர். திரி
 விக்கிரமன்பாதத்தைப் பிரமன்றது கமண்டலுஜலத்தாலலம்பியபோது அதை
 ச்சிவன்றரித்தாரெனவும், திரிவிக்கிரமன் பாதத்திலிருந்தே கங்கையிறந்து பிரவ
 ளித்தபோது அதைச்சிவன்றரித்தாரெனவும், திரிவிக்கிரமன் நனதுபாதத்தை மே
 லே நீட்டியபோது, அவனதுகட்டைவிரலூர்த்தவாண்டகடாகத்தையுடைத்து
 ப்பேதித்தலாலந்தவழியாய்க் கங்கை யந்தலோகத்தினின்றுப் பிரஸரித்தபோது
 அதைச்சிவன்றரித்தாரெனவும் பிதற்றுவதேயாம். இவற்றுளேந்த வித்தாலாவ
 விஷ்ணுபாதத்தில் கங்காஸம்பந்த முண்டாயிருத்தலாலிதையே சிவன்றரித்
 தாரொன்பாரொனின், விஷ்ணுபாதகங்கைக்குப் பூபதனம்வாமனகல்பத்திலும்,
 பகிரதனால் பிரம்ஹலோகத்தினின்றுங் கொண்டுவரப்பட்டுச் சிவனால் தரிக்கப்
 பட்ட பாகிரதிக்குப் பூபதனம் வராககல்பத்திலுமென்று வாமன முதலிய புரா
 ணங்களிற் படிக்கப்பட்டிருத்தலால் விரோதமுண்டாதலிசு. இவற்றின் விரி
 வைச் சித்தாந்தரத் தசகரம் (சிவபாரம்பரியிரதரிசிரிற்) பரக்கக்கண்டு தெளிக.

மேல், துண்டி, தண்டபாணி முதலினோர் காசியை யடைந்தமான்மியங்
 காகிதாநாதமிபத்தாலினிதுவினங்கும். இங்ஙனந்த், காசியையும், காசிவாசமு
 ர்த்திகளையும் வாழ்த்தத்தொடங்கியமட்டே நிறுத்தாமல் ஆகந்தேசனது குஞ்
 சிதபாதத்தையுந் தில்லை ரூபகந்தோன்ற வாழ்த்தியதென்னையெனின், ஆக்கியோ
 ரதுபாசனமூர்த்திபென்பது தோன்றவறிக. அல்லதுவம், முத்திஸ்தானமாகி
 யகாசியை வாழ்த்திமுடிக்குங்காலிக்காசியுதவு முத்தியையே தம்மைத் தரிசித்த
 ன்முதலியவற்றுவதவுந்தில்லைமுதலியவற்றையு மோரோ வழியெடுத்துக்காட்ட
 வேண்டுமென்பதுசெதம்பெற்றமையாலுமறிக. இதனால், தியாகராஜப்பெருமானையு
 மும், அருணகிரிப்பெருமானையும் வாழ்த்தினாரென்பதுஞ் சொல்லாமையையும்,
 முதலிங்கடையுஞ்சொன்னமையா லிடையித்போந்தனவுஞ் சொல்லப்பட்டன
 வென்பதே ஸித்தமாகையால், இன்னும் விரிக்கிற்பெருகும்.

வாறுறைதியாகராசனாயிங்குக்கொடுவந்தவள்ளல்போலுந், தே
 னுறைகாக்கயிலையம்போதயிங்குக் கொடுவந்தசெல்வன்போலு, மா
 னுறைகாசியினின்றம்மந்தனஞ்செந் தமிழ்த்தேயம்வரக்கொணர்ந்த
 மீனுறைநீர்த்துறைசையிற்சுப் பிரமணியமுனிவர்பிரான்மெய்ச்சீர்வா
 ழ்க,

(இ-
வந்திரன்^இத்தில் வைக்கப்பட்ட தியாகராஜப்பெருமான் முதலிய சத்தவிடங்
களையும் தேவலோகத்திலிருந்திப்பூமியிற்கொணர்ந்து திருவாரூர்முதலிய வுத்த
மகேந்திரங்களிற் பிரதிட்டித்தவள்ளலாகிய முசுருந்த சக்கிரவர்த்தியைப்போல
வும், தேன்பொருத்திய மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த ஸ்ரீகையத்தில்தேன
ரவாகமத்தில், பாசவிமோசனபடலத்தில், துவாதசதுத்திரமாய் அதுஷ்டிப்
புச்சந்தசாக) நீலைபெற்று விளங்கியசிவஞானபோதமென்னும் ஸித்தாந்த சாத்
திரத்தை யிப்பரதகண்டத்திற்கொண்டுவந்து ஸாம்சித்தராகிய மெய்கண்டதே
வருக்குபதேசித்தருளிய சிவஞானச்செல்வராகிய பரஞ்சோதி முனிவரைப்போ
லவும், சத்திரிபாதத்துத்தமராகிய மானுக்கள்வசிக்கும் பெருமையையுடையகாசி
யினின்றுமந்தக் (காசியினது மகிமைகளையுணர்ந்துங்) காசிரஹஸ்யமென்னு
ம் பிரபந்தத்தை யிந்தத்தமிழ்நாட்டிற்கொண்டுவந்தருளிய மீன்கள் பொருந்திய
நீர்வளப்பத்தையுடைய திருவாவடுதறையென்னுந் திவ்யகேந்திரத்தினிலே
பெற்றவருக்கும் முகிவர் பெருமானாகிய ஸ்ரீ-சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்தியி
னது அழியாத வெவ்விச்சிறப்புக்களும் வாழ்க்கடவன. எ-று.

உசு-வது விட்டுணுசரும னுபதேசம்பெற்ற
வத்தியாயமுற்றியது.

ஆக, அத்தியாயம் உசு-க்கு கூடிய திருவிருத்தம் தயஉ.

காசிரகசிய முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமமச்சிவாய சற்குருசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.



